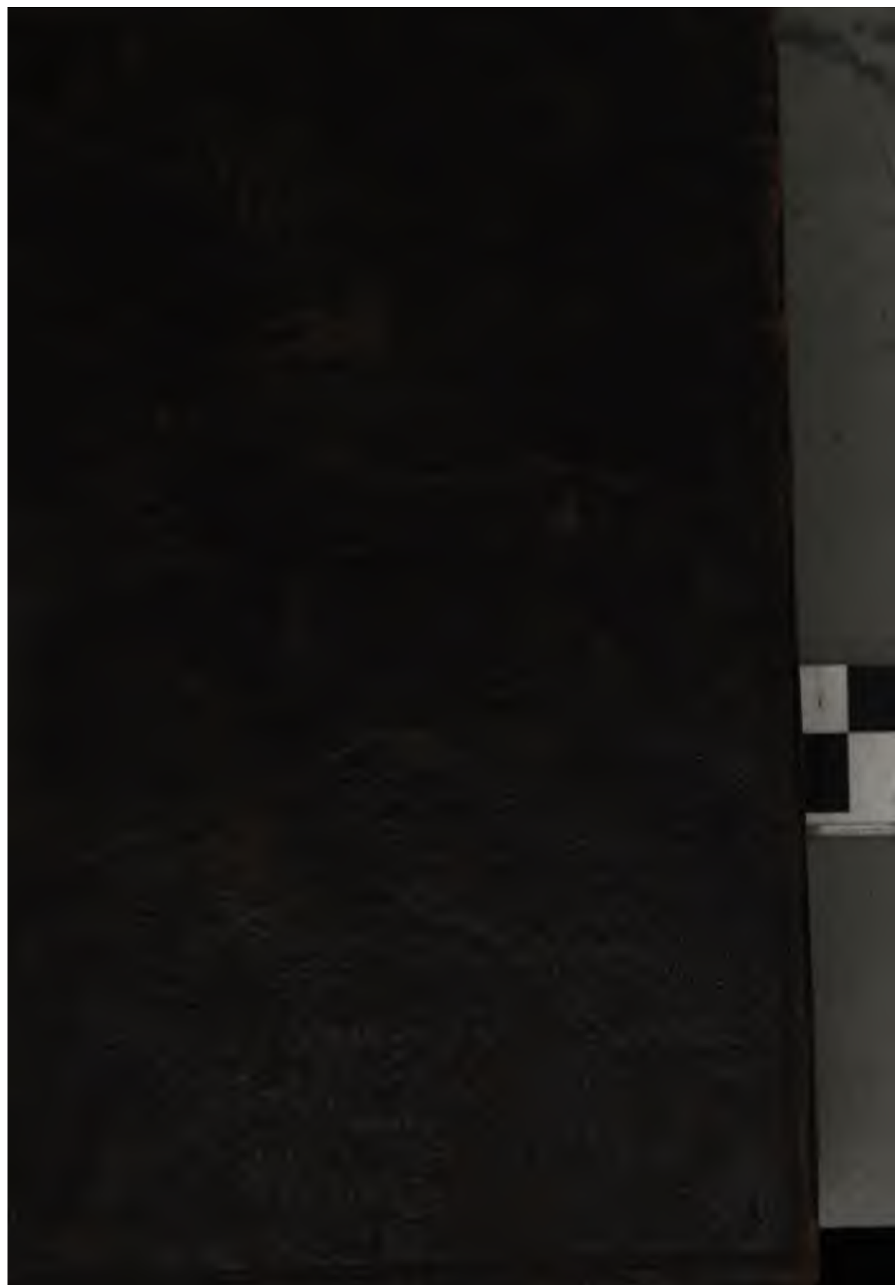
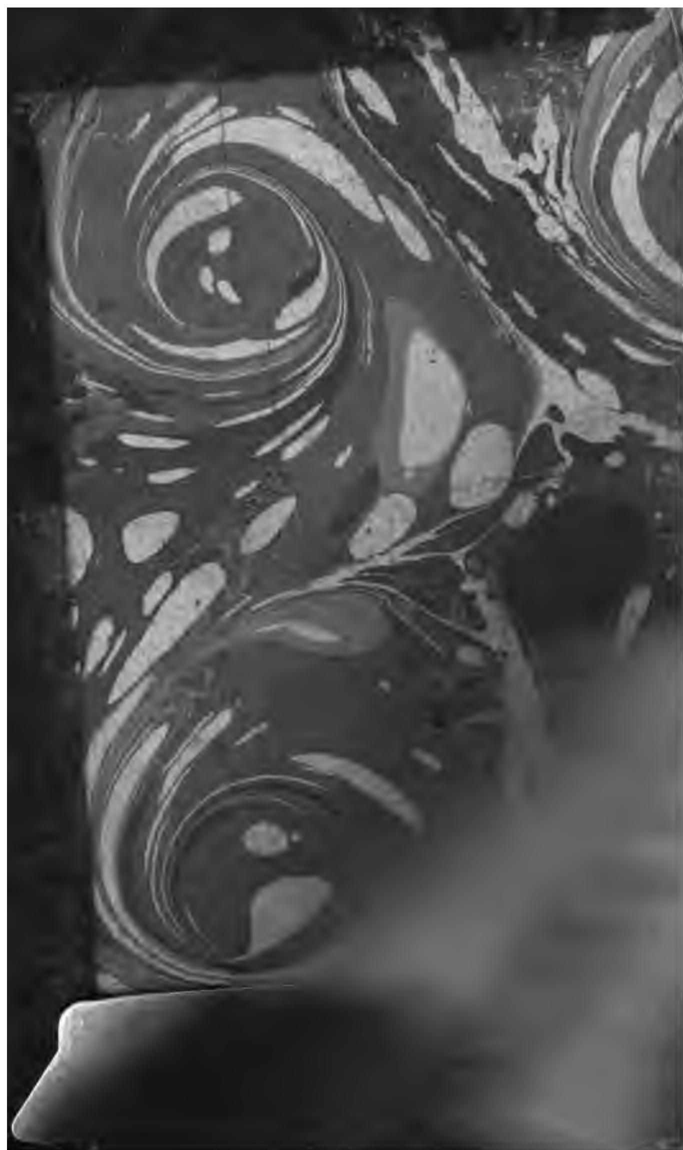
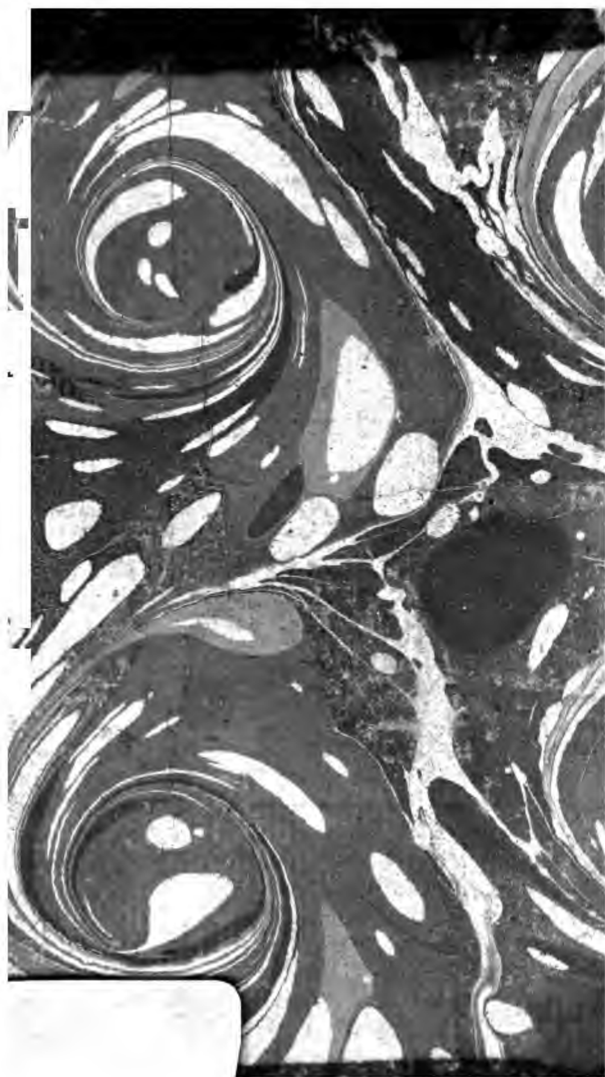

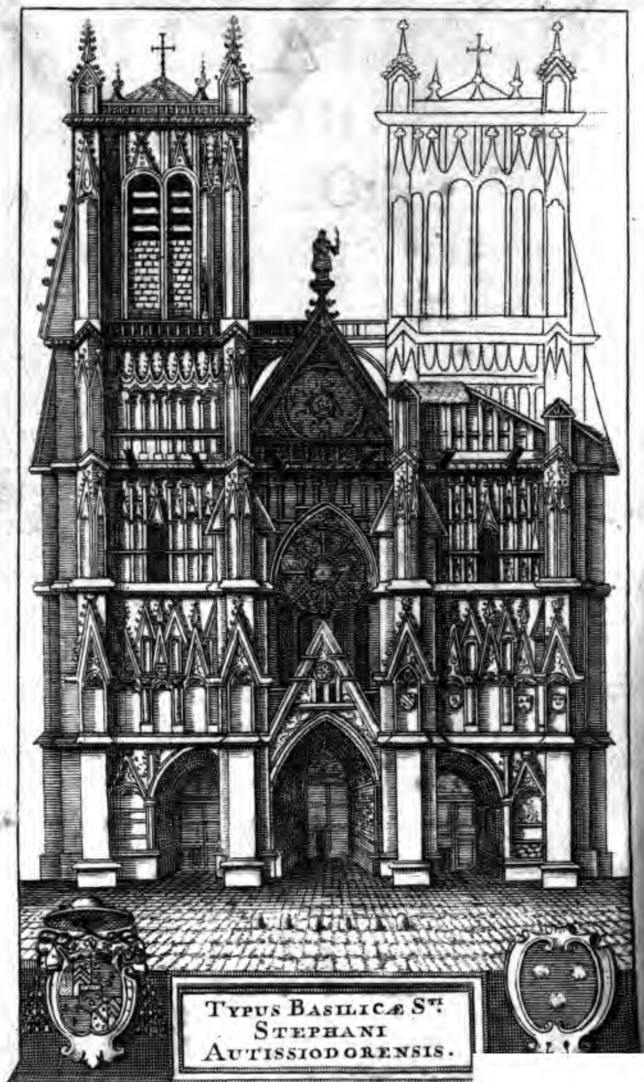

TYPUS BASILICÆ S^{TI} STEPHANI AUTISSIODORENSIS.

BREVIARIUM SANCTÆ AUTISSIODORENSIS ECCLESIÆ,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris Domini D. CAROLI DE CAYLUS Autiſſiodorenſium Epiſcopi autoritate, & ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu editum.

PARS ÆSTIVA.

PARISIIS,
Apud BARTHOLOMÆUM ALIX, Bibliopolam, via San-*Jacobæa* ſub ſigno Gryphi.

M. DCC. XXXVI.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

CAROLUS
MISERATIONE DIVINA
AUTISSIODORENSIS
EPISCOPUS,

CLERO AUTISSIODORENSI

Salutem & Benedictionem in Christo Jesu.

NTIQUISSIMUM Nobis fuit statim ab initio nostri regiminis, Fratres carissimi, ut quod de corrigendis Libris Ecclesiasticis, Tridentina Synodo aliisque pluribus Conciliis, in hac etiam Provincia celebratis, placuit, id quamprimùm initâ cum viris doctis ratione susciperemus. Conc Provin Senon. habitun Paris. a 1528. 21.

Donec autem propositum istud ad optatum finem perduceretur, Breviarium Senonense jam à temporibus felicis memoriæ HARDUINI Archiepiscopi absolutum, urgente in nostra Diœcesi Librorum penuriâ, vobis utendum concessimus.

Novi interim Breviarii nova Senonis adornata est editio operâ & solicitudine Illustrissimi Archiprasulis DIONYSII FRANCISCI, qui exquisito quo pollet judicio & eruditione summâ, opus nonnisi omni ex parte completum prodire voluit. Ad hanc elucubrationem viros ex Ecclesia sua pietate & doctrinâ præstantissimos elegit, quorum studio & industriâ, In S nod. ai 1717.

postquam res ratione certa Nobisque probatissimâ progredi cœpit, labores nostros adjicere visum est, ut cùm Nobis idem omnino consilium esset, unumque propositum, collatâ utrinque diligentiâ providentiùs & expeditiùs procurari posset. In quo, quanta sit vis in consensu bonorum, eventus planè docuit. Conspirantibus enim in eundem scopum è Clero nostro peritioribus, qui vel à Nobis delecti, vel à venerabili Ecclesiæ nostræ Capitulo nominati sunt, res eò demum perducta est, ut brevissimo tempore, nec onerosis impendiis, è Senonensi Breviario formam divini Officii Ecclesiæ Autissiodorensi propriam, ejusque ritibus omnino accommodatam haberemus.

Jam ut hujus ratio vobis aliquatenus innotescat; quæ via nobis trita, & quem ad finem collineatum sit, decursis breviter singulis partibus, non alienum erit exponere.

A Calendario, quasi totius operis cardine auspicati sumus. In illo hæc prima constituta est regula, ut nulli inveherentur Sancti, præter eos qui vel Ecclesiæ totius, vel universæ Galliæ, vel certè Provinciæ nostræ aut Diœcesis perpetuâ sunt veneratione conspicui, iique extraneis omnibus facilè præponerentur; prælucente nobis ad hanc proportionem & comparationem ipsâ Romanâ Ecclesiâ, in qua, testante Radulfo Tungrensi, sicut servantur sancti Romani Pontifices, & alii Sancti urbis locales, ita perspicuum est, in aliorum usu servandos pariter unicuique Ecclesiæ Sanctos suos locales.

Radulf. observ. [Ca]nonum, prop. 22.

Altera lex placuit circa festos feriatosque dies, primum honorem Dominicis, qui solemni religione Deo ipsi consecrati sunt, restitui, quem ab aliquot seculis ultra modum multiplicata aut evecta Sanctorum celebritates obscuraverant. Quod ut diligentiùs observetur, hoc ipsum Dominicæ diei Officium, non nisi Christi mysteriis, aut præcipuis quibusdam Solemnitatibus, in tota Ecclesia, vel Diœcesi nostra antiquitus receptis concedere voluimus. Ceterorum autem Festorum translationem ad diem Dominicam nuperrimis diebus attentatam omnino prohibemus; in hoc utique Majorum usus & instituta renovantes, qui in Synodo Moguntina Sanctorum solemnitates in diem Dominicam incidentes censuerunt submovendas, & in Feriam aliquam..... transferendas, quò Sanctorum omnium domino sua conservetur solemnitas.

Can. 6.

Cùm etiam antiquitate regulari, præsertimque Conciliis Toletano, Laodiceno, Bracarensi & aliis cautum sit, ne inter luctuosos Quadragesimalis pœnitentiæ dies Sanctorum solemnia celebrentur; quæcunque per illud tempus occurrunt, in alii

Tolet. c. 1. 51. 48.

transferri curavimus iis tantùm exceptis quæ festivantur à populo.

Denique de ritu modove qui singulis Officiis congrueret, & olim ex numero Lectionum æstimabatur, ex antiquis item & solemnibus institutis id visum est, ut optima quæ simul ferè vetustissima sunt tenerentur. Hinc aliquantò rariora quàm modernis temporibus fuerant, facta sunt novem Lectionum Officia, quia sic ab initio fuisse comperimus; ita tamen ut nullum Sancti cujusquam Officium, etiam Simplex, suâ Lectione careret. Ceterùm in illis novem Lectionum Officiis, quintuplicem, ut pluribus abhinc seculis factum est, gradum retinentes, duplicem quoque in iis quæ trium Lectionum vulgò dicuntur ordinem servavimus; sicque rei nomine mutato, rem ipsam illibatam custodimus.

His ita ordinatis, ipsum Breviarii corpus quod ex tota Ecclesiasticorum Officiorum serie coalescit, aggressi sumus, in quibus cùm tripartita Veterum divisio, quædam Laudi, alia Doctrinæ, cetera Precationi addixerit, ad singula sigillatim animum, ut decebat, appulimus.

Pars Laudans, quæ prior occurrit, Psalmis & Hymnis absolvitur. In Psalmodia id præ ceteris attentum est, ut brevis esset & æquabilis. Nimirum illa in parte hac duo nobis considerate circumspectèque proposita sunt, ut Psalterium singulis Hebdomadis, secundùm priscum Ecclesiæ morem, perpetuamque Patrum & Conciliorum mentem totum recitaretur, nec tamen certis diebus longiùs protraheretur Psalmodia. Id ut commodiùs fieret, per majores Psalmos, prout prolixiùs se habent, *ex prescripto veteris Concilii Narbonensis*, pausationes *instituimus*, & per quamcunque pausam, gloriam Trinitati decantandam *adjunximus. Neque enim tam vel unum vel prolixum in psallendo tenorem quærit Deus, quàm ardentem & sincerum affectum. Nec hujusmodi compendio demptum aliquid solemni Precum assuetarum penso putabimus, si quod breviùs canitur ampliùs meditantes, tantò ferventiùs, ut ait Apostolus, psallitis* Deo in cordibus vestris, *& fatiscentis vocis imbecillitatem, interno minimèque cessante spiritûs præconio sustentatis. Quam in rem plurimùm valere frequentiorem hanc Psalmi cantûsque mutationem, probatâ familiarique experientiâ confirmat in Regulis fusioribus S. Basilius:* In perpetua enim, *inquit*, similitudine & æqualitate rerum, animo, nescio quo modo, torpedo quædam plerumque oboritur atque tædium, eâque re aliud agens ad futiles & vagas cogi-

An. 5

Coloss.

Reg. disp. terr 37

tationes aberrat; in crebra autem vicissitudine varietateque Psalmodiæ, & studium ipsum renovatur, & attentio instauratur.

Non minor Nobis cura fuit de Hymnis, qui perinde ac Psalmi, ad recinendas Deo laudes, aut celebranda Sanctorum gesta accommodati videntur. Horum plerique cùm rudiores essent, provisum est ut in eorum locum alii meliùs elaborati substituerentur, in quibus sic omnia pietatem spirarent, ut rerum majestati par ferè styli nitor & venustas accederet. Hi per varia Sanctorum præsertim Officia dispersi, tum ut eorum celebritatibus honos dignior haberetur, tum ut omnis metri cantus, tædii sublevandi causâ, Fidelium ore personaret.

Alteram, ab Hymnis & Psalmis, Officii divini partem, quæ Doctrinæ tota subservit, constituunt Lectiones, sive longiores illæ quæ in Nocturnis, sive breviores quæ in Horis ceteris adhibentur, & Capitula dicuntur. Illæ cùm vel ex Scriptura sacra, vel ex Scriptis Patrum, vel ex Historiarum monumentis petendæ essent, explorata satìs principia posita sunt, quibus, cùm totam qualis ab initio fuit antiquitatis effigiem retinere non liceret, suggestum est tandem temperamentum, quo roboratos jam mores, cum priorum reliquiis componentes, novos ex veteribus instaurare, & veteres ex novis illustrare possemus.

Nec enim quantùm ad Lectiones sumptas ex Bibliis attinet, propter longam consuetudinem jam licet, quod tamen primùm
1. 6. à sanctissimis Patribus institutum *in prima Coloniensi Synodo traditur*, ut solæ Scripturæ sacræ in Ecclesia recitentur; *sed quod minimè justum erat, nec nisi per abusum recentiorem inoleverat, ut quæ alia fortè legenda posteriùs inducta sunt, Veteris ac Novi Testamenti lectionem sæpiùs interturbarent, salubri ordinatione sublatum est, in posterumque prospectum, tum ne qua dies sacra Pagina lectione fraudaretur, tum ne ulla Lectio ex Scriptura deprompta, paucissimis exceptis, unquam omitteretur; tum denique ne in Lectionibus illis minutiora sæpe nimiùm persequendo, illustriora loca negligerentur, aut silentio premerentur.*

In historicis Lectionibus emendatione & paulò severiore censurâ opus fuit. Cùm enim integræ Sanctorum Passiones ab Orthodoxis titulatæ ex ipsis Actorum fontibus, proximo post Scripturas loco legi cœpissent, mos bonus & priscus, gliscente sensim longæ Lectionis tædio, & quâdam aviditate rerum mirabilium, in hanc corruptelam degeneraverat, ut ex quacunque Historia, una jam aut altera periodus, modò quidpiam miri

haberet ad singulas Lectiones decantata sufficeret. Quâ occasione, quot fabulæ & portentosæ de Sanctis narrationes in multos Ecclesiarum libros irrepserint, nullus ignorat. His ut occurreretur malis, & simul ipsa Breviarii ratio, quæ speciatim huic operi ex ipso nomine competit, servaretur, compendiariæ narrationes de vita & gestis Sanctorum, longioribus antiquis, & justò brevioribus modernis Lectionibus suffectæ sunt. Ut autem nihil jam falsum & apocryphum superesset, & nec incertis aut dubiis locus esset, omnes aut ad primigeniorum Actorum fidem, aut ad Scriptorum coætaneorum vel suppariùm autoritatem, aut certè ad puriores Traditionis fontes exactæ sunt; sicque antiquis regulis & Canonibus duplici in capite satisfactum quibus sicut præcipitur ut è probatis Martyrum Passionibus Missæ, vel Lectiones, in ipsorum festivitatibus fiant, ita districtè vetatur, ne falsa nomina Martyrum, & incertas Sanctorum memorias Fideles venerentur.

Jam è sanctorum Patrum sinceris & indubitatis operibus, ubi vel historica narratio defuit, vel consuetudo postulavit, tertii generis Lectiones deprompta sunt, iisque potissimùm ex locis, quæ vel lectis antea Scripturæ capitulis illustrandis, vel dogmatibus fidei stabiliendis, vel denique aut ad amorem Dei, aut ad Sanctorum imitationem inflammandis animis conducere magis visa sunt, quod in tali opere, in quo brevitas ex professo primas tenet, summum desiderari, & certè præstari potuit unicum.

Ca[...] in r[...] ad [...] num[...] iten[...] reli[...] Ar[...] reg. 4º. pit [...] mag[...] lib. xl. Conc[...] Afr[...] can.

Quia verò ad faciendam Religionis nostræ fidem, informandosque mores, non minùs momenti habent Conciliorum Canones, quàm ipsa Scriptura, Patrumque monumenta; nec ulli Sacerdotum, juxta Siricium papam, eosdem ignorare permittitur, ex illis quoque brevis Lectio ad Primam quotidie, ex consuetudine quæ olim in Ecclesia nostra viguit, & in plerisque Regni Cathedralibus adhuc obtinet, assignata est; tum ut hæc priora, quæ duo veluti virtutis & scientiæ primarii fontes habentur, non sine illo tertio legum Ecclesiasticarum fonte & capite in Officia nostra dimanarent, tum ut homini Deo dicato nihil omnino desit, quominus ad omnia vitæ Christianæ munia consummatus sit, cumulatèque instructus.

Epi[...] num[...]

Restabat ut Responsoria quæ Lectionibus per unum decantatis, & Antiphonæ quæ Psalmis alterno cantu decursis, ab omnibus accini solent, eâdem diligentiâ tractarentur. Hæc ad partem Officii docentem suo quoque jure referri possunt. Sunt enim [i]n his omnia nata & aptata, ut quod in Psalmis & Lectioni-

bus praviis pracipuum eminet, in animum traducant & al
infigant : ideoque pertinent ad omnem Canentium cœt
Quare partes illa Officii necessariò pendent ab aliis ad quas
feruntur. Cùm autem ad illarum materiem, multa pracl
imò & egregia prior Breviarii Senonensis suppeditaret edi
ita tamen ut inter illas non scrupulosior servatus sit ordo
œconomia ; certum Officii intentum oportuit assequi, ad q
tum Officia integra, tum singula eorum partes dirigerentur
tam in toto quàm in partibus prima extremis, extrema pri
quasi demensa & paria responderent, nec quidpiam occurre
quod non appositè, suoque loco & ordine esset collocatum. Id c
singulari cautela observatum, ut ultima Nocturnorum Lecti
quando peculiaris esset, peculiare quoque haberet Responsori

Ceterùm ut in hujusmodi Responsoriis, Versibus & Antip
nis, nihil poneretur quod non ex Scriptura sacra descript
esset, attentiùs etiam retineri visum est. Hoc namque, *ut*
annos nongintos scripsit Lugdunensis Ecclesia spectatissimus I
sul Agobardus, & fidei cautela, & sincerissimæ observa
poscit disciplina, ut in templo Dei, & coram divino alt
divinorum tantùm melodia celebretur. *In adhibendis au*
ad hac omnia sacra Scriptura testimoniis, simplex & u
modi, quantùm fieri potuit, methodus servata est, & vi
omnis curiosior affectatio. Quare illa etiam cautio adhibita
ut non plura simul Scriptura loca texta vel suta operosiùs
miscerentur, nec leviori quidem vel generis, vel casûs,
etiam temporis mutatione delibarentur, sed separatim ipsa
jusque sententia verba, ut in suis locis sunt, exscriberent
omnia verò non contorta aut violentâ interpretatione,
vel nativo sensu, vel eo saltem qui à sanctis Patribus c
muniter receptus esset, ad propositum in unoquoque Officio
pùm adducerentur. Excipi tamen aliquatenus ab hac re
longiora Nocturnorum Responsoria opus fuit. In iis quipp
primariò attendendum duximus, ut Vetus cum Novo T
mento componeretur, veritas consonaret figura, prophet
comprobaret eventus, & qua in antiqua lege adumbrata
tùm ac veluti delineata sunt, in nova tandem complet
perfecta demonstrarentur. Sic autem temperata est ea con
ctio, ut cùm Responsoriorum una pars ex Veteri, alter
Novo Testamento conflata sit, non interrupta tamen aut
dula in alterutra parte hiet sententia, sed unaquaque pri
in se, ac deinde cum altera comparata pleno sensu subsi
unde vario ex aspectu, multiplex quoque commissura n

apparet, & ex toto melior & perfectior consurgit harmonia.

Tertia & postrema pars Officii Precationi tota dedita, Litaniâ sive supplicatione compleri solet. Hæc ad majores Horas, in jejuniis saltem, alternis Versibus longiusculis protrahitur, qui submoti Dominicis Festisque diebus, statim Collectæ sive Orationi dant locum. Quæ quidem Orationes pro diversitate Officiorum variantur, paucissimisque exceptis, depromuntur aut ex Romanis, aut ex Gallicanis antiquis Sacramentariis. Breves illæ quidem, sed variis tum Ecclesiæ universæ, tum Fidelium singulorum necessitatibus, tum mysteriis ipsis, tum Sanctis accommodatæ.

Breviarium igitur hoc nostrum Autissiodorense ita emendatum, de consilio & consensu venerabilis Ecclesiæ nostræ Capituli publicamus.

QUOCIRCA omnibus & singulis nostræ Diœceseos Ecclesiis, Capitulis, Pastoribus, Monasteriis, Collegiis, Communitatibus, Sodalitatibus, & aliis Clericis Nobis subditis, ad divinum sive publicè sive privatim astrictis Officium, Mandamus & Præcipimus, ut in posterum hoc Breviario nostrâ autoritate edito utantur; prohibemusque ne aliud quodvis Breviarium, sive publicè in Choro, sive privatim extra Chorum recitare præsumant.

Unum superest, quod etiam in Officio nostro præcipuum ducimus, hortari videlicet vos, Fratres carissimi, ut quantò Breviarium hoc rerum pondere gravius, sermone eruditius, ordine accuratius, usu facilius & expeditius est, tantò impensius ipsi adhibeatis in recitatione pietatem, in attentione fervorem, in affectu caritatem, quam decet eos quos Domino non Psallere sæpiùs tantùm, sed psallere sapienter, Psalmista jubet: quæ duo, Augustino teste, tum demum implentur, cùm lumen cordis continuato desiderio quæritur. Continuum enim desiderium, continua vox est. Tacebis si amare destiteris. Frigus caritatis, silentium cordis est; flagrantia caritatis, clamor cordis est... Ad Deum cùm oramus, corde clamandum est. *Nos ut eum ametis perpetuò, ac laudetis, à Deo Patre, & Domino nostro Jesu Christo, in Spiritu-sancto ardenter postulamus. Datum Autissiodori in Palatio nostro Episcopali, die vigesimâ quintâ Novembris, anno millesimo septingentesimo vigesimo quinto.*

† CAROLUS, Episcopus Autissiodorensis.

De Mandato,

LE TELLIER.

TABULA TEMPORARIA

Anni Domini	*Aureus Nu.*	*Epacta.*	*Indictio.*	*Lit. Domin.*	*Lit. M.*	*Ordo dierum.*	*Dom. post Epip.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*
1736	8	xvij	14	Ag	r	11	3	29. Jan.	15. Febr.
1737	9	xxviij	15	f	M	31	5 †	17. Feb.	6. Mart.
1738	10	ix	1	e	i	16	3 †	2. Feb.	19. Febr.
1739	11	xx	2	d	A	8	2 †	25. Jan.	11. Febr.
1740	12	j	3	cb	a	27	5 †	14. Feb.	2. Mart.
1741	13	xij	4	A	m	12	3	29. Jan.	15. Febr.
1742	14	xxiij	5	g	D	4	2	21. Jan.	7. Febr.
1743	15	iv	6	f	d	24	4 †	10. Feb.	27. Febr.
1744	16	xv	7	ed	q	15	3 †	2. Feb.	19. Febr.
1745	17	xxvj	8	c	G	28	5 †	14. Feb.	3. Mart.
1746	18	vij	9	b	g	20	4 †	6. Feb.	23. Febr.
1747	19	xviij	10	A	t	12	3	29. Jan.	15. Febr.
1748	1	xxx	11	gf	P	24	5	11. Feb.	28. Febr.
1749	2	xj	12	e	l	16	3 †	2. Feb.	19. Febr.
1750	3	xxij	13	d	C	8	2 †	25. Jan.	11. Febr.
1751	4	iij	14	c	c	21	4 †	7. Feb.	24. Febr.
1752	5	xiv	15	bA	p	12	3	30. Jan.	16. Febr.
1753	6	xxv	1	g	F	32	6	18. Feb.	7. Mart.
1754	7	vj	2	f	f	24	4 †	10. Feb.	27. Febr.
1755	8	xvij	3	e	r	9	2 †	26. Jan.	12. Febr.
1756	9	xxviij	4	dc	M	28	5 †	15. Feb.	3. Mart.
1757	10	ix	5	b	i	20	4 †	6. Feb.	23. Febr.
1758	11	xx	6	A	A	5	2	22. Jan.	8. Febr.
1759	12	j	7	g	a	25	5	11. Feb.	28. Febr.
1760	13	xij	8	fe	m	16	3 †	3. Feb.	20. Febr.
1761	14	xxiij	9	d	D	8	2 †	25. Jan.	11. Febr.
1762	15	iv	10	c	d	21	4 †	7. Feb.	24. Febr.
1763	16	xv	11	b	q	13	3 †	30. Jan.	16. Febr.
1764	17	xxvj	12	Ag	G	32	6	19. Feb.	7. Mart.
1765	18	vij	13	f	g	17	3 †	3. Feb.	20. Febr.
1766	19	xviij	14	e	t	9	2 †	26. Jan.	12. Febr.
1767	1	xxx	15	d	P	29	5 †	15. Feb.	4. Mart.
1768	2	xj	1	cb	l	13	3 †	31. Jan.	17. Febr.
1769	*3*	xxij	2	A	C	5	2	22. Jan.	8. Febr.
1770	*4*	*iij*	*3*	*g*	c	25	5	11. Feb.	28. Febr.

MULTORUM ANNORUM.

Anni Domini.	*PASCHA.*	*Ascensio Domini.*	*Pentecoste.*	*Solemnit. SS. Eucharistiæ.*	*Dom. post Pent.*	*Domin. prima Advent.*
1736	1. April.	10. Maii.	20. Maii.	31. Maii.	27	2. Dec.
1737	21. April.	30. Maii.	9. Junii.	20. Junii.	24	1. Dec.
1738	6. April.	15. Maii.	25. Maii.	5. Junii.	26	30. Nov.
1739	29. Mart.	7. Maii.	17. Maii.	28. Maii.	27	29. Nov.
1740	17. April.	26. Maii.	5. Junii.	16. Junii.	24	27. Nov.
1741	2. April.	11. Maii.	21. Maii.	1. Junii.	27	3. Dec.
1742	25. Mart.	3. Maii.	13. Maii.	24. Maii.	28	2. Dec.
1743	14. April.	23. Maii.	2. Junii.	13. Junii.	25	1. Dec.
1744	5. April.	14. Maii.	24. Maii.	4. Junii.	26	29. Nov.
1745	18. April.	27. Maii.	6. Junii.	17. Junii.	24	28. Nov.
1746	10. April.	19. Maii.	29. Maii.	9. Junii.	25	27. Nov.
1747	2. April.	11. Maii.	21. Maii.	1. Junii.	27	3. Dec.
1748	14. April.	23. Maii.	2. Junii.	13. Junii.	25	1. Dec.
1749	6. April.	15. Maii.	25. Maii.	5. Junii.	26	30. Nov.
1750	29. Mart.	7. Maii.	17. Maii.	28. Maii.	27	29. Nov.
1751	11. April.	20. Maii.	30. Maii.	10. Junii.	25	28. Nov.
1752	2. April.	11. Maii.	21. Maii.	1. Junii.	27	3. Dec.
1753	22. April.	31. Maii.	10. Junii.	21. Junii.	24	2. Dec.
1754	14. April.	23. Maii.	2. Junii.	13. Junii.	25	1. Dec.
1755	30. Mart.	8. Maii.	18. Maii.	29. Maii.	27	30. Nov.
1756	18. April.	27. Maii.	6. Junii.	17. Junii.	24	28. Nov.
1757	10. April.	19. Maii.	29. Maii.	9. Junii.	25	27. Nov.
1758	26. Mart.	4. Maii.	14. Maii.	25. Maii.	28	3. Dec.
1759	15. April.	24. Maii.	3. Junii.	14. Junii.	25	2. Dec.
1760	6. April.	15. Maii.	25. Maii.	5. Junii.	26	30. Nov.
1761	29. Mart.	7. Maii.	17. Maii.	28. Maii.	27	29. Nov.
1762	11. April	20. Maii.	30. Maii.	10. Junii.	25	28. Nov.
1763	3. April.	12. Maii.	22. Maii.	2. Junii.	26	27. Nov.
1764	22. April.	31. Maii.	10. Junii.	21. Junii.	24	2. Dec.
1765	7. April.	16. Maii.	26. Maii.	6. Junii.	26	1. Dec.
1766	30. Mart.	8. Maii.	18. Maii.	29. Maii.	27	30. Nov.
1767	19. April.	28. Maii.	7. Junii.	18. Junii.	24	29. Nov.
1768	3. April.	12. Maii.	22. Maii.	2. Junii.	26	27. Nov.
1769	26. Mart.	4. Maii.	14. Maii.	25. Maii.	28	3. Dec.
1770	15. April.	24. Maii.	3. Junii.	14. Junii.	25	2. Dec.

In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit : an. *significat anno* ; c. an. *circa annum* ; ſ. *seculo* ; c. init. ſ. *circa initium seculi* ; c. med. ſ. *circa medium seculi* ; c. fin. ſ. *circa finem seculi.*

Festa quæ majusculis notantur characteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
xxx	A	Cal.	1	*CIRCUNCISIO DOMINI*, Impositio Nominis Jesu, & Octava Nativitatis ejus, *Semisolemne. Commemoratio* Octavæ S. Stephani.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani protomartyris, *Duplex-majus.*
xxviij	c	iij	3	Genovefæ virginis Parisiensis, *Duplex-minus : c. an.* 512.
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretensis episcopi, *Semiduplex : I. ſ.*
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, *sine jejunio : commem.* S. Simeonis Stylitæ anachoretæ prope Antiochiam : *c. an.* 460.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *Solemne.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.
xxiij	A	vj	8	Joseph, sponsi B. M. V. *Duplex-minus : I. ſ. commem.* Octavæ Epiphaniæ.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ.
xxj	c	iv	10	De Octava Epiph. *commem.* S. Pauli, primi eremitæ Thebaïdis : *c. an.* 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ.
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiphaniæ.
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, & Baptismus Domini, *Duplex-majus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis episcopi, & Ecclesiæ doctoris, (è die 13.) *Duplex-minus : c. an.* 367. *commem.* S. Felicis presbyteri Nolani, & confessoris Christi : *c. an.* 265.
xvj	A	xviij	15	Guillelmi, Bituricensis episcopi, *Semiduplex : an.* 1208. *commem.* S. Mauri, Glannofoliensis abbatis : *c. fin. VI. ſ.*
xv	b	xvij	16	
xi	c	xvj	17	Antonii Ægyptii, abbatis, *Semiduplex :*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
				an. 356. *commem.* SS. Speusippi, Eleosippi, & Melasippi, fratrum; ac S. Leonillæ eorum aviæ, Cappadocum martyrum: *c. III. s.*
xiij	d	xv	18	Pontificatus, seu Cathedra S. Petri apostoli, quâ Antiochiæ primùm sedit; deinde Romæ, *Duplex-minus.* *Prima Septuagesima.*
xij	e	xiv	19	
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Romæ martyris, *Duplex-minus: c. an.* 288. *commem.* S. Fabiani papæ & martyris: *an.* 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Romæ virginis & martyris, *Semiduplex: c. an.* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæsaraugustani diaconi, Valentiæ in Hispania martyris, *Duplex-minus: an.* 304.
viij	b	x	23	
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini episcopi & martyris, *Semiduplex: c. an.* 97.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli apostoli, *an.* 34. *vel* 35. *Dupl. min. commem.* S. Præjecti, Claromontani episc. & mart. *an.* 674.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnensis episcopi & martyris, *Semiduplex: c. med. II. s.*
iv	f	vj	27	
iij	g	v	28	
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genevensis episcopi, (è 28. Dec.) *Semiduplex: an.* 1622.
i	b	iij	30	Bathildis reginæ Francorum, viduæ, *Simplex: c. an.* 680. *commem.* S. Aldegundis virginis, abbatissæ Malbodiensis: *c. an.* 684.
xxx	c	Prid.	31	

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	Ignatii Antiocheni episcopi & martyris, (è 20. Dec.) *Semiduplex: an.* 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO* DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvij	f	iij	3	Blasii, Sebasteni episcopi & martyris; *Simplex : c. an.* 316.
25. xxvj	g	Prid.	4	Alexandri, primi subdiaconi Ecclesiæ Autissiodorensis, & socii S. Peregrini, *Semiduplex c. init. IV. s.* *Prima dies Cinerum.*
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis virginis & martyris, *Simplex : c. an.* 251.
xxiij	b	viij	6	Vedasti, Atrebatensis episcopi, *c. an.* 540. & Amandi, Trajectensis episcopi, *c. an.* 684. *Simplex.*
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Cassinensis virginis, *Commemoratio : c. an.* 543.
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima Septuagesima.*
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in anno bissextili.*
v	f	vj	24	Matthiæ apostoli, *Duplex-majus : I. s.*
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	Agricolæ, Nivernensis episcopi, *Commemoratio : c. an.* 594.
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno bissextili Februarius est dierum 29. & Festum S. Matthiæ celebratur 25. die Februarii, & bis dicitur, *sexto Calendas*, id est, 24. & 25. Littera

autem Dominicalis, quæ assumpta fuit mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario Littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est g; & sic de aliis.

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxx	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis episcopi, *Commemoratio: an. 550.*
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	Camillæ virg. in territorio Autissiodorensi, *Commemoratio: V. s.*
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginensium martyrum, *Commemoratio: c. an. 203.*
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paschale.*
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	*Ultima dies Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Hibernorum apostoli, ac discipuli SS. Amatoris & Germani, *Commem. c. an. 460.*
xiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Primum Pascha.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO & INCARNATIO DOMINI, *Solemne.*
v	A	vij	26	
iv	*b*	*vj*	*27*	Romuli abbatis Saxiaci in Diœcesi

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
				Autissiod. *Commem. V.* ʋ
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
xxx	f	Prid.	31	

APRILIS.

xxix	g	Cal.	1	Mariæ Ægyptiæ, pœnitenti *memoratio : c. an.* 421. ʋ
xxviij	A	iv	2	
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis episc Ecclesiæ doctoris, *Dupl. maj.* a
xxv.xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Pascha*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Mariani, Autissiodorensis monac *miduplex : c. fin. V. f.*
viij	f	xj	21	Mamertini, Autissiodorensis abba *miduplex : post med. V. f.*
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii martyris in Orient *memoratio : III. vel IV.* j
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci Evangelistæ, *Dupl. maj. c. Ultimum Pascha.*
iij	d	vj	26	Cleti papæ & martyris, C *moratio : c. an.* 90.
ij	e	v	27	

Tt

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
j	f	iv	28	
xxx	g	iij	29	
xxix	A	Prid.	30	Translatio capitis S. Peregrini, Autissiodorensium apostoli, primi episcopi, & martyris, (è 1. Maii) *Semiduplex : an.* 1715. *commem.* S. Eutropii, Santonensis episcopi & martyris. *III. f.*
				M A I U S.
xxviij	b	Cal.	1	PHILIPPI & JACOBI (Alphæi) APOSTOLORUM, *Duplex-majus : I. f.*
xxvij	c	vj	2	Amatoris, Autissiodorensis episcopi, (è 1.) *Duplex-majus : an.* 418. *commem.* Translationis SS. Memorii & Sanctini, Autissiodorensium presbyterorum : *VI. vel VII. f.*
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis, *c. an.* 326. *Duplex-majus : commem.* S. Alexandri papæ & martyris : *c. an.* 119. ac Translationis SS. Eusebii, Autissiodorensis presbyteri, & Aviti, Autissiodorensis diaconi : *VII. vel VIII. f.*
25. xxv	e	iv	4	Athanasii, Alexandrini episc. & Ecclesiæ doctoris, (è 2.) *Duplex-minus : an.* 373.
xxiv	f	iij	5	Joviniani, primi lectoris Ecclesiæ Autissiodorensis, & martyris, *Semiduplex : c. an.* 304.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis apostoli & evangelistæ, ante portam Latinam, *Semidupl. c. an.* 95.
xxij	A	Non.	7	Valeriani, Autissiodorensis episcopi, *Semiduplex : c. an.* 360.
xxj	b	viij	8	Eladii, Autissiodorensis episcopi, *Semiduplex : c. an.* 385.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinopolitani episcopi, & Ecclesiæ doctoris, *Semiduplex : an.* 391.
xix	d	vj	10	Hilarii, Arelatensis episcopi (è 5.) *Semiduplex : an.* 449.
xviij	e	v	11	
xvij	f	iv	12	Pancratii martyris, *Commemoratio : c. an.* 304.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xvj	g	iij	13	Marcelliani, Autissiodorensis episcopi, *Semiduplex : c. an.* 330.
xv	A	Prid.	14	
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	PEREGRINI, AUTISSIODORENSIUM APOSTOLI & PRIMI EPISCOPI, ac MARTYRIS, *Solemne : c. an.* 304.
xij	d	xvj	17	De Octava S. Peregrini.
xj	e	xv	18	Corcodomi, primi diaconi Ecclesiæ Autissiodorensis, & socii S. Peregrini, *Semiduplex : post init. IV. ſ. commem.* Octavæ S. Peregrini, ac S. Eugeniæ virginis & martyris, (è 25. Dec.) *obiit c. an.* 259. *translat. X. ſ.*
x	f	xiv	19	De Octava S. Peregrini.
ix	g	xiij	20	De Octava S. Peregrini. *comm.* S. Baudelii, Nemausensis martyris, *III. vel IV. ſ.* & S. Austregisili, Bituricensis episcopi, *an.* 624.
viij	A	xij	21	De Octava S. Peregrini, *comm.* S. Vallis, Autissiod. presbyteri : *V. vel VI. ſ.*
vij	b	xj	22	Romani solitarii in territorio Autissiodorensi, *Semiduplex : c. VI. ſ. commem.* Octavæ S. Peregrini, & S. Helenæ, Autissiodorensis virginis, *c. init. V. ſ.*
vj	c	x	23	Octava S. Peregrini, *Duplex-minus : commem.* S. Desiderii, Lingonensis episcopi & martyris, *c. IV. ſ.*
v	d	ix	24	Donatiani & Rogatiani, Nannetensium martyrum, *Commemoratio : c. fin. III. ſ.*
iv	e	viij	25	Urbani papæ & martyris, *Commemoratio : c. an.* 230.
iij	f	vij	26	Prisci, & sociorum ejus, martyrum in territorio Autissiodorensi, *Duplex-majus : c. an.* 274.
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	
xxx	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxviij	d	Prid.	31	
				¶ *Dominicâ I. post Pentecosten, fit Festum* SS. TRINITATIS, *Semisolemne.*

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdunensis episcopi, Blandinæ virginis, & sociorum martyrum Lugdunensium, *Semiduplex : anno* 177. *commem.* SS. Marcellini presbyteri, & Petri exorcistæ, Romanorum martyrum : *c. an.* 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis reginæ Francorum, viduæ, *Semiduplex : c. an.* 540.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Claudii, Vesuntini episc. *Semid. an.* 581.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	Medardi, Noviomensis episcopi, *c. an.* 545. & Gildardi, Rotomagensis episcopi, *c. an.* 529. *Simplex.*
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	Censurii, Autissiodorensis episcopi, *Semiduplex, c. an.* 502.
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium apostoli, *Duplex-minus : I. s.*
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	
xiij	d	xviij	14	Basilii magni, Cæsariensis in Cappadocia episcopi, & Ecclesiæ doctoris, *Semiduplex : ordinat. hâc die, an.* 370. *obiit* 1. *Januar. an.* 379.
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ matris ejus, Tarsi in Cilicia martyrum, *Semiduplex : c. an.* 305. *comm.* S. Felicis pueri, martyris in territorio Autissiodorensi : *V. s.*
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, Mediolanensium martyrum, *Semiduplex* : I. *s.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
vij	c	xij	20	
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Albani, in Britannia majori martyri- *Simplex : c. an.* 287. *commem.* S. Pa- lini, Nolani episcopi, *an.* 431.
iv	f	ix	23	Vigilia *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	*NATIVITAS S. JOANNIS-BAPTISTÆ* *Semisolemne.*
ij	A	vij	25	Eligii, Noviomensis episcopi, *Semid- plex : translat. hâc die, an.* 1066. *obi-* 30. *Nov. an. 659. commem.* Octav- Nativitatis S. Joannis-Baptistæ.
j	b	vj	26	De Octava Nativitatis S. Joannis-Ba- tistæ : *commem.* SS. Joannis & Pauli Romæ martyrum : *an.* 362. *vel* 363.
xxx	c	v	27	De Octava Nativitatis S. Joannis-Ba- tistæ.
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunensis episcopi, & soci- rum ejus, martyrum, *Semiduplex : an.* 202. *commem.* Octavæ Nativitat- S. Joannis-Baptistæ ; ac Vigiliæ SS. Pe- tri & Pauli apostolorum, *cum jejuni-*
xxviij	e	iij	29	*PETRI & PAULI APOSTOLORUM* *Semisolemne : c. an. 66. commem.* O- ctavæ Nativitatis S. Joannis-Baptist-
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli apostoli, *D- plex-majus : commem.* S. Petri apos- li ; Octavæ Nativitatis S. Joannis-B- tistæ ; ac S. Martialis, Lemovice- episcopi, *III. s.*
				JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis-Bapt- *Semiduplex : commem.* Octavæ Petri & Pauli ; ac S. Moderati p- martyris in territorio Autissiodo- *V. s.*
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. Mariæ virginis, *D- majus : commem.* Octavæ SS. P- Pauli.
xxiv	b	v	3	De Octava SS. Petri & Pauli.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxiiij	c	iv	4	Tranſlatio corporis S. Martini, Turonenſis epiſcopi, *Semiduplex : Turonis an. 472. Autiſſiodori poſt med. IX. ſ. commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli.
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Petri & Pauli apoſtolorum, *Semiduplex.* ¶ *Dominicâ proximâ poſt Octavam SS. Petri & Pauli, celebratur in tota Diœceſi Autiſſiodorenſi* ANNIVERSARIUS DIES DEDICATIONIS ECCLESIÆ CATHEDRALIS : *in ipſa Eccleſia Cathedrali, & in aliis quæ propriam vel certam Dedicationem non habent,* Solemne *cum Octava : ubi verò fuerit alia Dedicatio propria,* Solemne *ſine Octava : an.* 1334.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, ac S. Felicitatis eorum matris, Romæ martyrum, *Commem. c. an.* 164.
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis abbatis, *Duplex-minus : tranſlat. hâc die c. an.* 660. *obiit.* 21. *Mart. an.* 543.
xv	d	iv	12	Suſceptio Reliquiarum S. Amatoris, Autiſſiodorenſis epiſcopi, *Semiduplex : XI. vel XII. ſ.*
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Theodoſii, Autiſſiodorenſis epiſcopi, *Semiduplex : c. an.* 515.
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, doctoris, *Duplex-minus : canonizat. hâc die an.* 1323. *obiit.* 7. *Mart. an.* 1274.
viij	d	xiv	19	Arſenii diaconi Romani, Scetis ſolitarii, *Commem. c. an.* 445.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
vij	e	xiij	20	Marini, Autissiodorensis pre ri, *Commemoratio : VII. j*
vj	f	xij	21	Victoris, Massiliensis martyris, *Sin c. an. 290. vel 303.*
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Duplex-minus*
iv	A	x	23	Apollinaris, Ravennatum e pi, & confessoris Christi; *memoratio : I. vel II. s.*
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi) apostoli, *Duple jus : c. 30. Mart. an. 44. comm* Christophori martyris, *III. s.*
j	d	vij	26	Annæ matris B. Mariæ virginis, *D minus,*
xxx	e	vj	27	Etherii, Autissiodorensis episcopi *plex : c. an. 571.*
xxix	f	v	28	Nazarii & Celsi, Mediolane martyrum, *Commem. I. v*
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecensis, episcopi, *Semid an. 478. commem.* SS. Mariæ & thæ Christi hospitarum: *I. s.*
xxvij	A	iij	30	Ursi, Autissiod. episc. *c. an.* 508, ladii; Autissiod. episc. *translat. an. 945. obiit* 10. *April. an. 657.*
xxvj	b	Prid.	31	TRANSITUS S. GERMANI, AU SIODORENSIS EPISCOPI *lemne ; an.* 448.

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxiv	c	Cal.	1	Petri ad vincula, *Duplex-minus : Aprili, c. an. 44. commem.* Oct. Germani, ac SS. Septem Fratru chabæorum, & eorum matris, rum : *c. an. 167. ante Christum*
xxiij	d	iv	2	De Octava S. Germani : *commem.* phani I. papæ & martyris, *an.*
xxij	e	iij	3	REVELATIO seu INVENTIO PORIS S. STEPHANI DIACO PROTOMARTYRIS, JERO MIS, *Annuale* in Urbe & Subu in aliis Ecclesiis *Semisolemne : 1*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
				an. 415. [*Extra Urbem & Suburbia non est de præcepto quoad cessationem operis.*] *commem.* Octavæ S. Germani.
xxj	f	Prid.	4	Xysti II. papæ & martyris, (è 6.) *Semiduplex : an.* 258. *commem.* Octavarum S. Stephani, & S. Germani.
xx	g	Non.	5	Eusebii, Vercellensis episcopi, & confessoris Christi, (è 1.) *Semiduplex : c. an.* 370. *commem.* Octavarum S. Stephani, & S. Germani; ac S. Cassiani, Augustodunensis episcopi : *IV. f.*
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-majus : c. an.* 32. *commem.* Octavarum S. Stephani, & S. Germani.
xviij	b	vij	7	Octava Transitûs S. Germani, *Duplex-minus : commem.* Octavæ S. Stephani.
xvij	c	vj	8	De Octava S. Stephani.
xvj	d	v	9	Octava S. Stephani protomartyris : in Urbe & Suburbiis *Duplex-majus* ; in aliis Ecclesiis *Semiduplex : commem.* Vigiliæ S. Laurentii *sine jejunio* ; ac S. Romani, Romæ martyris ; *an.* 258.
xv	e	iv	10	Laurentii, Romani Diaconi & martyris, *Duplex-majus : an.* 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	
xij	A	Idib.	13	Radegundis, reginæ Francorum, viduæ, *Commemoratio : an.* 587.
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Annuale*, *I. f.*
ix	d	xvij	16	De Octava Assumptionis ; *comm.* S. Rochi apud montem Pessulanum : *XIV. f.*
viij	e	xvj	17	De Octava Assumptionis : *commem.* S. Mamantis, Cæsareæ in Cappadocia martyris : *c. an.* 274.
vij	f	xv	18	De Octava Assumptionis.
vj	g	xiv	19	De Octava Assumptionis.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi abbatis Claravallensis, & Ecclesiæ doctoris, *Duplex-majus : an.* 1153. *commem.* Octavæ Assumptionis ;

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
				& S. Filiberti abbatis : *circa an.* 684.
iv	b	xij	21	Regnoberti, Bajocensis episcopi, *Semiduplex : VII. f. commem.* Octavæ Assumptionis.
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ virginis, *Duplex-majus.*
ij	d	x	23	Symphoriani, Augustodunensis martyris, (è 22.) *Semiduplex : c. an.* 179. *commem.* S. Ursicini, Autissiodorensis clerici, & discipuli S. Germani : *V. f.*
j	e	ix	24	Bartholomæi apostoli, *Duplex-majus : I. f.*
xxx	f	viij	25	Ludovici IX. regis Franciæ, *Duplex-majus : an.* 1270.
xxix	g	vij	26	Eleutherii, Autissiodorensis episcopi, *Semiduplex : c. an.* 561.
xxviij	A	vj	27	
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis episcopi, & Ecclesiæ doctoris, *Duplex-majus : an.* 430. *commem.* S. Juliani, Brivatensis martyris, *III. vel IV. f.*
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis-Baptistæ, *Duplex-minus : c. an.* 32.
25. xxv	d	iij	30	Fiacrii, Brigensis solitarii, *Commemoratio : c. an.* 670.
xxiv	e	Prid.	31	Optati, Autissiodorensis episcopi, *Semiduplex : c. an.* 532.

SEPTEMBER.

xxiij	f	Cal.	1	Lupi, Senonensis episcopi, *Simplex : an.* 623. *commem.* S. Ægidii abbatis in Occitania : *c. an.* 547.
xxij	g	iv	2	
xxj	A	iij	3	Gregorii papæ, & Ecclesiæ doctoris, *Duplex-majus : ordinat. hâc die, an.* 590, *obiit* 12. *Mart. an.* 604.
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Reginæ, Alesiæ virginis & martyris, *Commemoratio : c. IV. f.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne.*
xv	g	v	9	De Octava Nativitatis B. M. V.
xiv	A	iv	10	De Octava Nativitatis B. M. V.
xiij	b	iij	11	De Octava Nativitatis B. M. V.
xij	c	Prid.	12	De Octava Nativitatis B. M. V.
xj	d	Idib.	13	De Octava Nativitatis B. M. V.
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, *Duplex-majus:* imperante Constantinó, *an.* 326. imperante Heraclio, *an.* 629. *commem.* Octavæ Nativitatis B. M. V. ac S. Cornelii papæ & martyris: *an.* 252.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. Mariæ virginis, *Duplex-minus.*
viij	g	xvj	16	Joannis Chrysostomi, Constantinopolitani episcopi, & Ecclesiæ doctoris, (è 14.) *Duplex-minus: an.* 407. *commem.* S. Euphemiæ, Chalcedonensis virginis & martyris: *c. an.* 307.
vij	A	xv	17	Cypriani, Carthaginensis episcopi & mart. (è 14.) *Semiduplex: an.* 258. *commem.* S. Lamberti, Trajectensis ad Mosam episcopi & martyris, *c. an.* 708.
vj	b	xiv	18	Ferreoli, Viennensis martyris, *Simplex: c. an.* 287. *vel* 304.
v	c	xiij	19	Sequani abbatis in Burgundia, *Commemoratio: c. an.* 580.
iv	d	xij	20	Vigilia *sine jejunio.*
iij	e	xj	21	Matthæi apostoli & evangelistæ, *Duplex-majus: I. s.*
ij	f	x	22	Mauricii & sociorum, martyrum, *Semiduplex: an.* 286.
j	g	ix	23	Theclæ, Iconii virginis & martyris, *Commemoratio: c. fin. I. s.*
xxx	A	viij	24	Andochii presbyteri, Thyrsi diaconi, & Felicis, Augustodunensium martyrum, *Commemoratio: c. fin. II. s.*
xxix	b	vij	25	Aunarii, Autissiodorensis episcopi, *Duplex-minus: c. an.* 603.
xxviij	c	vj	26	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani fratrum, martyrum, *Simplex : III. vel IV. f.*
25. xxvj	e	iv	28	Alodii, Autissiodorensis episcopi, *Semiduplex : c. an.* 472.
xxv.xxiv	f	iij	29	Michaëlis archangeli, & omnium Angelorum; *Duplex-majus : commem.* S. Fraterni, Autissiodorensis episcopi & martyris, *post med. V. f.*
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Stridoniensis presbyteri, & Eccl. doctoris, *Duplex-majus : an.* 420.
				OCTOBER.
xxij	A	Cal.	1	Depositio S. Germani, Autissiodorensis episcopi, *Duplex-majus*, [in Cathedrali, *Semisolemne*,] *an.* 448. *commem.* S. Remigii, Remensis episcopi: *translat. hâc die, an.* 852. *obiit.* 13. *Januarii. c. an.* 533.
xxj	b	vj	2	Leodegarii, Æduensis episcopi & martyris, *Semiduplex : an.* 678.
xx	c	v	3	Dionysii Areopagitæ, primi Athenarum episcopi, & martyris, *Commemoratio : c. an.* 95.
xix	d	iv	4	Francisci Assisinatis in Umbria, institutoris Ordinis Minorum, *Semiduplex : an.* 1226.
xviij	e	iij	5	Marsi, primi presbyteri Ecclesiæ Autissiodorensis, (è 4.) *Semiduplex : post init. IV. f. commem.* S. Firmati, Autissiod. diaconi : *V. vel VI. f.* S. Flaviæ Autissiod. virginis : *V. vel VI. f.* & Translationis S. Feliculæ virginis in Diœcesi Autissiodorensi : *obiit* 1. *Aug. ante X. f.*
xvij	f	Prid.	6	Romani, Autissiodorensis episcopi, *c. an.* 564. & Tetrici, Autissiodorensis episcopi, (è 18. Mart.) *c. an.* 707. *Semiduplex. commem.* S. Brunonis monachi, institutoris Ordinis Cartusianorum : *an.* 1101.
xvj	g	Non.	7	
xv	*A*	*viij*	8	Palladiæ & Porcariæ virginum in

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
				territorio Autissiodorensi, *Commemoratio : c. V. ſ.*
xiv	b	vij	9	Dionysii, Parisiensis episcopi, & sociorum, martyrum, *Simplex : III. ſ.*
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Leonardi abbatis in pago Cenomanensi, *Commem. c. an. 568.*
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ evangelistæ, *Duplex-majus : I ſ.*
iv	e	xiv	19	Justi Autissiodorensis pueri, martyris, (è 18.) *Duplex-majus : c. init. V. ſ. commem.* Translationis S. Verani, Cavellicensis episcopi, *obiit* 11. *Nov. c. fin. VI. ſ.*
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	
j	A	xj	22	
xxx	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Crispini & Crispiniani fratrum, Suessionensium martyrum, *Commemoratio ; c. fin. III. ſ.*
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	Desiderii, Autissiodorensis episcopi, *Semiduplex : c. an. 621. commem.* Vigiliæ *cum jejunio.*
25. xxv	g	v	28	SIMONIS & JUDÆ APOSTOLORUM, *Duplex-majus : I. ſ.*
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Leonis I. papæ, & Ecclesiæ doctoris, *Semiduplex : an.* 461.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio : commem.* S. Quintini, apud Augustam Veromanduorum martyris : *c. an.* 287.

NOVEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Solen institutum c. an.* 835.
xx	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium functorum, *Semisolemne : insti an.* 998.
xix	f	iij	3	De Octava Omnium Sanctorum.
xviij	g	Prid.	4	Caroli, Mediolanensis episcopi, (è *Duplex-majus : an.* 1584. *comme* Octavæ Omnium Sanctorum.
xvij	A	Non.	5	De Octava Omnium Sanctorum.
xvj	b	viij	6	De Octava Omnium Sanctorum.
xv	c	vij	7	De Octava Omnium Sanctorum.
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, *Dupl minus.*
xiij	e	v	9	
xij	f	iv	10	Martini papæ & martyris, (è *16.* Sep *Simplex : an. 655.*
xj	g	iij	11	Martini, Turonensis episcopi, *Dupl majus : an.* 397. *vel* 400.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	Susceptio Reliquiarum SS. Alexandr Chrysanthi, Romanorum martyru *Simplex : c. an.* 834. *commem.* S. I ctii, Turonensis episcopi, *c. an.* 4
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	Edmundi, Cantuariensis episcopi, *Se duplex : an.* 1241.
v	f	xv	17	Aniani, Aurelianensis episcopi, *Semi plex : c. an.* 453.
iv	g	xiv	18	Veneratio SS. Reliquiarum totius D cesis Autissiodorensis, *Semisolemn*
iij	A	xiij	19	
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ virginis, *Dupl majus.*
xxx	d	x	22	Cæciliæ virginis & martyris, *Simple c. III. s.*
xxix	e	ix	23	Clementis papæ & martyris, *Semi plex : an.* 100.
xxviij	*f*	*viij*	*24*	Chrysogoni, Romani marty

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
				Commemoratio : circa an. 304.
xxvij	g	vij	25	
25. xxvj	A	vj	26	Lini papæ & martyris, *Commemoratio : c. an. 78.*
xxv.xxiv	b	v	27	*Prima sedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	Vigilii, Autissiodorensis episcopi & martyris, *Duplex-minus : translat. hâc die : obiit c. an. 683.*
xxij	d	iij	29	Vigilia *cum jejunio : commem.* S. Saturnini, Tolosani episcopi & martyris: *III. s.*
xxj	e	Prid.	30	ANDREÆ APOSTOLI, *Duplex-majus : I. s.*

DECEMBER.

xx	f	Cal.	1	
xix	g	iv	2	Petri Chrysologi, Ravennatum episcopi, *Commem. c. an. 457.*
xviij	A	iij	3	*Ultima sedes Adventûs.*
xvij	b	Prid.	4	
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolaï episcopi Myrensis in Lycia, *Semiduplex : c. IV. s.*
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	*CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracusanæ virginis & martyris, *Commemoratio : an. 304. vel 305.*
vij	e	xix	14	Nicasii, Remensis episcopi, & sociorum ejus, martyrum, *Commemoratio : c. an. 407. vel 451.*
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	Lazari Bethanitæ, à Christo suscitati, *Commemoratio* : I. s.
iij	*b*	*xv*	*18*	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
ij	c	xiv	19	Gregorii, Autissiodorensis episcopi, *Commemoratio : c. an.* 530.
j	d	xiij	20	
xxx	e	xij	21	THOMÆ APOSTOLI, *Duplex-majus : I. s.*
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS DOMINI, *Annuale.*
25.xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI & PROTOMARTYRIS, Ecclesiæ Cathedralis Autissiodorensis patroni, *Annuale : c. an.* 33. *commem.* Octavæ Nativitatis Domini.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS APOSTOLI & EVANGELISTÆ, *Duplex-majus : c. an.* 100. *commem.* Octavarum Nativitatis Domini, ac S. Stephani.
xxiij	e	v	28	Innocentium martyrum, *Duplex-majus : commem.* Octavarum Nativitatis Domini ac S. Stephani.
xxij	f	iv	29	Thomæ, Cantuariensis episcopi & martyris, *Duplex-minus : an.* 1170. *commem.* Octavarum Nativitatis Domini, ac S. Stephani.
xxj	g	iij	30	Officium Dominicæ intrà Octavam Nativitatis Domini : *commem.* Octavæ S. Stephani.
* 19. xx.	A	Prid.	31	Saviniani & Potentiani, sociorumque, martyrum Senonensium : *II. vel III. s.* ac Columbæ virginis & martyris apud Senonas, *c. an.* 273. *Duplex-minus : commem.* Octavarum Nativitatis Domini, ac S. Stephani; & S. Silvestri papæ, *an.* 335.

* Hæc Epacta 19. nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

TABULA

Continens Officiorum gradus & diversitatem.

ANNUALE. SOLEMNE. *SEMISOLEMNE.*	DUPLEX-MAJUS. Duplex-minus. Semiduplex.	Simplex.

ANNUALIA.

Nativitas Domini.
Natalis S. Stephani Ecclesiæ Cathedralis patroni.
Paſcha.
Pentecoſtes.
Feſtum SS. Euchariſtiæ.
In Urbe Autiſſ. & ſuburbiis tantùm. { Revelatio corporis S. Stephani.
Aſſumptio B. Mariæ virginis.
§ *In unaquaque Eccleſia Feſtum principale Patroni primarii.*
Si contingat conſecrari Eccleſiam, ipſa dies Conſecrationis ſeu Dedicationis erit Feſtum Annuale; Anniverſarius verò dies Dedicat. Solemne.

SOLEMNIA.

Epiphania Domini.
Præſentatio Domini, quæ & Purificatio B. Mariæ virg.
Annuntiatio & Incarnatio Domini.
Aſcenſio Domini.
Natalis S. Peregrini Autiſſiodorenſium apoſtoli.
Anniverſarius dies Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis.
Tranſitus S. Germani, Autiſſiodorenſis epiſcopi.
Nativitas B. Mariæ virginis.
Feſtum Omnium *Sanctorum.*
Conceptio B. Mariæ virginis.

SEMISOLEMNIA.

Circunciſio Domini.
Feſtum SS. Trinitatis.
Dies Octava SS. Euchariſtiæ.
Nativitas S. Joannis-Baptiſtæ.
Natalis SS. Petri & Pauli.
Extra Urbem & Suburbia. { Revelatio corporis S. Stephani.
In Cathed. tantùm. { Depoſitio S. Germani Autiſſiod. epiſcopi.
Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.
Veneratio SS. Reliquiarum Diœceſis Autiſſiodorenſis.

FESTA DUPLICIA-MAJORA quæ præferuntur Dominicis non privilegiatis.

Dies Octava Feſtorum Annualium Domini.
Feſta Duplicia-majora quæ occurrunt à Nativitate Domini ad Epiphaniam ejuſdem.
Dies Octava Epiphaniæ Domini.
Inventio S. Crucis.
Transfiguratio Domini.
Exaltatio S. Crucis.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ primæ claſſis, quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventûs.
Prima Quadrageſimæ.

Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis depositis.
Pentecostes.
Prima post Pentecosten, quæ & Festum SS. Trinitatis.
Dominica ante Adventum, seu ultima post Pentecosten.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ secundæ classis, quæ non omittuntur nisi occurrente Festo Annuali.

Secunda / Tertia / Quarta } Adventûs.

Dominicæ } In Septuagesima, / In Sexagesima, / In Quinquagesima.

Secunda / Tertia / Quarta } Quadragesimæ.

DOMINICÆ TERTIÆ CLASSIS, quæ non omittuntur nisi occurrente Festo Semisolemni aut suprà, vel aliquo ex prædictis Duplicibus-majoribus.

Reliquæ Dominicæ, quæ Communes vocantur.

FERIÆ MAJORES PRIVILEGIATÆ, quæ nunquam omittuntur.

Vigilia Nativitatis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ majoris Hebdomadæ.
Feriæ intrà Hebdomadam Paschæ.
Vigilia Pentecostes.
Feriæ intrà Hebdomada[m] Pentecostes.

FERIÆ MAJORES NO[N] PRIVILEGIATÆ, quæ e[x]cludunt Festa Simplicia, [&] Officium de B. Maria in Sa[b]bato, & de quibus fit Con[m]memoratio, si occurrat F[e]stum Semiduplex, aut supr[à].

Feriæ Adventûs.
Feriæ Quadragesimæ. *Excl[u]dunt etiam Semiduplicia.*
Feriæ Rogationum.
Feria VI. post Octavam A[s]censionis Domini.
Feriæ IV. Temporum.
Omnes Vigiliæ.

FERIÆ MINORES PRIV[I]LEGIATÆ, de quibus non [fit] Commemoratio, si occurr[at] Festum Semiduplex, sed q[uæ] excludunt Festa Simplicia.

Feriæ à Dominica in Septu[a]gesima ad Feriam IV. Cin[e]rum. *Excludunt etiam Of[fi]cium de B. Maria in Sa[b]bato.*
Feriæ Temporis Paschali[s]. *Non excludunt Officium [de] B. Maria in Sabbato.*

FERIÆ MINORES NO[N] PRIVILEGIATÆ, quæ a[d]mittunt quodlibet Officiu[m] de Festo, aut de B. Maria [in] Sabbato.

Reliquæ omnes Feriæ per a[n]num.

Ex Typographia Jacobi Vincent.

PSALTERIUM
DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.
Pars Æstiva.
DOMINICA
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò.

PAter noster qui es in cœlis; sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo & in terra: panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: & dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: & ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen. *Matth. 6. 9. ad* 13.

AVe María grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui, Jesus. *Luc.* 1. 28. 42.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli & terræ. Et in Jesum Christum, fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu-sancto; natus ex María *vírgine; passus* sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & sepúltus: descéndit ad ínferos; tértiâ die resurréxit à mórtuis: ascéndit ad cœlos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum-sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clarâ sed demissâ voce dicitur,

DOmine lábia mea apéries, ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50. 16.

DEus in adjutórium meum inténde, ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. *Ps.* 69. 2.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui-sancto; sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Invitatorium, Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus. *Ps. 94. 6. Repetitur*, Dóminum.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Invitatorium, Dóminum.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos; quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Divisio, * Veníte.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Invitatorium, Dóminum.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra; sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Divisio, * Veníte.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt *vias meas; quibus jurávi in* ira mea; Si introíbun quiem meam.

Invitatorium, Dói

Glória Patri, & Fíl Spirítui-sancto; sicut princípio, & nunc, & s & in sécula seculórum.

Divisio, * Veníte.

Deinde repetitur In rium, Dóminum.

Sic semper in omni O citur Invitatorium, ni notetur.

Hymnus.

NOCTE surgéntes mus, hymnos
Voce concórdi Dómi námus:
Cántibus sacris decet 8 tas
Rúmpere noctes.

LINGUA quod profe mens revólvat;
Ut Deo grati mereámu
Ingredi cœli, simul & l
Cœtibus addi.

SUMMA laus summo astra Patri,
Fílio compar hómini D
Nec tibi dispar, utriúsq
Nexus amóris. An

IN I. NOCTUR

Ant. 1. *toni.* a. Nov minus.

Asteriscus hic * *not diationem & pausam.*

Psalmus 1.

BEátus vir qui no in consílio impi & in via pecca non stetit, * & in cá pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet;* & ómnia quæcúnque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic;* sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício,* neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum,* & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio,* & Spirítui-sancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper,* & in sécula seculórum. Amen.

Hi ℣℣. Glória *&* Sicut erat, *dicuntur in fine Psalmorum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Novit Dóminus viam justórum, & iter impiórum períbit. *v.* 7.

Ant. 2. D. Servíte Dómino.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes,* & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advèrsùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum,* & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos;* & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam,* & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,* & tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite;* erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre,* & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam,* ne quándo irascátur Dóminus, & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus,* beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre. *v.* 11.

Ant. 3. g. Exúrge.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ;* non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es,* glória mea, & exáltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum;* & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circundántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus;

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa; * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus. *v.6.*

℣. Memor fui nocte nóminis tui Dómine: *In Choro respondetur tantùm secretò, dum protrahitur neuma*, ℟. Et custodívi legem tuam. *Ps.* 118. 55.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò, Pater noster, &c. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

Postea Lector petit benedictionem, dicens, Jube Dómine bene dícere.

Benedictiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis habentur vel in proprio de Tempore, vel in proprio de Sanctis.

Hæc omnia observantur in singulis Nocturnis, nisi aliter notetur.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Intende.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo; * Dómine manè exaúdies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem; * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum, * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam; * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua, propter inimícos meos: * dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas; * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est gut-

tur eórum, linguis ſuis doloſè agébant: * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis, * ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes qui ſperant in te; * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum; * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

Ant. Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus, & Deus meus. *v.* 2.

Ant. 5. a. Convértere Dómine.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî Dómine, quóniam infirmus ſum; * ſana me Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu Dómine úſquequò?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in *gémitu meo;* *lavábo per ſíngulas noctes* lectum meum; lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubéſcant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, & erubéſcant valde velóciter.

Ant. Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam. *v.* 4.

Ant. 6. F. Juſtum.

Pſalmus 7.

DOmine Deus meus, in te ſperávi; * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis;

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua; *

& exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti; * & synagóga populórum circúndabit te:

Et propter hanc in altum regrédere, * Dóminus júdicat pópulos:

Júdica me Dómine secúndùm justítiam meam, * & secúndùm innocentiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum; * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, & pátiens; * nunquid irâscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum:

Et in eo parávit vasa mortis; * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam; * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus, * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus; * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *v.* 11.

℣. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi. ℟. Super judícia justificatiónis tuæ. *Ps.* 118. 62.

Pater, *secretò.* ℣. Et ne nos, *ut suprà.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Dómine.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, * glóriâ & honóre coronásti eum, & constituísti eum super ópera manuum tuarum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, insuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, *

quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

℣. 1.

Ant. 8. G. Lætábor.

Psalmus 9.

CONfitébor tibi Dómine in toto corde meo;* narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te,* psallam nômini tuo Altíssime;

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum & causam meam: * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, & périit ímpius:* nomen eórum delésti in ætérnum, & in séculum séculi.

Inimíci defecêrunt frámeæ in finem;* & civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eôrum cum sónitu;* & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum; * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium paúperi; * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dômine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion;* annuntiáte inter gentes stúdia ejus.

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est;* non est oblítus clamórem paúperum.

Miserére meî, Dómine; * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exáltas me de portis mortis,* ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum,* omnes gentes quæ oblivíscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit paúperis; * patiéntia paúperum non períbit in finem.

Exúrge Dómine, non confortétur homo: * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ant. Lætábor & exultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. ℣. 2.

Paráta ſedes tua ex tunc ;* à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum,

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis : * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Dóminus regnávit, decórem indútus eſt ; indútus eſt Dóminus fortitúdinem. *v.* 1.

Ant. 2. *D.* Laudáte.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra,* ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus,* in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus ; ipſe fecit nos, & non ipſi nos : * pópulus ejus & oves páſcuæ ejus.

Introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis,* confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus,* in ætérnum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus, in ætérnum miſericórdia ejus. *v.* 5.

Ant. 8. *G.* Deus.

Pſalmus 62.

DEus, Deus meus ; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea ; * quàm multiplíciter tibi caro mea !

In terra deſérta, & ínvia ; & inaquóſa, ſic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas ; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea,* & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te ; * quia fuíſti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te ; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam ; * introíbunt in inferióra terræ, tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo ; laudabúntur omnes qui jurant in eo ; * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, Deus meus; ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea. *v.* 1. 2.

Ant. 3. *g.* Benedícite.

Canticum trium puerorum.
Dan. 3. 57. *ad* 88.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol & luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æstus Dómino: * benedícite frigus & æstus Dómino.

Benedícite rores & pruína Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite montes & colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus & ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anánia, Azária, Misaël Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hic, locò Glória Patri, *dicitur*,

Benedicámus Patrem, & Fílium * cum sancto-Spíritu;

Laudémus & superexaltémus eum * in sécula seculórum. Amen.

Ant. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3. 57.

Ant. 1. *a.* Laudáte Dóminum.

Psalmus Laudum 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus; * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ; * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro; * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus; laudáte eum in firmaménto virtútis ejus. *v.* 1.

Capitulum. Apoc. 7. 12.

BEnedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiárum áctio, honor, & virtus, & fortitúdo Deo nostro in sécula seculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Hymnus.

ECce jam præceps cadit umbra noctis,
Lúcifer terris óriens coruscat;
Pura nos ardor pius intus urget
Prómere vota.

CHRISTE, qui lucis vapor es supérnæ,
Cesset errórum tenebrósus horror:
In tui fac nos bonus ambuláre
Lúmine vultûs.

SUMMA laus summo super astra Patri,
Fílio compar hómini Deóque;
Nec tibi dispar, utriúsque sacri
Nexus amóris.
Amen.

℣. Prævenérunt óculi m
ad te dilúculò, ℟. Ut medit
rer elóquia tua. *Ps.* 118. 14

Ad Benedíctus, *Antiphon*
habetur in Proprio.

Canticum Zachariæ.

Luc. 1. 68. *ad* 79.

BEnedíctus Dóminus Dei
Israël; * quia visitávit,
fecit redemptiónem pleb
suæ;

Et eréxit cornu salútis n
bis, * in domo David púeri s

Sicut locútus est per os sa
ctórum, * qui à século sun
Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis n
stris, * & de manu ómniu
qui odérunt nos;

Ad faciéndam misericó
diam cum pátribus nostris
& memorári testaménti
sancti:

Jusjurándum quod jurá
ad Abraham patrem nostrum
datúrum se nobis;

Ut sine timóre de ma
inimicórum nostrórum lib
ráti, * serviámus illi,

In sanctitáte & justítia c
ram ipso, * ómnibus diéb
nostris.

Et tu puer, Prophéta A
tíssimi vocáberis; * præi
enim ante fáciem Dómi
paráre vias ejus;

Ad dandam sciéntiam sal
tis plebi ejus, * in remissióne
peccatórum eórum.

Per víscera misericórd
Dei nostri, * in quibus visi
vit nos óriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Post Canticum dicitur Antiphona. Deinde, Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. *Tum Oratio propria cum integra conclusione; & post Orationem*, Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si qua occurrat commemoratio, hoc loco fit per Antiphonam, Versiculum, & Orationem; quæ sumuntur vel ex Proprio vel ex Communi, ut suis locis notatur.

Post ultimam commemorationem repetitur, Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde, Pater noster, *secretò*.

AD PRIMAM.

Hymnus. Jam lucis, &c. *Infrà post Vesperas Sabbati, & sic aliis diebus.*

Ant. 1. a. Benedíctus es Dómine.

Psalmus. 117.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia *ejus.*

Dicat nunc Israël quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aáron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circundántes circundedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circundedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem, * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me,* déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam;* & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus,* & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitebor Dómino:* hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me,* & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,* hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud,* & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus;* exultémus & lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, ô Dómine bene prosperáre:* benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini:* Deus Dóminus, & illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis,* usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi;* Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me,* & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómin
niam bonus,* quóniam
culum misericórdia ejus
Glória Patri.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in
qui ámbulant in leg
mini.

Beáti qui scrutántur
mónia ejus,* in toto
exquírunt eum;

Non enim qui ope
iniquitátem * in viis eju
bulavérunt.

Tu mandásti * mandá
custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ
ad custodiéndas justifi
nes tuas!

Tunc non confúndar,
perspéxero in ómnibus
dátis tuis.

Confitébor tibi in di
ne cordis,* in eo quòd
judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas
diam;* non me dereli
usquequáque.

IN quo corrigit adol
tior viam suam?* in
diéndo sermónes tuos.

In toto corde meo
sivi te;* ne repéllas
mandátis tuis.

In corde meo abscón
quia tua,* ut non p
tibi.

Benedíctus es Dóm
doce me justificatiónes t

In lábiis meis * pronu
ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum

rum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor,* & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor,* non oblivíscar sermónes tuos. Gloria Patri.

RETríbue servo tuo; * vivífica me, & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra;* non abscóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti superbos; * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & advérsùm me loquebántur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis;

Nam & testimónia tua meditátio mea est, & consílium meum justificatiónes tuæ.

ADhæsit paviménto ánima mea, * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me, * & exercébor in *mirabílibus tuis.*

Dormitávit ánima mea præ tædio, * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi,* judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine; * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatásti cor meum. Glória Patri.

Symbolum.

Dicitur quando fit Officium de Dominica, & in festis SS. Trinitatis. Omittitur autem in Dominicis intra octavas quascumque occurentibus.

QUicúnque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas,* neque substántiam separántes:

Alia est enim persóna Patris, ália Filii, * alia Spíritûs-sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs-sancti una est divínitas,* æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Filius,* talis Spíritus-sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus-ſanctus.

Imménſus Pater, imménſus Fílius, * imménſus Spíritus-ſanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius,* ætérnus Spíritus-ſanctus:

Et tamen non tres ætérni,* ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménſi, * ſed unus increátus, & unus imménſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus-ſanctus:

Et tamen non tres omnipoténtes,* ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius,* Deus Spíritus-ſanctus.

Et tamen non tres Dii; * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus-ſanctus:

Et tamen non tres Dómini;* ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquámque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt; * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus-ſanctus à Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, nó Patres; unus Fílius, no Fílii; * unus Spíritus-ſa non tres Spíritus-ſancti.

Et in hac Trinitáte prius aut poſtérius, nih jus aut minus; * ſed tot perſónæ coætérnæ ſibi ſ coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſic ſuprà dictum eſt, * & in Trinitáte, & Tríni unitáte veneránda ſit.

Qui vult ergo ſalvus ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad nam ſalútem, * ut Incarn nem quoque Dómini Jeſu Chriſti fidéliter cre

Eſt ergo fides recta, u dámus & confiteámur, * Dóminus noſter Jeſus ſtus Dei fílius, Deus & eſt.

Deus eſt ex ſubſtánti tris ante ſécula génitus homo eſt ex ſubſtántia in ſéculo natus.

Perféctus Deus, per homo; * ex ánima ratio humána carne ſubsíſten

Æquális Patri ſecú divinitátem; * minor ſecúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & ho non duo tamen, ſed un Chriſtus.

Unus autem non conv ne divinitátis in carne ſed aſſumptióne huma in Deum.

Unus omníno non c

sióne substántiæ,* sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo,* ita Deus & homo unus est Christus:

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos,* tértiâ die resurréxit à mórtuis;

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis,* inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis,* & reddituri sunt de factis própriis ratiónem;

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam;* qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica,* quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit. Glória Patri.

Ant. Benedíctus es Dómine; doce me justificatiónes tuas. *Ps.* 118. 12.

Capitulum. 1.*Tim.*1.17.

Regi seculórum,&c. *Ut infrà in Feria post Vesperas Sabbati.*

AD TERTIAM.

Hymnus. Nunc sancte, &c. *Ut infrà in Feria post Vesperas Sabbati, & sic aliis diebus.*

Ant. 2.D. Véniant mihi.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum,* & exquíram eam *semper.*

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam,* & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum,* quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua,* & non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem;* in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum* in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum;* quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua;* in æquitáte tua vivífica me.

ET véniat super me misericórdia tua Dómine,* salutáre tuum secúndùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum;* quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis usquequáque;* quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper,* in séculum & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine;* quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum,* & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis* quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in justificatiónibus tuis. Glória Patri.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à sǽculo Dómine; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine, * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi; * quia justificatiónes tuas exquisívi.

POrtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo, * miserére meî secúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus; * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi * supe[r] [judi]cia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ó[mnium] timéntium te, * & cust[odién]tium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ D[ómine] plena est terra; * justifica[tiónes] tuas doce me. Glória P[atri.]

BOnitátem fecísti cum [servo] tuo Dómine, * sec[undum] verbum tuum.

Bonitátem, & discipl[inam] & sciéntiam doce me; [quia] mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliáre[r] [ego] deliqui; * proptérea eló[quium] tuum custodívi.

Bonus es tu, * & in [boni]táte tua doce me justifi[catió]nes tuas.

Multiplicáta est sup[er me] iníquitas superbórum; * [ego] autem in toto corde meo [scru]tábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut l[ac cor] eórum; * ego verò legem [tuam] meditátus sum.

Bonum mihi quia hum[iliásti] me, * ut discam justificat[iónes] tuas.

Bonum mihi lex oris t[ui] super míllia auri & argé[nti.]

MAnus tuæ fecérunt [me,] & plasmavérunt me [da] mihi intelléctum, & d[iscam] mandáta tua.

Qui timent te, vidébun[t me] & lætabúntur; * quia in [verba] tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia [æqui]tas judícia tua, * & in ve[ritáte] tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injústè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar. Glória Patri.

Ant. Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam. *v.* 77.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 16.

DEus cáritas est: & qui manet in caritáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℟. *breve.* Da mihi intelléctum, Dómine, * Et scrutábor legem tuam, ℟. Da mihi. ℣. Et custódiam illam in toto corde meo. * Et scrutábor. Glória. ℟. Da mihi. *Ps.* 118. 34.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, ℟. Quia ipsam vólui. *Ps.* 118. 35.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Hymnus. Rector potens, &c. *Ut infrà post Vesperas Sabbati, & sic aliis diebus.*

Ant. 7. d. Jurávi, & státui.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Pauló minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

IN ætérnum Dómine * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, * salvum me fac, quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me; * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis. Glória Patri.

QUómodo diléxi legem tuam Dómine ! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudéntem me fecíſti mandáto tuo , * quia in ætérnum mihi eſt.

Super omnes docéntes me intelléxi ; * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intelléxi ; * quia mandáta tua quæſivi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos , * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem poſuíſti mihi.

Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua ! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi ; * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

LUcérna pédibus meis verbum tuum , * & lumen ſémitis meis.

Jurávi , & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque Dómine ; * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine ; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper , * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi , * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi teſtimónia tua in ætérnum ; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum , * propter retributiónem. Glória Patri.

INíquos ódio hábui , * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſcéptor meus es tu ; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me malígni ,* & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecúndùm elóquium tuum , & vivam ; * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me , & ſalvus ero ; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Sprevíſti omnes diſcedéntes à judíciis tuis ; * quia injúſta cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ ; * ídeo diléxi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas , * à judíciis enim tuis tímui.

FEci judícium & juſtítiam ; * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum ; * non calumniéntur me ſupérbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum ,* & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecúndùm miſericórdiam tuam ; * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego ; * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine : * diſſipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * ſuper aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar ; * omnem viam iníquam ódio hábui.

Glória Patri, &c.

Sicut erat, &c.

Ant. Jurávi, & ſtátui cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ. *Pſ.* 118. 106.

Capitulum. 1. *Theſſ.* 5. 21. 22.

OMnia probáte : quod bonum eſt tenéte : ab omni ſpécie mala abſtinéte vos.

℟. *breve.* Fac cum ſervo tuo. * Secúndùm miſericórdiam tuam; ℟. Fac. ℣. Et juſtificatiónes tuas doce me. * Secúndùm miſericórdiam tuam. Glória. ℟. Fac. *Pſal.* 118. 124.

℣. Servus tuus ſum ego ; da mihi intelléctum, ℟. Ut ſciam teſtimónia tua. *Pſ.* 118. 125.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Hymnus. Rerum Deus, &c. *Ut infrà poſt Veſperas Sabbati, & ſic aliis diebus.*

Ant. 8. c. Aſpice in me.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua ; * ídeo ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi ſpíritum ; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî * ſecúndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecúndùm elóquium tuum, * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei ; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

JUſtus es Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandáſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus ; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter, * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego & contémptus ; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum ; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me ; * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in ætérnum ; * intelléctum da mihi, & vivam.

Glória Patri.

CLamávi in toto corde meo, exaúdi me Dómine ; * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac, * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamavi ; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam Dómine, * & secúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis ; * quia in ætérnum fundásti ea.

VIde humilitátem meam, & éripe me ; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me ; * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus ; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine ; * secúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, & tríbulant me ; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam ; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta diléxi Dómine ; * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuorum véritas :* in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Glória Patri.

PRíncipes persecúti sunt gratìs ; * & à verbis t[uis] formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóq[uia] tua, * sicut qui ínvenit sp[ólia] multa.

Iniquitátem ódio hábui, abominátus sum ; * legem [au]tem tuam diléxi.

Sépties in die laudem [dixi] tibi, * super judícia justí[tiæ] tuæ.

Pax multa diligéntibus [le]gem tuam, * & non est i[llis] scándalum.

Expectábam salutáre tu[um] Dómine ; * & mandatá [tua] diléxi.

Custodívit ánima mea te[sti]mónia tua,* & diléxit ea ve[he]ménter.

Servávi mandáta tua & te[sti]mónia tua ; * quia omnes [viæ] meæ in conspéctu tuo.

APpropínquet deprecá[tio] mea in conspéctu tuo [Dó]mine : * juxta elóquium tu[um] da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea [in] conspéctu tuo ; * secúnd[ùm] elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hy[m]num, * cùm docúeris me [ju]stificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua [mea]

um tuum ; * quia ómnia
ta tua æquitas.
manus tua ut ſalvet
quóniam mandáta tua

ıcupívi ſalutáre tuum
ıe ; * & lex tua meditá-
ıa eſt.
ıt ánima mea, & laudá-
* & judícia tua adju-
: me,
.vi ſicut ovis quæ pé-
quære ſervum tuum,
andáta tua non ſum ob-
Glória Patri.
.Aſpice in me, & miſe-
eî. *Pſ.* 118. 132.
:ulum. 1. *Cor.* 6. 20.
ɔti eſtis prétio magno :
ɔrificáte, & portáte
in córpore veſtro.
reve. Clamávi in toto
neo : * Exaúdi me Dó-
; ℟. Clamávi. ℣. Juſti-
ıes tuas requíram. *
me Dómine. Glória.
mávi. *Pſ.* 118. 145.
Clamávi ad te : ſalvum
, ℟. Ut cuſtódiam man-
.a. *Pſ.* 118. 146.
tio conveniens.

VESPERAS.

.7. d. Dixit Dóminus.

Pſalmus 109.

D Ixit Dóminus Dómino meo; * Sede à dextris meis,
nec ponam inimícos
ſcabéllum pedum tuó-

ŗam virtútis tuæ emíttet
us ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus ſanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum ; * Tu es Sacérdos in ætérnum ſecúndùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet, * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo ; Sede à dextris meis. *v.* 1.

Ant. 4. a. Fidélia.

Pſalmus 110.

C Onfitébor tibi Dómine in toto corde meo, * in conſílio juſtórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Confeſſio & magnificéntia opus ejus ; * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus ; * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſéculum teſtaménti ſui : * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo,

Ut det illis hereditátem

géntium : * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi,* facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo,* mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi. *v.* 7.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum.

Psalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus ; * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis, * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucúndus homo qui miserétur, & cómmodat ; dispónet sermónes suos in judício ; * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus,* ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, * confirmátum est cor ejus, non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus ; * justítia ejus manet in séculum séculi, cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur ; déntibus suis fremet, & tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum in mandátis ejus volet nimis *v.* 1.

Ant. 7. c. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum,* laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * ex hoc nunc & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus,* & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster,* qui in altis hábitat & humília réspicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra ínopem,* & de stércore érigens páuperem

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui ;

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum ex hoc nunc & usque in séculum. *v.* 2.

Ant. 1. D. ✠ Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

IN éxitu Israël de Ægypto,* domus Jacob de pópulo bárbaro,

Facta est Judæa sanctificátio ejus,* Israël potéstas ejus.

Mare vidit, & fugit; * Jordánis convérsus est retrórsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugísti? * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsùm?

Montes exultástis sicut aríetes? * & colles sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convértit petram in stagna aquárum,* & rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam,

Super misericórdia tua, & veritáte tua;* nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo; * ómnia quæcúnque vóluit, fecit.

Simulácra géntium, argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum:

Os habent, & non loquéntur;* óculos habent, & non vidébunt;

Aures habent, & non aúdient; * nares habent, & non odorábunt;

Manus habent, & non palpábunt; * pedes habent, & non ambulábunt; non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aáron sperávit in Dómino, adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Israël, * benedíxit dómui Aáron.

Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum,* pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos, & super fílios vestros.

Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino, * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine, * neque omnes qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino. *v.* 27.

Capitulum. 2. *Cor.* 1. 3. 4.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, &

Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

LUcis Creátor óptime,
Mentes subi, sensus rege;
Nobis tuæ sol grátiæ
Lucére nunquam désinat.

En nox diúrno síderi
Succédit; ætérnus dies,
Calígo nulla quem tegit,
Erróris umbras díscute.

Absterge quidquid nóxium
Lethális afflávit lues:
Inténta cœlo mens nihil
Te præter unum cógitet.

Dum sorte mortáles gravi
Inter cadúca vólvimur,
Sanctus supérnam júgiter
Suspíret ardor pátriam.

In te salútis anchoram
Spes fundet; ut post férvidos
Vitæ tumúltus, in tuo
Detur sinu quiéscere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus.
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: ℟. Elevátio mánuum meárum, sacrificium vespertínum. *Ps.* 140. 2.

Ad Magníficat, *Antiphona ut in Proprio.*

Canticum B. Mariæ Virginis. Luc. 1. 46. *ad* 55.

MAgníficat * ánima mea Dóminum;

Et exultávit spíritus meus * *In Deo salutári* meo;

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ; * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes;

Quia fecit mihi magna qui potens est, * & sanctum nomen ejus:

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timénti bus eum.

Fecit poténtiam in brách suo;* dispérsit supérbos men cordis sui.

Depósuit poténtes de sede & exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit boni & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púer suum, * recordátus miseric diæ suæ,

Sicut locútus est ad patr nostros,* Abraham, & sémi ejus, in sécula.

Deinde dicitur Antiph & Oratio conveniens.

Postea, si occurrat aliqu Commemoratio de Sancto, f eo loco; & sic in seq. Feriis.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Veníte,* Exultémus Dómino. *Ps.* 94. 1.

Continuatur Psalmus, Jubilémus Deo, &c. *ut suprà*, 2.

Hymnus.

TU Christe sopítos vocas;
Spreto cubíli súrgimus:
Sacris decet nos cánticis
Noctis quiétem rúmpere.

Te lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat,
Te júgiter nox prædicet,
Laudet dies te júgiter.

ɔTOS tibi nos víndica,
[q]ue sic fac vívere,
ctuum sis ómnium
[n]is & primórdium.
E O Patri sit glória,
ue soli Fílio,
[q]ue sancte-Spíritus,
[se]mpitérna sécula. Amen.
[F]eriis & aliis Officiis trium [N]octurnum, novem Psalmi po[... a]d singulas Ferias dicuntur [... u]nico Nocturno.

[IN] I. NOCTURNO.

[A]nt. 1. a. Réspice.

Psalmus 10.

[I]N Dómino confído: * [q]uómodo dícitis ánimæ [m]eæ, Transmígra in mon[tem] sicut passer?

[Q]uóniam ecce peccatóres [inten]dérunt arcum, paravé[runt] sagíttas suas in pháretra,* [ut sa]gíttent in obscúro rectos [cord]e.

[Q]uóniam quæ perfecísti, [destr]uxérunt: * justus autem [quid] fecit?

[D]óminus in templo sancto * Dóminus in cœlo sedes [ejus]:

[O]culi ejus in paúperem re[spici]unt; * pálpebræ ejus in[terro]gant fílios hóminum.

[D]óminus intérrogat justum [et i]mpium: * qui autem díli[git i]niquitátem, odit ánimam [sua]m.

[P]luet super peccatóres lá[que]os: * ignis, & sulfur, & [spiri]tus procellárum pars cáli[cis e]órum.

[Qu]óniam justus Dóminus, & justítias diléxit:* æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 11.

SAlvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus;* quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum;* lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa,* & linguam magníloquam,

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt:* quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum & gémitum paúperum,* nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári;* fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta;* argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplùm.

Tu Dómine servábis nos:* & custódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant:* secúndùm altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

USquequo Dómine oblivíscéris me in finem?* úsquequo avértis fáciem tuam à me?

Quándiu ponam consília in ánima mea,* dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur ini-

mícus meus super me? * réspice, & exaúdi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: præválui advérsùs eum.

Qui tribulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo, * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Réspice, & exaúdi me Dómine Deus meus. *Ps.* 12, 3.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Consérva me.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolósè agébant; * venénum áspidum sub lábiis eórum,

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eorum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est: * consílium ínopis confudístis, quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsùs próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus; * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 15.

CONsérva me Dómine, quóniam sperávi in te: * dixi Dómino, Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum; * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei: * tu es qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum; * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam à dextris est mihi ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe:

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno; * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. *Ps.* 15. 1.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Pérfice gressus meos.

Psalmus 16.

EXaúdi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, & visitásti nocte: * igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaúdi verba mea.

Miríﬁca misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me, * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam

circundedérunt, ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projiciéntes me nunc circundedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam,* & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge Dómine, præveni eum, & ſupplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis: * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo:* ſatiábor cùm appar úerit glória tua.

Pſalmus 17.

DIligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus,* & ſperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circundedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circundedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum,* & ad Deum meum clamávi:

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra: fundaménta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt; * quóniam irátus eſt eis.

Aſcéndit fumus in ira ejus; & ignis à fácie ejus exárſit: * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcéndit:* & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcéndit ſuper Chérubim, & volávit: * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit tenebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebróſa aqua in núbibus aëris.

Præ fulgóre in conſpéctu ejus nubes tranſiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: * grando, & carbónes ignis.

Et miſit ſagíttas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum,* & reveláta ſunt fundaménta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua Dómi-

ne, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Misit de summo, & accépit me; * & assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris, * & cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam *tu illúminas lucérnam meam Dómine:* * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Divisio Psalmi 17.

Deus meus, impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum; * & super excélsa státuens me:

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, * & déxtera tua suscépit me;

Et disciplína tua corréxit me in finem; * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehéndam illos; * & non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare; * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum, * & supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti

mihi dorsum,* & odiéntes me dispérdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum; nec exaudívit eos.

Et comminúam eos ut púlverem ante fáciem venti; * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli; * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi; * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me: * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me; * à viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, & fáciens misericórdiam christo suo David,* & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea. *Ps.* 16. 6.

℣. Illúmina óculos meos, ℟. Ne unquam obdórmiam in morte. *Ps.* 12. 4.

Pater, secretò. ℣. Et ne nos.

Benedictiones, ut ordi[n] post Psalterium, & sic [to]tam hebdomadam.

Lectiones cum ℟℟℟. [de] Proprio de Tempore.

Non dicitur Te De[um] *[in] Feriis.*

AD LAUD[ES] MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, C[antabo] Dómino qui bona tribu[it mi]hi, ℟. Et psallam nómi[ni Do]mini altíssimi. *Ps.* 12. 7.

Ant. 8. c. Cœli enár[rant]

Psalmus 18.

COeli enárrant gl[óriam] Dei, * & óper[a ma]nuum ejus ann[úntiat] firmaméntum.

Dies diéi erúctat verb[um,] & nox nocti índicat sciè[ntiam.]

Non sunt loquélæ, [neque] sermónes, * quorum n[on au]diántur voces eórum.

In omnem terram exí[vit so]nus eórum, * & in fines terræ verba eórum.

In sole pósuit taber[nácu]lum suum;* & ipse tam[quam] sponsus procédens de th[álamo] suo:

Exultávit ut gigas a[d cur]réndam viam: * à summ[o cœ]lo egréssio ejus,

Et occúrsus ejus usq[ue ad] summum ejus;* nec e[st qui] se abscóndat à calóre eju[s.]

Lex Dómini immac[ulata] convértens ánimas: * te[stimó]nium Dómini fidéle, [sapién]tiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rect[æ]

tificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sánctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multùm; * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occúltis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. 1.

Ant. 8. G. In nómine.

Psalmus 19.

EXaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis; * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui, * & holocaústum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndùm cor tuum, * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exaúdiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erécti sumus.

Dómine salvum fac regem; * & exaúdi nos in die quâ invocavérimus te.

Ant. In nómine Dei nostri magnificábimur. ℣. 5.

Ant. 7.a. Exaltáre Dómine.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex; * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te, & tribuísti ei; * longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salu-

tári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo:

Quóniam rex sperat in Dómino, * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala;* cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum; * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Ant. Exaltáre Dómine in virtúte tua: cantábimus & psallémus virtútes tuas. *v.* 13.

Ant. 1. *a.* Confitémini.

Canticum Isaiæ. c. 12.1. ad fin.

CONfitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi; * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, & non timébo;

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus salvatóris; * & dicétis in illa die: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit; * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, & lauda habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî sanctus Israël.

Ant. Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus. *v.* 4.

[*In Festis, locò superioris Cantici, dicitur sequens*

Canticum.

Eccli. 39. 19. *ad* 25.

COllaudáte cánticum, & benedícite Dóminum * in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi * in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & citharis,

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum:

Quóniam in præcépto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspéctu ejus.]

Ant. I. a. Senes.

Psalmus Laudum 148.

LAudáte Dóminum de cœlis; * laudáte eum in excélsis:

Laudáte eum omnes Angeli ejus; * laudáte eum omnes virtútes ejus:

Laudáte eum sol & luna; * laudáte eum omnes stellæ & lumen:

Laudáte eum cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini,

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in séculum séculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ & univérsa pécora, * serpéntes & vólucres pennátæ.

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes & omnes júdices terræ,

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Senes cum junióribus laudent nomen Dómini. *v.* 12.

Capitulum. Rom. 13. 12. 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis; sicut in die honéstè ambulémus.

Hymnus.

SPLENDOR patérnæ glóriæ,
Lux lucis, & fons lúminis,
Sol verus affúlge; tui
Emítte lumen Spíritûs.

AFFLANTE cujus númine,
Oblíta prorsus séculum
Mens, & suì jam nil memor,
Suspíret ætérnas domos.

VOTIS vocémus & Patrem,
Qui nos trahens ad Fílium,
Quod velle dat pius bonum,
Hoc & potens det éxequi.

INSIDAT altis méntibus
Intamináta cástitas:
Expers doli, plenum fide
Cor caritáte férveat.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Ad te orábo Dómine;
℟. Manè exaúdies vocem meam. *Ps.* 5. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. *F.* Benedíctus Dóminus Deus Israël. *Luc.* 1. 68.

Preces quando dicuntur, & Suffragia, habentur infrà post Vesperas Sabbati.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Dómine.

Psalmus 21.

DEus Deus meus, réspice in me, quare me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, & non exaúdies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri; * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre, * spes mea ab ubéribus matris meæ:

In te projéctus sum ex útero; * de ventre matris meæ *Deus meus es tu;*

Ne discésseris à me; * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circundedérunt me vítuli multi; * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum; * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faúcibus meis: * & in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circundedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos; * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me; * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea Deus ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fratribus meis; * in médio ecclésiæ laudábo te.

Divisio Psalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum; * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israël; * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis:

Nec avértit fáciem suam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent paúperes, & saturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requirunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum * universi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt, & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dñus.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsùs eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me; ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21. 20.

Capitulum, ℟. *breve*, & *Preces quando dicuntur, habentur infrà post Vesperas Sabbati; & sic ad omnes horas quando fit de Feriâ.*

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Delícta.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * etenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácuè.

Vias tuas Dómine demónstra mihi; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te totâ die.

Reminíscere misera tuárum Dómine, * & cordiárum tuárum, q culo sunt.

Delícta juventútis & ignorántias meas ne neris.

Secúndùm miseric tuam meménto meî tu ter bonitátem tuam D

Dulcis & rectus Dóm propter hoc legem da linquéntibus in via.

Díriget mansuétos cio: * docébit mites vi

Univérsæ viæ Dómi sericórdia & véritas, réntibus testaméntum testimónia ejus.

Propter nomen tuu mine propitiáberis meo: * multum est en

Divisio Psalmi 2

QUis est homo qu Dóminum? * leg tuit ei in via quam elég

Anima ejus in bonis rábitur; * & semen eju ditábit terram.

Firmaméntum est D timéntibus eum; * & méntum ipsíus ut ma tur illis.

Oculi mei semper ad num; * quóniam ipse de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & n meî: * quia únicus & sum ego.

Tribulatiónes cord

multiplicáti sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt; * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Ant. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris. *v.* 7.

AD SEXTAM.

Ant. 1. â. Dóminus.

Psalmus 25.

JUdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum; & in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, & tenta me: * ure renes meos, & cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas; * & circúndabo altáre tuum Dómine,

Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam; * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt; * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, & miserére meî.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea: * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * à quo trepidábo?

Dum appópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego spérabo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini: * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die ma-

lórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

Exaúdi Dómine vocem meam, quâ clamávi ad te: * miserére meî, & exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me; * neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & sústine Dóminum.

Ant. Dóminus illuminátio mea, & salus mea: quem timébo? *v.* 1.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Dómine Deus meus.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas à me; * ne, quando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaúdi Dómine vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te; * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndùm ópera eórum, * & secúndùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndùm ópera mánuum eórum tríbue illis, * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus; * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus; * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ; * & protéctor salvatiónum christi sui est.

um fac pópulum tuum
e, & bénedic heredi-
e; * & rege eos, &
illos usque in ætér-

Psalmus 28.

érte Dómino fílii Dei,*
érte Dómino fílios
l.
te Dómino glóriam &
m, afférte Dómino
nómini ejus; * ado-
ıminum in átrio sancto

Dómini super aquas,
majestátis intónuit; *
us super aquas multas.
Dómini in virtúte, *
ómini in magnificén-

Dómini confringéntis
; * & confringet Dó-
edros Líbani.
mmínuet eas tanquam
Líbani: * & diléctus
lmodum fílius unicór-

Dómini intercidéntis
m ignis: vox Dómini
iéntis desértum; * &
vébit Dóminus desér-
ides.
Dómini præparántis
, & revelábit condén-
in templo ejus omnes
glóriam.
inus dilúvium inhabi-
it; * & sedébit Dómi-
in ætérnum.
inus virtútem pópulo
it; * Dóminus bene-
ópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me; * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te; * & sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus; * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus; * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea; * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Nunquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est meî; * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gaúdium mihi; * conscidísti

saccum meum, & circundedísti me lætítiâ,

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Dómine Deus meus clamávi ad te, & sanásti me. *Ps.* 29. 2.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Custódiens.

Psalmus 114.

DIléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ;

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circundedérunt me dolóres mortis, * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam; * misericors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus, * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Custódiens párvulos Dóminus, humiliátus sum, & liberávit me. *v.* 6.

Ant. 7. a. Dirupísti.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis:

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ,

Dirupísti víncula mea, * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî Jerúsalem.

Ant. Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis. *v.* 7.

Ant. 3. c. Véritas.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Véritas Dómini manet in ætérnum. *v.* 2.

3. G. Ad Dóminum.
Psalmus 119.
)óminum cùm tribu-
: clamávi, * & exau-
.

ine líbera ánimam
lábiis iníquis, * & à
olósa.
detur tibi, aut quid
ır tibi * ad linguam
?
potentis acútæ,* cum
us desolatóriis.
nihi, quia incolátus
longátus est; habitá-
nabitántibus Cedar; *
ncola fuit ánima mea.
his qui odérunt pa-
am pacíficus; * cùm
illis, impugnábant
s.
Ad Dóminum cùm tri-
clamávi, & exaudivit
.
2. D. Auxílium.
Psalmus 120.
vi óculos meos in
tes, * unde véniet
mihi.
lium meum à Dómi-
ui fecit cœlum & ter-

let in commotiónem
uum, * neque dormí-
ustódit te.
on dormitábit, neque
* qui custódit Israël.
nus custódit te; Dó-
rotéctio tua * super
déxteram tuam.
em sol non uret te, *
na per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo; * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum, & éxitum tuum * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino. *v.* 2.

Capitulum. 1. *Petr.* 5. 8. 9.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus tanquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret; cui resistite fortes in fide.

Hymnus.

ILLUMINET seu sol diem,
Seu nox tenébras íngerat,
Nostris, Deus, te cánticis
Laudáre non cessábimus.

VERBO jubes, & prótinus
Quod nil fuit, fit ómnia;
Cœlum supérnè ténditur,
Inàne terram sústinet.

UTRINQUE cólligis suo
Moles aquárum límite;
Et péndulis has núbibus,
Et cóntines illas mari.

SIC tu, fidélis pérsequi,
Imples opus quod cœperas;
Hinc éxcitas nos à tuis
Cessáre nunquam laúdibus.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibique sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die, ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Magníficat ánima mea Dóminum. *Luc.* 1. 46.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, habentur infrà post Vesperas Sabbati.

Oratio, quando non assignatur propria, dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. In psalmis * Jubilémus Dómino. *Ps.* 94. 2.

Psalmus. Veníte. 2.

Hymnus.

CANDOR patérni lúminis,
Lux Christe lucis & dies,
Noctúrna per siléntia
Nostris adésto cántibus.

NUSQUAM sopor nos óbruat:
Aufer benígno lúmine
Quam méntibus calíginem
Spargunt malígni spíritus.

DA purióres júgiter
Tollámus ad cœlum manus;
Ut, quas tibi persólvimus,
Placátus admíttas preces.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibique sancte-Spíritus,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Deus meus es tu.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu; * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commendo spíritum meum; * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes * supervácuè.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, & lætábor in misericórdia tua;

Quóniam respexísti humilitátem meam; * salvásti de necessitátibus ánimam meam;

Nec conclusísti me in mánibus inimíci; * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére meì Dómine quóniam tribulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valde; * & timor notis meis;

Qui vidébant me, * foras fugérunt à me:

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde; * factus sum tanquam vas pérditum:

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu, in eo dum

t simul advérsùm
ère ánimam meam
nt.
n in te sperávi Dó-
i, Deus meus es tu:
tuis sortes meæ;
; de manu inimí-
rum, * & à perse-
ie.
áciem tuam super
m, * salvum me
icórdia tua.
non confúndar,
vocávi te: * eru-
ii, & deducántur
l.
it lábia dolósa, *
ıtur advérsùs ju-
tátem in supérbia
ie.
o Psalmi 30.
nagna multitúdo
nis tuæ Dómine, *
ondísti timéntibus
eis, qui sperant
onspéctu filiórum
s eos in abscón-
læ, * à conturba-
ıum.
eos in taberná-
à contradictióne
s Dóminus; * quó-
icávit misericór-
mihi in civitáte
n dixi in excéssu
: * Projéctus sum
órum tuórum.
dísti vocem ora-
tiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

BEáti quorum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi, Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúndedit me: * exultátio mea érue me à circundántibus me.

Intelléctum tibi dabo, &

instruam te in via hac quâ gradièris; * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris; * sperántem autem in Dómino misericórdia circúndabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

Ant. Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ. *Ps.* 30. 15. 16.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Beáta gens.

Psalmus 32.

EXultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne;

Quia rectum est verbum Dómini; * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt, * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris; * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus; * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

Divisio Psalmi 32.

DE cœlo respéxit Dóminus; * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem; * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dó-

quóniam adjútor &
nofter eft;
ı eo lætábitur cor
& in nómine ſancto
vimus.
ſericórdia tua Dó-
:r nos, * quemád-
erávimus in te.
ſalmus 33.
cam Dóminum in
témpore, * ſemper
in ore meo.
ıino laudábitur áni-
* aúdiant manſuéti,
ır.
:áte Dóminum me-
ɛ exaltémus nomen
lípſum.
ívi Dóminum, &
me; * & ex ómnibus
ıibus meis erípuit

te ad eum, & illu-
; * & fácies veſtræ
ındéntur.
per clamávit, & Dó-
ıudívit eum, * & de
tribulatiónibus ejus
ım.
:et Angelus Dómini
ı timéntium eum, *
eos.
ɜ, & vidéte quóniam
Dóminus: * beátus
ɜrat in eo.
: Dóminum omnes
ʒ; * quóniam non eſt
néntibus eum.
; eguérunt & eſurié-
quiréntes autem Dó-
on minuéntur omni

Veníte fílii, audíte me, * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pácem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos; * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde; * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum, * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima: * & qui odérunt juſtum delínquent.

Rédimet Dñus ánimas ſervórum ſuórum; * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

Ant. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus. *Pſ.* 32. 12.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Lingua mea.

Pſalmus 34.

JUdica Dómine nocéntes me; * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & scutum; * & exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde advérsùs eos qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum.

Confundántur & revereántur * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti; * & Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ, & lúbricum; * & Angelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratìs abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscóndit, apprehéndat eum; * & in láqueum cádat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & paúperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cùm mihi molésti essent, * induébar ci

Humiliábam in jejúnic mam meam, * & orátio in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & fratrem nostrum, sic coı cébam: * quasi lugens & tristátus sic humiliábar.

Et advérsùm me lætáti & convenérunt: * congr sunt super me flagélla, & rávi.

Dissipáti sunt, nec púncti; tentavérunt me sannavérunt me subsan ne; * frenduérunt supe déntibus suis.

Dómine, quando cies? * restítue ánimam ı à malignitáte eórum, à l bus únicam meam.

Confitébor tibi in ec magna, * in pópulo gra dábo te.

Non supergaúdeant mi adversántur mihi iníqu qui odérunt me gratìs, nuunt óculis.

Quóniam mihi quide cificè loquebántur; * & i cúndia terræ loquéntes, cogitábant.

Et dilatavérunt super ı suum: * dixérunt, Eug ge, vidérunt óculi nost

Vidisti Dómine, ne síl Dómine ne discédas à m

Exúrge, & inténde j meo; * Deus meus, & I nus meus in causam me

Júdica me secúndu stítiam tuam Dómine

meus; * & non supergaúdeant mihi.

Non dicant in córdibus suis, Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant, Devorávimus eum.

Erubéscant, & revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reverentiâ, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent & læténtur qui volunt justítiam meam: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Psalmus 35.

DIxit injústus, ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conspéctu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus; * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo; ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usquè ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines & juménta salvábis Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Filii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ; * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ; * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem; * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Lingua mea meditábitur justítiam tuam, totâ die laudem tuam. *Ps.* 34. 28.

℣. Meditátus sum nocte cum corde meo, ℟. Et exercitábar, & scopébam spíritum meum. *Ps.* 76. 6.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33. 4.

Ant. 8. c. Delectáre in Dño.

Psalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent; * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino; & fac bonitátem; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino; * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua; * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira & derelínque furórem; * noli æmulári ut malignéris:

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur; * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram; * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt árcum suum,

Ut dejíciant paúperem & inopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Ant. Delectáre
& dabit tibi petit
tui. *v.* 4.

Ant. 8. G. Ben

Divisio Psa

Melius est mód
super divítias
multas;

Quóniam bráci
rum conteréntur
autem justos Dór

Novit Dóminus
culatórum, * & l
rum in ætérnum

Non confundér
pore malo, & in
saturabúntur; * q
res períbunt.

Inimíci verò I
ut honorificáti fúe
táti, * deficiéntes
dum fumus defic

Mutuábitur pe
non solvet: * justi
serétur, & tribue

Quia benedicé
reditábunt terram
céntes autem ei

Apud Dóminum
minis dirigéntur
ejus volet.

Cùm ceciderit
détur; * quia Dó
pónit manum sua

Júnior fui, éter
& non vidi justum
nec semen ejus quæ

Totâ die miserét
modat; * & semi
benedictióne erit.

Ant. Benedicén
ditábunt terram.

Ant. 6. F. Os justi.

Altera divisio Psalmi 36.

DEclína à malo, & fac bonum; * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos; * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur; * & semen impiórum períbit:

Justi autem hereditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum:

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus; * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expécta Dóminum, & custódi viam ejus; & exaltábit te, ut hereditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani:

Et transívi, & ecce non erat; * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem dísperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt:

Salus autem justórum à Dómino, * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos; * quia speravérunt in eo.

Ant. Os justi meditábitur sapiéntiam. *v.* 30.

Ant. 7. d. Psalmos nostros.

Canticum Ezechiæ.

Isai. 38. 10. *ad* 20.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium; * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, * & convolúta est à me, quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texénte vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de manè usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad manè; * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De manè usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei * suspiciéntes in excélsum.

Dómine vim pátior, respónde pro me: * quid dicam, aut

quid respondébit mihi, cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei, corrípies me, & vivificábis me: * ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret; * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea:

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini. *v.* 20.

[*In Festis, locò superioris Cantici dicitur sequens Canticum. Eccli.* 36. 1. *ad* 16.

MIserére nostrî Deus ómnium, & réspice nos; * & osténde nobis lucem miseratiónum tuárum:

Et immítte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te; * ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, & enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam gentes aliénas, * ut vi potêntiam tuam.

Sicut enim in conspécti rum sanctificátus es in nc sic in conspéctu nostro n ficáberis in eis,

Ut cognóscant te si nos cognóvimus: * qu non est Deus præter te mine.

Innova signa, & in mirabília: * glorífica ma & bráchium dextrum.

Excita furórem, & e iram; * tolle adversáriu afflíge inimícum.

Festína tempus, & me finis; * ut enárrent mirabi

In ira flammæ dev qui salvátur; * & qui pé plebem tuam, invéniai ditiónem.

Cóntere caput prín inimicórum, * dicen Non est álius præter n

Cóngrega omnes trib cob, * ut cognóscant qu est Deus nisi tu, & er magnália tua;

Et hereditábis eos, ab inítio.

Miserére plebi tuæ quam invocátum est i tuum; * & Isráël quem quásti primogénito tuo.

Miserére civitáti san tiónis tuæ Jerúsalem, táti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarra verbis tuis, * & glóriâ t pulum tuum.]

Ant. 4. *irreg.* A. Cantáte Dómino.

Psalmus Laudum 149.

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo qui fecit eum, * & fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro, * in tympano, & psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Cantáte Dómino cánticum novum; laus ejus in ecclésia sanctórum. *v.* 1.

Capitulum. 1. *Thess.* 5. 17. 18.

SIne intermissióne oráte. In ómnibus grátias ágite: hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis.

Hymnus.

O Tu diúrno lúmine
Qui próvehi diem jubes,
Jesu, refúlge désuper
Puris amóris ígnibus.

Te lux agátur árbitro,
Quæ te recúrrit aúspice:
Soli tibi fac vívere
Nos qui tui toti sumus.

Si quando curæ distrahunt,
Nusquam malis nos ímplicent:
Mens réspuat terréstria,
Supérna semper áppetat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Manè astábo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo; quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5. 4.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. Visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1. 68.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia, habentur infrà post Vesperas Sabbati.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Dómine,

Psalmus 37.

DOmine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me:

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à facie iræ tuæ; * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum:

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum, * & sicut onus grave graváte sunt super me.

Putruérunt & corrúptæ sunt

cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar:

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus, * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum & humiliátus sum nimis; * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine ante te omne desidérium meum, * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & stetérunt;

Et qui juxta me erant de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam;

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes; * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum:

Et factus sum sicut homo non aúdiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi, * tu exaúdies me Dómine Deus meus.

Quia dixi; Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei; * & dum commovéntur pedes mei, super me magna lo[...] sunt.

Quóniam ego in flagélla[...] rátus sum, * & dolor meu[...] conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem me[...] annuntiábo, * & cogitábo [...] peccáto meo:

Inimíci autem mei vivu[...] & confirmáti sunt super m[...] & multiplicáti sunt qui o[...] runt me iniquè.

Qui retríbuunt mala [...] bonis, detrahébant mihi [...] quóniam sequébar bonitát[...]

Ne derelínquas me Dó[...] ne Deus meus, * ne discé[...] ris à me.

Inténde in adjutóri[...] meum, * Dómine Deus s[...] tis meæ.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam [...] meas, * ut non de[...] quam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam[...] cùm consísteret peccátor [...] vérsùm me.

Obmútui, & humiliá[...] sum, & sílui à bonis: * & do[...] meus renovátus est.

Concáluit cor meum in[...] me, * & in meditatióne m[...] exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua me[...] Notum fac mihi Dómine fin[...] meum,

Et númerum diérum me[...] rum quis est, * ut sciam q[...] desit mihi.

Ecce mensurábiles posu[...] dies meos: * & substán[...]

mea tanquam nihilum ante te.

Verúntamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúntamen in imágine pertránsit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc, quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me, * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu fecísti.

Amove à me plagas tuas; * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuísti hóminem, & tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúntamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaúdi oratiónem meam Dómine, & deprecatiónem meam: * aúribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam; * & ampliùs non ero.

Ant. Dómine ante te omne desidérium meum, & gémitus meus à te non est abscónditus. *Ps.* 37. 10.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Dómine.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit supra petram pedes meos; * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi & timébunt, * & sperábunt in Dño.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respéxit in vanitátes, & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti; * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me: ut fácerem voluntátem tuam Deus meus vólui, * & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce

lábia mea non prohibébo, Dómine tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo: * veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam* à concílio multo.

Tu autem Dómine ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei, * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me; * Dómine ad adjuvándum me réſpice.

Confundántur & revereántur ſimul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsùm, & revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exúltent, & læténtur ſuper te omnes quæréntes te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum, & pauper: * Dóminus ſolícitus eſt meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & paúperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus; * univérſum ſtratum ejus verſáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miſerére mei; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi; * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur; * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idípſum.

Advérsùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei, * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt advérsùm me: * numquid qui dormit non adjíciet ut reſúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem Dómine miſerére meî, & reſúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti , * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum. * Fiat, fiat.

Ant. Dómine ne longè fácias miseratiónes tuas à me. *Ps.* 39. 12.

AD SEXTAM.

Ant. 4. *irreg.* A. Apud me orátio.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie; Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea,* & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor *illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.*

Divisio Psalmi 41.

AD meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam,* & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es meî? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei:

Dum dicunt mihi per síngulos dies, * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es ánima mea,* & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolóso érue me:

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in mon-

tem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei;* ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus:* quare tristis es ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Apud me orátio Deo vitæ meæ; dicam Deo: Suscéptor meus es. *Ps.* 41. 9. 10.

AD NONAM.

Ant. 3. g. In nómine tuo.

Psalmus 43.

DEus áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus,* quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit; & plantásti eos:* afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram,* & bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse rex meus & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu,* & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo,* & gládius meus non salvábit me:

Salvásti enim nos de affligéntibus nos,* & odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die,* & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Divisio Psalmi 43.

NUnc autem repulísti, & confúdisti nos; * & non egrediéris Deus in virtútibus nostris,

Avertísti nos retrórsùm post inimícos nostros;* & qui odérunt nos diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum,* & in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris; * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus,* commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est,* & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrántis & obloquéntis,* à fácie inimíci & persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te,* & iniquè non égimus in testaménto tuo:

Et non recéssit retro cor no-

ſtrum, * & declináſti ſémitas noſtras à via tua.

Quóniam humiliáſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad Deum aliénum,

Nonne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, & ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ, & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exúrge Dómine ádjuva nos, * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. In nómine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis. *Pſ.* 43. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. In domum.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi; * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, *Jerúſalem;*

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípſum:

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini, teſtimónium Iſraël, * ad confiténdum nómini Dómini:

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſivi bona tibi.

Ant. In domum Dómini íbimus. *v.* 1.

Ant. 7. a. Oculi noſtri.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ, * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî Dómine, miſerére noſtrî; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra; * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dómi-

num Deum nostrum, donec misereátur nostrì. *v.* 3.

Ant. 1. â. Adjutórium nostrum.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Isràel,* Nisi quia Dñus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos,* fortè vivos deglutíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra, *fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra, sicut passer, erépta est * de láqueo venántium;

Láqueus contrítus est,* & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *v.* 8.

Ant. 8. c. Bénefac.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion;* non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, * & Dóminus in circúitu pópuli sui ex hoc nunc & usque in séculum:

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum sup sortem justórum, * ut nc exténdant justi ad iniquitáte manus suas.

Bénefac Dómine * boni & rectis corde.

Declinántes autem in obl gatiónes addúcet Dómini cum operántibus iniquit tem : * pax super Israël.

Ant. Bénefac Dómine b nis, & rectis corde. *v.* 4.

Ant. 6. F. Convérte.

Psalmus 125.

IN convertêndo Dómin captivitátem Sion, * fa sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gaúd os nostrum,* & lingua nost exultatióne:

Tunc dicent inter gentes Magnificávit Dóminus fáce cum eis.

Magnificávit Dóminus f cere nobíscum; * facti sum lætántes.

Convérte Dómine captiv tátem nostram,* sicut torre in austro.

Qui séminant in lácrymis in exultatióne metent.

Eúntes ibant, & flebant, mitténtes sémina sua;

Venientes autem véni cum exultatióne,* portánt manípulos suos.

Ant. Convérte Dómine ca tivitátem nostram. *v.* 5.

Capitulum. 2. *Petr.* 1. 10.

SAtágite, ut per bona óp certam vestram vocat nem, & electiónem faciát

hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo.

Hymnus.

DEus jubes : ab árida
Aquæ recédunt ; nec mora,
Unum ferúntur in locum,
Et nomen impónis mari.

Suis decóra flóribus
Appáruit tellus ferax ;
Et quas opes condit sinu,
Fecúnda mater prótulit.

Mens ecce ceu tellus iners,
Mendáxque fundus, áruit ;
Infúnde rorem grátiæ,
Et úberes fructus dabit.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Vésperè, & manè, & merídie narrábo, & annuntiábo ; ℟. Et exaúdiet Dóminus vocem meam. *Ps.* 54. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1. 47.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, ut infrà post Vesperas Sabbati.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deus magnus Dóminus : * Veníte, adorémus. *Ps.* 94. 6.

Psalmus. Veníte, 2.

Hymnus.

QUam grande nobis, ô Deus,
Cœlo volúmen éxplicas !
Quàm te disértis úndique
Cœlum *canit concéntibus !*

Quot astra nobis éxhibet,
Tot óribus te prædicat :
Cœlo magístro nos quoque
Te júgiter laudábimus.

Dum rúmpimus noctis moras,
Tibíque Christe psállimus ;
Ne quid canámus díssonum ;
Tu quod sit aptum súggere.

Nil sancta turbet ótia
Vani tumúltus séculi ;
Sit únicus nobis labor
Tuis vacáre láudibus.

Deo Patri sit glória ;
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus ;
In sempitérna sécula.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Pópuli.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ *, velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tuâ, & pulcritúdine tuâ * inténde, prósperè procéde, & regna.

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, * pópuli sub te cadent, in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in séculum séculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúndata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam; * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupíscet Rex decórem tuum; * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus ; * in fimbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi;

Afferéntur in lætitia & exultatióne, * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & *generatiónem.*

Proptérea pópuli co búntur tibi in ætérnum in séculum séculi.

Psalmus 45.

DEus noster refúgi virtus; * adjútor bulatiónibus, quæ inve nos nimis.

Proptérea non timé dum turbábitur terra transferéntur montes i maris.

Sonuérunt, & turbát aquæ eórum : * con sunt montes in forti ejus.

Flúminis ímpetus la civitátem Dei : * sancti tabernaculum suum mus.

Deus in médio ejus commovébitur : * adj eam Deus manè dilúcu

Conturbátæ sunt gen inclináta sunt regna : * vocem suam, mota est

Dóminus virtútum cum : * suscéptor noster Jacob.

Veníte, & vidéte Dómini, quæ pósuit pr super terram : * aúferen usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & fringet arma, * & scuta búret igni.

Vacáte, & vidéte qu ego sum Deus; * exaltá géntibus, & exaltábor in

Dóminus virtútum cum : * suscéptor noste Jacob.

[P]salmus 46.

gentes plaúdite má-
; * jubiláte Deo in
atiónis.
m Dóminus excél-
ilis ; * Rex magnus
em terram.
pópulos nobis, *
ub pédibus nostris.
nobis hereditátem
ciem Jacob, quam

t Deus in júbilo, *
s in voce tubæ.
eo nostro, psállite: *
gi nostro, psállite.
n rex omnis terræ
állite sapiénter.
t Deus super gen-
s sedet super sedem
m.
s populórum con-
t cum Deo Abra-
uóniam dii fortes
nenter eleváti sunt.
puli confitebúntur
um, & in séculum
4. 18.

NOCTURNO.

F. Invoca me.

[Ps]almus 47.

s Dóminus, &
bilis nimis * in ci-
nostri, in monte

r exultatióne uni-
mons Sion látera
, * cívitas Regis

dómibus ejus co-
cùm suscípiet eam.
ecce reges terræ
congregáti sunt, * convené-
runt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt:

Tremor apprehéndit eos; * ibi dolóres ut parturiéntis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam; * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Psalmus 48.

AUdíte hæc omnes gentes, * áuribus percípite omnes qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam,* & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam,* apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iniquítas calcánei mei circúndabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit ſapiéntes moriéntes: * ſimul insípiens & ſtultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias ſuas, * & ſepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo cùm in honóre eſſet, non intelléxit; * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis: * & póſtea in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inférno póſiti ſunt: * mors depáſcet eos.

Et dominabúntur eórum juſti in matutíno: * & auxílium eórum veteráſcet in inférno à glória eórum.

Verúntamen Deus ré
ánimam meam de manu
ri, * cùm accéperit me.

Ne timúeris cùm di
ctus fúerit homo, * &
multiplicáta fúerit glóri
mûs ejus.

Quóniam cùm inte
non ſumet ómnia, *
deſcéndet cum eo glória

Quia ánima ejus i
ipsíus benedicétur, * c
bitur tibi cùm beneféce

Introíbit uſque in pro
patrum ſuórum; * & u
ætérnum non vidébit l

Homo cùm in honóre
non intelléxit: * comp
eſt juméntis inſipiéntib
símilis factus eſt illis.

Pſalmus 49.

DEus deórum Dó
locútus eſt, * & v
terram à ſolis ortu uſ
occáſum.

Ex Sion ſpécies d
ejus.* Deus maniféſtè v
Deus noſter, & non ſilé

Ignis in conſpéctu eju
déſcet; * & in circúit
tempéſtas válida.

Advocábit cœlum
ſum, & terram, * diſc
pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos
qui órdinant teſtaméntu
ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœ
ſtítiam ejus, * quóniam
judex eſt.

Audi pópulus meus,
quar; Iſraël, & teſtif

eus tuus ego ſum.
crifíciis tuis ár-
olocaúſta autem
péctu meo ſunt

am de domo tua
que de grégibus

meæ ſunt omnes
1, * juménta in
boves.
ómnia volatília
lcritúdo agri me-

, non dicam tibi:*
m orbis terræ, &
is.
manducábo car-
n, * aut ſángui-
m potábo?
Deo ſacrifícium
redde Altíſſimo

me in die tribula-
am te, & honori-

item dixit Deus:*
enárras juſtítias
mis teſtaméntum
s tuum?
liſti diſciplínam,*
ſermónes meos

: furem, currébas
& cum adúlteris
uam ponébas.
abundávit malí-
a tua concinnábat

dvérsus fratrem
áris, & *advérsus*
s tuæ ponébas
a.

ſcándalum: * hæc fecíſti, & tácui.

Exiſtimáſti iníquè quòd eró tuì símilis: * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui oblivíſcímini Deum; * nequándo rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo oſténdam illi ſalutáre Dei.

Ant. Invoca me in die tribulatiónis: éruam te, & honorificábis me. *Pſ.* 49. 16.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Os meum.

Pſalmus 50.

MIſerére mei Deus * ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam;

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me:

Quóniam iniquitátem meam ègo cognóſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci, * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concèptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium & lætítiam ; * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis , * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus , * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & spíritum sanctum tuum ne aúferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui ; * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus , Deus salútis meæ ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium , dedíssem útique ; * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus ; * cor contrítum & humiliátum Deus non despícies.

Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion , * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ , oblatiónes & holocaústa : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia , * qui potens es in iniquitáte ?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem , * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis , * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem , * evéllet te , & emigrábit te de tabernáculo tuo , & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt ; & super eum ridébunt , & dicent : * Ecce homo , qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum ; * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut oliva fructífera in domo Dei ; * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum , & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecísti ; * & expectábo nomen tuum , quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt , & abomínábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum , * ut vídeat si est intélligens , aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt ; * non est

t bonum, non est us-
inum.
e scient omnes qui
ır iniquitátem, * qui
: plebem meam ut ci-
ıis?
ı non invocavérunt? *
idavérunt timóre, ubi
timor.
am Deus dissipávit
ım qui homínibus pla-
onfúsi sunt, quóniam
:evit eos.
labit ex Sion salutáre
* cùm convérterit
ptivitátem plebis suæ,
t Jacob, & lætábitur

Os meum annuntiábit
uam. Ps. 50. 17.
ı die clamávi & nocte
:. ℟. Intret in con-
ıo orátio mea. Ps. 87.

LAUDES
ATUTINAS.
ıcerdotalis, Dóminus
, terríbilis; ℟. Rex
super omnem terram.
ı.
5. F. Confitébor.
Psalmus 53.
Eus in nómine tuo
salvum me fac, * &
in virtúte tua júdica

· exaûdi oratiónem
* áuribus pércipe ver-
nei:
iam aliéni insurrexé-
rérsum me, & fortes
nt ánimam meam, *

& non proposuérunt Deum
ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat
me, * & Dóminus suscéptor
est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis; *
& in veritáte tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; *
& confitébor nómini tuo Dó-
mine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribula-
tióne eripuísti me; * & super
inimícos meos despéxit óculus
meus.

Ant. Confitébor nómini tuo
Dómine, quóniam bonum est.
v. 8.

Ant. 1. *a.* Ad Deum cla-
mavi.

Psalmus 54.

EXaúdi Deus oratiónem
meam, & ne despéxeris
deprecatiónem meam: * in-
ténde mihi, & exaúdi me.

Contristátus sum in exerci-
tatióne mea, * & conturbátus
sum à voce inimíci, & à tribu-
latióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in
me iniquitátes; * & in ira mo-
lésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est
in me, * & formído mortis cé-
cidit super me.

Timor & tremor venérunt
super me; * & contexérunt me
ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi
pennas sicut colúmbæ? * &
volábo, & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens, * &
mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui ſalvum me fecit à puſillanimitáte ſpíritûs, * & tempeſtáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem, & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúndabit eam ſuper muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injuſtítia;

Et non defécit de platéis ejus * uſúra, & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixiſſet mihi, * ſuſtinuíſſem útique:

Et ſi is qui óderat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò homo unánimis, * dux meus, & notus meus.

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum conſénſu.

Véniat mors ſuper illos, * & deſcéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus ſalvábit me.

Ant. Ad Deum clamávi; & Dóminus ſalvábit me. *v.* 17.

Ant. 8. G. Jacta.

Diviſio Pſalmi 54.

VEſperè, & manè, & merídie narrábo, & annuntiábo; * & exaúdiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui app quant mihi; * quónian multos erant mecum.

Exaúdiet Deus, & hu bit illos, * qui eſt ante

Non enim eſt illis con tio, & non timuérunt D exténdit manum ſuam in buéndo.

Contaminavérunt teſ tum ejus, diviſi ſunt vultûs ejus, * & approp vit cor illíus.

Molliti ſunt ſermón ſuper óleum, * & ipſi ſ cula.

Jacta ſuper Dóminu ram tuam, & ipſe t triet: * non dabit in æt fluctuatiónem juſto.

Tu verò Deus dedúce in púteum intéritûs.

Viri ſánguinum, & non dimidiábunt dies ego autem ſperábo in mine.

Ant. Jacta ſuper Dó curam tuam, & ipſe triet. *v.* 23.

Ant. 8. G. Non eſt

Canticum Annæ.

1. *Reg.* 2. 1. *ad* 1

EXultávit cor meum mino, * & exaltát cornu meum in Deo m

Dilatátum eſt os me per inimícos meos; * q táta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut minus; neque enim e extra te; * & non eſ ſicut Deus noſter.

Nolite multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes.

Recédant vétera de ore vestro; quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * & infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus se locavérunt; * & famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dóminus paúperem facit & ditat; * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat paúperem,

Ut sédeat cum princípibus,* & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticéscent;* quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt advérsárii ejus, * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, * & dabit impérium regi suo, & sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Non est sanctus, ut est Dóminus; *neque enim est álius extra te. v. 3.*

[*In Festis, locò superioris Cantici, dicitur sequens Canticum. Tob.* 13. 1. *ad* 10.

MAgnus es Dómine in ætérnum, * & in ómnia sǽcula regnum tuum:

Quóniam tu flagéllas, & salvas: dedúcis ad ínferos & redúcis:* & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino fílii Israël, * & in conspéctu géntium laudáte eum:

Quóniam ídeo dispérsit vos inter gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos: * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras: * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi: * Regémque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credéntes quòd fáciet vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum omnes elécti ejus:* ágite dies

lætitiæ, & confitémini illi.]

Ant. 7. a. Laudáte eum.

Psalmus Laudum 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus; * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ; * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro; * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte eum in virtútibus ejus. *v.* 2.

Capitulum. Gal. 6. 9. 10.

BOnum faciéntes, non deficiámus: témpore enim suo metémus non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máximè autem ad doméfticos fidei.

Hymnus.

AURÓRA lucem próvehit,
Cedant ténebræ lúmini;
Lucis novæ dilúculum
Nos ad precándum cónvocat.

SUPREMA Christe cláritas,
Beáta spes mortálium,
Fac luce totâ córdibus
Se prodat alma véritas.

TE mens anhélans ámbiat,
Credens colat, sperans amet;
Et junctâ cœli cœtibus,
Laudáre nunquam désinat.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Exultábo manè misericórdiam tuam; ℟. Quia factu[s] es suscéptor meus. *Ps.* 58. 17. 19.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. [a.] Eréxit cornu salútis nobis, in domo David púeri sui. *Luc.* 1. 69.

Preces quando dicuntur, & Suffragia, ut infrà post Vesperi[s] Sabbati.

AD PRIMAM.

Ant. 3. g. Clamábo.

Psalmus 55.

MIserére meî Deus, quóniam conculcavit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die; * quóniam multi bellántes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo: ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabántur; * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus vitam meam annu[ntiavi tibi]

návi tibi; * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc converténtur inimíci mei retrórsum, * in quacúnque die invocávero te, ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum; in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

MIserére meî Deus, miserére meî; * quóniam in te confidit ánima mea;

Et in umbra alárum tuárum sperábo * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me; * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam, * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum; dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma & sagíttæ, * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus, * & in omnem *terram glória tua.*

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum; * cantábo, & psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara; * exúrgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis Dómine, * & psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus, * & super omnem terram glória tua.

Psalmus 57.

SI verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini in terra, * injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero; * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndùm similitúdinem serpéntis; * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas,

Quæ non exaúdiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum; * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum, * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cùm víderit vindíctam; * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo, si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Ant. Clamábo ad Deum altíssimum, Deum qui benefécit mihi. *Ps.* 56. 3.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Deus meus.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis Deus meus, * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam, * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine; * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, & vide : * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes gentes; * non misereáris ómnibus qui operántur i
tátem.

Converténtur ad vésp
& famem patiéntur ut ca
& circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in or
& gládius in lábiis eóru
quóniam quis audívit?

Et tu Dómine de
eos : * ad níhilum d
omnes gentes.

Divisio Psalmi 58

FOrtitúdinem meam
custódiam, quia De
céptor meus es : * Deus
misericórdia ejus præ
me.

Deus osténdet mihi
inimícos meos, ne c
eos : * nequándo oblivi
pópuli mei.

Dispérge illos in
tua, * & depóne eos pr
meus Dómine.

Delíctum oris eorum
mónem labiórum ipsó
& comprehendántur in
bia sua :

Et de execratióne &
dácio annuntiabúntur i
summatióne, * in ira co
matiónis, & non erun

Et scient, quia Deus
nábitur Jacob, * &
terræ.

Converténtur ad vés
& famem patiéntur ut
& circuíbunt civitátem

Ipsi dispergéntur ad
cándum; * si verò non
saturáti, & murmurábi

Ego autem cantábo

iam, * & exultábo
ſericórdiam tuam;
ſactus es ſuſcéptor
: refúgium meum, *
›ulatiónis meæ.
or meus tibi pſallam,
s ſuſcéptor meus es,*
us miſericórdia mea.
Pſalmus 59.
; repuliſti nos, & de-
xíſti nos: * irátus es,
ıs es nobis.
ovíſti terram, & con-
:am: * ſana contritió-
, quia commóta eſt.
díſti pópulo tuo du-
:áſti nos vino com-
is.
:i metuéntibus te ſi-
›nem; * ut fúgiant à
ûs,
eréntur dilécti tui: *
fac dexterâ tuâ, &
ıe.
.ocútus eſt in ſancto
lætábor & partíbor
n, & convállem ta-
.órum metíbor.
eſt Gálaad, & meus
áſſes, * & Ephraïm
› cápitis mei;
:x meus, * Moab olla
e.
.mæam exténdam cal-
um meum; * mihi
ıæ ſúbditi ſunt.
ledúcet me in civitá-
ıítam? * quis dedúcet
: in Idumæam?
: tu Deus qui repulíſti
; non egrediéris Deus
bus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem,* & ipſe ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Ant. Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me. *Pſ.* 58. 11.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Prótegar.

Pſalmus 60.

EXaúdi Deus deprecatiónem meam, * inténde orationi meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum, * in petra exaltáſti me.

Deduxíſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula, * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudíſti oratiónem meam, * dedíſti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conſpéctu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi,* ut reddam vota mea de die in diem.

Pſalmus 61.

NOnne Deo ſubjécta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus, suscéptor meus; * non movébor ámpliùs.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos, tanquam parieti inclináto, & macériæ depúlsæ?

Verúntamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúntamen Deo subjécta esto ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & salvátor meus, * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea; * Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúntamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi; quia potestas Dei est, & tibi Dómine misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXaúdi Deus orati meam cùm dépreco tímore inimíci éripe ár meam.

Protexísti me à co tu malignántium, * à túdine operántium ini tem.

Quia exacuérunt ut gl linguas suas; * inten arcum rem amáram, ut tent in occúltis imm tum.

Súbitò sagittábunt eu non timébunt: * firma sibi sermónem nequam

Narravérunt ut absc rent láqueos: * dixérunt vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquit defecérunt scrutántes nio.

Accédet homo ad c tum; * & exaltábitur I

Sagittæ parvulórum sunt plagæ eórum; * & mátæ sunt contra eos eórum.

Conturbáti sunt omn vidébant eos, * & tímu nis homo.

Et annuntiavérunt Dei, * & facta ejus int runt.

Lætábitur justus in no, & sperábit in eo laudabúntur omnes rec de.

Ant. Prótege in vel to alárum tuárum D *Ps.* 60. 4.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Omnis terra.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratiónem meam; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, & assumpsísti; * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam; * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parásti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psálmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi, * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum, * & audítam fácite vocem laudis ejus;

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus; * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso

nostro, * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam, * & eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaústis; * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea:

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocaústa medulláta ófferam tibi cum incénso ariétum, * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî,

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gentes; * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Omnis terra adóret te, & psallat tibi, psalmum dicat nómini tuo. *Ps.* 65. 3.

AD VESPERAS.

Ant. 7. a. Nisi Dóminus.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum, * ecce heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, frustrà vígilat qui custódit eam. *v.* 1.

Ant. 2. D. Beáti omnes.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Filii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ:

Ecce ſic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Et vídeas fílios filiórum tuórum; * pacem ſuper Iſraël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum. *v.* 1.

Ant. 8. c. Confundántur.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſraël,

Sæpe expugnavérunt me à juventúte mea, * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres, * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundántur & convertántur retrórsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod priúſquam evellátur, exáruit;

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * *& ſinum ſuum qui manípulos cólligit:*

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundántur & convertántur retrórsùm omnes qui odérunt Sion. *v.* 5.

Ant. 2. D. Sperávit.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine; * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómine, * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus; * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio:

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sperávit ánima mea in Dómino. *v.* 5.

Ant. 1. a. Speret.

Psalmus 130.

DOmine non eſt exaltátum cor meum, * neque eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Speret Israël in Dómino. v. 5.

Capitulum. 2. *Thess.* 3. 5.

DOminus dírigat corda vestra in caritáte Dei, & patiéntia Christi.

Hymnus.

O Quam poténti dexterâ
Orbes poli, quos cóndidit,
Deus tuétur & movet;
Mirus labóris ártifex!

Effusa cœlo sídera;
Autóris ad nutum sui
Statis agúntur cúrsibus,
Menses & annos dírigunt.

Hæc qui creávit lúmina,
Quàm lucet ille spléndidus!
Qui tanta dona cóntulit,
Quàm dignus ille díligi!

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. A custódia matutína usque ad noctem speret Israël in Dómino; ℟. Quia apud Dóminum misericórdia. *Ps.* 129. 6. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1. 50.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, ut infrà post Vesperas Sabbati.

FERIA QUINTA.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Non repéllet Dóminus plebem suam: * Veníte, adorémus. *Ps.* 94. 6.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

DUm noctis umbræ cóntegunt
Rerum colóres ómnium,
Nos ante te prostérnimur,
Qui cuncta solus pérspicis.

Tu prima vota súscipe,
Et noctis in siléntio
Te prosequámur áuspice
Quæ te juvánte cœpimus.

Aufer procul piácula;
Sordésque mentis áblue,
Largíre Christe grátiam
Quæ munda servet péctora.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula. Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Date glóriam Deo.

Psalmus 67.

EXúrgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus:

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei, * & delecténtur in lætítia.

: Deo, psalmum
nini ejus: * iter
qui ascéndit super
Dóminus nomen

in conspéctu ejus; *
ur à fácie ejus, pa-
nórum, & júdicis

loco sancto suo; *
i inhabitáre facit
is in domo.
úcit vinctos in for-
* simíliter eos qui
:, qui hábitant in

cùm egrederéris in
pópuli tui, * cùm
es in desérto,
nota est, étenim cœli
unt à fácie Dei Sí-
ácie Dei Israël.
voluntáriam segre-
is hereditáti tuæ; *
ta est, tu verò per-
.
ia tua habitábunt in
sti in dulcédine tua
Deus.
nus dabit verbum
íntibus * virtúte

rtútum dilécti, di-
speciéi domûs diví-
a.
niátis inter médios
ennæ colúmbæ dear-
& posterióra dorsi
llóre auri.
scérnit cœléstis re-
eam, * nive dealba-
Selmon.

Divisio Psalmi 67.

MOns Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis:

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo, étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem; * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie, * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúntamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum; * vérticem capilli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio Psalmi 67.

IN ecclésiis benedícite Deo,* Dómino de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excéssu.

Príncipes Juda duces eórum ; * príncipes Zabúlon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ ; * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem,* tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis ; congregátio taurórum in vaccis populórum,* ut exclúdant eos qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes quæ bella volunt. * Vénient legáti ex Ægypto, Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo,* psállite Dómino,psállite Deo.

Qui ascéndit super cœlum cœli ad Oriéntem ; * ecce dabit voci suæ vocem virtútis.

Date glóriam Deo ;* super Israël magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Ant. Date glóriam Deo; super Israël magnificéntia ejus.

℣. 35.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Quærite Deum.

Psalmus. 68.

SAlvum me fac Deus,* quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in lim[o] [pro]fúndi, * & non est subst[antia].

Veni in altitúdinem [maris] & tempéstas demérsit m[e].

Laborávi clamans, [rau]cæ factæ sunt fauces meæ: * [defe]cérunt óculi mei, dum [spero] in Deum meum.

Multiplicáti sunt sup[er ca]píllos cápitis mei, * qu[i ode]runt me gratìs.

Confortáti sunt qui [perse]cúti sunt me inimíci m[ei in]júste ; * quæ non rápui [tunc] exolvébam.

Deus tu scis insipié[ntiam] meam, * & delícta me[a a te] non sunt abscóndita.

Non erubéscant in m[e qui] expéctant te Dómine, [Do]mine virtútum.

Non confundántur [super] me * qui quærunt te, [Deus] Israël.

Quóniam propter te [susti]nui oppróbrium, * o[peruit] confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum [fra]tribus meis, * & pereg[rinus] fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domí[us tuæ] comédit me, * & opp[robria] exprobrántium tibi c[eci]runt super me.

Et opérui in jejúnio [ani]mam meam, * & factu[m est] in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum m[eum] cilícium, * & factus sum [illis] in parábolam.

Advérsùm me loqueb[antur] qui sedébant in porta, *

nt qui bibébant vi-

orationem meam
ne: * tempus be-
eus.
túdine misericór-
iúdi me, * in veri-
tuæ.
e de luto, ut non
íbera me ab iis qui
:, & de profúndis

demérgat tempé-
neque absórbeat
um, * neque úr-
ne púteus os suum.
o Psalmi 68.
ne Dómine, quó-
nígna est miseri-
* secúndùm multi-
serationum tuárum
ne.
értas fáciem tuam
; * quóniam tríbu-
ter exáudi me.
nimæ meæ, & lí-
propter inimícos
me.
propérium meum,
nem meam, * &
n meam.
ctu tuo sunt om-
ılant me: * impro-
ectávit cor meum,

i qui simul contri-
non fuit; * & qui
r, & non invéni.
ınt in escam meam
iti mea potavérunt

nsa eórum coram
va.

ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant, * & dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam, * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta, * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium, * & cum justis non scribántur.

Altera divisio Psalmi 68.

Ego sum pauper & dolens: * salus tua Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.

Vídeant paúperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ànima vestra:

Quóniam exaudívit paúperes Dóminus, * & vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam, * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Quærite Deum, & vivet ánima veſtra. *v.* 33.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Dómine.

Pſalmus 69.

DEus in adjutórium meum inténde, * Dómine ad adjuvándum me feſtína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsùm & erubéſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur ſtatim erubeſcéntes, * qui dicunt mihi; Euge, euge.

Exúltent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum; * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu; * Dómine ne moréris.

Pſalmus 70.

IN te Dómine ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum; * ut ſalvum me fácias,

Quóniam firm meum, * & refúgiu es tu.

Deus meus érip manu peccatóris, * & contra legem agént qui;

Quóniam tu es mea Dómine, * Dó mea à juventúte me:

In te confirmátu útero, de ventre m tu es protéctor meu cantátio mea ſempe

Tanquam prodígi ſum multis, * & tu fortis.

Repleátur os meu ut cantem glóriam tu die magnitúdinem tu

Ne projícias me in ſenectútis; * cùm virtus mea, ne derelí

Quia dixérunt ini mihi; * & qui cuſ ánimam meam, con cérunt in unum,

Dicéntes: Deus eum, perſequímini, prehéndite eum; * eſt qui erípiat.

Deus ne elongéris Deus meus in auxíli réſpice.

Confundántur & detrahéntes ánimæ operiántur confuſió dóre, qui quærunt m

Ego autem ſemp bo; * & adjíciam ſupe laudem tuam.

Os meum annunt

tiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam & sénium, * Deus ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam, & justítiam tuam Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas & malas, * & convérsus vivificásti me, & de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam, * & convérsus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus; * psallam tibi in cíthara, sanctus Isráël.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea quam redemísti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam; * cùm confúsi & revériti fuerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & paúperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit paúperes pópuli, & salvos fáciet fílios paúperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus; * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum, & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit paúperem à potente, * & paúperem cui non erat adjútor.

Parcet paúperi & ínopi, * & ánimas paúperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt

de ipso semper; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terrâ in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula, * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ; * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum; & replébitur majestáte ejus omnis terra. * Fiat, fiat.

Ant. Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus. *Ps.* 70.17.

℣. Bonum est confitéri Dómino, & psállere nómini tuo Altíssime; ℟. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem. *Ps.* 91. 1. 2.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Laudábo nomen Dei cum cántico, ℟. Et magnificábo eum in laude. *Ps.* 68. 35.

Ant. 1. *a.* Quàm bonus.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israël Deus, * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei:

Quia zelávi sup
pacem peccatórui

Quia non est re
ti eórum, * & fi
in plaga eórum:

In labóre hó
sunt, * & cum ho
flagellabúntur.

Ideo ténuit eo:
opérti sunt iniqui
pietáte suâ:

Pródiit quasi e
quitas eórum; *
in afféctum cord

Cogitavérunt,
nequítiam, * in
excélso locúti su

Posuérunt in
suum, * & lingua
sívit in terra.

Ideo convertét
meus hic, * &
veniéntur in eis.

Ant. Quàm b
Deus, his qui re
de! *v.* 1.

Ant. 2. D. Labo

Divisio Psal.

ET dixérunt: Q
Deus, * & si e
Excélso?

Ecce ipsi pe
abundántes in s
nuérunt divítias.

Et dixi: Ergo
stificávi cor meu
inter innocéntes r

Et fui flagellátu
& castigátio mea

Si dicébam: N
ecce natiónem f
rum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc; * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúntamen propter dolos posuísti eis; * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem! * súbitò defecérunt, periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, * Dómine in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Ant. Labor est ante me, donec intrem in sanctuárium Dei. *v.* 16. 17.

Ant. 6. F. Deus.

Altera divisio Psalmi 72.

QUia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te; * & ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum; * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se à te, períbunt; * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. *v.* 26.

Ant. 5. a. Quis símilis tuî.

Canticum Moysi.

Exod. 15. 2. *ad* 20.

CAntémus Dómino, gloriósè enim magnificátus est, * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus; * currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare:

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari rubro, abyssi operuérunt eos; * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine, déxtera tua Dómine percússit inimícum; * & in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam; * & in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar & comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum,* interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare; * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus Dómine? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericórdia tua * pópulo quem redemísti;

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditátis tuæ,* firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es Dómine:

Sanctuárium tuum Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî in fórtibus Dómine? quis símilis tuî? *v.* 11.

[*In Festis, locò superioris Cantici, dicitur sequens Canticum.*

1. *Par.* 29. 10 *ad* 13.

Benedíctus es, Dómine Deus Israël patris nostri,* ab ætérno in ætérnum.

Tua est Dómine magnificéntia, * & poténtia, & glória, atque victória; & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt, * & in terra, tua sunt:

Tuum Dómine regnum, * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória; * tu domináris ómnium,

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 4. *irreg.* c. Exaltátum est.

Psalmus Laudum 148.

LAudáte Dóminum de cœlis; * laudáte eum in excélsis:

Laudáte eum omnes Angeli ejus; * laudáte eum omnes virtútes ejus:

Laudáte eum sol & luna; * laudáte eum omnes stellæ & lumen:

Laudáte eum cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini,

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ & univérsa pécora, * serpéntes & vólucres pennátæ;

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ,

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen *ejus solíus.*

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Exaltátum est nomen ejus solíus. Conféssio ejus super cœlum & terram. *v.* 13. 14.

Capitulum. 1. *Cor.* 16. 13. 14.

VIgiláte, state in fide, viríliter ágite, & confortámini: ómnia vestra in caritáte fiant.

Hymnus.

SURGENS novum mundo diem
Auróra jam prænúntiat:
Christus suo verum jubar
Splendóre nos illúminet.

SIC tota decúrrat dies,
Ne lingua peccet, nec manus;
Incaúta nil mens cógitet,
Quod ipse non probet Deus.

SPECTATOR è cœlis adest,
Quem nil latet, qui désuper
Scrutátur ima péctoris,
Et cuncta præsens áspicit.

SPERARET incássum reus
Celáre posse crímina:
Hic testis, hic est árbiter,
Hunc nemo fallit júdicem.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. In matutínis meditábor in te; ℟. Quia fuísti adjútor meus. *Ps.* 62. 7.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. a. Sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti serviámus illi. *Luc.* 1. 74.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia, ut infrà post Vesperas Sabbati.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Quóniam.

Psalmus 73.

UT quid Deus repulísti in finem; * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa, & non cognovérunt, * sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum; * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum; * in terra polluérunt tabernaculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus; jam non est prophéta; * & nos non cognóscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequo, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tu[...] finem?

Ut quid avértis m[...] tuam, & déxteram tua[...] de médio sinu tuo in f[...]

Deus autem rex noste[...] sécula, * operátus est sa[...] in médio terræ.

Tu confirmásti in [...] tua mare; * contribulás[...] pita dracónum in aquis[...]

Tu confregísti cápit[...] cónis, * dedísti eum esc[...] pulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes [...] réntes; * tu siccásti [...] Ethan.

Tuus est dies, & t[...] nox; * tu fabricátus es [...] ram & solem.

Tu fecísti omnes té[...] terræ; * æstátem & v[...] plasmásti ea.

Memor esto hujus, in[...] improperávit Dómino [...] pópulus insípiens incitá[...] men tuum.

Ne tradas béstiis [...] confiténtes tibi, * & [...] páuperum tuórum ne c[...] cáris in finem.

Réspice in testam[...] tuum; * quia repléti su[...] obscuráti sunt terræ, d[...] iniquitátum.

Ne avertátur húm[...] ctus confúsus: * pauper [...] laudábunt nomen tuum[...]

Exúrge Deus, júdic[...] sam tuam; * memor e[...] properiórum tuórum, quæ ab insipiénte sunt[...]

bliviſcáris voces ini-
a tuórum : * ſupérbia
qui te odérunt aſcén-
per.

Pſalmus 74.

ıtébimur tibi Deus ; *
fitébimur , & invocá-
omen tuum.
oimus mirabília tua :*
:épero tempus , ego
judicábo.
ſácta eſt terra , & om-
hábitant in ea ; * ego
ívi colúmnas ejus.
níquis : Nolíte iníquè
* & delinquéntibus ;
xaltáre cornu.
te extóllere in altum
eſtrum , * nolíte loqui
; Deum iniquitátem.
neque ab Oriénte ,
o Occidénte , * neque
s móntibus.
uiam Deus judex eſt,*
milíat , & hunc exál-

calix in manu Dó-
ni meri plenus mix-
: inclinávit ex hoc in

ntamen fæx ejus non
aníta ; * bibent omnes
res terræ.
autem annuntiábo in
; * cantábo Deo Ja-

nnia córnua peccató-
ıfríngam ; * & exalta-
córnua juſti.
Quóniam Deus judex
ıc humíliat, & hunc
7. 7.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Cogitávi.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus;* in Iſraël magnum nomen ejus :

Et factus eſt in pace locus ejus,* & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum , * ſcutum , gládium , & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis : * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum,* & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob , * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es , & quis reſíſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium ; * terra trémuit , & quiévit,

Cum exúrgeret in judícium Deus , * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte , & réddite Dómino Deo veſtro , * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera ,

Terríbili , & ei qui aufert ſpíritum príncipum , * terríbili apud reges terræ.

Pſalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi , * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Nunquid in ætérnum projíciet Deus, * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini; * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam; * redemísti in bráchio tuo pópulum t filios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ I vidérunt te aquæ, & t runt, * & turbátæ sunt:

Multitúdo sónitûs aquá vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ seunt; * vox tonítrui rota;

Illuxérunt coruscatión orbi terræ; * commóta contrémuit terra.

In mari via tua, & s tuæ in aquis multis, * & gia tua non cognoscénti

Deduxísti, sicut ove pulum tuum * in manu & Aáron.

Ant. Cogitávi dies ant & annos ætérnos in mer bui. *ẏ.* 5.

AD SEXTA

Ant. 7. *d.* Ipse est.

Psalmus 77.

ATténdite pópule legem meam, * náte aurem vest verba oris mei.

Apériam in parábo meum, * loquar proposi ab inítio.

Quanta audívimus, gnóvimus ea, * & patres narravérunt nobis.

Non sunt occultáta eórum * in generatió tera,

Narrántes laudes Dó & virtútes ejus, * & mi ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimón

& legem pósuit in

ta mandávit pátribus
nota fácere ea filiis
t cognóscat generátio

ui nascéntur, & exúr-
& narrábunt filiis

onant in Deo spem
& non obliviscántur
Dei, * & mandáta
uírant.
iant sicut patres eó-
generátio prava &
ns;
rátio quæ non diréxit
n,* & non est créditus
o spíritus ejus.
a divisio Psalmi 77.
Ephrem intendéntes &
ntes arcum,* convérsi
lie belli.
ustodiérunt testamén-
i,* & in lege ejus no-
ambuláre:
líti sunt benefactórum
& mirabílium ejus quæ
eis.
m pátribus eórum fe-
bília in terra Ægypti,*
o Táneos.
rúpit mare, & perdú-
* & státuit aquas quasi

dúxit eos in nube diéi,*
octe in illuminatióne

rúpit petram in eré-
t adaquávit eos velut
o *multa.*
*duxit aquam de petra,**

& dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei, * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo;* dixérunt: Nunquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.

Nunquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, & dístulit;* & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascéndit in Israël:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit,

Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis:

Panem Angelórum manducávit homo;* cibária misit eis in abundántia.

Secunda divisio Psalmi 77.

TRánstulit Austrum de cœlo, * & indúxit in virtúte sua Africum:

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio ca-

ſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum:

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis, & deſidérium eórum áttulit eis; * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcéndit ſuper eos:

Et occídit pingues eórum, * & eléctos Iſraël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc; * & non crediderunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum, & revertebantur, * & dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excélſus redémptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtaménto ejus.

Ipſe autem eſt miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſpérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram ſuam, * & non accéndit omnem iram ſuam:

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens; & non rédiens.

Ant. Ipſe eſt miséricors, & *propítius fiet peccátis. v.* 38.

AD NONAM.

Ant. 3. c. Dedúxit.

Tertia diviſio Pſalmi 77.

Quóties exacerbavérunt eum in deſérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóſo?

Et convérſi ſunt, & tentavérunt Deum, * & ſanctum Iſraël exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus * die quâ redémit eos de manu tribulántis.

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convértit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyïam, & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locúſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ, indignatiónem, & iram, & tribulatiónem; * immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ, & non pepércit à morte animábus eórum; * & juménta eórum in morte conclúſit.

Et percúſſit omne primogénitum in terra Ægypti, * pri-

ɔmnis labóris eórum in
:ulis Cham.

:a divisio Psalmi 77.

ɔ́stulit sicut oves pó-
n suum, * & perdúxit
quam gregem in de-

dúxit eos in spe, &
uérunt; * & inimícos
ɔpéruit mare.
lúxit eos in montem
atiónis suæ, * montem
:quisívit déxtera ejus.
cit à fácie eórum gen-
k sorte divísit eis ter-
úniculo distributiónis;
ɔitáre fecit in taberná-
:um * tribus Israël.
ntavérunt, & exacer-
ıt Deum excélsum, *
ıónia ejus non custo-
.
ertérunt se, & non ser-
ıt pactum quemádmo-
:res eórum: * convérsi
arcum pravum.
ım concitavérunt eum
us suis, * & in sculptí-
s ad æmulatiónem eum
ıvérunt.
vit Deus, & sprevit; *
ıíhilum redégit valde

épulit tabernáculum
tabernáculum suum,
ıitávit in homínibus.
ádidit in captivitátem
ı eórum, * & pulcritú-
órum in manus inimíci.
ɔnclúsit in gládio pópu-
m, * & hereditátem
:*evit.*

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt; * & víduæ eórum non plorabántur.

Ultima divisio Psalmi 77.

ET excitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino:

Et percússit inimícos suos in posterióra, * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sǽcula.

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium:

De post fœtántes accépit eum * páscere Jacob servum suum, & Israël hereditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Deduxit eos in spe, & non timuérunt. *Ps.* 77. 53.

AD VESPERAS.

Ant. 1. f. Sacerdótes tui.

Psalmus 131.

MEménto Dómine David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ; * si ascéndero in lectum strati mei;

Si dédero somnum óculis meis, * & palpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis, * donec invéniam locum Dómino tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta, * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus, * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam; * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam; * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodiérint filii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et filii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam;

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi; * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam; * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sacerdotes tui induántur justítiam. *v.* 9.

Ant. 1. *a.* Quàm bonum.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aáron; * quod descéndit in oram vestiménti ejus,

Sicut ros Hermon, * qui descéndit in montem Sion:

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucúndum, habitáre fratres in unum! *v.* 1.

Ant. 3. *g.* Omnia.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve:

Quóniam Jacob elégit sibi

Israël in possef-

cognóvi quòd
Dóminus, * &
ræ ómnibus diis.
æcúnque vóluit,
it * in cœlo, &
nari, & in ómni-

ubes ab extrémo
gura in plúviam

cit ventos de the-
qui percússit pri-
gypti ab hómine
us;
na & prodígia in
gypte; * in Pha-
in omnes servos

ssit gentes mul-
dit reges fortes,
gem Amorrhæó-
regem Basan, *
na Chánaan:
erram eórum he-
hereditátem If-
uo.
nomen tuum in
Dómine memo-
generatiónem &
n;
licábit Dóminus
um, * & in servis
itur.
géntium argén-
n, * ópera má-
um:
, & non loquén-
habent, & non

ent, & non aú-

dient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël benedícite Dómino; * domus Aáron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino; * qui timétis Dóminum benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quæcúnque vóluit, Dóminus fecit. *v. 6.*

Ant. 2. D. In humilitáte nostra.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum; * confitémini Dómino dominórum;

Qui facit mirabília magna solus; * qui fecit cœlos in intelléctu;

Qui firmávit terram super aquas; * qui fecit luminária magna,

Solem in potestátem diéi, * lunam & stellas in potestátem noctis.

Qui percússit Ægyptum * cum primogénitis eórum:

Qui edúxit Israël de médio eórum, * in manu poténti, & bráchio excélso:

Qui divísit mare rubrum in divisiónes, * & edúxit Israël per médium ejus;

Et excússit Pharaónem, & virtútem ejus * in mari rubro:

Qui tradúxit pópulum suum per desértum; * qui percússit reges magnos:

Et occídit reges fortes, * Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan:

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël servo suo:

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostrî, * & redémit nos ab inimícis nostris.

Qui dat escam omni carni, * confitémini Deo cœli.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. In humilitáte nostra memor fuit nostrî. *v.* 13.

Ant. 2. *D.* Sédimus.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis illic sédimus, * & flévimus cùm recordarémur Sion.

In salícibus, in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra:

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos; * hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea:

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non memínero tuî,

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ;

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera; * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis:

Beátus qui tenébit, * & allídet parvulos tuos ad petram.

Ant. Sédimus, & flévimus cùm recordarémur Sion. *v.* 1.

Capitulum. 1. *Cor.* 10. 31.

Sive manducátis, sive bibítis, sive áliud quid fácitis; ómnia in glóriam Dei fácite.

Hymnus.

Sanctus poténter íncubans
Fecúndat undas Spíritus:
Ut Conditóris vox jubet,
Pisces natant, volant aves.

Cum non metant, hos próvido
Nutrit fovétque númine,
Omnésque, quà possunt, Deo
Laudes rependunt débitas.

Nos semper ingrátum genus,
Patris tacémus múnera;
Hæret fides, spes flúctuat,
Nec se polo fert cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula.
Amen.

te clamávi totâ die;
ca ánimam servi tui.
. 4.
agníficat, *Ant.* 1. f.
: poténtes de sede, &
húmiles. *Luc.* 1. 52.
, *si dicendæ sint*, &
:, *ut infrà post Vespe-*
sti.
I A SEXTA.
CIUM NOCTURNUM.
itorium. Veníte, ado-
* Et procidámus ante
Ps. 94. 6.
us, Veníte, 2.
Hymnus.
Trinitátis únitas,
)em poténter qui re-
s,
laudis cánticum
xcubántes psállimus.
)T nos, Deus, pre-
nt mala,
éntibus nox íncubet,
des è sédibus;
, tu solus potes.
raude lusi dæmonum
: quid delíquimus,
ténti grátiâ
náscens déleat.
Patri sit glória,
soli Fílio,
sáncte-Spíritus,
itérna sécula.
ien.
I. NOCTURNO.
7. a. In generatiónem.
Psalmus 78.
Eus venérunt gentes
in hereditátem tuam,
polluérunt templum
tuum, * *posuérunt*
Æstiva.

Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum, tanquam aquam, in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepeliret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem, * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, citò antícipent nos misericórdiæ tuæ; * quia paúperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos, * & propitius esto peccátis nostris propter nomen tuum;

Ne fortè dicant in géntibus, * Ubi est Deus eórum?

Et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Introéat in conspéctu tuo gémitus compeditórum: * secúndùm magnitúdinem brá-

chii tui póßide filios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum ; * impropérium ipſórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Pſalmus 79.

QUi regis Iſraël inténde,* qui dedúcis velut ovem Joſeph :

Qui ſedes ſuper Chérubim,* manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut ſalvos fácias nos.

Deus convérte nos ; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum,* quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum,* & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris, * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos ; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

VIneam de Ægypto tranſtulíſti : * ejecíſti gentes, & *plantáſti eam.*

*Dux itíneris fuíſti in con*ſpéctu ejus ; * plantáſti ra[...]
ejus, & implévit terram

Opéruit montes umb[...]
jus,* & arbúſta ejus cedro[...]

Exténdit pálmites ſuos
ad mare, * & uſque ad fl[...]
propágines ejus.

Ut quid deſtruxíſti [...]
riam ejus,* & vindémian[...]
omnes qui prætergredi[...]
viam?

Exterminávit eam ap[...]
ſilva, * & ſinguláris fer[...]
páſtus eſt eam.

Deus virtútum convért[...]
réſpice de cœlo, & vid[...]
víſita víneam iſtam,

Et pérfice eam quam
távit déxtera tua : * & [...]
filium hóminis quem c[...]
máſti tibi :

Incénſa igni, & ſuffó[...]
ab increpatióne vultûs tu[...]
ríbunt.

Fiat manus tua ſuper v[...]
déxteræ tuæ, * & ſuper fi[...]
hóminis quem confirmáſt[...]

Et non diſcédimus à [...]
vivificábis nos, & nomen [...]
invocábimus.

Dómine Deus virtútum
vérte nos ; * & oſténde fá[...]
tuam, & ſalvi érimus.

Ant. In generatióne[...]
generatiónem annuntiábi[...]
laudem tuam. *Pſ.* 78. 13

PRO II. NOCTURN[...]

Ant. 8. c. Exultáte.

Pſalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri
ſtro,* jubiláte Deo Ja[...]

Súmite pſalmum, &

m, * psaltérium ju-
:um cíthara.
áte in Neoménia tu-
insígni die solemni-
æ:
præcéptum in Israël
udícium Deo Jacob.
ónium in Joseph pó-
, cùm exíret de terra
* linguam quam non
audívit.
tit ab onéribus dor-
, * manus ejus in có-
viérunt.
visio Psalmi 80.
ilatióne invocásti me,
ávi te; * exaudívi te
dito tempestátis, pro-
ipud aquam contra-
.
ópulus meus, & con-
:e: * Israël si audíeris
. erit in te Deus re-
:que adorábis Deum

enim sum Dóminus
us, qui edúxi te de
ypti; * dilága os tuum,
oo illud.
audívit pópulus meus
ieam, * & Israël non
mihi.
isi eos secúndùm de-
ordis eórum, * ibunt
:ntiónibus suis.
pulus meus audísset
sraël si in viis meis
ét,
ihilo fórsitan inimícos
umiliássem, * & super
:es eos misíssem *ma-*
um.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti; * & de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóga deórum; * in médio autem Deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem; * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, & pupíllo; * húmilem, & paúperem justificáte.

Erípite paúperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram; * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Ant. Exultáte Deo adjutóri nostro. *Ps.* 80. 2.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Dómine.

Psalmus 82.

DEus quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt; * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consilium, * & cogitavérunt advérsùs sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & dispérdámus eos de gente ; * & non memorétur nomen Israël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter simul, * advérsùm te testaméntum dispofuérunt, tabernácula Idumæórum, & Ismaëlítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec ;* aliénígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis ; * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ ; * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Dispeeriérunt in Endor ; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum, sicut Oreb, * & Zeb, & Zebée, & Sálmana.

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt : * Hereditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit silvam, * & sicut flamma combúrens montes,

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ, * & quærent nomen *tuum Dómine.*

Erubéscant, & contu tur in séculum séculi,* & fundántur, & péreant.

Et cognóscant quia n tibi Dóminus, * tu solus simus in omni terra.

Psalmus 83.

QUàm diléčta tabern tua Dómine virtútu concupíscit, & déficit mea in átria Dómini.

Cor meum, & caro exultavérunt in Deum vi

Etenim passer invéni domum, * & turtur n sibi, ubi ponat pullos su

Altária tua Dómine tum, * Rex meus, & meus.

Beáti qui hábitant in tua Dómine, * in sécula lórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est lium abs te ; * ascensiór corde suo dispósuit in lacrymárum, in loco pósuit.

Etenim benedictiónen bit legislátor, ibunt de v in virtútem ; * vidébitur deórum in Sion.

Dómine Deus virt exaúdi oratiónem mea aúribus pércipe Deus Ja

Protéctor noster Deus, * & réspice in fa Christi tui :

Quia mélior est dies i átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in d Dei mei,*magis quàm hal in tabernáculis peccatóru

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus:

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam; * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra *nostra.*

*Misericórdia & véritas obviavérunt sibi, * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Dómine virtútum beátus homo qui sperat in te. *Ps.* 83. 13.

℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam suam,

℟. Et nocte cánticum ejus. *Ps.* 41. 9.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis,* Cognóscant quia nomen tibi Dóminus,

℟. Tu solus altíssimus in omni terra. *Ps.* 82. 19.

Ant. 6. F. Tu Dómine.

Psalmus 85.

INclína Dómine aurem tuam, & exaúdi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam: quóniam sanctus sum; * salvum fac servum tuum Deus meus sperántem in te.

Miserére meî Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die; * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi:

Quóniam tu Dómine suávis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe Dómine oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine, * & non est secúndùm ópera tua.

Omnes gentes quascúnque fecísti vénient, & adorábunt coram te Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília; * tu es Deus solus.

Ant. Tu Dómine suávis & mitis, & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. *v.* 5.

Ant. 7. c. Glorificábo.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me Dómine in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & misericórs, * pátiens, *& multæ misericórdiæ*, & *verax*.

Réspice in me, & miserére mei; * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur, * quóniam tu Dómine adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Glorificábo nomen tuum in ætérnum. *v.* 12.

Ant. 4. E. Meditátus sum.

Psalmus 142.

DOmine exaúdi oratiónem meam, aúribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua, * exaúdi me in tua justítia;

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens;

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam;

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi, * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * & in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te; * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

n fac mihi manè mi-
m tuam ; * quia in te

ı fac mihi viam in
lem ; * quia ad te
mam meam.
ne de inimícis meis
, ad te confúgi : *
fácere voluntátem
ia Deus meus es tu.
; tuus bonus dedúcet
am rectam : * prop-
n tuum Dómine, vi-
ıe in æquitáte tua.
de tribulatióne áni-
ım, * & in miséri-
a dispérdes inimícos

es omnes qui tribu-
am meam, * quó-
servus tuus sum.
leditátus sum in óm-
ribus tuis. *v.* 5.
a. Opéruit cœlos.
icum Habacuc.
3. 1. *ad fin.*
ine audívi auditió-
. tuam, * & tímui.
ıe opus tuum * in
ıórum vivífica illud,
lio annórum notum
cùm irátus fúeris,
liæ recordáberis.
b Austro véniet, *
de monte Pharan.
t cœlos glória ejus; *
jus plena est terra.
or ejus ut lux erit, *
mánibus ejus,
óndita est fortitúdo
ite fáciem ejus ibit

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus : * stetit, & mensus est terram.

Aspéxit, & dissólvit gentes : * & contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Nunquid in flumínibus irátus es Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus ? vel in mari indignátio tua ?

Qui ascéndes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum, * juraménta tríbubus, quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ, vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam, * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram, * & in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii ; * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * ve-

niéntibus ut turbo ad disper-géndum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat paúperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus; * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat;

Ut requiéscam in die tribulatiónis; * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus, * & non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quasi cervórum;

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Opéruit cœlos glória ejus; & laudis ejus plena est terra. *v.* 3.

[*In Festis, locò superioris Cantici, dicitur sequens*

Canticum Isaiæ.c.26.1. ad 9.

URbs fortitúdinis nostræ Sion salvátor, * ponétur in ea murus & antemurále.

Aperite portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit, servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes paúperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum Dómine; sustinúimus te: * nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine exaltétur manus tua, * & non vídeant;

Vídeant, & confundántur zelántes pópuli: * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 5. a. Laudent nomen ejus.

Psalmus Laudum 149.

CAntáte Dómino cánticum novum ; * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo qui fecit eum, * & filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro, * in tympano, & psaltério psallant ei ;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum ; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis ;

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Laudent nomen ejus in choro, in tympano, & psaltério psallant ei. *v.* 3.

Capitulum. Rom. 14. 19.

QUæ pacis sunt, sectémur ; & quæ ædificatiónis sunt, in ínvicem custodiámus.

Hymnus.

CElsi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis,
Quo stat salus mortálium,
Purus dies illábere.

Fac manè primo débitas
Grates tibi rependere,
Fac semper inténtos tuis
Nos esse, Christe, laúdibus.

SINCERA radices agat
In corde símplici fides,
Immóta spes congaúdeat,
His major adsit cáritas.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam ; ℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *D.* Serviámus in sanctitáte, & justítia coram Dómino, ómnibus diébus nostris. *Luc.* 1. 74. 75.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, ut infrà post Vesperas Sabbati.

AD PRIMAM.

Ant. 4. *E.* Inclína.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum ; * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet, Homo, & homo natus est in ea ; * & ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum;* horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium * ómnium habitátio est in te.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea, * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum, * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámpliùs; * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me, * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar; * óculi mei languérunt præ inópia.

Divisio Psalmi 87.

CLamávi ad te Dómine totâ die; * expándi ad te manus meas.

Nunquid mórtuis fácies mirabília, * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Nunquid narrábit áliqui in sepúlcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Nunquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis.

Et ego ad te Dómine clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam, * avértis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea; * exaltátus autem humiliátus sum, & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me:

Circundedérunt me sicut aqua totâ die, * circundedérunt me simul.

Elongásti à me amícum, & próximum, * & notos meos à miséria.

Ant. Inclína aurem tuam ad precem meam. *Ps.* 87. 3

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Misericórdias Dómini.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis;

Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis ; * jurávi David ſervo meo, Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum ;

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua Dómine ; * étenim veritátem tuam in ecclésia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * ſímilis erit Deo in filiis Dei ?

Deus qui glorificátur in consílio ſanctórum, * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis ſímilis tibi ? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris, * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliáſti ſicut vulnerátum, ſupérbum ; * in bráchio virtútis tuæ diſpersíſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra ; orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundáſti ; * aquilónem & mare tu creáſti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua ; * juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ.

Miſericórdia & véritas * præcédent fáciem *tuam :*

Beátus pópulus qui ſcit jubilatiónem ; * Dómine in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die ; * & in juſtítia tua exaltabúntur :

Quóniam glória virtútis eórum tu es ; * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum :

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & ſancti Iſraël, regis noſtri.

Diviſio Pſalmi 88.

TUnc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixíſti : * Póſui adjutórium in poténte, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David ſervum meum, * óleo ſancto meo unxi eum :

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum :

Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo ; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſcéptor ſalútis meæ :

Et ego primogénitum ponam illum, * excélſum præ régibus terræ,

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam, * & testaméntum meum fidéle ipsi,

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint;

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in vérberibus peccáta eorum:

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar, * semen ejus in ætérnum manébit:

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, & sicut luna perfécta in ætérnum: * & testis in cœlo fidélis.

Altera divisio Psalmi 88.

TU verò repulísti, & despexísti, * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui, * profanásti in terra sanctuárium ejus:

Destruxísti omnes sepes ejus, * posuísti firmaméntum ejus formídinem:

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam; * factus est oppróbrium vicínis suis;

Exaltásti déxteram depriméntium eum, * lætificásti omnes inimicos ejus:

Avertísti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello:

Destruxísti eum ab emundatióne, * & sedem ejus in terram collisísti:

Minorásti dies témporis ejus, * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem, * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * nunquid enim vanè constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem christi tui.

Benedíctus Dóminus in æternum. * Fiat, fiat.

Ant. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo. *v.* 2.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Quàm magnificáta sunt.

Psalmus 89.

DOmine refúgium factus es nobis * à generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fierent, aut formarétur terra & orbis,* à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem;* & dixísti: Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hestérna quæ prætériit, & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habéntur,* eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè flóreat, & tránseat;* vésperè décidat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua,* & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, * & in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum, in ipsis septuagínta anni :

Si autem in potentátibus, octogínta anni;* & ámpliùs eórum, labor & dolor :

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Divisio Psalmi 89.

DExteram tuam sic notam fac, * & erudítos *corde in sapiéntia.*

Convértere Dómine, úsquequo? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, * & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.

Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino,* & psállere nómini tuo Altíssime;

Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam,* & veritátem tuam per noctem,

In decachórdo, psaltério,* cum cántico in cíthara :

Quia delectásti me Dómine in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ :

Vir insípiens non cognóscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fuérint peccatóres sicut fœnum, * & apparúerint omnes qui operántur iniquitátem, ut intéreant in séculum séculi :

Tu autem Altíssimus * in ætérnum, Dómine:

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt, * & dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * & senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos; * & in insurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florèbunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * & bene patiéntes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iniquitas in eo.

Ant. Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine! nimis profúndæ factæ sunt cogitationes tuæ. *v. 6.*

AD NONAM.

Ant. 8. c. Factus est.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum liberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram, * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * usquequo peccatores gloriabúntur?

Effabúntur & loquént
quitátem, * loquéntur
qui operántur injustitia

Pópulum tuum D
humiliavérunt, * & he
tem tuam vexavérunt:

Víduam & ádvenam
fecérunt, * & pupíllos
dérunt:

Et dixérunt: Non
Dóminus, * nec int
Deus Jacob.

Intelligite insipién
pópulo, * & stulti alic
sapite.

Qui plantávit auren
aúdiet? * aut qui finx
lum, non consíderat?

Qui córripit gentes
árguet? * qui docet hó
sciéntiam?

Dóminus scit cogit
hóminum, * quóniam
sunt.

Beátus homo quem t
dieris Dómine, * & c
tua docúeris eum;

Ut mitiges ei à dieb
lis, * donec fodiátur pe
fóvea.

Quia non repéllet
nus plebem suam, * &
tátem suam non derelí

Quoadúsque justíti
vertátur in judícium;
juxta illam, omnes qu
sunt corde.

Quis consúrget mihi
sùs malignantes? * aut
bit mecum advérsùs op
iniquitátem?

Nisi quia Dóminus

me, * paulò minùs habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Nunquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum dispérdet eos; * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus:

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium, dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulcritúdo in conspéctu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra; commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus; * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion;

Et exultavérunt fíliæ Judæ * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram; * nimis exaltátus es super omnes Deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Factus est mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium spei meæ. *Ps.* 93. 22.

AD VESPERAS.

Ant. 5. a. In conspéctu.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo; * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi; * adorábo ad templum sanctum tuum;

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua, & veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exaúdi me; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: Dómine misericórdia tua in séculum; * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. In conspéctu Angelórum psallam tibi. *v.* 2.

Ant. 3. *a.* Suscepísti me.

Psalmus 138.

Domine probásti me, & cognovísti me; * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè, * sémitam meam, & funículum meum investigásti;

Et omnes vias meas prævidísti; * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, & antíqua: *

ásti me, & posuísti su-
nanum tuam.
ilis facta est sciéntia
ne; * confortáta est,
ótero ad eam.
ibo à spíritu tuo? * &
cie tua fúgiam?
éndero in cœlum, tu
* si descéndero in in-
, ades:
npsero pennas meas
, * & habitávero in
s maris;
m illuc manus tua de-
e;* & tenébit me déx-

xi: Fórsitan ténebræ
ábunt me, * & nox
itio mea in delíciis

ténebræ non obscura-
à te, & nox sicut dies
ibitur; * sicut ténebræ
& lumen ejus:
tu possedísti renes
suscepísti me de útero
neæ.
tébor tibi, quia terri-
nagnificátus es: * mi-
ópera tua, & ánima
gnóscit nimis.
t occultátum os meum
od fecísti in occúlto; *
intia mea in inferióri-
ræ.
rféctum meum vidé-
culi tui; & in libro
nes scribéntur; * dies
íntur, & nemo in

autem nimis honori-
nt amíci tui Deus, *
Æstiva.

nimis confortátus est princi-
pátus eórum;

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur; * exurréxi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres; * viri sánguinum declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam; * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos, * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum; * intérroga me, & cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est; * & deduc me in via ætérna.

Ant. Suscepísti me de útero matris meæ. *v.* 13.

Ant. 4. E. Deus meus es tu.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine malo; * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde, * totâ die constituébant prælia:

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris, * & ab homínibus iníquis éripe me,

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos, * abscondérunt supérbi láqueum mihi,

Et funes extendérunt in la-

queum ; * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaúdi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ, * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine à desidério meo, peccatóri ; * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.

Caput circúitûs eórum, * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos ; * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra ; * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam paúperum.

Verúntamen justi confitebúntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Deus meus es tu ; exaúdi Dómine vocem deprecatiónis meæ. *v.* 7.

Ant. 8. c. Ad te Dómine.

Psalmus 140.

DOmine clamávi ad te, exaúdi me ; * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo, * & óstium ci
tiæ lábiis meis.

Non declínes co
verba malítiæ, * ad
das excusatiónes in

Cum homínibus
bus iniquitátem ;
communicábo cum
rum.

Corrípiet me just
ricórdia, & increpá
óleum autem pecc
impínguet caput me

Quóniam adhuc
mea * in beneplácit

Absórpti sunt ju
júdices eórum, * aú
ba mea, quóniam p

Sicut crassitúdo te
est super terram,
sunt ossa nostra se
num.

Quia ad te Dóm
mine óculi mei ; *
rávi, non aúferas
meam.

Custódi me à láq
statuérunt mihi ; *
dalis operántium ini

Cadent in retiá
peccatóres : * singul
ego, donec tránsea

Ant. Ad te Dóm
mine óculi mei ; i
rávi. *v.* 8.

Ant. 8. c. Tu es

Psalmus 14

VOce meâ ad
clamávi, * vo
Dóminum deprecát

Effúndo in consp
oratiónem meam,

meam ante ipsum
o,
ciéndo ex me spíri-
m; * & tu cognovísti
neas.
ac quâ ambulábam,*
runt láqueum mihi.
lerábam ad déxteram,
m, * & non erat qui
ret me.
uga à me, * & non est
rat ánimam meam.
ivi ad te Dómine; *
es spes mea, pórtio
rra vivéntium.
e ad deprecatiónem
quia humiliátus sum

me à persequéntibus
quia confortáti sunt
:
de custódia ánimam
d confiténdum nómi-
me expéctant justi,
tríbuas mihi.
u es spes mea, pórtio
rra vivéntium. *v.* 6.
lum. 1. *Petr.* 1 22.
nas vestras castificán-
in obediéntia caritá-
fraternitátis amóre,
x corde ínvicem dilí-
ius.

Hymnus.

s, Deus, terræ sinu
énta quæ prodúxeras:
robas; nunc grándius
od his præsit, moves.
M peritus ártifex
m formas tuî:
reatóris *manum*
reándus éxigit.

IMAGO nos Dei sumus,
Sumus Dei nos hálitus:
Sit cura semper íntegris
Deum reférre móribus.

QUIDQUID creat, totum tibi
Velut duci, subdit Deus;
Ne dégener fias, homo,
Tui nec ortûs ímmemor.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Clamávi ad te Dómine totâ die; ℟. Expándi ad te manus meas. *Ps.* 87. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. 2. Esuriéntes implévit bonis; & dívites dimísit inánes. *Luc.* 1. 53.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, ut infrà post Vesperas Sabbati.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Dóminum Deum nostrum: * Veníte, adorémus. *Ps.* 94. 7.

Psalmus. Veníte, 2.

Hymnus.

UNITUS ó substántiæ,
Trinúsque persónis Deus,
Nostras pius cum cánticis
Preces benígnè súscipe.

TE prædicat suo dies
Splendóre, Rector témporum;
Nec prædicat minùs suo
Disérta nox siléntio.

NOCTIS quiéto témpore
Ad confiténdum súrgimus:
Uni tibi fac mens vacet,
Sis unus in votis, Deus.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Exaltáte Dóminum.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum, * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Isräel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra; * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini; * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini; * quóniam venit judicáre terram:

Judicábit orbem terrárum *in justítia*, * & pópulos in *æquitáte*.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est: * & honor Regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes, * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum; * & adoráte scabéllum pedum ejus, quóniam sanctum est.

Móyses & Aáron in sacerdótibus ejus, * & Sámuël inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos; * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Psalmus 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi Dómine.

Psallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam, * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum, * declinántem à me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secrétò próximo suo * hunc persequébar.

Supérbo óculo & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum; * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui fácit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus. *Ps.* 98. 9.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In quacúnque die.

Psalmus 101.

DOmine exaúdi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non *avértas fáciem tuam à me; * in quacúnque die tríbulor*, inclína ad me aurem tuam.

In quacúnque die invocávero te, * velóciter exaúdi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis; * factus sum sicut nicticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cínerem tanquám panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exúrgens miseréberis Sion; * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis

tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion; * & vidébitur in glória sua:

Respéxit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera; * & pópulus qui creábitur laudábit Dóminum;

Quia prospéxit de excélso sancto suo; * Dóminus de cœlo in terram aspéxit,

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum,

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem;

In conveniéndo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ; * Paucitátem diérum meórum núntia mihi:

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu Dómine terram fundásti, * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; tu autem pérmanes; * & omnes sicut vestiméntum veteráscent:

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur; * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Ant. In quacúnque die invocávero te, velóciter exáudi me. *v.* 3.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Quómodo miserétur.

Psalmus 102.

BEnedic ánima mea Dómino, * & ómnia quæ intrà me sunt nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino, * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus;

Qui replet in bonis desidérium tuum; * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus, * longánimis & multùm miséricors:

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur:

Non secúndùm peccáta nostra fecit nobis; * neque secún-

dùm iniquitátes nostras retríbuit nobis :

Quóniam secúndùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantùm distat ortus ab occidénte, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se; * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus; * homo, sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet; * & non cognóscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * & usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus,

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Altera divisio Psalmi 102.

DOminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino *ómnes virtútes ejus, * minístri ejus* qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus : * bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se. *v.* 13.

℣. Confitébor tibi in pópulis Dómine, ℟. Et psallam tibi in natiónibus. *Ps.* 107. 4.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Confiteántur nómini tuo magnó, ℟. Quóniam terríbile & sanctum est. *Ps.* 98. 3.

Ant. 6. F. Bénedic.

Psalmus 103.

BEnedic ánima mea Dómino; * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto;

Exténdens cœlum sicut pellem; * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascénsum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis ángelos tuos spíritus; * & minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam, * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus; * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fú-

gient ; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, & descéndunt campi * in locum quem fundásti eis,

Términum posuísti quem non transgrediéntur ; * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus, * inter médium móntium pertransíbunt aquæ :

Potábunt omnes béstiæ agri ; * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis, * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis ;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit ;

Illic pásseres nidificábunt ; * heródii domus dux est eórum.

Montes excélsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognovit occásum suum.

Posuísti ténebras, & facta est nox ; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ ;

Cátuli leónum rugiéntes ut rápiant, * & quærant à D[...] escam sibi.

Ortus est sol, & congreg[...] sunt, * & in cubílibus suis c[...] locabúntur.

Exíbit homo ad opus suu[...] & ad operatiónem suam us[...] ad vésperam.

Ant. Bénedic ánima m[...] Dómino ; Dómine Deus m[...] magnificátus es vehemén[...] *v.* 1.

Ant. 3. *a.* Quàm magn[...]cáta sunt.

Divisio Psalmi 103.

QUàm magnificáta s[...] ópera tua Dómine ! óm[...] in sapiéntia fecísti : * impl[...] est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum & s[...]tiósum mánibus ; * illic re[...]lia quorum non est númer[...] animália pusílla cum magn[...]

Illic naves pertransíbu[...] draco iste quem formásti illudéndum ei,

Omnia à te expéctant [...] des illis escam in témpore

Dante te illis cólligent aperiénte te manum tu[...] ómnia implebúntur bonit[...]

Averténte autem te fáci[...] turbabúntur ; * áuferes s[...]tum eórum, & defícient in púlverem suum rever[...]tur.

Emíttes spíritum tuum creabúntur ; * & renovábi[...]ciem terræ.

Ant. Quàm magnificáta [...] ópera tua Dómine ! ómni[...] sapiéntia fecísti. *v.* 24.

Ant. 7. c. Cantabo Dómino.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in sǽculum, * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea, * psallam Deo meo quándiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum; * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Cantábo Dómino in vita mea, psallam Deo meo quándiu sum. *v.* 33.

Ant. 1. *a.* Date magnificéntiam.

Canticum Moysi.

Deut. 32. 1. *ad* 43.

AUdíte cœli quæ loquor; * aúdiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum;

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina; * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus; * peccavérunt ei, & *non filii ejus in sórdibus.*

Generátio prava atque persérsa, * hæccine reddis Dómino, pópule stulte, & insípiens?

Nunquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te; & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * majóres tuos, & dicent tibi:

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus; * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circundúxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit, * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo,

Bútyrum de arménto, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan;

Et hircos cum medúlla trítici, * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * & recéssit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt:

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant:

Novi, recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquísti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum filii sui, & filiæ:

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim pervérsa est, * & infidéles filii;

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * & ardébit usque inférni novíssima:

Devorabítque terram gérmine suo, * & mónt fundaménta combúret.

Congregábo super eos la, * & ságittas meas c plébo in eis.

Consuméntur fame, * & vorábunt eos aves morsu ríssimo.

Dentes bestiárum im tam in eos, * cum furóre héntium super terram, a serpéntium.

Foris vastábit eos glád & intus pavor, * júvenes mul ac vírginem, lacté cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * sáre fáciam ex homínibus móriam eórum:

Sed propter iram inim rum distuli; * ne fortè su bírent hostes eórum,

Et dícerent, Manus n excélsa, * & non Dóm fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio & sine prudéntia: * útinar perent & intellígerent, ac víssima providérent.

Quómodo persequátur mille, * & duo fugent de míllia?

Nonne ídeo, quia I suus véndidit eos, * & D nus conclúsit illos?

Non enim est Deus n ut dii eórum: * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum

eórum, * & de suburbánis Gomórrhæ:

Uva eórum uva fellis, * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis, * & adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quóque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum:

Surgant, & opituléntur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me:

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo; * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam; * & dicam: Vivo ego in ætérnum.

Si acúero *ut fulgur, gládium meum;* * *& arripúe*rit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis, * & his qui odérunt me, retríbuam:

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur;

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro. *v.* 4.

[*In Festis, locò superioris Cantici, dicitur sequens Canticum. Judith.* 16. 2. *ad* 8.

INcípite Dómino in tympanis, * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminì illi psalmum novum; * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne * in multitúdine fortitúdinis suæ:

Cujus multitúdo obturávit torréntes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infántes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 7. c. Laudáte eum.

Psalmus Laudum 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus; * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ; * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro; * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus. *v.* 2.

Capitulum. Philipp. 4. 8.

QUæcúnque sunt vera, quæcúnque pudica, quæcúnque justa, quæcúnque sancta, quæcúnque amabília, quæcúnque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

Hymnus.

PRoles Parénti par tuo,
Verúsque de Deo Deus,
Exúrge, da mundo diem,
Mentis tenébras díscute.

Te quærimus dilúculò;
Nos sanctus ardor éxcitat:
Quæ corde puro fúndimus,
O Christe, vota súscipe.

Exurge, de cœlo tuis
Intus fove cor ígnibus;
Ut unde flagrat, huc amans
Toto ferátur ímpetu.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Tibíque sancte-Spíritus,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ; ℟. Exultávimus, & delectáti sumus. *Ps.* 89. 14.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. a. Visitávit nos, óriens ex alto, illumináre his qui in ténebris, & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1. 78. 79.

Preces quando dicuntur, & Suffragia, infrà post Vesperas.

AD PRIMAM.

Ant. 4. *irreg.* A. Quærite Dóminum.

Psalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus; * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei; * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus; * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini; * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

n Abráham, servi
lii Jacob, eléćti ejus.
Dóminus Deus no-
n univérsa terra judí-

r fuit in séculum te-
sui, * verbi quod
t in mille generatió-

dispósuit ad Abra-
& juraménti sui ad

ítuit illud Jacob in
im, * & Israël in te-
m ætérnum,
s: Tibi dabo terram
, * funículum here-
stræ;
essent número brevi,
ii, * & íncolæ ejus:
transiérunt de gente
n, * & de regno ad
álterum.
elíquit hóminem no-
* & corrípuit pro eis

e tángere christos
& in prophétis meis
alignári:
visio Psalmi 104.
ocávit famem super
n, * & omne firma-
panis contrívit:
ante eos virum; *
n venúndatus est Jo-

iavérunt in compé-
des ejus, ferrum per-
nimam ejus, * donec
erbum ejus:
ium Dómini inflam-
m; * misit rex, &
solvit eum; princeps populó-
rum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ,

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægyptum, * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter; * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

MIsit Móysen servum suum, * Aáron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit tenebras & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit; & venit cœnomyïa, & cínifes, * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem; * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locústa, & bruchus, * cujus non erat númerus,

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit cotúrnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ; * abiérunt in sicco flúmina.

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum:

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * & eléctos suos in lætítia:

Et dedit illis regiónes géntium, * & labóres populórum possedérunt,

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Quærite Dóminum, & confirmámini; quærite fáciem ejus semper. *v.* 4.

AD TERTI[AM]

Ant. 8. c. Beáti.

Psalmus 105.

CONfitémini D[ómino]
quóniam bonu[s] ...
niam in sǽculu[m] ...
ricórdia ejus.

Quis loquétur p[oténtias]
Dómini, * audítas fác[iet omnes]
nes laudes ejus?

Beáti qui custódiun[t judí]
cium, & fáciunt ju[stítiam]
in omni témpore.

Meménto nostrî Dó[mine in]
beneplácito pópuli tu[i, * vi]
sita nos in salutári tu[o.]

Ad vidéndum in b[onitáte]
electórum tuórum, a[d lætán]
dum in lætítia gentis t[uæ: * ut]
laudéris cum hereditá[te tua.]

Divisio Psalmi 1[05.]

PEccávimus cum [pátribus]
nostris, * injústè é[gimus,]
iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægy[pto non]
intellexérunt mirabília
non fuérunt mémore[s multi]
túdinis misericórdiæ t[uæ.]

Et irritavérunt asce[ndentes]
in mare, * mare rubr[um.]

Et salvávit eos pro[pter no]
men suum, * ut nota[m fáce]
ret poténtiam suam:

Et increpuit mare r[ubrum,]
& exsiccátum est; * &
eos in abyssis sicut in [desérto.]

Et salvávit eos d[e manu]
odiéntium, * & redé[mit eos]
de manu inimíci.

Et opéruit aqua tri[bulántes]
eos; * unus ex eis
mánsit.

:didérunt verbis ejus,*
;vérunt laudem ejus.
fecérunt, oblíti sunt
ejus, * & non susti-
: consílium ejus:
oncupiérunt concupiſ-
ı in deſérto; * & tenta-
Deum in inaquóso:
:dit eis petitiónem ip-
* & misit saturitátem
as eórum.
:ritavérunt Móysen in
* Aáron sanctum Dó-

:ta est terra, & deglutí-
han, * & opéruit su-
ıgregatiónem Abíron:
cársit ignis in synagóga
, * flamma combússit
ɔres.
:cérunt vítulum in Ho-
: adoravérunt scúlptile;
mutavérunt glóriam
in similitúdinem vítuli
éntis fœnum.
iti sunt Deum qui sal-
os; * qui fecit magná-
Ægypto, mirabília in
:ham, terribília in mari

xit ut dispérderet eos,*
Móyses eléctus ejus ste-
ı confractióne in con-
ejus,
vérteret iram ejus, * ne
eret eos.
pro níhilo habuérunt
desiderábilem; * non
:runt verbo ejus.
urmuravérunt in taber-
suis; * non exaudié-
ocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejiceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor; * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio:

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos;

Quia exacerbavérunt spíritum ejus, * & distínxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

NOn disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti sunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * & filias suas dæmóniis;

Et effudérunt sánguinem innocéntem; * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inféćta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavèrunt eos inimíci eórum, & humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, * & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum;

Et memor fuit testaménti sui, * & pœnítuit eum secúndùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéćtu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus,

Ut confiteámur nómini sanćto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíćtus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Beáti qui custódiunt judícium, & fáciunt justítiam *in omni témpore. v. 3.*

AD SEXT

Ant. 1. â. Confiteán mino.

Psalmus 106.

Confitémini quóniam bon niam in séculu ricórdia ejus.

Dicant qui redémp Dómino, quos red manu inimíci, * & de nibus congregávit eos

A solis ortu & occ Aquilóne & mari.

Erravérunt in solit inaquóso, * viam civi bitáculi non invenér

Esuriéntes & sitié ánima eórum in ipsis

Et clamavérunt ad num cùm tribularént de necessitátibus eór puit eos.

Et dedúxit eos in ćtam, * ut irent in c habitatiónis.

Confiteántur Dón sericórdiæ ejus, * & ejus fíliis hóminum:

Quia satiávit ánim nem, * & ánimam es satiávit bonis.

Sedéntes in ténebri bra mortis, * vínćtos dicitáte & ferro,

Quia exacerbavér quia Dei, * & consí tissimi irritavérunt.

Et humiliátum est ribus cor eórum; * sunt, nec fuit qui adj

Et clamavérunt a

m tribularéntur, * &
ſſitátibus eórum libe-
s.
úxit eos de ténebris,
a mortis; * & víncula
diſrúpit.
viſio Pſalmi 106.
teántur Dómino miſe-
diæ ejus, * & mira-
is fíliis hóminum:
a contrívit portas æ-
& vectes férreos con-

ępit eos de via iniqui-
rum, * propter injuſtí-
n ſuas humiliáti ſunt.
nem eſcam abomináta
na eórum, * & appro-
vérunt uſque ad portas
:
lamavérunt ad Dómi-
ìm tribularéntur, * &
eſſitátibus eórum libe-
os.
verbum ſuum, & ſa-
os, * & erípuit eos de
ónibus eórum.
fiteántur Dómino mi-
liæ ejus, * & mirabília
iis hóminum.
ſacrificent ſacrifícium
* & annúntient ópera
exultatióne.
i deſcéndunt mare in
s, * faciéntes operatió-
aquis multis,
idérunt ópera Dómi-
& mirabília ejus in pro-

:; & ſtetit ſpíritus pro-
* & exaltáti ſunt fluctus

Aſcéndunt uſque ad cœlos, & deſcéndunt uſque ad abyſſos; * ánima eórum in malis tabeſcébat:

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt:

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur; * & de neceſſitátibus eórum edúxit eos:

Et ſtátuit procéllam ejus in auram, * & ſiluérunt fluctus ejus:

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera diviſio Pſalmi 106.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Et exáltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in deſértum; * & éxitus aquárum in ſitim;

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſértum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic eſuriéntes; * & conſtituérunt civitátem habitatiónis;

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti ſunt nimis; * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes, * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit paúperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabúntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, & mirabília ejus filiis hóminum. ℣. 31.

AD NONAM.

Ant. 4. *irreg.* A. Dómine, Dómine.

Psalmus 107.

PArátum cor meum Deus, parátum cor meum; * cantábo, & psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara; * exúrgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis Dómine, * & psallam tibi in natiónibus;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus, & super omnem terram glória tua; * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dexterâ tuâ, * & exaúdi me.

Deus locútus est in sancto suo; * exultábo, & dividam Síchimam; & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses; * & Ephraïm suscéptio cápitis mei;

Juda rex meus; * Moab lebes spei meæ;

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus qui repulísti nos? * & non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEus laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circundedérunt me; * & expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem, * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat con-

us; * & orátio ejus fiat
:átum :
: dies ejus pauci, * &
átum ejus accípiat al-

: filii ejus órphani, * &
jus vídua.
ntes transferántur filii
: mendícent, * & eji-
de habitatiónibus suis.
étur fœnerátor omnem
tiam ejus, * & dirípiant
abóres ejus.
sit illi adjútor, * nec sit
sereátur pupíllis ejus.
t nati ejus in intéri-
* in generatióne una
r nomen ejus.
memóriam rédeat iní-
patrum ejus in conspé-
mini, * & peccátum
ejus non deleátur.
contra Dóminum sem-
& dispéreat de terra
ria eórum;
eo quòd non est recor-
ácere misericórdiam, *
secútus est hóminem
n & mendícum, & com-
m corde mortificáre.
diléxit maledictiónem,
iet ei; * & nóluit be-
ónem, & elongábitur

índuit maledictiónem
estiméntum, * & intrá-
cut aqua in interióra
& sicut óleum in óssibus

t ei sicut vestiméntum
perítur, * & sicut zona
mper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui detra-
hunt mihi apud Dóminum, *
& qui loquúntur mala advér-
sùs ánimam meam.

Divisio Psalmi 108.

ET tu Dómine, Dómine
fac mecum propter nomen
tuum; * quia suávis est mise-
ricórdia tua.

Líbera me, quia egénus &
pauper ego sum, * & cor
meum conturbátum est intrà
me.

Sicut umbra cùm declínat,
ablátus sum; * & excússus sum
sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt à
jejúnio, * & caro mea immu-
táta est propter óleum.

Et ego factus sum oppró-
brium illis; * vidérunt me, &
movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus
meus, * salvum me fac secún-
dùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua
hæc, * & tu Dómine fecísti
eam.

Maledícent illi, & tu bene-
dìces; * qui insúrgunt in me,
confundántur; servus autem
tuus lætábitur.

Induántur qui detrahunt
mihi, pudóre; * & operián-
tur sicut diploíde, confusióne
suâ.

Confitébor Dómino nimis
in ore meo, * & in médio mul-
tórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris pau-
peris, * ut salvam fáceret à per-
sequéntibus ánimam meam.

Ant. Dómine, Dómine fac mecum propter nomen tuum; quia suávis est misericórdia tua. *v.* 21.

AD VESPERAS.

Ant. 6. F. Beátus.

Psalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum; * suscéptor meus, & liberátor meus;

Protéctor meus, & in ipso sperávi; * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est; * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine inclína cœlos tuos, & descénde; * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos; * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem, * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi, * in psaltério decachórdo psallam tibi,

Qui das salútem régibus, * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno.

Eripe me, & érue de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum déxtera iniquitátis:

Quorum fílii sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua:

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi:

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud:

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ:

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum,

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus. *v.* 18.

Ant. 8. c. Benedícat.

Psalmus 144.

EXaltábo te Deus meus Rex, * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi, * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, * & mirabília tua narrábunt;

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt:

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Miserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi:

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne, & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno:

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis; * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exaúdiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se; * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum; * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Benedícat omnis caro nómini sancto ejus. *v.* 21.

Ant. 5. a. Dóminus.

Psalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum; * laudábo Dóminum in vita mea, psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam; * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis sunt:

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos ; * Dóminus illúminat cœcos :

Dóminus érigit elísos ; * Dóminus díligit justos :

Dóminus custódit ádvenas ; pupíllum , & viduam suscípiet ; * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sécula , Deus tuus Sion * in generatiónem & generatiónem.

Ant. Dóminus érigit elísos : Dóminus díligit justos. *v.* 8.

Ant. 1. a. Magnus.

Psalmus 146.

LAudáte Dóminum , quóniam bonus est psalmus ;* Deo nostro sit jucúnda, decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus , * dispersiónes Israélis congregábit :

Qui sanat contrítos corde , * & álligat contritiónes eórum :

Qui númerat multitúdinem stellárum , * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster , & magna virtus ejus ;* & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus ;* humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne ;* psállite Deo nostro in cithara ,

Qui óperit cœlum núbibus,* & parat terræ plúviam :

Qui prodúcit in món[tibus]
fœnum , * & herbam ser[vituti]
hóminum :

Qui dat juméntis esca[m ip-]
sórum , * & pullis corv[orum]
invocántibus eum.

Non in fortitúdine equ[i vo-]
luntátem habébit ; * nec [in ti-]
biis viri beneplácitum e[rit.]

Beneplácitum est Dó[mino]
super timéntes eum ,* &
qui sperant super miséric[órdia]
ejus.

Ant. Magnus Dó[minus]
Deus noster , & magna [virtus]
ejus. *v.* 5.

Ant. 4. E. Lauda.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem D[ómi-]
num, * lauda Deum [tuum]
Sion ;

Quóniam confortávit [seras]
portárum tuárum ;* be[nedi-]
xit filiis tuis in te :

Qui póſuit fines tuo[s pa-]
cem ;* & ádipe fruménti [sá-]
tiat te :

Qui emíttit elóquium [suum]
terræ ;* velóciter currit [sermo]
ejus :

Qui dat nivem sicut la[nam ;*]
nébulam sicut cínerem [spar-]
git :

Mittit crystállum suam [sicut]
buccéllas ;* ante fáciem [fri-]
goris ejus quis sustinébi[t ?]

Emíttet verbum suum [&]
liquefáciet ea ;* flabit sp[íritus]
ejus , & fluent aquæ :

Qui annúntiat verbum [suum]
Jacob ,* justítias & judíc[ia sua]
Israël.

fecit táliter omni na-
it judícia sua non ma-
: eis.
.auda Jerúsalem Dó-
, lauda Deum tuum
1.
'um. Rom. 11. 33.
itúdo divitiárum sa-
itiæ, & sciéntiæ Dei:
:omprehensíbilia sunt
jus, & investigábiles
!

Hymnus.

.ipitérna Trínitas,
ndum creas potén-

tis cónditum,
providéntiâ.
treméntes Angeli
olútum lúmine
vidére te Pater,
, teque Spíritus.
RE sancto térriti
imúntur glóriâ,
: coram prócidunt,
.e velant se suis.
os tui quos nóminis
:nátos dígnitas,
ide capéssimus
iis filii.
Patri sit glória,
soli Fílio,
sancte-Spíritus,
térna sécula.
en.
oties in die laudem
℟. Super judícia ju-
. *Ps.* 118. 164.
agníficat, *Antiphona*
o de Tempore.
Dominica sequen-

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES MATUTINAS ET VESPERAS.

In Vigiliis & Feriis Quatuor Temporum, post Antiphonam ad Benedíctus, *&* Magníficat, *dicuntur flexis genibus, & demissâ voce sequentes*

PRECES.

Kyrie eléïson, *ter.* Christe eléïson, *ter.* Kyrie eléïson, *ter.*

Secretò, Pater, *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Peccávimus cum pátribus nostris, ℟. Injústè égimus, iniquitátem fécimus. *Ps.* 105. 6.

℣. Dómine ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, ℟. Citò antícipent nos misericórdiæ tuæ; quia paúperes facti sumus nimis. *Ps.* 78. 8.

℣. Adjuva nos Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos. ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. *Ps.* 78. 9.

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, ℟. Et salutáre tuum da nobis. *Ps.* 84. 8.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam; ℟. Et sancti tui exúltent. *Ps.* 131. 9.

℣. Dómine salvum fac Regem; ℟. Et exaúdi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19. 10.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, ℟. Et bénedic hereditáti tuæ. *Ps.* 27. 9.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121. 6. 7.

℣. Orémus pro frátribus nostris abséntibus: ℟. Rege eos, & extólle illos usque in ætérnum. *Ps.* 27. 9.

℣. Pro infirmis, afflíctis, & captívis: ℟. Líbera Deus, Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24. 22.

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis: ℟. Convertere Dómine, úsquequo? & deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89. 13.

Deinde dicitur Psalmus, De profúndis, *ut suprà* 77. *& in fine,* Glória Patri. [*In Vesperis loco Psalmi* De profúndis, *dicitur Psalmus,* Miserére, *ut suprà* 65.]

Finito Psalmo, Hebdomadarius dicit, ℣. Deus tu convérsus vivificábis nos, ℟. Et plebs tua lætábitur in te. *Ps.* 84. 7.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

Deinde altâ voce,

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit hoc loco.

Deinde fiunt

SUFFRAGIA,

seu Commemorationes Communes, ut sequitur.

AD LAUDES.

De Cruce,

in Officio feriali tantùm.

Ant. Mihi absit gloriari, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal.* 6. 14.

℣. Benedíctum est lignum, ℟. Per quod fit justítia. *Sap.* 14. 7.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui unigéniti Filii tui pretióso sánguine vivíficæ Crucis vexíllum sanctificáre voluísti; concéde quæsumus, eos qui ejúsdem sanctæ Crucis gaudent honóre, tuâ quoque ubíque protectióne gaudére; Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

AD VESPERAS.

Ant. Currámus ad propósitum nobis certámen, aspiciéntes in autórem fídei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gaúdio sustínuit crucem. *Hebr.* 12. 1. 2.

℣. Ego ad Dóminum aspíciam, ℟. Expectábo Deum salvatórem meum. *Mich.* 7. 7.

Oratio. Deus, qui unigéniti, *ut suprà.*

AD LAUDES.

De omnibus Sanctis,

in Festis Simplicibus, & Feriis.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus. *Apoc.* 7. 15.

℣. Justi confitebúntur nó

mini tuo; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Ps.* 139. 14.

Orémus. *Oratio.*

A Cunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis; & intercedéntibus beátâ & gloriósâ semper vírgine Dei genitrice Maríâ, beátis apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát ° N. & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus & pacem; ut destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per eúndem Dóminum nostrum, &c.

℟. Amen.

[*Nomen Patroni additur ante vel post nomina SS. Apostolorum, pro dignitate illius.*]

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Si aliud non sequatur Officium, dicitur secretò, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde, Pater noster.

Et sic post quamlibet horam.

AD VESPERAS.

Ant. Justi epuléntur & exúltent in conspéctu Dei, & delecténtur in lætítia. *Ps.* 67. 4.

℣. Exultáte justi in Dómino; ℟. Rectos decet collaudátio. *Ps.* 32. 1.

Oratio. A cunctis nos, *ut suprà.*

AD PRIMAM.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

LINGUAM refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.

SINT pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

UT cùm dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

PRÆSTA, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Sancto simul cum Spíritu
Regnans per omne séculum.
Amen.

[*In Dominicis & Festis, Antiphona ut habetur proprio loco: Psalmi secundùm Feriam.*

Capitulum. 1. *Tim.* 1. 17.

REgi seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo honor, & glória in sécula seculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. *breve*, Christe Jesu fili Dei vivi, *ut infrà.*]

In Feriis, Antiphona, & Psalmi secundùm Feriam.

Capitulum. *Isai.* 33. 2.

DOmine miserére nostrî; te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. *breve*, Christe Jesu fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repetitur*, Christe Jesu fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris, * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui-sancto. *Repetitur*, Christe Jesu fili Dei vivi, miserére nobis. *Matt.* 16.16. *Tob.* 8.10. *Hebr.* 1.3.

℣. Exúrge Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.27.

Responsorio brevi Christe Jesu, *nunquam additur* Allelúia; *nequidem in Festis Annualibus.*

PRECES

Sequentes dicuntur in Dominicis & Festis quibuscunque, ac in Feriali Officio. (Dicuntur genibus flexis, & voce demissâ, quando Preces dictæ sunt ad Laudes.)

Kyrie eléïson, *ter.* Christe eléïson, *ter.* Kyrie eléïson, *ter.*

Secretò, Pater, *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Vivet ánima mea, & laudábit te; ℟. Et judícia tua adjuvábunt me. *Ps.* 118. 175.

Secretò, Credo in Deum, *usque ad* ℣. Carnis resurrectiónem; ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te Dómine clamávi, ℟. Et manè oratio mea prævéniet te. *Ps.* 87. 14.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.8.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70. 15.

In omnibus Dominicis, Duplicibus-majoribus ac suprà, & intrà Octavas, hìc dicitur ℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, &c. ℣. Dóminus vobíscum, &c. *Deinde Oratio*, Dómine sancte, *infrà.*

In Semisolemnibus & suprà, ac intrà Octavas Festorum Domini, (nisi occurrat Festum Semisolemne aut suprà) Oratio Festi præmittitur Orationi, Dómine sancte: *& duæ illæ Orationes dicuntur sub eâdem conclusione.*

Intrà Octavas Sanctorum non dicitur Oratio Octavæ, nisi quando fit de Octavâ.

Intrà Octavas Semisolemnium, etiam si fiat de Octavâ, unica dicitur Oratio, Dómine sancte, *ut infrà.*

In Duplicibus-minoribus & infrà, ac in Feriali Officio, adduntur sequentes ℣℣.

℣. Avérte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50. 11.

℣. Cor mundum crea in me Deus, ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50. 12.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et spíritum san-

...tum tuum ne aúferas à me. Ps. 50. 13.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui; ℟. Et spíritu principáli confirma me. Ps. 50. 14.

Quando Preces non dicuntur flexis genibus, hìc fit Confessio: quando verò dicuntur, iterum adduntur sequentes ℣℣. ante Confessionem.

℣. Vias tuas Dómine demónstra mihi; ℟. Et sémitas tuas édoce me. Ps. 24. 4.

℣. Dírige me in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. Ps. 24. 5.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, ℟ Et misericordiárum tuárum, quæ à sǽculo sunt. Ps. 24. 6.

℣. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris. ℟. Secúndùm misericórdiam tuam meménto meî tu. Ps. 24. 7. 8.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo; ℟. A viro iníquo éripe me. Ps. 139. 2.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus, ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. Ps. 58. 2.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem, ℟. Et de viris sánguinum salva me. Ps. 58. 3.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi; ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. Ps. 60. 9.

℣. Deus in adjutórium *meum inténde*, ℟. *Dómine ad adjuvándum me* festína. Ps. 69. 2.

℣. Bénedic ánima mea Dómino, ℟. Et ómnia quæ intrà me sunt nómini sancto ejus. Ps. 102. 1.

℣. Bénedic ánima mea Dómino, ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus; Ps. 102. 2.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas; Ps. 102. 3.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus; Ps. 102. 4.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum; ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. Ps. 102. 5.

Tunc Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens,

CONfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Jóanni-Baptístæ, sanctis apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joánnem-Baptístam, sanctos apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet,

MIsereátur tuî omnípotens Deus, & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius dicit*, Amen.

Deinde Chorus repetit Confessionem; & ubi dictum est, vobis fratres, & vos fratres; *dicit*, tibi pater, & te pater.

[*Qui solus recitat, semel dicit* Confiteor, *ut suprà, omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi. Deinde*, Misereátur, *ad quod dicit* nostri, nostris, nos. *Postea* Indulgéntiam, *cum reliquis*.]

Factâ Confessione à Choro; Hebdomadarius dicit,

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens Pater, pius & miséricors Dóminus; & grátia sancti-Spíritûs mundet nos à delictis ómnibus. *Chorus respondet sub tono Versiculorum*, Amen.

Hebdomadarius prosequitur sub eodem tono,

℣. Exaúdi nos Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64. 6.

℣. Miserére nostri Dómine, ℟. Miserére nostri. *Ps.* 122. 3.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32. 22.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79. 20.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DOmine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui nos ad princípium hujus diéi perveníre fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte & misericórdiâ; & concéde ut ad nullum declinémus peccátum, nec áliquod incurrámus perículum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur corda, cogitatiónes, sensus & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò Lector petit benedictionem, dicens, Jube Dómine bene dícere.

Hebdomadarius benedicit: Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam dóceat nos Dóminus. *Ps.* 118. 66. *Respondet Chorus*, Amen. *Tum fit lectio Canonis, qui quâlibet die varius legitur, & habetur in Proprio de Tempore, vel de San-*

Lectiones Officii No-
vel post Laudes. In fine
dicitur, Tu autem Dó-
iserére nostri. *Chorus*
, Deo grátias.
privatim recitantibus
nem Canonis, omisso
logio, quod extra Cho-
libitum legitur, dici-
Pretiósa, *&* Sancta
ut infrà.]
fit lectio Martyrologii,
fine Hebdomadarius

retiósa in conspectu
℟. Mors Sanctórum
115. 5.
solutè fine, Dóminus
n, *& fine*, Orémus,
a María & omnes
i intercédant pro no-
óminum; ut nos me-
ab eo adjuvári & sal-
i vivit & regnat in sé-
lórum. ℟. Amen.
que, ubi legitur Ne-
, post ejus lectionem,
darius dicit,
quiéscant in pace.
nen.]
tes ℣℣. *cum Oratione*,
, ante laborem quoti-
dicendi, omittuntur
ominicis & Festis à
iatis; & immediatè
dictum est, Sancta
Hebdomadarius dicit,
um, *infrà*.
in adjutórium meum
℟. Dómine ad adju-
me festína. *Ps.* 69. 2.
in adjutórium meum intende, ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

℣. Deus in adjutórium meum inténde, ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui-sancto; sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, & in opera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89. 16. 17.

Orémus. *Oratio.*

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hebdomadarius dicit ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123. 8.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum; ℟. Ex hoc nunc & usque in séculum. *Ps.* 112. 2.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

AD TERTIAM.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent;
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

PRÆSTA, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Sancto simul cum Spíritu
Regnans per omne séculum.
Amen.

Antiphona, & Psalmi secundùm Feriam.

Capitulum. Jer. 17. 14.

SAna me Dómine, & sanábor; salvum me fac, & salvus ero; quóniam laus mea tu es.

℟. *breve*, Ego dixi; * Dómine miserére meî; ℟. Ego. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine. Glória. ℟. Ego. *Ps.* 40. 4. 5.

℣. Miserére mei Dómine, ℟. Quóniam infírmus sum. *Ps.* 6. 3.

Quando ad Laudes dicta sunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam dicuntur flexis genibus, & submissâ voce sequentes

PRECES.

KYrie eléïson, *ter.* Christe eléïson, *ter.* Kyrie eléïson, *ter.*

Secretò, Pater, *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79. 20.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 1.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Hymnus.

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre manè illúminas,
Et ígnibus merídiem.

EXTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

PRÆSTA, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Sancto simul cum Spíritu
Regnans per omne séculum.
Amen.

Antiphona, & Psalmi secundùm Feriam.

Capitulum. Coloss. 3. 17.

OMne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere; ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo & Patri per ipsum.

℟. *breve*, Benedícam Dóminum * In omni témpore, ℟. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témpore. Glória. ℟. Benedícam. *Ps.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiu fúero. *Ps.* 145. 1.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

LARGIRE clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

PRÆSTA, Pater piíssimé,
Patríque compar Unice,
Sancto simul cum Spíritu
Regnans per omne séculum.
Amen.

Antiphona, & Psalmi secundùm Feriam.

Capitulum. *Gal. 6. 2.*

ALter altérius ónera portáte, & sic adimplébitis legem Christi.

℟. *breve*, Ab occúltis meis * Munda me Dómine, ℟. Ab occúltis. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda. Glória. ℟. Ab occúltis. *Ps.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveántur vestígia mea. *Ps.* 16. 5.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

COnvérte nos Deus salutáris noster, ℟. Et avérte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

Deus in adjutórium, meum inténde, ℟. Dómine, &c.

Ant. 8. G. Miserére meì.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére meî, * & exaúdi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exaúdiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;

Quóniam tu Dómine * singuláriter in spe constituísti me.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum; * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi, * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúndabit te véritas ejus, * non timébis à timóre noctúrno,

A ſagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine ſpes mea: * Altíſſimum poſuíſti refúgium tuum,

Non accédet ad te malum, * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo:

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis:

In mánibus portábunt te, * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum; * protégam eum, quóniam cognovit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exaúdiam eum; * cum ipſo ſum in tribulatióne, erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſténdam illi ſalutáre meum.

Pſalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum * omnes ſervi Dómini,

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri;

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miſerére meî, & exaúdi oratiónem meam. *Pſ.* 4.

Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerum Creátor, póſcimus
Ut pro tua cleméntia,
Hâc nocte nos cuſtódias.

Fac vana cuſtos ángeli
Pellat procul phantáſmata;
Et dormiénte córpore,
Fac mens vigil te cógitet.

Præsta, Pater piíſſime
Patríque compar Unice,
Sancto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum.
Amen.

Capitulum. Jer. 14. 9.

TU in nobis es Dómine, & nomen tuum invocatum eſt ſuper nos; ne derelínquas nos.

℣. Cuſtódi me Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra

árum prótege me.

a. Non dormitábit.
icum Simeonis.
. 2. 29. *ad* 33.
dimíttis sérvum
ı Dómine, * secún-
um tuum in pace;
idérunt óculi mei *
ıum,
parásti * ante fáciem
populórum;
ı ad revelatiónem
* & glóriam plebis
l.
on dormitábit, ne-
niet qui custódit Is-
120. 4.

R E G E S

tes dicuntur integrè
ibus-minoribus & in-
eriis dicuntur demissâ
genibus flexis, quando
Preces in Vesperis.)
eléïson, *ter.* Christe
on, *ter.* Kyrie eléï-

Pater, *usque ad* ℣. Et
dúcas in tentatiónem;
bera nos à malo.
pace in idípsum dór-
requiéscam; ℟. Quó-
Dómine singuláriter
nstituísti me. *Ps.* 4.

, Credo in Deum,
℣. Carnis resurre-
℟. Vitam ætérnam.

ge me, Dómine, in
tua, & doce me,
tu es Deus salvátor
stiva.

meus, & te sustínui totâ die. *Ps.* 24. 5.

℣. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine; ℟. Deus meus illúmina ténebras meas. *Ps.* 17. 29.

℣. In manus tuas Dómine commendo spíritum meum; ℟. Redemísti me Dómine Deus veritátis. *Ps.* 30. 6.

In omnibus Dominicis, & Duplicibus-majoribus ac suprà, & intrà Octavas; omissis sequentibus ℣℣. *continuò dicitur* ℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, &c. ℣. Dóminus vobíscum, &c. *deinde Oratiò*, Véritas, *infrà.*

In Semisolemnibus & suprà, ac intrà Octavas Festorum Domini, (nisi occurrat Festum Semisolemne aut suprà,) Oratio Festi præmittitur Orationi Véritas, *& duæ illæ Orationes dicuntur sub eadem conclusione.*

Intra Octavas Sanctorum, non dicitur Oratio Octavæ, nisi quando fit de Octava.

Intrà Octavas Semisolemnium, etiamsi fiat de Octava, unica dicitur Oratio Véritas, *infrà.*

℣. Benedícat nos Deus Deus noster, ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66. 7. 8.

Deinde fit Confessio, ut suprà ad Primam, 139. *Postea dicitur,*

℣. Exaúdi nos Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64. 6.

℣. Miserére nostrì Dómine,
℟. Miserére nostrì. *Ps.* 122. 3.
℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32. 22.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvì érimus. *Ps.* 79. 8.
℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.
℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

VEritas tua, quæsumus Dómine, semper máneat & lúceat in córdibus nostris; & per grátiam sancti-Spíritûs omnis fálsitas inimíci destruátur: salva nos omnípotens Deus, & lucem nobis concéde perpétuam Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejûsdem Spíritûs-sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus
℟. Deo grátias.

ANTIPHO[...]
DE B. MARIA VI[...]
Ad devotione[...]

SAlve Regína, mat[...] córdiæ, vita, dul[...] spes nostra salve: ad[...]mus éxules fílii Hev[...] suspirámus geméntes in hac lacrymárum v[...] ergo advocáta nostr[...] tuos misericórdes ó[...] nos convérte; & Jes[...] dictum fructum ven[...] nobis post hoc exíliu[...] de, ô clemens, ô pi[...]cis virgo María.
℣. Elégit eam [...]
℟. In habitatiónem [...] 131. 13.

Oratio.

COncéde miséríco[...] fragilitáti nostr[...]dium; ut qui sanctæ [...]nitrícis memóriam intercessiónis ejus au[...] nostris iniquitátibus [...]mus; Per eúndem C[...] Dóminum nostrum.
℟. Amen.

NEDICTIONES
dicendæ ante Lectiones.

MINICA,
:iis novem Lectionum,
unt de Sanctis.

. NOCTURNO.
;us, Dómini nostri
esu Christi Pater gló-
:t nobis spíritum sa-
e. ℟. Amen. *Ephes.*

Dei det nobis sen-
ut cognoscámus ve-
)eum. 1. *Joan.* 5.20.
ıs veritátis dóceat nos
m veritátem. *Joan.*
.

. NOCTURNO.
:cat Deus in córdi-
›stris, ad illuminatió-
:iéntiæ claritátis Dei.
.4. 6.
us supereminéntem
æ caritátem Christi,
pleámur in omnem
ídinem Dei. *Ephes.*

› quam accépimus à
máneat in nobis, &
: nos de ómnibus.
:n. 2. 27.

I. NOCTURNO.
;élium non sit in ser-
tantùm, sed & in vir-
& in Spíritu-sancto,
plenitúdine multa.
:ss. 1. 5.
:rámus omnes in uni-
fidei, & agnitiónis

Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4. 13. 14.

9. Deus spei répleat nos omni gaúdio & pace in credéndo; ut abundémus in spe, & virtúte Spíritùs-sancti. *Rom.* 15. 13.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium cum Homilia, tunc nona Benedictio erit,

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1. 23.

¶ *Quando D. Episcopus ultimam Lectionem lecturus est, dicto ab eo ex more* Jube Dómine bene dícere, *qui legit præcedentem Lectionem respondet illi*: Ora pro nobis, Pater. *Tuncque D. Episcopus dicit:*

Oro ut cáritas vestra magìs ac magìs abúndet in sciéntia, & in omni sensu; ut sitis sincéri, & sine offénsa in diem Christi. *Philipp.* 1. 9. 10.

IN FESTIS SANCTORUM,
quæ sunt novem Lectionum.

Benedictiones dicuntur in primo & tertio Nocturno, ut suprà; in secundo autem Nocturno, ut sequuntur.

4. Deus det nobis illumináNtos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis

ejus in Sanctis. *Ephes.* 1. 17. 18.

5. Dignos fáciat nos in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss.* 1. 12. 13.

6. Aperiántur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26. 18.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ sunt trium Lectionum tantùm.*

Dicuntur tres Benedictiones,

1. Deus det nobis, &c.
2. Dignos fáciat nos, &c.
3. Aperiántur óculi nostri, &c. *ut suprà.*

Si pro tertia Lectione legendum sit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit,

3. Non erubescámus Evangélium; virtus enim Dei est in salútem omni credénti. *Rom.* 1. 16.

IN FERIALI OFF

Benedictiones sumun cundùm Feriam, hoc scilicet,

Feriâ 2. *&* 5. *ex I. N*
Feriâ 3. *&* 6. *ex II. N*
Feriâ 4. *& Sabbato,* *quitur.*

1. Pater Dómini nos Christi det nobis Cl habitáre per fidem dibus nostris. *Ephes.* 16. 17.
2. Occurrámus omnes tátem fídei, & agn Fílii Dei, ut non ferámur omni vent ctrínæ. *Ephes.* 4. 13.
3. Deus spei répleat no gaúdio & pace in c do; ut abundémus i & virtúte Spíritûs *Rom.* 15. 13.

Si tertia Lectio sit de E lio, tunc tertia Benedict Non erubescámus, *suprà.*

PROPRIUM DE TEMPORE.

Pars Æstiva.

IN FESTO SS. TRINITATIS.

SEMISOLEMNE.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Antiphona. 3. *toni.* a.

EGgo sum Deus, & non est ultrà Deus, nec est símilis meî. *Isai.* 46. 9.

Ant. 2. D. Ego Dóminus; gloriam meam álteri non dabo. *Isai.* 42. 8.

Ant. 1. D. Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti, de domo servitútis. Non habébis deos aliénos coram me. *Exod.* 20. 3.

Ant. 2. D. Non fácies tibi sculptile, neque omnem similitúdinem. Non adorábis ea, neque coles: Ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes. *Exod.* 20. 4. 5.

Ant. 5. a. Cœlum sedes mea, terra autem scabéllum pedum meórum: ómnia hæc manus mea fecit. *Isai.* 66. 1. 2.

Capitulum. *Apoc.* 1. 8.

EGo sum Alpha & Oméga, principium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, Omnípotens.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

℟. Audi Israël: Dóminus Deus tuus, Deus unus est: & * Díliges Dóminum Deum ex toto corde tuo. *Marc.* 12. 29. 30. ℣. Scito ergo hódie, & cogitáto in corde tuo quòd Dóminus ipse sit Deus in cœlo sursum, & in terra deórsum, & non sit álius. *Deut.* 4. 39. * Díliges. Glória. * Díliges.

Hymnus. *Santol. Maglor.*

TER sancte, ter potens Deus,
Incomprehénsa Trínitas,
O lux perénnis! própriis
O ter beáta gaúdiis!
O vera semper Unitas!
O una semper Véritas!
O sancta semper, quæ bonum
Diffúndis omne, Cáritas!
Te densa circum núbila,
Te circum inaccéssum jubar,

Quod intus ardent Angeli
Circùm treméntes, cérnere.
Te confitétur in tuo
Et plebs renáta nómine;
Firmáque prælíbat fide
Amor quod ambit præmium.
Da posse quod jubes, Pater,
Da scire, Fili, quod doces;
Fac corde toto, Spíritus,
Nos velle quod probas bonum. Amen.

℣. Deum absque me néscies,
℟. Et salvátor non est præter me. *Osee* 13. 4.

Ad Magníf. *dupl Ant.* 1. *f.** Ego sum qui sum: hoc nomen mihi est in ætérnum, & hoc memoriále meum in generatiónem & generatiónem. *Exod.* 3. 14. 15.

℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, Omnípotens, *infrà ad Laudes.*

Deinde fit Commemoratio de Sabbato ante Dominicam primam post Pentecosten.

Ant. Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. 1. *Reg.* 3. 10.

℣. Sépties in die laudem dixi tibi, ℟. Super judícia justítiæ tuæ. *Ps.* 118. 164.

Oratio, Deus, in te sperántium, *infrà post Laudes.*

Completorium, *ut in die.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Magnum consílio, & incomprehensíbilem cogitátu Dóminum,* Veníte, adorémus. *Jer* 32. 19.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

Sublime numer
tens, ter máxi
Incomprehénsum l
ménsæ jubar,
Simplex & unus,
constans Deus,
Te res creátæ laude
cinant.
Tu Trinitátis fo
haústus, Pater
Tu Nate nascens Pat
sinu,
Tu sancte manans è
Spíritus,
Nil vos in una dív
stántia.
Persona tripl
jungit Unitas;
In Patre semper N
Nato Pater;
Utérque sacro semp
Spíritu;
In Patre semper, a
Spíritus.
Sed nullus horum
libet vincit, gr
Vel major extat,
poténtiâ;
Æquále regnum, pa
jéstas trium,
Orígo nulli dígnius
bonum.
Rerum creátor,
vivens Pater:
Laus æqua, mundu
démit, Fílio:
Quo nos supérnis ígn
céndimur,
Compar in ævum Fl
glória. Amen.

Psalmi de Dominic

:. Nocturno.
. D. Benedíctus Deus
' Dómini nostri Jesu
, qui prædestinávit
adoptiónem filiórum.
. 3. 5.
:. D. Flecto génua ad
Dómini nostri Jesu
Ephes. 3. 14.
. g. Ex Patre Dómini
su Christi omnis pa-
in cœlis, & in terra
ur. *Ephes.* 3. 15.
nquid non pater unus
nostrûm? ℟. Nun-
n Deus unus creávit
lach. 2. 10.
, *secretò*, ℣. Et ne nos

ctiones, ut post Psal-

liber primus Regum.
. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 7.
'it vir unus de Ramá-
aïm-sophim, de mon-
: Ephraïm, & nomen
ına, filius Jéroham,
ı, filii Thohu, filii
phrathæus: & hábuit
res, nomen uni Anna,
ı secúndæ Phenénna.
que Phenénnæ filii:
tem non erant líberi.
débat vir ille de civi-
statútis diébus, ut ado-
sacrificáret Dómino
ım in Silo. Erant au-
duo filii Heli, Ophni
es, sacerdótes Dómi-
: ergo dies, & immo-
ına, dedítque Phenén-
suæ, & cunctis filiis
ejus, & filiábus partes: Annæ
autem dedit partem unam tri-
stis, quia Annam diligébat.
Dóminus autem conclúserat
vulvam ejus. Affligébat quo-
que eam æmula ejus, & vehe-
ménter angébat, in tantùm,
ut exprobráret quòd Dómi-
nus conclusísset vulvam ejus:
sicque faciébat per síngulos
annos, cùm redeúnte témpore
ascénderent ad templum Dó-
mini: & sic provocábat eam.
Porrò illa flebat, & non capié-
bat cibum. Tu autem Dómine
miserére nostrî. ℟. Deo grá-
tias.

℟. Quis ignórat quòd óm-
nia manus Dómini fécerit?
* Apud ipsum est sapiéntia &
fortitúdo, ipse habet consí-
lium & intelligéntiam. *Job* 12.
9. 13. ℣. Omne datum óp-
timum, & omne donum per-
féctum, desúrsum est, descén-
dens à Patre lúminum. *Jac.* 1.
17. * Apud ipsum.

Lectio ij. *v.* 8. *ad* 11.

Dixit ergo ei Elcana vir
suus: Anna, cur fles? &
quare non cómedis? & quam
ob rem affligitur cor tuum?
nunquid non ego mélior tibi
sum, quàm decem filii? Sur-
réxit autem Anna postquam
coméderat, & bíberat in Silo.
Et Heli sacerdóte sedénte su-
per sellam ante postes templi
Dómini, cùm esset Anna amá-
ro ánimo, orávit ad Dómi-
num, flens lárgiter, & votum
vovit, dicens: Dómine exer-

çituum; si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem; dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non ascéndet super caput ejus.

℟. O altitúdo divitiárum sapiéntiæ & sciéntiæ Dei! * Quàm incomprehensibília sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus! *Rom.* 11. 33. ℣. Excélsior cœlo est, & profúndior inférno, & unde cognósces? lóngior terrâ mensúra ejus, & látior mari, quis contradícet ei? *Job* 11. 8. 9. 10. * Quàm.

Lectio iij. *v.* 20. *ad* 25.

ET factum est post círculum diérum, concépit Anna, & péperit filium, & vocávit nomen ejus Sámuël; eò quòd à Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solémnem, & votum suum, & Anna non ascéndit; dixit enim viro suo: Non vadam, donec ablactétur infans; & ducam eum, ut appáreat ante conspéctum Dómini, & máneat ibi júgiter. Et ait ei Elcana vir suus: Fac quod bonum tibi vidétur, & mane donec abláctes eum; precórque ut ímpleat Dóminus verbum suum. Mansit ergo múlier, & lactávit filium suum, donec amovéret eum à lacte. Et addúxit eum secum, postquam ablact[…] in vítulis tribus, & trib[…] diis farínæ, & ámphor[…] & addúxit eum ad d[…] Dómini in Silo. Puer erat adhuc infántulus: molavérunt vítulum, & lérunt púerum Heli.

℟. Sublevátis óculis lum, Jesus dixit: * Pater, est vita ætérna, ut cogn[…] te solum Deum, & que[…] sísti Jesum Christum. 17. 1. 3. ℣. Nosse te co[…] máta justítia est, & scir[…] tiam & virtútem tuam est immortalitátis. *Sap.* * Pater. Glória. † Hæc

IN II. NOCTU[…]

Ant. 4. E. Ego & Pate[…] sumus: quia Pater in me[…] ego in Patre. *Joan.* 10.

Ant. 5. a. Est Pate[…] qui gloríficat me; qu[…] dicitis, quia Deus ve[…] *Joan.* 8. 54.

Ant. 6. F. Amen, ame[…] vobis; Antequam A[…] fíeret, ego sum. *Joan.*

℣. Egréssus ejus ab
℟. A diébus æternitátis 5. 2.

Benedictiones, ut po[…] terium.

Sermo sancti Augu[…] epíscopi.

Epist. 170. §. 3. *aliàs* E[…]

Lectio iv.

SI Patri & Fílio & S[…] sancto latría debet exhibétur à nobis, de ctum est: [Dóminum

ıdorábis, & soli illi sér-
procul dúbio Dóminus
ıoster, cui soli per la-
servíre debémus, non
;r solus,nec Filius solus,
lus Spíritus-sanctus; sed
ínitas unus Deus solus,
& Fílius, & Spíritus-
: non ut Pater sit ipse
ius, vel Spíritus-sanctus
t aut Pater aut Fílius,
t in illa Trinitáte Pater
ɔlíus, & Fílius Patris
; Spíritus autem sanctus
ɔris & Fílii sit Spíritus:
ɔpter unam eandémque
m atque inseparábilem
, ipsa Trínitas, quantùm
nine potest, fide præce-
intellígitur unus Dómi-
)eus noster, de quo di-
ɔst: [Dóminum Deum
adorábis, & illi soli sér-

ɔater amat vos, quia vos
ıástis, & credidístis quia
ı exívi: * Exívi à Patre,
ıi in mundum. *Joan.* 16.
. ℣. Ego ex ore Altíssimi
ri. *Eccli.* 24. 5. * Exívi.
io v. §. 4.
ɔn enim sic ex DeoPatre
ınigénitus Fílius, quem-
ɔum ex illo est univérsa
ıra, quam ex níhilo creá-
ıunc quippe de sua sub-
ı génuit, non ex níhilo
: nec eum ex témpore
t, per quem cuncta tém-
ɔóndidit. Quóniam sicut
ıa splendórem *quem gi-
témpore non præcé-*
dit; ita Pater nunquam sine
Fílio fuit. Ipse est quippe sa-
piéntia Dei Patris, de qua
scriptum est; [Splendor est
enim lucis ætérnæ.] Luci ergo
cujus candor est, id est, Deo
Patri sine dúbio coætérna est.
Et ídeo non sicut in princípio
fecit Deus cœlum & terram,
ita in princípio fecit Verbum;
sed [in princípio erat Ver-
bum.] Spíritus quoque san-
ctus non sicut creatúra ex níhi-
lo est factus; sed sic à Patre
Filióque procédit, ut nec à
Fílio nec à Patre sit factus.

℟. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, * Antequam quidquam fáceret à princípio: cum eo eram cuncta compónens. *Prov.* 8. 22. 30. ℣. Pater meus usque modò operátur, & ego óperor. *Joan.* 5. 17. * Antequam.

Lectio vj. §. 5.

HÆc Trínitas unius est ejusdémque natúræ atque substántiæ; non minor in síngulis quàm in ómnibus, nec major in ómnibus quàm in síngulis; sed tanta in solo Patre, vel in solo Fílio, quanta in Patre simul & Fílio; & tanta in solo Spíritu-sancto, quanta simul in Patre & Fílio & Spíritu-sancto. Neque enim Pater, ut habéret Fílium de seípso, mínuit seípsum; sed ita génuit de se álterum se, ut totus manéret in se, & esset in Fílio tantus quantus & solus. Simíliter & Spíritus-sanctus

íntеger de íntegro, non præcédit unde procédit, sed tantus cum illo quantus ex illo, nec mínuit eum procedéndo, nec auget hæréndo. Et hæc ómnia nec confúsè unum sunt, nec distínctè tria sunt; sed cùm sint unum, tria sunt; & cùm sint tria, unum sunt.

℟. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, * Ego hódie génui te. *Ps.* 2. 7. ℣. Cui dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu? *Hebr.* 1. 5. * Ego. Glória. * Ego.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Rogábo Patrem meum, & álium Paraclétum dabit vobis Spíritum veritátis. *Joan.* 14. 16. 17.

Ant. 7. a. Paraclétus Spíritus-sánctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, & súggeret vobis ómnia quæcúnque díxero vobis. *Joan* 14. 26.

Ant. 8. G. Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. *Joan.* 15. 26.

℣. Spíritus ómnia scrutátur, ℟. Etiam profúnda Dei. 1. *Cor.* 2. 10.

Benedictiones, ut post Psalterium.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 28. 18. *ad fin.*

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cœlo, & in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs-sancti. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Nazianzéni.

Tract. de Fide, Orat. 49. *post initium.*

QUis Catholicórum ignórat Patrem verè esse Patrem, Fílium verè Fílium, & Spíritum-sanctum verè esse Spíritum-sanctum? Sicut ipse Dóminus ad Apóstolos suos dicit: [Eúntes baptizáte omnes gentes in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs-sancti.] Hæc est perfécta Trínitas in unitáte consístens, quam scílicet uníus substántiæ profitémur. Non enim nos secúndùm córporum conditiónem, divisiónem in Deo fácimus; sed secúndùm divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non est; & nóminum persónas verè constáre crédimus; & unitátem divinitátis esse testámur.

℟. Locútus est Jesus úndecim discípulis: Eúntes * Docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs-sancti. *Matt.* 28. 18. 19. ℣. Erit fons patens habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris. *Zach.* 13. 1. * Docéte.

Lectio viij.

NEc extensiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium

nec Verbum sine re,
um vocis accípimus:
ıómina, & tres per-
ınius esse esséntiæ,
jestátis atque potén-
mus. Et ídeo unum
onfitémur; quia úni-
tátis, plúrium vocá-
ıs próhibet appellári.
Patrem & Filium ca-
ominámus: duos au-
s dícere nec póssu-
debémus. Non quòd
i, Deus non sit; im-
Deus de Deo vero:
ıon aliúnde quàm de
Patre, Dei Filium
perínde unum Deum
Hoc enim Prophé-
Apóstoli tradidérunt;
Dóminus dócuit, cùm
Ego & Pater unum
Unum ad unitátem
s, ut dixi, refert: Su-
m, persónis assígnat.
xit Paulus ad quos-
pulos: Si Spíritum-
accepístis credéntes?
ıt: Sed neque si Spí-
tus est, audívimus.
ait: In quo ergo
estis? *Act.* 19. 2. 3.
nus dixit: Effúndam
meum super omnem
Joel 2. 28. * Dixé-

ncti Evangélii secún-
lùm Lucam.

. *c.* 6. 36. *ad* 42.
témpore; Dixit
iscípulis suis: Estóte
les, sicut & Pater
vester miséricors est. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 83. *de Verbis Evang.* §. 2. *Aliàs Serm.* 15. *de Verbis Domini.*

DUo sunt ópera misericórdiæ, quæ nos líberant, quæ bréviter ipse Dóminus pósuit in Evangélio: [Dimíttite, & dimittétur vobis: date, & dábitur vobis.] Dimíttite, & dimittétur vobis, ad ignoscéndum pértinet. Date, & dábitur vobis, ad præstándum benefícium pértinet. Quod ait de ignoscéndo; & tu vis tibi ignósci quod peccas, & habes álium cui tu possis ignóscere. Rursus quod pértinet ad tribuéndum benefícium; petit te mendícus, & tu es Dei mendícus. Omnes enim quando orámus, mendíci Dei sumus: ante jánuam magni Patris-famílias stamus, immo étiam prostérnimur, súpplices ingemíscimus, áliquid voléntes accípere; & ipsum áliquid, ipse Deus est. Quid à te petit mendícus? Panem. Et tu quid petis à Deo, nisi Christum, qui dicit: [Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi?] Ignósci vobis vultis? Ignóscite: Remíttite, & remittétur vobis. Accípere vultis? Date, & dábitur vobis.

℟. *Evang.* Estóte misericórdes, sicut & Pater vester miséricors est. * Nolíte judicáre,

& non judicabímini; dimíttite, & dimittémini; † Date, & dábitur vobis. *Luc. 6. 36. 37. 38.* ℣. Miseratiónes fácite, unusquísque cum fratre suo: & malum vir fratri suo non cógitet. *Zach. 7. 9. 10.* * Nolíte. Glória. † Date.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: ℟. Et métuant eum omnes fines terræ. *Ps. 66. 6.*

Psalmi de Dominica.

Antiphona 7. toni a.

NArráte in cunctis pópulis mirabília Dómini, quia magnus Dóminus, & laudábilis nimis. *1. Par. 16. 24. 25.*

Ant. 8. G. Afferte Dómino glóriam & impérium: leváte sacrifícium, & veníte in conspéctu ejus, & adoráte Dóminum. *1. Par. 16. 28. 29.*

Ant. 5. a. Exaltáte Dóminum quantùm potéstis; major enim est omni laude. *Eccli. 43. 33.*

Ant. 3. *a.* Exaltántes eum.

Loco Cantici, Benedícite, *dicitur sequens*

Canticum. Eccli. 43. 29.

MUlta dicémus, & deficiémus in verbis; * consummátio autem sermónum, ipse Dóminus est in ómnibus.

Gloriántes ad quid valébimus? * ipse enim Omnipotens super ómnia ópera sua.

Terríbilis Dóminus, & magnus veheménter; * & mirábilis poténtia ipsíus.

Glorificántes Dóminum quantumcúnque potuéritis; * supervalébit enim adhuc, & admirábilis magnificéntia ejus.

Benedicéntes Dóminum, exaltáte illum quantùm potéstis; * major enim est omni laude.

Exaltántes eum replémini virtúte, ne laborétis; * non enim comprehendétis.

Quis vidébit eum, & enarrábit? * & quis magnificábit eum, sicut est ab inítio?

Ant. Exaltántes eum replémini virtúte, ne laborétis; non enim comprehendétis. *Eccli. 43. 34.*

Ant. 6. C. Benedíctus Dóminus Deus Israël ab ætérno usque in ætérnum; & dicat omnis pópulus: Amen. *1. Par. 16. 66.*

Capitulum. 1. Tim. 6. 16.

SOlus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem; quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest; cui honor, & impérium sempitérnum. Amen.

Hymnus. Santol. Maglor.

O Luce quæ tuâ lates,
Beáta semper Trínitas!
Te confitémur, crédimus,
Pióque corde quærimus.

O sancte sanctórum Pater,
O Nate de Deo Deus,

itátis vínculum
is utrúmque, Spíritus!
se videt totum Pater,
proles náscitur;
ue quo se díligunt,
procédit Deus.
totus in Nato Pater,
re totus Fílius,
ue plenus ac Patre
itríque Spíritus.
o D Natus est hoc Spí-
us;
t utérque, quod Pater;
na summa véritas,
na summa cáritas.
posse quod jubes, Pa-
r;
e, Fili, quod doces;
rde toto, Spíritus,
elle quod probas bo-
m. Amen.
Non est sanctus, ut est
ius; ℟. Neque enim est
tra te. 1. *Reg.* 2. 2.
Benedíctus, *Ant.* 7. G.
Duplicatur.
s, Sanctus, Sanctus Dó-
Deus omnípotens, qui
& qui est, & qui ventú-
Dignus es Dómine
noster, accípere gló-
& honórem; & virtú-
Apoc. 48. 11.

Oratio.

Mnípotens sempitérne
eus, qui dedísti fámu-
in confessióne veræ fi-
térnæ Trinitátis gló-
gnóscere, & in potén-
jestátis adoráre Unitá-
quæsumus, ut ejúsdem
rmitáte, ab ómnibus
semper muniámur advérsis; Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Dominicâ prima post Pentecost.

Ant. Estóte misericórdes, sicut & Pater vester miséricors est. *Luc.* 6. 36.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, ℟. Ut meditárer elóquia tua. *Ps.* 118. 148.

Oratio.

DEus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: & quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus; Per Dóminum.

AD HORAS, *Psalmi de Dominica.*

AD PRIMAM, *Ant.* Narráte.

Dicitur Symbolum, Quicúnque.

Oratio, Omnípotens, *suprà* & Dómine sancte, Pater omnípotens, *sub una conclusione.*

[*Et sic in omnibus Festis Semisolemnibus.*]

CANON.

Ex Concílio Parisiénsi sexto; *An.* 829. *lib.* 1. *cap.* 1.

COnstat quòd fundaméntum Christiánæ religiónis fides sit cathólica; hoc est, crédere in Patrem, & Fílium, & Spíritum-sánctum; unum Deum, & verum Deum, trinum in persónis, & unum in substántia.

AD TERTIAM, *Ant.* Afférte.

Capitulum. Rom. 15. 5. 6.

DEus det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndùm Jesum Christum, ut unánimes uno ore honorificétis Deum, & Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. *breve*, Exaltáte Dóminum Deum nostrum, * Allelúia, allelúia. ℟. Exaltáte. ℣. Et adoráte in monte sancto ejus; quóniam sanctus Dóminus. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Exaltáte. *Ps.* 98. 9.

℣. Per Jesum offerámus hóstiam laudis semper Deo, ℟. Id est, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. *Hebr.* 13. 15.

Oratio, Omnípotens, *suprà ad Laudes.*

AD SEXTAM, *Ant.* Exaltáte Dóminum.

Capitulum. Hebr. 1. 2. 3.

FIlium Deus constítuit herédem universórum, per quem fecit & sécula: qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram Majestátis in excélsis.

℟. *breve*, Verbo Dómini cœli firmáti sunt, * Allelúia, allelúia. ℟. Verbo. ℣. Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Verbo. *Ps.* 32. 6.

℣. *Fide intellígimus* aptáta esse sécula Verbo Dei, ex invisibílibus visibíli rent. *Hebr.* 11. 3.

Oratio, Omnípoten

AD NONAM, *Ant.* díctus.

Capitulum. Ephes. 5. 18.

IMplémini Spíritu-s loquéntes vobísmetí psalmis, & hymnis, & cis spirituálibus, cantá psallentes in córdibus Dómino, grátias agént per pro ómnibus in n Dómini nostri Jesu Deo & Patri.

℟. *breve*, Signávit nos * Allelúia, allelúia. ℟. vit. ℣. Et dedit pignus S in córdibus nostris. * lúia, allelúia. Glória. gnávit. 2. *Cor* 1. 22.

℣. Spíritus-sanctus gnus hereditátis nostræ, redemptiónem acquisi in laudem glóriæ *Ephes.* 1. 14.

Oratio, Omnípoten

AD VESPER

Psalmi de Dominic

Antiphona 3. *toni.*

NObis unus Deus, ex quo ómnia, & illum: & unus Dóminu Christus, per quem ó & nos per ipsum. 1. *Co*

Ant. 4. E. Unus Deus & mediátor Dei & hó homo Christus Jesus q dit redemptiónem se sum pro ómnibus. 1. T 5. 6.

7. a. Ipse Spíritus te-
.um reddit spirítui no-
uòd sumus filii Dei: si
: herédes; herédes qui-
ei, coherédes autem
. *Rom.* 8. 16. 17.
2. D. In ipso vívimus,
·émur, & sumus; ipsíus
: genus sumus. *Act.* 17.

5. a. Ex ipso, & per
& in ipso sunt ómnia:
ória in sécula. Amen.
1. 36.
ılum. 2. *Cor.* 13. 13.
.tia Dómini nostri Jesu
ıristi, & cáritas Dei, &
ınicátio sancti-Spíritûs
ómnibus vobis.
:raphim clamábant al-
álterum: * Sanctus,
, Sanctus Dóminus
xercítuum; † Plena est
:erra glóriâ ejus. *Isai.*
℣. Tres sunt qui testi-
ı dant in cœlo, Pater,
n, & Spíritus-sanctus;
s unum sunt. 1. *Joan.*
Sanctus. Glória. † Plé-

us, Ter sancte, *ut*
ı *primis Vesperis.*
:nedíctum nomen ma-
:jus in ætérnum; ℟. Et
ur majestáte ejus om-
ı. *Ps.* 71. 19.
agníficat, *Ant.* 4. E.
Duplicatur.
secúndùm præscién-
ei Patris, in sanctifica-
Spíritûs, in obedién-
: *aspersiónem sángui-*

nis Christi: grátia vobis & pax multiplicétur. 1. *Petr.* 1. 1. 2.

Oratio, Omnípotens, *suprà ad Laudes.*

Deinde fit Commemoratio de Dominica prima post Pentecosten.

Ant. Nolíte judicáre, & non judicabímini: nolíte condemnáre, & non condemnabímini: eádem quippe mensúrâ, quâ mensi fuéritis, remetiétur vobis. *Luc.* 6. 37. 38.

℣. Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: ℟. Elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum. *Ps.* 140. 2.

Oratio, Deus, in te sperántium, *suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Non faciétis vobis idólum & scúlptile, ut adorétis; Ego enim sum Dóminus Deus vester. *Levit.* 26. 1.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. *a.* Vidéte quòd ego sim solus, & non sit álius Deus præter me: vivo ego in ætérnum. *Deut.* 32. 39. 40.

Oratio, Omnípotens, *suprà*, *&* Véritas, *sub una conclusione.* [*Et sic in omnibus Festis Semisolemnibus.*]

IN FERIIS PER ANNUM,

usque ad Adventum.

Omnia ut in Psalterio.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ad Primam & Completorium tantùm, dicuntur Preces.

Ad Laudes & Vesperas fiunt Suffragia, seu Commemorationes communes, ut in Psalterio, 136.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 2. 12. *ad* 17.

Filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque officium sacerdótum ad pópulum: sed quicúnque immoláîset víctimam, veniébat puer sacerdótis, dum coqueréntur carnes, & habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, & mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive in cácabum: & omne quod levábat fuscínula, tollébat sacérdos sibi: sic faciébant univérso Israéli veniéntium in Silo. Etiam ántequam adolérent ádipem, veniébat puer sacerdótis; & dicébat immolánti: Da mihi carnem, ut coquam sacerdóti: non enim accípiam à te carnem coctam, sed crudam. Dicebátque illi ímmolans: Incendátur primùm juxta morem hódie adeps, & tolle tibi quantumcúnque desíderat ánima tua. Qui respóndens aiébat ei: Nequáquam: nunc enim dabis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórum grande nimis coram Dómino: quia retrahébant hómines à sacrifício Dómini.

℟. Diléctus à Dómino Deo suo Sámuël prophéta Dómini, renovávit impérium; in lege Dómini congregatiónem judicávit. * Et cógnitus est in verbis suis fidélis, quia vidit Deum lucis. *Eccli.* 46. 16. 17. 18. ℣. Fuit gratus Deo; & erat potens in verbis, & in opéribus suis. *Act.* 7. 20. 22. * Et cógnitus est.

Lectio ij. *v.* 18. *ad* 21.

Samuël autem ministrábat ante fáciem Dómini, puer, accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ & uxóri ejus; dixítque ei: Reddat tibi Dóminus semen de mulíere hac, pro fénore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dóminus Annam, & concépit, & péperit tres fílios, & duas fílias: & magnificátus est puer Sámuël apud Dóminum.

℟. Dixit Sámuël ad univérsum Israël: Nolíte declináre post vana quæ non próderunt vobis; & non derelínquet Dóminus pópulum suum. Quòd * Si perseveravéritis in malítia, períbitis. 1. *Reg.* 12. 21. 22. 25. ℣. Nescítis quóniam servi estis ejus cui obedítis, sive peccáti ad mortem, sive obeditiónis ad justítiam; *Rom.* 6. 16. * Si perseveravéritis.

Lectio iij. *v.* 22. *ad* 26.

HEli autem erat senex valde, & audívit ómnia quæ faciébant filii sui univérso Israéli : & quómodo dormiébant cum muliéribus quæ observábant ad óstium tabernáculi; & dixit eis, Quare fácitis res hujuscémodi, quas ego audio, res péssimas, ab omni pópulo? Nolíte filii mei : non enim est bona fama, quam ego audio, ut tránsgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placári ei potest Deus : si autem in Dóminum peccáverit vir, quis orábit pro eo? Et non audiérunt vocem patris sui : quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuël proficiébat, atque crescébat, & placébat tam Dómino quàm homínibus.

℟. Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, * Auférte deos aliénos de médio vestrì, & præparáte corda vestra Dómino, & † Servíte ei soli. 1. *Reg.* 7. 3. ℣. Scriptum est : Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies. *Matt.* 4. 10. * Auférte. Glória. † Servíte.

Ad Laudes, Horas, & Vesperas, Oratio, Deus, in te sperántium, *suprà*, 157.

CANON.

Ex Concílio Senonénsi.

An. 1528. *decr.* 10. *de sacram. Confirmationis.*

NEc obscúriùs quidem, sacraméntum Confirmatiónis Christus instítuit, cùm párvulis manus impóneret. Quod & ab Apóstolis légimus promulgátum, cùm ad Samarítas misérunt Petrum & Joánnem, à quibus illi (licèt à Philíppo diácono ántea baptizáti) per impositiónem mánuum Spíritum-sanctum accíperent. Quod & ex Actis Apostolórum, apud Ephésios à Paulo, & ex Dionysio, Cleménte, & Fabiáno pontifícibus, à primæva quondam Ecclésia légimus observátum.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 3. 1. *ad* 7.

PUer Sámuël ministrábat Dómino coram Heli, & sermo Dómini erat pretiosus in diébus illis, non erat vísio manifésta. Factum est ergo in die quadam, Heli jacébat in loco suo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére : lucérna Dei ántequam extingueretúr, Sámuël dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuël. Qui respóndens, ait : Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, & dixit : Ecce ego; vocásti enim me. Qui dixit; Non vocávi; revértere, & dormi. Et ábiit, & dormívit. Et adjécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuël ábiit ad Heli, & dixit : Ecce ego; quia vocásti me. Qui réspondit : Non vocávi te fili mi; revér-

tere, & dormi. Porrò Sámuël necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

℟. Deus plebis Israël elégit patres nostros: post hæc dedit Júdices: exínde postulavérunt Regem; & * Dedit illis Saül virum de tribu Bénjamin. *Act.* 13. 17. 20. 21. ℣. Dixérunt majóres natu Israël Samuéli: Constítue nobis regem ut júdicet nos. 1. *Reg.* 8. 5. * Dedit.

Lectio ij. *v.* 8. *ad* 15.

Et adjécit Dóminus, & vocávit adhuc Samuélem tértiò. Qui consúrgens ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego; quia vocásti me. Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum; & ait ad Samuélem: Vade, & dormi; & si deínceps vocáverit te, dices: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Sámuël, & dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, & stetit; & vocávit, sicut vocáverat secúndò, Sámuël, Sámuël. Et ait Sámuël: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem. Ecce ego fácio verbum in Israël; quod quicúnque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo advérsùm Heli ómnia quæ locútus sum super domum ejus: incípiam, & complébo. Prædíxi enim ei quòd judicatúrus essem domum ejus in ætérnum, propter iniquitátem, eò quòd nóverat indígnè ágere fílios suos, & non corripúerit eos. Idcírco jurávi dómui Heli, quòd non expiétur iníquitas domûs ejus víctimis & munéribus usque in ætérnum. Dormívit autem Sámuël usque manè, aperuítque óstia domûs Dómini. Et Sámuël timébat indicáre visiónem Heli.

℟. Dixit Sámuël ad Saül: Pércute Amalec, non parcas ei. Et pepércit Saül Agag; & ait Sámuël ad Saül: * Pro eo quòd abjecísti sermónem Dómini, abjécit te Dóminus. 1. *Reg.* 15. 1. 3. 9. 16. 23. ℣. Quicúnque totam legem serváverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. *Jac.* 2. 10. * Pro eo.

Lectio iij. *v.* 16. *ad* 21.

Vocávit ergo Heli Samuélem, & dixit: Sámuël fili mi? Qui respóndens, ait: Præstò sum. Et interrogávit eum: Quis est sermo, quem locútus est Dóminus ad te? oro te ne celáveris me: hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, si abscónderis à me sermónem ex ómnibus verbis quæ dicta sunt tibi. Indicávit itaque ei Sámuël univérsos sermónes, & non abscóndit ab eo. Et ille respóndit: Dóminus est: quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuël, & Dóminus erat cum eo, & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit

univérsus Israël à Dan usque Bersabée, quòd fidélis Sámuël prophéta esset Dómini. Et áddidit Dóminus ut apparéret in Silo, quóniam revelátus fúerat Dóminus Samuéli in Silo, juxta verbum Dómini. Et evénit sermo Samuélis univérso Israéli.

℟. Nunquid vult Dóminus holocaústa & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? * Mélior est enim obediéntia quàm víctimæ. 1. Reg. 15. 22. ℣. Qui permánserit in lege, factor óperis; hic beátus in facto suo erit. Jac. 1. 25. * Mélior est. Glória. * Mélior est.

C A N O N.

Ex Concílio Senonénsi.

An. 1528. decr. 10. de sacram. confirmationis.

IMpositiónis mánuum, nunc Confirmatiónis appellátum est sacraméntum. Baptísmo síquidem regenerámur ad vitam; post Baptísmum hoc sacraménto roborámur; cujus conferéndi potéstas Epíscopis à Christo concéssa, donum Dei est: quod asséruit Petrus pecúniâ possidéri non posse.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 4. 1. *ad* 4.

FActum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam: & egréssus est Israël óbviàm Philísthiim in prælium, & castrametátus est juxta lápidem adjutórii. Porrò Philísthiim venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël Philisthæis; & cæsa sunt in illo certámine passim per agros, quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra: dixerúntque majóres natu de Israël: Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo arcam fœderis Dómini, & véniat in médium nostrî, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum. Misit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim: erántque duo fílii Héli cum arca fœderis Dei, Ophni & Phínees.

℟. Diléctus, 160.

Lectio ij. *v.* 10. *ad* 14.

PUgnavérunt ergo Philísthiim, & cæsus est Israël, & fugit unusquísque in tabernáculum suum: & facta est plaga magna nimis: & cecidérunt de Israël trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta est: duo quoque fílii Heli mórtui sunt, Ophni & Phínees. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, scissâ veste, & conspérsus púlvere caput. Cúmque ille venísset, Heli sedébat super sellam contra viam spectans. Erat enim cor ejus pavens pro arca Dei. Vir autem ille, postquam

ingréssus est, nuntiávit urbi: & ululávit omnis cívitas. Et audívit Heli sónitum clamóris, dixítque: Quis est hic sónitus tumúltûs hujus? At ille festinávit, & venit, & nuntiávit Heli.

℟. Dixit Sámuël, 160.

Lectio iij. *v.* 15. *ad* 20.

HEli autem erat nonagínta & octo annórum, & óculi ejus caligáverant, & vidére non póterat. Et dixit ad Heli: Ego sum qui veni de prælio, & ego qui de ácie fugi hódie. Cui ille ait: Quid actum est fili mi? Respóndens autem ille qui nuntiábat, Fugit, inquit, Israël coram Philisthiim, & ruína magna facta est in pópulo: ínsuper & duo filii tui mórtui sunt, Ophni & Phínees; & arca Dei capta est. Cúmque ille nominásset arcam Dei, cécidit de sella retrórsùm juxta óstium, & fractis cervícibus mórtuus est. Senex enim erat vir, & grandævus: & ipse judicávit Israël quadragínta annis. Nurus autem ejus, uxor Phínees, prægnans erat, vicináque pártui: & audíto núntio quòd capta esset arca Dei, & mórtuus esset socer suus, & vir suus, incurvávit se, & péperit: irrúerant enim in eam dolóres súbiti. In ipso autem moménto mortis ejus, dixérunt ei quæ stabant circa eam: Ne tímeas, quia filium peperísti.

℟. Si in toto corde, 161.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Continuat. Sess. 25. *decr. de Indulgentiis.*

SAcrosáncta Synodus Tridentína Indulgentiárum usum, Christiáno pópulo máximè salutárem, & sacrórum Conciliórum autoritáte probátum, in Ecclésia retinéndum esse docet & præcipit; eósque anathémate damnat, qui aut inútiles esse ásserunt, vel eas concedéndi in Ecclésia potestátem esse negant.

¶ *Si crastinâ die occurrat Festum Semisolemne, transferetur in Feriam* vj. *sequentem, & tunc post secundas Vesperas SS. Eucharistiæ fiet (etiam in Choro) Commemoratio ordinaria de Festo Semisolemni.*

Festum Duplex quodcumque sit transferetur post Octavam.

De Semiduplici vel Simplici nulla fit Commemoratio, nisi ab iis qui privatim & extra Chorum Officium recitant.]

IN SOLEMNITATE SANCTISSIMÆ EUCHARISTIÆ.

ANNUALE.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiph. 1. toni. D. *Duplicatur.*

FAciet Dóminus ómnibus pópulis in monte Sion convívium pínguium, convívium medullatorum, vindémiæ defæcátæ. *Isai.* 25. 6.

Ant. 2. D. Vénient, & laudabunt in monte Sion; & cónfluent ad bona Dómini super fruménto & vino. *Jer.* 31. 12.

Ant. 3. E. Tríticum coméderunt, & vinum bibent in átriis sanctis. *Isai.* 62. 8. 9.

Ant. 6. C. Erit ánima eórum quasi hortus irríguus, & ultrà non esúrient. *Jer.* 31. 12.

Ant. 5. a. *duplic.* Edent paúperes, & saturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sǽculi. *Ps.* 21. 27.

Capitulum. *Jer.* 31. 14.

INebriábo ánimam sacerdótum pinguédine; & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

℟. Omnis homo qui accésserit ad ea quæ consecráta sunt, in quo est immundítia, períbit: * Immúndus non vescétur, sed mundátus vescétur de sanctificátis, quia cibus illíus est. *Levit.* 22. 3. 6. 7.

℣. Non est bonum súmere panem filiórum, & míttere cánibus. *Matt.* 15. 26. * Immúndus. Glória. *Repet.* ℟. Omnis.

Hymnus, Pange lingua, *ut infrà in II. Vesperis*, 175.

℣. Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus salvatóris; ℟. Et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus. *Isai.* 12. 3. 4.

Ad Magníf. *Ant.* 6. *F. dupl.* Omnes sitiéntes veníte ad aquas: & qui non habétis argéntum, properáte, émite, & comédite: veníte, émite absque argénto, & absque ulla commutatióne vinum & lac. *Isai.* 55. 1.

Oratio.

DOmine Deus, qui transitúrus ex hoc mundo ad Patrem, in sacraménto amóris tui nobíscum remanére voluísti; concéde, quæsumus, ut quem in terris velátum adorámus, revelátâ facie júgiter adorémus in cœlis; Qui vivis.

COMPLETORIUM, *ut in die, infrà*, 176.

Oratio, Dómine Deus, *suprà*, *&* Véritas, *sub una conclusione.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Jesum, panem vitæ, * Veníte, adorémus. *Joan.* 6. 35.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. S. Thomæ Aquin.

SACRIS solémniis Juncta sint gaúdia,
Et ex præcórdiis Sonent præcónia:
Recédant vétera, Nova sint ómnia,
Corda, voces, & ópera.

NOCTIS recólitur Cœna novíssima,
Quâ Christus créditur Agnum & ázyma
Dedisse frátribus Juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

POST agnum typicum, Explétis épulis,
Corpus Domínicum Datum discípulis,
Sic totum ómnibus, Quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

DEDIT fragílibus Córporis férculum
Dedit & tristibus Sánguinis póculum,
Dicens: Accípite Quod trado vásculum;
Omnes ex eo bíbite.

SIC sacrifícium Istud instítuit,
Cujus officium Commi[...]
luit
Solis Presbyteris, Qui[...]
cóngruit
Ut sumant, & d[...]
teris.

PANIS Angélicus Fit
hóminum,
Dat panis cœlicus Figu[...]
minum;
O res mirábilis! Ma[...]
Dóminum
Pauper, servus, [...]
milis.

TE trina Déitas Unáque[...]
cimus;
Sic nos tu vísita, Sicut [...]
limus:
Per tuas sémitas Duc n[...]
téndimus,
Ad lucem quam [...]
bitas. Amen.

IN I. NOCTUR[...]

Ant. 3. a. *Duplicatur.*
Móyses, &c.

Psalmus, Beátus vir

Ant. Dixit Móyses: I[...]
léntes ánimal per famíli[...]
stras, & immoláte [...]
Exod. 12. 21.

Ant. 1. D. Patres [...]

Psalmus, Dómine Dó[...]
noster, 6.

Ant. Patres nostri [...]
cavérunt manna in de[...]
sicut scriptum est: Pan[...]
cœlo dedit eis man[...]
Joan. 6. 31.

Ant. 2. D. *duplic.* [...]
amári, &c.

Psalmus, Consérva [...]

Ant. Fontes amári [...]

cáti sunt eis ad bibéndum, & annónam de cœlo consecúti sunt. *Judith* 5. 15.

℣. Omnes eándem escam spiritálem manducavérunt, ℟. Et omnes eúndem potum spiritálem bibérunt. 1. *Cor.* 10. 3. 4.

De Epístola prima beáti Pauli apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *c.* 11. 20. *ad* 22.

CONveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Nunquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Immolábit agnum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam; & * Edent carnes, & ázymos panes. *Exod.* 12. 6. 8. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. 1. *Cor.* 5. 7. 8. * Edent.

Lectio ij. *v.* 23. *ad* 26.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem; & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte; hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite quotiescúnque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúnque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis; mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Appáruit in solitúdine minútum, in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent fílii Israël, ait eis Móyses: * Iste est panis quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum. *Exod.* 16. 14. 15. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. *Joan.* 6. 32. * Iste est.

Lectio iij. *v.* 27. *ad* 32.

ITaque quicúnque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígnè; reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indígnè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℟. Respéxit Elías, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ: comédit: & bibit, & * Ambulávit in fortitúdine cibi illius, usque ad montem Dei. 3. *Reg.* 19. 6. 8.
℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. *Joan.* 6. 52.* Ambulávit. Glória. *Repet.* ℟. Respéxit.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7 a. *duplic.* Dixit Jesus Judæis, &c.

Psalmus, Exaúdiat te Dóminus, 33.

Ant. Dixit Jesus Judæis: Ego sum panis vitæ. Hic est panis qui de cœlo descéndit. *Joan.* 6. 48. 59.

Ant. 5. a. Patres vestri.

Psalmus, Dóminus regit me, 37.

Ant. Patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt. *Joan.* 6. 49.

Ant. 1. a. *duplic.* Panis, &c.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dicitur mihi quotidie; Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea,* & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat,* in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei:

Dum dicunt mihi per síngulos dies, * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es ánima mea,* & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. *Joan.* 6. 52.

℣. Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: ℟. Beátus vir qui sperat in eo. *Ps.* 33. 9.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

Lectio iv. *Opusc.* 57.

Imménsa divínæ largitátis beneficia exhibita pópulo Christiáno, inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius suæ divinitátis volens nos esse partícipes, nostram natúram assúmpsit, ut hómines deos fáceret factus homo. Et hoc ínsuper quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri: sánguinem suum fudit in prétium simul & lavácrum; ut redémpti à miserábili servitúte, à peccátis ómnibus mundarémur. Et ut tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, & sánguinem suum in potum, sub spécie panis & vini suméndum, fidélibus derelíquit.

℟. Litigábant Judæi ad ínvicem, dicéntes: * Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? *Joan.* 6. 52. 53. ℣. Pópulo huic factum est cor incrédulum, & exásperans: recessérunt, & abiérunt. *Jer.* 5. 23. * Quómodo.

Lectio v.

O Pretiosum & admirándum convívium, salutíferum, & omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest; in quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus? Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis & vinum in corpus & sánguinem Christi substantiáliter convertúntur. Ideóque Christus Deus & homo perféctus sub módici panis & vini spécie continétur. Manducátur ítaque à fidélibus, sed mínimè lacerátur; quinímo, diviso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula íntegter persevérat. Accidéntia étiam sine subjécto in eódem exístunt; ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur sub aliéna spécie occultátum; & sensus à deceptióne immúnes reddántur, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Cœnántibus discípulis accépit Jesus panem, & * Benedíxit, ac fregit, dedítque eis, & ait: Accípite, & comédite: hoc est corpus meum. *Matt.* 26. 26. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo. *Ps.* 77. 24. 25. * Benedíxit.

Lectio vj.

NUllum étiam Sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, & mens ómnium spirituálium charísmatum abundántiâ impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis & mórtuis; ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus dignè exprímere sústicit; per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur; & recólitur memória illius, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ caritátis. Unde ut árctiùs hujus caritátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Paschâ cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instítuit tanquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum, & de sua contristátis abséntia solátium singuláre.

℟. Accípiens Jesus cálicem, grátias egit; & dedit illis, dicens: Bíbite ex hoc omnes: hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui * Pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. *Matt.* 26. 27. 28. ℣. Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobíscum. *Exod.* 24. 8.* Pro multis. Glória. *Repet.* ℟. Accípiens.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Ego sum, &c. *dupl.* *Psalmus*, Júdica me Deus, 57.

Ant. Ego sum panis vitæ. Qui venit ad me, non esúriet; & qui credit in me, non sítiet unquam. *Joan.* 6. 35.

Ant. 6. C. Hic est panis

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro, * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:

Quia præcéptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus, * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, & liberávi te; * exaudívi te in abscóndito tempestátis, probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te: * Israël si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti; * diláta os tuum, & implébo illud.

ion audivit populus
ocem meam, * & Israël
éndit mihi.
mísi eos secúndùm de-
ordis eórum, * ibunt
ventiónibus suis.
ópulus meus audísset
Israël si in viis meis
sset,
níhilo fórsitan inimícos
umiliássem, * & super
ntes eos misíssem ma-
am.
íci Dómini mentíti
; * & erit tempus eó-
sécula.
bávit eos ex ádipe fru-
* & de petra, melle
it eos.
Hic est panis de cœlo
ens; ut si quis ex ipso
cáverit, non moriátur.
. 50.
8. G. Non sicut man-
unt, &c. *duplicatur.*
us, Quàm diléćta, 100.
Non sicut manducavé-
tres vestri manna, &
sunt. Qui mandúcat
anem, vivet in ætér-
oan. 6. 59.
piéntia míscuit vinum,
opósuit mensam suam.
. 1. 2.
sancti Evangélii se-
ndùm Joánnem.
vij. *c*. 6. 56. *ad* 59.
o témpore; Dixit Je-
urbis Judæórum; Caro
rè est cibus, & sanguis
rè est potus. Qui man-
eam carnem, & bibit
meum sánguinem, in me ma-
net, & ego in illo. Et réli-
qua.

Homília sancti Augustíni
epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 26.
§. 17.

Cum cibo & potu id áppetant hómines, ut non esúriant, neque sítiant: hoc veráciter non præstat; nisi iste cibus & potus, qui eos à quibus súmitur, immortáles & incorruptíbiles facit, id est, société ipsa Sanctórum, ubi pax erit & únitas plena atque perfécta. Proptérea quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Jesus Christus corpus & sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid redigúntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confit: áliud in unum ex multis ácinis cónfluit.

℟. Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. * Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. *Joan* 6. 56. 57. ℣. Comédite amíci, & bíbite, & inebriámini caríssimi. *Cant*. 5. 1. * Qui mandúcat.

Lectio viij. §. 18.

Denique jam expónit quómodo id fiat quod lóquitur, & quid sit manducáre corpus ejus, & sánguinem bíbere. [Qui mandúcat carnem

meam, & bibit meum sánguinem, in me manet; & ego in illo.] Hoc est ergo manducáre illam escam, & illum bíbere potum, in Christo manére, & illum manéntem in se habére. Ac per hoc qui non manet in Christo, & in quo non manet Christus, procul dubio nec mandúcat spirituáliter carnem ejus, nec bibit ejus sánguinem, licèt carnáliter & visibíliter premat déntibus sacraméntum córporis & sánguinis Christi: sed magis tantæ rei sacraméntum ad judícium sibi mandúcat & bibit, quia immúndus præsúmpsit ad Christi accédere sacraménta, quæ áliquis non dignè sumit, nisi qui mundus est: de quibus dicitur, [Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.]

℟. Amen, amen dico vobis: * Nisi manducavéritis carnem Filii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. *Joan.* 6. 54. ℣. Si quis mundus est, & non fecit Phase, exterminábitur ánima illa de pópulis suis. *Num.* 9. 13. * Nisi manducavéritis.

Lectio ix. §. 19.

SIcut,] inquit, [misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem, & qui mandúcat me, & ipse vivet propter me.] Ac si díceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tanquam majórem réferam vitam meam nítio mea fecit, in misit: ut autem quisq propter me, participá quâ mandúcat me. Eg humiliátus vivo prop trem, ille eréctus viv ter me. Si autem ita est: [Vivo propter P quia ipse de illo, nor ipso est; sine detrimént litátis dictum est. Ne dicéndo: [Et qui m me, & ipse vivet prop eándem suam & nost qualitátem significávi grátiam Mediatóris of

℟. Quicúnque man rit panem hunc, vel bib licem Dómini indígn erit córporis & sángui mini: * Probet autem homo, & sic de pane il & de cálice bibat. 1. C 27. 28. ℣. Anima poll éderit de cárnibus hóst ríbit de pópulis suis. 7. 20. * Probet. Glóri *titur* ℟. Quicúnque.

Te Deum.

AD LAUD

MATUTINA

℣. *Sacerdotalis*, Ben Dóminum qui fecit te inebriántem te ab ó bonis suis. *Eccli.* 32. 1

Psalmi de Domin

Antiphona 7. *toni*

DIxit Jesus: Panis qui de cœlo desc & dat vitam mundo. J 32. 33.

Ant. 1. a. Amen, amen dico vobis: Ego sum panis vivus qui de cœlo descéndi. *Joan.* 6. 47. 51.

Ant. 2. D. Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui mandúcat me, & ipse vivet propter me. *Joan.* 6. 58.

Ant. 3. g. Qui mandúcat.

Loco Cantici, Benedícite, *dicitur sequens*

Canticum. *Sap.* 16. 20. *ad* 21.

ANgelórum escâ nutrivísti pópulum tuum; * & parátum panem de cœlo præstitísti illis sine labóre,

Omne delectaméntum in se habéntem, * & omnis sapóris suavitátem.

Substántia enim tua dulcédinem tuam, quam in filios habes, * ostendébat:

Et desérviens uniuscujúsque voluntáti, * ad quod quisque volébat, convertebátur.

Glória Patri, &c.

Et dicitur per totam Octavam, cùm sit de Octava.

Ant. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam. *Joan.* 6. 55.

Ant. 5. a. Qui mandúcat & bibit indígnè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. 1. *Cor.* 11. 29.

Capitulum. *Isai.* 55. 2. 3.

AUdíte audiéntes me, & comédite bonum, & delectábitur in crassitúdine ánima vestra: inclináte aurem vestram; & veníte ad me: audíte, & vivet ánima vestra.

Hymnus. *S. Thomæ Aquin.*

VERBUM, supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

IN mortem à discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

QUIBUS sub bina spécie
Carnem dedit & sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

SE nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

QUI carne nos pascis tuâ,
Sit laus tibi; Pastor bone,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriúsque Spíritus.
Amen.

℣. Pinguis panis ejus, ℟. Et præbébit delícias régibus. *Gen.* 49. 20.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D.* *Duplicatur.*

Quotiescúnque manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. 1. *Cor.* 11. 26.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquisti; tríbue, quæsumus, ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus; Qui vivis.

AD HORAS, *in fine Hymnorum, Doxologia*, Qui carne nos pascis tuá, &c. *ut suprà.*

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM, *Ant.* Dixit Jesus.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui carne nos pascis tuâ.

Orationes, Deus, qui nobis, *suprà*, *&* Dómine sancte, *sub una conclusione.* [*Et sic per Octavam, nisi aliter notetur.*]

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 13 *can.* 6.

SI quis dixerit, in sancto Eucharístiæ sacraménto Christum unigénitum Dei filium non esse cultu latríæ, étiam extérno, adorándum; atque ídeo nec festívâ peculiári celebritáte venerándum, neque in Processiónibus, secúndùm laudábilem & universálem Ecclésiæ sanctæ ritum & consuetúdinem, solémniter circumgestandum, vel non públicè, ut adorétur, pópulo proponéndum, & ejus adoratóres esse idolólatras; anáthema sit.

AD TERTIAM, *Ant.* Amen.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. 23. 24.

DOminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. *breve*, Paráfti Dómine, in conspéctu meo mensam, * Allelúia, allelúia. ℟. Paráfti. ℣. Advérsùs eos qui tríbulant me. * Allelúia. Glória. ℟. Paráfti. *Ps.* 22. 5.

℣. Justi epuléntur, & exsúltent in conspéctu Dei, ℟. Et delectóntur in lætítia. *Ps.* 67. 4.

AD SEXTAM, *Ant.* Sicut misit me.

Capitulum. 1. *Cor.* 10. 16.

CAlix benedictiónis cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? & panis quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini est?

℟. *breve*, Cibávit eos Dóminus ex ádipe fruménti, * Allelúia, állelúia. ℟. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. * Allelúia. Glória. ℟. Cibávit. *Ps.* 80. 17.

℣. Calix meus inébrians quàm præclárus est! ℟. Et misericórdia tua subsequétur me ómnibus diébus vitæ meæ. *Ps.* 22. 5. 6.

AD NONAM, *Ant.* Qui manducat.

Capitulum. 1. *Cor.* 10. 20. 21.

NOn potéstis cálicem Dómini bíbere, & cálicem dæmoniórum: non potéstis mensæ Dómini partícipes esse, & mensæ dæmoniórum.

ve, Qui accédunt ad
m , sanctificéntur ;
i , allelúia. ℟. Qui
. ℣. Ne percútiat eos.
i. Glória. ℟. Qui ac-
Exod. 19. 22.
iæ participátio justí-
iniquitáte ? ℟. Aut
etas luci ad ténebras.
. 14.
E S P E R A S.
phona 1. *toni*. â.
teántur Dómino mi-
órdiæ ejus, & mirabí-
íliis hóminum : quia
inánem , & ánimam
m satiávit bonis. *Ps*.
.
us , Dixit Dóminus ,

.. *D*. Memóriam fecit
im suórum miséricors
itor Dóminus: escam
éntibus se. *Ps*. 110. 4.
us, Confitébor , 23.
. a. Pane cœli satu-
. Dirúpit petram , &
: aquæ ; abiérunt in
nina. *Ps*. 104. 40. 41.
us , Crédidi , 42.
E. Coméderunt, & sa-
it, & impinguáti sunt,
ivérunt delíciis in bo-
igna. 2. *Esdr*. 9. 25.
s, Beáti omnes , 77.
d. Manducavérunt ,
érunt omnes pingues
n conspéctu ejus ca-
ies qui descéndunt in
Ps. 21. 30.
s , Lauda Jerúsalem,

Capitulum. *Zach*. 9. 17.

QUid bonum Dómini est , & quid pulcrum ejus, nisi fruméntum electórum , & vinum gérminans vírgines ?

℟. Unus panis ; & * Unum corpus multi sumus , omnes qui de uno pane participámus. 1. *Cor*. 10. 17. ℣. Exúltate in conspéctu Dei , qui inhabitáre facit unius moris in domo. *Ps*. 67. 5. 7. * Unum. Glória. *Repetitur* ℟. Unus panis.

Hymnus. S. *Thomæ Aquin*.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium ,
Sanguinísque pretiósi ,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

NOBIS datus , nobis natus
Ex intácta Vírgine ,
Et in mundo conversátus ,
Sparso verbi sémine ,
Sui moras incolátûs
Miro clausit órdine.

IN suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus ,
Observátâ lege plenè
Cibis in legálibus ,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

VERBUM caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum;
Et si sensus déficit ,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

TANTUM ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :

non de oppréſſo, non de vincto vel ſolúto, non de eſuriénte vel ſitiénte. Ab Euchariſtia & oratióne ábſtinent; eò quòd non confiteántur Euchariſtiam carnem eſſe Servatóris noſtri Jeſu Chriſti, quæ pro peccátis noſtris paſſa eſt, quam Pater ſuâ benignitáte ſuſcitávit. Qui ergo contradícunt huic dono Dei, altercántes moriúntur. Utile autem eſſet ipſis dilígere, ut & reſúrgerent.

℟. Accípiens Jeſus, 170.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 13. *can.* 1.

SI quis negáverit, in ſanctíſſimæ Euchariſtiæ ſacraménto continéri verè, & reáliter, & ſubſtantiáliter corpus & ſánguinem unà cum ánima & divinitáte Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ac proínde totum Chriſtum; ſed díxerit tantúmmodo eſſe in eo ut in ſigno, vel figúra, aut virtúte; anáthema ſit.

SABBATO

intrà Octavam Sanctiſſimæ Euchariſtiæ.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 6. 1. *ad* 5.

FUit arca Dómini in regióne Philiſthinórum ſeptem ménſibus. Et vocavérunt Philíſthiim ſacerdótes & divínos, dicéntes: Quid faciémus de arca Dómini? Indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum ſuum. Qui dixérunt: Si remíttitis arcam Dei Iſraël, nolíte dimíttere eam vácuam, ſed quod debétis, réddite ei pro peccáto; & tunc curabímini: & ſciétis quare non recédat manus ejus à vobis. Qui dixérunt: Quid eſt quod pro delícto réddere debeámus ei? Reſponderúntque illi: Juxta númerum provinciárum Philiſthinórum, quinque anos aúreos faciétis, & quinque mures aúreos; quia plaga una fuit ómnibus vobis, & ſátrapis veſtris.

℟. Caro mea, 171.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 8.

FAcietíſque ſimilitúdines anórum veſtrórum, & ſimilitúdines múrium qui demolíti ſunt terram; & dábitis Deo Iſraël glóriam: ſi fortè rélevet manum ſuam à vobis, & à diis veſtris, & à terra veſtra. Quare aggravátis corda veſtra, ſicut aggravávit Ægyptus & Phárao cor ſuum? nonne poſtquam percúſſus eſt, tunc dimíſit eos, & abiérunt? Nunc ergo arrípite & fácite plauſtrum novum unum; & duas vaccas fœtas, quibus non eſt impóſitum jugum, júngite in plauſtro, & reclúdite vítulos eárum domi. Tolletíſque arcam Dómini, & ponétis in plauſtro; & vaſa aúrea, quæ exolvíſtis ei pro delícto, ponétis in capſéllam ad latus ejus: & dimíttite eam, ut vadat.

℟. Amen, amen, 172.

Ex Epístola sancti Cypriáni epíscopi & mártyris, ad Cæcílium.

Epist. 63. post initium.

Lectio iij.

IN sacerdóte Melchísedech sacrificii Domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secúndùm quod Scriptúra divína testátur, & dicit: [Et Melchísedech rex Salem prótulit panem & vinum; fuit autem sacérdos Dei summi, & benedíxit Abraham.] Quòd autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus-sanctus, ex persóna Patris ad Filium, dicens: [Ante lucíferum génui te: Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.] Qui ordo útique hic est de sacrifício illo véniens, & inde descéndens; quòd Melchísedech sacérdos Dei summi fuit, quòd panem & vinum óbtulit, quòd Abraham benedíxit. Nam quis magìs sacérdos Dei summi, quàm Dóminus noster Jesus Christus, qui sacrifícium Deo Patri óbtulit, & óbtulit hoc idem quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem & vinum, suum scílicet corpus & sánguinem.

℟. Quicúnque, 172.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 13. *can.* 2.

SI quis díxerit in sacrosáncto Eucharístiæ sacraménto remanére *substántiam panis &* vini unà cum córpore & sánguine Dómini nostri Jesu Christi; anáthema sit.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato.

Antiphona 1. *toni.* D.

MElchísedech rex Salem, sacérdos Dei summi obviávit Abrahæ regrésso à cæde regum; & benedíxit ei. *Hebr.* 7. 1.

Ant. 2. D. Proférens panem & vinum, benedíxit ei, & ait: Benedíctus Abram Deo excélso, qui créavit cœlum & terram. *Gen.* 14. 18. 19.

Ant. 3. a. Melchísedech décimas ómnium divísit Abraham. Intuémini quantus sit hic, cui & décimas dedit Abraham patriárcha. *Hebr.* 7. 2. 4.

Ant. 4. *E.* Per Abraham, Levi qui décimas accépit, decimátus est, adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. *Hebr.* 7. 9. 10.

Ant. 8. G. Neque inítium diérum, neque finem vitæ habens Melchísedech, assimilátus Filio Dei, manet sacérdos in perpétuum. *Hebr.* 7. 3.

Capitulum. *Hebr.* 7. 6. 7.

CUjus generátio non annumerátur in Levítis, décimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habébat repromissiónes, benedíxit: sine ulla autem contradictióne, quod minus est, à melióre benedícitur.

Hymnus, Pange lingua, *suprà*, 175.

℣. Ad interióra veláminis præcúrsor pro nobis introívit Jesus, ℟. Secúndùm órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. *Hebr. 6. 19. 20.*

Ad Magnificat, *Ant.* 2.D.* Consummátus Jesus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech. *Hebr. 5. 9. 10.*

Oratio, Dómine Jesu, *infrà ad Laudes.*

Completorium, *ut in die SS. Eucharistiæ*, 176.

DOMINICA INTRA OCTAVAM SS. EUCHARISTIÆ, quæ est II. post Pentecosten.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Pontíficem magnum, Jesum filium Dei, *Veníte, adorémus. *Hebr. 4. 14.*

Psalmus, Venite, 2.

Hymnus, Sacris solémniis, *suprà*, 166.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Si consummátio per sacerdótium Leviticum erat, quid adhuc necessárium fuit, secúndùm órdinem Melchísedech álium súrgere sacerdotem, & non secúndùm órdinem Aáron dici? *Hebr. 7. 11.*

Ant. 7. c. Translàto sacerdótio, necésse est ut & legis translátio fiat; maniféstum est enim quòd ex Juda ortus est Dóminus noster: in qua tribu nihil de sacerdótibus Móyses locútus est. *Hebr. 7. 12. 14.*

Ant. 8. G. Ampliùs adhuc maniféstum est; si secúndùm similitúdinem Melchísedech exúrgat álius sacérdos, qui non secúndùm legem mandáti carnális factus est. *Hebr. 7. 15. 16.*

℣. Reprobátio fit præcedéntis mandáti, ℟. Propter infirmitátem ejus, & inutilitátem. *Hebr. 7. 18.*

De Epístola beáti Pauli apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. *c.* 8. 1. *ad* 6.

TAlem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, sanctórum minister, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo. Omnis enim póntifex ad offeréndum múnera & hóstias constitúitur: unde necésse est & hunc habére áliquid quod ófferat. Si ergo esset super terram, nec esset sacérdos; cùm essent qui offérrent secúndùm legem múnera, qui exemplári & umbræ desérviunt cœléstium. Sicut respónsum est Móysi, cùm consummáret tabernáculum: Vide, inquit, ómnia fácito secúndùm exémplar quod tibi osténsum est in monte. Nunc autem mélius sortítus est ministérium, quantò & melióris testaménti mediátor est, quod in melióribus repromissiónibus sancítum est.

℟. Immolábit agnum uni-

:rsa multitúdo filiórum Isël ad vésperam ; & * Edent rnes,& ázymos panes. *Exod.* t. 6. 8. ℣. Pascha nostrum nmolátus est Christus : ítaue epulémur in ázymis sinзritátis & veritátis. 1. *Cor.* 5. . 8. * Edent.

Lectio ij. *c.* 10. 11. *ad* 18.

OMnis quidem sacérdos præstò est quotídie miístrans, & eásdem sæpe ófferens hóstias, quæ nunquam ossunt auférre peccáta : hic utem unam pro peccátis ófferens hóstiam, in sempitérnum sedet in déxtera Dei, de étero expéctans donec ponántur inimíci ejus scabéllum edum ejus. Unâ enim oblaióne consummávit in sempiérnum sanctificátos. Contetátur autem nos & Spíritussanctus. Postquam enim dixit: Hoc autem testaméntum,quod testábor ad illos post dies illos, dicit Dóminus, Dando leges meas in córdibus eórum, & in mentibus eórum superscríbam eas : & peccatórum & iniquitátum eórum jam non recordábor ámpliùs. Ubi autem horum remíssio; jam non est oblátio pro peccáto.

℟. Appáruit in solitúdine minútum, in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent fílii Israël, ait eis Móyses : * Iste est panis quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum. *Exod.* 16. 14. 15. ℣. *Non Móyses dedit vobis* panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. *Joan.* 6. 32. * Iste est.

Lectio iij. *v.* 19. *ad* 25.

HAbéntes ítaque, fratres, fidúciam in intróitu sanctorum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, & vivéntem per velámen, id est, carnem suam, & sacerdótem magnum super domum Dei : accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda à consciéntia mala, & ablúti corpus aquâ mundâ, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem; (fidélis enim est qui repromísit) & considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis, & bonórum óperum : non deseréntes collectiónem nostram, sicut consuetúdinis est quibúsdam, sed consolántes; & tantò magis, quantò vidéritis appropinquántem diem.

℟. Respéxit Elías, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ : comédit, & bibit, & * Ambulávit in fortitúdine cibi illíus, usque ad montem Dei. 3. *Reg.* 19. 6. 8. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. *Joan.* 6. 52. * Ambulávit. Glória. * Ambulávit.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum. Hebr. 7. 21.

Ant. 3. g. Alii sine jurejurándo sacerdótes facti sunt;

Jesus autem cum jurejurándo. *Heb.* 7. 20. 21.

Ant. 3. g. Christus non semetipsum clarificávit ut Póntifex fieret, sed qui locútus est ad eum: Filius meus es tu. *Hebr.* 5. 5.

℣. Unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ ℟. Præ consórtibus tuis. *Ps.* 44. 8.

Ex Apológia sancti Justíni mártyris, pro Christiánis.

Apolog. 2. *ad Antoninum pium, circa finem.*

Lectio iv.

OFfértur ei qui frátribus præest panis, & póculum aquæ & vini; quibus ille accéptis, laudem & glóriam rerum ómnium Patri per nomen Filii & Spiritûs-sancti offert; & gratiárum actiónem, pro eo quòd nos donis suis hisce dignátus sit, prolíxè exéquitur. Atque ubi ille preces & gratiárum actiónem absólvit; pópulus omnis qui adest, faustâ approbatióne acclámat, dicens: Amen. Amen autem hebráïcè significat, Fiat. Præsidens verò postquam gratiárum actiónem perfécit, & pópulus univérsus apprecatióne lætâ eam comprobávit; qui apud nos Diáconi vocántur, distríbuunt unicuíque præséntium, ut partícipet eum in quo grátiæ actæ sunt panem, vinum & aquam; & ad abséntes perférunt.

℟. *Litigábant* Judæi ad ínvicem, dicéntes: * Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? *Joan.* 6. 52. 53. ℣. Pópulo huic factum est cor incrédulum, & exásperans: recessérunt, & abiérunt. *Jer.* 5. 23. * Quómodo.

Lectio v.

POrrò aliméntum hoc apud nos appellátur Eucharístia: quod nulli álii participáre lícitum est, quàm ei qui veram esse doctrínam nostram credit; quique lavácro, propter remissiónem peccatórum regeneratiónemque dato, ablútus est; & qui ita vivit, ut Christus trádidit. Neque enim ut usitátum panem & usitátum potum hæc súmimus: sed quemádmodum per Verbum Dei homo factus Jesus Christus Salvátor noster, & carnem & sánguinem, salútis nostræ causâ hábuit; ita étiam, eam in qua per preces Verbi ejus ab ipso proféctì grátiæ sunt actæ alimóniam, unde sanguis & caro nostra per mutatiónem alúntur, incarnáti illius Jesu carnem & sánguinem esse docti sumus. Apóstoli enim in Commentáriis à se scriptis, quæ Evangélia vocántur, ita tradidérunt præcepísse sibi Jesum; cum accépto pane, cùm grátias egísset, dixísse: [Hoc fácite in memóriam meî; hoc est corpus meum:] & póculo simíliter accépto, cùm grátias egísset, dixísse: [Hic est sanguis meus.]

℟. Cœnántibus discípulis

:cépit Jesus panem, & * Be-:díxit, ac fregit, dedítque s, & ait: Accípite, & comé-te: hoc est corpus meum. *fatt.* 26. 26. ℣. Panem cœli ɔdit eis: panem Angelórum ıanducávit homo. *Ps.* 77. 24. ʃ. * Benedíxit.

Lectio vj. *Paulò pòst.*

N ómnibus quas offérimus . oblatiónibus, benedicéndo udámus factórem ómnium ɛr filium ejus Jesum Chri-um, & Spíritum-sanctum. Et ːe qui dicitur Solis, ómnium ui vel in óppidis vel in agris ıanent, in eúndem locum ɔnvéntus fit: & Commentá-a Apostolórum, aut Scripta rophetárum, quándiu fert ora, legúntur. Deínde, Le-ɔ́re quiescénte, Præsidens ratiónem, quâ pópulum ín-ruit & ad imitatiónem tam ılcrárum rerum exhortátur, ıbet. Tum consúrgimus om-ɛs, & preces fúndimus: &, : ántea díximus, précibus ːráctis, panis offértur & vi-ım & aqua; & Præpósitus dem quantùm pro viríli sua ɔtest, preces & gratiárum tiónes profúndit; populús-ıe acclámat, dicens: Amen. : distribútio communicatió-ıe fit eórum in quibus grá-: sunt actæ, cuíque præsén-, abséntibus autem per Diá-nos míttitur. Quibus có-e súppetunt, ii, pro ar-rio quísque suo, contrí-unt: *& quod collígitur,* apud Præpósitum depónitur; illéque inde opitulátur pupíllis, víduis, vinctis, & ádvenis; & ipse ómnium indigéntium curátor est. Solis autem die convéntum ágimus, quòd is primus dies sit in quo Deus, ténebras & matériam cùm vertísset, mundum effécit; & Jesus Christus Salvátor noster eo ipso die à mórtuis resurréxit.

℟. Accípiens Jesus cálicem, grátias egit; & dedit illis, dicens: Bíbite ex hoc omnes: hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui * Pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. *Matt.* 26. 27. 28. ℣. Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobíscum. *Exod.* 24. 8. * Pro multis. Glória. * Pro multis.

In III. Nocturno.

Ant. 1. f. Omnis sacérdos præstò est quotídie minístrans, & eásdem sæpe ófferens hóstias, quæ nunquam possunt auférre peccáta: Jesus autem unâ oblatióne consummávit sanctificátos. *Hebr.* 10. 11. 12. 14.

Ant. 1. a. Alii plures facti sunt sacerdótes; idcírco quòd morte prohiberéntur permanére; Jesus autem eò quòd máneat in ætérnum, sempitérnum habet sacerdótium. *Hebr.* 7. 23. 24.

Ant. 5. a. Nunc mélius sortítus est ministérium, quantò & melióris testaménti mediátor est, quod in melióribus

repromissiónibus sancítum est. *Hebr.* 8. 6.

℣. Per ipsum offerámus hóstiam laudis semper Deo; ℟. Id est, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. *Hebr.* 13. 15.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 14. 16. *ad* 24.

IN illo témpore; Dixit Jesus cuídam de simul discumbéntibus cum ipso in domo príncipis Pharisæórum: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et misit servum suum horâ cœnæ dícere invitátis ut venírent, quia jam paráta sunt ómnia. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii papæ.

Homil. 36. *in Evang.*

HOc distáre, fratres caríssimi, inter delícias córporis & cordis solet, quòd corporáles delíciæ cùm non habéntur, grave in se desidérium accéndunt; cùm verò hábitæ edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contrà, spirituáles delíciæ cùm non habéntur, in fastídio sunt; cùm verò habéntur, in desidério; tantóque à comedénte ámpliùs esuriúntur, quantò & ab esuriénte, ámpliùs comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia dísplicet; in istis appetítus vilis est, & experiéntia magìs placet. In illis appetítus saturitátem; satúritas fastídium génerat; in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítum parit. Augent enim spirituáles delíciæ desidérium in mente; dum sátiant: quia quantò magìs eárum sapor percípitur, eò ámpliùs cognóscitur quòd avidiùs amétur; & idcírco non hábitæ amári non possunt; quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat?

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, & misit servum suum horâ cœnæ dícere invitátis ut venírent, * Quia jam paráta sunt ómnia. *Luc.* 14. 16. 17. ℣. Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis. *Prov.* 9. 5. * Quia.

Lectio viij. *Post pauca.*

HAs autem homo delícias tunc amísit, cùm in paradíso peccávit: extrà éxiit, cùm os à cibo ætérnæ dulcédinis clausit. Undè nos quoque nati in hujus peregrinatiónis ærúmna, huc fastidiósi jam vénimus, nec scimus quid desideráre debeámus; tantóque se ámpliùs fastidii nostri morbus exággerat, quantò se magìs ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat: & eò jam intérnas delícias non áppetit, quò eas comédere diù longéque desuévit.

℟. Cœpérunt simul omnes excusáre. * Primus dixit: Vil-

ni, & necésse hábeo vi-
lam. Alter dixit: Juga
emi, eo probáre illa.
ↄ. 18. 19. ℣. Non au-
t, sed abiérunt in vo-
bus, & in pravitáte cor-
mali, factíque sunt re-
n. *Jer.* 7. 24.* Primus

Lectio ix.

ídio ergo nostro tabés-
nus, & longâ inédiæ
fatigámur. Et quia gu-
ntùs nólumus parátam
linem, amámus forìs
famem nostram. Sed
ıa nos pietas nec dese-
se déserit. Contémptas
illas delícias ad memó-
ostræ óculos révocat,
: nobis propónit: in pro-
ne torpórem éxcutit,
ut fastídium nostrum
ere debeámus, invítat.
mque: [Homo quidam
œnam magnam, & vo-
multos.] Quis iste ho-
t, nisi ille de quo per
ıétam dícitur: [Et homo
t quis cognóvit eum?]
ecit cœnam magnam;
atietátem nobis dulcé-
ntérnæ præparávit.
rátus pater-famílias di-
rvo suo: * Exi citò in
s, & vicos civitátis: &
peres, ac débiles, & cæ-
& claudos íntroduc huc.
4. 21. ℣. Ite ángeli ve-
ad gentem convúlsam,
cerátam; ad gentem ex-
ıtem, & conculcátam.

Isai. 18. 2.* Exi citò. Glória. † Paúperes. ... Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Benedícito Dóminum qui fecit te, ℟. Et inebriántem te ab ómnibus bonis suis. *Eccli.* 32. 17.

Omnia ut in die SS. Eucharistiæ, præter sequentia.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. â. Dómine factum est ut imperásti & adhuc locus est. Exi in vias, & sepes; & compélle intráre, ut impleátur domus mea. *Luc.* 14. 22. 23.

Oratio.

DOmine Jesu, Póntifex ætérne, cujus delíciæ sunt esse cum fíliis hóminum; da nobis, quæsumus, ut qui cum multis ad cœnam tuam à te sumus benígnè vocáti, inter paucos eléctos misericórditer recipiámur; Qui vivis.

AD HORAS, *Omnia ut in die SS. Eucharistiæ, exceptis quæ sequuntur.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 13. *can.* 2.

SI quis negáverit mirábilem illam & singulárem conversiónem totíus substántiæ panis in corpus, & totíus substántiæ vini in sánguinem, manéntibus duntáxat speciébus panis & vini, quam quidem conversiónem Cathólica Ecclésia aptíssimè Transsubstantiatiónem appéllat, anáthema sit.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, *Oratio*, Dómine Jesu, *suprà ad Laudes.*

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Antiphona 1. *toni.* D.

TAlis decébat ut nobis esset Póntifex, qui non habet necessitátem quotidie, priùs pro suis delictis hóstias offérre, deinde pro pópuli. *Hebr.* 7. 27.

Ant. 4. E. Lex hómines constítuit sacerdótes infirmitátem habéntes: sermo autem jurisjurándi, qui post legem est, Fílium in ætérnum perféctum. *Hebr.* 7. 28.

Ant. 5. g. Débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fieret, & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli. *Hebr.* 2. 17.

Ant. 3. *a.* Non habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. *Hebr.* 4. 15.

Ant. 5. a. In eo in quo passus est ipse & tentátus, potest eis & qui tentántur auxiliári. *Hebr.* 2. 18.

Capitulum. Hebr. 9. 11. 12.

CHristus assistens Póntifex futurórum bonórum per ámplius & perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérnâ redemptióne invéntâ.

Hymnus, Pange lingua, 175.

℣. Salváre in perpétuum potest accedéntes per semetípsum ad Deum, ℟. Semper vivens ad interpellándum pro nobis. *Hebr.* 7. 25.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. *a.* Dico vobis, quòd nemo virórum illórum, qui vocáti sunt, gustábit cœnam meam. *Luc.* 14. 24.

Oratio, Dómine Jesu, *suprà in Laudibus.*

FERIA SECUNDA *intrà Octav. SS. Eucharistiæ.*

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 6. 19. *ad fin.*

PErcússit Dóminus de viris Bethsamítibus, eò quòd vidíssent arcam Dómini: & percússit de pópulo septuagínta viros, & quinquagínta míllia plebis. Luxítque pópulus, eò quòd Dóminus percussíffet plebem plagâ magnâ. Et dixérunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus? & ad quem ascéndet à nobis? Misérúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes: Reduxérunt Philisthiim arcam Dómini, descéndite, & redúcite eam ad vos.

℟. Immolábit, 167.

Lectio ij. *c.* 7. 1. *ad* 4.

VEnérunt ergo viri Cariathíarim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in

Gábaa : Eleázarum autem fi-
lium ejus sanctificavérunt, ut
custodíret arcam Dómini. Et
factum est, ex qua die mansit
arca Dómini in Cariathíarim,
multiplicáti sunt dies ; (erat
quippe jam annus vigésimus)
& requiévit omnis domus Is-
raël post Dóminum. Ait au-
tem Sámuël ad univérsam do-
mum Israël, dicens : Si in toto
corde vestro revertímini ad
Dóminum, auférte deos alié-
nos de médio vestrî, Báalim
& Astaroth ; & præparáte cor-
da vestra Dómino, & servíte
ei soli ; & éruet vos de manu
Philísthiim. Abstulérunt ergo
filii Israël Báalim, & Astaroth,
& serviérunt Dómino soli.

℟. Appáruit, 167.

De Sermóne sancti Hilárii
epíscopi.

Lectio iij. *Lib. 8. de Trinit.*

CHristus ait : Caro mea ve-
rè est esca, & sanguis meus
verè est potus. Qui edit car-
nem meam, & bibit sangui-
nem meum, in me manet, &
ego in eo.] De veritáte car-
nis & sánguinis non relictus
est ambigéndi locus. Nunc
enim & ipsíus Dómini pro-
fessióne, & fide nostrâ verè
caro est, & verè sanguis est.
Et hæc accépta atque hausta
id effíciunt, ut & nos in Chri-
sto, & Christus in nobis sit.
Anne hoc véritas non est ?
Contíngat planè his verum
non esse, qui Christum Jesum
verum esse Deum denégant.
Est ergo in nobis ipse per car-
nem, & sumus in eo : dum
secum hoc, quod nos sumus,
in Deo est. Quòd autem in eo
per sacraméntum communi-
cátæ carnis & sánguinis simus,
ipse testátur, dicens : [Et hic
mundus me jam non videt,
vos autem me vidébitis, quó-
niam ego vivo, & vos vivétis ;
quóniam ego in Patre meo, &
vos in me, & ego in vobis.]

℟. Respéxit, 168.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 13. can. 3.

SI quis negáverit in venerá-
bili sacraménto Eucharí-
stiæ sub unaquáque spécie, &
sub síngulis cujúsque speciéi
pártibus, separatióne factâ,
totum Christum continéri ;
anáthema sit.

FERIA TERTIA
intrà Octav. SS. Eucharistiæ.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c. 8. 1. ad 6.*

FActum est cùm senuísset
Sámuël, pósuit fílios
suos júdices Israël; fuít-
que nomen fílii ejus primogé-
niti Joël ; & nomen secúndi
Abia, júdicum in Bersabée.
Et non ambulavérunt filii il-
líus in viis ejus ; sed declina-
vérunt post avarítiam, acce-
perúntque múnera, & perver-
térunt judícium. Congregáti
ergo univérsi majóres natu Is-
raël, venérunt ad Samuélem
in Rámatha. Dixerúntque ei :
Ecce tu senuísti, & fílii tui non

QUARTA
SS. *Eucharistiæ*.
rimo Regum.
c. 9. 1. ad 6.
deBénjamin nó-
is, filius Abiel,
ror, filii Bécho-
hia, filii viri Jé-
róbore. Et erat
pulo Saül, eléc-
: & non erat vir
l mélior illo. Ab
ursum eminébat
populum.Períe-
ásinæ Cis patris
it Cis ad Saül fí-
olle tecum unum
& consúrgens va-
ásinas. Qui cùm
er montem E-
per terram Sálisa,
iissent, transiérunt
erram Salim, &
ed & per terram
ínimè reperérunt.
venissent in ter-
dixit Saül ad púe-
cum eo: Veni, &
, ne fortè dimíse-
us ásinas, & sólí-
nobis. Qui ait ei:
est in civitáte hac,
; omne quod ló-
ambiguitáte ve-
go eámus illuc, si
nobis de via no-
r quam vénimus.
nea, 171.

v. 14. ad 17.
lérunt in civitá-
mque illi ambu-
dio urbis, appá-
ruit Sámuël egrédiens óbviam eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem quàm veníret Saül, dicens: Hâc ipsâ horâ, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de terra Bénjamin, & unges eum ducem super pópulum meum Israël: & salvábit pópulum meum de manu Philisthinórum; quia respéxi pópulum meum; venit enim clamor eórum ad me. Cúmque aspexisset Sámuël Saülem, Dóminus dixit ei: Ecce vir, quem díxeram tibi, iste dominábitur pópulo meo.

℟. Amen, amen, 172.

De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 83. in Matt. circa fin.

Lectio iij.

Singulis fidélibus per hoc mystérium se conjúngit Christus: & quos péperit, non áliis nutriéndos tradit, sed ipse studiosíssimè alit, hác étiam re tibi persuádens carnem illam tuam assumpsísse. Tantâ ígitur caritáte, atque honóre affécti non torpeámus. Non vidétis quanta infántes ánimi alacritáte mamíllas arrípiunt? quâ pressióne papíllis infígunt lábia? Non minóre cupiditáte nos quoque ad hanc mensam, & ad hujus cálicis spiritálem accedámus papíllam: imò verò majóre desidério quasi lacténtes púeri grátiam spíritûs sugámus. Unus

sit nobis dolor, una mœstítia, si hoc aliménto spirituáli privámur. Non sunt humánæ virtútis hæc ópera, quæ tunc in illa cœna confécit: ipse nunc quoque operátur, ipse pérficit; ministrórum nos órdinem tenémus,: qui verò hæc sanctíficat, & transmútat, ipse est. Nullus ítaque Judas, nullus avárus adsit. Qui discípulus non est, secédat: qui tales non sunt, ab hac mensa excludúntur: [Cum discípulis,] inquit, [meis fácio Pascha.]

℟. Quicúnque, 173.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 13. *can.* 7.

SI quis díxerit, non licére sacram Eucharístiam in sacrário reservári, sed statim post consecratiónem astántibus necessáriò distribuéndam, aut non licére ut illa ad infirmos honoríficè deferátur; anáthema sit.

AD VESPERAS.

Antiphonæ quinque, & alia omnia ut in secundis Vesperis Festi, præter ea quæ sequuntur.

Psalmi dicuntur de Feria.

Responsorium repetitur tantùm à Reclamatione.

Antiphona, ad Magníficat, *duplicatur.*

Oratio, Deus, qui nos, *infrà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut in Die*, 176. *Oratio*, Deus, qui nos, *infrà*, *&* Véritas, *sub una conclusione.*

FERIA QUINTA.

OCTAVA SS. EUCHARISTIÆ.

SEMISOLEMNE.

Omnia ut in Die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria.

In Officio Nocturno Antiphonæ non duplicantur.

*In Responsoriis resumptio fit tantùm ad * Asteriscum.*

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 9. 18. *ad* 22.

ACcéssit Saül ad Samuélem in médio portæ, & ait; Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuël Saúli, dicens: Ego sum Videns. Ascénde ante me in excelsum, ut comedátis mecum hódie, & dimíttam te manè: & ómnia quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi: & de ásinis quas nudiustértius perdidísti, ne sollícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israël, nonne tibi; & omni dómui patris tui? Respóndens

antem Saül, ait: Nunquid non filius Jémini ego sum de mínima tribu Israël, & cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? quare ergo locútus es mihi sermónem istum? Assúmens ítaque Sámuël Saülem & púerum ejus, intróduxit eos in triclínium, & dedit eis locum in cápite eórum qui fúerant invitáti.

℟. Immolábit agnum, 167.

Lectio ij.

c. 9. 24. *ad fin. & c.* 10. 1.

ET comédit Saül cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum, & locútus est cum Saüle in solário; stravítque Saül in solário, & dormívit. Cúmque manè surrexíssent, & jam elucésceret, vocávit Sámuël Saülem in solário, dicens: Surge, & dimíttam te. Et surréxit Saül; egressíque sunt ambo, ipse vidélicet, & Sámuël. Cúmque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuël dixit ad Saül: Dic púero ut antecédat nos, & tránseat: tu autem subsíste paulisper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuël lentículam ólei, & effúdit super caput ejus, & deosculátus est eum, & ait: Ecce, unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipem, & liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

℟. *Appáruit*, 167.

Lectio iij. *v.* 17. *ad* 24.

ET convocávit Sámuël pópulum ad Dóminum in Maspha; & ait ad filios Israël: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: ego edúxi Israël de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiórum, & de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérsis malis & tribulatiónibus vestris; & dixístis: Nequáquam; sed regem constítue super nos. Nunc ergo state coram Dómino per tribus vestras, & per famílias. Et applícuit Sámuël omnes tribus Israël, & cécidit sors tribûs Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin, & cognatiónes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit usque ad Saül filium Cis. Quæsiérunt ergo eum, & non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum, utrúmnam ventúrus esset illuc. Respondítque Dóminus: Ecce abscónditus est domi. Cucurrérunt ítaque, & tulérunt eum inde; stetítque in médio pópuli, & áltior fuit univérso pópulo, ab húmero & sursum. Et ait Sámuël ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non sit símilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, & ait: Vivat Rex.

℟. Respéxit, 168.

In II. Nocturno.

ermo sancti Cyrílli Jerosolymitáni.

Catechef. mystagog. 4.

Lectio iv.

Psa beáti Pauli doctrína abúndè sufficere vidétur, certam vobis de divínis ystériis fidem fáciat, quibus gni rédditi, concórporei, ita dicam, & consanguínei hristi facti estis. Ipse enim odò clamábat, quòd in nocte uâ tradebátur Dóminus noer Jesus Christus accípiens anem, & grátias agens fre-it, & dedit discípulis suis, icens: [Accípite, & manduáte; hoc est corpus meum.] t accípiens cálicem, & grá-as agens, dixit: [Accípite, bíbite; hic est sanguis meus.] ùm ígitur ipse de pane prountiáverit ac díxerit: [Hoc st corpus meum;] quis auébit deínceps ámbígere? & ùm idem ipse tam asseveránter díxerit: [Hic est sanguis meus;] quis unquam dubitáerit, ut dicat non esse ejus ánguinem.

℟. Litigábant, 169.

Lectio v.

A Quam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, uod habet quandam cum ánguine propinquitátem: & um parum dignum existimáimus, cui credámus quòd inum in sánguinem transmuárit? Ad eas núptias, quibus órpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum; & non multò magìs sic eum corpus & sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tanquam corpus ipsíus & sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, & in spécie vini dat nobis sánguinem; ut cùm súmpseris, gustes corpus & sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis & sánguinis párticeps. Sic enim effícimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cùm corpus ejus & sánguinem in membra nostra recípimus. Sic secúndùm beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes rèddimur.

℟. Cœnántibus, 169.

Lectio vj.

O Lim cum Judæis Christus dísserens, [Nisi manducavéritis (inquit) carnem meam, & bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis.] Cùm autem illi, quæ dicta fúerant, non spirituáliter accepíssent; offénsi abíerunt retro: putábant enim quòd eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant & in véteri Testaménto panes propositiónis: verùm illi cùm fúerint véteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novo verò Testaménto panis est cœléstis, calix salutáris, qui & ánimam & corpus sanctíficant.

Quamóbrem

Quamóbrem non sic hæc atténdas velím, tanquam sint nudus & simplex panis, nudum & simplex vinum: corpus enim sunt & sanguis Christi. Nam etiámsi sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confirmet. Ne júdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quòd sis dignus factus, qui córporis & sánguinis Christi párticeps fieres.

℟. Accípiens Jesus, 170.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vij. *c. 6. 56. ad 59.*

IN illo témpore; Díxit Jesus turbis Judæórum: Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. Et réliqua.

Homília sancti Cyrílli Alexandríni.

Lib. 4. in Joan. ad ℣. 57. capitis 6.

QUi mandúcat (inquit) carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in illo.] Sícuti enim si quis liquefactæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commísceat necésse est: sic qui carnem & sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniátur. Símile quodam modo apud Matthæum compéries. [Símile est (inquit) regnum cœlórum ferménto, quod accéptum abscóndit múlier in farínæ satis tribus.] Sicut parum, ut Paulus ait, ferménti totam massam fermèntat; sic mínima Eulogía totum hóminem in seípsam áttrahit, & suâ grátiâ replet: & hoc modo in nobis Christus manet, & nos in Christo.

℟. Caro mea, 171.

Lectio viij.

NOs verò, si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam Eulogíam libénter concurrémus: caveamúsque ne loco láquei damnósam religiónem diábolus prætendat. Rectè, inquit, dicis: scriptum tamen esse non ignorámus, judícium sibi comédere atque bíbere illum, qui de pane cómedit, & de cálice bibit indígnè: Ego ígitur probo meípsum, & indígnum invénio. Quando ígitur, quisquis hæc dicis, dignus eris? Quando Christo teípsum sistes? Nam si peccándo indígnus es, & peccáre non désinis, (quis enim delícta intélligit? secúndùm Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

℟. Amen, amen, 172.

Lectio ix.

QUare pias, quæso, cogitatiónes suscípias, studiósè sanctéque vivas; atque ita Eu-

logíæ párticeps fias; quæ (mihi crede) non mortem solùm, verùm étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cùm in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem; pietátem corróborat; perturbatiónes ánimi extínguit; ægrótos curat; collísos redíntegrat; &, sicut pastor bonus qui ánimam suam pro óvibus pósuit, ab omni nos érigit casu.

℟. Quicúnque, 172.

AD LAUDES MATUTINAS.

Psalmi de Feria, Canticum ut in die Festi.

Antiphona ad Benedíctus, *duplicatur.*

Oratio.

DEus, qui nos per divíni Sacraménti córporis & sánguinis tui veneránda commércia uníus summæ divinitátis partícipes effecísti; præsta, quæsumus, ut sicut tuam cognóscimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur; Qui vivis.

AD HORAS, *Psalmi de Feria.*

AD PRIMAM, *Oratio*, Deus, qui nos, *suprà*, *&* Dómine sancte, Pater omnípotens, *sub uno* Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 13. *can.* 8.

SI quis díxerit, Christum in Eucharístia exhíbitum, spirituáliter tantùm manducári, & *non* étiam sacramentáliter *ac reáliter*; anáthema sit.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Responsorium repetitur tantùm à Reclamatione.

Antiphona ad Magníficat, *duplicatur.*

Oratio, Deus, qui nos, *suprà.*

COMPLETORIUM, *ut in Die*, 176.

Oratio, Deus, qui nos, *&* Véritas, *sub una conclusione.*

FERIA SEXTA.

Officium ut in Psalterio.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 12. 1. *ad* 5.

DIxit Sámuel ad univérsum Israël: Ecce audívi vocem vestram juxta ómnia quæ locúti estis ad me, & constítui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos: ego autem senui, & incánui; porrò filii mei vobíscum sunt: ítaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præstò sum. Loquímini de me coram Dómino, & coram Christo ejus, utrùm bovem cujúsquam túlerim, aut ásinum; si quémpiam calumniátus sum, si oppréssi áliquem, si de manu cujúsquam munus accépi: & contémnam illud hódie, restituámque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulísti de manu alicújus quíppiam. Dixítque ad eos: Testis est Dóminus advérsùm vos, & testis Christus ejus in die hac, quia non

invenéritis in manu mea quíppiam. Et dixérunt : Testis.

℟. Diléctus, 160.

Lectio ij. *v.* 13. *ad* 17.

ET ait Sámuël ad pópulum : Nunc ergo præstò est rex vester quem elegístis & petístis : ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, & servíéritis ei, & audiéritis vocem ejus, & non exasperavéritis os Dómini ; éritis & vos, & rex qui ímperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum. Si autem non audiéritis vocem Dómini, sed exasperavéritis sermónes ejus ; erit manus Dómini super vos, & super patres vestros. Sed & nunc state, & vidéte rem istam grandem quam factúrus est Dóminus in conspéctu vestro. Nunquid non messis trítici est hódie? invocábo Dóminum, & dabit voces & plúvias ; & sciétis, & vidébitis quia grande malum fecéritis vobis in conspéctu Dómini, peténtes super vos regem.

℟. Dixit Sámuël, 160.

Lectio iij. *v.* 18. *ad* 24.

ET clamávit Sámuël ad Dóminum, & dedit Dóminus voces & plúvias in illa die. Et tímuit omnis pópulus nimis Dóminum & Samuélem ; & dixit univérsus pópulus ad Samuélem : Ora pro servis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur : addídimus enim *univérsis peccátis* nostris malum, ut peterémus nobis regem. Dixit autem Sámuël ad pópulum : Nolíte timére, vos fecístis univérsum malum hoc ; verúntamen nolíte recédere à tergo Dómini, sed servíte Dómino in omni corde vestro. Et nolíte declináre post vana, quæ non pródérunt vobis ; neque éruent vos, quia vana sunt. Et non derelínquet Dóminus pópulum suum, propter nomen suum magnum ; quia jurávit Dóminus fácere vos sibi pópulum. Absit autem à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis, & docébo vos viam bonam & rectam. Igitur timéte Dóminum, & servíte ei in veritáte, & ex toto corde vestro.

℟. Si in toto corde, 161.

Oratio Dominica præcedentis.

CANON.

Ex Concílio Narbonénsi

An. 1609. *cap.* 32.

INvígilent Párochi supra gregem, & paráti semper sint, ne per illórum negligéntiam, aut párvuli sine Baptísmo, aut adúlti sine sacraméntis Pœniténtiæ, Communiónis, & Extrémæ - Unctiónis moriántur. Infírmos sæpius vísitent & consoléntur, ac de salúte ánimæ móneant.

SABBATO.

¶ *Hodie & aliis Sabbatis usque ad Adventum*, fit Officium *de B. Maria* in Sabbato ;

quam regnum tuum ul-
nsúrget. Quæsívit Dó-
sibi virum juxta cor
, & præcépit ei Dóminus
t dux super pópulum
, eò quòd non serváveris
ræcépit Dóminus.

C *A* N O N.

Concílio Narbonénsi.
An. 1609. *can.* 33.
seípsos Párochi Sacra-
énta minístrent, & mú-
que officia suárum Ec-
um præstent; neque ab
tiam secundáriis, nisi
ausâ deténti, fieri aut
ári permíttant.

VESPERAS, *ut in Psal-*
r 32.

Magníficat, *Ant.* 4. E.
mélior est obediéntia,
tultórum víctimæ, qui
t quid fáciunt mali.
. 17.
, Protéctor, *infrà post*
nam ad Benedíctus.

MINICA III.
ost Pentecosten.

m de Psalterio. [*Et sic*
Dominicis, usque ad
m.]

NOCTURNO.

ro primo Regum.
c. 13. 15. *ad* 16.

éxit Sámuël, & as-
dit de Gálgalis in Gá-
Bénjamin. Et réliqui
cendérunt post Saül
ópulo, qui expu-
os veniéntes de Gál-
ábaa, *in colle Bén-*
recénsuit Saül pó-
pulum, qui invénti fúerant
cum eo, quasi sexcéntos viros.
Et Saül & Jónathas fílius ejus,
populúsque qui inventus fúe-
rat cum eis, erat in Gábaa
Bénjamin: porrò Philísthiim
consséderant in Machmas.

℟. Diléctus, 160.

Lectio ij. *c.* 14. 6. *ad* 12.

DIxit autem Jónathas ad adoléscentem armíge-
rum suum: Veni, transeámus
ad statiónem incircuncisórum
horum, si fortè faciat Dómi-
nus pro nobis; quia non est
Dómino difficile salváre vel
in multis, vel in paucis. Di-
xítque ei ármiger suus: Fac
ómnia quæ placent ánimo tuo:
perge quò cupis, & ero tecum
ubicúnque volúeris. Et ait Jó-
nathas: Ecce nos transímus
ad viros istos. Cúmque appa-
ruérimus eis, si táliter locúti
fúerint ad nos, manéte donec
veniámus ad vos; stemus in
loco nostro, nec ascendámus
ad eos. Si autem díxerint:
Ascéndite ad nos: ascendá-
mus; quia trádidit eos Dómi-
nus in mánibus nostris: hoc
erit nobis signum. Appáruit
ígitur utérque statióni Phili-
sthinórum: dixerúntque Phili-
sthiim: En Hebræi egrediúntur
de cavérnis in quibus abscón-
diti fúerant. Et locúti sunt
viri de statióne ad Jónatham,
& ad armígerum ejus, dixe-
rúntque: Ascéndite ad nos,
& ostendémus vobis rem. Et
ait Jónathas ad armígeru

suum : Ascendámus, séquere me ; trádidit enim Dóminus eos in manus Israël.

℞. Dixit Sámuël, 160.

Lectio iij. *v.* 13. *ad* 17.

ASCéndit autem Jónathas mánibus & pédibus reptans, & ármiger ejus post eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat sequens eum. Et facta est plaga prima, quâ percússit Jónathas & ármiger ejus, quasi vigínti virórum, in média parte júgeri, quam par boum in die aráre consuévit. Et factum est miráculum in castris, per ágros : sed & omnis pópulus statiónis eórum, qui íerant ad prædándum, obstúpuit, & conturbáta est terra ; & áccidit quasi miráculum à Deo. Et respexérunt speculatóres Saül qui erant in Gábaa Bénjamin, & ecce multitúdo prostráta, & huc illúcque diffúgiens. Et ait Saül pópulo qui erat cum eo : Requírite, & vidéte quis abíerit ex nobis. Cúmque requisíssent, repértum est non adésse Jónatham, & armígerum ejus.

℞. Si in toto corde, 161.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 16. *cap.* 43. *§.* 2.

Lectio iv.

DEfúncto Móyse, pópulum rexit Jesus Nave, & in terram promissiónis intro-dúxit, eámque pópulo divi[...] Ab his duóbus mirabílibus d[...] cibus bella étiam prospérri[...] ac mirabíliter gesta sunt ; D[...] contestánte non tam prop[...] mérita Hebræi pópuli, quà[...] propter peccáta eárum q[...] debellabántur géntium, il[...] eis proveníſſe victórias.

℞. Deus plebis Israël, 16[...]

Lectio v.

POst istos duces, Júdic[...] fuérunt, jam in terra pr[...] missiónis pópulo collocáto : incíperet ínterim reddi Abrá[...] prima promíssio de gente un[...] id est, Hebræa, & terra Ch[...]naan : nondum de ómnib[...] géntibus & toto orbe ter[...]rum ; quòd Christi advén[...] in carne, & non véteris le[...] observatiónes, sed Evang[...] fides fúerat impletúra. Cu[...] rei præfigurátio facta est, qu[...] non Móyses, qui legem p[...]pulo accéperat in monte Sin[...] sed Jesus, cui étiam nom[...] Deo præcipiénte mutátu[...] fúerat, ut Jesus vocarétur, p[...]pulum in terram promissió[...] indúxit. Tempóribus aute[...] Júdicum, sicut se habébant peccáta pópuli & misericórd[...] Dei, alternavérunt prósp[...] & advérsa bellórum.

℞. Dixit Sámuël, 162.

Lectio vj. *§.* 3

INde ventum est ad Regu[...] témpora, quorum prim[...] regnávit Saül : quo reprobát[...] & béllicâ clade prostráto, ej[...] que stirpe rejéctâ ne inde

:éntur, David succéssit
num, cujus máximè
is dictus est filius. In
ticulus quidam factus
xórdium quodámmodo
itis pópuli Dei: cujus
quædam velut adolesc-
lucebátur ab ipso Abra-
sque ad hunc David.
enim frustrà Matthæus
lista sic generatiónes
:morávit, ut hoc pri-
ntervállum quatuórde-
neratiónibus commen-
ib Abraham scílicet us-
David.
[unquid vult, 163.
[II. NOCTURNO.
sancti Evangélii secún-
dùm Lucam.
vij. c. 15. 1. ad 10.
lo témpore; Erant ap-
inquántes Jesu publi-
peccatóres, ut audírent
Et murmurábant Pha-
Scribæ, dicéntes: Quia
:ccatóres récipit, &
:at cum illis. Et réli-

a sancti Gregórii papæ.
. 34. in Evang. hab.
. 3. post Pent. post init.
nsiderándum nobis est,
tres mei, cur Dóminus
: convérsis peccatóri-
iàm de stántibus justis,
gaúdium esse fateátur.
noc, nisi quòd ipsi per
ánum experiméntum
is, quia plerúmque hi
lis se oppréssos pecca-
mólibus sciunt, stant

quidem in via justítiæ, nulla illícita pérpetrant, sed tamen ad cœléstem pátriam ánxiè non anhélant; tantóque sibi in rebus lícitis usum præbent, quantò se perpetrásse nulla illícita meminérunt? Et plerúmque pigri rémanent ad exercénda bona præcípua; quia valde sibi secúri sunt, quòd nulla commíserint mala gravióra.

℟. Erant appropinquántes Jesu Publicáni & peccatóres; & murmurábant Pharisæi & Scribæ, dicéntes: quia Hic * Peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. Luc. 15. 1. 2. ℣. Miserátor & miséricors Dóminus, longánimis & multùm miséricors. Ps. 102. 8. * Peccatóres.

Lectio viij.

At contrà, nonnúnquam hi qui se áliqua illícita egísse meminérunt, ex ipso suo dolóre compúncti, inardéscunt in amórem Dei, seséque in magnis virtútibus exércent, cuncta difficília sancti certáminis áppetunt, ómnia mundi derelínquunt, honóres fúgiunt, accéptis contuméliis lætántur, flagrant desidério, ad cœléstem pátriam anhélant: & quia se errásse à Deo consíderant, damna præcedéntia lucris sequéntibus recompénsant. Majus ergo de peccatóre convérso, quàm de stante justo, gaúdium fit in cœlo; quia & dux in prælio

plus eum mílitem díligit, qui post fugam revérsus hostem fórtiter premit, quàm illum qui nunquam terga præbuit, & nunquam áliquid fórtiter gessit. Sic agrícola illam ámpliùs terram amat, quæ post spinas, úberes fruges profert, quám eam quæ nunquam spinas hábuit, & nunquam fértilem messem prodúcit.

℟. Quis ex vobis homo qui habet centum oves, si perdíderit unam, * Nonne vadit ad ovem quæ períerat? & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15. 4. 5. ℣. Misericórdia Dei super omnem carnem: docet, & érudit quasi pastor gregem suum. *Eccli.* 18. 12. 13. * Nonne.

Lectio ix.

SEd inter hæc sciéndum est, quia sunt pleríque justi in quorum vita tantum est gaúdium, ut eis quælibet peccatórum pœniténtia præpóni nullátenus possit. Nam multi, & nullórum sibi malórum sunt cónscii, & tamen in tanti ardóris afflictióne se exércent, ac si à peccátis ómnibus coangustént ur. Cuncta étiam lícita réspuunt, ad despéctum mundi sublímiter accingúntur, licére sibi nolunt omne quódlibet, bona sibi ámputant étiam concéssa, contémnunt visibília, invisibílibus accendúntur, laméntis gaudent, in cunctis semetípsos humíliant; & sicut nonnúlli peccáta óperum, sic ipsi cogitatiónum pe[...] plórant. Quid ítaqu[...] xerim, nisi justos & [...] tes, qui se & in p[...] de peccáto cogitatió[...] liant, & recti semper[...] persevérant?

℟. Ego pascam o[...] * Quod períerat, r[...] & quod abjéctum er[...] cam; & † Quod [...] fúerat, consolidáb[...] 34. 15. 16. ℣. Venit [...] minis quærere, & s[...] cere quod períerat. [...] 10. * Quod períerat [...] † Quod infírmum f[...] Te Deum.

Ad Benedíctus, [...] Múlier si perdíderit d[...] unam, quærit dilig[...] cùm invénerit, cónv[...] cas, dicens: Congr[...] mihi, quia invéni d[...] quam perdíderam. *L*[...]

Oratio.

PRotéctor in te sp[...] Deus, sine quo [...] válidum, nihil sanct[...] típlica super nos [...] diam tuam: ut, te [...] te duce, sic transe[...] bona temporália, ut [...] támus ætérna; Per D[...]

C A N O [...]

Ex Concílio Col[...]

An. 1536. *part.* 9.

DIligénter pópul[...] néndus est, cu[...] potíssimùm dies Do[...] qui à tempóribus A[...] rum in Ecclésia D[...]

célebris fuit, institútæ sint: nempe ut tum in unum omnes páriter convenírent ad audiéndum verbum Dómini, ad audiéndum quoque sacrum, & communicándum: bréviter, ad vacándum Deo soli, ut dies illa tantùm oratiónibus, hymnis, psalmis, & cánticis spirituálibus transigátur; hoc enim est sanctificáre Sábbatum.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E. Gaúdium erit in cœlo super uno peccatóre pœniténtiam agénte, quàm super nonagínta novem justis; qui non índigent pœniténtiâ. *Luc.* 15. 7.

Oratio, Protéctor, *suprà.*

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 14. 22. *ad* 27.

OMnes Israelítæ qui se abscónderant in monte Ephraïm, audiéntes quòd fugíssent Philisthæi, sociavérunt se cum suis in prælio. Et erant cum Saül quasi decem míllia virórum. Et salvávit Dóminus in die illa Israël. Pugna autem pervénit usque ad Béthaven. Et viri Israël sociáti sunt sibi in die illa: adjurávit autem Saül pópulum, dicens: Maledíctus vir qui coméderit panem usque ad vésperam; donec ulcíscar de inimícis meis. Et non manducávit univérsus pópulus panem: omnéque terræ vulgus venit in saltum, in quo erat mel super fáciem agri. *Ingréssus est itaque pópulus saltum,* & appáruit fluens mel, nullúsque applícuit manum ad os suum: timébat enim pópulus juraméntum. Porrò Jónathas non audíerat cùm adjuráret pater ejus pópulum: extendítque summitátem virgæ quam habébat in manu, & intínxit in favum mellis; & convértit manum suam ad os suum, & illumináti sunt óculi ejus.

℞. Diléctus, 160.

Lectio ij. *v.* 36. *ad* 40.

ET dixit Saül: Irruámus super Philisthæos nocte, & vastémus eos usque dum illucéscat manè, nec relinquámus ex eis virum. Dixítque pópulus: Omne quod bonum vidétur in óculis tuis, fac. Et ait sacérdos: Accedámus huc ad Deum. Et consúluit Saül Dóminum: Num perséquar Philísthiim, si trades eos in manus Israël? Et non respóndit ei in die illa. Dixítque Saül: Applicáte huc univérsos ángulos pópuli: & scitóte, & vidéte per quem accíderit peccátum hoc hódie. Vivit Dóminus salvátor Israël, quia si per Jónatham fílium meum factum est, absque retractatióne moriétur. Ad quod nullus contradíxit ei de omni pópulo. Et ait ad univérsum Israël: Separámini vos in partem unam, & ego cum Jónatha fílio meo ero in parte áltera. Respondítque pópulus ad Saül: Quod bonum vidétur in óculis tuis, fac.

℟. Dixit Sámuël, 160.

Lectio iij. v. 41. *ad* 45.

ET dixit Saül ad Dóminum Deum Israël : Dómine Deus Israël, da indícium : quid est quòd non respónderis servo tuo hódie? Si in me, aut in Jónatha fílio meo est iníquitas hæc, da ostensiónem : aut si hæc iníquitas est in pópulo tuo, da sanctitátem. Et deprehénsus est Jónathas & Saül : pópulus autem exívit. Et ait Saül : Míttite sortem inter me, & inter Jónatham fílium meum : & captus est Jónathas. Dixit autem Saül ad Jónatham : Indica mihi quid féceris. Et indicávit ei Jónathas, & ait : Gustans gustávi in summitáte virgæ quæ erat in manu mea, paúlulùm mellis, & ecce ego mórior. Et ait Saül : Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte moriéris, Jónatha. Dixítque pópulus ad Saül : Ergóne Jónathas moriétur, qui fecit salútem hanc magnam in Israël? hoc nefas est : vivit Dóminus, si cecíderit capíllus de cápite ejus in terram, quia cum Deo operátus est hódie. Liberávit ergo pópulus Jónatham, ut non morerétur.

℟. Si in toto corde, 161.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 24. *cap.* 1. *de reform.*

STátuit sancta Synodus, ut *cùm primùm Ecclésia vacáverit*, *supplicatiónes ac preces públicè privatímque habeántur*, atque à Capítulo per civitátem & diœcésim indicántur; quibus clerus populúsque bonum à Deo Pastórem váleat impetráre.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 15. 16. *ad* 21.

AIt Sámuël ad Saül: Sine me, & indicábo tibi quæ locútus sit Dóminus ad me nocte. Dixítque ei: Lóquere. Et ait Sámuël: Nonne cùm párvulus esses in óculis tuis, caput in tríbubus Israël factus es? unxítque te Dóminus in regem super Israël, & misit te Dóminus in viam, & ait : Vade, & intérfice peccatóres Amalec, & pugnábis contra eos usque ad interneciónem eórum. Quare ergo non audísti vocem Dómini; sed versus ad prædam es, & fecísti malum in óculis Dómini? Et ait Saül ad Samuélem; Immo audívi vocem Dómini, & ambulávi in via per quam misit me Dóminus, & addúxi Agag regem Amalec, & Amalec interféci. Tulit autem de præda pópulus oves & boves, primítias eórum quæ cæsa sunt, ut ímmolet Dómino Deo suo in Gálgalis.

℟. Deus plebis Israël, 162.

Lectio ij. *v.* 22. *ad* 26.

ET ait Sámuël : Nunquid vult Dóminus holocaústa & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? Mé-

lior est enim obediéntia quàm víctimæ; & auscultáre, magìs quàm offérre ádipem aríetum: quóniam quasi peccátum ariolándi est, repugnáre: & quasi scelus idololatriæ, nolle acquiéscere. Pro eo ergo quòd abjecísti sermónem Dómini, abjécit te Dóminus ne sis rex. Dixítque Saül ad Samuélem: Peccávi, quia prævaricátus sum sermónem Dómini, & verba tua, timens pópulum, & obédiens voci eórum. Sed nunc porta, quæso, peccátum meum, & revértere mecum, ut adórem Dóminum. Et ait Samuël ad Saül: Non revértar tecum, quia projecísti sermónem Dómini, & projécit te Dóminus ne sis rex super Israël.

℟. Dixit Sámuël, 162.

Lectio iij. *v.* 27. *ad* 33.

ET convérsus est Sámuël ut abíret: ille autem apprehéndit summitátem pállii ejus, quæ & scissa est. Et ait ad eum Sámuël: Scidit Dóminus regnum Israël à te hódie, & trádidit illud próximo tuo melióri te. Porrò Triumphátor in Israël non parcet, & pœnitúdine non flectétur: neque enim homo est ut agat pœniténtiam. At ille ait: Peccávi: sed nunc honóra me coram senióribus pópuli mei, & coram Israël, & revértere mecum, ut adórem Dóminum Deum tuum. *Revérsus ergo Sámuël secútus est Saülem; & adorávit* Saül Dóminum. Dixítque Sámuël: Addúcite ad me Agag regem Amelec. Et oblátus est ei Agag pinguíssimus, & tremens. Et dixit Agag: Siccine séparat amára mors? Et ait Sámuël: Sicut fecit absque líberis mulíeres gládius tuus, sic absque líberis erit inter mulíeres mater tua. Et in frusta concídit eum Sámuël coram Dómino in Gálgalis.

℟. Nunquid vult, 163.

CANON.

Ex Concílio Nicæno.

An. 325. *can.* 4.

EPíscopum cónvenit máximè ab ómnibus qui sunt in província Epíscopis, ordinári. Si autem hoc difficile fúerit, aut propter instántem necessitátem, aut propter itíneris longitúdinem; tribus tamen omnímodis in idípsum conveniéntibus, & abséntibus pari modo quoque decernéntibus, & per scripta consentiéntibus, tunc ordinátio celebrétur.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j.

c. 15. 35. *ad fin.* & *c.* 16. 1. *ad* 5.

NOn vidit Sámuël ultrà Saül usque ad diem mortis suæ: verúntamen lugébat Sámuël Saülem, quóniam Dóminum pœnitébat quòd constituísset eum regem super Israël. Dixítque Dóminus ad Samuélem: Usquequo tu luges Saül, cùm ego

ficiebámque eos. Nam & leónem, & ursum interféci ego servus tuus: erit ígitur & Philisthæus hic incircuncísus, quasi unus ex eis. Nunc vadam, & aúferam oppróbrium pópuli; quóniam quis est iste Philisthæus incircuncísus; qui ausus est maledicere exercitui Dei vivéntis? Et ait David: Dóminus qui erípuit me de manu leónis, & de manu ursi, ipse me liberábit de manu Philisthæi hujus. Dixit autem Saül ad David: Vade, & Dóminus tecum sit.

℞. Nunquid vult. 163.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 6. cap. 1. de reform.

CAthedrálibus Ecclésiis quibuscúnque ... præféctos monet... sancta Synodus, ut attendéntes sibi & univérso gregi... vígilent,... & ministérium suum ímpleant: impléere autem illud se nequáquam posse sciant, si greges sibi commíssos mercenariórum more déserant, atque óvium suárum, quarum sanguis de eórum est mánibus à suprémo júdice requiréndus, custódiæ mínimè incúmbant.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c.* 17. 40. *ad* 46.

TUlit David báculum suum, quem semper habébat in mánibus; & elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrénte; & misit eos in peram pastorálem quam habébat secum, & fundam manu tulit; & procéssit advérsum Philisthæum. Ibat autem Philisthæus incédens, & appropínquans advérsum David, & ármiger ejus ante eum. Cúmque introspexísset Philisthæus, & vidísset David, despéxit eum: erat enim adoléscens rufus, & pulcher aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David: Nunquid ego canis sum, quòd tu venis ad me cum báculo. Et maledíxit Philisthæus David in diis suis: dixítque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cœli, & béstiis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, & hasta, & clypeo; ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israël, quibus exprobrásti hódie, & dabit te Dóminus, in manu mea, & percútiam te, & aúferam caput tuum à te.

℞. Diléctus, 160.

Lectio ij. *v.* 48. *ad* 51.

CUm ergo surrexísset Philisthæus, & veníret, & appropinquáret contra David, festinávit David, & cucúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque unum lápidem, & fundâ jecit, & circumdúcens percússit Philisthæum in fronte: & infixus est lapis in fronte ejus, & cécidit in ter-

ſuam ſuper terram. Præ-
tque David advérsùm
ſthæum in funda & lápide,
aſſúmque Philiſthæum in-
cit. Cúmque gládium non
ret in manu David, cu-
t, & ſtetit ſuper Phili-
um, & tulit gládium ejus,
úxit eum de vagína ſua;
terfécit eum, præcidítque
: ejus. Vidéntes autem
ſthiim, quòd mórtuus
fortíſſimus eórum, fugé-
Et conſurgéntes viri Iſ-
& Juda vociferáti ſunt, &
cúti ſunt Philiſthæos uſ-
lum veníremt in vallem,
que ad portas Accaron.
Dixit Sámuël, 160.
io iij. *c*. 18. *6*. *ad* 12.
)rrò cùm reverterétur
ercúſſo Philiſthæo Da-
egréſſæ ſunt mulieres de
rſis úrbibus Iſraël, can-
s, choróſque ducéntes in
ſum Saül regis, in tym-
lætítiæ, & in ſiſtris. Et
nébant mulíeres ludén-
tque dicéntes: Percúſſit
nille, & David decem
. Irátus eſt autem Saül
, & diſplícuit in óculis
ermo iſte, dixítque: De-
t David decem míllia, &
mille dedérunt; quid ei
ſt, niſi ſolum regnum?
rectis ergo óculis Saül
ébat David à die illa, &
eps. Poſt diem autem ál-
inváſit ſpíritus Dei ma-
aül, & prophetábat in
domûs ſuæ: David au-
tem pſallébat manu ſuâ, ſicut
per singulos dies: tenebátque
Saül lánceam, & miſit eam,
putans quòd configere poſſet
David cum paríete: & decli-
návit David à fácie ejus ſecún-
dò. Et tímuit Saül David, eò
quòd Dóminus eſſet cum eo,
& à ſe receſſíſſet.

℟. Si in toto corde, 161.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 22. *cap.* 1. *de reform.*

SI qua ex his (quæ à ſacris Canónibus ſancíta ſunt de Clericórum vita) in deſuetúdinem abiíſſe compérerint Epíſcopi; ea quamprímum in uſum revocári, & ab ómnibus accurátè cuſtodíri ſtúdeant; non obſtántibus conſuetudínibus quibuſcúnque, ne ſubditórum negléctæ emendatiónis ipſi condígnas, Deo víndice, pœnas perſólvant.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. *c*. 26. *6*. *ad* 11.

AIt David ad Achímelech Hethæum, & Abíſaï fílium Sárviæ, fratrem Joab, dicens: Quis deſcéndet mecum ad Saül in caſtra? Dixítque Abíſaï: Ego deſcéndam tecum. Venérunt ergo David & Abíſaï ad pópulum nocte, & invenérunt Saül jacéntem & dormiéntem in tentório, & haſtam fixam in terra ad caput ejus; Abner autem & pópulum dormiéntes in circúitu ejus. Dixítque

Abísai ad David : Conclúsit Deus inimícum tuum hódie in manus tuas : nunc ergo perfódiam eum láncea in terra, semel, & secúndò opus non erit. Et dixit David ad Abísai : Ne interfícias eum ; quis enim exténdet manum suam in christum Dómini, & ínnocens erit ? Et dixit David : Vivit Dóminus : quia nisi Dóminus percússerit eum, aut dies ejus vénerit ut moriátur, aut in prælium descéndens períerit ; propítius sit mihi Dóminus ne exténdam manum meam in christum Dómini. Nunc ígitur tolle hastam quæ est ad caput ejus, & scyphum aquæ, & abeámus.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. sumentur ex Feria tertia intrà Hebdomadam I. post Pentecosten, suprà, 162.

Lectio ij. *v.* 12. *ad* 16.

Tulit ígitur David hastam, & scyphum aquæ, qui erat ad caput Saül, & abiérunt : & non erat quisquam qui vidéret, & intellígeret, & evigiláret ; sed omnes dormiébant, quia sopor Dómini irrúerat super eos. Cúmque transísset David ex advérso, & stetísset in vértice montis de longè, & esset grande intervállum inter eos, clamávit David ad pópulum, & ad Abner filium Ner, dicens : Nonne respondébis, Abner ? & respóndens Abner, ait : Quis es tu qui clamas, & inquiétas re-

gem ? Et ait David
Nunquid non vi
quis álius símilis
quare ergo non c
minum tuum reg
sus est enim unus
interfíceret reger
tuum. Non est
quod fecísti : vivi
quóniam filii mo
qui non custodíst
vestrum, christu
nunc ergo vide
regis, & ubi sit sc
qui erat ad capu

Lectio iij. *v.*

Cognóvit aut
cem David, &
quid vox hæc tua
vid ? Et ait David
dómine mi rex. E
ob causam dómini
séquitur servum
feci ? aut quod e
manu mea ? Nun
oro, dómine mi
servi tui : Si Dó
te advérsùm me,
crificium ; si auter
num, maledícti
spéctu Dómini ; q
me hódie, ut no
hereditáte Dómin
Vade ; servi diis
nunc non effund
meus in terram c
no ; quia egréssu
raël, ut quærat púl
sicut persequitur
montibus. Et ait S
vi : revértere, fil
nequaquam enim

am, eò quòd pretiósa
ıima mea in óculis
ie: appáret enim quòd
erim, & ignoráverim
mis.

; A N O N.

oncílio Viennénsi
œcuménico.

r2. & *Clement. lib.* 1.
it. 6. *cap.* 1.

Ecclésiæ, quibus præ-
íntur persónæ minùs
sciéntiâ, móribus vel
rávia... nonnúnquam
t in spirituálibus &
libus detriménta: nos
; per locórum Diœce-
ibus ratióne officii hoc
t, præcipuè super hoc
ùs præcavéri, eis di-
ıjúngimus, ut ipsi sta-
ónica, quæ super præ-
persónis in hujúsmodi
; háctenus emanárunt,
ùs per seípsos obsér-
fáciant à suis súbditis
íliter obserVári.

agníficat, *Ant.* 2. D.*
ı sua misericórdia con-
:st sedem regni in sé-
Mach. 2. 57.

ɔ, Da nobis, *infrà ad*

MINICA IV.
ost Pentecosten.

. NOCTURNO.

ɔit liber secúndus
Regum.

. *c.* 1. 1. *ad* 4.

Actum est, postquam mórtuus est Saül, *ut David reverterétur à* cæde Amalec, & manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo véniens de castris Saül veste conscíssâ, & púlvere conspérsus caput: & ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, & adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Isräel fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruéntes è pópulo mórtui sunt: sed & Saül & Jónathas fílius ejus interiérunt.

℟. Amóto Saül, suscitávit Deus David regem, cui testimónium pérhibens, dixit: * Invéni David virum secúndùm cor meum. *Act.* 13. 22. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. *Ps.* 88. 21. * Invéni.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 10.

DIxítque David ad adolescéntem qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saül, & Jónathas fílius ejus? Et ait adoléscens qui nuntiábat ei: Casu veni in montem Gélboë, & Saül incumbébat super hastam suam: porrò currus & équites appropinquábant ei, & convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit. Cui cùm respondíssem, Adsum; dixit mihi: Quisnam es tu? Et áio ad eum: Amalecítes ego sum. Et locútus est mihi: Sta super

ars Æstiva.

me, & intérfice me; quóniam tenent me angústiæ, & adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum, occídi illum; sciébam enim quòd vívere non póterat post ruínam: & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armíllam de bráchio illíus, & áttuli ad te dóminum meum huc.

℟. Quasi adeps separátus à carne, sic David à fíliis Israël. Occídit gigántem,* In tolléndo manum, saxo fundæ dejécit exultatiónem Góliæ; nam invocávit Dóminum omnipoténtem. *Eccli.* 47. 2. 4. 5. 6. ℣. Si quis Dei cultor est, & voluntátem ejus facit, hunc exaúdit. *Joan.* 9. 31. * In tolléndo.

Lectio iij. *v.* 11. *ad* 16.

APprehéndens autem David vestiménta sua scidit, omnésque viri qui erant cum eo; & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt usque ad vésperam super Saül, & super Jónatham fílium ejus, & super pópulum Dómini, & super domum Israël, eò quòd corruíssent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuísti míttere manum tuam ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens irrue in eum. Qui percússit il-

lum, & mórtuus est. eum David: Sanguis per caput tuum; os en locútum est advérsum cens: Ego interféci Dómini.

℟. Hæc dicit Dómi vid: Feci tibi semen suscitábo semen tuum * Firmábo regnum e † Stabíliam thronum que in sempitérnum. 7. 8. 9. 12. 13. ℣. D Dóminus Deus seder patris ejus; & regni e erit finis. *Luc.* 1. 32. 3 mábo. Glória. † Stab

IN II. NOCTU

Ex libro sancti Au epíscopi, de Civitát

Lib. 17. *Cap.* 6.

Lectio iv.

REgnum Saülis, q reprobátus atqu ctus est, futúri regni e bra in æternitáte Oleum quippe illud ctus est, & ab eo c Christus est dictus, accipiéndum, & mag craméntum intelligén quod in eo tantùm ve est ipse David, ut perc de pavitáverit, quan nebróso occultátus an étiam Saül urgénte in necessitáte natúræ, e partículam vestis ejus sùm laténter abscídit, béret unde monstráret modo ei pepércerit, c set occídere.... Viris

erant, & ut Saü-
ius suas tráditum
suadébant, [Non
iit, [contingat à
fécero hoc ver-
› meo, christo Dó-
re manum super
iristus Dómini est
:rgo umbræ futúri
ipsam, sed prop-
ód præfigurábat,
itio exhibebátur.
: maledícit Sémeï
› regi? vadam, &
:aput ejus: & *Ait
ius præcépit ei ut
David; dimittite
.edícat juxta præ-
mini. 2. *Reg.* 16.9.
Cùm maledíceré-
ialedicébat; cùm
non comminabá-
. 2. 23. * Ait rex.

Lectio v.

& illud quod ait
Sámuël; [Quó-
ervásti mandátum
iod mandávit tibi
; quemádmodum
erat Dóminus re-
i usque in ætérnum
, & nunc regnum
tabit tibi; & quæ-
.us sibi hóminem
:or suum, & man-
óminus esse in prín-
:r pópulum suum;
istodísti quæ man-
)óminus:] non sic
m est, ac si ipsum
us in ætérnum præ-
egnatúrum, & hoc

pòstea nolúerit serváre peccánti; neque enim eum peccatúrum esse nesciébat: sed præparáverat regnum ejus, in quo figúra esset regni ætérni. Ideo áddidit: [Et nunc regnum tuum non stabit tibi.] Stetit ergo, & stabit, quod in illo significátum est: sed non huic stabit, quia non in ætérnum ipse fúerat regnatúrus, nec progénies ejus, ut saltem per pósteros álterum álteri succedéntes viderétur impléri quod dictum est, [in ætérnum.]

℟. Dixit David ad Dóminum, cùm vidísset Angelum cædéntem pópulum: * Ego sum qui peccávi; isti qui oves sunt, quid fecérunt? vertátur, óbsecro, manus tua contra me. 2. *Reg.* 24. 17. ℣. Tribulátio & angústia in ómnem ánimam hóminis operántis malum. *Rom.* 2. 9. * Ego sum.

Lectio vj.

ET quæret,] inquit [Dóminus sibi hóminem:] sive David, sive ipsum Mediatórem significans Testaménti novi, qui figurabátur in chrísmate étiam quo unctus est ipse David & progénies ejus. Non autem quasi nésciat ubi sit, ita Deus sibi hóminem quærit: sed per hóminem more hóminum lóquitur; quia & sic loquéndo nos quærit. Non solùm enim Deo Patri, verùm étiam ipsi quoque Unigénito ejus, qui venit quærere quod períerat, usque ádeo jam era-

mus noti, ut in ipso essémus elécti ante constitutiónem mundi.

℟. Appropinquavérunt dies David ut moreretúr; præcepítque Salomóni, dicens:* Obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut custódias præcépta ejus. 3. *Reg.* 2. 1. 3. ℣. Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. *Rom.* 2. 13. * Obsérva. Glória. * Obsérva.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 5. 1. *ad* 11.

IN illo témpore; Cùm turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei; & ipse stabat secus stagnum Genézareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatóres autem descénderant, & lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim quæ erat Simónis, rogávit eum à terra redúcere pusíllùm. Et sedens docébat de navícula turbas. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii epíscopi.

Expos. Evang. sec. Luc. lib. 4. §. 68.

UBi Dóminus multis impertívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco cœpit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur: stagnum occúrrit, urgébant. Et ídeo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis quæ adhuc secúndùm Matthæum flúctuat, secúndùm Lucam replétur píscibus; ut & princípia Ecclésiæ fluctuántis, & posterióra exuberántis agnóscas; pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hìc præcipit. Dormit enim trépidis, perféctis vígilat.

℟. Cùm turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei; ascéndens in navim quæ erat Simónis; * Sedens docébat de navícula turbas. *Luc.* 5. 1. 3. ℣. Sapiéntia in cápite turbárum clámitat: Convertímini ad correptiónem meam; en osténdam vobis verba mea. *Prov.* 1. 21. 23. * Sedens.

Lectio viij. §. 70. 71.

NOn turbátur hæc navis in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides spirat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat, is in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hìc secúritas, ubi perfécta diléctio. Dénique etsi áliis imperátur ut laxent rétia sua; soli tamen Petro dícitur: [Duc in altum,] hoc est, in profúndum disputatiónum. Quid enim tam altum, quàm altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Filium, & professiónem divínæ generatiónis assúmere? Quam licèt mens non queat humána

plenæ ratiónis investigatióne comprehéndere; fídei tamen plenitúdo compléctitur.

℟. Ut cessávit Jesus loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, & * Laxáte rétia vestra in captúram. *Luc.* 5. 4. ℣. Ecce ego mittam piscatóres multos, dicit Dóminus; & piscabúntur filios Israël. *Jer.* 16. 16. * Laxáte.

Lectio ix.

NAm etsi non licet mihi scire quemádmodum natus sit; non licet tamen nescíre quòd natus sit. Sériem generatiónis ignóro, sed autoritátem generatiónis agnósco. Non interfúimus cùm à Patre Dei Filius nascerétur: sed interfúimus cum à Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non crédimus, cui crédimus? Omnia enim quæ crédimus, vel visu crédimus, vel audítu: visus sæpe fállitur, audítus in fide est.

℟. Simon dixit Jesu: Præcéptor, per totam noctem laborántes, nihil cépimus: in verbo autem tuo laxábo rete. Cùm hoc fecíssent * Conclusérunt píscium multitúdinem copiósam. *Luc.* 5. 5. 6. ℣. Ipsi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profúndo. *Ps.* 106. 24. * Conclusérunt. Glória. * Conclusérunt.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Rumpebátur rete eórum: & annuérunt *sóciis qui erant in ália navi, ut venírent. Et venérunt*; & implevérunt ambas navículas, ita ut penè mergeréntur. *Luc.* 5. 6. 7.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, ut & mundi cursus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Ecclésia tua tranquíllâ devotióne lætétur, Per.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1576. *part.* 3. *tit.* 1. *de Episcopis.*

MIssæ sacrifícium frequéntiùs celebráre stúdeant Epíscopi. Domínicis verò Festísque diébus, ne id præstáre omíttant, ex Concílii Provinciális primi decréto: hoc verò ipsum fácere curent crébriùs in Ecclésia, quàm in privátis Oratóriis.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Simon Petrus prócidit ad génua Jesu, dicens: Exi à me, quia homo peccátor sum, Dómine: stupor enim circundéderat eum, & omnes qui cum illo erant, in captúra píscium quam céperant. *Luc.* 5. 8. 9.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *c.* 2. 1. *ad* 4.

POst hæc consúluit David Dóminum dicens: Num ascéndam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum: Ascénde. Dixítque David: Quò ascéndam? Et respóndit ei: In Hebron. Ascéndit ergo David, &

suum merídie: & ostiaria domus purgans triticum, obdormivit. Ingressi sunt autem domum latenter, assuméntes spicas tritici; & percussérunt eum in inguine Rechab & Baana frater ejus, & fugérunt. Cùm autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclavi, & percutiéntes interfecérunt eum; sublatoque capite ejus, abiérunt per viam desérti totâ nocte: & attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron, dixerúntque ad regem: Ecce caput Isboseth filii Saül inimici tui, qui quærébat ánimam tuam; & dedit Dóminus dómino meo regi ultiónem hodie de Saül, & de sémine ejus.

℟. Amóto Saül, 209.

Lectio ij. v. 9. *ad fin.*

RESpóndens autem David Rechab & Baana fratri ejus, filiis Remmon Berothitæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum qui annuntiáverat mihi, & dixerat: Mortuus est Saül, qui putábat se próspera nuntiáre, ténui, & occidi eum in Siceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio: quantò magis nunc, cùm homines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, & aúferam vos de terra? Præcépit itaque David púeris suis, & interfecérunt eos: præcidentésque manus & pedes eórum, suspendérunt eos super piscínam in Hebron: caput autem Isboseth tulérunt, & sepeliérunt in sepúlcro Abner in Hebron.

℟. Quasi adeps, 210.

Lectio iij. c. 5. 1. *ad* 7.

ET venérunt univérsæ tribus Israël ad David in Hebron, dicéntes: Ecce nos, os tuum, & caro tua sumus: sed & herì & nudiustértius cùm esset Saül rex super nos, tu eras edúcens & redúcens Israël; dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. Venérunt quoque & senióres Israël ad regem in Hebron, & percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino, unxerúntque David in regem super Israël. Filius triginta annórum erat David, cùm regnáre cœpisset, & quadraginta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis, & sex ménsibus: in Jerúsalem autem regnávit triginta tribus annis super omnem Israël & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jerúsalem ad Jebusæum habitatórem terræ: dictúmque est David ab eis: Non ingrediéris huc, nisi abstúleris cæcos & claudos, dicéntes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem Da-

:m Sion : hæc est Civi-
id.
[æc dicit, 210.
C A N O N.
Concilio Tridentino.
4. cap. 2. de reform.
dioecesánæ quotán-
:elebréntur ; ad quos
i étiam omnes, qui
essánte exemptióne in-
debérent, nec Capítu-
:rálibus subdúntur, ac-
teneántur: ratióne ta-
arochiálium aut aliá-
culárium Ecclesiárum,
annexárum, débeant
illárum curam gerunt,
que illi sint, Synodo
se.
RIA QUINTA.
bro secúndo Regum.
j. c. 6. 1. ad 5.
Ongregávit rursum Da-
vid omnes eléctos ex
Israël trigínta míllia.
ítque David, & ábiit,
vérsus pópulus qui erat
o de viris Juda; ut ad-
nt arcam Dei, super
invocátum est nomen
ni exercítuum, sedéntis
érubim super eam. Et
iérunt arcam Dei su-
austrum novum: tule-
e eam de domo Abína-
qui erat in Gábaa: Oza
& Ahio fílii Abínadab,
ant plaustrum novum.
ue tulíssent eam de do-
ínadab, qui erat in Gá-
custódiens arcam Dei
præcedébat arcam. Da-
vid autem, & omnis Israël lu-
débant coram Dómino in óm-
nibus lignis fabrefáctis, & cí-
tharis, & lyris, & tympanis,
& sistris, & cymbalis.

℟. Quare maledícit, 211.

Lectio ij. *v. 6. ad* 10.

POstquam autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei, & ténuit eam, quóniam calcitrábant boves; & declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, & percússit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi juxta arcam Dei. Contristátus est autem David, eò quòd percussísset Dóminus Ozam: & vocátum est nomen loci illíus, Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodo ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David; sed divértit eam in domum Obédedom Gethæi.

℟. Dixit David, 211.

Lectio iij. *v. 11. ad* 14.

ET habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus; & benedíxit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatúmque est regi David, quòd benedixísset Dóminus Obédedom, & ómnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergo David, & addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civi-

tátem David cum gaúdio : & erant cum David septem chori, & víctima vítuli. Cúmque transcendíssent qui portábant arcam Dómini sex passus, immolábat bovem & aríetem ; & David saltábat totis víribus ante Dóminum.

℟. Appropinquavérunt, 212.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 24. cap. 3. de reform.

VIsitatiónum præcípuus sit scopus, sanam orthodoxámque doctrínam, expúlsis hærésibus, indúcere ; bonos mores tuéri, pravos corrígere, pópulum cohortatiónibus & admonitiónibus ad religiónem, pacem, innocentiámque accéndere.

FERIA SEXTA

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *c. 7. 1. ad 6.*

FActum est cùm sedísset rex in domo sua, & Dóminus dedísset ei réquiem úndique ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan prophétam: Vidésne quod ego hábitem in domo cédrina, & arca Dei pósita sit in médio péllium? Dixítque Nathan ad regem: Omne quod est in corde tuo, vade, fac ; quia Dóminus tecum est. Factum est autem in illa nocte; & ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens : Vade, & lóquere ad servum meum David : hæc dicit Dóminus : Nunquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? neque enim habitávi ex die illa quâ edúxi raël de terra Ægypti diem hanc; sed ambu tabernáculo, & in te

℟. Amóto Saül, 2

Lectio ij. *v. 7.*

PEr cuncta loca c sívi cum ómnil Israël, nunquid loqu tus sum ad unam de Israël, cui præcépi ut pópulum meum Israë Quare non ædificá domum cédrinam? hæc dices servo meo Hæc dicit Dóminus tuum : Ego tuli te d sequéntem greges, ut super pópulum meun & fui tecum in ómni cúnque ambulásti, & univérsos inimícos tu cie tua ; fecíque tibi grande, juxta nomen rum, qui sunt in terra nam locum pópulo m & plantábo eum, & l sub eo, & non turbáb pliùs, nec addent fili tátis, ut affligant ei priùs : ex die quâ con dices super pópulum Israël ; & réquiem d ab ómnibus inimícis tu dicítque tibi Dóminu domum fáciat tibi D

℟. Quasi adeps, 2

Lectio iij. *v. 12.*

CUmque compléti dies tui, & dormí pátribus tuis, suscitáb

ost te, quod egrediétur
ro tuo, & firmábo re-
ejus. Ipse ædificábit
n nómini meo, & stabí-
hronum regni ejus us-
sempitérnum. Ego ero
atrem, & ipse erit mihi
im: qui si iníquè áliquid
t, árguam eum in virga
m, & in plagis filiórum
ium. Misericórdiam au-
neam non aúferam ab
cut ábstuli à Saül quem
i à fácie mea. Et fidélis
omus tua, & regnum
usque in ætérnum ante
i tuam, & thronus tuus
mus júgiter. Secúndùm
i verba hæc, & juxta
rsam visiónem istam, sic
is est Nathan ad David.
Hæc dicit, 210.

CANON.

Concílio Tridentíno.
24. *cap.* 3. *de reform.*
ræcépit sancta Synodus
píscopis ómnibus, ut
olùm, cùm Sacraménta
ípsos erunt pópulo ad-
ránda, priùs illórum
& usum pro suscipién-
captu éxplicent; sed
idem à síngulis Párochis
udentérque servári stú-
.

ABBATO.

ibro secúndo Regum.
o j. *c.* 11. 1. *ad* 5.
Actum est verténte an-
no, eo témpore quo so-
lent *reges ad bella pro-*
, *misit David Joab*, &
servos suos cum eo, & univér-
sum Israël; & vastavérunt fí-
lios Ammon, & obsedérunt
Rabba; David autem remán-
sit in Jerúsalem. Dum hæc
ageréntur, áccidit ut súrgeret
David de strato suo post me-
rídiem, & deambuláret in so-
lário domûs régiæ; vidítque
mulíerem se lavántem, ex ad-
vérso super solárium suum;
erat autem múlier pulcra val-
de. Misit ergo rex, & requi-
sívit quæ esset múlier. Nun-
tiatúmque est ei quod ipsa es-
set Bethsabée filia Elíam, uxor
Uríæ Hethæi. Missis ítaque
David núntiis, tulit eam: quæ
cùm ingréssa esset ad illum,
dormívit cum ea; statímque
sanctificáta est ab immundítia
sua: & revérsa est in domum
suam concépto fœtu; mitténs-
que nuntiávit David, & ait:
Concépi.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. *sumentur ex II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 11.

MIsit autem David ad Joab dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum. Misítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David; quæsivítque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus régius.

Dormívit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis servis dómini sui, & non descéndit ad domum suam. Nuntiatúmque est David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uríam: Nunquid de via venísti? quare non descendísti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Israël, & Juda hábitant in papiliónibus; & dóminus meus Joab, & servi dómini mei super fáciem terræ manent; & ego ingrédiar domum meam ut cómedam, & bibam, & dórmiam cum uxóre mea? per salútem tuam, & per salútem ánimæ tuæ, non fáciam rem hanc.

Lectio iij. *v.* 12. *ad* 17.

AIt ergo Dávid ad Uríam: Mane hìc étiam hódie, & cras dimíttam te. Mansit Urías in Jerúsalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut coméderet coram se & bíberet, & inebriávit eum: qui egréssus véspere, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, & in domum suam non descéndit. Factum est ergo manè, & scripsit David epístolam ad Joab, misítque per manum Uríæ scribens in epístola: Pónite Uríam ex advérso belli, ubi fortíssimum est prælium; & derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cùm Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egresśíque civitáte, bellábant a Joab, & cecidérunt d servórum David; & est étiam Urías Heth

C A N O N

Ex Concílio Calch

An. 787. *cap.*

EPíscopis intimávi toritáte divínâ fic & veráciter absque u re vel adulatióne lo bum Dei régibus, pri omnibúsque dignitáti quam veritátem subte nulli párcere, némin stè damnáre, némi causà excommunicá nibus viam salútis bis quàm exémplis stráre.

Ad Magníficat, Dóminus purgávit David, & exaltávit num cornu ejus: & testaméntum regni, glóriæ in Israël. *Eccl*

Oratio, Deus, qu tibus te, *infrà in La*

DOMINIC

post Pentecost

IN I. NOCTU

De libro secúndo

Lectio j.

c. 11. 26. *ad fin. & c.*

AUdívit uxo quòd mórt Urías vir sui xit eum. Transácto ctu, misit David, & xit eam in domum facta est ei uxor,

: & displícuit verbum
l fécerat David coram
. Misit ergo Dóminus
ad David : qui cùm
ıd eum, dixit ei : Duo
t in civitáte una, unus
z alter pauper : dives
oves, & boves plúri-
le ; pauper autem ni-
ēbat omníno præter
ıam párvulam, quam
& nutríerat, & quæ
apud eum cum filiis
ul, de pane illíus có-
, & de cálice ejus bi-
t in sinu illíus dór-
erátque illi sicut filia.
tem peregrínus qui-
úsſet ad dívitem, par-
ſúmere de óvibus, &
s suis, ut exhibéret
ım peregríno illi qui
ad se, tulit ovem viri
, & præparávit cibos
qui vénerat ad se.
móto Saül, 209.
j. c. 12. 5. ad 8.
autem indignatióne
l advérsùs hóminem
mis, dixit ad Nathan:
óminus, quóniam fi-
rtis est vir qui fecit
em reddet in quádru-
ò quòd fécerit verbum
: non pepércerit. Dixit
Nathan ad David : Tu
ir : hæc dicit Dóminus
raël : Ego unxi te in
uper Israël, & ego érui
ınu Saül, & dedi tibi
dómini tui, & uxóres
ui *in sinu tuo*, dedíque tibi domum Israël, & Juda; & si parva sunt ista, adjíciam tibi multò majóra.

℟. Quasi adeps, 210.

Lectio iij. *v.* 9. *ad* 12.

QUare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hethæum percussísti gládio, & uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, & interfecísti eum gládio filiórum Ammon: quamóbrem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eò quòd despéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus : Ecce, ego suscitábo super te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis solis hujus. Tu enim fecísti abscóndite; ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israël, & in conspéctu solis.

℟. Hæc dicit, 210.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii epíscopi de Apológia prophétæ David.

Apolog. 1 *cap.* 2. §. 5.

Lectio iv.

UNusquísque nostrûm per síngulas horas quàm multa delínquit, & tamen unusquísque de plebe peccátum suum confiténdum non putat. Ille rex tantus ac potens ne exíguo quidem moménto

manére penes se delícti passus est consciéntiam: sed præmatúrâ confessióne atque imménso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui si arguátur alicújus culpæ reus, non moléstè ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cùm à priváto hómine corriperétur, quòd gráviter deliquísset, non indignátus infrémuit, sed confésſus ingémuit culpæ dolóre.

℞. Quare maledícit, 211.

Lectio v. *§. 5. 6.*

DEníque Dóminum dolor íntimi movit affectûs; ut Nathan díceret: [Quóniam pœnítuit te, & Dóminus tránstulit peccátum tuum.] Matúritas ítaque véniæ, profúndam regis fuisse pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénsam tradúxerit. Alii hómines cùm à sacerdótibus corripiúntur, peccátum suum íngravant, dum negáre cúpiunt aut defendere; ibique eórum lapsus est major, ubi sperátur corréctio. Sancti autem Dómini qui consummáre pium certámen géstiunt, & cúrrere cursum salútis, sícubi fortè ut hómines corrúerint natúræ magìs fragilitáte, quàm peccándi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo majóra reparántes certámina; ut non solùm nullum attulisse æstimétur lapsus impediméntum, sed velocitátis incentíva lásse.

℞. Dixit David ad [...] num, 211.

Lectio vj. *cap.* 4.

PEccávit David, qu[...] lent reges: sed pœ[...] tiam gessit, flevit, ing[...] quod non solent reges [...] féssus est culpam, obs[...] indulgéntiam, humi [...] deplorávit ærúmnam, [...] vit, orávit, confessió[...] testimónium in perpé[...] cula vulgáto dolóre t[...] sit. Quod erubéscunt [...] priváti, rex non erúbu[...] fitéri. Qui tenéntur lé[...] audent suum negáre [...] tum, dedignántur rog[...] dulgéntiam, quam pet[...] nullis légibus tenebát[...] mánis. Quòd peccávit [...] ditiónis est; quòd supp[...] correctiónis. Lapsus [...] nis, sed speciális co[...] Culpam ítaque incidisse [...] ræ est; diluísse, virtúti[...]

℞. Appropinquav[...] 212.

IN III. NOCTU[...]

Léctio sancti Evangél[...] dùm Matthæum

Lectio vij. *c.* 5. 20.

IN illo témpore; I[...] sus discípulis suis: D[...] bis, quia nisi abundá[...] stítia vestra plusquam [...] rum & Pharisæórum, [...] trábitis in regnum cœ[...] Et réliqua.

ílìa sancti Augustíni
epíscopi.
m. Domini in monte
Matt. lib. 1. §. 21.
ia Pharisæórum est, ut
occídant; justítia eó-
ıi intratúri sunt in re-
Dei, ut non irascántur
ısa: mínimum est ergo
cídere; & qui illud sól-
mínimus vocábitur in
cœlórum: qui autem
ıpléverit ut non occí-
on contínuò magnus
idóneus regno cœló-
ed tamen ascéndit áli-
radum; perficiétur au-
ıec irascátur sine causa:
perfécerit, multò re-
erit ab homicídio.
pter qui docet ut non
ur, non solvit legem
lámus, sed implet pó-
ıt & foris dum non
ıus, & in corde dum
cimur, innocéntiam
mus.
udístis quia dictum est
: Non occídes: * Ego
ico vobis quia omnis
citur fratri suo, reus
ício. *Matt.* 5. 21. 22.
ítus est Dóminus ad
: Lóquere ad omnem
filiórum Israël: Non
ntra sánguinem pró-
Levit. 19. 2. 16. * Ego.
riij. §. 24.
lus itaque sunt in istis
cátis, ut primò quis-
átur, & eum motum
corde concéptum:

jam si extórserit vocem indignántis ipsa commótio, non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsâ eruptióne testántem, quâ feriátur ille cui iráscitur; plùs est útique quàm si surgens ira siléntio premerétur: si verò non solùm vox indignántis audiátur, sed étiam verbum quo jam certam ejus vituperatiónem in quem profértur, desígnet & notet, quis dúbitet & ámplius hoc esse, quàm si solus indignatiónis sonus ederétur? Itaque in primo unum est, id est, ira sola; in secúndo duo, & ira, & vox quæ iram signíficat; in tértio tria, & ira, & vox quæ iram signíficat, & in voce ipsa certæ vituperatiónis expréssio.

℟. Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsùm te; relínque ibi munus tuum ante altáre, & * Vade priùs reconciliári fratri tuo. *Matt.* 5. 23. 24. ℣. Misericórdiam vólui, & non sacrifícium; & sciéntiam Dei, plusquam holocaústa. *Osee* 6. 6. * Vade.

Lectio ix. §. 26.

Senténtia quæ séquitur, ea conjunctióne connéctitur ut superióri attestétur: non enim ait: Si autem obtúleris munus tuum ad altáre; sed ait: [Si ergo obtúleris munus tuum ad altáre.] Nam si irásci fas non est fratri suo sine cau-

sa, àut dícere, Raca, aut dícere, Fátue; multò minùs fas est ánimo tenére áliquid ut in ódium indignátio convertátur. Quò pértinet étiam quod álio loco dícitur, [Non óccidat sol super iracúndiam vestram.] Jubémur ergo illatúri munus in altáre, si recordáti fuérimus áliquid advérsùm nos habére fratrem, munus ante altáre relínquere, & pérgere ac reconciliári fratri, deínde veníre, & munus offérre.

℟. Relínque próximo nocénti te.* Et tunc †Deprecánti tibi peccáta solvéntur. *Eccli.* 28. 2. ℣. Tunc véniens ófferes munus tuum. *Matt.* 5. 24.* Et tunc. Glória. † Deprecánti.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Dico vobis: Qui dixerit fatri suo, Raca; reus erit concílio. Qui autem díxerit, Fátue; reus erit gehénnæ ignis. *Matt.* 5. 22.

Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti, infúnde córdibus nostris tui amóris affectum; ut, te in ómnibus & super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur; Per.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1576. *part.* 3. *tit.* 1. *de Episcopis.*

DOmínicis Festísque diébus, ne Epíscopi Eccle-

siæ desint, nisi infirmit pediti, ad Concilii nénsis præscriptum; at item diébus, quò frec per álias quotidiánas lis solicitúdinis occu licébit.

Ad Magníficat, *Ant.* Nisi abundáverit justíti plusquam Scribárum & sæórum, non intrábiti gnum cœlórum. *Matt.*

FERIA SECU

De libro secúndo Re

Lectio j. *c.* 12. 13.

DIxit David ad Peccávi Dóm xítque Nathar vid: Dóminus quoq stulit peccátum tuum; riéris: verúntamen, blasphemáre fecísti Dómini propter verb fílius qui natus est tib moriétur. Et revérsu than in domum suam sit quoque Dóminu lum quem pepérerat ríæ David, & despe Deprecatúsque est D minum pro párvulo návit David jejúnio, sus seórsum, jácuit ram. Venérunt aute res domûs ejus, cogé ut súrgeret de terra: luit, nec comédit c bum.

℟. Amóto Saül,

Lectio ij. *v.* 18

ACcidit autem di ut moreréturi

te servi David nun-
uòd mórtuus esset
dixérunt enim: Ecce
ulus adhuc víveret,
ar ad eum, & non au-
em nostram; quan-
si dixérimus, Mór-
er, se afflíget? Cùm
l vidísset servos suos
s, intelléxit quòd
sset infántulus; di-
servos suos: Num
st puer? Qui respon-
: Mórtuus est. Sur-
David de terra; &
ásque est: cúmque
estem, ingréssus est
Dómini, & adorávit;
domum suam, pe-
pónerent ei panem,
t.
ß adeps, 210.
v. 21. ad 25.
unt autem ei servi
Quis est sermo quem
opter infántem, cùm
eret, jejunásti & fle-
tuo autem púero,
& comedísti panem.
Propter infántem,
ac víveret, jejunávi
licébam enim: Quis
tè donet eum mihi
, & vivat infans?
item quia mórtuus
: jejúnem? Nunquid
vocáre eum ámpliùs?
n magis ad eum; ille
revertétur ad me. Et
is est David Bethsa-
em suam, ingréssús-
m dormívit cum ea;

quæ génuit fílium, & vocávit nomen ejus Sálomon, & Dóminus diléxit eum. Misítque in manu Nathan prophétæ, & vocávit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd díligeret eum Dóminus.

℟. Hæc dicit, 210.

C A N O N.

Ex Concílio Narbonénsi.

An. 1609 *cap.* 26.

CAnónicas Horas distínctè & atténtè, si non cum choro, apud se récitent Epíscopi statis horis, quas præveniéndo pótiùs quàm tardándo persólvere debent.

F E R I A T E R T I A.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *c.* 13. 23. *ad* 25.

FActum est post tempus biénnii, ut tonderéntur oves Absalom in Baálhasor, quæ est juxta Ephraïm: & vocávit Absalom omnes filios regis, venítque ad regem, & ait ad eum: Ecce tondéntur oves servi tui; véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixítque rex ad Absalom: Nóli, fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, & gravémus te. Cùm autem cógeret eum, & noluísset ire, benedíxit ei.

℟. Quare maledícit, 211.

Lectio ij. *v.* 26. *ad* 29.

ET ait Absalom: Si non vis veníre, véniat, óbsecro, nobíscum saltem Amnon frater meus. Dixítque ad eum rex: Non est necésse ut vadat

tecum. Coégit itaque Absalom eum, & dimísit cum eo Amnon, & univérsos filios regis. Fecerátque Absalom convívium quasi convívium regis. Præcéperat autem Absalom púeris suis, dicens: Observáte cùm temuléntus fúerit Amnon vino, & dixero vobis: Percútite eum, & interficite: nolíte timére; ego enim sum qui præcípio vobis: roborámini, & estóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Absalom advérsùm Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgentésque omnes filii regis, ascendérunt singuli mulas suas, & fugérunt.

℟. Dixit David, 211.

Lectio iij. *v.* 30. *ad* 34.

CUmque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percússit Absalom omnes filios regis, & non remánsit ex eis saltem unus. Surréxit itaque rex, & scidit vestiménta sua, & cécidit super terram: & omnes servi illíus qui assistébant ei, scidérunt vestiménta sua. Respóndens autem Jónadab filius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æstimet dóminus meus rex, quòd omnes púeri filii regis occísi sint; Amnon solus mórtuus est, quóniam in ore Absalom erat pósitus ex die quâ oppréssit Thamar sorórem ejus: nunc ergo ne ponat dóminus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes filii regis occísi sunt; quóniam Amnon solus mórtuus est. Fugit autem Absalom.

℟. Appropinquavérunt, 212.

C A N O N.

Ex Concílio Lateranénsi tértio œcuménico.

An. 1179. *cap.* 8.

NUlla Ecclesiástica ministéria, seu étiam benefícia, vel Ecclésiæ, alícui tribuántur, seu promittántur ántequam vacent; ne desideráre quis mortem próximi videátur, in cujus locum & benefícium se credíderit successúrum.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *c.* 14. 4. *ad* 7.

CUm ingréssa fuísset múlier Thecúitis ad regem, cécidit coram eo super terram, & adorávit, & dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex: Quid causæ habes? Quæ respóndit: Heu, múlier vídua ego sum, mórtuus est enim vir meus; & ancíllæ tuæ erant duo filii, qui rixáti sunt advérsùm se in agro, nullúsque erat qui eos prohibére posset, & percússit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce consúrgens univérsa cognátio advérsùm ancíllam tuam, dicit. Trade eum qui percússit fratrem suum, ut occidámus eum pro ánima fratris sui quem interfécit, & deleámus herédem; & quærunt exstínguere scintíllam

meam quæ relicta est, ut non supérsit viro meo nomen, & relíquiæ super terram.

℟. Amóto Saül, 209.

Lectio ij. *v.* 10. *ad* 14.

ET ait rex: Qui contradíxérit tibi, adduc eum ad me; & ultrà non addet ut tangat te. Quæ ait: Recordétur rex Dómini Dei sui, ut non multiplicéntur próximi sánguinis ad ulciscéndum, & nequáquam interfíciant fílium meum. Qui ait: Vivit Dóminus, quia non cadet de capíllis fílii tui super terram. Dixit ergo múlier: Loquátur ancílla tua ad dóminum meum regem, verbum. Et ait: Lóquere. Dixítque múlier: Quare cogitásti hujuscémodi rem contra pópulum Dei, & locútus est rex verbum istud, ut peccet, & non redúcat ejéctum suum? Omnes mórimur, & quasi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertúntur; nec vult Deus períre ánimam, sed retráctat cógitans ne pénitùs péreat qui abjéctus est.

℟. Quasi adeps, 210.

Lectio iij. *v.* 19. *ad* 24.

ET ait rex, Nunquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Respóndit múlier, & ait: Per salútem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad sinístram, nec ad déxteram est, ex ómnibus his quæ locútus est dóminus meus rex; servus enim tuus Joab, ipse præcépit mihi; & ipse pósuit in os ancíllæ tuæ ómnia verba hæc: ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépit istud: tu autem dómine mi rex, sápiens es sicut habet sapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia super terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergo, & révoca púerum Absalom. Cadénsque Joab super fáciem suam in terram, adorávit, & benedíxit regi; & dixit Joab: Hódie intelléxit servus tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, dómine mi rex; fecísti enim sermónem servi tui. Surréxit ergo Joab, & ábiit in Gessur, & addúxit Absalom in Jerúsalem. Dixit autem rex: Revertátur in domum suam, & fáciem meam non vídeat. Revérsus est ítaque Absalom in domum suam, & fáciem regis non vidit.

℟. Hæc dicit, 210.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 6. *cap.* 1. *de reform.*

AD Ecclesiárum régimen (onus quippe Angélicis húmeris formidándum) qui máximè digni fúerint, quorúmque prior vita ac omnis ætas à puerílibus exórdiis usque ad perfectióres annos per disciplínæ stipéndia Ecclesiásticæ laudabíliter acta, testimónium præbeat: secúndum venerábiles beatórum Patrum sanctiónes, assumántur.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. *c.* 14. 31. *ad fin.*

SUrréxit Joab, & venit ad Absalom in domum ejus, & dixit: Quare succendérunt servi tui ségetem meam igni? Et respóndit Absalom ad Joab: Misi ad te óbsecrans ut veníres ad me, & mítterem te ad regem, & díceres ei: Quare veni de Gessur? mélius mihi erat ibi esse: óbsecro ergo ut vídeam fáciem regis: quòd si memor est iniquitátis meæ, interfíciat me. Ingréssus ítaque Joab ad regem, nuntiávit ei ómnia: vocatúsque est Absalom & intrávit ad regem, & adorávit super fáciem terræ coram eo; osculatúsque est rex Absalom.

℟. Quare maledícit, 211.

Lectio ij. *c.* 15. 1. *ad* 6.

IGitur post hæc fecit sibi Absalom currus, & équites, & quinquagínta viros qui præcéderent eum. Et manè consúrgens Absalom, stabat juxta intróitum portæ, & omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui respóndens aiébat: Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom: Vidéntur mihi sermónes tui boni & justi, sed *non est* qui te aúdiat constitú*tus à rege.* Dicebátque Absalom: Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & justè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, & apprehéndens, osculabátur eum. Faciebátque hoc omni Israël veniénti ad judícium, ut audirétur à rege; & sollicitábat corda virórum Israël.

℟. Dixit David, 211.

Lectio iij. *v.* 7. *ad* 14.

DIxit Absalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron: Vovens enim vovit servus tuus, cùm esset in Gessur Syriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David: Vade in pace. Et surréxit, & ábiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus Israël, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Absalom in Hebron. Porrò cum Absalom iérunt ducénti viri de Jerúsalem vocáti, eúntes simplíci corde, & causam pénitus ignorántes. Accersívit quoque Absalom Achitópel Gilonítem consiliárium David, de civitáte sua Gilo. Cúmque immoláret víctimas, facta est conjurátio válida; populúsque concúrrens augebátur cum Absalom. Venit ígitur núntius ad David, dicens: Toto corde

ts Israël séquitur Ab-
:t ait David servis suis,
t cum eo in Jerúsalem :
, fugiámus.
ropinquavérunt, 212.
C A N O N.
oncílio Tridentíno.
. cap. 1. de reform.
a Synodus omnes &
ilos (qui ad promo-
præficiendórum quod-
jus habent) hortátur
t ut in primis memí-
nihil se ad Dei gló-
populórum salútem
osse fácere, quàm si
Pastóres, & Ecclésiæ
ndæ idóneos promo-
leant.

I A S E X T A.
ro secúndo Regum.

Lectio j.

17. 18. 23. 24. 25. 26.
Gréssus rex & omnis Is-
aël pédibus suis, stetit
rocul à domo : & uni-
rvi ejus ambulábant
m, & legiónes Cére-
Phéleti, & omnes Ge-
ugnatóres válidi, sex-
ri qui secúti eum fúe-
Geth pédites, præce-
regem ..... Omnésque
voce magnâ, & uni-
pópulus transíbat : rex
transgrediebátur tor-
Cedron, & cunctus pó-
cedébat contra viam,
icit ad desértum. Ve-
n & Sadoc sacérdos, &
Levítæ cum eo, *por-*
rcam fœderis Dei, & depósuérunt arcam Dei : & ascéndit Abíathar, donec explétus esset omnis pópulus qui egréssus fúerat de civitáte. Et dixit rex ad Sadoc : Repórta arcam Dei in urbem : si invénero grátiam in óculis Dómini, redúcet me, & osténdet mihi eam, & tabernáculum suum : si autem díxerit mihi : Non places ; præstò sum, fáciat quod bonum est coram se.

℟. Amóto Saül, 209.

Lectio ij. *v.* 27. *ad* 31.

DIxit rex ad Sadoc sacerdótem : O Videns, revértere in civitátem in pace ; & Achímaas fílius tuus, & Jónathas fílius Abíathar, duo filii vestri sint vobíscum : ecce ego abscóndar in campéstribus desérti, donec véniat sermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergo Sadoc, & Abíathar arcam Dei in Jerúsalem ; & mansérunt ibi. Porrò David ascendébat clivum Olivárum, scandens & flens, nudis pédibus incédens, & opérto cápite : sed & omnis pópulus qui erat cum eo, opérto cápite ascendébat plorans. Nuntiátum est autem David, quòd & Achítophel esset in conjuratióne cum Absalom ; dixítque David : Infátua, quæso, Dómine consílium Achítophel.

℟. Quasi adeps, 210.

Lectio iij. *c.* 16. 5. *ad* 12.

VEnit ergo rex David usque Báhurim ; & ecce egrediebátur inde vir de co-

gnatióne domûs Saül, nómine Séme̊i, filius Gera; procedebátque egrédiens, & maledicébat, mittebátque lápides contra David, & contra univérsos servos regis David. Omnis autem pópulus, & univérsi bellatóres à dextro & à sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Séme̊i cùm malediceret regi: Egrédere, egrédere vir sánguinum, & vir Bélial: réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domûs Saül: quóniam invasísti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu Absalom filii tui; & ecce premunt te mala tua, quóniam vir sánguinum es. Dixit autem Abísaï filius Sárviæ, regi: Quare maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi? vadam, & amputábo caput ejus: Et ait rex: Quid mihi & vobis est, filii Sárviæ; dimíttite eum, ut maledicat: Dóminus enim præcépit ei ut malediceret David; & quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit? Et ait rex Abísaï, & univérsis servis suis: Ecce fílius meus qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam; quantò magis nunc fílius Jémini? dimíttite eum, ut maledícat juxta præcéptum Dómini: si fortè respíciat Dóminus afflictiónem meam, & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodiérna.

℟. Hæc dicit, 210.

C A N O N

Ex Concílio Triden
Sess. 24. cap. 1. de r

MOnet sancta S
omnes & singu
ad promotiónem præf
rum quodcúmque jus
aliénis peccátis comm
tes mortáliter peccá
quos dignióres & E
magis útiles ipsi judic
non quidem précibus
máno affectu, aut a
tium suggestiónibus;
rum exigéntibus méri
fici diligénter curáver

S A B B A

De libro secúndo R
Lectio j. *c.* 18. 1

COnsiderato Da
pulo suo, c
super eos trib
centuriónes; & dedi
tértiam partem sub
Joab, & tértiam par
manu Abísaï filii Sár
tris Joab, & tértiam
sub manu Ethaï qui
Geth; dixítque rex a
lum: Egrédiar & eg
cum. Et respóndit p
Non exíbis; sive enim
mus, non magnópere
de nobis pertinébit;
dia pars cecíderit è no
satis curábunt; quia
pro decem míllibus c
ris: mélius est ígitur u
bis in urbe præsídio. A
rex ait: Quod vobis
rectum, hoc fáciam

o rex juxta portam; egre-
batúrque pópulus per tur-
s suas, centéni & milléni.
præcépit rex Joab, & Abí-
, & Ethaï, dicens: Serváte
ii púerum Absalom. Et om-
pópulus audiébat præci-
ntem regem cunctis prin-
ibus pro Absalom. Itaque
éssus est pópulus in cam-
n contra Israël, & factum
prælium in saltu Ephraïm.
cæsus est ibi pópulus Israël
exércitu David.

Si fiat de Sabbato, ℟℟. *entur ex II. Nocturno Do-ica IV.* 211.

ctio ij. *v.* 9. *ad* 15.

Ccidit autem ut occúrre-
ret Absalom servis David,
ens mulo: cúmque ingrés-
fuisset mulus subter con-
sam quercum & magnam,
æsit caput ejus quércui; &
suspénso inter cœlum &
am, mulus cui insséderat,
transívit. Vidit autem hoc
spiam, & nuntiávit Joab,
ens: Vidi Absalom pendére
quercu. Et ait Joab viro,
nuntiáverat ei: Si vidísti,
re non confodísti eum cum
a, & ego dedíssem tibi de-
i argénti siclos, & unum
eum? Qui dixit ad Joab:
ppénderes in mánibus meis
le argénteos, nequáquam
terem manum meam in fi-
n regis: audiéntibus enim
is præcépit rex tibi, &
saï, & Ethaï, dicens: Cu-
líte mihi púerum Absalom. Sed & si fecíssem contrà áni-
mam meam audácter, nequá-
quam hoc regem latére po-
tuísset; & tu stares ex advér-
so? Et ait Joab: Non sicut tu
vis, sed aggrédiar eum coram
te. Tulit ergo tres lánceas in
manu sua, & infixit eas in cor-
de Absalom; cúmque adhuc
palpitáret hærens in quercu,
cucurrérunt decem júvenes
armígeri Joab, & percutiéntes
interfecérunt eum.

Lectio iij. *v.* 31. *ad fin.*

APpáruit Chusi, & véniens
ait: Bonum appórto nún-
tium, dómine mi rex; judi-
cávit enim pro te Dóminus
hódie de manu ómnium qui
surrexérunt contra te. Dixit
autem rex ad Chusi: Estne pax
púero Absalom? Cui respón-
dens Chusi: Fiant, inquit, si-
cut puer, inimíci dómini mei
regis, & univérsi qui consúr-
gunt advérsùs eum in malum.
Contristátus ítaque rex, as-
céndit cœnáculum portæ, &
flevit; & sic loquebátur, va-
dens: Fili mi Absalom, Absa-
lom fili mi: quis mihi trí-
buat ut ego móriar pro te,
Absalom fili mi, fili mi Absa-
lom.

CANON.

Ex Concílio Bituricénsi.

An. 1584. *tit.* 36. *can.* 1.

CUm benefícium Ecclésia-
sticum non otiósis, sed of-
fícium suum exequéntibus sit
constitútum; & propter offí-
cium detur benefícium, dea

núntiat hæc Synodus ómnibus cujuscúnque gradùs & conditiónis, qui beneficia Ecclesiástica solìus temporális provéntùs grátiâ suscípiunt, eos non fácere fructus suos, sed ad restitutiónem tenéri.

Ad Magníficat, *Ant. 6. F.* Sálomon fili, scito Deum patris tui, & servíto ei corde perfécto, & ánimo voluntário: ómnia enim corda scrutátur Dóminus. 1. *Par.* 28. 9.

Oratio, Deus virtútum, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio j.

c. 1. *v.* 1. *&* *v.* 5. *ad* 8.

REx David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies... Adónias autem fílius Haggith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecítque sibi currus & équites, & quinquagínta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, dicens: Quare hoc fecísti? Erat autem & ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab fílio Sárviæ, & cum Abíathar sacerdóte, qui adjuvábant partes Adóniæ. Sadoc verò sacérdos & Banáias fílius Joíadæ, & Nathan prophéta, & Séme͏̈i & Re͏̈i, & robur exércitûs David, non erat cum Adónia.

℟. Dixit Dóminus Salomóni: quia non petísti tibi dies multos, nec divítias, sed postulásti tibi sapiéntiam: * Ecce dedi tibi cor sápiens & intélligens: sed & hæc quæ non postulásti dedi tibi; divítias scílicet & glóriam. 3. *Reg.* 3. 11. 12. 13. ℣. Potens est Deus ómnia fácere superabundánter quàm pétimus. *Ephes.* 3. 20. * Ecce.

Lectio ij. *v.* 32. *ad* 35.

DIxit rex David: Vocáte mihi Sadoc sacerdótem, & Nathan prophétam, & Banáiam fílium Joíadæ. Qui cùm ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobíscum servos dómini vestri, & impónite Salómonem fílium meum super mulam meam, & dúcite eum in Gihon; & ungat eum ibi Sadoc sacérdos, & Nathan prophéta, in regem super Israël; & canétis búccinâ, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, & véniet, & sedébit super sólium meum, & ipse regnábit pro me: illíque præcípiam ut sit dux super Israël, & super Judam.

℟. Duæ mulíeres contendébant coram Salomóne. Audívit omnis Israël judícium quod judicásset rex, & * Timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo. 3. *Reg.* 3. 22. 28. ℣. Si quis índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo qui dat ómnibus affluénter; & dábitur ei. *Jac.* 1. 5. * Timuérunt.

Lectio iij. *v. 36. ad 39.*

ET respóndit Banáïas filius Joíadæ, regi, dicens: Amen: sic loquátur Dóminus Deus dómini mei regis; Quómodo fuit Dóminus cum dómino meo rege, sic sit cum Salomóne, & sublímius fáciat sólium ejus à sólio dómini mei regis David. Descéndit ergo Sadoc sacérdos, & Nathan prophéta, & Banáïas filius Joíadæ, & Cérethi, & Phéleti; & imposuérunt Salomónem super mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat Rex Sálomon.

℟. Regína Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus; & dócuit eam ómnia verba quæ proposúerat. * Videns autem omnem sapiéntiam ejus, non habébat ultrà spíritum. 3. *Reg.* 10. 1. 3. 4. 5. ℣. Regína Austri venit à fínibus terræ audíre sapiéntiam Salomónis. *Luc.* 11. 31. * Videns. Glória. * Videns.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni epíscopi, de Civitáte Dei.

Lectio iv. *Lib.* 17. *cap.* 8. *§.* 1.

CUm regi David multa próspera proveníssent, cogitávit facére Deo domum, templum illud scílicet *excellentíssimè diffamátum, quod à* rege Salomóne filio ejus póstea fabricátum est. Hoc eo cogitánte, factum est verbum Dómini ad Nathan prophétam, quod perférret ad regem. Ubi cum Deus dixísset, quòd non ab ipso David sibi ædificarétur domus, neque per tantum tempus se mandásse cuíquam in pópulo suo, ut sibi fíeret domus cédrina: [Et nunc,] inquit, [hæc dices servo meo David, Hæc dicit Dóminus omnípotens: Suscitábo semen tuum post te, qui erit de ventre tuo, & præparábo regnum ejus. Hic ædificábit mihi domum nómini meo, & dírigam thronum illius usque in ætérnum.]

℟. Certè in géntibus multis non erat rex símilis Salomóni: * Diléctus Deo suo erat; & ipsum duxérunt ad peccátum mulíeres alienígenæ. 2. *Esdr.* 13. 26. ℣. Hæc scripta sunt ad correptiónem nostram: ítaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. 1. *Cor.* 10. 11. 12. * Diléctus.

Lectio v. *§.* 2.

HAnc tam grandem promissiónem qui putat in Salomóne fuísse complétam, multùm errat. Atténdit enim quod dictum est, [Hic ædificábit mihi domum;] quóniam Sálomon templum illud nóbile extrúxit: & non atténdit, [Fidélis erit domus ejus, & regnum ejus usque in ætérnum coram me.] Atténdat er-

go & aspiciat Salomónis domum plenam muliéribus alienigenis coléntibus deos falsos, & ipsum ab eis regem aliquándo sapiéntem in eándem idololatríam sedúctum atque dejéctum: & non aúdeat existimáre Deum, vel hoc promisisse mendáciter, vel talem Salomónem domúmque ejus futúram non potuísse præscíre. Non hinc autem deberémus ambígere, nec si non in Christo Dómino nostro, qui factus est ex sémine David secúndùm carnem, jam viderémus ista compléri; ne vanè atque inániter hìc álium áliquem requirámus, sicut carnáles Judæi.

℟. Oculi Dómini contemplántur univérsam terram, * Et præbent fortitúdinem his qui corde perfécto credunt in eum. 2. *Par.* 16. 9. ℣. Oculi Dómini super justos, & aures ejus in preces eórum. 1. *Petr.* 3. 12. * Et præbent.

Lectio vj. *Post pauca.*

FActa est quidem nonnúlla imágo rei futúræ étiam in Salomóne, in eo quòd templum ædificávit, & pacem hábuit secúndùm nomen suum, (Sálomon quippe pacíficus est Latínè) & in exórdio regni sui mirabíliter laudábilis fuit: sed eádem suâ persónâ per umbram futúri prænuntiábat étiam ipse Christum Dóminum nostrum, non exhibébat. *Unde quædam* de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædícta sint, dum Scriptúra sancta étiam rebus gestis prophétans, quodámmodo in eo figúram delíneat futurórum.

℟. Præcípiens Jósaphat judícibus: Vidéte, ait, quid faciátis; * Non enim hóminis exercétis judícium, sed Dómini: † Sit timor Dómini vobíscum. 2. *Par.* 19. 6. 7. ℣. Si persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti à lege quasi transgressóres. *Jac.* 2. 9. * Non enim. Glória. † Sit timor.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio vij. *c.* 8. 1. *ad* 9.

IN diébus illis; Cùm turba multa esset (cum Jesu,) nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam, quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii epíscopi.

Expos. Evang. sec. Luc. lib. 6. *§.* 69.

POstéaquam illa quæ Ecclésiæ typum accépit, à fluxu curáta est sánguinis; postéaquam Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiæ cœléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte. Non otiósis, non in civitáte quasi in synagóga, vel seculári dignitáte residéntibus, sed in-

per desérta quæréntibus Christum; qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur à Christo, & cum ipsis lóquitur Dei Verbum non de seculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínam suam libénter indúlget.

℟. Cùm turba multa esset (cum Jesu,) nec habérent quod manducárent; discípulis * Ait: Miséreor super turbam, quia ecce jam triduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. *Marc.* 8. 1. 2. ℣. Ocúli Dómini super metuéntes eum, ut alat eos in fame. *Ps.* 32. 18. 19. * Ait.

Lectio viij. §. 70.

COnsequens ígitur erat, ut quos á vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spiritálibus à jejúnio liberáret. Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit antè sanátus. Et illi qui vocántur ad cœnam, priùs vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem ut veníret, accépit. Si lúmine oculórum privátus erat, domum útique Dómini, nisi refúsâ luce, intráre non pótuit.

℟. Interrogávit discípulos: Quot panes habétis? Dixérunt: Septem. Accípiens septem panes, grátias agens fregit, * Et dabat discípulis suis ut appónerent. *Marc.* 8. 5. 6. ℣. Dicit Dóminus: Cómedent, & supérerit. 4. *Reg.* 4. 43. * Et dabat.

Lectio ix. §. 71.

UBique ígitur mystérii ordo servátur; ut priùs per remissiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur, póstea alimónia mensæ cœléstis exúberet: quanquam nondum validióribus hæc turba reficiátur aliméntis, neque Christi córpore & sánguine jejúna solidióris fídei corda pascántur. [Lacte,] inquit, [vos potávi, non escâ; nondum enim poterátis; sed nec adhuc quidem potéstis.] in modum lactis quinque sunt panes. Esca autem solídior, corpus est Christi; potus veheméntior, sanguis est Dómini.

℟. Jacta super Dóminum curam tuam, & * Ipse te enútriet: † Non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo. *Ps.* 54. 25. ℣. Sint mores sine avarítia; ipse enim dixit: Non te déseram neque derelínquam. *Hebr.* 13. 5. * Ipse. Glória. † Non dabit.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Præcépit Jesus turbæ discúmbere super terram; & manducavérunt, & saturáti sunt. *Marc.* 8. 6. 8.

Oratio.

DEus virtútum, cujus est totum quod est óptimum; ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, & præsta in nobis religiónis augméntum: ut quæ sunt bona, nútrias; ac, pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concilio Cloveshoviénsi secúndo.

An. 747. *can.* 14.

DOmínicus dies legítimâ veneratióne à cunctis celebrétur; sitque divíno tantùm cúltui dedicatus; omnésque Abbátes ac Presbyteri ipso sacratíssimo die in suis Monastériis atque Ecclésiis máneant.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Sustulérunt quod superáverat de fragméntis septem sportas: erant autem qui manducáverant quasi quátuor míllia, & dimísit eos. *Marc.* 8. 8. 9.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio j.

c. 2. 1. *ad* 4. *&* 10. *ad* 11.

APpropinquavéruntdies David ut morerétur, præcepítque Salomóni fílio suo, dicens: Ego ingrédior viam univérsæ terræ: confortáre, & esto vir. Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut custódias cæremónias ejus, & præcépta ejus, & judícia, & testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi; ut intélligas univérsa quæ facis, & quocúnque te vérteris; ut confírmet Dóminus sermónes suos quos locútus est de me, dicens: Si custodíerint fílii tui vias suas, & ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, & in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israël.... Dormívit ígitur David cum pátribus suis, & sepúltus est in civitáte David. Dies autem quibus regnávit David super Israël, quadragínta anni sunt: in Hebron regnávit septem annis, in Jerúsalem trigínta tribus.

℟. Dixit Dóminus, 232.

Lectio ij. *c.* 3. 5. *ad* 9.

APpáruit autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens: Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum; custodísti ei misericórdiam tuam grandem, & dedísti ei fílium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo; ego autem sum puer párvulus; & ignórans egréssum, & intróitum meum; & servus tuus in médio est pópuli quem elegísti, pópuli infiníti, qui numerári & supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, & discérnere inter bonum & malum: quis enim póterit judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum?

℟. Duæ mulíeres contendébant, 232.

Lectio iij. *v.* 10. *ad* 14.

PLácuit ergo sermo coram Dómino quòd Sálomon ostuláﬀet hujuscémodi rem. t dixit Dóminus Salomóni: Quia postuláſti verbum hoc, t non petíſti tibi dies multos, ec divítias, aut ánimas ini- nicórum tuórum, sed postu- áſti tibi ſapiéntiam ad diſcer- éndum judícium; ecce feci ibi secúndùm sermónes tuos, t dedi tibi cor ſápiens & in- élligens, in tantum ut nullus nte te símilis tuî fúerit, nec ost te ſurrectúrus ſit. Sed & æc, quæ non postuláſti, dedi bi; divítias ſcílicet & gló- iam, ut nemo fúerit símilis ui in régibus, cunctis retro iébus: si autem ambuláveris 1 viis meis, & custodíeris præ- épta mea, & mandáta mea, cut ambulávit pater tuus, ongos fáciam dies tuos.

℟. Regína Saba, 233.

CANON.

Ex Concílio Carthaginénsi quarto.

An. 398. *can.* 34.

EPíſcopus quólibet loco ſe- dens, ſtare Preſbyterum on patiátur.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *c.* 5. 2. *ad* 6.

MIſit Sálomon ad Hi- ram, dicens: Tu ſcis voluntátem David atris mei, & quia non potúe- t ædificáre domum nómini ómini *Dei ſui propter bella* imminéntia per circúitum, do- nec daret Dóminus eos ſub veſtígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dómi- nus Deus meus mihi per cir- cúitum, & non est ſatan, ne- que occúrſus malus: quam- óbrem cógito ædificáre tem- plum nómini Dómini Dei mei, ſicut locútus eſt Dómi- nus David patri meo, dicens: Filius tuus quem dabo pro te ſuper ſólium tuum, ipſe ædi- ficábit domum nómini meo. Præcipe ígitur ut præcídant mihi ſervi tui cedros de Lí- bano, & ſervi mei ſint cum ſervis tuis; mercédem autem ſervórum tuórum dabo tibi quamcúnque petíeris; ſcis enim quómodo non eſt in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere ſicut Sidónii.

℟. Certè in géntibus, 233.

Lectio ij. *v.* 12. *ad* 16.

DEdit Dominus ſapién- tiam Salomóni, ſicut lo- cútus eſt ei: & erat pax inter Hiram & Salomónem, & per- cuſſérunt ambo fœdus. Elegít- que rex Sálomon operários de omni Iſraël, & erat indíctio trigínta míllia virórum: mit- tebátque eos in Líbanum, de- cem míllia per menſes ſíngu- los vicíſſim, ita ut duóbus ménſibus eſſent in dómibus ſuis; & Adóniram erat ſuper hujuſcémodi indictióne. Fue- rúntque Salomóni ſeptuagínta míllia eórum qui ónera portá- bant, & octogínta míllia lato-

mórum in monte ; absque præpósitis qui præerant síngulis opéribus, número trium míllium & trecentórum præcipiéntium pópulo, & his qui faciébant opus.

℟. Oculi Dómini, 234.

Lectio iij.

c. 7. 51. *ad fin.* & *c.* 8. 1. *ad* 6.

ET perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini ; & íntulit quæ sanctificáverat David pater suus, argéntum & aurum, & vasa ; reposuítque in thesaúris domûs Dómini. Tunc congregáti sunt omnes majóres natu Israël cum princípibus tríbuum, & duces familiárum filiórum Israël ad regem Salomónem in Jerúsalem, ut deférrent arcam fœderis Dómini, de civitáte David, id est, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univérsus Israël in mense Ethanim, in solémni die, ipse est mensis séptimus. Venerúntque cuncti senes de Israël, & tulérunt arcam sacerdótes, & portavérunt arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & ómnia vasa Sanctuárii quæ erant in tabernáculo ; & ferébant ea Sacerdótes & Levítæ. Rex autem Sálomon, & omnis multitúdo Israël quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam ; & immolábant oves & boves absque æstimatióne & número. Et intulérunt sacerdótes arcam fœdéris Dómini in locum suum, in oráculum templi, in Sanctum sanctórum, subter alas Chérubim.

℟. Præcípiens, 234.

CANON.

Ex Concílio Carthaginénsi quarto.

An. 398. *can.* 35.

EPíscopus in Ecclésia, & in conséssu Presbyterórum sublímior sédeat: intrà domum verò collégam se Presbyterórum esse cognóscat.

FERIA QUARTA

De libro tértio Regum.

Lectio j. *c.* 9. 1. *ad* 5.

FActum est cùm perfecísset Sálomon ædifícium domûs Dómini, & ædifícium regis, & omne quod optáverat & volúerat fácere ; appáruit ei Dóminus secúndò, sicut apparúerat ei in Gábaon. Dixítque Dóminus ad eum : Exaudívi oratiónem tuam & deprecatiónem tuam, quam deprecátus es coram me : sanctificávi domum hanc quam ædificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempitérnum ; & erunt óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque si ambuláveris coram me, sicut ambulávit pater tuus, in simplicitáte cordis, & in æquitáte, & féceris ómnia quæ præcépi tibi, & legítima mea, & judícia mea serváveris ; ponam thronum regni tui super Israël in sempitérnum, sicut locútus sum David patri tuo, dicens : Non auferétur vir

ıere tuo de sólio Israël.
Dixit Dóminus, 232.
o ij. c. 10. 1. ad 5.
!gína Saba, auditâ famâ
ialomónis in nómine
ni, venit tentáre eum in
ıátibus. Et ingréssa Je-
m multo cum comitátu,
tiis, camélis portánti-
ómata, & aurum infiní-
imis, & gemmas pretió-
ənit ad regem Salomó-
& locúta est ei univérsa
abébat in corde suo. Et
t eam Sálomon ómnia
quæ proposúerat. Non
ərmo qui regem posset
, & non respondéret ei.
ıs autem regína Saba óm-
apiéntiam Salomónis, &
m quam ædificáverat, &
mensæ ejus, & habitácula
rum, & órdines mini-
ium, vestésque eórum, &
rnas, & holocaústa quæ
bat in domo Dómini,
abébat ultrà spíritum.
Duæ mulíeres, 232.
io iij. v. 6. ad 10.
Ixítque ad regem: Verus
ɛst sermo quem audívi in
mea, super sermónibus
& super sapiéntia tua, &
credébam narrántibus
, donec ipsa veni, & vidi
s meis, & probávi quòd
ı pars mihi nuntiáta non
: major est sapiéntia &
tua, quam rumor quem
i. Beáti viri tui, & beáti
tui qui stant coram te
ər, & aúdiunt sapiéntiam
tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, & pósuit te super thronum Israël, eò quòd diléxerit Dóminus Israël, in sempitérnum, & constítuit te regem, ut fáceres judícium & justítiam. Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, & arómata multa nimis, & gemmas pretiósas.

℟. Regína Saba, 233.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 13. cap. 1. de reform.

SAcrosáncta Tridentína Synodus illud primùm Epíscopos admonéndos censet, ut se Pastóres, non percussóres esse memínerint; atque ita præésse sibi súbditis oportére, ut non in eis domonéntur; sed illos tanquam filios, & fratres díligant; elaboréntque, ut hortándo & monéndo ab illícitis detérreant.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j.

c. 11. 1. ad 2. & 4. ad 6.

REx Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, filiam quoque Pharaónis, & Moabítidas, & Ammonítidas: Idumæas, & Sidónias, & Hethæas: de géntibus, super quibus dixit Dóminus filiis Israël: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad vestras; certíssimè enim avértent corda vestra, ut sequámini deos ex-

rum .... Cúmque jam esset senex, depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos : nec erat cor ejus perféctum coram Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus. Sed colébat Sálomon Astárthen deam Sidoniórum, & Moloch idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, & non adimplévit ut sequerétur Dóminum, sicut David pater ejus.

℟. Certè in géntibus, 233.

Lectio ij. *v. 9. ad* 14.

IGitur irátus est Dóminus Salomóni, quòd avérsa esset mens ejus à Dómino Deo Israël, qui apparúerat ei secúndò, & præcéperat de verbo hoc ne sequerétur deos aliénos; & non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni : Quia habuísti hoc apud te, & non custodísti pactum meum, & præcépta mea quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verúntamen in diébus tuis non fáciam, propter David patrem tuum : de manu fílii tui scindam illud, nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo fílio tuo, propter David servum meum, & Jerúsalem quam elégi. Suscitávit autem Dóminus adversárium Salomóni, Adad Idumæum de sémine régio, *qui erat in* Edom.

℟. Oculi Dómini

Lectio iij. *v. 26*

JEróboam quoque f
bath Ephrathæus,
da, servus Salomóni
mater erat nómine S
lier vídua, levávit ma
tra regem. Et hæc
rebelliónis advérsùs
quia Sálomon ædific
lo, & coæquávit v
civitátis David patris
autem Jeróboam vir
potens; vidénsque
adolescéntem bonæ
indústrium, constitú
præféctum super tri
vérsæ domûs Joseph
est ígitur in tempo
Jeróboam egrederét
rúsalem, & inveni
Ahías Silonites pro
via, opértus pállio no
autem duo tantùm
Apprehendénsque A
lium suum novum,
pértus erat, scidit in
partes. Et ait ad Je
Tolle tibi decem
hæc enim dicit Dómi
Israël : Ecce ego sci
gnum de manu Salo
dabo tibi decem trib

℟. Præcípiens, 23

C A N O

Ex Concílio Narb

An. 1609. *cap*

EPiscopi se fácile
bus præbeant,
verò conqueréntibus
riis recéptis, denu
ex caritáte deféctus

m quorumcúnque, & paú-
rum misérias, vel infirmó-
m dolóres declarántibus.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j.

11. 43. *ad fin. & c.* 12. 1. *ad* 4.

DOrmívit Sálomon cum pátribus suis, & sepúltus est in civitáte Da-
I patris sui; regnavítque
iboam fílius ejus pro eo.
enit autem Róboam in Si-
em; illuc enim congregá-
erat omnis Israël ad con-
uéndum eum regem. At
rò Jeróboam fílius Nabath,
m adhuc esset in Ægypto
sfugus à fácie regis Salo-
nis, audítâ morte ejus, re-
rsus est de Ægypto: mise-
ntque & vocavérunt eum.
enit ergo Jeróboam, & om-
multitúdo Israël, & locúti
nt ad Róboam, dicéntes:
ter tuus duríssimum jugum
pósuit nobis; tu ítaque
nc immínue paululùm de
pério patris tui duríssimo,
de jugo gravíssimo quod
pósuit nobis, & serviémus
bi.

℟. Dixit Dóminus, 232.

Lectio ij. *v.* 13. *ad* 17.

Espondítque rex pópulo
dura, derelícto consílio
iórum, quod ei déderant;
locútus est eis secúndùm
nsílium júvenum, dicens:
ter meus aggravávit jugum
trum, ego autem addam ju-
vestro: *pater meus cécidit* vos flagéllis, ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo; quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum, quod locútus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ, ad Jeróboam fílium Nabath. Videns ítaque pópulus quòd noluísset eos audíre rex, respóndit ei, dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ herédítas in fílio Isaï? Vade in tabernácula tua Israël: nunc vide domum tuam David. Et ábiit Israël in tabernácula sua. Super fílios autem Israël, quicúnque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam.

℟. Duæ mulíeres, 232.

Lectio iij. *v.* 26. *ad* 32.

DIxítque Jeróboam in corde suo: Nunc revertétur regnum ad domum David; si ascénderit pópulus iste ut fáciat sacrifícia in domo Dómini in Jerúsalem: & convertétur cor pópuli hujus ad Dóminum suum Róboam regem Juda, interficiéntque me, & reverténtur ad eum. Et excogitáto consílio fecit duos vítulos aúreos, & dixit eis: Nolíte ultrà ascéndere in Jerúsalem: ecce dii tui, Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Posuítque unum in Bethel, & álterum in Dan: & factum est verbum hoc in peccátum; ibat enim pópulus ad adorándum vítulum usque in Dan. Et fecit fana in excélsis, & sacerdótes

de extrémis pópuli, qui non erant de filiis Levi. Constituítque diem solémnem in mense octávo, quintâ décimâ die mensis, in similitúdinem solemnitátis quæ celebrabátur in Juda.

℞. Regína Saba, 233.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1576. *p.* 3. *tit.* 1. *de Episc.*

FAmília Episcopórum, Ecclésiæ súmptibus sustentáta, in domibúsque ministrórum Dei educátâ, céteris propósita esse debet, ad imitatiónem Christianárum virtútum: quamóbrem ejúsmodi sit, quæ prælúceat vitæ & morum exémplis.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio j. *c.* 18. 20. *ad* 24.

MIsit Achab ad omnes filios Isráël, & congregávit prophétas in monte Carméli: Accédens autem Elías ad omnem pópulum, ait: Usquequo claudicátis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini eum; si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit ei pópulus verbum. Et ait rursus Elías ad pópulum: Ego remánsi prophéta Dómini solus; prophétæ autem Baal quadringénti & quinquagínta viri sunt. Dentur nobis duo boves, & illi éligant sibi bovem unum; & in frusta cædéntes, ponant super ligna, ignem autem [...] suppónant: & ego fáciam [...] vem álterum, & impónam [...] per ligna, ignem autem [...] suppónam: invocáte n[...] deórum vestrórum, & e[...] vocábo nomen Dómini [...] & Deus, qui exaudíe[...] ignem, ipse sit Deus. R[...] dens omnis pópulus, [...] Optima propositio.

Si fiat de Sabbato, [...] sumentur ex II. Noctur[...] minicæ præcedentis.

Lectio ij. *v.* 25. *a[...]*

DIxit ergo Elías pro[...] Baal: Elígite vobi[...] vem unum, & fácite p[...] quia vos plures estis; & [...] cáte nómina deórum v[...] rum, ignémque non sup[...] tis. Qui cùm tulíssent b[...] quem déderat eis, fecéru[...] invocábant nomen Baal d[...] ne usque ad merídiem, d[...] tes: Baal exaúdi nos. Et [...] erat vox, nec qui respond[...] transiliebántque altáre [...] fécerant. Cúmque esset merídies, illudébat illis E[...] dicens: Clamate voce m[...] re; Deus enim est, & [...] tan lóquitur, aut in div[...] rio est, aut in itínere, aut dormit, ut excitétur. Cl[...] bant ergo voce magnâ, & [...] débant se juxta ritum [...] cultris & lancéolis, donec funderéntur sánguine.

Lectio iij. *v.* 36. *ad*

CUmque jam tempus [...] set ut offerrétur holo[...]

ccédens Elías prophéta,
ómine Deus Abraham,
c, & Isrаël, osténde hó-
iatur es Deus Israël, &
rvus tuus, & juxta præ-
m tuum feci ómnia ver-
c. Exaúdi me Dómine,
i me; ut discat pópulus
ia tu es Dóminus Deus,
convertísti cor eórum
a. Cécidit autem ignis
ni, & vorávit holocaú-
& ligna, & lápides, púl-
quoque, & aquam quæ
n aquædúctu lambens.
cùm vidísset omnis pó-
; cécidit in fáciem suam,
Dóminus ipse est Deus;
nus ipse est Deus. Dixít-
lías ad eos: Apprehén-
rophétas Baal, & ne u-
uidem effúgiat ex eis.
cùm apprehendíssent,
eos Elías ad torréntem
, & interfécit eos ibi.

CANON.

Concílio Mediolanénsi
quarto.

1576. *part.* 3. *tit.* 1.
de Episcopis.

Jo loco doméstici & éx-
eri domi ante cubículum
pi convéniunt; eo loco
ut de vitis Sanctórum,
piritu ális vitæ exercita-
us conscriptus, in men-
ut qui convéniunt, le-
incúmbere possint, nec
nánibus confabulatióni-
dedant.

Magníficat, *Ant.* 1. f.
rophetárum dixérunt:

Requiévit spíritus Eliæ super
Eliséum. Et veniéntes in oc-
cúrsum ejus, adoravérunt eum
proni in terram. 4. *Reg.* 2. 15.

Oratio, Deus cujus, *infrà in Laudibus.*

DOMINICA VII.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 4.

PRævaricátus est Moab in Israël, postquam mór-tuus est Achab. Cecidít-que Ochózias per cancéllos cœnáculi sui, quod habébat in Samaría, & ægrotávit: mi-sítque núntios, dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte mea hac. An-gelus autem Dómini locútus est ad Eliam Thesbíten, di-cens: Surge, & ascénde in oc-cúrsum nuntiórum regis Sa-maríæ, & dices ad eos: Num-quid non est Deus in Israël, ut eátis ad consuléndum Beél-zebub deum Accaron? quam-óbrem hæc dicit Dóminus: De lectulo super quem ascen-dísti, non descéndes, sed mor-te moriéris.

℟. Surréxit Elías prophéta quasi ignis, & verbum ipsius quasi fácula ardébat; * Ver-bo Dómini contínuit cœlum. *Eccli.* 48. 1. 3. ℣. Orávit ut non plúeret, & non pluit; & rursum orávit, & cœlum de-dit plúviam. *Jac.* 5. 17. 18. * Verbo.

Lectio ij. *v.* 4. *ad* 10.

ET ábiit Elías: reversíque sunt núntii ad Ocóziam. Qui dixit eis: Quare revérsi estis? At illi respondérunt ei: Vir occúrrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem qui misit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Nunquid, quia non erat Deus in Israël, mittis ut consulátur Beélzebub deus Accaron? Idcírco de lectulo super quem ascendísti, non descéndes; sed morte moriéris. Qui dixit eis: Cujus figúræ & hábitûs est vir ille qui occúrrit vobis, & locútus est verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilósus, & zonâ pelliceâ accínctus rénibus. Qui ait: Elias Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem, & quinquagínta qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum; sedentíque in vértice montis, ait: Homo Dei, rex præcépit ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário: Si homo Dei sum, descéndat ignis de cœlo, & dévoret te & quinquagínta tuos. Descéndit ítaque ignis de cœlo, & devorávit eum, & quinquagínta qui erant cum eo.

℞. Accédens Elías ad pópulum ait: Usquequo claudicátis in duas partes? * Si Dóminus est Deus, sequímini eum. 3. *Reg.* 18. 21. ℣. Nemo potest duóbus Dóminis servíre. *Matt.* 6. 24. * Si Dóminus.

Lectio iij. *v.* 11.

RUrsúmque misit a príncipem quinq rium álterum, & quin ta cum eo. Qui locútu li: Homo Dei, hæc di Festína, descénde. I dens Elías ait: Si hoi ego sum, descéndat i cœlo, & dévoret te, quagínta tuos. Descé go ignis de cœlo, & de illum, & quinquagínt Iterum misit príncipe quagenárium tértium, quagínta qui erant c Qui cùm venísset, c génua contra Elíam, & tus est eum, & ait: Hon noli despícere ánimam & ánimas servórum t qui mecum sunt. Ecc céndit ignis de cœlo, & rávit duos príncipes q genários primos, & q génos, qui cum eis era nunc óbsecro ut mi ánimæ meæ. Lócutus tem Angelus Dómini líam, dicens: Descén eo, ne tímeas. Surréxit & descéndit cum eo ad

℞. Amplificátus est I mirabílibus suis, * In t tectus est, & in Eliséo c tus est spíritus ejus: † tiâ nemo vicit illum. *Ec* 4. 13. ℣. Tránstulit illum ante translatiónem enin mónium hábuit placuíss *Hebr.* 11. 5. * In túrbine ria. † Poténtiâ.

.: Nocturno.
tis Morálium sancti
Gregórii papæ.
v. Lib. 19. c. 5.
i ipsi qui, sancto suble-
e Spíritu, ad summa ra-
, quándiu in hac vita
áliquâ elatióne supér-
quibúsdam tentatióni-
imúntur : ut nequá-
antùm perficere vá-
uantùm volunt ; sed
lántur supérbiâ, fit in
um quædam mensúra
i. Hinc est enim quòd
m tot virtútibus in al-
ísset, quâdam mensú-
ısus est, dum Jézabel
lum quamvis regínam,
nuliérculam fugit.
Dejécit castra Assyrió-
gelus Dómini, nam
Ezechías quod plácuit
& fórtiter ivit in via
andávit illi Isaías ; in
ejus retro rédiit sol, &
regi vitam. Eccli. 48.
26. ℣. Píetas ad ómnia
t, promissiónem ha-
æ quæ nunc est, & fu-
Tim. 4. 8. * Fecit.

Lectio v.

éndo ígitur hunc miræ
útis virum, ignem de
ihere, & secúndò quin-
úriós cum suis ómni-
etitióne súbitâ concre-
verbo cœlos à plúviis
e, verbo cœlos ad plú-
ríre, suscitántem mór-
entúra quoque prævi-
: & ecce rursus ánimo
occúrrit, quo pavóre ante unam muliérculam fúgerit. Consídero virum timóre percúlsum, de manu Dei mortem pétere, nec accípere : de manu mulíeris mortem fugiéndo vitáre.

℟. Postquam coangustátus est Manásses, * Orávit Dóminum, & egit pœniténtiam valde coram Deo ; & exaudívit oratiónem ejus, reduxítque eum in regnum suum. 2. Par. 33. 12. 13. ℣. Quæ secúndùm Deum trístitia est ; pœniténtiam in salútem stábilem operátur. 2. Cor. 7. 10. * Orávit.

Lectio vj.

Quærébat enim mortem dum fúgeret, dicens : [Súfficit mihi, tolle ánimam meam : neque enim mélior sum quàm patres mei.] Unde ergo sic potens, ut tot illas virtútes fáciat ? Unde sic infírmus, ut ita fœminam pertiméscat : nisi quia aquæ appendúntur mensúrâ : ut ipsi sancti Dei hómines, & multùm váleant per poténtiam Dei, & rursùm quâdam mensúrâ moderáti sint per infirmitátem suam ? in illis virtútibus Elías, quid de Deo accéperat ; in istis infirmitátibus quid de se esse póterat, agnoscébat ; in illa poténtia, virtus fuit ; in ista, infírmitas custos virtútis. In illis virtútibus, ostendébat quid accéperat ; in istis infirmitátibus, hoc quod accéperat, custodiébat. In miráculis

monstrabátur Elias, in infirmitátibus servabátur.

℟. Memória Josíæ in omni ore quasi mel; ipse est diréctus divínitus in pœniténtiam gentis, * Tulit abominatiónes impietátis, & in diébus peccatórum corroborávit pietátem. *Eccli.* 49. 1. 2. 3. 4. ℣. Qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus à morte. *Jac.* 5. 20. * Tulit. Glória. * Tulit.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 7. 15. *ad* 21.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite à falsis prophétis qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecùs autem sunt lupi rapáces: à frúctibus eórum cognoscétis eos. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 6.

BLandiménta verbórum, & mansuetúdinis simulatiónem ádmonet fructu operatiónis expéndi oportére; ut non qualem quis se verbis réferat, sed qualem se rebus efficiat, spectémus: quia in multis vestítu óvium rábies lúpina contégitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tribuli ficus non génerant, & ut iníquæ árbores utília poma non áfferunt: ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis efféctum, & idcírco omnes cognoscéndos esse de frúctibus. Regnum enim cœlórum sola verbórum offícia non óbtinent: neque qui díxerit, Dómine, Dómine, heres illíus erit.

℟. Atténdite à falsis prophétis qui * Véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecùs autem sunt lupi rapáces. *Matt.* 7. 15. ℣. Non misi eos, & ipsi prophétant in nómine meo mendáciter, ut pereátis. *Jer.* 27. 15. * Véniunt.

Lectio viij.

QUid enim mériti est Dómino dícere: Dómine, Dómine? Nunquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus à nobis? Et quæ offícii sánctitas est, nóminis nuncupátio, cùm cœléstis regni iter obediéntia pótiùs voluntátis quàm Dei nuncupátio repertúra sit? [Multi mihi dicent in illa die: Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus?] & réliqua. Etiam nunc pseudoprophetárum frauduléntiam, & hypocrytárum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtúte præsúmunt, in doctrínæ prophetía, & dæmoniórum fuga, & istiúsmodi óperum virtútibus.

℟. Prophétant de corde suo; consúunt pulvíllos sub omni cúbito manûs; & * Fáciunt cervicália sub cápite ad capiéndas ánimas. *Ezech.* 13. 17. 18. ℣. A frúctibus eórum

cognoscétis eos. *Matt.* 7. 16. * Fáciunt.

Lectio ix.

ATque hinc sibi regnum cœlórum pollicéntur : quasi verò eórum áliquid próprium sit, quæ loquúntur aut fáciunt, & non ómnia virtus Dei invocáta perficiat ; cùm doctrínæ sciéntiam léctio áfferat, dæmónia Christi nomen exágitet. De nostro ígitur est beáta illa ætérnitas promeréndа, præstandúmque est áliquid ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cœléstibus obtemperémus ; ac tálibus offíciis cógniti Deo simus, agamúsque pótiùs quod vult, quàm quod prodest ut gloriémur: repúdians eos ac repéllens, quos à cognitióne sua ópera iniquitátis avértĕrint.

℟. Non omnis qui dicit mihi : Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum ; sed qui facit voluntatem Patris mei, * Ipse† Intrábit in regnum cœlórum. *Matt.* 7. 21. ℣. Qui custódit mandátum, custódit ánimam suam. *Prov.* 19. 16. * Ipse. Glória. † Intrábit.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. a. Non potest arbor bona malos fructus fácere, neque arbor mala bonos fructus fácere. *Matt.* 7. 18.

Oratio.

DEus, cujus providéntia in suî dispositióne non fállitur; te súpplices exorámus, ut nóxia cuncta submóveas, & ómnia nobis profutúra concédas ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 23. *cap.* 14. *de reform.*

CUret Epíscopus, ut Presbyteri saltem diébus Domínicis, & Festis solémnibus ; si autem curam habúerint animárum, tam frequénter, ut suo múneri satisfáciant, Missas célebrent.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur, & in ignem mittétur. *Matt.* 7. 19.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *c.* 2. 5. *ad* 10.

ACcessérunt filii prophetárum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, & dixérunt ei : Numquid nosti quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum à te ? Et ait : Et ego novi ; siléte. Dixit autem ei Elías : Sede hìc quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait : Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, & quinquagínta viri de fíliis prophetárum secúti sunt eos, qui & stetérunt è contrà, longè : illi autem ambo stabant super Jordánem. Tulítque Elías pállium suum, & invólvit illud, & percússit aquas, quæ divísæ sunt in utrámque partem ; &

eat; & di-
tem fide,
at.
RTIA.
Regum.
8. ad 18.
lam dies,
liséus per
autem ibi
uæ ténuit
: panem :
inde tran-
d eam ut
Quæ dixit
imadvérto
s est iste,
requénter.
œnáculum
us in eo lé-
, & sellam,
cùm véne-
: ibi. Facta
m, & vé-
náculum,
ixítque ad
: voca Su-
Qui cùm
lla stetísset
d púerum
am: Ecce,
ministrásti
áciam tibi?
ótium, &
, sive prín-
respóndit:
ei hábito.
vult ut fá-
Giézi: Ne
m non ha-
x est. Præ-
áret eam:
ísset, & ste-

tísset ante óstium, dixit ad eam: In témpore isto, & in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero filium. At illa respóndit: Noli quæso dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ. Et concépit múlier, & péperit filium in témpore & in hora eádem, quâ díxerat Eliséus.

℟. Dejécit, 245.

Lectio ij. *v.* 18. *ad* 21.

CRevit autem puer. Et cùm esset quædam dies, & egréssus isset ad patrem suum, ad messóres, ait patri suo: Caput meum dóleo, caput meum dóleo. At ille dixit púero: Tolle, & duc eum ad matrem suam. Qui cùm tulísset, & duxísset eum ad matrem suam, pósuit eum illa super génua sua usque ad merídiem, & mórtuus est. Ascéndit autem, & collocávit eum super léctulum hóminis Dei, & clausit óstium.

℟. Postquam, 245.

Lectio iij. *v.* 32. *ad* 37.

INgréssus est ergo Eliséus domum, & ecce puer mórtuus jacébat in léctulo ejus: ingressúsque clausit óstium super se, & super púerum: & orávit ad Dóminum. Et ascéndit, & incúbuit super púerum, posuítque os suum super os ejus, & óculos suos super óculos ejus, & manus suas super manus ejus; & incurvávit se super eum, & calefácta est caro púeri. At ille revérsus, deam-

bulávit in domo, semel huc atque illuc; & ascéndit, & incúbuit super eum; & oscitávit puer sépties, aperuítque óculos. At ille vocávit Giézi & dixit ei: Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocáta, ingréssa est ad eum. Qui ait: Tolle filium tuum. Venit illa, & córruit ad pedes ejus, & adorávit super terram: tulítque filium suum, & egréssa est.

℟. Memória Josíæ, 246.

CANON.

Ex Concílio Parisiénsi sexto. *An.* 829. *cap.* 16.

EPíscopus quascúnque res de facultátibus Ecclésiæ, aut suo, aut altérius nómine, quálibet conditióne comparáverit, decrévimus ut non in propinquórum suórum, sed in Ecclésiæ cui præest, jura devéniant. Simíliter & de Presbyteris, qui de Ecclesiárum rebus, quibus præsunt, prædia eo modo emunt, faciéndum statúimus.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *c.* 5. 9. *ad* 15.

VEnit Náaman (leprósus) cum equis & cúrribus, & stetit ad óstium domûs Eliséi. Misítque ad eum Eliséus núntium, dicens: Vade, & laváre sépties in Jordáne, & recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat, dicens: Putábam quòd egrederétur ad me, & stans invocáret nomen Dómini Dei sui, & tángeret manu suâ locum lepræ, & curáret me. Nunquid non melióres sunt Abana, & Pharphar flúvii Damásci ómnibus aquis Isráël, ut laver in eis, & munder? Cùm ergo vertísset se, & abíret indígnans, accessérunt ad eum servi sui, & locúti sunt ei: Pater, & si rem grandem dixísset tibi prophéta, certè fácere debúeras: quantò magìs quia nunc dixit tibi: Laváre, & mundáberis? Descéndit, & lavit in Jordáne sépties juxta sermónem viri Dei, & restitúta est caro ejus, sicut caro púeri párvuli, & mundátus est. Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit, & stetit coram eo, & ait: Verè scio quòd non sit álius Deus in univérsa terra, nisi tantùm in Israël.

℟. Surréxit, 243.

Lectio ij. *v.* 20. *ad* 23.

DIxítque Giézi puer viri Dei: Pepércit dóminus meus Náaman Syro isti, ut non accíperet ab eo quæ áttulit: vivit Dóminus, quia curram post eum, & accípiam ab eo áliquid. Et secútus est Giézi post tergum Náaman: quem cùm vidísset ille curréntem ad se, desíliit de curru in occúrsum ejus, & ait: Recténe sunt ómnia? Et ille ait: Rectè. Dóminus meus misit me ad te, dicens: Modò venérunt ad

ne duo adolescéntes de monte Ephraïm, ex fíliis prophetárum: da eis taléntum argénti, & vestes mutatórias dúplices. Dixítque Náaman; Mélius est ut accípias duo taléntа. Et coégit eum, ligavítque duo talénta argénti in duóbus saccis; & duplícia vestiménta, & impósuit duóbus púeris suis, qui & portavérunt coram eo.

℟. Accédens Elías, 244.

Lectio iij. *v.* 24. *ad fin.*

Cumque venísset jam véspere, tulit de manu eórum, & repósuit in domo; dimisítque viros; & abiérunt: ipse autem ingréssus stetit coram dómino suo. Et dixit Eliséus: Unde venis Giézi? Qui respóndit: Non ivit servus tuus quoquàm. At ille ait: Nonne cor meum in præsénti erat, quando revérsus est homo de curru suo in occúrsum tui? Nunc ígitur accepísti argéntum, & accepísti vestes, ut emas olivéta, & víneas, & oves, & boves, & servos, & ancíllas. Sed & lepra Náaman adhærébit tibi, & sémini tuo, usque in sempitérnum. Et egréssus est ab eo leprósus quasi nix.

℟. Amplificátus est, 244.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 25. *cap.* 1. *de reform.*

Admonet sancta Synodus Epíscopos *omnes, ut... factis ipsis, ac vitæ actiónibus*, quod est véluti perpétuum quoddam prædicándi genus, se múneri suo confórmes osténdant: in primis verò ita mores suos omnes compónant, ut réliqui ab eis frugalitátis, modéstiæ, continéntiæ, ac quæ nos tantópere commméndat Deo, sanctæ humilitátis exémpla pétere possint.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *c.* 6. 24. *ad* 31.

Factum est post hæc, congregávit Bénadad rex Syriæ univérsum exércitum suum, & ascéndit, & obsidébat Samaríam. Factáque est fames magna in Samaria: & tándiu obséssa est, donec venundarétur caput ásini octogínta argénteis, & quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cúmque rex Isráël transíret per murum, múlier quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me dómine mi rex. Qui ait: Non te salvat Dóminus, unde te possum salváre? de área, vel de torculári? Dixítque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respóndit: Múlier ista dixit mihi; Da filium tuum, ut comedámus eum hódie, & filium meum comedémus cras; cóximus ergo filium meum, & comédimus: dixíque ei die áltera: Da filium tuum, ut comedámus eum. Quæ abscóndit filium suum. Quod cùm audísset rex, scidit vestiménta sua,

& transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium quo vestítus erat ad carnem intrínsecùs. Et ait rex : Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, si stéterit caput Eliséi fílii Saphat super ipsum hódie.

℟. Dejécit, 245.

Lectio ij. *c.* 7. 1. *ad* 5.

DIxit autem Eliséus : Audíte verbum Domini : Hæc dicit Dóminus : In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit, & duo módii hórdei statére uno, in porta Samaríæ. Respóndens unus de dúcibus, super cujus manum rex incumbébat, hómini Dei, ait : Si Dóminus fécerit étiam cataráctas in cœlo, nunquid póterit esse quod lóqueris ? Qui ait : Vidébis óculis tuis, & inde non cómedes. Quátuor ergo viri erant leprósi juxta intróitum portæ, qui dixérunt ad ínvicem : Quid hìc esse vólumus donec moriámur ? sive íngredi voluérimus civitátem, fame moriémur ; sive mansérimus hìc, moriéndum nobis est : veníte ergo, & transfugiámus ad castra Syriæ ; si pepércerint nobis, vivémus ; si autem occídere volúerint, nihilóminus moriémur. Surrexérunt ergo vésperi, ut venírent ad castra Syriæ : cúmque veníssent ad princípium castrórum Syriæ, nullum ibídem reperérunt.

℟. Postquam coangustátus est Manásses, 245.

Lectio iij. *v.* 16. *ad fin.*

ET egréssus pópulus diripuit castra Syriæ : factúsque est módius símilæ statére uno, & duo módii hórdei statére uno, juxta verbum Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu incumbébat, constítuit ad portam ; quem conculcávit turba in intróitu portæ, & mórtuus est, juxta quod locútus fúerat vir Dei, quando descénderat rex ad eum. Factúmque est secúndùm sermónem viri Dei, quem díxerat regi, quando ait : Duo módii hórdei statère uno erunt, & módius símilæ statére uno, hoc eódem témpore cras in porta Samaríæ : quando respónderat dux ille viro Dei, & díxerat : Etiámsi Dóminus fécerit cataráctas in cœlo, nunquid póterit fieri quod lóqueris ? Et dixit ei : Vidébis óculis tuis, & inde non cómedes. Evénit ergo ei sicut prædíctum fúerat, & conculcávit eum pópulus in porta, & mórtuus est.

℟. Memória Josíæ, 246.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 25 *cap.* 1. *de reform.*

NOn solùm jubet sancta Synodus ut Epíscopi modéstâ supelléctili & mensâ, ac frugáli victu conténti sint ; verùm étiam in réliquo vitæ génere, ac tota . . . domo cáveant, ne quid appáreat quod à sancto hoc institúto sit alié-

num; quodque non simplicitátem, Dei zelum, ac vanitátum contémptum præ se ferat.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *c.* 8. 7. *ad* 12.

VEnit Eliséus Damáscum, & Bénadad rex Syriæ ægrotábat: nuntiaverúntque ei, dicéntes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házaël: Tolle tecum múnera, & vade in occúrsum viri Dei, & cónsule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit igitur Házaël in occúrsum ejus, habens secum múnera, & ómnia bona Damásci, ónera quadragínta camelórum. Cúmque stetísset coram eo, ait: Filius tuus Bénadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis: porrò osténdit mihi Dóminus quia morte moriétur. Stetítque cum eo, & conturbátus est usque ad suffusiónem vultûs: flevítque vir Dei. Cui Házaël ait: Quare dóminus meus flet? At ille dixit: Quia scio quæ factúrus sis fíliis Israël mala. Civitátes eórum munítas igne succéndes, & júvenes eórum interfícies gládio, & párvulos eórum elídes, & prægnántes dívides.

℟. *Surréxit*, 243.

Lectio ij. *c.* 9. 1. *ad* 5.

ELiséus autem prophétes vocávit unum de fíliis prophetárum, & ait illi: Accínge lumbos tuos, & tolle lentículam ólei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Gálaad. Cúmque véneris illuc, vidébis Jehu fílium Jósaphat fílii Namsi: & ingréssus suscitábis eum de médio fratrum suórum, & introdúces in intérius cubículum; tenénsque lentículam ólei, fundes super caput ejus, & dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israël. Aperiésque óstium, & fúgies, & non ibi subsístes. Abiit ergo adoléscens puer prophétæ in Ramoth Gálaad, & ingréssus est illuc: ecce autem príncipes exércitûs sedébant, & ait: Verbum mihi ad te, ô princeps. Dixítque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te, ô princeps.

℟. Accédens Elías, 244.

Lectio iij. *v.* 6. *ad* 13.

ET surréxit, & ingréssus est cubículum: at ille fudit óleum super caput ejus, & ait: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Unxi te regem super pópulum Dómini Israël: & percúties domum Achab dómini tui, & ulcíscar sánguinem servórum meórum prophetárum, & sánguinem ómnium servórum Dómini, de manu Jézabel: perdámque omnem domum Achab; & in-

terficiam de Achab mingéntem ad parietem, & clausum, & novíssimum in Israël; & dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam filii Nabat; & sicut domum Báasa filii Ahía: Jézabel quoque cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui sepéliat eam. Aperuítque óstium, & fugit. Jehu autem egréssus est ad servos dómini sui, qui dixérunt ei: Rectène sunt ómnia? quid venit insánus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hóminem, & quid locútus sit. At illi respondérunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locútus est mihi, & ait: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israël. Festinavérunt ítaque, & unusquísque tollens pállium suum, posuérunt sub pédibus ejus in similitúdinem tribunális, & cecinérunt tubâ, atque dixérunt: Regnávit Jehu.

℟. Amplificátus est Elías, 244.

C A N O N.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 138.

OPórtet Ecclésiæ Prælátos, ut de congregatióne sibi commíssa tales éligant boni testimónii fratres, in quibus ónera regíminis secúrè possint partíri. Quibus étiam talem cónferant potestátem, ut vice illórum fungéntes, & inobediéntes canónicâ censúrâ corrípere, & obediéntes hortándo ad melióra váleant provocáre.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

c. 9. *v.* 14. *& v.* 22. *ad* 27.

COnjurávit Jehu fílius Jósaphat fílii Namsi contra Joram.... Cúmque vidísset Joram Jehu, dixit: Pax est Jehu? At ille respóndit: Quæ pax? adhuc fornicatiónes Jézabel matris tuæ, & venefícia ejus multa vigent. Convértit autem Joram manum suam, & fúgiens ait ad Ochóziam: Insídiæ, Ochózia. Porrò Jehu teténdit arcum manu, & percússit Joram inter scápulas: & egréssa est sagítta per cor ejus, statímque córruit in curru suo. Dixítque Jehu ad Badácer ducem: Tolle, projíce eum in agro Naboth Jezrahelítæ: mémini enim quando ego & tu sedéntes in curru sequebámur Achab patrem hujus, quòd Dóminus onus hoc levâverit super eum, dicens: Si non pro sánguine Naboth, & pro sánguine filiórum ejus, quem vidi heri, ait Dóminus, reddam tibi in agro isto, dicit Dóminus. Nunc ergo tolle, & prójice eum in agrum, juxta verbum Dómini. Ochózias autem rex Juda videns hoc, fugit per viam domûs horti; persecutúsque est eum Jehu, & ait: Etiam hunc percútite in curru suo: & percussérunt eum in

scénsu Gaver, qui est juxta
éblaam: qui fugit in Magéd-
o, & mórtuus est ibi.

Si fiat de Sabbato, ℟℟ ℟.
imentur ex II. Nocturno Do-
minica præcedentis.

Lectio ij.

c. 9. v. 29. ad 36.

ANno undécimo Joram fi-
lii Achab, regnávit Ochó-
ias super Judam; venítque
ehu in Jézrahel. Porrò Jéza-
el intróitu ejus audito, de-
inxit óculos suos stibio, &
rnávit caput suum, & respé-
it per fenéstram ingredién-
em Jehu per portam, & ait:
Numquid pax potest esse Zam-
ri, qui interfécit dóminum
uum? Levavítque Jehu fá-
iem suam ad fenéstram, &
it: Quæ est ista? & inclina-
vérunt se ad eum duo vel tres
eunúchi. At ille dixit eis: Præ-
cipitáte eam deórsum; & præ-
cipitavérunt eam, aspersúsque
est sánguine páries, & equó-
rum úngulæ conculcavérunt
eam. Cúmque introgréssus es-
set, ut coméderet, biberét-
que, ait: Ite, & vidéte male-
díctam illam, & sepelíte eam,
quia filia regis est. Cúmque
issent ut sepelírent eam, non
invenérunt nisi calváriam, &
pedes, & summas manus. Re-
versíque nuntiavérunt ei. Et
ait Jehu: Sermo Dómini est,
quem locútus est per Elíam
Thesbíten, dicens: In agro
Jézrahel cómedent canes car-
nes Jézabel.

Lectio iij.

c. 10. v. 1. ad 7.

ERant autem Achab septua-
gínta filii in Samaría: scrip-
sit ergo Jehu litteras, & mi-
sit in Samaríam, ad optimátes
civitátis, & ad majóres natu,
& ad nutrícios Achab, dicens:
Statim ut accepéritis lítteras
has, qui habétis filios dómini
vestri, & currus, & equos, &
civitátes firmas, & arma; eli-
gite melióręm, & eum qui vo-
bis placúerit de filiis dómini
vestri, & eum pónite super
sólium patris sui, & pugnáte
pro domo dómini vestri. Ti-
muérunt illi veheménter, &
dixérunt: Ecce duo reges non
potuérunt stare coram eo, &
quómodo nos valébimus re-
sístere? Misérunt ergo præpó-
siti domûs, & præfécti civitá-
tis, & majóres natu, & nutrí-
tii ad Jehu, dicéntes: Servi
tui sumus, quæcúnque jússe-
ris faciémus, nec constituémus
nobis regem; quæcúnque tibi
placent, fac. Rescrípsit autem
eis lítteras secúndò, dicens:
Si mei estis, & obedítis mihi,
tóllite cápita filiórum dómini
vestri, & veníte ad me hâc eá-
dem horâ cras in Jézrahel. Por-
rò filii regis, septuagínta viri
apud optimátes civitátis nu-
triebántur. Cúmque veníssent
lítteræ ad eos, tulérunt filios
regis, & occidérunt septuagín-
ta viros, & posuérunt cápita
eórum in cóphinis, & misé-
runt ad eum in Jézrahel.

C A N O N.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 138.

VIcárii Prælatórum sicut álios præcédunt magistério, ita nimírum innocéntis vitæ infórment exémplo; ut juxta Apóstolum, exémplo sint céteris, in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Fecit Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Joíada sacérdos. 4. *Reg.* 12. 2.

Orat. Largíre, *infrà ad Laud.*

DOMINICA VIII.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *c.* 11. 1. *ad* 4.

ATHália mater Ochóziæ, videns mórtuum fílium suum; surrèxit, & interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba fília regis Joram, soror Ochóziæ, Joas fílium Ochóziæ, furáta est eum de médio filiórum regis qui interficiebántur, & nutrícem ejus de triclínio: & abscóndit eum à fácie Atháliæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini: porrò Athália regnávit super terram. Anno autem séptimo misit Joíada, & assúmens centuriónes & mílites, introdúxit ad se in templum Dómini; pepigítque cum eis fœdus; & adjúrans eos in domo Dómini, osténdit eis fílium regis.

℟. Surrèxit, 243.

Lectio ij. *v.* 12. *ad* 18.

PRoduxítque fílium regis, & pósuit super eum diadéma, & testimónium; fecerúntque eum regem, & unxérunt: & plaudéntes manu, dixérunt: Vivat rex. Audívit autem Athália vocem pópuli curréntis; & ingréssa ad turbas in templum Dómini, vidit regem stantem super tribúnal juxta morem, & cantóres, & tubas prope eum, omnémque pópulum terræ lætántem, & canéntem tubis: & scidit vestiménta sua, clamavítque: Conjurátio, conjurátio. Præcépit autem Joíada centuriónibus, qui erant super exércitum, & ait eis: Edúcite eam extra septa templi, & quicúmque eam secútus fúerit, feriátur gládio. Díxerat enim sacérdos: Non occidátur in templo Dómini. Imposuerúntque ei manus, & impegérunt eam per vicem intróitus equórum juxta palátium, & interfécta est ibi. Pépigit ergo Joíada fœdus inter Dóminum, & inter regem, & inter pópulum, ut esset pópulus Dómini; & inter regem & pópulum. Ingressúsque est omnis pópulus terræ templum Baal, & destruxérunt aras ejus, & imágines contrivérunt válidè: Mathan quoque sacerdótem Baal occidérunt coram altári.

℟. Accédens

Accédens Elias, 244.
io iij. c. 13. 14. ad 21.
iséus autem ægrotábat
ıfirmitáte, quâ & mór-
:ſt, descendítque ad eum
ex Israël, & flebat coram
icebátque: Pater mi, pa-
i, currus Israël, & auríga
Et ait illi Eliséus: Affer
ı, & sagíttas. Cúmque
set ad eum arcum, & sa-
, dixit ad regem Israël:
manum tuam super ar-
Et cùm posuísset ille
m suam, superpósuit
ıs manus suas mánibus
, & ait: Aperi fenéstram
álem. Cúmque aperuís-
ixit Eliséus: Jace sagít-
Et jecit. Et ait Eliséus:
a salútis Dómini, & sa-
salútis contra Syriam:
tiésque Syriam in Aphec,
: consúmas eam. Et ait:
sagíttas. Qui cùm tu-
rursum dixit ei: Pércute
› terram. Et cùm per-
set tribus vícibus, & ste-
, irátus est vir Dei contra
, & ait: Si percussísses
uies, aut séxies, sive
s, percussísses Syriam
ad consumptiónem:
autem tribus vícibus per-
: eam. Mórtuus est ergo
ıs, & sepeliérunt eum.
nculi autem de Moab
unt in terram in ipso
Quidam autem sepe-
s hóminem, vidérunt la-
ulos, & projecérunt ca-
: in sepúlcro Eliséi. Quod
cùm tetigísset ossa Eliséi, re-
víxit homo, & stetit super pe-
des suos.

℟. Amplificátus est, 244.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne sancti Cæsárii Arelaténsis epíscopi.

Serm. 2. de Elis. in Append. apud August. Serm. 42. §. 6. Aliàs Serm. 206. de Temp.

Lectio iv.

AUdívimus quòd dum beátus Eliséus transíret per Sunam, quædam múlier magna suscéperit eum, & díxerit ad virum suum: [Animadvérto quòd homo iste vir Dei sit: faciámus illi cœnáculum, & ponámus ei in eo lectum, mensam, sellam & candelábrum; ut quando vénerit, máneat ibi.] Et múlier illa stérilis erat, sed oránte Eliséo, génuit filium. Sic & Ecclésia, ántequam Christus veníret, stérilis fuit. Et sicut illa, oránte Eliséo, génuit filium; ita & Ecclésia, veniénte ad se Christo, génuit pópulum Christiánum. Sed filius mulíeris illíus, dum Eliséus absens esset, mórtuus est; sic & filius Ecclésiæ, hoc est, pópulus géntium, ántequam Christus veníret, peccátis mórtuus erat. Descendénte de monte Eliséo, filius víduæ huic vitæ rédditur; descendénte de cœlo Christo, filius Ecclésiæ, id est, pópulus géntium suscitátur: sed hoc quáliter factum sit, videámus.

℟. Dejécit, 245.

Lectio v. §. 7.

MOrtuo enim filio suo, múlier illa ábiit, & vestígiis se sancti Eliséi prostrávit. Beátus verò Eliséus dedit báculum suum púero, & dixit ad eum: [Vade, & mitte báculum meum super fáciem púeri. Si te salutáverit homo, non resalútes eum.] Hoc loco, fratres, vidéte, ne alícui subrépat ímpia cogitátio, & dicat quòd augúrium beátus Eliséus observáre volúerit; & ídeo jússerit púero suo, ut salutántem se in via non resalutáret. Frequénter hoc in Scriptúris légimus: sed pro celeritáte est dictum, non pro áliqua supérflua & sacrílega observatióne præcéptum; ac si díceret: Ita velóciter ámbula, ut nullis fábulis in via occupári aut retardári præsúmas. [Abiit ergo puer, & misit báculum super fáciem púeri; & pénitùs non surréxit.] Puer iste typum hábuit beáti Móysi. Misit enim eum Deus cum báculo in Ægyptum; sed báculus sine Christo flagelláre Ægyptum pótuit; de originali verò vel actuáli peccáto liberáre vel ressuscitáre non pótuit. [Nihil enim (dicénte Apóstolo) ad perféctum addúxit lex.] Opus erat, ut qui báculum míserat, ipse descénderet. Báculus sine Eliséo nihil valébat; quia crux sine Christo nihil póterat.

℟. Postquam coangustátus est Manásses, 245.

Lectio vj.

INclinávit se Elisé púerum ressuscitáre miliávit se Christus, dum in peccátis jacén geret. [Misit Eliséus super óculos, manus su nus.] Vidéte, fratres tùm se vir ille perfécti contráxit, ut párvulo & jacénti congrúeret. enim Eliséus in púerc gurávit, hoc in toto humáno Christus in Audi Apóstolum dic [Humiliávit semetípsi ctus obédiens usque a tem.] Quia párvuli e párvulum se fecit; qui tui jacebámus, pius se cus inclinávit: quia & fratres, nemo potest ja erígere, si se nolúeri náre.

℟. Memória Josíæ,

In III. Noctu

Léctio sancti Evangélii dùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 16. 1.

IN illo témpore; D Jesus & ad discípulo Homo quidam erat div habébat víllicum: & hi inátus est apud illum qu sipásset bona ipsíus. Et r

Homília sancti Augu epíscopi.

Serm. 113. *de Verbis* *§.* 2. *Aliàs Serm.* 35. *bis Domini.*

HOc ait Dóminus Jesus Christus: [

vobis amícos de divítiis iniquitátis.] Hoc quidam malè intelligéndo rápiunt res aliénas, & áliquid inde paupéribus largiúntur, & putant se fácere quod præcéptum est. Dicunt enim: Rápere res aliénas, mammóna est iniquitátis; erogáre inde áliquid, máximè egéntibus sanctis, hoc est fácere amícos de mammóna iniquitátis. Intelléctus iste corrigéndus est, immo de tábulis cordis vestri omníno deléndus est. Nolo sic intelligátis. De justis labóribus fácite eleemósynas: ex eo quod rectè habétis, date. Non enim corruptúri estis júdicem Christum, ut non vos aúdiat cum paupéribus, quibus tóllitis.

℟. Víllicus diffamátus est apud dívitem quasi dissipásset bona ipsíus; & ait illi: Quid hoc aúdio de te, * Redde ratiónem villicatiónis tuæ: jam enim non póteris villicáre. *Luc*. 16. 1. 2. ℣. Horréndè & citò apparébit, quóniam judícium duríssimum his qui præsunt, fiet. *Sap*. 6. 6. * Redde.

Lectio viij. §. 4.

Est quidem & álius intelléctus; nec ipsum tacébo. Mammóna iniquitátis, divítiæ sunt séculi omnes, undecúnque sint. Undecúnque enim congregéntur, mammóna iniquitátis est; id est, divítiæ sunt iniquitátis. Quid est, divítiæ sunt iniquitátis? Pecúnia est, quam nómine divitiárum appéllat iníquitas. Si enim veras divítias quæris, áliæ sunt. Tálibus Job nudus abundábat, quando in Deum cor plenum habébat, & laudes Deo pérditis ómnibus rebus tanquam gemmas pretiosíssimas proferébat. De quo thesaúro, si nihil habébat? Ipsæ sunt veræ divítiæ. Istæ autem ab iniquitáte appellántur divítiæ.

℟. Ego vobis dico: * Fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis; ut cùm defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula. *Luc*. 16. 9. ℣. Eleemósyna facit inveníre misericórdiam, & vitam ætérnam. *Tob*. 12. 9. * Fácite.

Lectio ix. §. 4. 5.

Habes illas divítias, non reprehéndo. Heréditas venit, pater tuus dives fuit, & dimísit tibi. Honéstè acquisivísti; de justis labóribus plenam domum habes, non reprehéndo. Tamen étiam sic noli illas dícere divítias. Nam si dicis illas divítias, amábis illas; & si amáveris illas, períbis cum illis. Perde, ne péreas; dona, ut acquíras; sémina, ut metas. Has divítias noli appelláre; quia veræ non sunt. Paupertáte plenæ sunt, & semper obnóxiæ cásibus. Quales divítiæ sunt, propter quas latrónem times, propter quas times servum tuum, ne te occíso aúferat, & fúgiat? Si veræ divítiæ essent, securitátem tibi darent. Ergo illæ sunt veræ di-

vitiæ, quas cùm habuérimus, pérdere non póssumus. Et ne fortè propter illas furem tímeas, ibi erunt ubi nullus aúferat. Audi Dóminum tuum: [Thesaurizáte vobis thesaúros in cœlo, quò fur non accédat.] Tunc erunt divítiæ, quando eas migráveris. Quándiu in terra sunt, divítiæ non sunt.

℟. Ignem extínguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis, * Et qui reddit grátiam, † In témpore casûs sui invéniet firmaméntum. *Eccli.* 3. 33. 34. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. 2. *Cor.* 9. 6. * Et qui. Glória. † In témpore.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. E. Ait víllicus intrà se: Quid fáciam, quia Dóminus meus aufert à me villicatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco: scio quid fáciam, ut cùm amótus fúero à villicatióne, recípiant me in domos suas. *Luc.* 16. 3. 4.

Oratio.

LArgíre nobis, quæsumus, Dómine, semper spíritum cogitándi, quæ recta sunt, propítius & agéndi; ut qui sine te esse non póssumus, secúndùm te vívere valeámus; Per.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi tértio. *An.* 813. *can.* 37.

EXcéptis diébus Domínicis, & illis Solemnitátibus, quibus & universális Ecclésia, ob recordatiónem Domínicæ Resurrectiónis solet oráre; fixis in terras gé suppliciter Dei clem nobis profutúram, nosl que críminum indulg deposcéndum est; cuju Evangélio ipse Dómi bis dedit exémplum.

Ad Magníficat, *An* Laudávit Dóminus v iniquitátis, quia prudé císset: quia filii huju prudentióres filiis luci neratióne sua sunt. *Luc*

FERIA SECUI

De libro quarto Reg

Lectio j. *c.* 18. 1.

ANno tértio Os Ela regis Israël, vit Ezechías fi chas regis Juda. Vigínt que annórum erat, cú gnare cœpísset: & vigí vem annis regnávit in lem: nomen matris eju fília Zacharíæ. Fecítque erat bonum coram Dó juxta ómnia quæ fécera vid pater ejus. Ipse dis excélsa, & contrívit st & succídit lucos, confre serpéntem æneum, que cerat Móyses: síquide que ad illud tempus fili adolébant ei incénsum vítque nomen ejus Nol In Dómino Deo Israël vit: ítaque post eum n símilis ei de cunctis r Juda, sed neque in his qu eum fuérunt: & adhæsi mino, & non recéssit à

us , fecítque mandáta
quæ præcéperat Dómi-
lóysi.
Surréxit, 243.
ij. *v. 9. ad 13.*
lno quarto regis Eze-
híæ, qui erat annus sép-
Osée filii Ela regis If-
ascéndit Salmánasar rex
órum in Samaríam , &
návit eam,& cepit.Nam
nnos tres , anno sexto
íæ, id est , nono anno
egis Israël, capta est Sa-
: & tránstulit rex Assy-
Israël in Assyrios, col-
tque eos in Hala & in
fluviis Gozan in civi-
Medórum : quia non
unt vocem Dómini Dei
d prætergréssi sunt pa-
ejus : ómnia quæ præcé-
Móyses servus Dómini,
udiérunt , neque fecé-
Anno quarto décimo re-
echíæ , ascéndit Senná-
rex Assyriórum ad uni-
civitátes Juda munítas;
it eas.
Accédens Elías, 244.
iij. *c. 19. 14. ad 19.*
Jm accepísset Ezechías
tteras de manu nuntió-
, & legísset eas , ascén-
domum Dómini, & ex-
eas coram Dómino, &
in conspéctu ejus, di-
Dómine Deus Israël,
des super Chérubim, tu
us solus regum ómnium
: tu fecísti cœlum & ter-
inclína aurem tuam, &
audi ; áperi Dómine óculos tuos, & vide ; audi ómnia verba Sennácherib, qui misit ut exprobráret nobis Deum vivéntem. Verè Dómine dissipavérunt reges Assyriórum gentes, & terras ómnium. Et misérunt deos eórum in ignem : non enim erant dii, sed ópera mánuum hóminum ex ligno & lápide, & perdidérunt eos. Nunc ígitur Dómine Deus noster, salvos nos fac de manu ejus, ut sciant ómnia regna terræ, quia tu es Dóminus Deus solus.

℟. Amplificátus est, 244.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

An. 816. lib. 1. cap. 115.

QUia evidénti autoritáte liquet canónicam institutiónem céteris præstáre institutiónibus; debent, necésse est, qui hujus professiónis censéntur nómine, procuráre quáliter in semetípsis eándem institutiónem vitâ & móribus exórnent, pótiùs quàm dehonéstent.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. c. 19. 35. ad fin.

FActum est in nocte illa, venit Angelus Dómini, & percússit in castris Assyriórum centum octoginta quinque míllia. Cúmque dilúculò surrexísset, vidit ómnia córpora mortuórum ; & recédens ábiit, & revérsus est Sennácherib rex Assyriórum,

& mansit in Nínive. Cúmque adoráret in templo Nesroch deum suum, Adrámelech & Sárasar filii ejus percussérunt eum gládio, fugerúntque in terram Armeniórum, & regnávit Asarháddon filius ejus pro eo.

℟. Dejécit, 245.

Lectio ij. *c.* 20. 1. *ad* 6.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem: & venit ad eum Isáias filius Amos, prophéta, dixitque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ; moriéris enim tu, & non vives. Qui convértit fáciem suam ad paríetem, & orávit Dóminum, dicens: Obsecro Dómine, meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfécto, & quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechias fletu magno. Et ántequam egrederétur Isáias médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audivi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas; & ecce sanávi te; die tértio ascéndes templum Dómini: & addam diébus tuis quíndecim annos: sed & de manu regis Assyriórum liberábo te, & civitátem hanc, & prótegam urbem istam, propter me, & propter David servum meum.

℟. Postquam, 245

Lectio iij. *v.* 7.

DIxítque Isáias: massam ficórum cùm attulissent, & p super ulcus ejus, cur Dixerat autem Eze Isáiam: Quod erit quia Dóminus me sa quia ascensúrus sum tiâ templum Dómini Isáias: Hoc erit signu mino, quòd factúrus minus sermónem q cútus est: Vis ut ascé bra decem líneis, an tátur tótidem grádibu Ezechías: Fácilè est créscere decem líneis volo ut fiat, sed ut re retrórsùm decem grá vocávit ítaque Isáias Dóminum, & redúxit per líneas, quibus jar derat in horológio A trórsùm decem grádil

℟. Memória Josía

CANON

Ex Concílio Aquisg

An. 816. *lib.* 1. *ca*

QUi præpósiti v tales & tam stré stituéndi sunt, qui & bábilis sint, & ea qu júncta sunt, fidélite térque éxpleant; & quòd áliis præláti sunt quam parvipéndant instítúta; sed quantò plicántur in fratrum tantò magìs stúdeant bus obtemperáre mé

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *c.* 20. 12. *ad* 13.

IN témpore illo misit Bérodach Báladan, fílius Báladan, rex Babyloniórum, lítteras & múnera ad Ezechíam : audíerat enim quòd ægrotásset Ezechías. Lætátus est autem in advéntu eórum Ezechías, & osténdit eis domum arómatum, & aurum, & argéntum, & pigménta vária, unguénta quoque, & domum vasórum suórum, & ómnia quæ habére póterat in thesaúris suis. Non fuit quod non monstráret eis Ezechías in domo sua, & in omni potestáte sua.

℟. Surréxit, 243.

Lectio ij. *v.* 14. *ad* 19.

VEnit autem Isaías prophéta ad regem Ezechíam, dixítque ei : Quid dixérunt viri isti ? aut unde venérunt ad te? Cui ait Ezechías: De terra longínqua venérunt ad me, de Babylóne. At ille respóndit : Quid vidérunt in domo tua? Ait Ezechías : Omnia quæcúnque sunt in domo mea, vidérunt : nihil est quod non monstráverim eis in thesaúris meis. Dixit ítaque Isaías Ezechíæ: Audi sermónem Dómini : Ecce dies vénient, & auferéntur ómnia quæ sunt in domo tua, & quæ condidérunt patres tui usque in diem hanc, in Babylónem : non remanébit quidquam, *ait Dóminus. Sed & de fíliis tuis qui* egrediéntur ex te, quos generábis, tolléntur, & erunt eunúchi in palátio regis Babylónis. Dixit Ezechías ad Isaíam : Bonus sermo Dómini, quem locútus es : sit pax & véritas in diébus meis.

℟. Accédens Elías, 244.

Lectio iij. *c.* 22. 1. *ad* 5.

OCto annórum erat Josías cùm regnáre cœpísset, trigínta & uno anno regnávit in Jerúsalem : nomen matris ejus Idida, fília Hadaía de Bésecath. Fecítque quod plácitum erat coram Dómino, & ambulávit per omnes vias David patris sui : non declinávit ad déxteram, sive ad sinístram. Anno autem octávo décimo regis Josíæ, misit rex Saphan fílium Aslía fílii Méssulam, scribam templi Dómini, dicens ei : Vade ad Hélciam sacerdótem magnum, ut conflétur pecúnia quæ illáta est in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi à pópulo, detúrque fabris per præpósitos domûs Dómini : qui & distríbuant eam his qui operántur in templo Dómini, ad instauránda sartatécta templi.

℟. Amplificátus est, 244.

CANON.

Ex Concílio Rothomagénsi. *An.* 1581. *tit. de Episc. & Capitulis, num.* 15.

CAnónici Cathedrálium Ecclesiárum, eâ sint mórum integritáte ornáti, ut no-

men suum túeri & retinére possint, ac præ áliis Cléricis canónici seu reguláres ex observáta Ecclésiæ disciplínæ perféctiùs régula nominári mereántur ; à quibus céteros stúdium & amórem ac tanquam régulam cultûs divíni non pígeat accípere.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *c.* 22 10. *ad* 13.

NArrávit Saphan scriba regi, dicens : Librum dedit mihi Hélcias sacérdos. Quem cùm legísset Saphan coram rege, & audísset rex verba libri legis Dómini, scidit vestiménta sua. Et præcépit Hélciæ sacerdóti, & Ahicam fílio Saphan, & Achobor fílio Micha, & Saphan scribæ, & Azaíæ servo regis, dicens : Ite, & consúlite Dóminum super me, & super pópulo, & super omni Juda, de verbis volúminis istíus quod invéntum est ; magna enim ira Dómini succénsa est contra nos, quia non audiérunt patres nostri verba libri hujus, ut fácerent omne quod scriptum est nobis.

℞. Dejécit, 245.

Lectio ij. *c.* 23. 2. *ad* 5.

AScendítque rex templum Dómini, & omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúsalem cum eo sacerdótes & prophétæ, & omnis pópulus à parvo usque ad magnum ; legítque cunctis
audiéntibus ómnia verb
fœderis ; qui invéntus
domo Dómini. Stetítq
super gradum : & fœdu
cússit coram Dómino,
bulárent post Dóminum
custodírent præcépta e
testimónia, & cæremón
omni corde, & in tota
& suscitárent verba f
hujus, quæ scripta erat
bro illo : acquievítque
lus pacto. Et præcépit re
ciæ pontífici, & sacerd
secúndi órdinis, & ja
bus ut projícerent de t
Dómini ómnia vasa qu
fúerant Baal, & in luco,
vérsæ milítiæ cœli : & co
sit ea foris Jerúsalem i
válle Cedron, & tulit
rem eórum in Bethel.
lévit arúspices, quos
rant reges Juda ad sacr
dum in excélsis per ci
Juda, & in circúitu
lem ; & eos qui adoléb
cénsum Baal, & Soli,
næ, & duódecim sign
omni milítiæ cœli.

℞. Postquam, 245.

Lectio iij. *v.* 14. *a*

ET contrívit statuas,
cídit lucos ; reple
loca eórum óssibus m
rum : ínsuper & altáre
erat in Bethel, & ex
quod fécerat Jeróboam
Nabat, qui peccáre f
raël ; & altáre illud, &
sum destrúxit, atque c
sit, & commínuit in

rem, succendítque étiam lucum. Et convérsus Josías, vidit ibi sepúlcra quæ erant in monte, misítque, & tulit ossa de sepúlcris, & combússit ea super altáre, & pólluit illud juxta verbum Dómini, quod locútus est vir Dei, qui prædíxerat verba hæc. Et ait: Quis est títulus ille, quem vídeo? Responderúntque ei cives urbis illíus: Sepúlcrum est hóminis Dei, qui venit de Júda, & prædíxit verba hæc, quæ fecísti, super altáre Bethel. Et ait: Dimíttite eum, nemo commóveat ossa ejus. Et intácta mansérunt ossa illíus, cum óssibus prophétæ qui vénerat de Samaría.

℟. Memória Josíæ, 246.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénsi. *An.* 1624. *tit. de Canonicis, &c. cap.* 9. §. 8.

DEcet Metropolitánam Ecclésiam, & álias Cathedráles Ecclésias, eas persónas in gravitáte & sciéntia commendátas ad Canonicátus elígere & assúmere, ut ex iis corpus Capítuli coaléscens, Senátus Episcopórum, unde consílium accérsant, méritò dici possit.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *c.* 24. 1. *ad* 6.

IN diébus Jóakim ascéndit Nabuchodónosor rex Babylónis, & factus est ei Jóakim *servus tribus annis:* & rursum rebellávit contra eum. Immisítque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, & latrúnculos Syriæ, & latrúnculos Moab, & latrúnculos filiórum Ammon; & immísit eos in Judam, ut dispérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per servos suos prophétas. Factum est autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auférret eum coram se, propter peccáta Manásse univérsa quæ fecit, & propter sánguinem innóxium quem effúdit, & implévit Jerúsalem cruóre innocéntium; & ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári. Réliqua autem sermónum Jóakim, & univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro sermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis: & regnávit Jóachin fílius ejus pro eo.

℟. Surréxit, 243.

Lectio ij. *v.* 8. *ad* 14.

DEcem & octo annórum erat Jóachin, cùm regnáre cœpísset, & tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Nohésta, fília Elnathan de Jerúsalem. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem, & circúndata est urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónosor rex Babylónis

ad civitátem cum servis suis, ut oppugnárent eam. Egressúsque est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse & mater ejus, & servi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus; & suscépit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit inde omnes thesaúros domûs Dómini, & thesaúros domûs régiæ; & concídit univérsa vasa aúrea quæ fécerat Sálomon rex Israël in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, & univérsos príncipes, & omnes fortes exércitûs, decem míllia, in captivitátem; & omnem artíficem & clusórem; nihílque relíctum est, excéptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Accédens Elías, 244.

Lectio iij. *v.* 15. *ad fin.*

TRánstulit quoque Jóachin in Babylónem, & matrem regis, & uxóres regis, & eunúchos ejus; & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, septem míllia, & artífices & clusóres mille, omnes viros fortes & bellatóres; duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constítuit Matthániam pátruum ejus pro eo; imposuítque nomen ejus Sedéciam. Vigésimum & primum annum ætátis habébat Sedécias cùm regnáre cœpisset, & úndecim annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus erat Amital, filia Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem & contra Judam, donec projíceret eos à fácie sua: recessítque Sedécias à rege Babylónis.

℟. Amplificátus est, 244.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénsi.

An. 1583. *tit.* 21.

VEstes clericórum sint taláres: neque vestiménto altérius quàm nigri colóris, nisi causâ dignitátis id eis líceat, ullo modo utántur.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *c.* 25. 1. *ad* 7.

FActum est anno nono regni (Sedéciæ,) mense décimo, décimâ die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse & omnis exércitus ejus in Jerúsalem, & circundedérunt eam, & extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas atque valláta usque ad undécimum annum regis Sedéciæ, nonâ die mensis: prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ. Et interrúpta est cívitas, & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis: (porrò Chaldæi obsidébant in circúitu civitá-

tem.) Fugit ítaque Sedécias per viam quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum, regem; comprehendítque eum in planítie Jéricho: & omnes bellatóres qui erant cum eo, dispérsi sunt, & reliquérunt eum. Apprehénsum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha; qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedéciæ occídit coram eo, & óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. *sumentur ex II. Nocturno Dominicæ VII.* 245.

Lectio ij. *v.* 8. *ad* 13.

MEnse quinto, séptimâ die mensis, ipse est annus nonus décimus regis Babylónis, venit Nabuzárdan princeps exércitûs, servus regis Babylónis, in Jerúsalem; & succéndit domum Dómini, & domum regis, & domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe mílitum. Réliquam autem populi partem quæ remánserat in civitáte, & pérfugas qui transfúgerant ad regem Babylónis, & réliquum vulgus tránstulit Nabuzárdan princeps milítiæ: & de paupéribus terræ relíquit vinitóres & agrícolas. Colúmnas autem æreas quæ erant in templo Dómini, & bases, & mare æreum quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi; & transtulérunt æs omne in Babylónem.

Lectio iij. *v.* 27. *ad fin.*

FActum est verò in anno trigésimo séptimo transmigratiónis Jóachin regis Juda, mense duodécimo, vigésimâ séptimâ die mensis, sublevávit Evilmérodach rex Babylónis, anno quo regnáre cœperat, caput Joáchin regis Juda de cárcere. Et locútus est ei benígnè; & pósuit thronum ejus super thronum regum qui erant cum eo in Babylóne; & mutávit vestes ejus quas habúerat in cárcere, & comedébat panem semper in conspéctu ejus cunctis diébus vitæ suæ. Annónam quoque constítuit ei sine intermissióne, quæ & dabátur ei à rege per síngulos dies, ómnibus diébus vitæ suæ.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seff. 24. *cap.* 12. *de reform.*

CAnónici vestítu decénti tam in Ecclésia quàm extra, assíduè utántur; ab illicitísque venatiónibus, aucúpiis, chóreis, tabérnis, lusibúsque abstíneant; atque eâ morum integritáte pólleant, ut méritò Ecclésiæ Senátus dici possit.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. *a.* Nunquid considerásti servum meum Job, quòd non sit ei

símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? *Job* 2.3.

Oratio, Páteant aures, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA IX. *post Pentecosten.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Job.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 3.

VIr erat in terra Hus, nómine Job, & erat vir ille simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo: natíque sunt ei septem filii & tres filiæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium, & tria míllia camelórum, quingénta quoque juga boum, & quingéntæ ásinæ, ac família multa nimis; erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Job córruens in terram, adorávit, & dixit: * Nudus egréssus sum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sit nomen Dómini benedíctum. *Job* 1. 20. 21. ℣. Nihil intúlimus in hunc mundum; haud dúbium quòd nec auférre quid póssumus. 1. *Tim.* 6. 7. * Nudus egréssus sum.

Lectio ij. *v.* 4. *ad* 5.

ET ibant filii ejus, & faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas ut comédérent & bíberent cum eis. C[...] orbem transíssent di[...] vii, mittébat ad eo[...] sanctificábat illos; co[...] que dilúculò offeréb[...] caúsa pro síngulis. [...] enim: Ne fortè pe[...] filii mei, & benedixe[...] in córdibus suis. Sic Job cunctis diebus.

℟. Quis respondé[...] vel quis dícere potest [...] facis? Deus cujus i[...] resístere potest, & [...] curvántur qui portan[...] * Quantus sum ego [...] póndeam ei? *Job* 9.1[...] ℣. O homo, tu quis respóndeas Deo? *Ro.* [...] * Quantus.

Lectio iij. *v.* 6.

QUâdam autem [...] veníssent filii D[...] sísterent coram Dóm[...] fuit inter eos étian[...] Cui dixit Dóminus: [...] nis? Qui respóndens, [...] cuívi terram, & pera[...] eam. Dixítque Dóm[...] eum: Nunquid co[...] servum meum Job, q[...] sit ei símilis in terra [...] simplex & rectus, ac [...] Deum, & recédens à [...] Cui respóndens Sat[...] Nunquid Job frustr[...] Deum? nonne tu vall[...] ac domum ejus, uni[...] que substántiam per [...] tum, opéribus manu[...] benedixísti, & posséss[...] crevit in terra? Sed

paúlulùm manum tuam, & tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedíxerit tibi. Dixit ergo Dóminus ad satan: Ecce, univérsa quæ habet in manu tua sunt: tantùm in eum ne exténdas manum tuam. Egressúsque est satan à fácie Dómini.

℟. Benedíctio peritúri super me veniébat, & cor víduæ consolátus sum: justítiâ indútus sum; * Oculus fui cæco, & pes claudo, † Pater eram páuperum. *Job* 29. 13. 14. 15. 16. ℣. Factus sum infirmis infirmus, ómnibus ómnia factus sum. 1. *Cor.* 9. 22. * Oculus. Glória. † Pater.

IN II. NOCTURNO.

Ex libris Morálium sancti Gregórii papæ.

Lectio iv. *Lib.* 2. *cap.* 12.

DOminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est.] Sanctus vir (Job) tentánte adversário, cuncta perdíderat, sed tamen sciens quia contra se satan tentándi vires, nisi permitténte Dómino, non habébat, non ait: Dóminus dedit, diábolus ábstulit; sed, [Dóminus dedit; Dóminus ábstulit.] Fortásse enim fúerat doléndum, si quod Dóminus dedit, hostis abstulísset: at postquam non ábstulit, nisi ipse qui dedit, sua recépit, non nostra ábstulit: si enim ab illo accípimus, quibus in hac vita útimur, *cur doleámus*, quòd ipso judicánte exígimur, quo largiénte senerámur? Nec aliquándo injústus est créditor, qui dum præfixo reddéndi témpore non constríngitur: quando vult, éxigit quod senerátur. Ubi & bene subjúngitur: [Sicut Dómino plácuit, ita factum est.] Cùm enim in hac vita ea quæ nólumus, pátimur; necésse est, ut ad eum qui injústum velle nihil potest, stúdia nostræ voluntátis inclinémus.

℟. Beátus homo qui corrípitur à Deo: increpatiónem ergo Dómini ne réprobes; * Quia ipse vúlnerat, & medétur. *Job* 5. 17. 18. ℣. Noli neglígere disciplínam Dómini; neque fatigéris dum ab eo argúeris. *Hebr.* 12. 5. * Quia ipse.

Lectio v.

MAgna quippe est consolátio in eo quod dísplicet, quòd illo ordinánte erga nos ágitur, cui non nisi justum placet. Si ígitur justa Deo placére scimus; pati autem nulla, nisi quæ Dómino placúerint, póssumus, justa sunt cuncta quæ pátimur, & valde injústum est, si de justa passióne murmurámus. Sed quia orátor fortis quo modo assertiónem partis suæ contra adversárium allegávit, audívimus; nunc quo modo in oratiónis suæ término júdicem benedicéndo laudet, audiámus. Séquitur; [Sit nomen

Dómini benedíctum.] Ecce omne quod rectum sensit, Dómini benedictióne conclúsit, ut hinc adversárius inspíciat, & ad pœnam suam victus erubéscat; quia ipse Dómino contumax étiam in beatitúdine cónditus éxtitit, cui homo hymnum glóriæ étiam percússus dicit.

℟. Addidit Dóminus ómnia quæcúnque fúerant Job, duplícia; & fratres sui consoláti sunt eum: * Dóminus autem benedíxit novíssimis Job, magis quàm princípio ejus. *Job* 42. 10. 11. 12. ℣. Fidélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potéstis; sed fáciet étiam cum tentatióne provéntum. 1. *Cor.* 10. 13. * Dóminus autem benedíxit novíssimis Job, magis quàm princípio ejus.

Lectio vj.

INtuéndum verò est, quia hostis noster tot nos jáculis pércutit, quot tentatiónibus afflígit. Quotídie namque in ácie stamus, quotídie tentatiónum ejus tela excípimus. Sed & nos contra illum jácula míttimus, si confóssi tribulatiónibus, humília respondémus. Beátus ígitur Job percússus damno rerum, percússus morte filiórum; quia vim dolóris vertit in laudem conditóris, dicens: [Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. [...] stem humili[...] dél[...] patiéntiâ [...]

℟. Patiéntes estóte, & confirmáte corda [...] * Exémplum accípite [...] & patiéntiæ: † Suffe[...] Job audístis, & finem [...] vidístis. *Jac.* 5. 8. [...] ℣ Sustinéte miseri[...] Dómini: respícite [...] hóminum; & scitóte q[...] lus sperávit in Dómi[...] confúsus est. *Eccli.* 2. [...] * Exémplum. Glória. [...] réntiam Job audístis, [...] Dómini vidístis.

IN III. NOCT[...]

Léctio sancti Evangéli[...] dùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 19. 41.

IN illo témporé; U[...] pinquávit Jesus Jer[...] videns civitátem, fle[...] illam, dicens: Quia [...] vísses & tu, & quiden[...] die tua; quæ ad pace[...] nunc autem abscónd[...] ab óculis tuis. Et réli[...]

Homília sancti Gre[...] papæ.

Homil. 39. in Evang. [...] *tium.*

QUia evérsam jam [...] lem nóvimus, atq[...] sióne suâ in mélius co[...] tam, quia expúlsos la[...] templo, atque ipsum [...] rutum scimus, debé[...] rebus exterióribus i[...] áliquam similitúdinen[...] re, atque ex evérsis

parietum, morum ruínam timére. [Videns (enim) civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses, & tu.] Hoc semel egit, cùm peritúram civitátem esse nuntiávit. Hoc quotídie Redémptor noster per eléctos suos ágere nullátenus cessat, cùm quosdam ex bona vita ad mores réprobos pervenísse consíderat. Plangit enim eos qui néſciunt cur plangántur, qui, juxta Salomónis verba, [Lætántur cùm malè fécerint, & exúltant in rebus péssimis.] Qui si damnatiónem suam quæ eis ímminet, agnovíssent, semetípsos cum lácrimis electórum plángerent.

℟. Ut appropinquávit Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: * Si cognovísses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi; nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. *Luc.* 19. 41. 42. ℣. Si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. *Baruch* 3. 13. * Si cognovísses.

Lectio viij.

BEne autem peritúræ ánimæ senténtia quæ súbditur, cónvenit: [Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi; nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis.] Suam hìc diem habet ánima pervérsa, quæ transitório gaudet in témpore. Cui ea quæ adsunt, ad pacem sunt: *quia dum rebus* temporálibus lætátur, dum honóribus extóllitur, dum in carnis voluptáte resólvitur, dum nullâ ventúræ pœnæ formídine terrétur, pacem habet in die sua, quæ grave damnatiónis suæ scándalum in die habébit aliéna. Ibi enim affligénda est, ubi justi lætabúntur: & cuncta quæ modo ei ad pacem sunt, tunc in amaritúdinem rixæ verténtur; quia rixári secum incípiet, cur damnatiónem quam pátitur non expávit; cur à prospiciéndis malis sequéntibus óculos mentis clausit.

℟. Vénient dies in te; & circúndabunt te inimíci tui vallo, * Et circúndabunt te, & coangustábunt te úndique. *Luc.* 19. 43. ℣. Jáciam contra te ággerem, & muniménta ponam in obsidiónem tuam; humiliáberis, & erit sicut pulvis multitúdo ventilántium te: eritque repéntè conféstim. *Isai.* 29. 3. 4. 5. 6. * Et circúndabunt te.

Lectio ix.

UNde ei dícitur: [Nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis.] Pervérsa quippe ánima rebus præséntibus dédita, in terrénis voluptátibus resolúta, abscóndit sibi mala sequéntia; quia prævidére futúra réfugit, quæ præséntem lætítiam pertúrbant: dumque in præséntis vitæ oblectatiónibus se déserit, quid áliud quàm clausis óculis ad

ignem vadit? Unde bene scriptum est : [In die bonórum ne ímmemor sis malórum.] Et inde per Paulum dícitur : [Qui gaudent, tanquam non gaudéntes sint.] Quia, & si qua est præséntis témporis, ita est agénda lætítia, ut nunquam amaritúdo sequéntis judícii recédat à memória : quátenus dum mens pávida extrémæ ultiónis timóre transfígitur, quantùm nunc præsens lætítia, tantùm pòst ira súbsequens temperétur.

℟. Ad terram prostérnent te, & fílios tuos qui in te sunt; * Et non relínquent in te lápidem super lápidem, eò quòd non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. *Luc.* 19. 44. ℣. Congregábo omnes gentes ad Jerúsalem in prælium, & capiétur cívitas, & vastabúntur domus. *Zach.* 14. 1. 2. * Et non relínquent. Glória. * Et non relínquent.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7 G. Ingréssus Jesus in templum, cœpit ejícere vendéntes in illo, & eméntes; & erat quotídie in templo. *Luc.* 19. 45. 47.

Oratio.

PAteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium; & ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum.

C A N O

Ex Concílio V

An. 1368. *c*

PArochiáni dié
nicis & Festívis
rochiálem Ecclési
Missas íntegras au

Ad Magníficat,
Scriptum est : Q
mea, domus or
Vos autem fecísti
spelúncam latrónum.

F E R I A SE

De libro

Lectio j. *c.* 1.

CUm autem
fílii & fíliæ
derent, &
num in domo fr
mogéniti, núnti
Job, qui díceret
bant, & ásinæ pasce
eos, & irruérunt
rúntque ómnia, &
cussérunt gládio,
solus ut nuntiáren
que adhuc ille
venit alter, & dix
cécidit è cœlo, &
pueróśque consún
gi ego solus ut nu

℟. Job corrúe

Lectio ij. *v.*

SEd & illo adh
venit álius, &
dæi fecérunt tre
invasérunt camél
runt eos, nec n
percussérunt glá
fugi solus ut nu
Adhuc loquebátu
álius intrávit, &

ibus vescéntibus, &
s vinum in domo
primogéniti, repén-
véhemens írruit à
leserti, & concússit
ngulos domûs, quæ
oppréssit líberos
mórtui sunt, & effúgi
ut nuntiárem tibi.
s respondébit, 268.
. v. 20. ad fin.
surréxit Job, & sci-
estiménta sua, & ton-
córruens in terram,
, & dixit: Nudus
am de útero matris
nudus revértar illuc:
dedit, Dóminus áb-
ut Dómino plácuit,
i est: sit nomen Dó-
edíctum. In ómnibus
peccávit Job lábiis
e stultum quid con-
locútus est.
edíctio peritúri, 269.
A N O N.
cílio Moguntíno.
1549. *cap.* 72.
rnimus & ordinámus
Cathedrálibus, Col-
t quibuscúnque áliis
quotidiánæ distribu-
brevíssima quædam
, putà ad lectiónem
, seu uníus Psalmi,
nsórii, sed íntegris ac
iis & Horis assignén-
s modò tribuántur,
iis divínis, de qui-
emoluménta dantur,
ad finem interfúe-

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. *c.* 2. 1. *ad* 5.

FActum est cùm quâdam die veníssent filii Dei, & starent coram Dómino, venísset quoque satan inter eos; & staret in conspéctu ejus, ut díceret Dóminus ad satan: Unde venis? Qui respóndens, ait: Circuívi terram; & perámbulávi eam. Et dixit Dóminus ad satan: Nunquid considerásti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam: Tu autem commovísti me advérsùs eum, ut afflígerem eum frustrà. Cui respóndens satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua; alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem, & tunc vidébis quòd in fáciem benedícat tibi.

℟. Beátus homo, 269.

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 10.

DIxit ergo Dóminus ad satan: Ecce, in manu tua est, verúntamen ánimam illíus serva. Egréssus ígitur satan à fácie Dómini, percússit Job úlcere péssimo, à planta pedis usque ad vérticem ejus: qui testâ sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua?

bénedic Deo, & mórere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis muliéribus locúta es: si bona suscépimus de manu Dei, mala quare non suscipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Addidit Dóminus, 270.

Lectio iij. *v.* 11. *ad fin.*

IGitur audiéntes tres amíci Job omne malum quod accidísset ei, venérunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanítes: & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes. Condíxerant enim, ut páriter veniéntes visitárent eum, & consolaréntur. Cúmque elevássent procul óculos suos, non cognovérunt eum; & exclamántes ploravérunt, scissísque véstibus sparsérunt púlverem super caput suum in cœlum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus & septem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum; vidébant enim dolórem esse vehementem.

℟. Patiéntes estóte, 270.

CANON.

Ex Concílio Senonénsi.

An. 1528. *in decretis morum, cap.* 18.

STatúimus, ut in Ecclésiis, horis débitis, laudes divínæ per síngulas Horas, non cursim ac festinánter, sed tractim cum pausa decénti, (præsértim in médio cujúslibet Versículi Psalmórum) débitum faciéndo inter solémne & feriále Officium differéntiam; reverénter ab ómnibus persolvántur.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. *c.* 3. 1. *ad* 10.

POst hæc apéruit Job os suum, & maledíxit diei suo, & locútus est: Péreat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est: Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras, non requírat eum Deus désuper, & non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebræ, & umbra mortis óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine. Noctem illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec laude digna. Maledícant ei qui maledícunt diei, qui paráti sunt suscitáre Leviathan: obtenebréntur stellæ calígine ejus, expéctet lucem & non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ; quia non conclúsit óstia ventris qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Job córruens, 268.

Lectio ij. *c.* 4. 1. *ad* 9.

REspóndens autem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan moléstè accípies, sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos, & manus lassas roborásti; vacillántes confirmavérunt ser-

tui, & génua treméntortásti : nunc autem per te plaga, & defe-:tigit te, & conturbá-Ubi est timor tuus, o tua, patiéntia tua, :ctio viárum tuárum ? áre, óbsecro te; quis ı ínnocens périit ? aut récti deléti sunt? Quin ídi eos qui operántur tem, & séminant do-& metunt eos, flante ríſſe, & spíritu iræ ejus ısúmptos.
'uis respondébit, 268.
iij. c. 6. 1. ad 4.
óndens autem Job, di-: Utinam appenderén-:áta mea, quibus iram & calámitas quam pá-statéra : quasi aréna æc grávior apparéret : verba mea dolóre sunt quia sagíttæ Dómini ınt, quarum indigná-ıit spíritum meum, & : Dómini mílitant con-

....

nedíctio peritúri, 269.
: A N O N.
:oncílio Senonénsi.
:8. in decretis morum, cap. 18.
ras Canónicas dictú-... cùm in Choro fúe-ıvitátem servent quàm : offícium expóscunt ; m áliis confabulántes loquéntes, aut lítte-scriptúras álias legén-ed omnes, præsértim qui majóri funguntur honóre, in Psalmis, Hymnis & Cánticis, Deo alácriter moduléntur.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. *c.* 8. 1. *ad* 7.

RESpóndens Baldad Suhítes, dixit : Usquequo loquéris tália, & spíritus múltiplex sermónes oris tui ? Nunquid Deus supplántat judícium ? aut omnípotens subvértit quod justum est ? Etiámsi fílii tui peccavérunt ei, & dimísit eos in manu iniquitátis suæ; tu tamen si dilúculò consurréxeris ad Deum ; & Omnipoténtem fúeris deprecátus; si mundus & rectus incésseris, statim evigilábit ad te, & pacátum reddet habitáculum justítiæ tuæ ; in tantum, ut si prióra tua fúerint parva, & novíssima tua inultiplicéntur nimis.

℟. Beátus homo, 269.

Lectio ij. *c.* 9. 1. *ad* 10.

ET respóndens Job, ait : Verè scio quòd ita sit, & quòd non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est, & fortis róbore : quis réstitit ei, & pacem hábuit ? Qui tránstulit montes, & nesciérunt hi quos subvértit in furóre suo. Qui cómmovet terram de loco suo, & colúmnæ ejus concutiúntur. Qui præcipit soli, &

non óritur; & stellas claudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cœlos solus, & gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Oriόna, & Hyadas, & interióra Austri. Qui facit magna, & incomprehensibília, & mirabília, quorum non est númerus.

℟. Addidit Dóminus, 270.

Lectio iij. *c.* 11. 1. *ad* 6.

RЕspóndens autem Sophar Naamathítes, dixit: Nunquid qui multa lóquitur, non & aúdiet? aut vir verbósus justificábitur? Tibi soli tacébunt hómines? & cùm céteros irríseris, à nullo confutáberis? Dixísti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspéctu tuo. Atque útinam Deus loquerétur tecum, & aperíret lábia sua tibi: ut osténderet tibi secréta sapiéntiæ, & quòd múltiplex esset lex ejus; & intellígeres quòd multò minóra exigáris ab eo, quàm merétur iníquitas tua.

℟. Patiéntes estóte, 270.

CANON.

Ex Concílio Senonénsi.

An. 1528. *in decretis morum, cap.* 18.

NEmo, cùm Horæ in commúni cantántur, legat vel dicat privátim Officium. Nam non solùm Officium, quo obnóxius est, Choro súbtrahit; sed & álios psalléntes pertúrbat. Horum autem transgressóres, illius Horæ in qua circa prædicta excésserint, vel áliâ majóri, pro greßiónis grávitate, plectántur pœnâ.

FERIA SE[...]

De libro Job

Lectio j. *c.* 32.

O Misérunt tre[...] respondére [...] quòd justus [...] rétur. Et irátus, in[...] que est Eliu fílius [...] Buzítes, de cognatió[...] Irátus est autem [...] Job, eò quòd justu[...] díceret coram Deo. [...] vérsùm amícos ejus ir[...] est, eò quòd non in[...] responsiónem ration[...] sed tantúmmodo con[...] sent Job. Igitur Eliu e[...] Job loquéntem, eò [...] nióres essent qui loqu[...] Cùm autem vidísset q[...] respondére non po[...] irátus est vehemente[...]

℟. Job córruens, [...]

Lectio ij. *c.* 36.

ADdens quoque E[...] locútus est: Sú[...] paúlulùm, & indicá[...] adhuc enim hábeo [...] Deo loquar: sépeta[...] tiam meam à princípi[...] ratórem meum prob[...] stum: verè enim absq[...] dácio sermónes mei [...] fécta sciéntia probáb[...] Deus poténtes non [...] cùm & ipse sit potens [...] salvat ímpios, & judíci[...] péribus tríbuit: non [...] à justo óculos suos,

in sólio cóllocat in perpétuum, & illi erigúntur.

℟. Quis respondébit, 268.

Lectio iij. *c.* 38. 1. *ad* 11.

REspóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis est iste invólvens senténtias sermónibus imperítis? Accínge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & respónde mihi. Ubi eras, quando ponébam fundaménta terræ? Indica mihi, si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam? super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem anguárem ejus, cùm me laudárent simul astra matutína, & jubilárent omnes filii Dei? Quis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens: cùm pónerem nubem vestiméntum ejus, & calígine illud quasi pannis infántiæ obvólverem? Circúndedi illud términis meis, & pósui vectem, & óstia; & dixi: Usque huc vénies, & non procédes ámpliùs, & hìc confringes tuméntes fluctus tuos.

℟. Benedíctio peritúri, 269.

CANON.

Ex Concílio Senonénsi.

An. 1528. *in decretis morum, cap.* 19.

QUicúnque in Ecclésia beneficiátus, præsértim de majóribus, divinórum témpore per Ecclésiam vel foris circa eam deambulándo, aut cum áliis colloquéndo vagári visus fúerit; non solùm illíus Horæ, sed totíus diéi distributiónes ipso facto amíttat; &, si semel corréptus non destíterit, per mensem distributiónibus cáreat: &, si pertinácia exégerit, gravióri pœnæ subjiciátur.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio j. *c.* 42. 1. *ad* 6.

REspóndens Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, & nulla te latet cogitátio. Quis est iste qui celat consílium absque sciéntia? ídeo insipiénter locútus sum, & quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, & ego loquar: interrogábo te, & respónde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcírco ipse me reprehéndo, & ago pœniténtiam in favílla & cínere.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. *sumentur ex II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*

Lectio ij. *v.* 7. *ad* 10.

POstquam autem locútus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Elíphaz Themaníten: Irátus est furor meus in te, & in duos amícos tuos, quóniam non estis locúti coram me rectum, sicut servus meus Job: súmite ergo vobis septem tauros, & septem aríetes, & ite ad servum meum Job, & offérte holocaústum

pro vobis: Job autem servus meus orábit pro vobis; fáciem ejus suscípiam, ut non vobis imputétur stultítia; neque enim locúti estis ad me recta, sicut servus meus Job. Abiérunt ergo Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes, & fecérunt sicut locútus fúerat Dóminus ad eos: & suscépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque convérsus est ad pœniténtiam Job, cùm oráret ille pro amícis suis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcúnque fúerant Job, duplícia.

Lectio iij. *v.* 11. *ad fin.*

VEnérunt autem ad eum omnes fratres sui, & univérsæ soróres suæ, & cuncti qui nóverant eum priùs, & comedérunt cum eo panem in domo ejus; & movérunt super eum caput, & consoláti sunt eum super omni malo quod intúlerat Dominus super eum; & dedérunt ei unusquísque ovem unam, & inaúrem áuream unam. Dominus autem benedíxit novíssimis Job magìs quàm princípio ejus. Et facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium, & sex míllia camelórum, & mille juga boum, & mille ásinæ. Et fúerunt ei septem filii, & tres fíliæ.... Vixit autem Job post hæc, centum quadragínta annis; & vidit filios suos, & filios filiórum suórum usque ad quartam generatiónem; & mórtuus est senex & plenus dierum.

C A N O N.
Ex Concilio Colon. An. 1536. part. 3. ca[p.]

UTinam optándo óptimo máximo qui possímus, ne qu[æstus] lucri causâ divínis int[ersint] alióqui non accessúrus, véluti quem nummi quàm Dei amor in te[mplum] trahit, quæstum pietáte[m] putans; qui[...]n dúbi[o] número e[...] est, de Isáias dixit: Omnes d[iligunt] múnera, sequúntur r[etribu]tiónes.

Ad Magníficat, *An[t.]* Cùm ab infántia semper timúerit, non est cont[ristatus] contra Deum quòd pla[ga cæ]citátis evénerit ei, sed [immo]bilis in Dei timóre pen[mansit,] agens grátias Deo ó[mnibus] diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

Oratio, Deus, qui o[mnipo]téntiam tuam, *infrà ad* [...]

D O M I N I C A [XI.]
post Pentecosten.

I N I. N O C T U [R N O.]
Incipit liber Tobí[æ.]

Lectio j. *c.* 1. 1.

TObías ex tribu [et civi]táte Néphthali, [quæ] est in superióri[bus Ga]lilææ supra Naásson, po[st viam] quæ ducit ad Occidént[em, in] sinistro habens civitáte[m Sa]phet,) cùm captus [esset in] diébus Salmánasar regi[s Assy]riórum, in captivitáte

pósitus, viam veritátis non deséruit; ita ut ómnia quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus qui erant ex ejus génere, impertíret. Cúmque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerile gessit in ópere. Dénique cùm irent omnes ad vítulos aúreos quos Jeróboam fécerat rex Israël, hic solus fugiébat consórtia ómnium; sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Israël, ómnia primitíva sua & décimas suas fidéliter ófferens, ita ut in tértio anno prosélytis & ádvenis ministráret omnem decimatiónem. Hæc & his simília secúndùm legem Dei puérulus observábat.

℟. Tobías in captivitáte pósitus, viam veritátis non deséruit: cúmque irent omnes ad vítulos aúreos quos Jeróboam fécerat, * Pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, & ibi adorábat. *Tob.* 1. 2. 5. 6. ℣. Jerosólymis est locus ubi adoráre opórtet. *Joan.* 4. 20. * Pergébat.

Lectio ij. *v.* 9. *ad* 14.

Cum veró factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua; genuítque ex ea fílium, nomen suum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, & abstinére ab omni peccáto. Igitur cùm per captivitátem devenísset cum uxóre sua, & fílio in civitátem Níniven cum omni tribu sua: (cùm omnes éderent ex cibis gentílium,) iste custodívit ánimam suam, & nunquam contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis; & dedit illi potestátem quocúnque vellet ire, habens libertátem quæcúnque fácere voluísset.

℟. Quómodo potúeris, esto miséricors: si multùm tibi fúerit, abundánter tribue; * Si exíguum tibi fúerit, étiam exíguum libénter impertíri stude. *Tob.* 4. 8. 9. ℣. Si volúntas prompta est, secúndùm id quod habet accépta est. 2. *Cor.* 8. 12. * Si exíguum.

Lectio iij. *v.* 15 *ad* 20.

Pergébat ergo ad omnes qui erant in captivitáte, & mónita salútis dabat eis. Cùm autem venísset in Rages civitátem Medórum, & ex his quibus honorátus fúerat à rege, habuísset decem talénta argénti; & cùm in multa turba genéris sui Gabélum egéntem vidéret, qui erat ex tribu ejus, sub chirógrapho dedit illi memorátum pondus argénti. Post multum verò témporis, mórtuo Salmánasar rege, cùm regnáret Sennácherib fílius ejus pro eo, & fílios Israël exósos habéret in conspéctu suo; Tobías quotídie

pergébat per omnem cognatiónem suam, & consolabátur eos, dividebátque unicuíque, prout póterat de facultátibus suis; esuriéntes alébat, nudísque vestiménta præbébat, & mórtuis atque occísis sepultúram solícitus exhibébat.

℟. Noli timére fili mi; paúperem quidem vitam gérimus, sed * Multa bona habébimus, si timuérimus Deum, & recessérimus ab omni peccáto, & fecérimus bene. *Tob.* 4. 23. ℣. Nonne Deus elégit paúperes in hoc mundo, dívites in fide, & herédes regni, quod repromísit diligéntibus se? *Jac.* 2. 5. * Multa. Glória. * Multa.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii epíscopi, de Tobía.

cap. 1. §. 1. 2. 3.

Lectio iv.

Lecto prophético libro qui inscribitur Tobias, quamvis plenè vobis virtútes sancti prophétæ Scriptúra insinuáverit, tamen compendiário mihi sermóne de ejus méritis recenséndis & opéribus apud vos uténdum árbitror, ut ea quæ Scriptúra históríco more digéssit látiùs, nos strictiùs comprehendámus, virtútum ejus génera velut quodam breviário colligéntes. Fuit vir justus, misericors, hospitális, & hoc virtútum prædítus choro, súbiit ærúmnam captivitátis quam ferébat humíliter atque patiénter, communem magìs injúriam, quàm privátam dolens; nec sibi virtútum suffrágia nihil profuísse deplórans, sed magìs eam sibi contuméliam minórem peccatórum suórum prétio illátam arbitrátus. Méruit edíctum, ne quis ex fíliis captivitátis mórtuum sepultúræ daret.

℟. Cognáti Tobíæ irridébant vitam ejus. Tobías verò increpábat eos, dicens: * Fílii sanctórum sumus, vitam illam expectámus quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquam mutant ab eo. *Tob.* 2. 15. 17. 18. ℣. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem; fidélis enim est qui repromísit. *Hebr.* 10. 23. * Fílii.

Lectio v. §. 3. 4. 5.

At ille interdícto non revocabátur magìs quàm incitabátur, ne desérere offícium pietátis, mortis metu viderétur; erat enim misericórdiæ prétium, mortis pœna. Talis flagítii deprehénsus reus, vix tandem per amícum pótuit dirépto património egénus & exul restitui suis. Iterum in his versabátur offíciis; & si quid aliménti foret, peregrinum cum quo cibum súmeret, quærébat. Itaque cùm fessus à sepultúræ revertísset múnere, appósitis sibi edéndi subsídiis, misso fílio, quærébat consórtem convívii. Dum

convíva accersítur, nuntiátis insepúlti córporis relíquiis, convívium deserébat; nec putábat pium, ut ipse cibum súmeret, cùm in público corpus jacéret exánime. Hoc illi quotidiánum opus, & magnum opus, & magnum quidem.

℟. Dixit Angelus: Quando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum,* Ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. *Tob.* 12. 12. ℣. Oratiónes tuæ & eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. *Act.* 10. 4. * Ego.

Lectio vj. *cap.* 2. §. 6. 7.

TAm sancto fessus offício Prophéta dum requiéscit in cubículo suo, cadénte de pásserum nido albúgine cæcitátem íncidit, nec conquéstus ingémuit, nec dixit: Hæc merces labórum meórum. Fraudári magìs se dóluit obsequiórum quàm oculórum múnere; nec cœcitátem pœnam, sed impediméntum putábat..... Commendáverat próximo suo pecúniam quandam, quam toto vitæ suæ témpore in tanta indigéntia non popóscit. Vix ubi se fessum vidit, & depósitum senectúte, insinuávit fílio; non tam cúpiens commendátum repóscere, quàm solícitus ne fraudáret herédem. Quòd ígitur commendávit pecúniam, & non fenerávit, justi servávit offícium. Malum est enim fenus quo quærúntur usúræ: sed non illud fenus malum, de quo scriptum est; [Fénera próximo tuo in témpore necessitátis illíus.]

℟. Quia accéptus eras Deo, * Necésse fuit ut tentátio probáret te; & † Nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem fílii tui à dæmónio liberárem. *Tob.* 12. 13. 14. ℣. Quem díligit Dóminus castígat, flagéllat autem omnem fílium quem récipit. *Hebr.* 12. 6. * Necésse fuit. Glória. † Nunc.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 18. 9. *ad* 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus & ad quosdam qui in se confidébant tanquam justi, & aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus Pharisæus, & alter Publicánus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

Enarr. 2. *in Ps.* 31. §. 10.

QUi vult fortis esse, velut præsúmens de se, & jactans mérita sua, qualiacúnque illa sint, erit símilis Pharisæo illi, qui quod à Deo se dicébat accepísse, supérbè tamen jactábat: Grátias, inquit, tibi. Atténdite, fratres mei, quale genus supérbiæ commendat Deus: verè quale potest subintráre justo hómi-

ni, quale potest subrépere étiam bonæ spei viro. Grátias tibi, dicébat. Ergo cùm dicébat: Grátias tibi, fatebátur ab illo se accepísse quod habébat. [Quid enim habes quod non accepísti?] Ergo, Grátias tibi ago, dixit: [Grátias tibi ago, quia non sum sicut céteri hómines, raptóres, injústi, adúlteri, sicut & Publicánus iste.] Unde ergo supérbus? Non quia de bonis suis Deo grátias agébat, sed quia super álterum se de ipsis bonis extollébat.

℟. Dixit Jesus ad quosdam qui in se confidébant tanquam justi, & aspernabántur céteros: * Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus Pharisæus, & alter Publicánus. *Luc* 18. 9. 10. ℣. Non est apud Dóminum glória personæ: qui adórat Deum in oblectatióne, suscipiétur; & deprecátio illius usque ad nubes propinquábit. *Eccli.* 35. 15. 20. * Duo hómines.

Lectio viij. § 11.

PHarisæus ergo ille dicébat: [Grátias tibi ago.] Sed unde supérbus? Quia spernébat céteros. Unde probas? In ipsis verbis. Quómodo? Pharisæus, inquit, ille contémpsit de longè stantem, cui Deus confiténti propinquábat. [Publicánus,] inquit, [de longínquo stabat;] sed Deus ad illum de longínquo non stabat. Quare Deus ab illo de longínquo non stabat? Quia álio loco dícitur: [Propè est Dóminus his qui obtrivérunt cor.]

℟. Ne accésseris ad Dóminum dúplici corde, * Ne fúeris hypócrita in conspéctu hóminum, & non scandalizéris in lábiis tuis. *Eccli*, 1. 36. 37. ℣. Pharisæus stans hæc apud se orábat: Deus, grátias ago tibi, quia non sum sicut céteri hóminum. *Luc*, 18. 11. * Ne fúeris.

Lectio ix.

VIdéte si Publicánus iste obtríverat cor, & ibi vidébitis quia [propè est Dóminus his qui obtrivérunt cor. Publicánus autem de longínquo stabat, & neque volébat ad cœlum óculos suos leváre, sed percutiébat pectus suum.] Túnsio péctoris, obtrítio cordis. Quid dicébat tundens pectus? [Deus, propítius esto mihi peccatóri.] Et quid senténtiæ Dóminus? [Amen dico vobis: Descéndit justificátus de templo Publicánus ille magìs quàm ille Pharisæus.]

℟. Publicánus à longè stans nolébat nec óculos ad cœlum leváre. * Dico vobis: Descéndit hic justificátus in domum suam ab illo. *Luc*. 18. 13. 14. ℣. Humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam. *Eccli*. 3. 20. * Dico. Glória. * Dico.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Publicánus percutiébat pectus suum, dicens: Deus propí-

tius esto mihi peccatóri, *Luc.* 18. 13.

Oratio.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máximè & miserándo manifestas, multíplica super nos misericórdiam tuam; ut ad tua promíssa curréntes, cœléstium bonórum fácias esse consórtes; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-sancti Deus.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi.

An. 1583. *tit.* 8. *de Eucharist. & Missæ sacrificio.*

Missas primam, majórem, Parœciáles, & in iis Ecclésiis quibus duæ Missæ debent aut consuevérunt celebrári, horâ conveniénte, útpote sextâ & nonâ ante merídiem: non priùs aut tárdiùs célebrent hi quibus incúmbit, potentûm quorúmvis, étiam nobílium, aut aliárum persónarum favóre, précibus, minis seu comminatiónibus, in contrárium non prævalitúris.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Omnis qui se exáltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. *Luc.* 18. 14.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. *c.* 2. 1. *ad* 6.

Post hæc cùm esset dies festus Dómini, & factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio suo: Vade, & adduc áliquos de tribu nostra, timéntes Deum, ut epuléntur nobíscum. Cúmque abiísset, revérsus nuntiávit ei unum ex fíliis Israël jugulátum jacére in platéa. Statímque exíliens de accúbitu suo, relínquens prándium jejúnus pervénit ad corpus; tolléns que illud portávit ad domum suam occúltè, ut, dum sol occubuísset, cautè sepelíret eum. Cúmque occultásset corpus, manducávit panem cum luctu & tremóre, mémorans illum sermónem quem dixit Dóminus per Amos prophétam: Dies festi vestri converténtur in lamentatiónem & luctum.

℟. Tobías in captivitáte pósitus, 279.

Lectio ij. *v.* 7. *ad* 12.

Cum verò sol occubuísset, ábiit, & sepelívit eum. Arguébant autem eum omnes próximi ejus, dicéntes: Jam hujus rei causâ intérfici jussus es, & vix effugísti mortis impérium, & íterum sépelis mórtuos? Sed Tobías plùs timens Deum quàm regem, rapiébat córpora occisórum, & occultábat in domo sua; & médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit autem ut quâdam die fatigatus à sepultúra, véniens in domum suam, jactásset se juxta paríetem, & obdormísset, & ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stércora incíderent super óculos ejus,

fierétque cæcus. Hanc autem tentatiónem ideo permisit Dóminus evenire illi, ut pósteris darétur exémplum patiéntiæ ejus, sicut & sancti Job.

℟. Quómodo, 279.

Lectio iij.

c. 2. 19. *ad fin.* & *c.* 3. 1. *ad* 4.

ANna verò uxor ejus ibat ad opus textrinum quotídie, & de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde factum est, ut hœdum caprárum accípiens detulisset domi; cujus cùm vocem baléntis vir ejus audísset, dixit: Vidéte ne fortè furtívus sit: réddite eum dóminis suis; quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere. Ad hæc uxor ejus iráta respóndit: Maniféstè vana facta est spes tua, & eleemósynæ tuæ modò apparuérunt. Atque his & áliis hujuscémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Justus es Dómine, & ómnia judícia tua justa sunt; & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium: & nunc Dómine memor esto meî, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum; quóniam non obedívimus præcéptis tuis, ídeo tráditi sumus in direptiónem, & captivitátem, & mortem, & in fábulam, & in impropérium ómnibus natiónibus in quibus dispersísti nos.

℟. Noli timére, 280.

CANON.

Ex Concílio Vauréns.

An. 1368. *cap.* 52.

NUllus Canónicus distributiónes quotidiánas, quæ solis Horis canónicis interesséntibus dari debent, recípiat, nisi in eísdem Horis persónaliter intérsit, aut occasióne dicti Officii, & pro negótiis Capítuli utílibus, omni fraude cessánte, fúerit persónaliter occupátus, seu infirmitáte deténtus.

FERIA TERTIA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. *c.* 4. 1. *ad* 6.

CUm Tobías putáret oratiónem suam exaudiri ut mori potuísset, vocávit ad se Tobíam filium suum, dixítque ei: Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo, quasi fundaméntum cónstrue. Cùm accéperit Deus ánimam meam, corpus meum sépeli: & honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus; memor enim esse debes, quæ & quanta perícula passa sit propter te in útero suo. Cùm autem & ipsa complevérit tempus vitæ suæ, sepélias eam circa me. Omnibus autem diébus vitæ tuæ in mente habéto Deum; & cave ne aliquándo peccáto conséntias, & prætermíttas præcépta Dómini Dei nostri.

℞. Cognáti Tobíæ, 280.

Lectio ij. *v. 7. ad* 14.

EX substántia tua fac eleemósynam, & noli avértere fáciem tuam ab ullo paúpere; ita enim fiet ut nec à te avertátur fácies Dómini. Quómodo potúeris, ita esto miséricors. Si multum tibi fúerit, abundánter tríbue; si exíguum tibi fúerit, étiam exíguum libénter impertíri stude: præmium enim bonum tibi thesaurízas in die necessitátis; quóniam eleemósyna ab omni peccáto, & à morte líberat, & non patiétur ánimam ire in ténebras. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam. Attény de tibi, fili mi, ab omni fornicatióne; & præter uxórem tuam nunquam patiáris crimen scire. Supérbiam nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominári permíttas; in ipsa enim inítium sumpsit omnis perdítio.

℞. Dixit Angelus, 281.

Lectio iij. *v.* 15. *ad fin.*

QUicúnque tibi áliquid operátus fúerit, statim ei mercédem restítue, & merces mercenárii tui apud te omníno non remáneat. Quod ab álio óderis fieri tibi, vide ne tu aliquándo álteri fácias. Panem tuum cum esuriéntibus & egénis cómede, & de vestiméntis tuis nudos tege. Panem tuum & vinum tuum super sepultúram justi constítue, & noli ex eo manducáre & bíbere cum peccatóribus. Consílium semper à sapiénte perquíre. Omni témpore bénedic Deum; & pete ab eo ut vias tuas dírigat, & ómnia consília tua in ipso permáneant. Indico étiam tibi, fili mi, dedísse me decem talénta argénti, dum adhuc infántulus esses, Gabélo, in Rages civitáte Medórum, & chirógraphum ejus apud me hábeo; & ídeo perquíre quómodo ad eum pervénias, & recípias ab eo suprà memorátum pondus argénti, & restítuas ei chirógraphum suum. Noli timére, fili mi; paúperem quidem vitam gérimus, sed multa bona habébimus, si timuérimus Deum, & recessérimus ab omni peccáto, & fecérimus bene.

℞. Quia accéptus eras Deo, 281.

C A N O N.

Ex Concílio Basileénsi.

An. 1435. *sess* 21. *decr.* 4. *&* *Senon. an.* 1435. *cap.* 4. *in fine.*

JUbet hæc sancta Synodus quòd in illis Ecclésiis, in quibus síngulis Horis certæ distributiónes statútæ non sunt, omníno étiam de grossis frúctibus, si opus sit, deputéntur, ut juxta mensúram labóris plùs minúsve quisque cápiat emoluménti, tollens prorsus abúsum illum, quo in una duntáxat Hora præsens totíus diéi distributiónes usúrpat.

lum, per tres dies cóntinens esto ab ea, & nihil áliud nisi oratiónibus vacábis cum ea.

℟. Noli timére, 280.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi.

An. 1536. part. 3. cap. 5.

QUàm à vero abérrant qui exíſtimant ſeſe non alicújus officii in Eccléſia exercéndi, ſed quiétis & inértiæ tantùm causâ Canonicátus eſſe adéptos! perínde atque ſatìs ſit, paucis quibúſdam Cléricis ádmodum ignáris, ténui prétio condúctis, curam divíni Offícii commítti.

FERIA QUINTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. *c. 7. 1. ad 7.*

INgréſſi ſunt ad Raguélem, & ſuſcépit eos Ráguël cum gaúdio. Intuénſque Tobíam Ráguël, dixit Annæ uxóri ſuæ: Quàm símilis eſt júvenis iſte conſobríno meo! Et cùm hæc dixíſſet, ait: Unde eſtis júvenes fratres noſtri? At illi dixérunt: Ex tribu Néphthali ſumus, ex captivitáte Nínive. Dixítque illis Ráguël: Noſtis Tobíam fratrem meum? Qui dixérunt: Nóvimus. Cúmque multa bona loquerétur de eo, dixit Angelus ad Raguélem: Tobías de quo intérrogas, pater iſtíus eſt. Et miſit ſe Ráguël, & cum lácrymis oſculátus eſt eum; & plorans ſupra collum ejus, dixit: Benedíctio ſit tibi, fili mi, quia boni & óptimi viri fílius es.

℟. Cognáti Tobíæ, 280.

Lectio ij. *v. 9. ad 17.*

CUmque hortarétur eos diſcúmbere ad prándium, Tobías dixit: Hìc ego hódie non manducábo neque bibam, niſi priùs petitiónem meam confírmes; & promíttas mihi dare Saram fíliam tuam. Quo audíto verbo Ráguël expávit, ſciens quid evénerit illis ſeptem viris qui ingréſſi ſunt ad eam; & timére cœpit ne fortè & huic ſimilíter contíngeret: & cum nutáret, & non daret peténti ullum reſpónſum, dixit ei Angelus: Noli timére dare eam iſti, quóniam huic timénti Deum debétur conjux fília tua; proptérea álius non pótuit habére illam. Tunc dixit Ráguël: Non dúbito quòd Deus preces & lácrymas meas in conſpéctu ſuo admíſerit; & credo quóniam ídeo fecit vos veníre ad me, ut iſta conjungerétur cognatióni ſuæ ſecúndùm legem Móyſi: & nunc noli dúbium gérere quòd tibi eam tradam. Et apprehéndens déxteram fíliæ ſuæ, déxteræ Tobíæ trádidit, dicens: Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob vobíſcum ſit, & ipſe conjúngat vos, impleátque benedictiónem ſuam in vobis. Et accéptâ chartâ, fecérunt conſcriptiónem conjúgii. Et poſt hæc epuláti ſunt, benedicéntes Deum.

℟. Dixit Angelus: Quando orábas, 281.

Lectio iij. *c.* 8. 3. *ad* 10.

TUnc Ráphaël ángelus apprehéndit dæmónium, & religávit illud in desérto superióris Ægypti. Tunc hortátus est vírginem Tobías, dixítque ei: Sara, exúrge, deprecémur Deum hódie, & cras, & secúndum cras; quia his tribus nóctibus Deo júngimur; tértiâ autem transáctâ nocte in nostro érimus conjúgio; filii quippe sanctórum sumus, & non póssumus ita conjúngi sicut gentes quæ ignórant Deum. Surgéntes autem páriter, instánter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis: Dixítque Tobías: Dómine Deus patrum nostrórum, benedícant te cœli & terræ, maréque & fontes, & flúmina, & omnes creatúræ tuæ quæ in eis sunt: tu fecísti Adam de limo terræ, dedistíque ei adjutórium Hevam; & nunc Dómine, tu scis quia non luxúriæ causâ accípio sorórem meam cónjugem, sed solâ posteritátis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in sǽcula seculórum. Dixit quoque Sara: Miserére nobis Dómine, miserére nobis, & consenescámus ambo páriter sani.

℟. Quia accéptus, 281.

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

An. 1583. *tit. de Capitulis & Canonicis, art.* 6.

OMnes Canónici, étiam dignitátes obtinéntes, suâ quísque hebdómadâ Missam magnam celebráre, aliáque divína Offícia perágere, per seípsos, vel, si néqueant per álios Canónicos cogántur, nonobstánte quálibet consuetúdine, & privilégio.

FERIA SEXTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. *c.* 9. 1. *ad* 7.

TUnc vocávit Tobías Angelum ad se, quem quidem hóminem existimábat, dixítque ei: Azária frater, peto ut auscúltes verba mea. Si meipsum tradam tibi servum, non ero condignus providéntiæ tuæ: tamen óbsecro te, ut assúmas tibi animália sive servítia, & vadas ad Gabélum in Rages civitátem Medórum; reddásque ei chirógraphum suum; & recípias ab eo pecúniam, & roges eum veníre ad núptias meas; scis enim ipse quóniam númerat pater meus dies, & si tardávero una die plùs, contristátur ánima ejus. Et certè vides quómodo adjurávit me Ráguël, cujus adjuraméntum spérnere non possum. Tunc Ráphaël assúmens quátuor ex servis Raguélis, & duos camélos, in Rages civitátem Medórum perréxit: & invéniens Gabélum, réddidit ei chirógraphum suum, & recépit ab eo omnem pecúniam: indicavítque ei de Tobía fílio Tobíæ, ómnia quæ gesta sunt; fecítque eum secum veníre ad núptias.

℟.

Tobías, 279.
o ij. c. 10. 1. ad 6.
'm verò moras fáceret
'obías causâ nuptiárum,
:us erat pater ejus To-
licens: Putas quare mo-
filius meus, aut quare
:us est ibi? putásne Ga-
mórtuus est, & nemo
t illi pecúniam? Cœpit
contristári nimis ipse,
na uxor ejus cum eo, &
:unt ambo simul flere,
iòd die statúto mínimè
:erétur fílius eórum ad
'lebat ígitur mater ejus
ediabílibus lácrymis, at-
icébat: Heu, heu me,
, ut quid te mísimus pe-
iári, lumen oculórum
rum, báculum senectú-
stræ, solátium vitæ no-
pem posteritátis nostræ?
simul in te uno habén-
:e non debúimus dimít-
nobis. Cui dicébat To-
Tace, & noli turbári;
est fílius noster, satis fi-
est vir ille cum quo mísi-
:um.

Quómodo, 279.
o iij. c. 11. 5. ad 15.
Nna autem sedébat secus
'iam quotídie in super-
montis, unde respícere
it de longínquo. Et dum
idem loco specularétur
tum ejus, vidit à longè;
ico agnóvit veniéntem
suum; currénsque nun-
viro suo, dicens: Ecce
fílius tuus. Dixítque
Ráphaël ad Tobíam: At ubi
introíeris domum tuam, sta-
tim adóra Dóminum Deum
tuum, & grátias agens ei, ac-
céde ad patrem tuum, & os-
culáre eum; statímque lini
super óculos ejus ex felle isto
piscis quod portas tecum; scias
enim quóniam mox aperién-
tur óculi ejus; & videbit pa-
ter tuus lumen cœli, & in as-
péctu tuo gaudébit. Tunc præ-
cucúrrit canis qui simul fúe-
rat in via, & quasi núntius ad-
véniens blandiménto suæ cau-
dæ gaudébat. Et consúrgens
cæcus pater ejus, cœpit offén-
dens pédibus cúrrere; & datâ
manu púero, occúrrit óbviàm
fílio suo: & suscípiens oscu-
látus est eum cum uxóre sua,
& cœpérunt ambo flere præ
gaúdio. Cúmque adorássent
Deum, & grátias egíssent,
consedérunt. Tunc sumens
Tobías de felle piscis, linívit
óculos patris sui: & sustínuit
quasi dimídiam ferò horam;
& cœpit albúgo ex óculis ejus
quasi membrána ovi égredi,
quam apprehéndens Tobías
traxit ab óculis ejus; statím-
que visum recépit. Et glorifi-
cábant Deum.

℟. Noli timére, 280.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 24. cap. 12. de reform.

Obtinéntibus in Cathedrá-
libus aut Collegiátis Di-
gnitátes, Canonicátus, Præ-
béndas, aut Portiónes, non li-

ceat vigóre cujúslibet statúti aut consuetúdinis, ultra tres menses, ab iisdem Ecclésiis quólibet anno abésse; salvis nihilóminus eárum Ecclesiárum constitutiónibus, quæ lóngiùs servítii tempus requírunt.

SABBATO.

De libro Tobíæ.

Lectio j. *c.* 12. 1. *ad* 5.

TUnc vocávit ad se Tobías filium suum, dixítque ei: Quid póssumus dare viro isti sancto qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit & redúxit sanum, pecúniam à Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, & dæmónium ab ea ipse compéscuit, gaúdium paréntibus ejus fecit, meipsum à devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti sumus: quid illi ad hæc potérimus dignum dare? sed peto te, pater mi, ut roges eum si fortè dignábitur medietátem de ómnibus quæ alláta sunt, sibi assúmere. Et vocántes eum, pater scílicet & fílius, tulérunt eum in partem, & rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem, ómnium quæ attúlerant, accéptam habére.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. *sumentur ex II. Nocturno Dominica præcedentis.*

Lectio ij. *v.* 11. *ad* 20.

TUnc dixit eis occúltè: Manifésto vobis veritátem, & non abscóndam à vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem fílii tui à dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael ángelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum. Cúmque hæc audíssent, turbáti sunt, & treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére; étenim cùm essem vobíscum, per voluntátem Dei eram: ipsum benedícite, & cantáte illi. Vidébar quidem vobíscum manducáre, & bíbere; sed ego cibo invisíbili, & potu, qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergo ut revértar ad eum qui me misit.

Lectio iij. *c.* 14. 5. *ad* 17.

IN hora autem mortis suæ Tobías vocávit ad se Tobíam filium suum, & septem júvenes fílios ejus nepótes suos, dixítque eis: Propè erit

us Ninive ; non enim
: verbum Dómini : &
nostri qui dispérsi sunt
ı Israël, reverténtur ad
Omnis autem desérta
ejus replébitur ; & do-
ei quæ in ea incénsa est,
reædificábitur ; íbique
éntur omnes timéntes
, & relínquent gentes
ua, & vénient in Jerú-
& inhabitábunt in ea ;
lébunt in ea omnes re-
rræ , adorántes regem
Audíte ergo filii mei
ı vestrum : servíte Dó-
n veritáte, & inquírite
átis quæ plácita sunt il-
iliis vestris mandáte ut
justítias & eleemósy-
t sint mémores Dei, &
cant eum in omni tém-
ı veritáte , & in tota
sua. Nunc ergo filii
me , & nolíte manére
d quâcúnque die sepe-
matrem vestram circa
uno sepúlcro, ex eo di-
gressus vestros ut exeá-
: : vídeo enim quia iní-
ejus finem dabit ei. Fa-
st autem post óbitum
suæ , Tobías abscéssit
ive.... Viditque quin-
nerationem , fílios fi-
suórum. Et complétis
onagínta novem in ti-
Dómini , cum gáudio
runt eum. Omnis au-
ognátio ejus, & omnis
tio ejus in bona vita ,
ncta conversatióne per-

mánsit ; ita ut accépti essent ; tam Deo quàm homínibus, & cunctis habitántibus in terra.

CANON.

Ex Concílio Cameracénsi. *An.* 1565. *tit.* 6. *cap.* 7.

NON sint Canónici in sédibus suis otiósi ; nec putent se functos offício , si vicáriâ tantùm óperâ cultum divínum celebrári curent.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Venit Assur in multitúdine fortitúdinis suæ : Dóminus autem omnípotens trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum. *Judith* 16. 5. 7.

Oratio, Omnípotens sempitérne Deus, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA XI.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Judith.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 5.

ARphaxad rex Medórum , subjugáverat multas gentes império suo ; & ipse ædificávit civitátem potentíssimam quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis & sectis : fecit muros ejus in latitúdinem cubitórum septuagínta, & in altitúdinem cubitórum trigínta ; turres verò ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum verò eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur , posuítque portas ejus in altitúdinem túrrium. Et gloriabátur quasi potens in poténtia

exércitûs sui, & in glória quadrigárum suárum. Anno ígitur duodécimo regni sui, Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Ninive civitáte magna, pugnávit contra Arpháxad, & obtínuit eum.

℟. Scitóte quóniam exaúdiet Dóminus preces vestras, si manéntes permanséritis in jejúniis & oratiónibus: * Mémores estóte Móysi, qui Amalec confidéntem in virtúte sua, non ferro pugnándo, sed précibus sanctis orándo dejécit. *Judith* 4. 12. 13. ℣. Omnia quæcúnque petiéritis in oratióne credéntes, accipiétis. *Matt.* 21. 22. * Mémores.

Lectio ij. *c.* 2. 1. *ad* 5.

ANno tértio décimo Nabuchodónosor regis, vigésimâ & secúndâ die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum, ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu, omnésque duces, & bellatóres suos, & hábuit cum eis mystérium consílii sui: dixítque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império. Quod dictum cùm placuísset ómnibus, vocávit Nabuchodónosor rex Holoférnem príncipem milítiæ suæ, & dixit ei: Egrédere advérsùs omne regnum Occidéntis, & contra eos præcípuè, qui contempsérunt impérium meum.

℟. Judith vídua habens super lumbos suos cilícium jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, * Timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith* 8. 6. 8. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemósynis quas faciébat. *Act.* 9. 36. * Timébat.

Lectio iij. *c.* 4. 1. *ad* 7.

TUnc audiéntes hæc filii Israël, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valde à fácie ejus. Tremor & horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem & templo Dómini, quod fécerat céteris civitátibus & templis eárum. Et misérunt in omnem Samaríam per circúitum usque Jéricho, & præoccupavérunt omnes vértices móntium; & muris circundedérunt vicos suos, & congregavérunt fruménta in præparatiónem pugnæ. Sacérdos étiam Elíachim scripsit ad univérsos qui erant contra Esdrelon, quæ est contra fáciem campi magni juxta Dóthaïn, & univérsos per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascénsus móntium, per quos via esse póterat ad Jerúsalem, & illic custodírent ubi angústum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt filii Israël secúndùm quod constitúerat eis sacérdos Dómini Elíachim.

℟. Æquo ánimo estóte fratres, expectémus à Dómino misericórdiam; * Fórsitan enim indignatiónem suam

let, & † Dabit glóriam
i suo. *Judith* 7. 23. 24.
il solíciti sitis, sed in
oratióne & obsecratió-
tiónes vestræ innotés-
oud Deum. *Philipp*.4.6.
an. Glória. † Dabit.

II. NOCTURNO.

o sancti Ambrósii epís-
, de Elía & jejúnio.
iv. *cap*. 9. §. 28. 29.

éntes vinum prohibén-
bíbere; ne, cùm bíbe-
olivíscántur sapiéntiam.
nt vinum in ebrietáte
es, qui Holoférni prín-
lítiæ regis Assyriórum
re gestiébant: sed non
: fémina Judith, jejú-
nnibus diébus viduitá-
, præter festórum dié-
lemnitátes. His armis
procéssit, & omnem
rum circumvênit exér-
Sóbrii vigóre consilii
: Holoférnis caput,
t pudicítiam, victó-
eportávit. Hæc enim
ta jejúnio, in castris
lébat aliénis: ille vino
s jacébat, ut ictum vúl-
ntíre non posset. Ita-
íus mulíeris jejúnium
ros stravit exércitus
m.

eputántes peccátis no-
c ipsa supplícia minóra
Flagélla Dómini, qui-
rípimur, ad emenda-
& non ad perditiónem
i eveníſſe credámus.
8. 27. ℣. A Dómino
corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. 1. *Cor*. 11. 32. * Flagélla.

Lectio v. §. 30. 31.

Esther quoque púlcrior facta est jejúnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum à persecutiónis acerbitátibus liberávit; ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum, non libídinis ardóre flammátum, sed cœlésti miseratióne convérsum; ita ut, & pœna retorquerétur in ímpium, & honor sacris redderétur altáribus. Itaque illa quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus suum aquâ lavit, plùs plácuit, & vindíctam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiæ.

℟. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus, & * Humiliémus illi ánimas nostras; expectémus húmiles consolatiónem ejus. *Judith* 8. 14. 16. 20. ℣. Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. *Jac*. 4. 6. * Humiliémus.

Lectio vj. *cap*. 10. §. 34.

Non sola autem fames quæritur, sed plena disciplína jejúnii. Aliis dicitur:

[in diébus jejuniórum vestrórum invenítis voluntátes vestras, & omnes súbditos vobis stimulátis...Non tale jejúnium ego elégi, dicit Dóminus.] Quod jejúnium improbétur, audívimus: nunc audiámus quod sit probábile. [Sed solve omnem colligatiónem injustítiæ tuæ: dissólve obligatiónes violentárum commutatiónum; dimitte confráctos in remissiónem, & omnem conscriptiónem iníquam dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum; & egénos non habéntes tectum, induc in domum tuam; & si víderis nudum, coóperi eum; & doméfticos séminis tui non despícias.]

℞. Non in multitúdine est virtus tua Dómine, nec supérbi ab inítio placuérunt tibi, sed * Humílium & mansuetórum semper tibi plácuit deprecátio. *Judith* 9. 16. ℣. Omnis qui se exáltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. *Luc.* 18. 14. * Humílium. Glória. * Humílium.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio vij. *c.* 7. 31. *ad fin.*

IN illo témpore; Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum & mutum, & deprecabántur eum, *ut impónat illi* manum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii papæ.

Lib. 1. *in Ezech. Homil.* 10. *ante medium.*

QUid est quòd creátor ómnium Deus cùm surdum & mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, & éxpuens, linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritûs designántur? Unde cùm in álio loco ejecísset dæmónium, dixit: [Si in dígito Dei ejício dæmónia, profectò pervénit in vos regnum Dei.] Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur: [Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei.] Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Dei, Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritûs sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

℞. Exiens de fínibus Tyri, * Venit Jesus inter médios fines Decapóleos, & addúcunt ei surdum & mutum. *Marc.* 7. 31. 32. ℣. Deus ipse véniet, & aures surdórum patébunt, & apérta erit lingua mutórum. *Isai.* 35. 4. 5. 6. * Venit Jesus.

Lectio viij.

QUid est verò quòd éxpuens, linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva

quippe ex cápite défluit in ore. Eâ ergo sapiéntiâ, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. [Qui suspíciens in cœlum, ingémuit:] non quòd ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat; sed nos ad eum gémere, qui cœlo præsidet, dócuit; ut & aures nostræ per dona Spíritûs-sancti aperíri, & lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis solvi débeat ad verba prædicatiónis.

℟. Deprecabántur Jesum ut impónat illi manum: & apprehéndens eum de turba seórsum, * Misit dígitos suos in auriculas ejus; & éxpuens, tétigit linguam ejus. *Marc.* 7. 32. 33. ℣. A Deo est omnis medéla. *Eccli.* 38. 2. * Misit.

Lectio ix.

CUi mox, [Ephphéta, id est, Adaperíre, dícitur; & statim apértæ sunt aures ejus, & solútum est vínculum linguæ ejus.] Qua in re notándum est quia propter clausas aures dictum est, Adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur; ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi & bene ádditur: [Et loquebátur rectè.] Ille enim rectè lóquitur, qui priùs obediéndo *fécerit, quæ loquéndo* ádmonet esse faciénda.

℟. Suspíciens Jesus in cœlum, ingémuit, & ait illi: Ephphéta, quod est, Adaperíre; & statim apértæ sunt aures ejus, & * Solútum est vínculum linguæ ejus, & † Loquebátur rectè. *Marc.* 7. 34. 35. ℣. Aures audiéntium diligénter auscultábunt, & lingua balbórum velóciter loquétur & planè. *Isai.* 32. 4. * Solútum est. Glória. † Loquebátur.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Præcépit illis ne cui dícerent: quantò autem eis præcipiébat, tantò magìs plùs prædicábant; & eo ámpliùs admirabántur. *Marc.* 7. 36. 37.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui abundántiâ pietátis tuæ & mérita súpplicum excédis & vota, effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, & adjícias quod orátio non præsúmit; Per Dóminum.

CANON.

Ex Synodo Trecénsi.

An. 1459. *lib.* 3. *fol.* 93.

INhíbeant Sacerdótes suis Parochiánis, ne diébus Domínicis negótia seculária exérceant, sive núndinas, sive mercáta frequéntent, propter quod à servítio divíno impediántur; sed ad Ecclésiam véniant præcépta Ecclesiástica auditúri, ut sciant quáliter in

hebdómada opórteat eos vívere, sicut festa cólere, & jejúnia celebráre.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Bene ómnia fecit; & surdos fecit audíre, & mutos loqui. *Marc.* 7. 37.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio j. *c.* 8. 4. *ad* 8.

ERat Judith vídua jam annis tribus, & ménsibus sex. Et in superióribus domûs suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis morábatur; & habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, & neoménias, & festa domûs Israël: erat autem elegánti aspéctu nimìs; cui vir suus relíquerat divítias multas, & famíliam copiósam, ac possessiónes arméntis boum & grégibus óvium plenas: & erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loqueréctur de illa verbum malum.

℟. Scitóte, 292.

Lectio ij. *c.* 10. 11. *ad* 17.

FActum est autem cùm descénderet montem circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assyriórum, & tenuérunt eam, dicéntes: Unde venis? aut quò vadis? Quæ respóndit: Fília sum Hebræórum, ídeo ego fugi à fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi quòd dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quòd contemnéntes vos, noluérunt ultro trádere seípsos, ut invenírent misericórdiam in conspéctu vestro.... Et dixérunt ad eam: Conserváſti ánimam tuam eò quòd tale reperísti consílium, ut descénderes ad dóminum nostrum: hoc autem scias, quóniam cùm stéteris in conspéctu ejus, bene tibi fáciet, & eris gratíssima in corde ejus. Duxerúntque illam ad tabernáculum Holoférnis, annuntiántes eam. Cúmque intrásset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holoférnes.

℟. Judith vídua, 292.

Lectio iij. *c.* 13. 3. *ad* 10.

ERat Judith sola in cubículo. Porrò Holoférnes jacébat in lecto nímiâ ebrietáte sopítus. Dixítque Judith puéllæ suæ, ut staret foris ante cubículum, & observáret. Stetítque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, & labiórum motu in siléntio, dicens: Confírma me Dómine Deus Israël, & réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut sicut promisísti, Jerúsalem civitátem tuam érigas; & hoc quod credens per te posse fieri cogitávi, perfíciam. Et cùm hæc dixísset, accéssit ad colúmnam quæ erat ad caput léctuli ejus; & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exsólvit. Cúmque evagináſſet illum, apprehéndit comam cá-

jus, & ait: Confirma
ómine Deus in hac ho-
t- percússit bis in cer-
ejus; & abscídit caput

Equo ánimo estóte, 292.

CANON.

Concílio Coloniénsi.
1536. *part.* 12. *cap.* 3.
.im Conciliári constitu-
ióne cautum est, ut non
apud quámlibet Cathe-
n Ecclésiam, sed & apud
nimírum Collegiátas,
m sufficere póterunt fa-
es, constituátur Magí-
lóneus, qui Cléricos ea-
:m Ecclesiárum dóceat
ítuat.

.IA TERTIA.

De libro Judith.

o j. *c.* 15. 1. *ad* 4.

Um omnis exércitus
decollátum Holofér-
nem audísset, fugit
& consílium ab eis, &
remóre & metu agitáti,
præsídium sumunt; ita
lus loquerétur cum pró-
suo, sed inclináto cápi-
líctis ómnibus, evádere
íbant Hebræos, quos
os super se veníre audié-
fugiéntes per vias cam-
n, & sémitas cóllium. Vi-
s ítaque fílii Israël fu-
:s, secúti sunt illos; des-
rúntque clangéntes tu-
: ululántes post ipsos. Et
am Assyrii non adunáti,
am ibant præcípites; fílii
Israël uno ágmine per-
sequéntes, debilitábant om-
nes quos invenire potuíssent.

℟. Reputántes, 293.

Lectio ij. *v.* 9. *ad* 13.

Joacim autem summus pón-
tifex de Jerúsalem venit
in Bethúliam cum univérsis
presbyteris suis, ut vidéret
Judith. Quæ cùm exísset ad
illum, benedixérunt eam om-
nes unâ voce, dicéntes: Tu
glória Jerúsalem, tu lætítia
Israël, tu honorificéntia pó-
puli nostri; quia fecísti viríli-
ter, & confortátum est cor
tuum; eò quòd castitátem
amáveris, & post virum tuum,
álterum nescíeris: ídeo & ma-
nus Dómini confortávit te,
& ídeo eris benedícta in ætér-
num. Et dixit omnis pópulus:
Fiat, fiat. Per dies autem tri-
gínta vix colléćta sunt spólia
Assyriórum à pópulo Israël.

℟. Quia pátiens, 293.

Lectio iij. *c.* 16. 22. *ad* 29.

Et factum est post hæc,
omnis pópulus post vi-
ctóriam venit in Jerúsalem
adoráre Dóminum: & mox
ut purificáti sunt, obtulérunt
omnes holocaústa, & vota, &
repromissiónes suas. Porrò Ju-
dith univérsa vasa béllica Ho-
loférnis quæ dedit illi pópu-
lus, & conopéum quod ipsa
sustúlerat de cubíli ipsíus, ób-
tulit in anáthema oblivionis.
Erat autem pópulus jucúndus
secúndùm fáciem sanctórum,
& per tres menses gáudium
hujus victóriæ celebrátum est

cum Judith. Post dies autem illos unusquísque rédiit in domum suam; & Judith magna facta est in Bethúlia, & præclárior erat univérsæ terræ Israël. Erat étiam virtúti cástitas adjúncta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo défunctus est Manásses vir ejus. Erat autem diébus festis procédens cum magna glória. Mansit autem in domo viri sui annos centum quinque, & dimísit Abram suam líberam, & defúncta est, ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia; luxítque illam omnis pópulus diébus septem.

℟. Non in multitúdine est, 294.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

An. 1549. *cap.* 66.

QUò magis Ecclésiæ idóneis minístris abúndent, decérnimus, ut Capítula quarúmlibet Ecclesiárum in província constitutárum, ex Cléricis seculáribus beneficiátis, juxta cujúsque Collégii facultátes & personárum númerum, adolescéntes áliquot bonæ spei & dócilis ingénii, ad privilegiátas Universitátes pro stúdio potíssimum Theológico, cujus usus cum primis est Ecclésiis necessárius, mittant; & iis ad quinquénnium fructus benefícii omnes, excéptis quotidiánis distributiónibus, concédant.

FERIA QUARTA.

Incipit liber Esther.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 4.

IN diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam, super centum vigínti septem províncias, quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui fecit grande convívium cunctis princípibus, & púeris suis, fortíssimis Persárum, & Medórum ínclytis, & præféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem atque jactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum vidélicet & octogínta diébus.

℟. Instábat dies quo Esther debéret intráre ad regem; quæ * Non quæsívit muliébrem cultum; habuítque grátiam coram eo, & pósuit diadéma in cápite ejus. *Esther* 2. 15. 17. ℣. Mulíerum non sit extrínsecùs capillatúra, aut circundátio auri, aut induménti vestimentórum cultus. 1. *Petr.* 3. 3. * Non quæsívit.

Lectio ij. *v.* 9. *ad* 13.

VAsthi quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat. Itaque die séptimo, cùm rex esset hilárior, & post nímiam potatiónem incaluísset mero, præcépit.... septem eunúchis qui in conspéctu ejus ministrábant,

ut introdúcerent regínam Vasthi coram rege, pósito super caput ejus diadémate, ut osténderet cunctis pópulis, & princípibus pulcritúdinem illíus: erat enim pulcra valde. Quæ rénuit, & ad regis impérium, quod per eunúchos mandáverat, venire contémpsit.

℟. Dómine rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, * Non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israël, & nunc miserére pópuli tui. *Esther* 13. 9. 15. ℣. Si Deus pro nobis, quis contra nos? *Rom.* 8. 31. * Non est.

Lectio iij. *c.* 2. 5. *ad* 9.

ERat vir Judæus in Susan civitáte, vocábulo Mardochæus, fílius Jaïr, filii Séméï, filii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo témpore quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis transtúlerat, qui fuit nutrítius fíliæ fratris sui Edíssæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther, & utrúmque paréntem amíserat; pulcra nimis & decórâ fácie. Mortuísque patre ejus ac matre, Mardochæus sibi eam adoptávit in fíliam. Cúmque percrebuísset regis impérium, & juxta mandáta illíus multæ pulcræ vírgines adduceréntur Susan, & Egéo traderéntur eunúcho; Esther *quoque inter céteras puéllas* ei trádita est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuit ei, & invénit grátiam in conspéctu illíus

℟. Israël clamávit ad Dóminum, & * Salvum fecit Dóminus pópulum suum; † Liberavítque nos ab ómnibus malis, *Esther* 10. 9. ℣. Suscépit Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ. *Luc.* 1. 54. * Salvum. Glória. † Liberavítque.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi, *An.* 816. *lib.* 1. *cap.* 131.

CAnónici laudes Deo in commúne persolvéntes, pro suis populorúmque, quorum oblatiónibus vivunt, delíctis Dóminum exórent. Debent quoque, juxta Apóstolum, primò ómnium ab his fieri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes pro ómnibus homínibus, pro Régibus, & ómnibus qui in sublimitáte sunt constitúti.

FERIA QUINTA.

De libro Esther.

Lectio j. *c.* 2. 15. *ad* 17.

EVolúto témpore per órdinem, instábat dies quo Esther fília Abíhaïl fratris Mardochæi, quam sibi adoptáverat in fíliam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit muliebrem cultum, sed quæcúnque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit: Erat enim formósa valde, & incre-

dibili pulcritúdine, ómnium óculis gratióſa & amábilis videbátur. Ducta eſt ítaque ad cubículum regis Aſſuéri menſe décimo, qui vocátur Tebeth, ſéptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex pluſquam omnes mulíeres; habuítque grátiam & miſericórdiam coram eo ſuper omnes mulíeres; & póſuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre in loco Vaſthi.

℟. Inſtábat dies, 298.

Lectio ij. *c.* 3. 1. *ad* 2.

POſt hæc rex Aſſuérus exaltávit Aman fílium Amadáthi, qui erat de ſtirpe Agag; & póſuit ſólium ejus ſuper omnes príncipes quos habébat. Cunctíque ſervi regis, qui in fóribus palátii verſabántur, flectébant génua, & adorábant Aman; ſic enim præcéperat eis imperátor: ſolus Mardochæus non flectébat genu, neque adorábat eum.

℟. Dómine rex, 299.

Lectio iij. *c.* 3. 3. *ad* 6.

MArdochæo dixérunt púeri regis, qui ad fores palátii præſidébant: Cur præter céteros non obſérvas mandátum regis? Cúmque hoc crébriùs dícerent, & ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, ſcire cupiéntes utrùm perſeveráret in ſenténtia: dixerat enim eis ſe eſſe Judæum. Quod cùm audíſſet Aman, & experiménto probáſſet quòd Mardochæus non flécteret ſibi genu, nec ſe adoráret; irátus eſt valde, & pro níhilo duxit in unum Mardochæum míttere manus ſuas: audíerat enim quòd eſſet gentis Judææ: magíſque vóluit omnem Judæórum, qui erant in regno Aſſuéri, pérdere natiónem.

℟. Iſraël clamávit, 299.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranénſi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 145.

CAnónici jejúnium ament, hóſpites cólligant, páuperes récreent, nudos véſtiant, infírmos víſitent, mórtuos ſepéliant, in tribulatióne póſitis opem ferant; doléntes conſoléntur.

FERIA SEXTA.

De libro Eſther.

Lectio j. *c.* 5. 1. *ad* 5.

DIe tértio indúta eſt Eſther regálibus veſtiméntis, & ſtetit in átrio domûs régiæ, quod erat intérius, contra baſílicam regis. At ille ſedébat ſuper ſólium ſuum in conſiſtório palátii contra óſtium domûs. Cúmque vidíſſet Eſther regínam ſtantem, plácuit óculis ejus, & exténdit contra eam virgam áuream, quam tenébat manu. Quæ accédens, oſculáta eſt ſummitátem virgæ ejus. Dixítque ad eam rex: Quid vis Eſther regína? Quæ eſt petítio tua? etiámſi dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa reſpóndit: Si regi placet, óbſecro ut vé-

nias ad me hódie, & Aman tecum, ad convívium quod parávi. Statímque rex: Vocáte, inquit, citò Aman, ut Esther obédiat voluntáti.

℟. Instábat dies, 298.

Lectio ij. *c.* 6. 6. *ad* 10.

CUm esset ingréssus Aman, ait illi rex: Quid debet fieri viro, quem rex honoráre desíderat? Cógitans autem in corde suo Aman, & réputans quòd nullum álium rex, nisi se, vellet honoráre, respóndit: Homo, quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, & impóni super equum qui de sella regis est, & accípere régium diadéma super caput suum; & primus de régiis princípibus ac tyránnis téneat equum ejus, & per platéam civitátis incédens, clamet & dicat: Sic honorábitur, quemcúnque volúerit rex honoráre. Dixítque ei rex: Festína; & sumptâ stolâ & equo, fac, ut locútus es, Mardochæo Judæo, qui sedet ante fores palátii: cave ne quidquam de his quæ locútus es, prætermíttas.

℟. Dómine rex, 299.

Lectio iij. *c.* 6. 11. *ad* 13.

TUlit ítaque Aman stolam & equum, indutúmque Mardochæum in platéa civitátis, & impósitum equo præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condígnus est, quemcúnque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardochæus ad jánuam palátii: & Aman festinávit ire in domum suam, lugens & opérto cápite: narravítque Zares uxóri suæ, & amícis, ómnia quæ evenílsent sibi. Cui respondérunt sapiéntes, quos habébat in consílio, & uxor ejus: Si de sémine Judæórum est Mardochæus, ante quem cádere cœpísti, non póteris ei resístere, sed cades in conspéctu ejus.

℟. Isráël clamávit, 299.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

An. 816. *lib.* 1. *cap.* 145.

CAnónici amóri Christi nihil præpónant, caritátem non derelínquant, pacem, si fieri potest, cum ómnibus homínibus hábeant; diem judícii tímeant, vitam ætérnam spirituáliter concupíscant, spem suam Deo commíttant; próprio Epíscopo in ómnibus secúndùm Canónicam institutiónem obtémperent.

SABBATO.

De libro Esther.

Lectio j. *c.* 7. 1. *ad* 6.

INtrávit rex & Aman, ut bíberent cum regína. Dixítque ei rex étiam secúndâ die, postquam vino incalúerat: Quæ est petítio tua, Esther, ut detur tibi? & quid vis fieri? etiámsi dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respóndit: Si invéni grátiam in óculis tuis, ô rex, & si tibi placet; dona mihi áni-

mam meam pro qua rogo, & pópulum meum pro quo óbsecro: tráditi enim sumus ego & pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, & pereámus: atque útinam in servos & fámulas venderémur; esset tolerábile malum, & gemens tacérem: nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redúndat in regem. Respondénsque rex Assuérus, ait: Quis est iste, & cujus poténtiæ, ut hæc audeat fácere? Dixítque Esther: Hostis & inimícus noster péssimus iste est Aman. Quod ille aúdiens, íllico obstúpuit, vultum regis ac regínæ ferre non sústinens.

Si fiat de Sabbato, ℞℞℞. sumentur ex Feria quarta præcedenti.

Lectio ij.

c. 7. 9. *ad fin.* & *c.* 8. 1. *ad* 2.

Dixítque Harbóna unus de eunúchis qui stabant in ministério regis: En lignum, quod paráverat Mardochæo qui locútus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitúdinis quinquagínta cúbitos. Cui dixit rex: Appéndite eum in eo. Suspénsus est ítaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardochæo; & regis ira quiévit. Die illo dedit rex Assuérus Esther regínæ domum Aman adversárii Judæórum, & Mardochæus ingréssus est ante fáciem regis. Conféssa est enim ei Esther, quòd esset pátruus suus. Tulítque rex ánnulum, quem ab Aman recípi jússerat, & trádidit Mardochæo. Esther autem constítuit Mardochæum super domum suam.

Lectio iij. *c.* 9. 1. *ad* 2.

Igitur duodécimi mensis, quem Adar vocári ante jam díximus, tertiâ décimâ die, quando cunctis Judæis interféctio parabátur, & hostes eórum inhiábant sánguini, versâ vice Judæi superióres esse cœpérunt, & se de adversáriis vindicáre. Congregatíque sunt per síngulas civitátes, óppida, & loca, ut extenderent manum contra inimícos & persecutóres suos. Nullúsque ausus est resístere, eò quòd omnes pópulos magnitúdinis eórum formído penetrárat.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi. *An.* 816. *lib.* 1. *cap.* 145.

Canónici senióres spirituáliter junióres díligant; junióres senióribus obsequium dignum exhíbeant. Doctióres, minùs doctis nequáquam se præferant, sed magìs eos cum caritáte ædíficent; neque hi qui nobilitáte géneris, aut virtútum donis pollent, cæteris se túmidè superextóllant.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. 2. Oránte Esdrâ, & flente, & jacénte ante templum Dei, collèctus est ad eum de Israël cœtus grandis, & flevit pópulus fletu multo. 1. *Esdr.* 10. 1.

Oratio, Omnípotens & misericors Deus, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA XII. *post Pentecosten.*

In I. Nocturno.

Incipit liber primus Esdræ.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 4.

IN anno primo Cyri regis Persárum, ut complerétur verbum Dómini ex ore Jeremíæ, suscitávit Dóminus spíritum Cyri regis Persárum: & tradúxit vocem in omni regno suo, étiam per scriptúram, dicens: Hæc dicit Cyrus rex Persárum: Omnia regna terræ dedit mihi Dóminus Deus cœli, & ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum in Jerúsalem, quæ est in Judæa. Quis est in vobis de univérso pópulo ejus? Sit Deus illíus cum ipso. Ascéndat in Jerúsalem, quæ est in Judæa, & ædíficet domum Dómini Dei Israël; ipse est Deus qui est in Jerúsalem. Et omnes réliqui in cunctis locis ubicúnque hábitant, ádjuvent eum viri de loco suo, argénto & auro, & substántia, & pecóribus, excépto quod voluntárie ófferunt templo Dei, quod est in Jerúsalem.

℞. Esdras scriba velox in lege Móysi, venit in Jerúsalem, juxta manum Dei sui bonam super se: * Parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret & docéret in Israël. 1. *Esdr.* 7. 6. 9. 10. ℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matt.* 5. 19. * Parávit.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 7.

ET surrexérunt príncipes patrum de Juda, & Bénjamin, & Sacerdótes, & Levítæ, & omnis cujus Deus suscitávit spíritum, ut ascénderent ad ædificándum templum Dómini, quod erat in Jerúsalem. Universíque qui erant in circúitu, adjúverunt manus eórum in vasis argénteis & aúreis; in substántia & juméntis, in supelléctili, excéptis his quæ sponte obtúlerant. Rex quoque Cyrus prótulit vasa templi Dómini, quæ túlerat Nabuchodónosor de Jerúsalem, & posúerat in templo Dei sui.

℞. Deus meus, delícta nostra crevérunt usque ad cœlum: * Peccávimus gráviter, & in iniquitátibus nostris tráditi sumus in captivitátem, & in confusiónem? 1. *Esdr.* 9. 6. 7. ℣. Tribulátio & angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum. *Rom.* 2. 9. * Peccávimus.

Lectio iij. *c.* 3. 1. *ad* 5.

JAmque vénerat mensis séptimus, & erant filii Israël in civitátibus suis: congregátus est ergo pópulus quasi vir unus in Jerúsalem. Et surrèxit Jósue filius Jósedec, & fratres ejus sacerdótes, & Zoróbabel filius Saláthiel, & fratres ejus;

& ædificavérunt altáre Dei Iſraël, ut offérrent in eo holocautómata, ſicut ſcriptum eſt in lege Móyſi viri Dei. Collocavérunt autem altáre Dei ſuper baſes ſuas, deterréntibus eos per circúitum pópulis terrárum; & obtulérunt ſuper illud holocaúſtum Dómino manè & véſperè. Fecerúntque ſolemnitátem tabernaculórum, ſicut ſcriptum eſt; & holocaúſtum diébus ſingulis per órdinem ſecúndùm præcéptum, opus diéi in die ſuo. Et poſt hæc holocaúſtum juge, tam in Caléndis, quàm in univérſis ſolemnitátibus Dómini, quæ erant conſecrátæ; & in ómnibus in quibus ultro offerebátur munus Dómino.

℟. Dómine Deus cœli fortis, qui cuſtódis pactum & miſericórdiam cum his qui te díligunt, óbſecro * Sit auris tua atténdens ad oratiónem ſervórum tuórum, qui volunt timére nomen tuum. 2. *Eſdr.* 1. 5. 11. ℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, & aures ejus in preces eórum. 1. *Petr.* 3. 12.* Sit auris. Glória. * Sit auris.

In II. Nocturno.

Ex Enarratióne ſancti Auguſtíni epiſcopi ſuper Pſalmos.

Enarr. in Pſ. 64. §. 1.

Lectio iv.

Captivátus pópulus Iſraël, ex civitáte Jerúſalem ductus eſt in ſervitútem Babylóniæ. Prophetávit autem Jeremías ſanctus, poſt ſeptuagínta annos reditúrum pópulum de captivitáte, & inſtauratúrum civitátem ipſam Jerúſalem, quam devíctam ab hóſtibus plánxerat. Illo autem témpore fuérunt prophétæ in illa captivitáte pópuli conſtitúti in Babylónia, inter quos erat & Ezéchiel prophéta. Expectábat autem ille pópulus donec impleréntur témpora ſeptuagínta annórum, ſecúndùm prophetíam Jeremíæ. Factum eſt complétis ſeptuagínta annis, reſtitútum eſt templum quod dejéctum erat; & regréſſa eſt de captivitáte magna pars illíus pópuli. Sed quóniam dicit Apóſtolus: [Hæc in figúra contingébant in illis, ſcripta ſunt autem propter nos, in quos finis ſeculórum obvénit;] debémus & nos noſſe priùs captivitátem noſtram, deínde liberatiónem noſtram; debémus noſſe Babylóniam, in qua captívi ſumus; & Jerúſalem, ad cujus réditum ſuſpirámus.

℟. Congregátus eſt omnis pópulus, & dixérunt Eſdræ ſcribæ ut afférret librum legis; & legit in eo apértè, * Et aures omnis pópuli erant eréctæ ad librum. 2. *Eſdr.* 8. 1. 3. ℣. Intendébant turbæ his quæ dicebántur, unanímiter audiéntes. *Act.* 8. 6. * Et aures.

Lectio v.

Iſtæ quippe duæ civitátes, ſecúndùm lítteram revéra duæ civitátes. Et illa quidem

quam Jerúsalem modò à Judæis non incólitur. Post crucifixum enim Dóminum vindicátum est in illos flagéllo magno; & eradicáti ab eo loco, ubi ímpiâ libertáte furiósi advérsùs médicum insaníerant, dispérsi sunt per omnes gentes, & data est illa terra Christiánis: implerúmque est quod eis díxerat Dóminus: [Proptérea auferétur à vobis regnum, & dábitur genti faciénti justítiam.] Cùm autem vidérent tunc multas turbas ire post Dóminum prædicántem regnum cœlórum, & mirabília faciéntem, dixérunt príncipes illíus civitátis: [Si dimiserimus eum, omnes ibunt post illum, & vénient Románi, & tollent nobis & locum & gentem.] Ne locum pérderent, Dóminum occidérunt; & ídeo perdidérunt, quia occidérunt.

℟. Manus Dei nostri est super omnes qui quærunt eum in bonitáte; & * Impérium ejus, & fortitúdo ejus, & furor super omnes qui derelínquunt eum. 1. *Esdr.* 8. 22. ℣. Reddet iis qui secúndùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam; iis autem qui non acquiéscunt veritáti, ira & indignátio. *Rom.* 2. 7. 8. * Impérium.

Lectio vj. §. 1. 2.

CIvitas ergo quædam illa terréna, cujúsdam civitátis ætérnæ *in cœlis umbram* gerébat: at ubi cœpit illa quæ significabátur, evidéntiùs prædicári, umbra qua significabátur, dejécta est: proptérea ibi modò templum non est, quod fabricátum fúerat in imáginem futúri córporis Dómini. Tenémus lucem, umbra transívit; tamen adhuc in quadam captivitáte sumus: [Quándiu sumus, (inquit) in córpore, peregrinámur à Dómino.] Et vidéte nómina duárum istárum civitátum, Babylónis & Jerúsalem. Bábylon, confúsio interpretátur; Jerúsalem, vísio pacis: Inténdite nunc civitátem confusiónis, ut intelligátis visiónem pacis: istam tolerétis, ad illam suspirétis.

℟. Vos transgréssi estis ut adderétis super delíctum Israël, & nunc * Date confessiónem Deo; † Fácite plácitum ejus. 1. *Esdr.* 10. 10. 11. ℣. Reformámini in novitáte sensûs vestri, ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, & benéplacens, & perfécta. *Rom.* 12. 2. * Date. Glória. † Fácite.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 10. 23. *ad* 37.

IN illo témpore; Convérsus Jesus ad discípulos suos, dixit: Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quòd multi prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 171. *de Verbis Apostoli*, §. 2. *Aliàs Serm.* 37. *de Verbis Domini.*

QUendam quæréntem quæ sint óptima præcépta & summa in lege, admónuit duo esse, [Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota mente tua; & díliges próximum tuum tanquam teípsum.] Ille autem: [Et quis est mihi próximus?] Et narrávit Dóminus: [Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho.] Osténdit illum quodámmodo Israëlítam. [Et íncidit in latrónes.] Cùm expoliássent, & plagas ei graves irrogássent, dimisérunt eum in via semivívum. Tránsiit Sacérdos, útique génere próximus, prætériit jacéntem. Tránsiit Levítes, & hic génere próximus, jacéntem étiam ipse contémpsit. Tránsiit Samaritánus, génere longínquus, misericórdiâ próximus, fecítque quod nostis. In quo Samaritáno se vóluit intélligi Dóminus Jesus Christus.

℟. Latrónes despoliavérunt hóminem, & plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto: * Sacérdos viso illo præterívit, simíliter & Levíta: Samaritánus autem videns eum, misericórdiâ motus est. *Luc.* 10. 30. 31. 32. 33. ℣. Fácere misericórdiam & judícium magis placet Dómino quàm [...] mæ. *Prov.* 21. 3. * Sac[...]

Lectio viij.

CUm ergo longè à [...] esset immortális & j[...] tanquam à mortálibus & [...] catóribus, descéndit ad [...] fieret nobis próximus ill[...] gínquus. Et quid fecit? [...] habéret ipse duo bona, [...] duo mala; ille duo bon[...] stítiam & immortalitátem [...] duo mala, iniquitátem & [...] talitátem: si utrúmque [...] nostrum suscepísset, par [...] factus esset, & liberató[...] bíscum opus habéret.

℟. Alligávit Samari[...] vúlnera ejus, infúndens [...] & vinum, & * Impónens [...] in juméntum suum; du[...] stábulum, & curam ejus [...] *Luc.* 10. 34. ℣. Qui se[...] justítiam & misericórd[...] invéniet vitam, justítia[...] glóriam. *Prov.* 21. 21. * [...] pónens.

Lectio ix.

QUid ergo fecit, ut [...] próximus nobis? [...] mus non hoc quod nos [...] prope nos. Duo atténde [...] stus est, immortális est. In [...] bus tuis malis, una est c[...] áltera est pœna: culpa est [...] injústus es, pœna est [...] mortális es. Ille ut esset [...] ximus, suscépit pœnam t[...] non suscépit culpam tuam [...] si suscépit, deléndam susc[...] non faciéndam. Justus & [...] mortális longè ab injú[...]

bus. Peccátor mortális,
[e]ras à justo immortáli.
[e]t factus ille peccátor,
1; sed factus est mor-
[q]uod tu. Manens justus,
[e]st mortális. Suscipién-
[n]am, & non suscipiéndo
, & culpam delévit &
.
[Q]uis horum trium vi-
bi próximus fuisse illi,
[inc]idit in latrónes? Legis-
dixit: Qui fecit misé-
[cordia]m in illum. Ait Jesus:
, & tu † Fac símiliter.
. 36. 37. ℣. Indicábo
[h]omo, quid Dóminus
: à te; útique fácere
n, & diligere miseri-
. *Mich.* 6. 8. * Vade.
† Fac.
[B]enedíctus, *Ant.* 8. G.*
[O]culi qui vident quæ
[vid]étis. Dico enim vobis,
[m]ulti prophétæ & reges
[u]nt vidére quæ vos vi-
& non vidérunt *Luc.*
24.

Oratio.

[Om]nípotens & miséricors
[De]us, de cujus múnere
ut tibi à fidélibus tuis
& laudabíliter serviá-
[q]ue, quæsumus, nobis,
[p]romissiónes tuas sine
ne currámus; Per.

C A N O N.

[C]oncílio Moguntíno.
. 1549. *cap.* 61.
[Sanct]órum celebritátes in
Domínicam *incidén-*
sémus submovéndas, & in Fériam áliquam præcedéntem vel sequéntem transferéndas; quò Sanctórum ómnium Dómino sua conservétur solémnitas: excéptis summis festivitátibus.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. à. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & próximum tuum sicut teipsum. *Luc.* 10. 27.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Esdræ.

Lectio j. *c.* 3. 6. *ad* 8.

A Primo die ménsis séptimi cœpérunt offérre holocaústum Dómino: Porrò templum Dei nondum fundátum erat. Dedérunt autem pecúnias látomis & cæmentáriis; cibum quoque, & potum, & óleum Sidóniis, Tyriísque, ut deférrent ligna cédrina de Líbano ad mare Joppe, juxta quod præcéperat Cyrus rex Persárum eis. Anno autem secúndo advéntûs eórum ad templum Dei in Jerúsalem, mense secúndo, cœpérunt Zoróbabel fílius Saláthiel, & Jósue fílius Jósedec, & réliqui de frátribus eórum Sacerdótes, & Levítæ, & omnes qui vénerant de captivitáte in Jerúsalem, & constituérunt Levítas à vigínti annis & suprà, ut urgérent opus Dómini.

℟. Esdras scriba velox, 303.

filius Jósedec, & cœpé-
ædificáre templum Dei
rúsalem, & cum eis pro-
Dei adjuvántes eos. In
tem témpore venit ad
thánai, qui erat dux
flumen, & Stharbuzánai,
consiliárii eórum, sicque
eis: Quis dedit vo-
consilium ut domum hanc
cárétis, & muros ejus
staréts? Ad quod res-
nus eis, quæ essent nó-
hóminum autórum ædi-
ónis illíus. Oculus au-
Dei eórum factus est su-
nes Judæórum, & non
erunt inhibére eos. Pla-
ue ut res ad Dárium re-
ur, & tunc satisfáce-
advérsus accusatiónem
m.

℟. Congregátus est, 304.

Lectio ij. c. 6. 1. ad 5.

Unc Dárius rex præcé-
pit: & recensuérunt in
bliothéca librórum, qui
t repósiti in Babylóne, &
ventum est in Ecbátanis,
od est castrum in Medéna
ovíncia, volúmen unum;
isque scriptus erat in eo
mmentárius: Anno primo
yri regis; Cyrus rex decré-
t ut domus Dei ædificaré-
r, quæ est in Jerúsalem, in
co ubi ímmolent hóstias, &
ponant fundaménta suppor-
ntia altitúdinem cubitórum
agínta, & latitúdinem cu-
órum sexagínta, órdines
lapídibus impolítis tres, &
sic órdines de lignis novis:
sumptus autem de domo regis
dabúntur: sed & vasa templi
Dei aúrea & argéntea, quæ
Nabuchodónosor túlerat de
templo Jerúsalem, & attúlerat
ea in Babylónem, reddántur,
& referántur in templum in
Jerúsalem in locum suum; quæ
& pósita sunt in templo Dei.

℟. Manus Dei nostri, 305.

Lectio iij. v. 6. ad 10.

NUnc ergo Thathánai dux
regiónis, quæ est trans
flumen, Stharbuzánai, & con-
siliárii vestri Apharsachæi qui
estis trans flumen, procul ré-
cédite ab illis; & dimíttite fieri
templum Dei illud à duce Ju-
dæórum, & à senióribus eó-
rum, ut domum Dei illam ædí-
ficent in loco suo. Sed & à me
præcéptum est quid opórteat
fieri à presbyteris Judæórum
illis, ut ædificétur domus Dei;
scílicet ut de arca regis, id est,
de tribútis quæ dantur de re-
gióne trans flumen, studiósè
sumptus dentur viris illis, ne
impediátur opus. Quòd si ne-
césse fúerit, & vítulos, &
agnos, & hœdos in holocáu-
stum Deo cœli; fruméntum,
sal, vinum, & óleum, secún-
dùm ritum Sacerdótum qui
sunt in Jerúsalem, detur eis
per síngulos dies, ne sit in áli-
quo querimónia; & ófferant
oblatiónes Deo cœli, orént-
que pro vita regis, & filiórum
ejus.

℟. Vos transgréssi estis, 305.

C A N O N.

Ex Concílio Senonénsi.

An. 1528, *in decretis morum*, *cap.* 21.

DIœcesáni diligénter vísitent Breviária, Missália, Antiphonária, ac Sanctórum Legéndas. Et quæ deprehénderint supérflua, aut non satis pro Ecclésiæ dignitáte conveniéntia, ipsi contínuò tollent, & resecábunt; & quæ víderint esse necessária, adjícient.

FERIA QUARTA.

De libro primo Esdræ.

Lectio j. *c.* 9. 1. *ad* 5.

POstquam hæc compléta sunt, accessérunt ad me (Esdram) príncipes, dicéntes: Non est separátus pópulus Israël, Sacerdótes & Levítæ à pópulis terrárum, & abominatiónibus eórum, Chananæi vidélicet, & Hethæi, & Pherezæi, & Jebusæi, & Ammonitárum, & Moabitárum, & Ægyptiórum, & Amorrhæórum: tulérunt enim de filiábus eórum sibi & fíliis suis, & commiscuérunt semen sanctum cum pópulis terrárum: manus étiam príncipum & magistrátuum fuit in transgressióne hac prima. Cúmque audíssem sermónem istum, scidi pállium meum & túnicam, & evélli capíllos cápitis mei & barbæ; & sedi mœrens. Convenérunt autem ad me omnes qui timébant verbum Dei Israël, pro transgressióne eórum qui de captivitáte vénerant, & ego sedébam tristis usque ad sacrifícium vespertínum; & in sacrifício vespertíno surréxi de afflictióne mea, & scisso pállio & túnicâ, curvávi génua mea, & expándi manus meas ad Dóminum Deum meum.

℟. Esdras scriba velox, 303.

Lectio ij. *c.* 10. 1. *ad* 4.

SIc ergo oránte Esdrâ, & imploránte eo, & flente, & jacénte ante templum Dei, collécus est ad eum de Israël cœtus grandis nimis virórum, & mulíerum, & puerórum; & flevit pópulus fletu multo. Et respóndit Sechénias fílius Jéhiel de fíliis Ælam, & dixit Esdræ: Nos prævaricáti sumus in Deum nostrum, & dúximus uxóres alienígenas de pópulis terræ; & nunc, si est pœniténtia in Israël super hoc, percutiámus fœdus cum Dómino Deo nostro, ut projiciámus univérsas uxóres, & eos qui de his nati sunt, juxta voluntátem Dómini, & eórum qui timent præcéptum Dómini Dei nostri: secúndùm legem fiat. Surge, tuum est decérnere; nosque érimus tecum: confortáre, & fac.

℟. Deus meus, 303.

Lectio iij. *v.* 10. *ad* 12.

ET surréxit Esdras sacérdos, & dixit ad eos: Vos transgréssi estis, & duxístis uxóres alienígenas, ut adderétis super delíctum Israël: & nunc date confessiónem Dó-

Deo patrum vestrórum,
e plácitum ejus; & se-
ni à populis terræ, & ab
us alienígenis. Et resp-
univérsa multitúdo,
e voce magnâ: Juxta
n tuum ad nos, sic fiat.
Dómine Deus, 304.

C A N O N.

Concílio Coloniénsi.
1536. *part.* 1. *cap.* 6.
Ilto jam ex témpore,
nio,(ut spes est) ánimo
ávimus repurgári Bre-
Nam cùm olim à san-
s Pátribus institútum
folæ Scriptúræ sacræ in
ia recitaréntur; nescí-
iâ incúriâ accíderit, ut
um locum succésserint
um his neútiquam com-
la, atque ínterim histó-
ctórum tam incúltæ, ac
egligénti judício consc-
, ut nec autoritátem ha-
ideántur, nec gravitá-

RIA QUINTA.

: liber Nehémiæ, qui &
dræ secúndus dícitur.

o j. *c.* 1. 1. *ad* 4.

VErba Nehémiæ filii
Hélchiæ: Et factum
est in mense Casleu,
vigésimo; & ego eram
s castro: & venit Há-
mus de frátribus meis,
viri ex Juda: & inter-
i eos de Judæis qui re-
rant, & supérerant de
itáte, & Jerúsalem. Et
nt mihi: Qui reman-
sérunt, & relícti sunt de cap-
tivitáte ibi in província, in
afflictióne magna sunt, & in
oppróbrio: & murus Jerúsa-
lem dissipátus est, & portæ
ejus combústæ sunt igni. Cúm-
que audíssem verba hujuscé-
modi, sedi, & flevi, & luxi dié-
bus multis; jejunábam, &
orábam ante fáciem Dei cœli.

℞. Congregátus est, 304.

Lectio ij. *c.* 2. 1. *ad* 6.

EGo eram pincérna regis.
Factum est autem in men-
se Nisan, anno vigésimo Ar-
taxérxis regis; & vinum erat
ante eum, & levávi vinum,
& dedi regi; & eram quasi
lánguidus ante fáciem ejus.
Dixítque mihi rex: Quare
vultus tuus tristis est, cùm te
ægrótum non vídeam? non
est hoc frustrà, sed malum
néscio quod in corde tuo est.
Et tímui valde, ac nimis;
& dixi regi: Rex in ætér-
num vive: quare non mœ-
reat vultus meus, quià cívitas
domûs sepulcrórum patris
mei desérta est, & portæ ejus
combústæ sunt igni? Et ait
mihi rex: Pro qua re póstulas?
Et orávi Deum cœli, & dixi
ad regem: Si vidétur regi bo-
num, & si placet servus tuus
ante fáciem tuam, ut mittas
me in Judæam ad civitátem
sepúlcri patris mei, & ædificá-
bo eam. Dixítque mihi rex,
& regína quæ sedébat juxta
eum: Usque ad quod tempus
erit iter tuum, & quando re-

vertéris? Et plácuit ante vultum regis, & misit me; & constítui ei tempus.

℟. Manus Dei nostri, 305.

Lectio iij. *v.* 11. *ad* 18.

ET veni Jerúsalem, & eram ibi tribus diébus; & surréxi nocte ego, & viri pauci mecum; & non indicávi cuíquam quid Deus dedísset in corde meo ut fácerem in Jerúsalem; & juméntum non erat mecum, nisi ánimal cui sedébam. Et egréssus sum per portam Vallis nocte, & ante fontem Dracónis, & ad portam Stércoris; & considerábam murum Jerúsalem dissipátum, & portas ejus consúmptas igni. Et transívi ad portam Fontis, & ad aquædúctum regis, & non erat locus juménto cui sedébam, ut transíret. Et ascéndi per torréntem nocte, & considerábam murum; & revérsus veni ad portam Vallis, & rédii. Magistrátus autem nesciébant quò abiíssem, aut quid ego fácerem: sed & Judæis, & sacerdótibus, & optimátibus, & magistrátibus, & réliquis qui faciébant opus, usque ad id loci, nihil indicáveram. Et dixi eis: Vos nostis afflictiónem in qua sumus, quia Jerúsalem desérta est, & portæ ejus consúmptæ sunt igni: veníte, & ædificémus muros Jerúsalem; & non simus ultrà oppróbrium. Et indicávi eis manum Dei mei, quòd esset bona mecum, & verba regis quæ locútus esset mihi.

℟. Vos transgréssi estis, 305.

CANON.

Ex Concilio Remensi

An. 1564. *Congreg.* 3.

A Primæva Breviárii institutióne, id antiqui Patres voluísse videntur, ut singulis hebdomádis totum Psaltérium recitarétur.

FERIA SEXTA.

De libro Nehemiæ.

Lectio j. *c.* 4. 1. *ad* 5.

FActum est, cùm audísset Sanabállat, quòd ædificarémus murum, iratus est valde; & motus nimis subsannávit Judæos; & dixit coram frátribus suis, & frequéntia Samaritanórum: Quid Judæi fáciunt imbecílles? Num dimíttent eos gentes? Num sacrificábunt, & complébunt in una die? Nunquid ædificáre póterunt lápides de acérvis púlveris, qui combústi sunt? Sed & Tobías Ammanítes próximus ejus, ait: Ædíficent: si ascénderit vulpes, transíliet murum eórum lapídeum. Audi Deus noster quia facti sumus despéctui: convérte oppróbrium super caput eórum, & da eos in despectiónem in terra captivitátis: ne opérias iniquitátem eórum, & peccátum eórum coram fácie tua non deleátur, quia irrisérunt ædificántes.

℟. Esdras scriba velox, 303.

Lectio ij. *v.* 7. *ad* 11.

FActum est autem, cùm audísset Sanabállat, & Tobías, & Arabes, & Ammanítæ & Azótii, quòd obdúcta esset cicátrix muri Jerúsalem, & quòd cœpíssent interrúpta conclúdi, iráti sunt nimìs; & congregáti sunt omnes páriter, ut venírent, & pugnárent contra Jerúsalem, & moliréntur insídias. Et orávimus Deum nostrum, & posúimus custódes super murum die ac nocte contra eos. Dixit autem Judas: Debilitáta est fortitúdo portántis, & humus nímia est, & nos non potérimus ædificáre murum. Et dixérunt hostes nostri: Nésciant, & ignórent donec veniámus in médium eórum, & interficiámus eos, & cessáre faciámus opus.

℟. Deus meus, 303.

Lectio iij. *v.* 15. *ad* 18.

FActum est autem, cùm audíssent inimíci nostri nuntiátum esse nobis, dissipávit Deus consílium eórum. Et revérsi sumus omnes ad muros, unusquísque ad opus suum. Et factum est à die illa, média pars júvenum eórum faciébat opus, & média paráta erat ad bellum; & lánceæ, & scuta, & arcus, & loricæ, & príncipes post eos in omni domo Juda. Ædificántium in muro, & portántium ónera, & imponéntium, unâ manu *suâ faciébat opus, & ál*terâ tenébat gládium; ædificántium enim unusquísque gládio erat accínctus renes. Et ædificábant, & clangébant búccinâ juxta me.

℟. Dómine Deus, 304.

CANON.

Ex Concílio Dertusáno.

An. 1429. *Constitutione* 4.

BEneficiáti, & in sacris ordínibus constitúti, ad habéndum própria Breviária coërcitióne districtâ cogántur.

SABBATO.

De libro Nehémiæ.

Lectio j.

c. 5. *v.* 1. *ad* 2. *&* *v.* 9. *ad* 12.

FActus est clamor pópuli, & uxórum ejus magnus advérsùs fratres suos Judæos. Et erant qui dícerent: Fílii nostri, & fíliæ nostræ multæ sunt nimis, accipiámus pro prétio eórum fruméntum, & comedámus, & vivámus.... Dixíque ad eos: Non est bona res quam fácitis; quare non in timóre Dei nostri ambulátis, ne exprobrétur nobis à géntibus inimícis nostris? Et ego, & fratres mei, & púeri mei commodávimus plúrimis pecúniam & fruméntum; non repetámus in commúne istud, æs aliénum concedámus, quod debétur nobis. Rédditе eis hódie agros suos, & víneas suas, & olivéta sua, & domos suas; quin pótiùs centésimum pecúniæ,

fruménti, vini, & ólei, quam exígere solétis ab eis, date pro illis. Et dixérunt: Reddémus, & ab eis nihil quærémus; sicque faciémus ut lóqueris.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. sumentur ex II. Nocturno Dominicæ præcedentis.

Lectio ij.

cap. 8. *v.* 1. *ad* 3. *&* *v.* 6.

ET vénerat mensis séptimus, filii autem Israël erant in civitátibus suis. Congregatúsque est omnis pópulus quasi vir unus ad platéam, quæ est ante portam Aquárum; & dixérunt Esdræ scribæ ut afférret librum legis Móysi, quam præcéperat Dóminus Israéli. Attulit ergo Esdras sacérdos legem coram multitúdine virórum & mulíerum, cunctísque qui póterant intellígere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apértè in platéa quæ erat ante portam Aquárum, de manè usque ad médiam diem, in conspéctu virórum & mulíerum & sapiéntium: & aures omnis pópuli erant eréctæ ad librum... Et benedíxit Esdras Dómino Deo magno: & respóndit omnis pópulus: Amen, amen, élevans manus suas; & incurváti sunt, & adoravérunt Deum proni in terram.

Lectio iij. *c.* 13. 19. *ad* 25.

FActum est autem, cùm quievíssent portæ Jerúsalem in die sábbati, dixi; & clausérunt jánuas, & præcépi ut non aperírent eas usque post sábbatum: & de púeris meis constítui super portas ut nullus inférret onus in die sábbati. Et mansérunt negotiatóres, & vendéntes univérsa venália foris Jerúsalem semel & bis. Et contestátus sum eos, & dixi eis: Quare manétis ex advérso muri? Si secúndò hoc fecéritis, manum mittam in vos. Itaque ex témpore illo non venérunt in sábbato. Dixi quoque Levítis ut mundaréntur, & veníreut ad custodiéndas portas, & sanctificándam diem sábbati: & pro hoc ergo meménto mei, Deus meus, & parce mihi secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum. Sed & in diébus illis vidi Judæos ducéntes uxóres Azótidas, Ammonítidas; & Moabítidas. Et filii eórum ex média parte loquebántur Azóticè, & nesciébant loqui Judáicè; & loquebántur juxta linguam pópuli & pópuli. Et objurgávi eos, & maledíxi. Et cecídi ex eis viros, & decalvávi eos, & adjurávi in Deo ut non darent fílias suas fíliis eórum, & non accíperent de filiábus eórum fíliis suis, & sibimetípsis.

CANON.

Ex Concílio Mechliniénsi.

An. 1607. *tit.* 12. *cap.* 7.

GRavis tantùm, & quæ ad pios afféctus móveat música, offício divíno adhibeátur.

...m étiam lascíva vel se-
... Simíliter & órgana,
...æcúnque instruménta
..., modulatióne suâ las-
cantiónes non imitén-

...Magníficat, Ant. 1. D.*
...t rex Antíochus omni
suó, ut esset omnis pó-
; unus; & relínqueret
...ísque legem suam:
de pópulo Israël nolué-
infríngere legem Dei
...n; & trucidáti sunt. 1.
. 1. 43. 65. 66.
..., Omnípotens sem-
...e Deus, infrà in Laudi-

...MINICA XIII.
post Pentecosten.
I. NOCTURNO.
...iunt libri Machabæó-
rum.
...o j. Lib. 1. c. 1. 1. ad 5.
Actum est, postquam
percússit Alexánder Phi-
líppi Mácedo, (qui pri-
...egnávit in Græcia, egrés-
... terra Cethim,) Dárium
...n Persárum & Medó-
... constítuit prælia mul-
... obtínuit ómnium mu-
...es, & interfécit reges
..., & pertránsiit usque
...es terræ, & accépit
...i multitúdinis géntium:
...luit terra in conspéctu
Et congregávit virtú-
& exércitum fortem ni-
& exaltátum est, & ele-
...n cor ejus; & obtínuit
... géntium, & tyrán-
nos, & facti sunt illi in tribú-
tum.

℟. Postquam percússit Alexánder Dárium regem Persárum, * Pertránsiit usque ad fines terræ: síluit terra in conspéctu ejus, & post hæc décidit in lectum, & cognóvit quia morerétur. 1. Mach. 1. 1. 3. 6. ℣. Quid prodest hómini si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detriméntum patiátur? Matt. 16. 26. * Pertránsiit usque.

Lectio ij. *v. 6. ad* 10.

ET post hæc décidit in lectum, & cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti à juventúte; & divísit illis regnum suum, cùm adhuc víveret. Et regnávit Alexánder annis duódecim, & mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquísque in loco suo: & imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, & fílii eórum post eos annis multis, & multiplicáta sunt mala in terra.

℟. Contigit septem fratres cum matre compélli à rege Antíocho contra fas édere carnes porcínas, flagris & taúreis cruciátos. Primus sic ait: * Paráti sumus mori, magis quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. Mach. 7. 1. 2. ℣. Neque mors, neque vita, neque principátus, neque instántia,

neque creatúra ália póterit nos separáre à caritáte Dei. *Rom.* 8. 38. 39. * Paráti.

Lectio iij. *v.* 11. *ad* 16.

ET éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses; & regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum. In diébus illis exiérunt ex Israël fílii iníqui, & suasérunt multis, dicéntes: Eámus, & disponámus testaméntum cum géntibus quæ circa nos sunt; quia ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo, & abiérunt ad regem: & dedit illis potestátem ut fácerent justítiam géntium. Et ædificavérunt gymnásium in Jerosólymis secúndùm leges natiónum: & fecérunt sibi præpútia, & recessérunt à testaménto sancto, & juncti sunt natiónibus, & venúndati sunt ut fácerent malum.

℟. In sartágine cùm primus diu cruciarétur, céteri fratres unà cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter, dicéntes: * Dóminus Deus aspíciet veritátem, & † Consolábitur in nobis. 2. *Mach.* 7. 5. 6. ℣. Per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen. *Hebr.* 12. 1. * Dóminus. Glória. † Consolábitur.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 18. *cap.* 33.

Lectio iv.

APud Judæos restitúto templo, non reges, sed príncipes fuérunt usque ad Aristóbulum: quorum supputátio témporum non in Scriptúris sanctis, quæ canónicæ appellántur, sed in áliis invenítur, in quibus sunt & Machabæórum libri, quos non Judæi, sed Ecclésia pro canónicis habet, propter quorúmdam Mártyrum passiónes veheméntes atque mirábiles, qui ántequam Christus venísset in carnem, usque ad mortem pro Dei lege certavérunt, & mala gravíssima atque horribília pertulérunt.

℟. Supra modum mater mirábilis síngulos hortabátur voce pátria, * Mundi Creátor spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet & vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges ejus. 2. *Mach.* 7. 20. 21. 23. ℣. Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. *Matt.* 10. 28. * Mundi.

Lectio v. *cap.* 45. §. 1.

POstéaquam gens Judæa cœpit non habére Prophétas, procul dúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat instauráto templo post captivitátem quæ

fuit in Babylónia, futúram esse melióorem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggæum prophétam, dicéntem: [Magna erit glória domûs istíus novíssimæ, plusquam primæ.] Quod de novo Testaménto dictum esse, paulò supériùs demonstrávit, ubi ait apértè Christum promíttens: [Et movébo omnes gentes, & véniet desiderátus cunctis géntibus.]

℟. Fratres mei, módico nunc dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt; * Tu verò judício Dei justas supérbiæ tuæ pœnas exólves. 2. *Mac*. 7. 36. ℣. Momentáneum & leve tribulatiónis nostræ ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis. 2. *Cor*. 4. 17. * Tu verò.

Lectio vj. §. 2.

HOstias sanè Alexánder immolávit in Dei templo, non ad ejus cultum verâ pietáte convérsus, sed ímpiâ vanitáte cum diis eum falsis coléndum putans. Deínde Ptolemæus Lagi filius, post Alexándri mortem captívos inde in Ægyptum tránstulit, quos ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevolentíssimè inde dimísit: per quem factum est, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras haberémus. Deínde contríti sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. *Post hæc capti à* rege Alexándriæ Ptolemæo, qui est appellátus Epíphanes; inde ab Antíocho rege Syriæ multis & gravíssimis malis ad idóla colénda compúlsi, templúmque ipsum replétum sacrílegis superstitiónibus géntium, quod tamen dux eórum streníssimus Judas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochi dúcibus pulsis; ab omni illa idololatríæ contaminatióne mundávit.

℟. Rex accénsus irâ, in adolescentiórem super omnes crudéliùs desævit, indígnè ferens se derísum: * Novíssimè autem post filios & mater consúmpta est. 2. *Mach*. 7. 39. 41. ℣. Disténti sunt, non suscipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. *Hebr*. 11. 35. * Novíssimè. Glória. * Novíssimè.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *c*. 17. 11. *ad* 19.

IN illo témpore; Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam & Galilæam. Et cùm ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

Quæst. Evang. lib. 2. *quæst*. 40. §. 1. 2.

IN decem leprósis quos Dóminus ita mundávit, cùm ait: [Ite, osténdite vos sacer-

dótibus,] multa quæri possunt quæ méritò quæréntes movent. Non solùm de número quid sibi velint quòd decem sunt, & quod unus ex illis solus grátias agit: hæc enim líberè quærúntur; ut étiam non investigáta, vel nihil vel non multùm impédiant intentiónem legéntis: sed illa pótiùs, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cùm irent mundaréntur. Nullum enim eórum quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam & illum à lepra mundáverat cui dixit: [Vade, osténde te sacerdótibus, & offer pro te sacrifícium, quod præcépit Móyses, in testimónium illis.]

℟. Cùm ingrederétur Jesus quóddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt à longè, dicéntes: * Jesu præcéptor, miserére nostrî. *Luc.* 17. 12. 13. ℣. Tu es, Dómine, qui líberas ab omni malo. *Sap.* 16. 8. * Jesu præcéptor.

Lectio viij.

QUæréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur qui eâ caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis aut integritátis sénsuum atque membrórum. Leprósi ergo non absúrdè intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fidei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim vel abscóndunt imperítiam suam, sed pro summa perítia próferunt in lucem, & jactántiâ sermónis osténtant.

℟. Leprósos ut vidit Jesus, dixit: * Ite, osténdite vos sacerdótibus. *Luc.* 17. 14. ℣. Sacerdótes pópulum docébunt quid sit inter sanctum & pollútum, & inter mundum & immúndum osténdent eis. *Ezech.* 44. 23. * Ite.

Lectio ix.

NUlla porrò falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordinátè permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tanquam in uníus córporis colóre apparéntia, signíficant lepram, tanquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem. Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut si fieri potest, lóngiùs remóti magno clamóre Christum interpéllent; sicut isti [decem stetérunt à longè, & levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostrî.] Nam & quòd præceptórem vocant, quo nómine néscio utrùm quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli, satìs puto significáre, lepram, falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

℟. Dum irent leprósi mun-

[mun]dáti sunt: * Unus autem regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, & † Cécidit in fáciem ante pedes Jesu, grátias agens; & hic erat Samaritánus. *Luc.* 17. 14. 15. 16. ℣. Obliti sunt benefactórum Dei, & mirabílium ejus. *Ps.* 77. 11. * Unus. Glória. † Cécidit.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Dixit Jesus: Nonne decem mundáti sunt? Et novem ubi sunt? Non est invéntus qui redíret, & daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. *Luc.* 17. 17. 18.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, & caritátis augméntum; & ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod prǽcipis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-sancti Deus.

C A N O N.

Ex Concílio Reménsi.

An. 1583. *tit. de Eucharistia, cap.* 14.

Diébus Domínicis ac pópulo festívis, dum majus sacrum, cóncio, vel supplicatiónes fiunt, in álio áliquo altári Ecclésiæ missam celebrári omníno prohibémus.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Ait Samaritáno Jesus: Surge, vade, quia fides tua te salvum fecit. *Luc.* 17. 19.

FERIA SECUNDA.

De libris Machabæórum.

Lectio j. *Lib.* 2. *c.* 3. 1. *ad* 4.

Cum sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptimè custodiréntur, propter Oníæ pontíficis pietátem, & ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut & ipsi reges & príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, & templum máximis munéribus illustrárent; ita ut Seleúcus Asiæ rex de redditibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat, obsisténte sibi príncipe sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri.

℟. Postquam percússit, 315.

Lectio ij. *v.* 5. *ad* 8.

Sed cùm víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsææ fílium, qui eo témpore erat dux Cœlesyriæ, & Phœnícis; & nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerosólymis; & commúnes cópias imménsas esse, quæ non pértinent ad ratiónem sacrificiórum; esse autem possíbile sub potestáte regis cádere univérsa. Cúmque retulísset ad regem Apollónius de pecúniis quæ delátæ erant; ille accítum Heliodórum qui erat super negótia ejus, misit cum man-

dátis, ut prædíctam pecúniam transportáret. Statímque Heliodórus iter est aggréssus, spécie quidem quasi per Cœlesyriam & Phœnícen civitátes esset peragratúrus, revéra autem regis propósitum perfectúrus.

℟. Cóntigit, 315.

Lectio iij. *v. 9. ad* 12.

SEd cùm venísset Jerosólymam, & benígnè à summo sacerdóte in civitáte esset excéptus, narrávit de dato indício pecuniárum, & cujus rei grátiâ adésset, apéruit: interrogábat autem, si verè hæc ita essent. Tunc summus sacérdos osténdit depósita esse hæc, & victuália viduárum, & pupillórum; quædam verò esse Hircáni Tobíæ viri valde eminéntis, in his quæ detúlerat ímpius Simon: univérsa autem argénti talénta esse quadringénta, & auri ducénta: décipi verò eos, qui credidíssent loco & templo quod per univérsum mundum honorátur pro suî veneratióne & sanctitáte, omníno impossíbile esse.

℟. In sartágine, 316.

CANON.

Ex Concílio Senonénsi

Ecclésia impúdica ait l
melódia; sed sonus ol
dulcis, qui nihil præter
nos divínos & cántica
tuália repræséntet.

FERIA TERT

De libris Machabæ

Lectio j. *Lib.* 2. *c.* 3. 23.

HEliodórus quo
créverat, perfi
eódem loco ipsi
satellítibus circa ærárium
sens. Sed spíritus omni
tis Dei magnam fecit
tensiónis evidéntiam,
omnes qui ausi fúerant
ei, ruéntes Dei virtúte
dissolutiónem & formí
converteréntur. Appá
nim illis quidam equus
bilem habens sessórem
mis operiméntis adorn
ísque cum ímpetu Heli
prióres calces elísit; qui
ei sedébat, videbátur ar
bére aúrea. Alii étiam
ruérunt duo júvenes
decóri, óptimi glóriâ,
síque amíctu; qui circu
runt eum, & ex utráqu
flagellábant, sine inter
ne multis plagis verbe

℟. Supra modum, 3

Lectio ij. *v.* 27. *a*

SUbitò autem Heli

bátur nullo sibi auxílium feréнte, maniféstâ Dei cógnita virtúte: & ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni spe & salúte privátus. Hi autem Dóminum benedicébant, quia magnificábat locum suum: & templum, quod paulò antè timóre ac tumúltu erat plenum, apparénte omnipoténte Dómino, gaúdio & lætítiâ implétum est. Tunc verò ex amícis Heliodóri quidam rogábant conféstim Oníam, ut invocáret Altíssimum, ut vitam donáret ei, qui in suprémo spíritu erat constitútus.

℟. Fratres mei, 317.

Lectio iij. *v.* 32. *ad fin.*

CONsíderans autem summus sacérdos, ne fortè rex suspicarétur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cúmque summus sacérdos exoráret, iidem júvenes eísdem véstibus amícti, astántes Heliodóro, dixérunt: Oníæ sacerdóti grátias age; nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit: tu autem à Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei, & potestátem. Et his dictis non comparuérunt. Heliodórus autem, hóstiâ Deo oblátâ, & votis magnis promíssis ei qui vívere illi concéssit, & Oníæ grátias agens, recépto exércitu, repetébat ad regem. Testabátur autem ómnibus ea quæ sub óculis suis víderat ópera magni Dei. Cùm autem rex interrogásset Heliodórum quis esset aptus adhuc semel Jerosólymam mitti, ait: Si quem habes hostem, aut regni tui insidiatórem, mitte illuc; & flagellátum eum recípies, si tamen evâserit; eò quòd in loco sit verè Dei quædam virtus: nam ipse qui habet in cœlis habitatiónem, visitátor, & adjútor est loci illíus, & veniéntes ad malefaciéndum pércutit, ac perdit. Igitur de Heliodóro, & ærárii custódia, ita se res habet.

℟. Rex accénsus irâ, 317.

C A N O N.

Ex Concílio Cameracénsi.

An. 1565. *tit.* 6. *cap.* 15.

QUi tintinnábula, & campánulas ad harmóniam quandam pulsáre solent, cáveant omníno, ne hujúsmodi pulsatióne cantiónes turpes, inhonéstas, & vulgò jactátas imiténtur; sed pótiùs hymnórum & canticórum Ecclésiæ modulatiónes.

FERIA QUARTA.

De libris Machabæórum.

Lectio j.

Lib. 1. *c.* 1. 17. *ad* 23.

PArátum est regnum in conspéctu Antiochi, & cœpit regnáre in terra Ægypti, ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægyptum in multitúdine gravi, in cúrribus, & elephántis, & equíti-

bus, & copiósa návium multitúdine: & constítuit bellum advérsùs Ptolemæum regem Ægypti; & véritus est Ptolemæus à fácie ejus, & fugit, & cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munítas in terra Ægypti; & accépit spólia terræ Ægypti. Et convértit Antíochus, postquam percússit Ægyptum in centésimo & quadragésimo tértio anno; & ascéndit ad Israël, & ascéndit Jerosólymam in multitúdine gravi, & intrávit in sanctificatiónem cum supérbia.

℟. Postquam percússit, 315.

Lectio ij. *v. 23. ad 26.*

ET accépit altáre aúreum, & candelábrum lúminis, & univérsa vasa ejus, & mensam propositiónis, & libatória, & phíalas, & mortaríola aúrea, & velum, & corónas, & ornaméntum aúreum quod in fácie templi erat; & comminuit ómnia. Et accépit argéntum & aurum, & vasa concupiscibília, & accépit thesaúros occúltos quos invénit; & sublátis ómnibus, ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, & locútus est in supérbia magna. Et factus est planctus magnus in Israël, & in omni loco eórum.

℟. Cóntigit, 315.

Lectio iij. *v. 46. ad 52.*

ET misit rex libros per manus nuntiórum in Jerúsalem, & in omnes civitátes Juda; ut sequeréntur leges géntium terræ, & prohibérent holocaústa, & sacrifícia, & placatiónes fieri in templo Dei; & prohibérent celebrári sábbatum, & dies solémnes; & jussit coinquinári sancta, & sanctum pópulum Israël. Et jussit ædificári aras, & templa, & idóla, & immolári carnes suíllas, & pécora commúnia, & relínquere fílios suos incircumcísos, & coinquinári ánimas eórum in ómnibus immúndis & abominatiónibus, ita ut oblivisceréntur legem, & immutárent omnes justificatiónes Dei. Et quicúmque non fecíssent secúndùm verbum regis Antíochi, moreréntur.

℟. In sartágine, 316.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi secúndo.

An. 567. can. 4.

LAici secus altáre quo sancta mystéria celebrántur, inter Cléricos, tam ad Vigílias quàm ad Missas stare pénitus non præsúmant; sed pars illa, quæ à cancéllis versùs altáre divíditur, choris tantùm psalléntium páteat Clericórum.

FERIA QUINTA.

De libris Machabæórum.

Lectio j.

Lib. 2. c. 6. 18. ad 22.

ELeázarus unus de primóribus scribárum, vir ætáte provéctus, & vultu decórus, apérto ore hians

compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille gloriosíssimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. Intuens autem quemádmodum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui astábant, iníquâ miseratióne commóti propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secrétò rogábant afférri carnes quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrifícii cárnibus; ut hoc facto à morte liberarétur: & propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Supra modum, 316.

Lectio ij.

cap. 6. *v.* 23. *ad* 28.

AT ille cogitáre cœpit ætátis ac senectútis suæ eminéntiam dignam, & ingénitæ nobilitátis canítiem, atque à púero óptimæ conversatiónis actus: & secúndùm sanctæ & à Deo cónditæ legis constitúta, respóndit citò dicens, præmítti se velle in inférnum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fíngere: ut multi adolescéntium arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum; & ipsi propter meam simulatiónem, & *propter módicum corruptíbilis vitæ* tempus decipiántur, & per hoc máculam atque execratiónem meæ senectúti conquíram. Nam etsi in præsénti témpore supplíciis hóminum erípiar, sed manum Omnipoténtis nec vivus nec defúnctus effúgiam: quamóbrem fórtiter vitâ excedéndo, senectúte quidem dignus apparébo; adolescéntibus autem exémplum forte relínquam, si prompto ánimo, ac fórtiter pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honéstâ morte perfúngar. His dictis, conféstim ad supplícium trahebátur.

℟. Fratres mei, 317.

Lectio iij.

cap. 6. *v.* 29. *ad finem.*

HI autem qui eum ducébant, & paulò antè fúerant mitióres, in iram convérsi sunt propter sermónes ab eo dictos, quos illi per arrogántiam prolátos arbitrabántur. Sed cùm plagis perimerétur, ingémuit, & dixit: Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, maniféstè tu scis quia, cùm à morte possem liberári, duros córporis sustíneo dolóres: secúndùm ánimam verò propter timórem tuum libénter hæc pátior. Et iste quidem hoc modo vitâ decéssit, non solùm juvénibus, sed & univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exémplum virtútis & fortitúdinis derelínquens.

℟. Rex accénsus irâ, 317.

CANON.

Ex Concílio Rothomagénsi.
An. 1581. *cap.* 3. *num.* 9.

CEssent in Ecclésiis fraternitátum & societátum quarúmlibet concília & negótia; cessent confabulatiónes quælibet; cessent vana, & multò pótiùs fœda & profána collóquia. Eò nec libri, nisi oratiónis & pietátis, nec ália nisi sancta inferántur.

FERIA SEXTA.

De libris Machabæórum.
Lectio j. *Lib.* 2. *c.* 7. 1. *ad* 9.

COntigit & septem fratres unà cum matre sua apprehénsos, compélli à rege édere contra fas carnes porcínas, flagris & taúreis cruciátos. Unus autem ex illis qui erat primus, sic ait: Quid quæris, & quid vis díscere à nobis? paráti sumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque rex, jussit sartágines & ollas æneas succéndi; quibus statim succénsis, jussit ei qui prior fúerat locútus, amputári linguam; & cute cápitis abstráctâ, summas quoque manus & pedes ei præscíndi, céteris ejus frátribus & matre inspiciéntibus. Et cùm jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri, & adhuc spirántem torréri in sartágine in qua cùm diu cruciarétur, céteri unà cum matre ínvicem se hortabántur *mori fórtiter*, dicéntes: *Dóminus Deus* aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis; quemádmodum in protestatióne cántici declarávit Móyses: Et in servis suis consolábitur. Mórtuo ítaque illo primo, hoc modo, sequéntem deducébant ad illudéndum; & cute cápitis ejus cum capíllis abstráctâ, interrogábant si manducáret priúsquam toto córpore per membra síngula punirétur. At ille respóndens pátriâ voce, dixit: Non fáciam. Propter quod & iste, sequénti loco, primi torménta suscépit; & in último spíritu constitútus, sic ait: Tu quidem scelestíssimè in præsénti vita nos perdis; sed Rex mundi defúnctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit.

℟. Postquam percússit, 315.

Lectio ij. *v.* 10. *ad* 19.

POst hunc tértius illúditur, & linguam postulátus citò prótulit, & manus constánter exténdit, & cum fidúcia ait: E cœlo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero; ita ut rex & qui cum ipso erant, miraréntur adolescéntis ánimum, quòd tanquam nihilum dúceret cruciátus. Et hoc ita defúncto, quartum vexábant símiliter torquéntes; & cùm jam esset ad mortem, sic ait: Pótiùs est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo; íterum ab ipso resuscitándos,

tibi enim resurréctio ad vitam non erit. Et cùm admovíssent quintum, vexábant eum: at ille respíciens in eum, dixit: Potestátem inter hómines habens, cùm sis corruptíbilis, facis quod vis; noli autem putáre genus nostrum à Deo esse derelíctum: tu autem patiénter sústine, & vidébis magnam potestátem ipsíus, quáliter te, & semen tuum torquébit. Post hunc ducébant sextum, & is mori incípiens, sic ait: Noli frustrà erráre, nos enim propter nosmetípsos hæc pátimur, peccántes in Deum nostrum, & digna admiratióne facta sunt in nobis; tu autem ne exístimes tibi impúnè futúrum, quòd contra Deum pugnáre tentáveris.

℟. Cóntigit, 315.

Lectio iij. *v.* 20. *ad* 23.

SUpra modum autem mater mirábilis, & bonórum memóriâ digna, quæ pereúntes septem fílios sub unius diéi témpore conspíciens, bono ánimo ferébat propter spem quam in Deum habébat; síngulos illórum hortabátur voce pátriâ fórtiter, repléta sapiéntiâ, & femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens, dixit ad eos: Néscio quáliter in útero meo apparuístis; neque enim ego spíritum & ánimam donávi vobis & vitam, & singulórum membra non ego ipsa compégi; sed enim mundi Creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit orígi- nem, & spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet & vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges ejus.

℟. In sartágine, 316.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi.

An. 1583. *tit.* 15.

STátuit hæc Synodus, ne qui collóquia sua in átrio alicújus Ecclésiæ constítuant habénda, mercésve in cœmetério venáles expónant: inde enim fit, ut in ipsa Ecclésia sua exérceant negótia, ubi oratiónes & divína tantùm fieri æquum est offícia.

SABBATO.

De libris Machabæórum.

Lectio j. *Lib.* 2. *c.* 7. 24. *ad* 26.

ANtíochus contémni se arbitrátus, simul & exprobrántis voce despéctâ, cùm adhuc adolescéntior superésset, non solùm verbis hortabátur, sed & cum juraménto affirmábat, se dívitem & beátum factúrum, & translátum à pátriis légibus amícum habitúrum, & res necessárias ei præbitúrum. Sed ad hæc cùm adoléscens nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem, & suadébat ei ut adolescénti fíeret in salútem. Cùm autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suasúram se fílio suo.

Si fiat de Sabbato, ℟℟℟.

sumentur ex II. Nocturno Dominica præcedentis.

Lectio ij. *v.* 27. *ad* 29.

ITaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum, ait pátriâ voce: Fili mi, miserére meí, quæ te in útero novem ménsibus portávi, & lac triénnio dedi & álui, & in ætátem istam perdúxi: peto, nate, ut aspícias ad cœlum & terram, & ad ómnia quæ in eis sunt; & intélligas quia ex níhilo fecit illa Deus, & hóminum genus: ita fiet ut non tímeas carníficem istum, sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam.

Lectio iij. *v.* 30. *ad* 41.

CUm hæc illa adhuc díceret, ait adoléscens: Quem sustinétis? non obédio præcépto regis, sed præcépto legis quæ data est nobis per Móysen. Tu verò qui invéntor omnis malítiæ factus es in Hebræos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis nostris hæc pátimur; & si nobis propter increpatiónem & correptiónem Dóminus Deus noster módicùm irátus est; sed íterum reconciliábitur servis suis. Tu autem, ô sceléste, & ómnium hóminum flagitiosíssime, noli frustrà extólli vanis spebus in servos ejus inflammátus; nondum enim omnipoténtis Dei, & ómnia inspiciéntis, judícium effugísti. Nam fratres mei, módicum nunc dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt: tu verò judício Dei justas supérbiæ tuæ pœnas exsólves. Ego autem, sicut & fratres mei, ánimam & corpus meum trado pro pátriis légibus, invocans Deum maturiùs genti nostræ propítium fieri, teque cum torméntis & verbéribus confitéri, quòd ipse est Deus solus. In me verò & in frátribus meis désinet Omnipoténtis ira, quæ super omne genus nostrum justè superdúcta est. Tunc rex accénsus irâ, in hunc super omnes crudéliùs desævit, indígnè ferens se derísum. Et hic ítaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. Novíssimè autem post fílios & mater consúmpta est.

CANON.

Ex Concílio Constantinopolitáno quini-sexto.

An. 692. *can.* 76.

NOn opórtet intrà sanctos ámbitus cauponáriam officínam, vel cibórum spécies propónere; vel álias venditiónes fácere, suam veneratiónem Ecclésiis serv ántes.... Si quis ergo in prædícto delícto deprehénsus fúerit, segregétur.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Simon Mathathíæ fílius, & fratres ejus dedérunt se perículo, & restitérunt adversáriis gentis suæ, ut starent sancta ipsórum, & lex; & glória ma-

gnà glorificavérunt gentem suam. 1. Mach. 14. 29.

Oratio, Custódi, Dómine, *infrà in Laudibus*.

DOMINICA XIV. *post Pentecosten.*

IN I. NOCTURNO.

De libris Machabæórum.

Lectio j. *Lib.* 1. *c.* 2. 1. *ad* 13.

IN diébus illis surréxit Mathathías fílius Joánnis, fílii Simeónis, sacérdos ex fíliis Jóarib ab Jerúsalem, & consédit in monte Modin; & habébat fílios quinque, Joánnem qui cognominabáturGaddis, & Simónem qui cognominabátur Thasi, & Judam qui vocabátur Machabæus, & Eleázarum qui cognominabátur Abaron, & Jónathan qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala quæ fiébant in pópulo Juda, & in Jerúsalem. Et dixit Mathathías: Væ mihi, ut quid natus sum vidére contritiónem pópuli mei, & contritiónem civitátis sanctæ, & sedére illic, cùm datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt, templum ejus sicut homo ignóbilis; vasa glóriæ ejus captíva abdúcta sunt; trucidáti sunt senes ejus in platéis, & júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hereditávit regnum ejus? & non obtínuit spólia ejus? Omnis compositio ejus abláta est. Quæ erat líbera, facta est ancílla. *Et ecce sancta nostra* & pulcritúdo nostra, & cláritas nostra desoláta est, & coinquinavérunt ea gentes: Quò ergo nobis adhuc vívere?

℟. Intrávit rex Antíochus in sanctificatiónem cum supérbia; accépit altáre áureum & univérsa vasa, & comminuit, & fecit cædem hóminum; * Et factus est planctus magnus in Israël. 1. *Mach.* 1. 23. 25. 26. ℣. Datum est illi bellum fácere cum sanctis, & víncere eos. *Apoc.* 13. 7. * Et factus est.

Lectio ij. *v.* 14. *ad* 18.

ET scidit vestiménta sua Mathathías, & fílii ejus; & operuérunt se cilíciis, & planxérunt valde. Et venérunt illuc qui missi erant à rege Antíocho, ut cógerent eos qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre, & accéndere thura, & à lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israël consentiéntes accessérunt ad eos; sed Mathathías, & fílii ejus constánter stetérunt. Et respondéntes qui missi erant ab Antíocho, dixérunt Mathathíæ: Princeps, & claríssimus, & magnus es in hac civitáte, & ornátus fíliis & frátribus: ergo accéde prior, & fac jussum regis, sicut fecérunt omnes gentes, & viri Juda, & qui remansérunt in Jerúsalem; & eris tu, & fílii tui, inter amícos regis, & amplificátus auro & argénto, & munéribus multis.

℟. Cœpit ex gravi supérbia dedúctus Antíochus ad agni-

tiónem suî veníre, & ita ait: Justum est súbditum esse Deo, & mortálem non pária Deo sentíre. * Orábat hic sceléstus Dóminum à quo non esset misericórdiam consecutúrus. 2. *Mach.* 9. 11. 12. 13. ℣. Scitóte quóniam reprobátus est; non enim invénit pœniténtiæ locum. *Hebr.* 12. 17.* Orábat.

Lectio iij. *v.* 19. *ad* 25.

ET respóndit Mathathias, & dixit magnâ voce: Et si omnes gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédat unusquisque à servitúte legis patrum suórum, & conséntiat mandátis ejus; ego & filii mei, & fratres mei obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem & justítias Dei; non audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostræ mandáta, ut eámus álterâ viâ. Et ut cessávit loqui verba hæc, accéssit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin, secúndùm jussum regis: & vidit Mathathias, & dóluit, & contremuérunt renes ejus & accénsus est furor ejus secúndùm judícium legis, & insíliens trucidávit eum super aram: sed & virum, quem rex Antíochus míserat, qui cogébat immoláre, occídit in ipso témpore, & aram destrúxit.

℟. Surréxit Machabæus, & adjuvábant eum omnes fratres ejus, & * Præliabántur prælium Israël cum lætítia, & repúlsi sunt inímici ejus, & † Dirécta est salus in manu ejus. 1. *Mach.* 3. 1. 2. 6. ℣. Operáti sunt justítiam; fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum. *Hebr.* 11. 33. 34.* Præliabántur. Glória. † Dirécta est.

IN II. NOCTURNO.

De expositióne sancti Joánnis Chrysóstomi in Psalmum quadragésimum tértium.

Lectio iv.

MAchabæi, cùm invasísset Judæam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, & ómnia devastásset, & multos qui tunc erant, à pátriis institútis resilíre coegísset, permansérunt illæsi ab illis tentatiónibus. Et quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere quod prodésset, se abscondébant: nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper apparéntes in média irruébant perícula, sed nonnúnquam & fugiéntes & laténtes secedébant.

℟. Illi quidem armis confídunt simul & audáciâ; nos autem * In omnipoténte Dómino, qui potest & veniéntes advérsùm nos, & univérsum mundum uno nutu delére, confídimus. 2. *Mach.* 8. 18. ℣. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére. *Matt.* 10. 30. 31.* In omnipoténte.

Lectio v.

POstquam autem parum respirárunt, tanquam generósi quidam cátuli ex antris exiliéntes, & è látebris emergéntes statuérunt non se ámplius solos serváre, sed étiam álios quoscúnque possent: & civitátem & omnem regiónem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos & íntegros: & multos étiam qui laborábant, & corrúpti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadéntes redíre ad legem pátriam. Deum enim dicébant esse benígnum & cleméntem, nec unquam adímere salútem, quæ profiscíscitur ex pœniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fórtium virórum.

℟. In aliis natiónibus Dóminus patiénter expéctat, ut eas in plenitúdine peccatórum púniat; * Corrípiens verò in advérsis pópulum suum non derelínquit. 2. *Mach.* 6. 14. 16. ℣. Novit Dóminus iníquos in diem judícii reserváre cruciándos. 2. *Petr.* 2. 9. * Corrípiens.

Lectio vj.

NOn enim pro uxóribus, líberis, & ancíllis, patriæque eversióne & captivitáte; sed pro lege & pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cùm ergo áciem dirigerent, & suas ánimas prodígerent, fundébant *adversários, non armis* fidéntes, sed loco omnis armatúræ, pugnæ causam sufficere ducéntes. Ad bellum autem eúntes, non tragœdias excitábant; non pæána canébant, sicut nonnulli fáciunt: non adscivérunt tibícines, ut fit in áliis castris: sed Dei supérnè auxílium invocábant, ut adésset, opem ferret, & manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

℟. Pro peccátis nostris pátimur, * Et si nobis propter correptiónem Deus noster módicùm irátus est, † Iterum reconciliábitur servis suis. 2. *Mach.* 7. 32. 33. ℣. Persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur; dejícimur, sed non perímus. 2. *Cor.* 4. 9. * Et si. Glória. † Iterum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 6. 24. *ad* 33.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre: aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget; aut unum sustinébit, & álterum contémnet. Non potéstis Deo servíre, & mammónæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustini epíscopi.

Lib. 2. *de Serm. Domini in monte*, §. 47.

NEmo potest duóbus dóminis servíre.] Ad hanc ipsam intentiónem referén-

'angelizámus, ut manducé-
us, vílius habémus Evangé-
am quàm cibum; & erit jam
onum nostrum in manducán-
o, necessárium autem in
vangelizándo.

℟. Nolíte ergo solíciti esse,
icéntes: Quid manducábi-
nus, aut quo operiémur?
Hæc ómnia gentes inquí-
unt: † Scit Pater vester, quia
is indigétis. *Matt.* 6. 31. 32.
℣. Peccatóri dedit Deus cu-
um supérfluam, ut addat &
óngreget; & hoc vánitas est,
: cassa solicitúdo. *Eccli.* 2.
6. * Hæc. Glória. † Scit.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. F.
Iemo potest duóbus dóminis
ervíre: non potéstis Deo ser-
íre, & mammónæ. *Matt.* 6.
4.

Oratio.

Ustódi, Dómine, quæsu-
mus, Ecclésiam tuam pro-
itiatióne perpétuâ: & quia
ne te lábitur humána mortá-
tas; tuis semper auxíliis, &
bstrahátur à nóxiis, & ad sa-
lutária dirigátur; Per.

CANON.

Ex Concílio Rothomagénsi.
a. 1581. *tit. de Curat. offic. cap.* 22.

Rohibémus in quibúsdam
Ecclésiis, quæ simul Col-
giátæ sunt & Parœciáles, eá-
m hora cantári Missas Ca-
nicórum & Parœcianórum;
l sub pœna excommunica-
nis stari in his judício Epís-
i; nec córpora mortuó-
rum Domínicis inférri *inter*
Missárum solémnia; sed, *si*
fieri potest, post Vésperas
servári.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *a.*
Quærite primùm regnum Dei,
& justítiam ejus; & hæc óm-
nia adjiciéntur vobis. *Matt.*
6. 33.

FERIA SECUNDA.

De libris Machabæórum.

Lectio j. *Lib.* 1. *c.* 2. 27. *ad* 37.

EXclamávit Mathathías
voce magnâ in civitáte,
dicens: Omnis qui ze-
lum habet legis, státuens te-
staméntum, éxeat post me. Et
fugit ipse, & filii ejus in mon-
tes, & reliquérunt quæcún-
que habébant in civitáte. Tunc
descendérunt multi quærén-
tes judícium & justítiam, in
desértum: & sedérunt ibi ipsi,
& filii eórum, & mulíeres eó-
rum, & pécora eórum; quó-
niam inundavérunt super eos
mala. Et renuntiátum est viris
regis, & exercítui qui erat in
Jerúsalem civitáte David, quó-
niam discessíssent viri quidam,
qui dissipavérunt mandáta re-
gis, in loca occulta in desér-
to, & abiissent post illos mul-
ti. Et statim perrexérunt ad
eos, & constituérunt advérsùs
eos prælium in die sabbató-
rum, & dixérunt ad eos: Re-
sístitis & nunc adhuc? exíte,
& fácite secúndùm verbum
regis Antíochi, & vivétis. Et
dixérunt: Non exíbimus, ne-
que faciémus verbum regis,

ut polluámus diem sabbatórum. Et concitavérunt advérsùs eos prælium. Et non respondérunt eis, nec lápidem misérunt in eos, nec oppilavérunt loca occúlta, dicéntes: Moriámur omnes in simplicitáte nostra; & testes erunt super nos cœlum & terra, quòd injústè pérditis nos.

℟. Intrávit rex, 327.

Lectio ij. *v.* 49. *ad* 54.

ET appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, & dixit fíliis suis: Nunc confortáta est supérbia, & castigátio, & tempus eversiónis, & ira indignatiónis. Nunc ergo, ô filii, æmulatóres estóte legis, & date ánimas véstras pro testaménto patrum vestrórum, & mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis; & accipiétis glóriam magnam, & nomen ætérnum. Abraham nonne in tentatióne invéntus est fidélis, & reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústiæ suæ custodívit mandátum, & factus est dóminus Ægypti. Phínees pater noster, zelándo zelum Dei, accépit testaméntum sacerdótii ætérni.

℟. Cœpit, 327.

Lectio iij. *v.* 64. *ad fin.*

VOs ergo filii confortámini, & viríliter ágite in lege; quia in ipsa glorióſi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quòd vir consílii est: *ipsum* audíte semper, & ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis víribus à juventúte sua, sit vobis princeps milítiæ, & ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis: & vindicáte vindíctam pópuli vestri. Retribúite retributiónem géntibus: & inténdite in præcéptum legis. Et benedíxit eos, & appósitus est ad patres suos. Et defúnctus est anno centésimo & quadragésimo sexto; & sepúltus est à fíliis suis in sepúlcris patrum suórum in Modin: & planxérunt eum omnis Israël planctu magno.

℟. Surréxit, 328.

C A N O N.

Ex Concílio Coloniénsi.

An. 1536. *part.* 7. *cap.* 19.

CAvénda summópere post exéquias delicáta convívia, crápulæ, ac comessatiónes, ne Deus placándus, magis irritétur.

FERIA TERTIA.

De libris Machabæórum.

Lectio j. *Lib.* 1. *c.* 3. 1. *ad* 12.

SUrréxit Judas, qui vocabátur Machabæus, filius ejus pro eo; & adjuvábant eum omnes fratres ejus, & univérsi qui se conjúnxerant patri ejus; & præliabántur prælium Israël cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo, & índuit se loricam sicut gigas, & succínxit se arma béllica sua in prǽliis, & protegébat castra gládio

lo. Símilis factus est léoni in péribus suis, & sicut cátulus ónis rúgiens in venatióne. t persecútus est iníquos per-rútans eos; & qui contur-ábant pópulum suum, eos ccéndit flammis; & repúlsi ant inimíci ejus præ timóre jus, & omnes operárii iniqui-tis conturbáti sunt; & di-écta est salus in manu ejus. t exacerbábat reges multos, t lætificábat Jacob in opéri-us suis, & in séculum memó-ia ejus in benedictióne. Et erambulávit civitátes Juda, t pérdidit ímpios ex eis, & értit iram ab Israël. Et no-inátus est usque ad novíssi-um terræ, & congregávit eréuntes. Et congregávit A-ollónius gentes, & à Sama-ia virtútem multam & ma-nam, ad bellándum contra srael. Et cognóvit Judas, & xiit óbviam illi, & percússit, t occídit illum; & cecidérunt ulneráti multi, & réliqui fu-érunt; & accépit spólia eó-um, & gládium Apollónii bstulit Judas, & erat pugnans n eo ómnibus diébus.

℟. Illi quidem, 328.

Lectio ij. *v.* 42. *ad* 48.

ET vidit Judas, & fratres ejus, quia multiplicáta unt mala, & exércitus appli-ábant ad fines eórum: & co-novérunt verba regis, quæ nandávit pópulo fácere in in-éritum & consummatiónem; k dixérunt *unusquisque* ad próximum suum: Erigámus dejectiónem pópuli nostri, & pugnémus pro pópulo nostro, & sanctis nostris. Et congre-gátus est convéntus ut essent paráti in prælium; & ut orá-rent, & péterent misericór-diam & miseratiónes. Et Je-rúsalem non habitabátur, sed erat sicut desértum: non erat qui ingrederétur & egrederé-tur de natis ejus; & sanctum conculcabátur: & fílii alieni-genárum erant in arce; ibi erat habitátio géntium, & ablata est volúptas à Jacob, & defécit ibi tíbia & cíthara. Et congregáti sunt, & vené-runt in Maspha contra Jerú-salem; quia locus oratiónis erat in Maspha antè in Israël. Et jejunavérunt in illa die, & induérunt se cilíciis, & cíne-rem imposuérunt cápiti suo, & discidérunt vestiménta sua: & expandérunt libros legis, de quibus scrutabántur gen-tes similitúdinem simulacró-rum suórum.

℟. In áliis natiónibus, 329.

Lectio iij. *v.* 55. *ad fin.*

ET post hæc constítuit Ju-das duces pópuli, tribú-nos, & centurióncs, & penta-contárchos, & decuriónes. Et dixit his qui ædificábant do-mos, & sponsábant uxóres, & plantábant vineas, & for-midolósis, ut redírent unus-quísque in domum suam se-cúndùm legem. Et movérunt castra, & collocavérunt ad

austrum Emmaüm. Et ait Judas : Accingímini, & estóte filii poténtes, & estóte paráti in manè, ut pugnétis advérsùs natiónes has quæ convenérunt advérsùs nos, dispérdere nos & sancta nostra ; quóniam mélius est nos mori in bello, quàm vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℞. Pro peccátis nostris, 329.

CANON.

Ex Concílio Bracarénsi secúndo.

An. 563. *cap.* 18.

PLácuit ut córpora defunctórum nullo modo in Basílica Sanctórum sepeliántur ; sed, si necésse est, déforis circa murum Basílicæ, usque ádeo non abhórret.

FERIA QUARTA.

De libris Machabæórum.

Lectio j. *Lib.* 1. *c.* 4. 34. *ad* 40.

COmmisérunt prælium : & cecidérunt de exércitu Lysiæ quinque míllia virórum. Videns autem Lysias fugam suórum, & Judæórum audáciam, & quòd paráti sunt aut vívere au mori fórtiter ; ábiit Antiochíam, & elégit mílites, ut multiplicáti rursus venírent in Judæam. Dixit autem Judas, & fratres ejus : Ecce contríti sunt inimíci nostri ; ascendámus nunc mundáre sancta, & renováre. Et congregátus est omnis exércitus ; & ascendérunt in montem Sion. Et vidérunt sanctificatiónem desértam, & altáre profanátum, & portas exústas, & in átriis virgúlta nata sicut in saltu, vel in móntibus, & pastophória dirúta. Et scidérunt vestiménta sua, & planxérunt planctu magno, & imposuérunt cínerem super caput suum ; & cecidérunt in fáciem super terram, & exclamavérunt tubis signórum, & clamavérunt in cœlum.

℞. Intrávit, 327.

Lectio ij. *v.* 41. *ad* 48.

TUnc ordinávit Judas viros ut pugnárent advérsùs eos qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei : & mundavérunt sancta, & tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis consílium bonum ut destruérent illud, ne fortè illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud gentes, & demolíti sunt illud. Et reposuérunt lápides in monte domûs in loco apto, quoadúsque veníret prophéta, & respónderet de eis. Et accepérunt lápides íntegros secúndùm legem ; & ædificavérunt altáre novum secúndùm illud quod fuit priùs : & ædificavérunt sancta, & quæ intrà domum erant intrínsecùs : &

& atria ædificavérunt.
Cœpit, 327.
iij. v. 53. ad 59.
obtulérunt sacrificium
undùm legem, super
holocaustórum novum
fecérunt. Secúndùm
& secúndùm diem, in
ontaminavérunt illud
, in ipsa renovátum est
icis, & cítharis, & cíny-
in cymbalis. Et cécidit
pópulus in fáciem, &
érunt, & benedixérunt
um eum qui prospérávit
fecérunt dedicatiónem
diébus octo, & obtulé-
olocaústa cum lætítia,
ificium salutáris & lau-
Et ornavérunt fáciem
corónis aúreis, & scú-
& dedicavérunt portas,
ophória, & imposué-
is jánuas. Et facta est
in pópulo magna val-
vérsum est oppróbrium
m. Et státuit Judas &
ejus, & univérsa ecclé-
el, ut agátur dies dedi-
is altáris in tempóribus
anno in annum, per
cto.
Surréxit, 328.

C A N O N.

oncílio Mediolanénsi
primo.
565. *part.* 2. *cap.* 60. *de*
neribus & exequiis.
Ite solis ortum, & post
ccásum, mórtuum &
, & ad sepultúram ré-
rohibémus.

FERIA QUINTA.

De libris Machabæórum.

Lectio j. *Lib.* 2. *c.* 9. 1. *ad* 7.

Eodem témpore Antíochus inhonéstè revertebátur de Pérside. Intráverat enim in eam, quæ dícitur Persépolis, & tentávit expoliáre templum, & civitátem opprímere: sed multitúdine ad árma concurrénte, in fugam versi sunt; & ita cóntigit ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Et cùm venísset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem & Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira, arbitrabátur se injúriam illórum qui se fugáverant, posse in Judæos retorquére; ideóque jussit agitári currum suum, sine intermissióne agens iter, cœlésti eum judício perurgénte, eò quòd ita supérbè locútus est se ventúrum Jerosólymam, & congériem sepúlcri Judæórum eam factúrum. Sed qui univérsa cónspicit Dóminus Deus Israël, percússit eum insanábili & invisíbili plagâ. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus víscerum, & amára internórum torménta: & quidem satìs justè; quippe qui multis & nóvis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licèt ille nullo modo à sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbiâ replétus, ignem spirans ánimo in Judæos, &

præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, & gravi córporis collisióne membra vexári.

℟. Illi quidem armis, 328.

Lectio ij.

c. 9. v. 8. ad 13. *& v.* 28.

ISque, qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbiâ replétus, & móntium altitúdines in statéra appéndere; nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur, maniféstam Dei virtútem in semetípso contéstans: ita ut de córpore ímpii, vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus & fœtóre exércitus gravarétur: & qui paulò antè sídera cœli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat, propter intolerántiam fœtóris portáre. Hinc ígitur cœpit ex gravi supérbia dedúctus ad agnitiónem suî veníre, divínâ admónitus plagá, per moménta síngula dolóribus suis augménta capiéntibus. Et cùm nec ipse jam fœtórem suum ferre posset, ita ait: Justum est súbditum esse Deo; & mortálem non pária Deo sentíre. Orábat autem hic sceléstus Dóminum, à quo non esset misericórdiam consecutúrus... Igitur homicída & blasphémus péssimè percússus, & ut ipse alios tractáverat, péregrè in móntibus miserábili óbitu vitâ fúnctus est.

℟. In áliis natiónibus, 329.

Lectio iij. *c.* 10. 24. *ad* 32.

AT Timótheus, qui priùs à Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis, & congregáto equitátu Asiáno advénit quasi armis Judæam captúrus. Machabæus autem, & qui cum ipso erant, appropinquánte illo, deprecabántur Dóminum, caput terrâ aspergéntes, lumbósque cilíciis præcíncti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis autem eórum esset inimícus, & adversáriis adversarétur, sicut lex dicit. Et ita post oratiónem, sumptis ánimis, lóngiùs de civitáte procedéntes, & próximi hóstibus effécti, resedérunt. Primo autem solis ortu utríque commisérunt; isti quidem victóriæ & prosperitátis sponsórem cum virtúte Dóminum habéntes; illi autem ducem belli ánimum habébant. Sed, cùm véhemens pugna esset, apparuérunt adversáriis de cœlo viri quinque in equis, frænis aúreis decóri, ducátum Judæis præstántes: ex quibus duo Machabæum médium habéntes, armis suis circumséptum incólumem conservábant; in adversários autem tela & fúlmina jaciébant; ex quo & cæcitáte confúsi, & repléti perturbatióne cadébant. Interfécti sunt autem

viginti

;inti míllia quingénti, & uites sexcénti. Timótheus rò confúgit in Gázaram æsídium munítum.

ı. Pro peccátis nostris, 329.

C A N O N.

:x Concílio Mediolanénsi primo.

ı. 1565. part. 2. cap. 60. de funeribus & exequiis.

I cui locus sepultúræ deínceps dábitur in Ecclésia, mi tantùm detur; & sepúlum in quo condétur, ópere rnicáto cum réliquo Ecclé: paviménto æquátum sit.

ÉRIA SEXTA.

De libris Machabæórum.

Lectio j.

Lib. 2. c. 11. 6. ad 12.

JT Machabæus, & qui cum eo erant, cognovérunt expugnári prælia, cum fletu & lácrymis gábant Dóminum, & omnis :ba simul, ut bonum Angen mítteret ad salútem Isräel. ipse primus Machabæus, nptis armis, céteros adhorus est simul secum perícun subíre, & ferre auxílium tribus suis. Cúmque páriter mpto ánimo procéderent, 'ósolymis appáruit præcés eos eques in veste cándi, armis aúreis hastam vins. Tunc omnes simul belixérunt misericórdem Dónum, & convaluérunt ánis, non solùm hómines, sed béstias ferocíssimas, & mus ferreos paráti penetráre. Ibant ígitur prompti, de cœlo habéntes adjutórem, & miserántem super eos Dóminum. Leónum autem more ímpetu irruéntes in hostes, prostravérunt ex eis úndecim míllia péditum, & équitum mille sexcéntos; univérsos autem in fugam vertérunt; plures autem ex eis vulneráti, nudi evasérunt. Sed & ipse Lysias túrpiter fúgiens evásit.

℟. Intrávit rex, 327.

Lectio ij. *c. 15. 6. ad 11.*

NIcánor quidem cum summa supérbia eréctus, cogitáverat commúne trophæum statúere de Juda. Machabæus autem semper confidébat cum omni spe, auxílium sibi à Deo affutúrum; & hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo, & nunc sperárent ab Omnipoténte sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de lege & Prophétis, ádmonens étiam certámina quæ fécerant priùs, promptióres constítuit eos; & ità ánimis eórum eréctis, simul ostendébat géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem. Síngulos autem illórum armávit, non clypei & hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis & exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit.

℟. Cœpit, 327.

Lectio iij. *v.* 12. *ad* 18.

ERat autem hujuſcémodi viſus : Oníam, qui fúerat ſummus ſacérdos, virum bonum & benígnum, verecúndum viſu, modéſtum móribus, & elóquio decórum, & qui à púero in virtútibus exercitátus ſit, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Poſt hoc apparuíſſe & álium virum, ætáte & glóriâ mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum; reſpondéntem verò Oníam dixíſſe : Hic eſt fratrum amátor, & pópuli Iſraël; hic eſt, qui multùm orat pro pópulo, & univérſa ſancta civitáte, Jeremías prophéta Dei. Extendíſſe autem Jeremíam dextram, & dedíſſe Judæ gládium áureum, dicéntem : Accipe ſanctum gládium munus à Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Iſraël. Exhortáti ítaque Judæ ſermónibus bonis valde, de quibus extólli poſſet ímpetus, & ánimi júvenum confortári, ſtatuérunt dimicáre & confligere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret, eò quòd cívitas ſancta & templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus, & fíliis, itémque pro frátribus, & cognátis, minor ſolicitúdo; máximus verò & primus pro ſanctitáte timor erat templi.

℞. Surréxit Machabæus, 328.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénſi quarto.

An. 1576. *part.* 1. *tit.* 1.

COemetéria ut muro, vel áliàs tutè úndique ſepiántur; & eórum ingréſſus hóſtiis occludántur, curet Epíſcopus diligénter. In eórum médio crux fírmiter erécta ſit.

S A B B A T O.

De libris Machabæórum.

Lectio j. *Lib.* 2. *c.* 15. 25. *ad* 35.

NIcánor & qui cum ipſo erant, cum tubis & cánticis admovébant. Judas verò, & qui cum eo erant, invocáto Deo per oratiónes, congréſſi ſunt : manu quidem pugnántes, ſed Dóminum córdibus orántes; proſtravérunt non minùs trigínta quinque míllia, præſéntiâ Dei magnífice delectáti. Cúmque ceſſáſſent, & cum gáudio redírent, cognovérunt Nicánorem ruíſſe cum armis ſuis. Facto ítaque clamóre & perturbatióne excitátâ, pátriâ voce omnipoténtem Dóminum benedicébant. Præcépit autem Judas, qui per ómnia córpore & ánimo mori pro cívibus parátus erat, caput Nicánoris, & manum cum húmero abſcíſſam, Jeroſólymam perférri. Quò cùm perveníſſet, convocátis contribúlibus & ſacerdótibus ad altáre, accérſiit & eos qui in arce erant. Et oſténſo cápite Nicánoris, & manu nefáriâ, quam exténdens contra

ſanctam omnipotén-
, magníficè gloriátus
uam étiam impii Ni-
præcíſam juſſit parti-
ávibus dari; manum
eméntis contra tem-
péndi. Omnes ígitur
edixérunt Dóminum,
: Benedíctus, qui lo-
ùm incontaminátum
Suſpéndit autem Ni-
:aput in ſumma arce;
ns eſſet, & maniféſ-
num auxílii Dei.

: de Sabbato, ℟. ℟. ℟.
*ex II. Nocturno Do-
præcedentis.*

Lectio ij.

9. *v.* 7. *ad* 10. *v.* 17.
. *&* *v.* 28. *ad* 31.

Judas quòd deflúxit
rcitus ſuus, & bellum
at eum, & confrá-
orde, quia non habé-
ıus congregándi eos;
ıtus eſt. Et dixit his
ui erant: Surgámus,
; ad adverſários no-
otérimus pugnáre ad-
ıs. Et avertébant eum,
: Non potérimus, ſed
is ánimas noſtras mo-
:vertámur ad fratres
& tunc pugnábimus
eos: nos autem pau-
. Et ait Judas: Abſit
n fácere ut fugiámus
k ſi appropiávit tem-
:um, moriámur in vir-
ıter fratres noſtros,
nferámus crimen *gló-*
æ.... Et ingravátum eſt prælium, & cecidérunt vul-
neráti multi ex his, & ex il-
lis. Et Judas cécidit, & céteri
fugérunt. Et Jónathas & Si-
mon tulérunt Judam fratrem
ſuum, & ſepeliérunt eum in
ſepúlcro patrum ſuórum in
civitáte Modin.... Et congre-
gáti ſunt omnes amíci Judæ,
& dixérunt Jónathæ: Ex quo
frater tuus Judas defúnctus
eſt, vir símilis ei non eſt qui
éxeat contra inimícos noſtros,
Bácchiden, & eos qui inimíci
ſunt gentis noſtræ: nunc íta-
que te hódie elégimus eſſe pro
eo nobis in príncipem, & du-
cem ad bellándum bellum no-
ſtrum. Et ſuſcépit Jónathas
témpore illo principátum, &
ſurréxit loco Judæ fratris ſui.

Lectio iij. *c.* 13. 1. *ad* 9.

AUdívit Simon quòd con-
gregávit Triphon exérci-
tum copióſum, ut veníret in
terram Juda, & attéreret eam.
Videns quia in tremóre pó-
pulus eſt & in timóre, aſcén-
dit Jeruſalem, & congregávit
pópulum, & adhórtans di-
xit: Vos ſcitis quanta ego, &
fratres mei, & domus patris
mei, fécimus pro légibus, &
pro ſanctis prælia; & angú-
ſtias quales vídimus: horum
grátiâ periérunt fratres mei
omnes propter Iſraël; & re-
líctus ſum ego ſolus. Et nunc
non mihi contingat párcere
ánimæ meæ in omni témpore
tribulatiónis; non enim mé-
lior ſum frátribus meis. Vin-

dicábo ítaque gentem meam, & sancta; natos quoque nostros, & uxóres; quia congregátæ sunt univérsæ gentes contérere nos inimicítiæ grátiâ. Et accénsus est spíritus pópuli simul ut audívit sermónes istos: & respondérunt voce magnâ, dicéntes: Tu es dux noster loco Judæ, & Jónathæ fratris tui; pugna prælium nostrum; & ómnia quæcúnque díxeris nobis, faciémus.

CANON.

Ex Synodo Trecénsi.

An. 1459. *loc.* 2. *fol.* 93.

CEssent in Ecclésiis & in eárum cœmetériis negotiatiónes mercatórum & judiciórum seculárium. Nulla ibídem per láïcos causa, máximè criminális, agitétur; sed eórum loca à cognitiónibus laïcórum sint pénitùs aliéna.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *D.** Sapiéntia insipiéntibus locúta est: Relínquite infántiam, & vívite, & ambuláte per vias prudéntiæ. *Prov.* 9. 4. 6.

Oratio, Ecclésiam tuam, *infrà ad Laudes.*

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incípiunt Parábolæ Salomónis.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 9.

PArábolæ Salomónis, fílii David, regis Isráël. Ad sciéndam sapiéntiam & *disciplínam*: ad intelligénda *verba* prudéntiæ, & suscipiéndam eruditiónem doctrínæ, justítiam & judícium, & æquitátem: ut detur párvulis astútia, adolescénti sciéntia & intelléctus. Aúdiens sápiens, sapiéntior erit; & intélligens, gubernácula possidébit. Animadvértet parábolam, & interpretatiónem; verba sapiéntum, & ænígmata eórum. Timor Dómini, princípium sapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ, ut addátur grátia cápiti tuo, & torques collo tuo.

℟. Da mihi, Dómine, sedium tuárum assistrícem sapiéntiam, ut mecum sit, & mecum labóret, ut sciam quid accéptum sit apud te; * Illa dedúcet me in opéribus meis sóbriè. *Sap.* 9. 4. 10. 11. ℣. Quæ desúrsùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, modésta, non júdicans, sine simulatióne. *Jac.* 3. 17. * Illa.

Lectio ij. *v.* 10. *ad* 16.

FIli mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Si díxerint: Veni nobíscum, insidiémur sánguini, abscondámus tendículas contra insóntem frustrà, deglutiámus eum sicut inférnus vivéntem, & íntegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébimus domos nostras spóliis. Sortem mitte no-

ſcum, marſúpium unum ſit ómnium noſtrûm. Fili mi, ne ambules cum eis, próhibe pedem tuum à ſémitis eórum; pedes enim illórum ad malum currunt, & feſtínant ut effúndant ſánguinem.

℟. Vidi ſub ſole in loco judícii impietátem, & in loco juſtítiæ iniquitátem, & dixi in corde meo: * Juſtum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit. *Eccle.* 3. 16. 17. ℣. Uniuſcujúſque opus maniféſtum erit; dies enim Dómini declarábit. 1. *Cor.* 3. 13. * Juſtum.

Lectio iij. *v.* 20. *ad* 28.

SApiéntia foris prædicat, in platéis dat vocem ſuam, in cápite turbárum clámitat, in fóribus portárum urbis profert verba ſua, dicens: Uſquequo párvuli dílígitis infántiam, & ſtulti ea quæ ſibi ſunt nóxia cúpient, & imprudéntes odíbunt ſciéntiam? Convertímini ad correptiónem meam: En próferam vobis ſpíritum meum, & oſténdam vobis verba mea; Quia vocávi, & renuíſtis; extendi manum meam, & non fuit qui aspíceret; deſpexíſtis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexíſtis. Ego quoque in intéritu veſtro ridébo, & ſubſannábo, cùm vobis id quod timebátis, advénerit. Cùm irrúerit repentína calámitas; & *intéritus quaſi tempéſtas ingrúerit; quando* vénerit ſuper vos tribulátio & angúſtia, tunc invocábunt me, & non exaúdiam; manè conſúrgent, & non invénient me.

℟. Si eſuríerit inimícus tuus, ciba illum; ſi ſitit, potum da illi; * Noli vinci à malo, ſed † Vince in bono malum. *Rom.* 12. 20. 21. ℣. In ruína inimíci tui ne exúltet cor tuum, ne fortè vídeat Dóminus, & diſplíceat ei. *Prov.* 24. 17. 18. * Noli. Glória. † Vince.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Auguſtíni epíſcopi, de Civitáte Dei.

Lectio iv. *Lib.* 17. *c.* 20. §. 1.

PRophetáſſe Sálomon reperítur in ſuis libris, qui tres recépti ſunt in autoritátem canónicam, Provérbia, Eccléſiáſtes, & Cánticum Canticórum. Alii verò duo, quorum unus Sapiéntia, alter Eccleſiáſticus dícitur, propter elóquii nonnúllam ſimilitúdinem, ut Salomónis dicántur obtínuit conſuetúdo: non autem eſſe ipsíus, non dúbitant doctióres; eos tamen in autoritátem, máximè occidentális, antíquitus recépit Eccléſia. Quorum in uno qui appellátur Sapiéntia Salomónis, páſſio Chriſti apertíſſimè prophetátur. Impii quippe interfectóres ejus commemorántur, dicéntes: [Circunveniámus juſtum, quóniam inſuávis eſt nobis, & contrárius eſt opéribus noſtris, & impróperat no-

bis peccáta legis, & infamat in nos peccáta disciplínæ nostræ.] In Ecclesiástico autem fides géntium futura prædícitur isto modo: [Miserére nostri, dominátor Deus ómnium, & immítte timórem tuum super omnes gentes.]

℟. Ne despícias hóminem averténtem se à peccáto, neque impróperes ei; * Meménto quóniam omnes in correptióne sumus. *Eccli.* 8. 6. ℣. Si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, consíderans teípsum, ne & tu tentéris. *Gal.* 6. 1. * Meménto.

Lectio v. §. 2.

IN tribus verò illis quos Salomónis esse constat, & Judæi canónicos habent, ut ostendátur ad Christum & Ecclésiam pertinére quod in eis ejúsmodi reperítur, operósa disputátio necessária est, quæ nos ultrà quàm opórtet, si nunc adhibétur, exténdit. Tamen quod in Provérbiis légitur, viros ímpios dícere, [Abscondámus in terra virum justum injústè, absorbeámus verò eum tanquam inférnus vivéntem, & auferámus ejus memóriam de terra, posses-siónem ejus pretiósam apprehendámus;] non ita obscúrum est, ut de Christo & possessióne ejus Ecclésia sine laborióse expositióne non possit intélligi. Tale quippe áliquid étiam Dóminus ipse Jesus per Evangélicam parábolam osténdit dixísse malos colónos: [Hic est heres, veníte, occidámus eum, & nostra erit heréditas.]

℟. Disciplínam Dómini ne abjícias; * Quem enim díligit Dóminus córripit; & quasi pater in fílio complacet sibi. *Prov.* 3. 11. 12. ℣. Tanquam fíliis offert se Deus; quis enim fílius quem non córripit pater? *Hebr.* 12. 7. * Quem enim.

Lectio vj.

IN álio libro qui vocátur Ecclesiástes, Ubi ait: [Non est bonum hómini, nisi quod manducábit & bibet;] quid credibílius dícere intelligitur, quàm quod ad participatiónem mensæ hujus pértinet, quam sacérdos ipse Mediátor Testaménti novi exhibet secúndùm órdinem Melchísedech de córpore & sánguine suo? id enim sacrifícium succéssit ómnibus illis sacrifíciis véteris Testaménti, quæ immolabántur in umbra futúri. Jam verò Cánticum Canticórum spirituális quædam sanctórum est volúptas méntium, in conjúgio illius regis & regínæ civitátis, quod est Christus & Ecclésia. Sed hæc volúptas allegóricis tegumínibus involúta est, ut desiderétur ardéntius.

℟. Vánitas vanitátum, & ómnia vánitas; * Deum time, & † Mandáta ejus obsérva; hoc est omnis homo. *Eccle.* 12. 8. 13. ℣. Quà servat, velum

è in hoc cáritas Dei
:ſt.1.Joan.25.*Deum
ria. † Mandáta.
I. NOCTURNO.
ncti Evangélii secún-
ùm Lucam.
ij. c.7.11. ad 16.
témpore; Ibat Jesus
itátem quæ vocátur
: ibant cum eo discí-
, & turba copiósa.
tem appropinquáret
vitátis, ecce defún-
rebátur fíliis únicus
æ. Et réliqua.
lia sancti Augustíni
epíscopi.
3. de Verbis Evang.
iàs Serm. 44. de Ver-
bis Domini.
isynagógi puéllam éx-
is Jesus, réddidit vi-
éntibus. Excitávit &
enem víduæ fílium,
unc admóniti sumus,
ista quæ ipse largíri
, cum vestra caritáte
iur. Modò audístis
) excitátus est. Ap-
iábat Dóminus civi-
cce efferebátur mór-
extra portam. Mise-
commótus, quòd
iter vídua & destitúta
lio, fecit quod audí-
ns: [Adoléscens, ti-
surge.] Surréxit ille
, cœpit loqui; & réd-
m matri suæ. Excitá-
zarum de sepúlcro.
efúnctus efferebátur
ictis matris suæ, &

hæc vídua erat; quam cùm vidíſſet * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, dixit illi: Noli flere. Luc. 7. 12. 13. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effúndat loquélam gémitûs. Eccli. 35. 17. * Dóminus.

Lectio viij. §. 5.

Ista tria génera mortuórum, sunt tria génera peccatórum, quos hodiéque súscitat Christus. Illa enim mórtua fília Archisynagógi intus erat in domo, nondum erat de secrétis pariétibus eláta in públicum. Ibi intus suscitáta est, viva paréntibus réddita. Iste autem jam quidem non in domo, sed tamen nondum in sepúlcro, pariétibus elátus erat, terræ mandátus non erat. Qui suscitávit mórtuam nondum elátam, suscitávit mórtuum jam elátum, nondum sepúltum. Tértium restábat, ut & sepúltum suscitáret; & hoc fecit in Lázaro.

℟. Accéssit Jesus, & tétigit lóculum; hi autem qui portábant, stetérunt, & * Ait: Adoléscens, tibi dico, surge; & resédit qui erat mórtuus. Luc. 7. 14. 15. ℣. Dedúcit ad ínferos, & redúcit; humíliat, & súblevat. 1. Reg. 2. 6. 7. * Ait.

Lectio ix. §. 7.

HÆc ergo, caríssimi, sic audiámus, ut qui vivunt, vivant; qui mórtui sunt, revivíscant. Sive adhuc peccátum in corde concéptum est,

& non procéssit in factum; pœniteat, corrigátur cogitátio, surgat mórtuus intrà domum consciéntiæ. Sive jam quod cogitávit admísit; nec sic desperétur. Non surréxit mórtuus intus, surgat elátus; pœniteat facti, de próximo revivíscat; non eat in profúndum sepultúræ; non accípiat désuper consuetúdinis molem. Sed fortè jam illi loquor, qui jam duro sui moris lápide prémitur, qui jam urgétur consuetúdinis póndere, qui jam quatriduánus putet. Nec ipse despéret: profúndus mórtuus est, sed altus est Christus. Novit clamándo terréna ónera rúmpere, novit intrínsecùs per seípsum vivificáre, solvéndum discípulis trádere. Agant étiam tales pœniténtiam; neque enim Lázaro ressuscitáto post quatríduum ullus putor in vivénte remánserat. Ergo qui vivunt, vivant; quicúnque autem mórtui sunt, in quacúnque harum trium morte se invénerint, agant ut celériter resúrgant.

℟. Sicut Pater súscitat mórtuos, & vivíficat; * Sic & † Fílius quos vult, vivíficat. *Joan.* 5. 21. ℣. Non est fortis sicut Deus noster; Dóminus mortíficat & vivíficat. 1. *Reg.* 2. 2. 6. * Sic & Fílius. Glória. † Fílius.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Qui erat mórtuus, cœpit loqui. Et dedit illum Jesus matri suæ. *Luc.* 7. 15.

Oratio.

ECclésiam tuam ne, miserátio c mundet & múniat: & te non potest salva co tuo semper múnere tur; Per Dóminum.

C A N O N

Ex Concílio Narb

An. 1551. *can.*

PRæcípimus Páro nibus, eórumqu geréntibus, è sugg prono parochiános excommunicatiónis illis minitántes, ut que ad Missam Par véniat, diébus præs minicis; & doméstic secum ducat.

Ad Magníficat, *A* Accépit omnes timo gnificábant Deum, Quia prophéta magn xit in nobis, & quia sitávit plebem suam.

FERIA SEC

De Parábolis Salo

Lectio j. *c.* 3.

FIli mi, ne o legis meæ, & mea cor tuum longitúdinem enim & annos vitæ, & pac nent tibi. Misericórd tas te non déserant; eas gútturi tuo, & d tábulis cordis tui, & grátiam & disciplína coram Deo & hómin be fidúciam in Dómin corde tuo, & ne inni

déntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud temetípsum: Time Deum, & recéde à malo.

℟. Da mihi, 340.

Lectio ij. *v. 9. ad* 15.

HOnóra Dóminum de tua substántia, & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei; & implebúntur hórrea tua saturitáte, & vino torculária tua redundábunt. Disciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias; nec defícias cùm ab eo corríperis; quem enim díligit Dóminus, córripit; & quasi pater in filio cómplacet sibi. Beátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ; mélior est acquisítio ejus negotiatióne argénti, & auri primi & puríssimi fructus ejus. Pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderántur, huic non valent comparári.

℟. Vidi, 341.

Lectio iij. *c. 5. 1. ad* 13.

FIli mi, atténde ad sapiéntiam meam, & prudéntiæ meæ inclína aurem tuam; ut custódias cogitatiónes, & disciplínam lábia tua consérvent. Ne atténdas falláciæ mulíeris; favus enim distíllans lábia meretrícis, & nitídius óleo guttur ejus: novíssima autem illíus amára quasi absýnthium, & acúta quasi gládius biceps. Pedes ejus descéndunt in mortem, & ad ínferos gressus illíus pénetrant. Per sémitam vitæ non ámbulant; vagi sunt gressus ejus, & investigábiles. Nunc ergo, fili mi, audi me; & ne recédas à verbis oris mei. Longè fac ab ea viam tuam, & ne appropínques fóribus domûs ejus. Ne des aliénis honórem tuum, & annos tuos crudéli; ne fortè impleántur extránei víribus tuis, & labóres tui sint in domo aliéna; & gemas in novíssimis, quando consúmpseris carnes tuas, & corpus tuum, & dicas: Cur detestátus sum disciplínam, & increpatiónibus non acquiévit cor meum; nec audívi vocem docéntium me, & magístris non inclinávi aurem meam?

℟. Si esuriérit, 341.

CANON.

Ex Collectióne variórum Cánonum Ecclésiæ Africánæ contra Donatístas.

cap. 50.

PLácuit ut altária, quæ passim per agros, & per vias tanquam memóriæ Mártyrum constituúntur, in quibus nullum corpus aut relíquiæ Mártyrum cónditæ probántur; ab Epíscopis qui locis eísdem præsunt, si fieri potest, evertántur.

FERIA TERTIA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *c. 6. 6. ad* 11.

VAde ad formícam, ô piger, & consídera vias ejus, & disce sapiéntiam, quæ cùm non há-

beat ducem, nec præceptórem, nec príncipem, parat in æstáte cibum sibi, & cóngregat in messe quod cómedat. Usquequo piger dórmies? quando consúrges è somno tuo? Paúlulùm dórmies; paúlulùm dórmitábis, paúlulùm cónseres manus ut dórmias; & véniat tibi quasi viatór, egéstas; & paúperies, quasi vir armátus. Si verò ímpiger fúeris, véniet ut fons messis tua, & egéstas longè fúgiet à te.

℟. Ne despícias, 342.

Lectio ij. *v.* 12. *ad* 19.

HOmo apóstata, vir inútilis; gráditur ore pervérso, ánnuit óculis, terit pede, dígito lóquitur, pravo corde machinátur malum, & omni témpore júrgia séminat. Huic extémplo véniet perdítio sua, & súbitò conterétur, nec habébit ultrà medicínam. Sex sunt quæ odit Dóminus, & séptimum detestátur ánima ejus: Oculos sublímes, linguam mendácem, manus effundéntes innóxium sánguinem, cor máchinans cogitatiónes péssimas, pedes velóces ad curréndum in malum, proferéntem mendácia testem fallácem, & eum qui séminat inter fratres discórdias.

℟. Disciplínam, 342.

Lectio iij. *c.* 8. 12. *ad* 17.

EGo sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilíngue detéstor. Meum est consílium, & æquitas; mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decérnunt; per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℟. Vánitas, 342.

CANON.

Ex Concílio Lateranénsi quarto œcuménico.

An. 1215. *cap.* 19.

PRæcípimus ut oratória, vasa, corporália, & vestiménta Ecclésiæ, munda & nítida conservéntur. Nimis enim vidétur absúrdum, in sacris sordes neglígere, quæ dedecérent étiam in profánis.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *c.* 10. 1. *ad* 5.

FIlius sápiens lætíficat patrem; fílius verò stultus mœstítia est matris suæ. Nihil próderunt thesaúri impietátis: justítia verò liberábit à morte. Non affliget Dóminus fame ánimam justi, & insídias impiórum subvértet. Egestátem operáta est manus remíssa; manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos; idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, fílius sápiens

est, qui autem stertit æstáte, filius confusiónis.

℟. Da mihi, 340.

Lectio ij. *v.* 6. *ad* 12.

BEnedíctio Dómini super caput justi; os autem impiórum óperit iníquitas. Memória justi cum laúdibus; & nomen impiórum putréscet. Sápiens corde præcépta súscipit; stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidénter; qui autem deprávat vias suas, maniféstus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem: & stultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os justi; & os impiórum óperit iniquitátem. Odium súscitat rixas: & univérsa delícta óperit cáritas.

℟. Vidi, 341.

Lectio iij. *v.* 13. *ad* 21.

IN lábiis sapiéntis invenitur sapiéntia: & virga in dorso ejus qui índiget corde. Sapiéntes abscóndunt sciéntiam: os autem stulti confusióni próximum est. Substántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus: pavor paúperum, egéstas eórum. Opus justi ad vitam: fructus autem ímpii ad peccátum. Via vitæ, custodiénti disciplínam: qui autem increpatiónes relínquit, errat. Abscóndunt ódium lábia mendácia: qui profert contuméliam, insípiens est. In multilóquio non déerit peccátum; qui autem moderátur lábia sua, prudentíssimus est. Argéntum eléctum, lingua justi: cor autem impiórum pro níhilo. Lábia justi erúdiunt plúrimos; qui autem indócti sunt, in cordis egestáte moriéntur.

℟. Si esuríerit, 341.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénsi primo.

An. 1565. *part.* 2. *cap.* 5.

ORatoriórum ædificatiónem aut usum, ne fácilè, sed magna de causa permíttant Epíscopi.

FERIA QUINTA,

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *c.* 11. 1. *ad* 8.

STatéra dolósa, abominátio est apud Dóminum; & pondus æquum, volúntas ejus. Ubi fúerit supérbia, ibi erit & contumélia: ubi autem est humílitas, ibi & sapiéntia. Simplícitas justórum díriget eos: & supplantátio perversórum vastábit illos. Non próderunt divítiæ in die ultiónis: justítia autem liberábit à morte. Justítia símplicis díriget viam ejus; & in impietáte sua córruet ímpius. Justítia rectórum liberábit eos; & in insídiis suis capiéntur iníqui. Mórtuo hómine ímpio, nulla erit ultrà spes: & expectátio solicitórum períbit. Justus de angústia liberátus est; & tradétur ímpius pro eo.

℟. Ne despícias, 342.

Lectio ij. *c.* 14. 12. *ad* 17.

EST via, quæ vidétur hómini justa; novíssima autem ejus dedúcunt ad mor-

tem. Risus dolóre miscébitur, & extréma gaúdii luctus óccupat. Viis suis replébitur stultus, & super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo: astútus consíderat gressus suos. Fílio dolóso nihil erit boni: servo autem sapiénti prósperi erunt actus, & dirigétur via ejus. Sápiens timet, & declínat à malo: stultus tránsilit, & confidit. Impátiens operábitur stultítiam: & vir versútus odiósus est.

℟. Disciplínam, 342.

Lectio iij.

c. 14. 31. *ad fin. & c.* 15. 1. *ad* 4.

QUi calumniátur egéntem, éxprobrat factóri ejus; honórat autem eum, qui miserétur paúperis. In malítia sua expellétur ímpius: sperat autem justus in morte sua. In corde prudéntis requiéscit sapiéntia; & indóctos quosque erúdiet. Justítia élevat gentem: míseros autem facit pópulos peccátum. Accéptus est regi miníster intélligens: iracúndiam ejus inútilis sustinébit. Respónsio mollis frangit iram; sermo durus súscitat furórem. Lingua sapiéntium ornat sciéntiam; os fatuórum ebúllit stultítiam. In omni loco óculi Dómini contemplántur bonos & malos. Lingua placábilis, lignum vitæ; quæ autem immoderáta est, cónteret spíritum.

℟. Vánitas vanitátum, & ómnia vánitas, 342.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1573. *part.* 2. *tit.* 4.

DUas píxides unaquæque Parochiális Ecclésia saltem hábeat: álteram formâ majóri, ad usum sacræ Communiónis pópulo in Ecclésia ministrándæ; álteram minóri, quâ sanctíssimum Sacraméntum ad infírmos deferátur.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *c.* 16. 1. *ad* 8.

SPírituum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérsa propter semetípsum operátus est Dóminus, ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árrogans; étiam si manus ad manum fúerit, non est ínnocens. Inítium viæ bonæ, fácere justítiam: accépta est autem apud Deum magis quàm immoláre hóstias. Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas: & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quàm multi fructus cum iniquitáte.

℟. Da mihi, 340.

Lectio ij.

c. 16. 28. *ad fin. & c.* 17. 1. *ad* 3.

HOmo pervérsus súscitat lites; & verbósus séparat

›es. Vir iníquus lactat
m suum; & ducit eum
am non bonam. Qui at-
óculis cógitat prava,
ns lábia sua pérficit ma-
Coróna dignitátis sené-
quæ in viis justítiæ repe-
Mélior est pátiens viro
& qui dominátur ánimo
expugnatóre úrbium.
mittúntur in sinum,
Dómino temperántur.
r est buccélla sicca cum
›, quàm domus plena
is cum júrgio. Servus
s dominábitur fíliis stul-
inter fratres heredítá-
ívidet. Sicut igne pro-
argéntum, & aurum ca-
, ita corda probat Dó-
.

Vidi, 341.

o iij. c. 18. 1. ad 8.

Ccasiónes quærit qui vult
ecédere ab amíco: omni
›re erit exprobrábilis.
écipit stultus verba pru-
; nisi ea díxeris quæ
tur in corde ejus. Im-
cùm in profúndum vé-
eccatórum, contémnit;
quitur eum ignomínia
róbrium. Aqua profún-
rba ex ore viri: & tor-
redúndans fons sapién-
ccípere persónam ímpii
st bonum, ut declínes à
te judícii. Lábia stulti
t se rixis; & os ejus
próvocat. Os stulti con-
ejus; & lábia ipsíus,
ánimæ ejus. Verba bi-
línguis, quasi simplícia: &
ipsa pervéniunt usque ad in-
terióra ventris.

℟. Si esuríerit, 341.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi
quarto.

An. 1573. *part.* 2. *tit.* 4.

QUinque saltem partículæ consecrátæ serventur assídue in píxide, ubi sanctíssimum Sacraméntum conservátur; quæ octávo quoque die renovéntur.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *c.* 22. 6. *ad* 15.

PRovérbium est: Adoléscens juxta viam suam, étiam cùm senúerit, non recédet ab ea. Dives paupéribus ímperat: & qui áccipit mútuum, servus est fenerántis. Qui séminat iniquitátem, metet mala; & virga iræ suæ consummábitur. Qui pronus est ad misericórdiam, benedicétur; de pánibus enim suis dedit paúperi. Victóriam & honórem acquíret qui dat múnera; ánimam autem aufert accipiéntium. Ejice derisórem, & exíbit cum eo júrgium, cessabúntque causæ & contumélíæ. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiórum suórum habébit amícum regem. Oculi Dómini custódiunt sciéntiam; & supplantántur verba iníqui. Dicit piger: Leo est foris, in médio plateárum occidéndus

sum. Fóvea profúnda os aliénæ: cui irátus est Dóminus, íncidet in eam. Stultítia colligáta est in corde púeri; & virga disciplínæ fugábit eam.

Si fiat de Sabbato, ℟ ℟ ℟. sumentur ex II. Nocturno Dominicæ præcedentis.

Lectio ij.

c.26.27.ad fin. & c.27.1.ad 7.

QUi fodit fóveam, íncidet in eam: & qui volvit lápidem, revertétur ad eum. Lingua fallax non amat veritátem: & os lúbricum operátur ruínas. Ne gloriéris in crástinum, ignórans, quid supervent úra páriat dies. Laudet te aliénus & non os tuum; extráneus, & non lábia tua. Grave est saxum, & oneró sa aréna; sed ira stulti utróque grávior. Ira non habet misericórdiam, nec erúmpens furor, & ímpetum concitáti ferre quis póterit? Mélior est manifésta corréptio, quàm amor abscónditus. Melióra sunt vúlnera diligéntis, quàm fraudulénta óscula odiéntis. Anima saturáta calcábit favum; & ánima esúriens, étiam amárum pro dulci sumet.

Lectio iij. *c. 29. 17. ad fin.*

ERudi fílium tuum, & refrigerábit te, & dabit delícias ánimæ tuæ. Cùm prophetía defécerit, dissipábitur pópulus, qui verò custódit legem, beátus est. Servus verbis non potest erudíri; quia quod dicis intélligit, & respondére contémnit. Vidísti hóminem velócem ad loquéndum? stultítia magìs sperándæ est, quàm illíus corréptio. Qui delicátè à pueríti a nutrit servum suum, póstea séntiet eum contumácem. Vir iracúndus próvocat rixas: & qui ad indignándum fácilis est, erit ad peccándum procliviór. Supérbum séquitur humílitas; & húmilem spíritu suscípiet glória. Qui cum fure partícipat, odit ánimam suam; adjurántem audit, & non índicat. Qui timet hóminem, citò córruet: qui sperat in Dómino, sublevábitur. Multi requírunt fáciem príncipis; & judícium à Dómino egréditur singulórum. Abominántur justi virum ímpium; & abominántur ímpii eos qui in recta sunt via. Verbum custódiens fílius, extra perditiónem erit.

CANON.

Ex Concílio Senonénsi.

An. 1528. *in decretis morum; cap.* 21.

INhibémus Capéllas de novo érigi, cónstrui, étiam omníno dírutas reædificári, sine Diœcesanórum licéntia & permissióne.

Ad Magníficat, *Ant. 6. F.* Cùm esset sapientíssimus Ecclesiástes, dócuit pópulum, & conscrípsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos. *Eccle.* 12. 9. 10.

Oratio, Tua nos, quæsumus, *infrà in Laudibus.*

DOMINICA XVI. *post Pentecosten.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Ecclesiástæ.

Lectio j. *c.* 1. 1. *ad* 7.

VErba Ecclesiástæ, filii David, regis Jerúsalem. Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes: vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Quid habet ámpliùs homo de univérso labóre suo, quo labórat sub sole? Generátio prætenit, & generátio ádvenit: terra autem in ætérnum stat. Oritur sol, & óccidit, & ad locum suum revértitur; ibíque renáscens, gyrat per merídiem, & fléctitur ad aquilónem. Lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus, & in círculos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, & mare non redúndat: ad locum unde éxeunt flúmina revertúntur, ut íterum fluant.

℟. Da mihi, 340.

Lectio ij. *v.* 8. *ad* 11.

CUnctæ res diffíciles: non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu; nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit? ipsum quod futúrum est: quid est quod factum est? ipsum quod faciéndum est. Nihil sub sole novum, nec valet quisquam dícere: Ecce hoc recens est; jam enim præcéssit in sǽculis quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória; sed nec eórum quidem quæ póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos qui futúri sunt in novíssimo.

℟. Vidi sub sole, 341.

Lectio iij. *v.* 12. *ad fin.*

EGo Ecclesiástes fui rex Israël in Jerúsalem: & propósui in ánimo meo quærere & investigáre sapiénter de ómnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupatiónem péssimam dedit Deus filiis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, & ecce univérsa vánitas, & afflíctio spíritûs. Pervérsi difficilè corrigúntur, & stultórum infinítus est númerus. Locútus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus effectus sum, & præcéssi omnes sapiéntiâ, qui fuérunt ante me in Jerúsalem; & mens mea contempláta est multa sapiénter, & dídici. Dedíque cor meum ut scirem prudéntiam atque doctrínam, erroréfque & stultítiam; & agnóvi quòd in his quoque esset labor, & afflíctio spíritûs; eò quòd in multa sapiéntia, multa sit indignátio: & qui addit sciéntiam, addit & labórem.

℟. Si esuríerit, 341.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. contra Concubinarios.

Lectio iv.

SAlomon, cùm seculárium rerum concupiscéntiâ tenerétur, magnas eas & admirándas putábat, multúmque

in eis labóris & solicitúdinis insumébat, magníficas ædificándo domos, copiósum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera ministrórum mensæ & popínæ, quæréndo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum & córporum formosórum grátia, & omnem, ut ita dicam, oblectatiónis & refrigérii viam sectándo.

℟. Ne despícias, 342.

Léctio v.

AT ubi inde ad se revérsus, & quasi ex umbrósa quadam abysso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit; tunc sublímem illam, & cœlis dignam emísit vocem: [Vánitas vanitátum, & ómnia vánitas.] Hanc & vos, & hâc sublimiórem, si voluéritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper à mala consuetúdine vos sequestravéritis.

℟. Disciplínam, 342.

Léctio vj.

QUamvis autem à Salomóne séculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia; neque enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui supervácuis dicébat vanum: áttamen, & sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri pótuit, quàm viles, & vanitáti obnóxiæ res sint. Nos verò ad majórem vocáti vitam, & ad excelléntius fastígium ascéndimus, & in majóribus
mur palæstris; & qui
quàm quòd sicut supé
tútes intellectuáles &
póreæ illæ, vitam i
jubémur?

℟. Vánitas vanitát

IN III. NOCTU

Léctio sancti Evangél
dùm Lucam.

Léctio vij. *C.* 14. 1

IN illo témpore: C
tráret Jesus in do
júsdam príncipis Pha
sábbato manducáre p
ipsi observábant eum
homo quidam hydróp
ante illum. Et réliqu

Homília venerábili
presbyteri.

In Lucam libr

PRóprium est hy
quantò magis ab
móre inordináto, t
pliùs sitíre. Et ídeo r
parátur ei, quem fl
nálium voluptátum
ággravat. Compará
aváro, qui quantò
sior divítiis quibus
útitur, tantò ardén
concupíscit. [Et r
Jesus dixit ad Legi
Pharisæos: Licet sá
ráre? At illi tacuéru
dícitur respondísse
hoc respícit quod p
est: [Et ipsi observát
Dóminus enim no
tiónes hóminum. S
interrogáti tacent,
se dictum quidquid

Nam si licet sábbato
, quare Salvatórem an
bſérvant? Si non licet,
psi ſábbato pécora cu-

Cùm invitátus fúeris ad
, * Non discúmbas in
loco, ne fortè hono-
:e sit invitátus, & qui
:vit dicat tibi: Da huic
Luc. 14. 8. 9. ℣. Ubi
ıpérbia, ibi erit & con-
ı; ubi autem est humí-
bi est sapiéntia. *Prov.*
Non discúmbas.

Lectio viij.

ʼerò apprehénſum ſa-
, ac dimísit.] Próvidá
ıtióne Dóminus ante
rítos & Pharisæos hy-
.m curat; & mox con-
ʼítiam disputat: ut vi-
per hujus ægritúdinem
s, in illis exprimeré-
itúdo cordis. Dénique
ılta disputatiónis ejus
énta, subjúnctum est:
bant autem ómnia hæc
i, qui erant avári, &
ant illum.
ecúmbe in novíssimo
.t qui te invitávit, di-
ı Amíce, ascénde su-
* Tunc erit tibi gló-
m simul discumbénti-
c. 14. 10. ℣. Mélius
icátur tibi: Ascénde,
.t humiliéris. *Prov.* 25.
ıc erit.
ix. *Post pauca.*
:spóndens ad illos, di-
: *Cujus vestrûm ási-*

nus aut bos in púteum cadit, & non continuò éxtrahet illum die ſábbati?] Sic observatóres sui Pharisæos convíncit, ut eósdem étiam avarítiæ condémnet. Si vos, inquit, in ſábbato ásinum aut bovem, aut áliquid quódlibet ánimal in púteum décidens erípere festinátis, non animáli, sed vestræ avarítiæ consuléntes; quantò magìs ego hóminem, qui multò mélior est pécore, débeo liberáre?

℟. Supérbum ſéquitur humílitas; * Et † Húmilem spíritu suscípiet glória. *Prov.* 29. 23. ℣. Qui se exáltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. *Luc.* 14. 11. * Et húmilem. Glória. † Húmilem.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f. Cùm intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis Pharisæórum ſábbato manducáre panem; & ipsi observábant eum. *Luc.* 14. 1.

Oratio.

TUa nos, quæsumus, Dómine, grátia semper & prævéniat & sequátur; ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 22. *decr. de observ. in celebr. Missæ.*

MOneant Epíscopi pópulum, ut frequénter ad suas Paróchias, saltem diébus Domínicis, & majóribus festis accédant.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. C. Dixit Jesus ad Legisperítos, & Pharisæos: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse verò apprehénsum sanávit hydrópicum, ac dimísit. *Luc.* 14. 3. 4.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. *c.* 2. 1. *ad* 3.

DIxi ego in corde meo: Vadam, & áffluam delíciis, & fruar bonis. Et vidi quòd hoc quoque esset vánitas. Risum reputávi errórem; & gaúdio dixi: Quid frustrà decíperis? Cogitávi in corde meo abstráhere à vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad sapiéntiam, devitarémque stultítiam, donec vidérem quid esset útile fíliis hóminum: quo facto opus est sub sole número diérum vitæ suæ.

℟. Da mihi, 340.

Lectio ij. *v.* 7. *ad* 9.

POssédi servos & ancíllas, multámque famíliam hábui; arménta quoque & magnos óvium greges ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem. Coacervávi mihi argéntum & aurum, & substántias regum ac provinciárum: feci mihi cantóres & cantatríces, & delícias filiórum hóminum, scyphos & úrceos in ministério ad vina fundénda: & supergréssus sum ópibus omnes qui ante me fuérunt in *Jerúsalem*.

℟. Vidi, 341.

Lectio iij. *v.* 9. *ad* 13.

SApiéntia quoque perseverávit mecum: & ómnia quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis; nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte frueréetur, & oblectáret se in his quæ præparáveram: & hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cúmque me convertíssem ad univérsa ópera quæ fécerant manus meæ, & ad labóres in quibus frustrà sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi, & nihil permanére sub sole. Transívi ad contemplándam sapiéntiam, errorésque & stultítiam. Quid est, inquam, homo, ut sequi possit Regem factórem suum? & vidi quòd tantùm præcéderet sapiéntia stultítiam, quantùm differt lux à ténebris.

℟. Si esuríerit, 341.

CANON.

Ex Collectióne variórum Cánonum Ecclésiæ Africánæ contra Donatístas.

cap. 50.

OMníno nulla memória Mártyrum probabíliter acceptétur, nisi ubi corpus, aut áliquæ relíquiæ sunt, aut orígo alicújus habitatiónis, vel possessiónis vel passiónis fidelíssimâ orígine tráditur. Nam quæ per sómnia, & per inánes quasi revelatiónes quorúmlibet hóminum ubicúmque constituúntur altária, omnímodis reprobéntur.

PROPRIUM SANCTORUM.

Pars Æstiva.

DIE XVI. MAII.

IN FESTO S. PEREGRINI, AUTISSIODORENSIUM APOSTOLI, ET PRIMI EPISCOPI AC MARTYRIS.

SOLEMNE.

Si hoc Festum occurrerit in vigilia vel hebdomada Pentecostes, de eo fiet Officium feria ij. post Festum SS. Trinitatis, tuncque festivabitur à populo eâ tantùm die quâ fit ejus officium; & omittetur ejus Octava.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Dominica.

Antiphona 1. *toni. f. Duplic.*

SErve meus apprehéndi te, à longínquis vocávi te; ne tímeas, quia ego tecum sum. *Isai.* 41. 8. 9. 10.

Ant. 4. d. Ego mitto te aperíre óculos cæcórum, ut convertántur à ténebris ad lucem, & de potestáte sátanæ ad Deum. *Act.* 26. 17. 18.

Ant. 7. d. Surge, & vade in civitátem, & prædica in ea prædicatiónem quam ego loquor ad te. *Jonæ* 3. 2.

Ant. 2. D. Incurvábitur sublímitas hóminum, & humiliábitur altitúdo virórum, & idóla pénitùs conteréntur. *Isai.* 2. 17. 18.

Ant. 5. F. Erit fides in tempóribus tuis; divítiæ salútis sapiéntia & sciéntia. *Isai.* 33. 6.

Capitulum. Isai. 46. 12. 13.

HÆc dicit Dóminus: Audíte me duro corde qui longè estis à justítia: propè feci justítiam meam, non elongábitur, & salus mea non morábitur.

℟. Ego suscitávi eum ad justítiam, & omnes vias ejus dírigam; * Ipse ædificábit ci-

vitátem meam, & captivitátem meam dimíttet. *Isai.* 45. 13. ℣. Vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus. *Act.* 9. 15. * Ipse. Glória. *Repetitur Responsorium*, Ego.

Hymnus.

TANTIS quis grádiens pássibus it gigas?
Ut sævi túmidas déspicit æquoris
Iras! ut nova Christo
Ardet súbdere péctora!

HUNC afflata Deo proséquitur cohors:
Quò se cúnque ferunt, signat iter fides;
Pulsis éxplicat umbris
Se se lúcida Véritas.

FELIX præ réliquis tu tamen úrbibus,
Felix hospítio príncipe cívitas,
Quam sedem Peregrínus
Et Pastor legit, & Pater.

HIC supra sólidam firma jacit petram
Fundaménta domûs: illa furéntibus
Inconcússa procéllis,
Altum surget in æthera.

SANCTORUM séries hinc tibi Præsulum,
Puras unde fides trádita per manus:
Hinc Autissiodóro
Pro cognómine sánctitas.

UNCTUS qui próprio sánguine Póntifex,
Par sit, Christe, tibi cum Patre glória;
Qui connéctis utrúmque,
Laus compar tibi Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus dabit voci suæ vocem virtútis: ℟. Date glóriam Deo super Israël. *Ps.* 67. 35.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. *Dupl.* Vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Qui dereliquérunt Dóminum consuméntur; confundéntur enim ab idólis quibus sacrificavérunt. *Isai.* 1. 26. 28. 29.

Oratio.

DIrige ad te, Dómine, tuórum corda servórum, intercedénte beáto Peregríno mártyre tuo atque pontífice; ut de infidelitátis ténebris liberáti, nunquam à veritátis tuæ luce discédant; Per Dóminum.

Deinde fit (etiam in Choro) Commemoratio de Festo SS. Trinitatis, Ant. Eléctis, ℣. Benedíctum, *suprà in Proprio de Tempore*, 159. *Oratio*, Omnípotens, 157.

Ad COMPLETORIUM, *Antiphona ut in die, infrà.*

Orationes, Dírige, *suprà*, & Véritas, *sub una conclusione.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Dóminum qui dedit nobis doctórem justítiæ, *. Veníte, adorémus. *Joel* 2. 23.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

AUTRICAM vixdum Peregrínus urbem

tigit; forti tonat ore; fœdam
na divórum resolúta ducunt
Templa ruínam.
RATA per vicos simulácra sordent:
:ferens arces petit antra crimen;
procul, pennâ trepidánte, victus
Avolat error.
ILICET vastis, mora nulla, campis
pigri vellunt stérilem colóni
rduum, versis melióra credunt
Sémina sulcis.
C quidem sævâ latuére brumâ:
x ubi læto pluet æther imbre,
anta se sacro feret irrigáta
Sánguine messis!
I gregem fuso rédimis cruóre,
s tibi, Pastor bone; tu fidéles
te custódes óvibus, benígnos
Mitte paréntes.
Amen.

Psalmi de Dominica.

N I. NOCTURNO.

Ant. I. f. *duplicatur.* Fide :dívit in locum exíre, quem eptúrus erat in hereditá-. *Hebr.* II. 8.

Ant. I. a. Surréxit, & ábiit a verbum Dómini, & cœintroíre in civitátem. *Jona* . 4.

Ant. 4. f. Incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idolotríæ déditam civitátem. *Act.* 17. 16.

℣. Veníte, filii, audíte me;
℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33. 12.

De Isaía prophéta.

Lectio j. *c.* 30. 19. *ad* 22.

POpulus Sion habitábit in Jerúsalem: plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tuî; ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi..... Non fáciet avoláre à te ultrà doctórem tuum: & erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum. Et aures tuæ áudient verbum post tergum monéntis: Hæc est via, ambuláte in ea: & non declinétis neque ad déxteram, neque ad sinístram. Et contaminábis láminas sculptílium argénti tui, & vestiméntum conflátilis auri tui, & dispérges ea. Hæc dicit Dóminus Deus; convertímini ad me, & salvi éritis.

Non dicitur Tu autem; *Sed respondetur* Deo grátias.

℟. Dixit Dóminus illi: Lóquere, & ne táceas: ego sum tecum, quóniam pópulus est mihi multus in hac civitáte. * Sedit autem ibi, docens apud eos verbum Dei. *Act.* 18. 9. 10. 11. ℣. Attulit sacérdos legem coram multitúdine virórum & mulíerum, & legit apértè in platéa, quæ erat ante Portam aquárum. 2. Esdr.

8. 2. 3. * Sedit autem ibi docens apud eos verbum Dei.

Lectio ij. *c.* 41. 8. *ad* 16.

ET tu Israël serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amíci mei... Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, & auxiliátus sum tibi, & suscépit te déxtera justi mei. Ecce confundéntur & erubéscent omnes qui pugnant advérsùm te: erunt quasi non sint, & peribunt viri qui contradícunt tibi.... Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia. Triturábis montes, & commínues, & colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, & ventus tollet, & turbo dispérget eos, & tu exultábis in Dómino; in sancto Israël lætáberis. Hæc dicit, &c.

℟. Compúncti sunt corde, & dixérunt: Quid faciémus? Pœniténtiam, inquit, ágite, * Et baptizétur unusquísque vestrûm in nómine Jesu Christi, in remissiónem peccatórum. *Act.* 2. 37. 38. ℣. Abjícite deos aliénos qui in médio vestrî sunt. *Gen.* 35. 2. * Et baptizétur.

Lectio iij.

c. 43. 19. *ad* 21. *&* *c.* 44. 3. *ad* 4.

ECce ego fácio nova, & nunc oriéntur, útique cognoscétis ea. Ponam in desérto viam, & in ínvio flúmina. Glorificábit me béstia agri, dracónes & struthiónes; quia dedi in desérto aquas, flúmina in ínvio; ut darem potum pópulo meo, elécto meo. Pópulum istum formávi mihi, laudem meam narrábit... Effúndam aquas super sitiéntem, & fluénta super áridam; effúndam spíritum meum super semen tuum, & benedictiónem meam super stirpem tuam. Et germinábunt inter herbas quasi sálices juxta præterfluéntes aquas. Hæc dicit, &c.

℟. Intendébant turbæ his quæ ab eo dicebántur, vidéntes signa quæ faciébat: * Cùm verò credidíssent Evangelizánti, † Baptizabántur viri ac mulíeres. *Act.* 8. 6. 12. ℣. Deseréntes cæremónias patrum suórum, quæ in multitúdine deórum erant, unum Deum cœli coluérunt. *Judith* 15. 8. 9. * Cùm verò. Glória. † Baptizabántur.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. D. ⁑ *duplic.* Cùm sumpsísset cor ejus audáciam propter vias Dómini, étiam excélsa & lucos ábstulit. 2. *Par.* 17. 6.

Ant. 7. c. Pythónes, & ariolos, & figúras idolórum ábstulit, ut statúeret verba legis quæ scripta sunt. 4. *Reg.* 23. 24.

Ant. 1. D. Cùm perambulásset partes illas, & exhortátus eos fuísset multo sermóne, factæ sunt illi insídiæ. *Act.* 20. 2. 3.

℣. Erípies me, Dómine,

de contradictiónibus pópuli; ℣. Constítues me in caput géntium. Ps. 17. 44.

Lectio iv.

Ex ejus actis apud Belland. Constantio in vita S. Germani; Hist. Episc. Autiss. apud Labb. t. 1. ac MS. S. Dionysii Paris. & aliis.

PEregrínus civis Románus, sæviénte in Christiános entílium furóre, à Xysto pontífice Románo, quem álii Sixum secúndum appéllant, cum larso presbytero, Corcódoio diácono, Joviniáno & A-xándro subdiáconis, ac Joiniáno lectóre, pro divínæ dei propagatióne in Gállias issus, Massíliæ primùm, deide Lugdúni prædicávit; deum Autissiodórum pervénit. Iultos ibi ab idolórum cultu l verum Deum convértit, & Christiánis sacris ímbuit. Mox ıxtà ripam Icaúnæ ad portam rbis Balneárem parvo ámbitu cclésiam Christi salvatóris ómine consecrávit; & novis rodígiis doctrínam ejus conrmántibus, penè omnes Auissiodóri íncolas, solúta diáoli servitúte, Christo manipávit. Relíctis in Urbe ad regis custódiam sóciis, Inramnénsem agrum idololaíæ déditum, in Christi diiónem redígere aggréssus est. Iultitúdinem paganórum ad ovis festa congregátam líberè íncrepans, furórem illórum ı se concitávit. Comprehénsus júdici sístitur: à quo de pátria & nómine interrogátus, respóndit, nullam sibi esse pátriam nisi Christum; nullum nomen nisi Christiánum.

℟. Insurrexérunt uno ánimo in eum, & * Adduxérunt eum ad tribúnal, dicéntes: Quia contra legem hic persuádet homínibus cólere Deum. Act. 18. 12. 13. ℣. Contra illum stetérunt alièni, & propter invídiam circumdedérunt illum. Eccli. 45. 22. * Adduxérunt.

Lectio v.

BAugíaci in cárcerem retrúsus sanctíssimus Præsul, multis plagis & contuméliis afféctus est. Invícto tamen in his ómnibus ánimo, Christum prædicáre non déstitit: & admirábili, quâ pollébat, dicéndi facultáte, plures ab infidelitátis ténebris ad fidei lucem tradúxit. Coram Præside senex venerándâ canítie spectábilis prodúcitur: quòd spretis dæmonum sacris, Christianórum Deum cóleret argúitur; propositísque honóribus & præmiis, ad diis sacrificándum indúcitur. Ille honóres insídias, & præmia detriméntum ratus, ut Christum lucrifáceret, constánter profitétur, secúrum se de sempitérni Regis promíssis, temporália despícere supplícia, quæ ætérnum glóriæ pondus operántur.

℟. Tribúnus apprehéndit eum, & jussit eum alligári caténis, & duci in castra. * Sequ-

bátur multitúdo pópuli, clamans: Tolle eum. *Act.* 21. 33. 34. 35. ℣. Gládium evaginavérunt peccatóres; intendérunt arcum suum, ut dejíciant paúperem. *Ps.* 36. 14. * Sequebátur.

Lectio vj.

Cum nec promíssis, nec minis moverétur Peregrínus, Præses irâ succénsus morti addíctum milítibus tradit. A quibus pugnis & cálcibus cæsus, ibat gaudens ad supplícium, ac tandem cápitis abscissióne martyrium consummávit, die décimâ sextâ Maii, ineúnte século quarto. Mártyris caput & corpus à Christiánis laténter subláta, Baugíaci sepúlta sunt, ibíque sancti Germáni ævo adhuc quiescébant. Sequéntibus séculis corpus ad Ecclésiam sancti Dionysii juxta Parísios, excépto cápite, delátum est. Exinde partes áliquot ipsis étiam Imperatóribus, Regínis, aliísque concéssæ, beáti Peregríni veneratiónem & cultum váriis in locis amplificavérunt.

℟. Vir ætáte provéctus, & vultu decórus, * Gloriosíssimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, † Voluntáriè præíbat ad supplícium. 2. *Mach.* 6. 18. 19. ℣. Propter opus Christi usque ad mortem accéssit, tradens ánimam suam. *Philipp.* 2. 30. * Gloriosíssimam. Glória. † Voluntáriè.

In III. Nocturno.

Ant. 7. d. *dupl.* Scitis intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit: fidúciam habúimus in Deo nostro, loqui ad vos Evangélium Dei in multa solicitúdine. 1. *Thess.* 2. 1. 2.

Ant. 4. *irr.* A. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu-sancto, & in plenitúdine multa. 1. *Thess.* 1. 5.

Ant. 3. *a.* Debémus grátias ágere Deo semper pro vobis, quod elégerit vos Deus primítias in salútem, in sanctificatióne Spíritûs, & in fide veritátis. 2. *Thess.* 2. 13.

℣. Dómine in lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt totâ die. *Ps.* 88. 16. 17.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio vij. *c.* 16. 15. *ad* 18.

In illo témpore; Dixit Jesus Discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 7. *in c.* 2. *Epist.* 1. *ad Cor. post medium.*

Non venísset in mentem Apostolórum prædicáre quæ prædicárunt, nisi divínam grátiam essent adépti: & non solùm nihil tale gessíssent, sed ne de ea quidem cepíssent consílium. Age verò hódie quo-

oc ipsum persequámur
te, & ostendámus fieri
tuísse ut id instituérent
tárent, nisi Christum
habuíssent: non quó-
mbecílli advérsùs for-
: quóniam pauci advér-
ltos; non quóniam paú-
advérsùs dívites, nec
& ignári advérsùs sa-
; struébant áciem: sed
m magna quoque vis
æoccupátæ opiniónis.
enim apud hómines ni-
: æquè válidum atque
idem véteris consuetú-

Desiderántes vos cúpidè
ebámus trádere vobis
lùm Evangélium Dei,
iam ánimas nostras;
im caríssimi nobis facti
. *Thess.* 2. 8. ℣. Vos sci-
nta ego, & fratres mei
is, & angústias quales
is. 1. *Mach.* 13. 3.* Vo-
us.

viij. *Multò pòst.*
ortébat enim eum qui
redébat, statim publi-
xpélli, à pátria exuláre,
ia mala pérpeti, ab óm-
ódio habéri, commú-
sse hostem, & suis &
. Quamóbrem etiámsi
nt à novitáte ad con-
inem, sic quoque res
ifficilis. Cùm autem à
túdine vocárent ad no-
n, & hæc adéssent mala,
quantum esset impedi-
m. *Porrò autem rursus*
iis quoque quæ dicta sunt non lévius áliud ipsis proponebátur, difficilem reddens transmutatiónem. Nam cum consuetúdine & perículis, hæc quoque præcépta erant gravióra: ea verò à quibus abducébant, facília. A stupris enim ac fornicatióne vocábant ad temperántiam, à vitæ amóre ad mortem, ab ebrietáte ad sobrietátem, à risu ad láchrymas & compunctiónem, ab avarítia & pura habéndi cupiditáte ad paupertátem, & suárum facultátum abdicatiónem, à securitáte & metûs privatióne ad perícula, & per ómnia extrémam exigébant vitæ perfectiónem.

℟. Scitis quáliter unumquémque vestrûm (sicut pater fílios suos) deprecántes vos, & consolántes * Testificáti sumus, ut ambularétis dignè Deo, qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. 1. *Thess.* 2. 11. 12. ℣. Fílii mei, nolíte neglígere; vos elégit Dóminus ut colátis eum. 2. *Par.* 29. 11.* Testificáti sumus.

Lectio ix. *Circa finem.*

Quamóbrem propter hoc ipsum quoque vel máximè admirári oportébat, quòd persuasíssent homínibus bárbaris ut talem fidem suscíperent, & de futúris magnam spem concíperent, & excússo prióri ónere peccatórum, magnâ ánimi alacritáte pro virtúte labóres suscíperent, &

nullo quidem sénsili inhiárent, rebus autem ómnibus corpóreis effécti superióres, dona accíperent quæ versántur in intelligéntia: & Persa, & Sármata, & Maurus & Indus scirent ánimæ expiatiónem, & Dei poténtiam, & benignitátem ineffábilem, & fídei philosóphiam, & advéntum sancti-Spíritûs & córporum resurrectiónem, & dógmata vitæ immortális. Hæc enim ómnia, & his plura, barbarórum gentes initiántes piscátores in baptísmate, fecérunt philosophári.

℟. Confídimus de vobis, in Dómino, quóniam quæ præcípimus faciétis, * Ipsi enim scitis quemádmodum opórteat imitári nos. 2. *Thess.* 3. 4. 7. ℣. Judícium patris audíte fílii, & sic fácite ut salvi sitis. *Eccli.* 3. 2. * Ipsi enim. Glória. *Repetitur* ℟. Confídimus.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Ecce super montes, pedes evangelizántis & annuntiántis pacem: ℟. Célebra Juda festivitátes tuas, & redde vota tua. *Nahum.* 1. 15.

Psalmi de Dominica.

Antiphona 3. *toni*. a.

DEdit illi Dóminus in præcéptis suis potestátem, docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israël. *Eccli.* 45. 21.

Ant. 8. c. Adjuvábant eum fratres ejus, & præliabántur prælium Israël cum lætítia. 1. *Mach.* 3. 2.

Ant. 7. b. Dixit Rex: Quare non adóras Bel? Qui ait: Non colo idóla manufácta, sed vivéntem Deum, qui creávit cœlum & terram. *Dan.* 14. 3. 4.

Ant. 4. E. Trádidit eum.

Loco Cantici, Benedícite, *dicitur sequens Canticum.* *Baruch* 5. 1. *ad* 5.

EXue te, Jerúsalem, stolâ luctûs, * & vexatiónis tuæ.

Indue te decóre, * & honóre ejus, quæ à Deo tibi est sempitérnæ glóriæ.

Circúndabit te Deus diplóide justítiæ, * & impónet mitram cápiti honóris ætérni.

Deus enim osténdet splendórem suum in te, * omni qui sub cœlo est.

Nominábitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempitérnum: * pax justítiæ, & honor pietátis.

Exúrge, Jerúsalem, & sta in excélso: * & circúmspice ad Oriéntem.

Et vide colléctos fílios tuos ab oriénte sole usque ad occidéntem, * in verbo sancti gaudéntes Dei memóriâ.

Glória Patri.

Ant. Trádidit eum Rex in cárcerem, & erat ibi clausus; fuit autem Dóminus cum eo. *Gen.* 40. 20. 21.

...s. 5. 2. Rex accénsus irâ,
...nc crudéliùs desævit, &
...mundus óbiit, per ómnia
...ómino confidens. 2. Mach.
9. 40.

...pitulum. 2. Cor. 1. 5. 6.
...cut abúndant passiónes
Christi in nobis; ita & per
...istum abúndat consolátio
...ra: sive autem tribulá-
..., pro vestra exhortatióne
...lúte; sive consolámur, pro
...ra consolatióne.

Hymnus.

URSU peráċto quò rapit
ímpetus?
... te quiétis néscia cáritas?
...ic meta; tantis tolle factis
Eméritam, Peregríne, palmam.

...DERE vox hæc scílicet éfficax,
...is perórat dum cruor ártubus,
...uis hæc per arguménta testi
Crédere quis neget asseréntì?

... profutúri désine vérberis
...ctor; alto péctore mílitat
...ellátor ingens, mensque crescit
Corpóreis opulénta damnis.

...IGEM novéllum, dum caput éripis
...ánne, frustrà pérdere cógitas:
...n féminas hoc Christiános
Sánguine, mérgere quo labóras.

TE nostra Patrem si quid adhuc movent,
Nos è supérnis réspice sédibus;
Nos esse sudóris meménto
Esse tui sóbolem cruóris.

TE laudet unum, te Deus, ómnium
Vox una láudet, sive polo cohors
Triúmphat alto, sive duris
Bellat adhuc tua bella terris. Amen.

℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ℟. Ferrum pertránsiit ánimam ejus. *Ps.* 104. 18.

Ad Bened. *Ant.* 3. E. *Dupl.* Pater noster tentátus est, & per multas tribulatiónes probátus, Dei amícus effécttus est: sic omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles. *Judith* 8. 22.

Oratio.

DEus, qui nos de ténebris in admirábile lumen tuum per beátum Peregrínum vocáre dignátus es: fac, quæsumus, hujus sancti Mártyris & Pontíficis labóribus in Christo génitos, in Evangélio quod prædicávit immóbiles permanére; Per eúndem.

AD HORAS, *Psalmi de Dominica.*

AD PRIMAM, *Ant.* Dedit illi Dóminus.

Oratio, Deus, qui nos de ténebris, *suprà*, & Dómine sancte, Pater omnípotens, *sub una conclusione*.

CANON.
Ex Synodo Autissiodorénsi.
An. 1456.

OMnes & singuli sub excommunicatiónis pœna, diébus Domínicis, & áliis in civitáte & diœcési Autissiodorénsi festivári præcéptis, saltem Missæ íntegræ in suis Ecclésiis Parochiálibus intérsint; ceteráque divína officia, prout diéi solémnitas éxigit, audíre non omíttant.

AD TERTIAM, *Ant.* Adjuvábant eum.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. 4. 5.

ARma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, & omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, & in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium Christi.

℟. *breve*, Omnia sustíneo propter eléctos, * Allelúia, allelúia. ℟. Omnia. ℣. Ut & ipsi salútem consequántur. * Allelúia. Glória. ℟. Omnia. 2. *Tim.* 2. 10.

℣. Omnibus ómnia factus sum, ℟. Ut omnes fácerem salvos. 1. *Cor.* 9. 22.

AD SEXTAM, *Ant.* Dixit Rex.

Capitulum. *Eccli.* 34. 16.

QUi timet Dóminum nihil trepidábit, & non pavébit quóniam ipse est spes ejus.

℟. *breve*, Pósitus sum prædicátor & Apóstolus, & magíster Géntium: allelúia. ℟. Pósitu[s] quam causam h[...] * Allelúia. Glória [...] sum. 2. *Tim.* 1. 1[...]

℣. Labóro usque [...] quasi malè ópera[...] verbum Dei non e[...] 2. *Tim.* 2. 9.

AD NONAM, [...] cénsus irâ.

Capitulum. *Philip*[...]

NOn in vácu[...] neque in vác[...] vi; sed & si immo[...] crificium & obse[...] vestræ, gaúdeo & [...] ómnibus vobis: [...] tem & vos gaudé[...] gratulámini mihi.

℟. *breve*, Bonu[m] certávi, cursum c[...] * Allelúia, allelúia [...] ℣. Repósita est [...] justítiæ. * Alleli[...] ℟. Bonum. 2. *Tim*[...]

℣. Tu Deus m[...] oratiónem meam [...] hereditátem tim[...] men tuum. *Ps.* 6[...]

AD VESP[...]

Antiphona 7.

MIhi data es[t] in géntibus [...] investigábiles div[...] *Ephes.* 3. 8.

Psalmus, Dixit [...]

Ant. 1. *D.* Op[...] estis in Dómino, [...] sum Apóstolus, s[...] bis sum. 1. *Cor.* 9[...]

Psalmus, Con[...]

Ant. 4. d. Signa Apostolátus mei facta sunt super vos in omni patiéntia, in signis & prodígiis, & virtútibus. 2. *Cor.* 12. 12.

Psalmus, Beátus vir, 24.

Ant. 5. a. Dei ædificátio estis: secúndùm grátiam quæ data est mihi, ut sápiens architectus fundaméntum pósui. 1. *Cor.* 3. 9.

Psalmus, Laudáte púeri, 24.

Ant. 2. D. In Christo Jesu per Evangélium ego vos génui: rogo ergo vos, imitatóres mei estóte, sicut & ego Christi. 1. *Cor.* 4. 15. 16.

Psalmus, Lauda Jerúsalem Dóminum, 134.

Capitulum *Isai.* 51. 1. 2.

ATténdite ad petram unde excísi estis, & ad cavérnam laci de qua præcísi estis: atténdite ad Abraham patrem vestrum.

℞. Etsi córpore absens sum, sed * Spíritu vobíscum sum; gaudens, & videns firmaméntum ejus quæ in Christo est fidei vestræ. *Coloss.* 2. 5. ℣. Jurávit Dóminus fácere vos sibi pópulum: absit autem à me ut cessem oráre pro vobis. 1. *Reg.* 12. 22. 23. * Spíritu. Glória. *Repetitur* ℞. Etsi.

Hymnus.

DIVULSOS rábies quos modò spárserat,
Gemmas qui súperent, sédula cólligit
Hos artus pietas, servat & última
Munus nóbile séculis.

Hoc nos ergo caput nos venerábile
Os illud méritis figimus ósculis,
Nobis unde fides, unde fidélibus
Fluxit grátia córdibus.

SACRO spirat adhuc vértice sánctitas,
Hæc nos grandíloquo lingua siléntio
Quamvis muta docet. Vox ubi déficit
Sanguis dísserit éloquens.

HIC nos assíduus præco redárguit:
Quam sudóre sibi, quam sibi sánguine
Palmam quæsíerit, scílicet ótio
Nos sperémus inútili?

FERRO posse mori si modò non datur,
Castis posse datur vívere móribus;
Hostem quid stólidi quærimus? óbvia
Nosmet víncere láurea.

HANC tu, sancte Pater, tu dato láuream
Patri par sóboles, tu dató Spíritus,
Per quem dira valent frángere tártara,
Cœlum scándere Mártyres.
Amen.

℣. Deus non perdet à stirpe nepótes elécti sui: ℞. Et semen ejus qui díligit Dóminum, non corrúmpet. *Eccli.* 47. 24.

Ad Magníf. *Ant.* 5. F. Dupl.
Dedit Dóminus ipsi fortitúdi-

nem ut ascénderet in excélsum terræ locum, & semen ipsíus obtínuit hereditátem, quia bonum est óbsequi sancto Deo. *Eccli. 46. 11. 12.*

Oratio, Deus, qui nos de ténebris, *suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Non óccidet ultrà sol tuus, & luna tua non minuétur, quia erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam; pópulus tuus omnes justi. *Isai.* 68. 20. 21.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 3. g. Non sumus noctis filii neque tenebrárum: nos qui dicti sumus, sóbrii simus, indúti lorícam fidei. 1. *Thess.* 5. 5. 8.

Oratio, Deus, qui nos de ténebris, *suprà ad Laudes*, & Véritas, *sub una conclusione.*

DIE XVIII.

S. CORCODOMI, PRIMI Diaconi Ecclesiæ Autissiodorensis

Commemoratio.

Pridie, POST VESPERAS, *Ant.* Erunt, ℣. Filii, *Oratio*, Adésto Dómine, xlv.

Fit etiam Commemoratio S. Eugeniæ virginis & martyris, Ant. Vincénti, ℣. Heréditas, lviij. *Oratio*, Deus, qui inter cétera, lix.

Post Laudes Matutinas, *Ant.* Multi, ℣. Dómini est, *Oratio*, Adésto Dómine, xlv.

Deinde S. Eugeniæ, *Ant.* Factus est, ℣. Deus præcínxit me, *Oratio*, Deus, qui inter cétera, lix.

In die POST VESPERAS *Ant.* Dóminus, ℣. ... *Oratio*, Adésto Dómine ...

Non fit Commemoratio ... geniæ.

DIE XX.

SANCTI BAUDELII Nemausensis martyris

Commemoratio.

Pridie, POST VESPERAS *Ant.* Qui vícerit, ℣. ... viij. *Oratio*, Deus, qui ... tum, xj.

Fit etiam Commemoratio S. Austregisili, Biturigensis episcopi, Ant. Respéxit, ℣. ... vit, xxj. *Orat.* Quæsumus ...

Post Laudes Matutinas *Ant.* Dóminus, ℣. Gló... tus sum, *Oratio*, Deus ... beátum, xj.

Deinde S. Austregisili ... In bonitáte, ℣. ... *Oratio*, Quæsumus, xxv.

DIE XXI.

SANCTI VALERIANI Autissiodorensis presbyteri

Commemoratio.

Pridie, POST VESPERAS *Ant.* Sanctificábor, ℣. ... dótes, xl. *Oratio*, D... Deus, xliij.

Post Laudes Matutinas *Ant.* Euge, ℣. Immoli... *tio*, Dómine Deus, xlii...

Vespera de Festo sequenti.

DIE XXII.

In Festo

S. ROMANI SOLIT...

Semiduplex.

Omnia de Communi S... nachorum, xlvj.

Oratio, Omnípotens, l.

Fit Commemoratio S. Helenæ virginis Autissiod. Ant. Obaudite, ℣. Divíni, lxj. *Oratio*, Deus, qui habitáculum, lxiv.

Lectio iij.

Ex 1. *Seculo Benedict. & vita S. Amatoris apud Bollandum*, 1. *Maii.*

ROmánus in pago Autissiodorénsi, loco qui Drogus ab antíquis appellátur, non longè à fonte percélebri, mónachi vitam egit, & ad amórem vitæ solitáriæ plúrimos exémplo traxit. Cùm sanctitáte clarus, in Dómino obdormiísset, multis etiam post óbitum effúlsit miráculis. Corpus ejus è própria basílica in Ecclésiam sancti Amatóris primò translátum; póstea, sedénte Heribáldo pontífice, in cœnóbium sancti Germáni honorificè delátum est. Ibi cùm áliquot annis quievisset; petenti Ansegíso, Senonénsi præsuli, Walæ epíscopi Autissiodorénsis fratri, ab Hugóne abbáte sacri córporis pars major concéssa fuit; & póstea várias in Ecclésias urbis Senonénsis deportáta. Hâc étiam die in vetustíssimis Martyrológiis notátur depósitio & translátio beátæ Helenæ vírginis Autissiodorénsis, quæ sedénte sancto Amatore virtútibus ac miráculis effúlsit.)

Fit Commemoratio S. Helenæ, Ant. Gaudens, ℣. Sitívit, lxiij. *Oratio*, Deus, qui habitáculum, lxiv.

Fit Commemoratio S. Desiderii, Lingonensis episcopi & martyris, Ant. Qui vícerit, ℣. Vincénti, viij. *Oratio*, Deus, cujus grátia, xj.

DIE XXIII.

SANCTI DESIDERII, Lingonensis episcopi & martyris

Commemoratio.

Post Laudes Matutinas, Ant. Dóminus, ℣. Glorificátus sum, *Oratio*, Deus, cujus grátia, xj.

Vespera de Psalterio.

Fit Commemoratio SS. Donatiani & Rogatiani, Ant. Communicántes, ℣. Viríliter, xiv. *Oratio*, Deus, qui in córdibus, xvij.

DIE XXIV.

SS. DONATIANI & Rogatiani, Nannetensium martyrum

Commemoratio.

Post Laudes Matutinas, Ant. Beáti, ℣. Multæ, *Oratio*, Deus, qui in córdibus, xvij.

Vespera Feriales.

Fit Commemoratio S. Urbani, Ant. Qui vícerit, ℣. Vincénti, viij. *Oratio*, Omnípotens, xj.

DIE XXV.

S. URBANI, PAPÆ & martyris

Commemoratio.

Post Laudes Matutinas, Ant. Dóminus, ℣. Glorificátus, *Oratio*, Omnípotens, xj.

Vespera de Festo sequenti.

DIE XXVI.
In festo
SANCTORUM PRISCI
& sociorum, martyrum.
Duplex-majus.

Omnia de Communi plurium Martyrum, xiij. exceptis quæ sequuntur.

IN PRIMIS VESPERIS.
Hymnus.

STRAGES quanta! sacro flúmina sánguine
Nam cur tanta ruunt? quod fuit his scelus?
Fecit sola nocéntes
Nullo crimine sánctitas.

MAGNORUM spécimen nóbile Mártyrum,
Omnes, Prisce, refers unus & ánteis,
Collum súbdere primus
Sævis ause secúribus.

NEC tu, Cotte, minor, quem nihil ímpia
Terrent jussa sacrum quin rápias caput,
Et cum divite præda
Fur laudábilis ávoles.

AT non silva teget; sæva furéntium
Te mox assequitur turma satéllitum:
Dum fers Mártyris artus,
Tollis præmia mártyris.

TANTO queis déderas víncere præmio,
Nos exémpla, Deus, grándia fac sequi:
Fac sentíre poténtum
Nos suffrágia Mártyrum.

TRINUS qui páriter, qui Deus unus est,
Laus indivíduo ... mini;
Tanto Númine pl...
Vincunt fúnera ...
res. Amen.

℣. In témpore tribul... adjuvábit eos Dóminu... liberábit eos. *Ps.* 36. ...

Ad Magníficat, *An...* Béstia fáciet advérsu... bellum, & vincet illos, ... det eos: & córpora eó... cébunt in platéis: & ... de pópulis & génti... córpora eórum non si... ni in monuméntis. *A...* 7. 8. 9.

Oratio, Da pópulo ... *frà ad Laudes.*

AD OFFIC...
NOCTURNU...

Hymnus, Strages ... *suprà in primis Vesper...*
Psalmi de Feria.

IN I. NOCTU...
Lectiones de Scrip... currente.

IN II. NOCTU...

Ant. 3.a. Zelátus e... & exclamávit dicens... qui zelum habet legis... testaméntum, éxeat p... fugit ipse, & reliquer... cúnque habébant. 1. ... 26. 27. 28.

Ant. 4. d. Sapiénti... ópera eórum in ... sancti. Iter fecérunt ... sérta, quæ non habit... & in locis desértis ... casas. *Sap.* 11. 1. 2.

Ant. 5. E. Singulo...

non clypei & hastæ
.e, sed sermónibus
& exhortatiónibus.
15. 11.
ıus Dóminus, & con-
n die tribulatiónis;
ens sperántes in se.
ı. 7.

Lectio iv.

ı *actis apud Bolland.*
Episc. Autissiod. apud
Chartis capituli Au-
& Processs. verb.
sequénte Christiános
ıreliáno, Priscus,
hristi suos ut fúge-
nonéntis memor,
ınti sociórum núme-
anórum Vesuntiónis-
ıs egréssus est. Elápsi
Cocíacum Autissio-
agri vicum, densis
ırum umbris opácum
ıt. Ibi divínis opéri-
atióni diu noctúque
ıtes, deprehéndit
r milítiæ præféctus.
tibus, ut gentílium
olárent, nihil omit-
ıes, hortánte Prisco,
estitérunt.
i regis dixérunt ad
stitis & nunc adhuc?
úndùm verbum re-
vétis. Et dixérunt:
émus: * Moriámur
. simplicitáte nostra.
2. 33. 34. 37. ℣. Una-
evavérunt vocem ad
dixérunt: Dómine,
ı minas eórum. *Act.*
* *Moriámur.*
Æstiva.

Lectio v.

VAnos & írritos erga sanctam multitúdinem conátus advértens Alexánder, Priscum gládio pércuti præcépit; ceterósque eádem senténtiâ trucidátos, cum Prisci córpore in púteum prójici jussit, die vigésimâ sextâ Maii, circa annum ducentésimum septuagésimum quartum. Prisci caput unus ex sóciis, Cottus nómine, sublátum, cùm per déviam solitúdinem fúgiens asportáret, ab insequéntibus comprehénsus quarto ab urbe Autissiodorénsi milliário, & juxta viam Régiam interféctus, ibi à fidélibus cum Prisci cápite sepúltus est. Sacrum illud caput, reveláente Deo, cùm invenísset beátus Germánus, eódem in loco Ecclésiam extrúxit, quæ étiam nunc sancti Prisci nómine gaudet. Ducéntos círciter post annos beátus Desidérius, Autissiodorénsis epíscopus, Cotti corpus repértum, in túmulo prope Prisci caput inclúsit. Século décimo quinto Joánnes Baltétius præsul idem corpus in theca inauráta honorificéntiùs collocávit.

℟. Decolláti propter testimónium Jesu, & propter verbum Dei, non adoravérunt béstiam, neque imáginem ejus; * Et vixérunt, & regnavérunt cum Christo. *Apoc.* 20. 4. ℣. Impius occídit eos in una die, & in púteum magnum

ac celeberrimum cœnobium, quod ſancti Aunárii ævo monaſtérium Cociacénſe ad Sanctos vocabátur, & bellis ſequéntibus pénitùs delétum eſt. Licèt plúrimæ Sanctórum relíquiæ vária in loca deportátæ fuiſſent; anno tamen milléſimo quadringentéſimo ſexagéſimo ſexto Petrus de Longólio epíſcopus Autiſſiodorénſis Eccléſiam Cociacénſem ritu ſolémni perlúſtrans, Mártyrum óſſibus ingéntes quinque capſas complévit, & plúribus Eccléſiam Cathedrálem ditávit. Quæ pígnora, heréticis eam vaſtántibus, diſſipáta ſunt. Hanc jactúram ut ſarcíret Petrus Bróccius, anno milléſimo ſexcentéſimo ſexagéſimo ſecúndo, unum ex illis óſſibus ab Eccléſia Cociacénſi ad Ca-

IN III. NOCTU

Léctio ſancti Evangél
dùm Matthæu

Lectio vij. *c.* 10, 23.

IN illo témpore; D
ſus diſcípulis ſuis: C
ſequéntur vos in civit
fúgite in áliam. Et rél

Homília ſancti Ath
epíſcopi.

*In apolog. de fuga ſu
medium.*

IPſum Verbum pro
homo factum, du
rerétur, ſeſe occultár
que perſecutóres fúg
insídias declináre v
Sancti autem hâc à S
accéptâ normâ... cùm
sùs perſecutóres dece
aufugiébant, uti fas
dumque ab illis perq
tur, ſeſe abdébant. C

ficáre & vivificáre, ídeo ad finem usque expectárunt, ut ait Apóstolus: [Circumeúntes in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, in speúncis & in cavérnis terræ laténtes,] donec definítum mortis tempus adveníret, aut qui tempus definíerat Deus eos alloqueréur, ac insidiatóres sedáret, aut certè persecutóribus persecutiónem patiéntes tráderet, ut sibi cóngruum visum foret.... Si quando verò dum fúgerent, convérsi deínde quæréntibus sese offérrent, non témerè hoc agébant; nam religiósi cùm essent, jussu Spíritûs-sancti occurrébant illis: quo pacto obsequéntiam alacritatémque suam commonstrábant.

Lectio ix. *Post pauca.*

NOn præ formídine fugiébant, absit; imò pótiùs fuga illis pro certámine & meditatióne mortis erat. Sed rectè sibi consuléntes, hæc duo servábant, ut scílicet nec seípsi témerè offérrent; (fuísset enim illud mortem sibi consciscere, propriæque necis reum fieri...) neque in ignáviæ crimen incúrrere vellent, quasi se pudéret fugæ ærúmnas ipsâ morte duriores gravioresque perférre. Nam qui mórtuus est, misériis levátur: qui verò fugit, cùm quotídie ánxius inimicórum expéctet incúrsus, mortem fugâ leviórem exístimat. Quaprópter qui in fuga intéreunt, haud inglórii moriúntur, sed ipsi quoque glóriam consequúntur martyrii.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Laudáte gentes pópulum Dei; ℟. Quia sánguinem servórum suórum ulciscétur. *Deut.* 32. 43.

Psalmi de Feria.

Hymnus.

FElix prome dies; prome recónditas
Hoc in tempus opes. Martyribus sui
Jam reddántur honóres,
Jam terris decus Aútricis.
Hæc, Germáne, tuis débita flétibus
Dives gaza Deo pródiit índice;
Ingens unde fidéli
Spes & præsídium gregi.
Sparsos tu lápides cólligis: hinc domus
Ipso digna domus constrúitur Deo:
Addit spléndida Priscus
Sacro cúlmina vértice.
Astris quanta præit luna minóribus,
Hic tantùm sócios innumerábiles
Claro nómine vincit
Sacris præses in ædibus.
Sacro sudat adhuc área sánguine.
Quæ spectas, Deus his ínsidet óssibus;
Ingressúre, prophani
Sordes élue péctoris.

Hic ne degéneres nos cruor árguat ;
Illis unde vigor, nos, Pater óptime,
Fac victrícis inúndent
Nos & flúmina grátiæ.
Sit laus trine, tibi, sit Deus única ;
Quo noscúnque tuos cármine Mártyres,
Hoc te pángimus ipso,
Rex & glória Mártyrum.
Amen.

℣. Cum Dómino sanctórum míllia ; ℟. Omnes sancti in manu illíus sunt. *Deut.* 33. 2. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f. Tantam habéntes impósitam nubem téstium, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen. *Hebr.* 12. 1.

Oratio.

DA pópulo tuo, quæsumus Dómine, de sanctórum Prisci & Sociórum ejus glorióso certámine lætári : ut qui terras íncolunt tot Mártyrum sanguine impinguátas, eórum perpétuis mereántur fovéri præsídiis ; Per Dóminum.

A D V E S P E R A S.

Psalmi de Feria.

Hymnus, Felix prome dies, *suprà in Laudibus.*

℣. In multitúdine electórum habébit laudem : ℟. Et inter benedíctos benedicétur. *Eccli.* 24. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. *Sit* memória illórum in benedictióne : & ossa eórum púllulent de loco suo : & nomen eórum permáneat in

Eccli. 46. 14. 15.

F E S T A J

D I E I

In festo

SS. POTHINI,
nensis episcopi,
virginis, & Soci
tyrum.

Semiduplex

De Communi plur tyrum, xiij.

Oratio, Deus, q
dibus, xvij.

Pridie Post V E
fit Commemoratio
cellini presbyteri, &
tista, martyrum, *A*
℣. Multæ, *Oratio*,
tuórum, xvij.

Ex Epistola Ecclesiá
nénsis & Lugdu
Ecclésias Asiæ & P
Apud Euseb. Hist. lib

Lectio ij.

BEatíssimus Po
episcopátum L
sis Ecclésiæ a
bat nonagenário maj
pore ádmodum inf
præséntem quidem
imbecillitátem ægrè
trahens, céterum pr
táte imminéntis ma
rábili alacritáte áni
tus, ad tribúnal fereb
látus ígitur à milit
búnal, prosequénti
Magistrátibus civitáti
vérsâ plebe váriis e
matiónibus impetén
quam ipse Christus

idit testimónium. In-
is verò à Præside,
esset Christianórum
espóndit : Si dignus
cognósces. Post hæc
illo humanitátis res-
tátus, atque innúme-
; affèctus est : cùm ii
qui própius astábant,
& pugnis illum con-
è appéterent; qui ve-
is distábant, quidquid
m erat, in ipsum con-
Exínde vix adhuc spi-
cárcerem projéctus
lémque post bíduum
exhalávit.

Lectio iij.

úrus neóphytus, &
actus diáconus Vien-
cum Blandína ancílla
que áliis ducti sunt
s in amphitheátrum,
cum spectáculum. Et
quidem ac Sanctus
ormentórum génera
theátro subiérunt. Hi
ximo certámine per-
ùm vitálem spíritum
axíssent, tandem ju-
it: Blandína verò ad
ispénsa, béstiis objé-
úmque nulla tunc bé-
is illíus attigísset, de-
x stípite, rursus in
i conjícitur, in áliud
i reserváta. Ineúnte
apud nos mercátu,
beatíssimos Mártyres
ial addúci jussit tan-
theatráli *pompa eos
stentans.* Cúmque il-
los dénuo interrogásset, qui-
cúnque cives Románi repérti
sunt, cápite truncáti, réliqui
tráditi sunt béstiis. Post hos
omnes último tandem specta-
culórum die beáta Blandína
ómnium postréma, post fla-
gra, post ferárum vellicatió-
nes, post sartáginem, retículo
inclúsa, tauro objécta est; à
quo diu in altum jactáta, tan-
dem & ipsa víctimæ instar ju-
guláta est.

Post Laudes Matutinas, fit Commemoratio SS. Marcellini & Petri, Ant. Communicántes, ℣. Viríliter, xiv. *Oratio*, Mártyrum tuórum, xvij.

Vespera, à Capitulo de Festo sequenti.

DIE III.

In festo

S. CLOTILDIS, REGINÆ
Francorum.

Semiduplex.

De Communi SS. Viduarum, lxxij.

Pridie IN VESPERIS, *Oratio*, Réspice, *infrà*.

Pro Commemoratione SS. Pothini, Blandinæ, & Sociorum, Ant. Datæ sunt, ℣. Lætítia, xviij. *Oratio*, Deus, qui in córdibus, xvij.

Lectio ij.

Ex Hist. Franc. & Heric. lib. 1. & 2. miracul. S. Germani apud. Labb.

CLotíldis Chilperíci Burgundiónum regis fília, post paréntum necem, à pátruo Gundobáldo rege

educáta, Clodovéo adhuc éthnico in cónjugem trádita est. Cùm primogénitum peperísset, eum, tolérante magis quàm approbánte Clodovéo, baptizári jussit. Quo infánte in albis defúncto, id ægrè ádmodum tulit Clodovéus, ac baptísmo imputávit. Alterum filium Regína cùm genuísset, hunc quoque baptizári vóluit. Qui cùm ægrotáre cœpísset, affirmánte rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus convaluit. At Regína non cessábat hortári virum, ut abjéctâ idololatriâ, Deum verum cóleret: sed ille superstitióni Francórum adhærére non déstitit; donec in expeditióne Alamánnica inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occúrrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium à quo Rex fidem edóctus, baptizátus est, & chrísmate sacro inúnctus.

Lectio iij.

CUm urbs Autissiodorénsis in potestátem Clodovéi devenísset circa annum quingentésimum, mox Regína supra túmulum beáti Germáni insígnem extrúxit Basílicam. Hujus Dedicatióni adésse vóluit Lupum è superióri Burgúndia præsulem, qui sanctitáte clarus illic óbiit, ac sepúltus est. Post mortem Clodovéi Túronos ádiit Clotíldis; ibíque ad sepúlcrum sancti Martíni summâ pietáte réliquum vitæ exêgit, pernox in vigíliis, eleemósynis, aliísque piis opéribus inténta, munífica erga Ecclésias, & monastéria. Tandem plena diérum, Túronis migrávit ad Dóminum: & Parísios inter psallentium choros transláta, sepúlta est à filiis Childebérto & Clotário régibus, ad latus Clodovéi, in sacrário Basílicæ beatórum Petri & Pauli, ubi corpus sanctæ Genovéfæ quiéscit.

Oratio.

REspice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benígnus impérium; & quibus per devótam sanctæ Clotíldis instántiam donum fidei contulísti, iísdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum Christiánæ pietátis affectum; Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum.

Die VI.

In festo

SANCTI CLAUDII,

Vesuntini episcopi.

Semiduplex.

De Communi S. Pontificis, xx.

Oratio, Quæsumus, xxv.

Lectio iij.

Ex Seculo 2. Benedict.

CLaúdius, Vesuntionénsis epíscopus subscrípsit Concílio Epaonénsi, anno Christi quingentésimo

io séptimo, & Concílio
unénsi, anno sequénti;
ibus multa circa disci-
m Ecclesiásticam egré-
incíta sunt. Cùm sedem
nnos septem summa cum
tenuísset, abdicáto epis-
:u, ad Jurénse monasté-
se cóntulit, ubi moná-
instítúti régulam amplé-
:st. Injurióso illíus cœ-
sanctíssimo abbáte vitâ
o, ómnium votis expetí-
in ejus locum suffé̃ctus
:ui monastério per annos
uagínta deínceps præ-
tráditur. Dénique longa
pátia eménsus, & méri-
enus ábiit ad Dóminum
Christi quingentésimo
ésimo primo. Corpus
n Jurénsi monastério se-
m est, & usque nunc in-
ptum, & íntegrum ser-
in eódem monastério,
ob ejus sanctitátis cele-
em à séculis áliquot san-
laúdii nomen óbtinet.

Die VIII.

In festo
MEDARDI,
viomensis epíscopi, &
ILDARDI,
otomagensis epíscopi.

Simplex.

Communi plurium SS.
ficum, xxvij.

idie In Vesperis,
pitulo fit de hoc Festo.
Orationem fiunt Suffra-
omnibus Sanctis, ut in
erio, 137.

Lectio iij

Ex vita S. Medardi, & S. Gildardi, & aliis.

MEdárdus, apud Salentíacum in pago Viromanduénsi natus, à paréntibus piè instítútus est, & à Viromanduénsi Epíscopo in Clericórum númerum ascríptus. Crescéntibus cum ætáte méritis & doctrínâ, présbyter consecrátus, Viromanduórum episcopátum, multórum assíduis précibus victus, regéndum suscépit; ac sedem, eò quòd Augústa Viromanduórum à Vándalis & Hunnis evérsa esset, Noviómi in óppido muníto collocávit. Interim sanctus Eleuthérius, Tornacénsis epíscopus móritur. Post cujus exéquias, cùm Clerus & pópulus Tornacénsis Medárdum sibi dari epíscopum postulássent, sancto Remígio, ceteríque provínciæ Epíscopis annuéntibus, Rege & procéribus suâ autoritáte rem promovéntibus, utriúsque Ecclésiæ curam suscépit, Episcopális sedis honóre utríque serváto, quamvis Tornacénses ab eo témpore usque ad Simónem per annos círciter sexcéntos, non álios quàm Novioménses Epíscopos habúerint. Flandros, gentem tunc ferócem, convértit ad Christum. Obiit anno círciter quingentésimo quadragésimo quinto: eúmque Clotárius summo cum honóre

apud Suessiónas sepelíri jussit. Gildárdus verò circa annum quadringentésimum octogésimum octávum Rotomagénsis Ecclésiæ régimen suscépit, & anno undécimo supra quingentésimum, Concílio Aurelianénsi primo intérfuit. Corpus ejus sepúltum fuit Rotómagi in Ecclésia quæ nunc dícitur ad sanctum Gildárdum, unde póstea Suessiónem ad Sancti Medárdi Basílicam translátum est.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Suffragia de omnibus Sanctis, ut in Psalterio, 136.

Hoc Officium terminatur post Nonam.

DIE X.

In festo

SANCTI CENSURII,

Autissiodorensis epíscopi.

Semiduplex.

De Communi S. Pontificis, xx.

Oratio, Omnípotens Deus, xxv.

Lectio ij.

Ex vita S. Germani per Constant. Hist. Episc. Autissiod. apud Labb. Epistola. Sidon. Apollin. Heric. lib. 2. mirac. S. Germani, & process. verb. an. 1636.

BEátus Censúrius post annos, à tránsitu sancti Germáni, círciter vigínti quinque, ad sedem Autissiodorénsem evéctus est. Prædecessórum suórum vestígiis assíduè inhærer tum méritis, & insig flóruit. Quam sanc mam, dum víveret, fúsam testátur Sidón linaris. Meridionále rum partes dum va thicæ deprædatióni multos ad Diœcé confugiéntes benígn & ómnibus caritát prosecútus est.

Lectio iij.

CUm beáti Germ jussu sancti Patié dunénsis epíscopi, su ligéntiâ scripsísset tius présbyter pietá dítâ sinceritáte noti eo obtínuit Censú públicam lucem v Demum sanctitáte & nórum óperum gén látum, Deus ad ætér evocávit anno ætá gésimo octávo, die mâ, ineúnte século s tius à beáto Germá Basílica sepúltus e primo sepultúræ lc tus ad nonum usque Quo témpore cùm S córpora ibi cóndita mulum sancti Ge cryptis novis collo Censúrii sarcóphag vam delátus est: nus ejus ossa quiés excéptis quæ illustrí suli Seguiério ac álii legúntur.

Vespera de Festo

DIE XI.
In festo.
NABÆ, GENTIUM
Apostoli.
Duplex-minus.
de Communi Apostolo-
exceptis quæ sequuntur.
IN VESPERIS, *non di-*
sponsorium.
us. *Santol. Vict.*
:o datur quiéscere,
ris relíctis, Bárnaba :
is hæc affert tuis
lies labóribus.
M propter, agro vén-
ito,
adúcas déseris,
repéndens fénore
lus ipse fit tuus.
sacra per jejúnia,
licas inter preces,
: sancto-Spíritu;
creáris núntius.
s non adis mundi pla-
as,
bórum párticeps?
us ambo spíritus,
a junxit cáritas.
M vestra gens Christi
dem
béllis répulit,
itántes bárbaris
s illam géntibus.
, Christe, nostris se
uum
men offert méntibus,
ne noctis suæ
e donum réspuant.
sit & trino Deo
a laus, summum decus,
te qui nos ad *suæ*
vocávit glóriæ. Amen.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & paúperem ;
℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *D.** Barnábas (quod est interpretátum fílius consolatiónis,) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium ante pedes Apostolórum. *Act.* 36. 37.

Oratio, Deus, qui beátum Bárnabam, *infrà ad Laudes.*

Fit Commemoratio S. Censurii, Ant. Beatificávit, ℣. Dedit, xxvj. *Oratio*, Omnípotens, xxv.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Actis Apost. & Usuardo.

BArnabas, qui & Joseph, Levítes, Cyprius génere, agro véndito quem possidébat, prétium áttulit ad pedes Apostolórum : ad quos & póstea Paulum addúxit recèns convérsum. Jerosólymis Antiochíam missus ab Ecclésia, quæ accéperat quosdam ibi discípulos Dóminum Jesum Græcis annuntiásse, cùm vidísset grátiam Dei, gavísus est, & hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. Proféctus est inde Tarsum ut quæreret Paulum, quem cùm invenísset, perdúxit Antiochíam : & annum totum conversati sunt ibi in Ec-

cléſia, & docuérunt turbam multam; ita ut cognominaréntur primùm Antiochíæ diſcípuli, Chriſtiáni.

Lectio v.

ORtâ fame ab Agabo prædíctâ, colléctas eleemóſynas ad fratres in Judæa habitántes, cum Paulo détulit. Quo expléto miniſtério, revérſi ſunt, aſſúmpto Joánne, cui cognómen erat Marcus. Cùm autem Antiochíæ in Eccléſia cum céteris Prophétis & Doctóribus miniſtrárent Dómino, & jejunárent, dixit Spíritus-ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod aſſúmpſi eos. Tunc jejunántes, & orántes, imponentéſque eis manus, dimiſérunt illos. Itaque Seleúciam venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætérea urbes regionéſque peragrárunt, prædicántes Evangélium, & conſtituéntes per ſíngulas Eccléſias Preſbyteros.

Lectio vj.

CUm autem Lyſtris propter claudum à Paulo ſanátum pro diis haberéntur, vocaréntque turbæ Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium, vix deterruérunt turbas ne ſibi immolárent. Revérſi Antiochíam, ortâ ibi ſeditióne propter Judæos, qui volébant gentes ad Deum convérſas circuncídi, rem ad Apóſtolos retulérunt, qui in Concílio Jeroſolymitáno ſuper ea re decrétum ſtatuérunt, remiſerúntque eos ad Eccléſiam Antiochíæ, adjúnctis Judâ & Silâ, ſcribéntes per manus eórum. Poſtrémò Bárnabas digréſſus à Paulo, unà cum Marco navigávit in Cyprum. Multis demum perfúnctus pro Chriſto labóribus, glorióſo fine quiévit. Refert Alexánder Cyprius corpus ejus in ínſula Cypro, Zenóne imperánte, repértum eſſe, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipſíus Bárnabæ manu conſcríptum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. c. 10. 16. ad 22.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum. Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes, & ſimplíces ſicut colúmbæ. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 34. in Matt.

CUm Dóminus omnem ſolicitúdinem à diſcipulórum córdibus ejécerit, & oſtenſióne ſignórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis ſeculáribus alienátos, & ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit; tum dénique eventúra illis advérſa prædícit.... Multa enim ex hac prædictióne cómmoda conſequebán-

imùm, ut ejus præsciénn edíscerent. Deínde, o suspicarétur ex magíirmitáte tam grávia ma:éndere. Prætérea, ne passúri erant, súbitò ac átò perturbaréntur. Déne cùm ista sub ipsum tempus audírent, per:ntur.

viij. *Post pauca.*

verò, ut intélligant no-ı hoc esse belli genus, & ım præliándi morem, os nudos mítteret, unâ ; túnicâ, sine cálceis, 'ga, sine zona & pera, :cipiéntibus ali jubéret; cit hìc dicéndi finem, explicábilem virtútem ›róferens; Etiam sic, inquit, mansuetúdimen óvium osténdite, is ad lupos itúri, nec iter ad lupos, sed étiam lio lupórum; (neque vium tantùm mansuen habére jubet, sed colúmbæ simplicitáic enim virtútem meam è osténdam, cùm ab lupi superabúntur; & s illæ sint in médio lu-, & innúmeris mórsiréntur, non modò non ptæ fúerint, verùm llos dejécerint.

Lectio ix.

jus certè atque mirabíus est, mentem advern commutáre, & *ánidivérsum transférre*, quàm illos occídere; præsértim cùm duódecim tantùm essent, & lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur qui contrária faciéntes, tanquam lupi in adversários rúimus. Nam quándiu oves fuérimus, víncimus; etiámsi mille circúmstent lupi, superámus & victóres sumus: quòd si lupi fuérimus, víncimur; tunc enim à nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Act. 11. 23. 24.

HOrtabátur Bárnabas omnes in propósito cordis permanére in Dómino; quia erat vir bonus, & plenus Spíritu-sancto, & fide.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. E. Erant in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres, in quibus Bárnabas: ministrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus-sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam, in opus ad quod assúmpsi eos. *Act.* 13. 1. 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam plenum fide & Spíritu-sancto, ad opus vocatiónis & conversiónis géntium assúmere dignátus es: concéde ut mémores óperis & caritátis ejus, dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur; Per eúndem

Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúsdem Spíritus-sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

AD VESPERAS.

Capitulum. Act. 13. 45. 46.

JUdæi contradicébant his, quæ à Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, & indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ; Ecce convértimur ad gentes.

Non dicitur Responsorium.

Hymnus, Cœlo datur quiéscere, *suprà in primis Vesperis*.

℣. Glorificábant gentes verbum Dómini; ℟. Et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. *Act.* 13. 48.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15. 26.

Oratio, Deus, qui beátum Bárnabam, *suprà*.

DIE XIV.

In festo.

S. BASILII MAGNI, Cæsariensis episcopi, & Ecclesiæ doctoris.

Semiduplex.

De Communi SS. Doctorum, xxxij. *Oratio*, Omnípotens ætérne Deus, xxxvij.

Lectio ij.

Ex S. Basilii vita ac & aliis Autorib

BAsílius, Cæsa Cappadócia nat pter doctrínæ & excelléntiam cognomé gnus, cùm Cæsaréæ & tii lítteris óperam d Athénas venit; ubi cu gório Theólogo sanć cítiæ fœdus iniit. Rev pátriam, cùm sanctæ M vírginis soróris suæ renuntiáre mundo sta in Ægyptum, Palæstina lesyriam, & Mesopo iter fecit, Solitários in Deínde in erémum P céssit: ubi cóndito m rio, & collocátis jux chorétas Cœnobítis; r cas régulas constítuit. Eusébio Cæsaréæ in C cia epíscopo présbyte invítus, consecrátur. jus póstea malévolun ánimum, íterum in Pc túdinem se recépit: ur saréam revocátus est tò pòst, ut Eusébium i cutióne Valéntis imp Ariáni laborántem, in l administratióne adjuvá summa annónæ caritát peres Cæsaréæ in unu tos sustentávit; suis éti nibus cibos minístrans verbi divíni pábulo co Eusébio inter manus e fúncto, annisténte Gre Gregórii Naziazéni

gátus est, & quartâ déci-
ie Júnii ordinátus.

Lectio iij.

Alénte íterum in Cathó-
icos sæviénte, Modéstum
præféctum extréma sibi
ántem, tantâ libertáte
ssit, ut pertérritus ille di-
Nemo me ad hunc usque
ita allocútus est. Cui Ba-
: Neque enim forsan in
opum incidísti. Admirá-
ntam ánimi fortitúdinem
stus, Valéntem adit;
rátor, inquit, ab hujus
siæ Antístite victi sumus:
supérior est, sermónibus
or, & verbórum blandí-
tior. Cùm ígitur Valens,
tibus Ariánis, Basílium
re statuísset, & jam exí-
réto esset subscriptúrus,
n ejus Deus mirabíliter
iit. Modéstum, ingra-
ite morbo, ut sibi ignós-
deprecántem, sanitáti
it. Ecclésiæ Orientális ab
is vexátæ, & Antioché-
ídio scissæ calamitátibus
tus, egit apud sanctum
ásium, & álios Oriéntis
pos, ut auxílium ipsi ab
entálibus Epíscopis po-
nt. Mónachis leges san-
as totíque Ecclésiæ pro-
ósuit. Cœnóbia vírgini-
eo sacris eréxit; & pau-
s excipiéndis alendísque
limam extra civitátem
n constrúxit. Nihil pro-
bóres contínuos de vitæ
áte remísit. Stratus erat
humi léctulus: assíduæ vigí-
liæ, panis & sal pro obsónio,
& aqua pro potu. Ex qua vi-
véndi ratióne graves morbos
contráxit; quibus conféctus
óbiit primâ die Januárii has
inter voces: In manus tuas
comméndo spíritum meum.
Illi paulò post óbitum, con-
secrátum festum diem refert
ejus frater sanctus Gregórius
Nyssénus.

DIE XVI.

In festo
SS. CIRYCI ET JULITTÆ
matris ejus, martyrum.

Semiduplex.

De Communi plurum Mar-tyrum, xiij. *Oratio*, Mártyrum tuórum, xvij.

Pridie POST VESPERAS, *fit Commemoratio S. Felicis pueri, martyris in territorio Autissiod. Ant.* Qui vícerit, ℣. Vincénti, viij. *Oratio*, Præsta, quæsumus, xj.

Lectio iij.

Ex eorum Actis apud Ruinart. Teterio apud Bolland. 1. Maii, veteri Martyrol. Autissiod. & Hist. Episc. Autiss.

CIrycus & Julítta mater ejus, ex Lycaóniæ civitáte Icónio, génere nóbili nati, Tarsi, in Cilícia Diocletiáno imperatóre martyrium consummavérunt. Círicus triénnis infántulus, cùm Julíttæ matris cruciátus, quæ coram Alexándro præside, Christum libérrimè proféssa, crudis nervis immániter lace-

rabátur, implacábili ejulátu defléret; pedibúsque & mánibus Præsidi, qui eum génibus suis imposúerat, pro víribus obnítens, Christiánum se esse proclamáret; ab eo ex alto tribunáli in subjéctos gradus lapídeos projéctus, & contrítus, intériit. Julítta verò in ligno suspénsa, férreis péctinibus dilaniáta, pice bulliénti perfúsa, martyrii sui cursum cápitis obtruncatióne complévit anno círciter trecentésimo quinto. Celebérrima est per totam Gálliam sanctórum Martyrum memória; ex quo sanctus Amátor ex Orientáli peregrinatióne redux, eórum córpora Autissiodórum tránstulit. Hinc in várias Gálliæ partes peténtibus distribúta, plúribus Ecclésiis nomen dedérunt; atque in primis Ecclésiæ Nivernénsi, quæ Círici pignóribus à nobis locupletáta, eum sibi patrónum delégit. Hâc die beátus Felix martyr, apud Matríacum, diœcésis Senonénsis villam duodécimo ab urbe Autissiodorénsi milliário, passus est. Ibi diu quiévit in Oratório sui nóminis, ab Archembáldo Senonénsi præsule Canónicis Autissiodorénsibus concésso. Póstea in Ecclésiam sancti Germáni Autissiodórum translátus est.

Post Laudes Matutinas, fit Commemoratio S. Felicis, Ant. Dóminus, ℣. Glorificátus sum, *Oratio*, Præsta, quæsumus, xj.

DIE XIX.
In festo
SS. GERVASII
& Protasii, martyrum.
Semiduplex.

De Communi plurium Martyrum, xiij. *Oratio*, Deus, qui in córdibus, xvij.

Ex Epístola sancti Ambrósii epíscopi ad Marcellínam sorórem.

Lectio ij. *Epist.* 22. §. 7. 10.

PRíncipes pópuli, quos álios nisi sanctos mártyres æstimáre debémus, quorum jam in númerum diu antè ignoráti Protásius Gervasiúsque præferúntur, qui stérilem martyribus Ecclésiam Mediolanénsem, jam plurimórum matrem filiórum lætári passiónis própriæ fécerint & títulis & exémplis? Grátias tibi Dómine Jesu, quòd hoc témpore tales nobis sanctórum Mártyrum spíritus excitásti, quo Ecclésia tua præsídia majóra desíderat. Cognóscant omnes quales ego propugnatóres requíram, qui propugnáre possint, impugnáre non sóleant. Hos ego acquisívi tibi, plebs sancta, qui prosint ómnibus, némini nóceant. Tales ego ámbio defensóres, tales mílites hábeo; hoc est, non séculi mílites, sed mílites Christi.

Lectio iij. §. 11. 12. 13.

SAnctórum Mártyrum cognitiónem quam illi amisérunt, nos adépti sumus. Eruún-

..r nóbiles relíquiæ è sepúlcro ..gnóbili, ostendúntur cœlo ..rophæa. Sánguine túmulus ..madet, appárent cruóris triumphális notæ, inviolátæ relíquiæ loco suo & órdine repértæ, ..vúlsum húmeris caput. Nunc ..enes répetunt audísse aliquándo horum Mártyrum nómina, titulúmque legísse. Perdíderat cívitas suos mártyres, quæ rápuit aliénos. Etsi hoc Dei munus est; tamen grátiam quam tempóribus sacerdótii mei Dóminus Jesus tríbuit, negáre ..on possum: & quia ipse martyr esse non méreor, hos vobis Mártyres acquisívi. Succédant víctimæ triumpháles in locum, ..bi Christus hóstia est. Sed ille ..uper altáre, qui pro ómnibus ..assus est; isti sub altári, qui ..llius redémpti sunt passióne.

DIE XXII.

In festo

.. ALBANI MARTYRIS.

Simplex.

¶ *Hodie, si sit Sabbatum, vel* ..*eria* IV. *ante Festum* SS. *Eu*..*charistiæ, anticipabitur Vigilia* ..*Joannis-Baptistæ; de sancto* ..*utem Albano fiet tantùm* ..*ommemoratio.*]

De Communi unius Martyris, ..ij. *Orat.* Deus, qui beátum, xj.

Pridie POST VESPERAS, ..*t Commemoratio S. Paulini,* ..*Nolani episcopi, Ant.* Respéxit, ... Quæsívit, xxj. *Oratio,* ..eus, qui ómnia, *infrà.*

Deinde Suffragia de omnibus ..*anctis, in Psalterio,* 137.

Lectio iij.

Ex Beda lib. 1. *Hist. Constantio in vita* S. *Germani, & Chartis xij. & xiij. Secul.*

ALbánus in Británnia majóri natus, cùm adhuc pagánus esset, Cléricum quemdam Christiánum à persecutióne Diocletiáni fugiéntem hospítio recépit. Cujus mónitis & exémplo Christiánus efféctus, eúndem Cléricum inquiréntibus pro hóspite ac magístro pietátis ultro se trádidit. Cúmque Christi fidem constantíssimè profiterétur; post vérbera & acérba torménta, cápitis abscissióne martyrium complévit. Século quinto devíctis Pelagiánis, Deo grátias actúrus ad ejus túmulum se cóntulit beátus Germánus Autissiodorénsis, cum sancto Lupo Trecénsi. Factâ oratióne sepúlcrum aperíri jussit: Sanctórum relíquias, quas secum semper gerébat, in eo depósuit; & de loco ubi Mártyris effúsus fúerat sanguis, massam púlveris ábstulit adhuc cruóre rubéntem, Autissiodorúmque asportávit. Hinc in extrémo urbis vértice erécta est ædes sacra, Albáni ciméribus ditáta: quæ plúribus séculis summo in honóre apud omnes fuit, & Comítibus Autissiodorénsibus in Oratórium cessit.

Post Laudes Matutinas fit Commemoratio S. *Paulini, Ant.* In bonitáte, ℣. Státuit, xxv.

Oratio.

DEus, qui ómnia pro te relinquéntibus, & in hoc século céntuplum & in futúro vitam ætérnam promisísti; concéde propítius, ut sancti pontíficis Paulíni vestígiis inhæréntes, peritúra contémnere, & ad sola mansúra semper aspiráre valeámus; Per.

Deinde fiunt Suffragia de omnibus Sanctis, ut in Psalterio, 136.

Vesperæ Feriales de Psalterio.

DIE XXIII.

In Vigilia Nativitatis S. JOANNIS-BAPTISTÆ.

Officium de Feria occurrente, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Lectio prima & secunda de Scriptura occurrente; fiuntque ex tribus duæ.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *c.* 1. 5. *ad* 25.

FUit in diébus Heródis regis Judææ sacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía; & uxor illíus de filiábus Aáron, & nomen ejus Elísabeth. Erant autem justi ambo ante Deum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii epíscopi.

Expos. Evang. sec. Luc. lib. 1. §. 15. 16.

DOcet nos Scriptúra divína non solùm mores in iis qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére . dári; ut véluti transmíssa maculátæ puritátis heréd in iis quos vólumus laudá præcéllat. Quæ enim ália téntio hoc loco sancti Ev gelístæ, nisi ut sanctus Jo nes-Baptísta nobilitétur pa tibus, miráculis, móribu múnere, passióne? Sic ét sancti Sámuël mater Anna dátur: sic Isaac à parénti nobilitátem pietátis accé quam pósteris derelíquit. cérdos ítaque Zacharías, solùm sacérdos, sed étiam vice Abía, id est, nóbilis ter superióres famílias. uxor (inquit) ejus de fili Aáron.] Non solùm igit paréntibus, sed étiam à jóribus sancti Joánnis no tas propagátur; non sec potestáte sublímis, sed giónis successióne venerá Tales enim majóres ha débuit prænúntius Christ non repéntè concéptam à majóribus accéptam, & infúsam jure natúræ præd fidem Domínici viderét véntûs.

℟. *Evang.* Ait ángelus tímeas Zacharía, quó exaudíta est deprecátio tu * Uxor tua Elízabeth pári bi fílium; & † Vocábis no ejus Joánnem. *Luc.* 1. 13. xit Deus; Benedícam tuæ, & ex illa dabo tibi cui benedictúrus sum. *Ge* 15. * Uxor. Glória. † Vo

LAUDES MATUTINAS.
:untur Preces flexis geni-
ut in Psalterio, 135.

Oratio.

(?)æsta, quæsumus, omni-
potens Deus, ut família
er viam salútis incédat;
áti Joánnis-Baptístæ pre-
cursóris hortaménta sectándo;
ad eum quem prædixit, secúta
pervéniat Dóminum nostrum
Jesum Christum fílium tuum,
qui tecum vivit & regnat.

Ad Horas, dicuntur Preces flexis genibus, ut in Psalterio.

DIE XXIV.

IN NATIVITATE JOANNIS-BAPTISTÆ.

SEMISOLEMNE.

*:i hodie occurrat Festum
ucharistiæ, vel dies ejus
)a, Officium S. Joannis-
stæ transferetur in sequen-
'iem; tuncque de eo fiet
m Commemoratio ordi-
post secundas Vesperas
ucharistiæ.*]

PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Intiphona 1. *toni. f.*

Um sacerdótio funge-
rétur Zacharías, appá-
ruit illi Angelus Dó-
, stans à dextris altáris
si. *Luc.* 1. 8. 11.

:*t.* 3. E. Ait: Ne tímeas
aría, exaudíta est deprecá-
a: & uxor tua Elísabeth
: tibi filium. *Luc.* 1. 13.

:*t.* 1. D. Vocábis nomen
Joánnem: & erit gáu-
tibi, & exultátio, & multi
:ivitáte ejus gaudébunt.
:. 13. 14.

Ant. 5. a. Vinum & síceram
non bibet: & Spíritu-sancto
replébitur adhuc ex útero ma-
tris suæ. *Luc.* 1. 15.

Ant. 7. a. Multos filiórum
Israël convértet ad Dóminum
Deum ipsórum, & præcédet
paráre Dómino plebem per-
féctam. *Luc.* 1. 16. 17.

Capitulum. *Malach.* 3. 1.

Ecce ego mitto Angelum
meum, & præparábit viam
ante fáciem meam; & statim
véniet ad templum sanctum
suum Dominátor, quem vos
quæritis, & Angelus testa-
ménti, quem vos vultis.

℟. Erit magnus coram Dó-
mino, & * Ipse † Præcédet
ante illum in spíritu & virtúte
Elíæ; ut convértat corda pa-
trum in fílios, & incrédulos
ad prudéntiam justórum. *Luc.*
1. 15 17. ℣. Ecce ego mittam
vobis Elíam prophétam, an-

tequam véniat dies Dómini; & convértet cor patrum ad fílios. *Malach.* 4. 5. 6.* Ipse præcédet. Glória.† Præcédet.

Hymnus, Ut queant laxis, *ut in II. Vesperis.*

℣. Erit puer Nazaræus Dei ab infántia sua, ℟. Ex útero matris suæ usque ad diem mortis suæ. *Judic.* 13. 7.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D.* *Dupl.* Angelus dixit Zacharíæ: Ecce eris tacens, pro eo quòd non credidísti verbis meis, quæ implebúntur in témpore suo. *Luc.* 1. 20.

Oratio, Deus, qui præséntem diem, *infrà in Laudibus.*

COMPLETORIUM, *ut in die, infrà.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Dóminum mitténtem Angelum suum ante fáciem suam, * Veníte, adorémus. *Malach.* 3. 1.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

ANTRA desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi saltem maculáre vitam
Fámine posses.

PRÆBUIT hirtum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes;
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.

CETERI tantùm c
tum
Corde præságo jul
rum:
Tu quidem mundi
feréntem
Indice prodi

NON fuit vasti sp
orbis
Sánctior quisquan
Joánne;
Qui nefas secli mé
tem
Tíngere lym

LAUDIBUS cives
supérni,
Te Deus, simplex
que trine;
Súpplices & nos vé
cámur;
Parce redémp

Psalmi de Feria.

IN I. NOCT

Ant. 1. a. Zachar
illíus Elísabeth eran
Deum, incedéntes i
mandátis Dómini.

Ant. 2. D. Non e
lius, eò quòd esset
stérilis, & ambo pr
in diébus suis. *Luc.*

Ant. 3. g. Ecce i
pit fílium in sene
quia non erit impos
Deum omne verbu
36. 37.

℣. Multiplicabún
nécta úberi; ℟. E
tiéntes erunt. *Ps.* 5

Lectiones de Scriptu

Post 1. *Lect.* ℟. Co
sabeth uxor Zachari

cultábat se ménsibus quinque, dicens: quia * Dóminus respé- xit auférre oppróbrium meum inter hómines. *Luc.* 1. 24. 25. ℣. Exaltábitur senéctus mea in misericórdia úberi. *Ps.* 91. 11. * Dóminus.

Post 2. *Lect.* ℟. Intrávit María in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth; & ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, * Exultávit infans in útero ejus. *Luc.* 1. 40. 41. ℣. Factum est verbum Dómini: Antequam exíres de vulva, sanctificávi te, & prophétam dedi te. *Jer.* 1. 5. * Exultávit.

Post 3. *Lect.* ℟. Repléta est spíritu - sancto Elísabeth; & exclamávit voce magnâ: Unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? * Ecce Exultávit in gaúdio infans in útero meo. *Luc.* 1. 41. 42. 43. 44. ℣. Experiménto dídici, quia benedíxerit mihi Deus propter te. *Gen.* 30. 27. * Ecce. Glória. † Exultávit.

In II. Nocturno.

Ant. 4. E. Elísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit fílium. *Luc.* 1. 57.

Ant. 8. G. Audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. *Luc.* 1. 58.

Ant. 5. a. Venérunt circumcídere púerum: & mater ejus dixit: Vocábitur Joánnes. *Luc.* 1. 59. 60.

℣. Hæc dicit Dóminus: Vocávi te nómine tuo; ℟. Meus es tu. *Isai.* 43. 1.

De Sermóne sancti Bernárdi abbátis.

In Nativ. S. Joan. Bapt. §. 3.

Lectio iv.

Audíte, fratres, quid Dóminus de Joánne loquátur, cujus solémnis hódie natívitas celebrátur. [Ille (inquit) erat lucérna ardens, & lucens.] Magnum testimónium, fratres mei: magnus enim est cui perhibétur, sed major est ipse qui pérhibet. [Ille (inquit) erat lucérna ardens, & lucens.] Est enim tantùm lucére vanum, tantùm ardére parum: ardére & lucére perféctum.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum, & póstulans pugillárem scripsit, dicens, * Joánnes est nomen ejus. *Luc.* 1. 62. 63. ℣. Vocábitur nomen quod os Dómini nominábit. *Isai.* 62. 2. * Joánnes.

Lectio v. §. 4.

Joánnes in spíritu tanquam Angelus erudítur. Nimírum tantò propínquior Deo, quantò vox verbo vicína, cui nullâ voce áliâ médiâ quòd foris sonet opórteat intimári. Neque enim Joánnem prædicátio, sed inspirátio dócuit, quem replévit Spíritus in útero matris suæ. Verè ardens, & veheménter accénsus, quem sic præoccupávit flamma cœléstis, ut jam Christi sentíret

advéntum, qui necdum sentíre póterat vel seípsum. Nimírum novus ille ignis, qui recèns elápsus è cœlo, per os Gabriélis in aurem intráverat Vírginis, rursum per os Vírginis & matris aurem introívit ad párvulum; ut ab ea hora vas electiónis suæ Spíritus-sanctus impléret, & lucérnam Christo Dómino paráret.

℟. Apértum est íllico os Zacharíæ, & replétus est Spíritu-sancto: & prophetávit, dicens: Benedíctus Dóminus Deus Israël; quia visitávit, * Et fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1. 64. 67. 68. ℣. Recordátus est misericórdiæ suæ, & veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97. 3. * Et fecit.

Lectio vj.

Fuit ergo jam tunc ardens lucérna, sed ínterim adhuc sub módio, donec super candelábrum ponerétur, & lucéret ómnibus qui erant in domo Dómini. Illo enim in témpore solum adhuc pótuit illumináre módium suum; soli ínterim lucére matri, magnum ei pietátis sacraméntum revélans ipso motu novæ exultatiónis. [Unde mihi hoc (inquit) ut véniat mater Dómini mei ad me?] Quis enim tibi indicávit matrem Dómini, múlier sancta? Unde me nosti? [Ut facta est (inquit) vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio [illegible] in útero meo.]

℟. Puer crescébat, fortabátur spíritu; * E in desértis usque in d tensiónis suæ ad Israël. 80. ℣. Bonum est vir portáverit jugum ab céntia sua: sedébit sol & tacébit. *Thren.* 3. * Et erat in desértis. † Erat in desértis.

IN III. NOCTU

Ant. 8. c. Factum bum Dómini super J in desérto, & venit in regiónem Jordánis, cans baptísmum poen *Luc.* 3. 2. 3.

Ant. 7. a. Ipse Joán bébat vestiméntum camelórum, & zona ceam circa lumbos su autem ejus erat locústa silvéstre. *Matt.* 3. 4.

Ant. 5. a. Vox clam desérto: Paráte viam ni: exálta in fortitúd cem tuam, qui eva Jerúsalem. *Isai.* 40. 3.

℣. Dic civitátibus Ecce Deus vester: Dóminus Deus in for véniet. *Isai.* 40. 9. 10.

Léctio sancti Evangéli dùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 1. 57.

Elisabeth impléti tempus pariéndi, rit filium. Et audiérun & cognáti ejus, quia ficávit Dóminus mi diam suam cum illa; gratulabántur ei. Et

a ſancti Auguſtini
epiſcopi.
}. *in Nativ. S. Joan.*
§. I. *Aliàs Serm.* 5.
: *Vignerianis.*
Joánnis, cujus nati-
m', cum Evangélium
: , mirántes audívi-
emnitátem hódie ce-
:. Quanta eſt glória
i tanta eſt præcónis?
t ventúrus via, ſi ta-
ui præparat viam?
:em Joánnis quodam
onſecrátam obſérvat
: nec invenítur ullus
ous, cujus nativitá-
mniter celebrémus:
ıus Joánnis, celebrá-
hriſti: hoc vacáre non
& ſi fortè à nobis pro
i dignitáte minùs ex-
, fructuóſiùs tamen
: cogitátur. Náſcitur
de anícula ſtérili, náſ-
hriſtus de juvéncula
Joánnem parit ſteríli-
iſtum intégritas.
it Joánnes in deſérto
s, & prædicans: * Et
átur ad eum omnis
égio, & baptizabán-
lo in Jordánis flúmi-
fitèntes peccáta ſua.
. 45. ℣. Ipſe eſt diré-
nitus in pœniténtiam
Eccli. 49. 3. * Et egre-
.
viij. §. 2.
:tur ergo Joánnes in-
éctus quidam *limes*
ntórum duórum, vé-
teris & novi. Nam eum eſſe, ut dixi, quodam modo límitem Dóminus ipſe teſtátur, dicens: [Lex & Prophétæ uſque ad Joánnem-Baptíſtam.] Súſtinet ergo perſónam vetuſtátis, & præcónium novitátis. Propter perſónam vetuſtátis, de ſénibus náſcitur: propter perſónam novitátis, in viſcéribus matris, Prophéta declarátur.

℟. Teſtimónium pérhibet de Verbo, dicens: Qui poſt me ventúrus eſt, ante me factus eſt, quia prior me erat; * Et de plenitúdine ejus nos omnes accépimus. *Joan.* 1. 15. 16. ℣. Prior ómnium creáta eſt ſapiéntia, & intelléctus prudéntiæ ab ævo. *Eccli.* 1. 4. * Et de.

Lectio ix.

NOndum enim natus ad ſanctæ Maríæ advéntum, exultávit in útero matris. Jam ibi deſignátus erat, deſignátus ántequam natus: cujus præcúrſor eſſet oſténditur, antequam ab eo viderétur. Divína ſunt hæc, & menſúram humánæ fragilitátis excédunt. Poſtrémò náſcitur, áccipit nomen, lingua ſólvitur patris.

℟. Qui miſit me, ille mihi dixit: * Super quem víderis Spíritum deſcendéntem, & manéntem ſuper eum, † Hic eſt, qui baptízat in Spíritu-ſancto. *Joan.* 1. 33. ℣. Egrediétur virga de radíce Jeſſe, & requiéſcet ſuper eum Spíritus Dómini. *Iſai.* 11. 1. 2. * Super. Glória. † Hic eſt. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Dabit Deus voci suæ vocem virtútis. ℟. Date glóriam Deo; super Israël magnificéntia ejus. *Ps.* 67. 34. 35.

Psalmi de Feria.

Antiphona 8. *toni.* G.

EXistimánte pópulo, ne fortè Joánnes esset Christus, respóndit: Véniet fórtior me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum. *Luc.* 3. 15. 16. 17.

Ant. 6. F. Conféssus est: Non sum ego Christus; Ego vox clamántis in desérto; dirígite viam Dómini. *Joan.* 1. 20. 23.

Ant. 1. â. Prædicábat, dicens: Ego baptizávi vos aquâ, Ille verò baptizábit vos Spíritu-sancto. *Marc.* 1. 8.

Ant. 1. a. Vidit Jesum; & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi: Hic est, de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est. *Joan.* 1. 29. 30.

Ant. 4. f. Omnes Prophétæ & lex usque ad Joánnem prophetavérunt: Ipse est Elías qui ventúrus est. *Matt.* 11. 13. 14.

Capitulum. *Act.* 19. 4.

JOánnes baptizávit baptísmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum.

Hymnus.

O Nimis felix, célsi,
Nésciens labem ni
Præpotens Martyr,
que cultor,
Máxime vat

SERTA ter denis
nant
Aucta creméntis
quosdam;
Trina centéno cu
ctu
Te sacer or

NUNC potens no
opímis
Péctoris duros lápi
Asperum planans
fléxos
Dírige calle

UT pius mundi
démptor,
Méntibus culpæ si
ris
Ritè dignétur vé
tos
Pónere gre

LAUDIBUS cive
supérni,
Te Deus, simplex
trine;
Súpplices & nos
cámur;
Parce redém

℣. Docébo in
tuas; ℟. Et ímpii
verténtur. *Ps.* 50.

Ad Bened. *Ant.*
plicatur. A diéb
Baptístæ regnum
vim pátitur, &
piunt illud. *Matt.*

Oratio.

Eus, qui præséntem diem honorábilem nobis in Joánnis-Baptístæ nativi-fecísti ; da pópulis tuis iálium grátiam gaudió-, & ómnium fidélium es dírige in viam salútis æ ; Per Dóminum.

Horas, *Psalmi de Feria.*

Primam, *Ant.* Existi- pópulo.

tiones, Deus, qui præ-n diem, *suprà*, & Dómi-cte, Pater omnípotens, *a conclusione.*

Tertiam, *Ant.* Con-est.

tulum *Isai.* 49. 1. 2.

'téndite pópuli de longè: Dóminus ab útero vocá-, de ventre matris meæ látus est nóminis mei, uit os meum quasi glá-acútum : in umbra ma-æ protéxit me.

breve, In veritáte misit óminus ad vos ; * Alle-allelúia. ℟. In veritáte lóquerer in aúribus ve-* Allelúia. Glória. ℟. In te. *Jer.* 26. 15.

Dóminus misit me ut etárem ad domum istam, ad civitátem hanc. *Jer.*

Sextam, *Ant.* Prædi-, dicens.

ulum. *Act.* 13. 23.

Eus ex sémine David se-cúndùm promissiónem Israël salvatórem Jesum, prædicánte Joánne ante fáciem advéntûs ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo Israël.

℟. *breve*, Justítiam tuam, Deus, non abscóndi in corde meo ; * Allelúia, allelúia. ℟. Justítiam tuam. ℣. Veritátem tuam, & salutáre tuum dixi. * Allelúia. Glória. ℟. Justítiam tuam. *Ps.* 39. 11.

℣. Deféctio ténuit me pro peccatóribus ℟. Derelinquéntibus legem tuam. *Ps.* 118. 53.

Ad Nonam, *Ant.* Omnes Prophétæ.

Capitulum. *Isai.* 51. 16.

Pósui verba mea in ore tuo, & in umbra manûs meæ protéxi te, ut plantes cœlos, & fundes terram, & dicas ad Sion : Pópulus meus es tu.

℟. *breve*, In fide sua probátus est Prophéta ; * Allelúia, allelúia. ℟. In fide sua. ℣. Et cógnitus est in verbis suis fidélis. * Allelúia. Glória. ℟. In fide sua. *Eccli.* 46. 17. 18.

℣. Gubernávit ad Dóminum cor gentis, ℟. Et in diébus peccatórum corroborávit pietátem. *Eccli.* 49. 4.

AD VESPERAS,

Psalmi de Feria.

Antiphona 3. *toni*, *a.*

Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joánnes. *Joan.* 1. 6.

Ant. 5. *F.* Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine. *Joan.* 1. 7.

Ant. 3. à. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. *Joan.* 1. 8.

Ant. 8, G. Testimónium perhíbuit veritáti: ille erat lucérna ardens, & lucens. *Joan.* 5. 33. 35.

Ant. 6. F. A ventre matris consecrátus est Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterum ædificáre, & renováre. *Eccli*, 49. 9.

Capitulum. *Act.* 13. 25.

CUm impléret Joánnes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere.

℟. Quid exístis in desértum vidére? Prophétam? étiam dico vobis, & plusquam Prophétam; * Hic est de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. *Matt.* 11. 7. 9. 10. ℣. Locútus est Dóminus: Mittam præcursórem tuî Angelum. *Exod.* 33. 1. 2. * Hic est. Glória. * Hic est.

Hymnus.

UT queant laxis resonáre
fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

NUNTIUS celso véniens olympo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, & vitæ seriei
réndæ,
Ordine promit.

ILLE promíssi dúbius su
Pérdidit promptæ mo
loquélæ;
Sed reformásti génitus
émptæ
Organa vocis.

VENTRIS obstrúso réc
cubíli
Sénseras Regem thálam
néntem:
Hinc parens nati méritis
que
Abdita pandit.

LAUDIBUS cives célebr
pérni,
Te Deus, simplex, pari
trine;
Súpplices & nos vénian
cámur;
Parce redémptis.
Amen.

℣. Dóminus erat cu
℟. Et non cécidit ex ór
verbis ejus in terram.
3. 19.

Ad Magníf. *Ant.* 7. d
Amen dico vobis: No
xit inter natos mulíeru
jor Joánne-Baptísta. *M*
11.

Pro Commemoratione
gii, *Ant.* Respéxit, ℣.
vit, xxj. *Oratio*, E
xxv.

AD COMPLETOR
Orationes, Deus, qui p
tem diem, *suprà in La*
& Véritas, *sub una*
sione.

DIE XXV.
In Festo
SANCTI ELIGII,
Noviomensis episcopi.
Semiduplex.

De Communi unius S. Pontificis, xx.

Lectio ij.

Ex ejus vita, autore S. Audoeno ejus coætan. & veteribus Chartis Eccles. Noviom. & Autissiod.

ELígius Lémovix, aurífaber indústrius, Parísios se cóntulit, ubi perítiæ suæ famâ Clotário secúndo innótuit: Sanctióris vitæ desidério accénsus, ómnium ab adolescéntia delictórum exomologésim fecit coram sacerdóte. Ex eo témpore in ópera pietátis omni stúdio incúbuit. Etiam cùm artem exercéret, subínde in sacros códices óculos intendébat; ita ut mens Deo vacáret, dum manus úsibus serviébant humánis: quidquid verò arte suâ comparábat, id totum fovéndis egénis, & captívis, rerum étiam necessariárum dispéndio, rediméndis erogábat. Non minùs accéptus Dagobérto quàm Clotário patri, & ab illo ad Aremoricórum regem pacis componéndæ causâ missus, Reges ambos felíci fœdere sociávit. Vária ejus hortátu & impénsis extrúcta sunt templa & monastéria. Plúrima divérsis tempóribus, *áuro*, *argénto, & gemmis* ornávit sepúlcra sanctórum. De Ecclésiæ discíplina solícitus, simoníacam labem, quæ altas in Gállia égerat radíces, extirpávit. Tandem ad Episcopátum Novioménsem assúmptus, non modò salúti gregis sibi commíssi consúluit; sed & Flandros ac Frísios, aliósque ad Septentriónem pópulos, non sine magno labóre, & vitæ discrímine, ad Christum addúxit.

Lectio iij.

SEdit in Concílio Cabilonénsi sub Clodovéo secúndo. Multa præclárè scripsit: ejécit dæmones; futúra prædíxit; aliísque miráculis illústris, septuagenárius óbiit desinénte die últimâ Novémbris, horâ primâ noctis, anno sexcentésimo quinquagésimo nono, & Noviómi sepúltus est. Corpus ejus hâc die vigésimâ quintâ Junii anno millésimo sexagésimo sexto, è prióri lóculo in ornatiórem thecam translátum est à Balduíno pontífice, hujus nóminis primo; ac rursus post centum annos eádem die in ália depósitum à Balduíno secúndo. Festum ejus post inítia séculi décimi tértii, à plúrimis áliis distínxit in Ecclésia Autissiodorénsi Henrícus à Villanóva epíscopus. Anno autem ejúsdem séculi quinquagésimo quinto, succéssor ejus Guido de Mellóto sacri córporis pignóribus, cum áliis epíscopis sigíllum appósuit.

POST LAUDES MATUTINAS, *fit Commemoratio Octavæ S. Joannis, Ant.* A diébus, ℣. Docébo, 390. *Oratio*, Deus, qui præséntem diem, 391.

AD PRIMAM, & COMPLETORIUM, *Preces ut in Duplicibus-majoribus cum unica Oratione de Psalterio.*

AD HORAS, *in* ℟℟. *brevibus adduntur duo* Allelúia.

[*Qui ritus Horarum observatur in aliis Festis, intrà Octavam S. Joannis occurrentibus, nisi aliter notetur.*]

POST VESPERAS, *fit Commemoratio Octavæ S. Joannis, Ant.* Amen dico vobis, ℣. Dóminus, 392. *Oratio*, Deus, qui præséntem diem, 391.

Deinde SS. Joannis & Pauli, martyrum, Ant. Communicántes, ℣. Viríliter, xiv. *Oratio*, Quæsumus, *infrà*, 395.

[*Et sic intrà Octavam, etiam in Festis, nisi aliter notetur.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM Nativitatis S. Joannis-Baptistæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi novem de Feria.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟. *de Nocturno diei secundùm Feriam.*

Lectio j. & ij. *de Scriptura occurrente; ex tribus duæ.*

Lectio iij. *infrà in qualibet die.*

Dicitur Te Deum.

2

AD LAUDES MAT

℣. *Sacerdotalis*, D *ut in die.*

Psalmi de Feria.

Ant. sola, Existi pulo, *prima de Lau*

Ant. ad Benedíctu *plicatur.*

AD HORAS, *omni Psalmi de Feria.*

AD PRIMAM, & TORIUM, *Preces u cibus-majoribus, Oratione de Psalter*

AD VESPE

Psalmi de Feria.

Ant. sola, Fuit h *ma de secundis Vesp*

Non dicitur Resp nec duplicatur Ant. ficat.

DOMINICA i *vam, aut in ipsa* C *currente; totum* C *Dominica ut in Psa cipiendo à primis V erunt integra de Sa Domin. occurr. cum Octavæ S. Joannis p Vesperas & Laudes.*

DIE XX

De Octav

S. JOANNIS-B

De Sermóne sanc epíscopi

Homil. 3. *in die* N *S. Joan. Bapt.*

Lectio iij

ADvértite, q quantam Jo tístæ reve quantùm devotiór

mpéndere, qui ut ho-
ilis sit, à sancto est Spí-
rophetátus, promíssus
gelo, laudátus à Dómi-
perpétuâ sanctæ mortis
consecrátus. Decébat
ıe ut mysticam nativitá-
us mirábilis vita seque-
& sanctam perfectám-
itam mors Deo devóta
íderet. Propter quod,
, rectíssimè toto hó-
be Christi Ecclésia pri-
a nativitátis ejus lætíſ-
:estivitáte concélebrat,
:érna mortálibus adésse
, stupénti mundo testis
imus revelávit.

*Commemoratione SS.
is & Pauli, Ant.* Beáti,
ıltæ, xvij.

Oratio.

Jæsumus, omnípotens
Deus, ut nos gemináta
hodiérnæ festivitátis
at, quæ de beatórum
is & Pauli glorificatióne
lit, quos eádem fides &
verè fecit esse germá-
'er Dóminum.

DIE XXVII.

De Octava

ANNIS-BAPTISTÆ.

*'odie, si sit Sabbatum,
abitur Vigilia Aposto-
; tuncque* j. *Lectio erit
iptura occurrente, tri-
unam coactis ;* ij. *de
ıe sequenti ;* iij. *de Ho-
Vigilia, cum Responsorio
elico, & Commemora-
usdem post Laudes.*]

De Sermóne sancti Fulgéntii
epíscopi.

Serm. in Natali S. Joan. Bapt. post med. *Lectio* iij.

ECce qualis, & quanti Júdicis de hodiérno claríssimus natus est præco, ante conspéctum patri pronuntiátus, per quem fúerat matris in alvo feréndus. Quæ est ista grátia ineffábilis? Quæ sunt istæ incomprehensíbiles divítiæ largitátis? Clausus secrétis genitálibus retinétur, & ibi Spíritûs-sancti múnere decorátur. Nec dum vivéndi princípia inter hómines auspicátur, & Prophéta Altíssimi desígnátur.

Vespera de Festo sequenti, cum Commemoratione Octavæ.

DIE XXVIII.

In festo

SANCTORUM IRENÆI, Lugdunensis epíscopi, & Sociorum ejus, martyrum.

Semiduplex.

De Communi plurium Martyrum, xiij. *Oratio*, Deus qui in córdibus, xvij.

Lectio ij.

Ex Euseb. lib. 5. cap. 4. 20. & 24. Iren. lib. 4. cap. 18. Tertull. adversùs Valent. Hier. de Script. Eccl.

IRenæus gente Asiáticus, sancti Joánnis discípulos Pápiam & Polycárpum adhuc puer audívit. In Gállias proféctus Lugdúnum venit, ibique Viennénsis & Lugdunénsis nobilíssimæ Galliárum

tunc Ecclésiæ litteras super quasdam quæstiónes ad Eleuthérum Románum pontíficem perferéndas ipsi tradidérunt, eúmque non tam ut presbyterum Ecclésiæ, (quem gradum jam obtinébat,) quàm ut testaménti Christi æmulatórem, commendátum habére rogavérunt. Pothíno martyrium passo, in sede Lugdunénsi succéssit. In univérsam Ecclésiam vigil Præsul curas exténdens, Hippólytum, Caïum, Ferréolum plurimósque insígnes Evangélii præcónes suppeditávit. Cùm in controvérsia de die Paschæ Victor, Románus póntifex Ecclésiis Asiáticis anáthema paráret, Irenæus cum céteris quibus præerat frátribus per litteras commónuit ut concórdiæ studéret, & quasi minùs Ecclésiæ utilitáti consuléntem ácriùs perstríngere non dubitávit. Advérsùs hæréticos verbo & scriptis decertávit; sed dum erróres derídet, errántium dócuit miseréri. Frequénter & sine intermissióne munus óbtulit ad altáre. Sanctis labóribus perfúnctus, ineúnte tértio século cum sex áliis martyrio coronátus est.

Pro Vigilia SS. Apostolorum Petri & Pauli.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *c.* 16. 13. *ad* 19.

IN illo témpore; Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philippi: & interrogábat discípulos suos, dicens: ... cunt hómines esse ... minis? Et réliqua.

Homília sancti L...

Serm. 2. *in Natali ... Pauli, circa ...*

SUper hanc petr... bo Ecclésiam m... tæ ínferi non præv... vérsùs eam.] Sup... quit, fortitúdine... éxtruam templum ... meæ cœlo inseré... tas, in hujus fid... consúrget. Hanc c... portæ ínferi non ... mortis víncula n... Vox enim istâ, v... & sicut confessóre... léstia próvehit, i... ad inférna demér... quod dícitur beát... stolo: [Tibi dabo ... cœlórum: & quæc... veris super terram, ... & in cœlis: & qua... veris super terram ... & in cœlis.] Tran... in Apóstolos álic... potestátis, sed no... commendátur qu... intimátur.

℟. *Evang.* Jesus ... Petro: * Quodcu... ris super terram, ... & in cœlis: & † Q... sólveris super terr... lútum & in cœlis. ...

℣. Ego tuli te, ut ... per pópulum meu... * Quodcúnque lig... ria. † Quodcúnqu...

Commemoratione Octa- ...annis, Ant. A diébus, ...ébo iníquos, 390. *Orat.* qui præséntem diem,

...le pro Commemoratione ... Antiphona & ℣. de ...io.

Oratio.

DEus, qui nobis beatórum apostolórum Petri & Pauli natalítia gloriósa præíre concédis; tribue, quæsumus, eórum nos semper & benefíciis præveníri, & oratiónibus adjuvári; Per Dóminum.

DIE XXIX.

FESTO SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

SEMISOLEMNE.

...die occurrat dies Octa- ... Eucharistiæ, Officium ...i & Pauli transferetur ...ntem diem, & de eo fiet ... Commemor. post Vespe- ... Octava; Officium verò ...mmemoratione S. Pauli ...etur in Sabbatum.]

RIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

...iphona 1. *toni.* D.

Espíciens Jesum Joánnes dicit: Ecce Agnus Dei. Et audiérunt eum ...cípuli, & secúti sunt *Joan.* 1. 36. 37.

...8. G. Erat Andréas fra... ...ónis Petri unus ex duó... ...ii audíerant à Joánne, ...ti fúerant Dóminum. ... 40.

...3. a. Invénit hic pri... ...atrem suum Simónem, ... ei: Invénimus Mes... ...*oan.* 1. 41.

Ant. 4. E. Andréas addúxit Simónem fratrem suum ad Jesum. *Joan.* 1. 42.

Ant. 1. D. Intúitus eum Jesus, dixit: Tu es Simon fílius Jona; tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1. 42.

Capitulum. 1. *Cor.* 1. 28. 29.

IGnobília mundi, & contemptibília elégit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret: ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus.

℟. Redúcam fílios Israël in terram suam quam dedi pátribus eórum; * Ecce ego mittam piscatóres multos, dicit Dóminus, & piscabúntur eos. *Jer.* 16. 15. 16. ℣. Veníte post me, & fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. *Matt.* 4. 19. * Ecce ego mittam. Glória. * Ecce ego mittam.

Hymnus, Ambo divíni, *ut in II. Vesperis.*

℣. Tu pasces pópulum meum Israël, ℟. Et eris princeps super eum. 1. *Par.* 11. 2.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. * *Dupl.* Vidit Jesus Simónem & Andréam mitténtes rétia in mare, & dixit eis: Veníte post me. Et prótinus relíctis rétibus, secúti sunt eum. *Marc.* 1. 16. 17. 18.

Oratio, Deus, qui hodiérnam diem, *infrà ad Laudes.*

Fit Commemoratio SS. Irenæi, & Sociorum, Ant. Datæ sunt, ℣. Lætítia, xviij. *Oratio*, Deus, qui in córdibus, xvij.

Deinde Octava S. Joannis, Ant. Amen dico vobis, ℣. Dóminus, 392. *Oratio*, Deus, qui præséntem diem, 391.

Ad Completorium, *Orationes*, Deus, qui hodiérnam diem, *infrà ad Laudes*, & Véritas, *sub una conclusione.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Caput córporis Ecclésiæ Christum, * Veníte, adorémus. *Coloss.* 1. 18.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

Mundus magnánimos nunc récolat Duces,
Quos Christus próprio præpósuit gregi:
Quid non lætítiæ juncta sodálium
Affert glória Príncipum?

Urbs imménsa, modò néscia Cæsarum,
Heróas géminos tollit ad æthera;
Sese præcípuis súbdita nunc Deo
Debet Roma paréntibus.

Sacramenta Dei voce pari Petrus
Et Paulus pópulis ómnibus íntonant;
Ambórum sedet hìc magnífico throno
Juncto fœdere dígnitas.

Hi sunt ceu cápitis spléndida lúmina,
Hi sunt mixta simul límpida flúmina,
Quæ semper súperis ímbribus áridas
Terras lárgiùs írrigant.

Laus sit summa Patri, summáque Fílio,
Et par sancte tibi laus quoque, Spíritus:
Hoc mundi pélago per géminam facem
Cursus dírige dévios.
Amen.

Psalmi de Feria.

In I. Nocturno.

Ant. 7. a. Ascéndens Jesus in navim, quæ erat Simónis, dixit: Duc in altum, & laxáte rétia vestra in captúram. *Luc.* 5. 3. 4.

Ant. 8. G. Respóndens Simon, dixit illi: Præcéptor, per totam noctem laborántes, nihil cépimus: in verbo autem tuo laxábo rete. *Luc.* 5. 5.

Ant. 1. a. Cùm hoc fecíssent, concluſérunt píſcium multitúdinem copióſam. *Luc.* 5. 6.

℣. Ipſi vidérunt ópera Dómini, ℟. Et mirabília ejus in profúndo. *Pſ.* 106. 24.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post 1. *Lect.* ℟. Rumpebátur rete: & implevérunt ambas navículas. Quod cùm vidéret Petrus, prócidit ad génua Jeſu, dicens: * Exi à me, quia homo peccátor ſum, Dómine. *Luc.* 5. 6. 7. 8. ℣. Quis ego ſum, Dómine Deus, ut præſtáres mihi tália? 1. *Par.* 17. 16. * Exi à me.

Post 2. *Lect.* ℟. Petrus dixit ad Jeſum: Dómine, ſi tu es, jube me ad te veníre ſuper aquas. Et * Deſcéndens de navícula, ambulábat ſuper aquam ut veníret ad Jeſum. *Matt.* 14. 28. 29. ℣. Dedíſti, Dómine, in mari viam, & inter fluctus ſémitam firmíſſimam. *Sap.* 14. 3. * Deſcéndens.

Post 3. *Lect.* ℟. Videns Petrus ventum válidum, tímuit: & cùm cœpíſſet mergi, clamávit. Et * Jeſus apprehéndit eum, & ait: Módicæ fidei, quare dubitáſti? & † Cùm aſcendíſſent in navículam, ceſſávit ventus. *Matt.* 14. 30. 31. 32. ℣. In ſermóne ejus ſiluit ventus, & cogitatióne ſuâ placávit abyſſum. *Eccli.* 43. 25. Jeſus. Glória. † Cùm aſcendíſſent.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Multi diſcipulórum Jeſu abiérunt retro. Dixit ergo Jeſus ad Duódecim: Nunquid & vos vultis abíre? *Joan.* 6. 67. 68.

Ant. 5. a. Reſpóndit Simon Petrus: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes. *Joan.* 6. 69.

Ant. 6. F. Nos credídimus, & cognóvimus, quia tu es Chriſtus filius Dei. *Joan.* 6. 70.

℣. Verè tu es Deus abſcónditus, ℟. Deus Iſraël ſalvátor. *Iſai.* 45. 15.

Ex libro ſancti Hierónymi presbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio iv. *cap.* 1.

Simon Petrus, filius Joánnis, provínciæ Galilææ, è vico Bethſáida, frater Andréæ apóſtoli, & princeps Apoſtolórum; poſt epiſcopátum Antiochénſis Eccléſiæ, & prædicatiónem diſperſiónis eórum qui de circunciſióne credíderant, in Ponto, Galátia, Cappadócia, Aſia, & Bithynia, ſecúndo Claúdii imperatóris anno, ad expugnándum Simónem magum, Romam pergit: ibíque annis vigínti quinque Cáthedram Sacerdotálem ténuit, uſque ad últimum annum Nerónis, id eſt, décimum quartum. A quo & affíxus cruci, martyrio coronátus eſt, cápite ad terram verſo, & in ſublíme pédibus elevátis; áſſerens ſe indignum

jóna, quia * Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cœlis est. *Matt.* 16. 15. 16. 17. ℣. Est Deus in cœlo revélans mystéria, qui indicávit tibi. *Daniel.* 2. 28. * Caro & sanguis.

Lectio v. *cap.* 5.

PAulus Apóstolus, qui antè Saulus, extra númerum duódecim Apostolórum, de tribu Bénjamin & óppido Judææ Gíscalis fuit; quo à Románis capto, cum paréntibus suis Tarsum Cilíciæ commigrávit: à quibus, ob stúdia legis, missus Jerosólymam, à Gamaliéle viro doctíssimo, cujus Lucas méminit, erudítus est. Cùm autem interfuísset neci mártyris Stéphani, & accéptis à Pontífice Templi epí-

præcípiens custodíre p
Apostolórum & Se
Act. 16. 40. 41. ℣. D
Deus legem vitæ &
næ, docére Jacob te
tum suum. *Eccli.* 45.
ambulábat.

Lectio vj.

ET quia in Actibus
lórum pleníssimè
conversatióne scriptu
hoc tantùm dicam, q
passiónem Dómini
quinto anno, id est,
Nerónis, eo témpore
stus procurátor Judæa
sit Felíci, Romam vin
titur, & biénnium i
manens custódia, advé
dæos de advéntu Chri
tídie disputávit. Scién
tem in prima satisfa

em die quo Petrus,
Christo cápite trun-
ɔultúsque est in via
ınno post passiónem
icésimo séptimo.
stens Paulo Dómi-
* Constans esto ;
im testificátus es de
ısalem , sic te opór-
ıæ testificári. *Act.*
. Bellábunt advér-
non prævalébunt :
ecum sum , ait Dó-
. 1. 19 * Constans
ia. † Sicut enim.
Nocturno.
. Dicit Jesu Petrus :
ıeam pro te ponam.
37.
E. Respóndit ei Je-
am tuam pro me po-
cantábit gallus , do-
neges. *Joan.* 13. 38.
E. Petrus negávit
:ontínuò gallus can-
rérsus Dóminus res-
um : & egréssus fo-
; flevit amárè. *Luc.*
. 61. 62.
dívit Dóminus vo-
mei : ℟. Exaudí-
nus deprecatiónem
6. 9. 10.
cti Evangélii secún-
n Joánnem.
. *c.* 21. 15. *ad* 19.
émpore ; Dicit Si-
'etro Jesus : Simon
díligis me plùs his ?
Etiam Dómine , tu
amo te. Dicit ei :
os *meos. Et réliqua.*
iva.

Homília sancti Augustíni episcopi.

In Joan. Evang. Tr. 123. §. 4.

Cum esses júnior , cingébas te , & ambulábas ubi volébas : cùm autem senúeris , exténdes manus tuas , & álius te cinget , & ducet quò tu non vis. Hoc autem dixit , signíficans quâ morte clarificatúrus esset Deum.] Hunc invénit éxitum ille negátor , & amátor ; præsuméndo elátus , negándo prostrátus , flendo purgátus , confiténdo probátus , patiéndo coronátus : hunc invénit éxitum , ut pro ejus nómine perféctâ dilectióne morerétur , cum quo se moritúrum pervérsâ festinatióne promíserat. Fáciat ejus resurrectióne firmátus , quod immatúrè pollicebátur infírmus. Hoc enim oportébat , ut priùs Christus pro Petri salúte , deínde Petrus pro Christi prædicatióne morerétur.

℟. Simon Joánnis , amas me ? Dómine , tu ómnia nosti : tu scis quia amo te. Dixit ei : * Pasce oves meas. *Joan.* 21. 17. ℣. Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. 2. *Reg.* 5. 2.* Pasce.

Lectio viij. §. 5.

Dominus quod sciébat intérrogat , nec semel , sed íterum ac tértiò , utrùm Petrus eum díligat ; nec áliud tóties audit à Petro , quàm se díligi ; nec áliud tóties comméndat Petro , quàm suas oves

pasci. Rédditur negatióni trinæ trina conféssio, ne minùs amóri lingua sérviat quàm timóri, & plùs vocis elicuísse videátur mors ímminens, quàm vita præsens. Sit amóris officium, páscere Domínicum gregem; si fuit timóris indícium, negáre Pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi ut suas velint esse, non Christi, se convincúntur amáre non Christum; vel gloriándi, vel domïnándi, vel acquiréndi cupiditáte, non obediéndi, & subveniéndi, & Deo placéndi caritáte.

℟. Cùm esses júnior, cingébas te; & ambulábas ubi volébas: cùm autem senúeris, * Exténdes manus tuas, & álius te cinget, & ducet quò tu non vis. *Joan.* 21. 18. ℣. Ecce data sunt super te víncula, & ligábunt te in eis: & non egrediéris de médio eórum. *Ezech.* 3. 25. * Exténdes.

Lectio ix. *Longè pòst.*

QUod vítium máximè cavéndum est eis qui pascunt oves Christi, ne sua quærant, non quæ Jesu Christi; & in usus cupiditátum suárum cónferant, pro quibus sanguis fusus est Christi. Cujus amor in eo qui pascit oves ejus, in tam magnum debet spiritálem créscere ardórem, ut vincat étiam mortis naturálem timórem, quo mori nólumus, & quando cum Christo vívere vólumus. Nam & apóstolus Paulus dicit se habére concupiscéntiam dissólvi, & esse cum Christo; ingemíscit tamen gravátus, & non vult expoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur mortále à vita. Et huic Dóminus dilectóri suo: [Cùm senúeris, (inquit) exténdes manus tuas, & álius te cinget, & ducet quò tu non vis. Hoc enim ei dixit, signíficans quâ morte clarificatúrus erat Deum. Exténdes (inquit) manus tuas,] hoc est, crucifigéris. Ad hoc autem ut vénias, [álius te cinget, & ducet,] non quò vis, sed [quò non vis.] Priùs dixit quod fieret, & deínde quómodo fieret.

℟. Cornélius centúrio déprecans Deum semper, vidit Angelum dicéntem sibi: * Oratiónes tuæ ascendérunt in conspéctu Dei; accérsi Simónem, † Hic dicet tibi quid te opórteat fácere. *Act.* 10. 2. 3. 4. 5. 6. ℣. Quando orábas cum lácrymis, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. *Tob.* 12. 12. * Oratiónes. Glória. † Hic dicet. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini; ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95. 3.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* 2.

FActa est vox ad Petrum: Surge Petre, occíde, & mandúca; quod Deus purifi-

u commúne ne díxe-
10. 13. 15.
8. G. Apériens Petrus
1, dixit : In veritáte
i quia non est persóná-
éptor Deus. *Act.* 10. 34.
1. f. Adhuc loquénte
écidit Spíritus-sanctus
mnes qui audiébant
. *Act.* 10. 44.
4. E. Obstupuérunt ex
sióne fidéles, quia &
ies grátia Spíritûs-san-
i est. *Act.* 10. 45.
5. a. Glorificavérunt
dicéntes : Ergo & gén-
niténtiam Deus dedit
1. *Act.* 11. 11. 18.
lum. *Act.* 15. 7.
s, vos scitis quóniam
tíquis diébus Deus in
égit, per os meum au-
tes vérbum Evangé-
rédere.

Hymnus.

me Princeps, dux gre-
,
ma paridis sídera,
e Róma clárior
lyrípium sánguine.
us alto stípiti,
in terram caput :
magis nunc déjicis,
nte major émicas.
uffus eréctæ crucis
Petrus glóriam,
túrus spíritum
dórat Núminis.
us magister géntium
: ensè víctima ;
e pónit vérticem
suprémo vértici.

Cursus perégit ímpigros,
Gaudétque Christo pérfrui ;
Labóre partis árduo
Victor corónis cíngitur.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144. 5.

Ad Bened. Ant. 7. G. *Dupl.* Resurréxit Christus tértiâ die secúndùm Scriptúras, & visus est Cephæ : novíssimè autem ómnium visus est & mihi. 1. *Cor.* 15. 4. 5. 8.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem apostolórum tuórum Petri & Pauli martýrio consecrásti ; da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium ; Per Dóminum.

Fit Commemoratio Octavæ S. Joannis. Ant. A diébus, ℣. Docébo, 390. *Oratio*, Deus, qui præséntem diem, 391.

Ad Horas, *Psalmi de Feriâ.*

Ad Primam, *Ant.* Facta.

Orationes, Deus, qui hodiérnam diem, *suprà*, & Dómine sancte, Pater omnípotens, *sub una conclusione.*

Ad Tertiam, *Ant.* Apériens.

Capitulum Act. 10. 35. 36.

IN omni gente, qui timet Deum, & operátur justítiam, accéptus est illi. Verbum

misit Deus filiis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: (hic est ómnium Dóminus.)

℟. *breve*, Géntibus missum est hoc salutáre Dei, * Allelúia, allelúia. ℟. Géntibus. ℣. Et ipsi aúdient. * Allelúia. Glória. ℟. Géntibus. *Act.* 28. 28.

℣. Annuntiábunt cœli justítiam Dómini pópulo qui nascétur, ℟. Quem fecit Dóminus. *Ps.* 21. 32.

Ad Sextam, *Ant.* Adhuc loquénte Petro.

Capitulum *Act.* 15. 8. 9.

QUi novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans géntibus Spíritum-sanctum; sicut & nobis; & nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum.

℟. *breve*, Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * Allelúia, allelúia. ℟. Annuntiavérunt. ℣. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. * Allelúia. Glória. ℟. Annuntiavérunt. *Ps.* 96. 6.

℣. Qui credíderit in eum, non confundétur: ℟. Vobis ígitur honor credéntibus. 1. *Petr.* 2. 5. 6.

Ad Nonam, *Ant.* Glorificavérunt Deum.

Capitulum. 2. *Petr.* 1. 16.

NOn doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam; sed speculatóres facti illíus magnitúdinis.

℟. *breve*, Gentes gavísæ sunt, & glorificábant verbum Dómini; * Allelúia, allelúia. ℟. Gentes. ℣. Et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. * Allelúia. Glória. ℟. Gentes. *Act.* 13. 48.

℣. Dómini est assúmptio nostra, ℟. Et sancti Israël, regis nostri. *Ps.* 88. 19.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni. D.*

JUstum árbitror quándiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne. 2. *Petr.* 1. 13.

Ant. 7. *d.* Velox est depósitio tabernáculi mei, secúndùm quod & Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. 2. *Petr.* 1. 14.

Ant. 8. G. Dabo óperam, & frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. 2. *Petr.* 1. 15.

Ant. 5. *F.* Properántes in advéntum diéi Dómini; satágite immaculáti & inviolati ei inveníri in pace. 2. *Petr.* 3. 12. 14.

Ant. 1. *f.* Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini; sicut & caríssimus frater noster Paulus secúndùm datam sibi sapiéntiam scripsit vobis. 2. *Petr.* 3. 15.

Capitulum. 2. *Petr.* 3. 1. 2.

VEstram éxcito in commonitióne sincéram mentem; ut mémores sitis eórum quæ prædixi verbórum à san-

tis Prophétis,& Apostolórum restrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris.

℟. Quid sunt duæ olívæ istæ ad dextéram candelábri, & ad sinístram ejus? Et dixit Angelus;* Isti sunt duo filii ólei, qui † Assístunt Dominatóri univérsæ terræ. *Zach.* 4. 11. 14. ℣. Hi sunt duæ olívæ in conspéctu Dómini stantes: habent potestátem claudéndi cœlum, & percútere terram. *Apoc.* 11. 4. 6. * Isti sunt. Glória. † Assístunt.

Hymnus.

AMBO divíni Próceres Senátûs;
Príncipes cœli, sócii labórum;
Quos amor junxit, simul una jungat
Pompa triúmphi.

PAR fides, & par utriúsque votum,
Corda divíno penetránte verbo,
Sub jugo Christi nimis obstinátas
Súbdere gentes.

MAGNA vos vidit, stupuítque Roma;
Roma tot diris habitáta monstris;
Vidit excísis pénitùs sepúlta
Númina fanis.

TOTUS in Roma superátus orbis;
Par locus tantis utriúsque palmis,
Usque cœléstis pretiósa servat
Sémina verbi.

LAUS Deo Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar utriúsque Flamen:
Nosque fac, tantis dúcibus, beátos
Tángere portus. Amen.

℣. Lucétis sicut luminária in mundo, ℟. Verbum vitæ continéntes. *Philipp.* 2. 15. 16.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. **Dupl.* Vidi, & ecce candelábrum aúreum totum, & lampas ejus super caput ipsíus; & duæ olívæ super illud; una à dextris lámpadis, & una à sinístris ejus. *Zach.* 4. 2. 3.

Fit Commemoratio Octavæ S. Joannis, Ant. Amen dico vobis, ℣. Dóminus, 392. *Oratio,* Deus, qui præséntem, 391.

Deinde S. Martialis, Lemovicensis episcopi, Ant. Respéxit, ℣. Quæsívit, xxj. *Oratio,* Exaúdi, xxv.

AD COMPLETORIUM, *Orationes*, Deus, qui hodiérnam diem, *suprà, &* Véritas, *sub una conclusione.*

DIE XXX.

In Commemoratione
S. PAULI APOSTOLI.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Caput córporis Ecclésiæ Christum,*Veníte adorémus. *Coloss.* 1. 18.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. Guill. Episc. Santon.

SAT, Paule, sat terris datum:

Post multa te certámina,
Cursu peráćto, débita
Coróna jam cœlo manet.

QUOT tu mari perículis,
Terráque jactátus malis!
Quot saxa, virgæ, cómpedes,
Quot damna, curæ, fúnera!

NUNC ille confixum suæ
Qui te cruci dudum tenet
Te Christus ad vitam vocat;
Tibíque jam lucrum mori.

SED caritátis víscera
Strictis coárctant néxibus,
Christóque quos tu párturis
Patrem repóscunt filii.

VERUM, parátus jam tibi
Finis labóris árdui,
Mercésque: bisſénos thronos
Te poscit inter júdices.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Per Christum accépimus grátiam, & apostolátum ad obediéndum fidei in ómnibus géntibus. *Rom.* 1. 5.

Ant. 2. D. Créditum est mihi Evangélium præpútii, sicut & Petro circuncisiónis. *Gal.* 2. 7.

Ant. 1. D Qui operátus est Petro in apostolátum circuncisiónis, operátus est & mihi inter gentes. *Gal.* 2. 8.

℣. Vocávit me per grátiam suam; ℟. Ut reveláret Fílium suum in me. *Gal.* 1. 15. 16.

Lectiones de Scriptura occurr.

Post 1. *Lect.* ℟. Pósitus sum ego prædicátor, & apóstolus, & magíster géntium: ob quam causam * Pátior, sed non confúndor; scio enim cui crédidi. 2. *Tim.* 1. 11. 12. ℣. Ipse Deus meus & salvátor meus: in Deo glória mea, & spes mea in Deo est. *Ps.* 61. 7. 8. * Pátior.

Post 2. *Lect.* ℟. Evangélium quod evangelizátum est à me; non est secúndùm hóminem; * Neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. *Gal.* 1. 11. 12. ℣. Dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce constítui te super gentes. *Jer.* 1. 9. 10. * Neque.

Post 3. *Lect.* ℟. Non judicávi me scire áliquid nisi Jesum Christum, & hunc crucifíxum. * Et † Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritús, & virtútis. 1. *Cor.* 2. 2. 4. ℣. Mihi dedit Deus dicere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est. *Sap.* 7. 15. * Et sermo. Glória. † Sermo.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Omnia facio propter Evangélium, ut párticeps ejus effíciar. 1. *Cor.* 9. 23.

Ant. 4. a. Ego libentíssimè impéndam, & superimpéndar ipse pro animábus vestris. 2. Cor. 12. 15.

4. f. Sic curro, non in incértum, sed castígo meum, & in servitú- ligo: ne fortè, cum áliis âverim, ipse réprobus . 1. Cor. 9. 26. 27.
s meus stetit in diré- In ecclésiis benedícam mine. Ps. 25. 12.
rmóne sancti Joánnis Chrysóstomi.
4. in cap. 2. Epist. 2. ad Timotheum.

Lectio iv.

Aulus, Cilix erat, pél- ium sutor, inops, impe- ítus extérnæ sapiéntiæ: æpe cum fame luctátus, estítus necessárius sæpe Neque hoc solum; sed ilis quoque cum latró- homicídis, Neróne ju- cædebátur tanquam us. Quis ígitur illó- juis gloriósior, qui ca- circumferébat, vinctús- hebátur in cárcere, an erabátur in púrpura? temnebátur ímperans, ussus nihil curábat ju- mpérium? qui solus et vicit, an qui innú- allátus exércitu, victus ijus, inquam, fortem n cúpiat magis, Neró- auli? Illíus nempe ne- ulcrum cuíquam no- t contrà, hic régibus s splendídior, régia in qua vicit cónditus est: ora ómnium ubíque tur, coronatúsque præ- dicátur; ille contrà, maledíctis lacéssitur innúmeris.

℟. In labóre fui, & ærúmna, in vigíliis multis, in fame, & siti, in frígore, & nuditáte, * Præter illa, quæ extrínsecùs sunt, instántia mea quotidiána, solicitúdo ómnium Ecclesiárum. 2 Cor. 11. 27. 28. ℣. Die noctúque æstu urébar & gelu, fugiebátque somnus ab óculis meis. Gen. 31. 40. * Præter.

Lectio v.

Homil. 32. in cap. 16. Epist. ad Romanos.

Quis mihi dabit circumfúndi córpori Pauli, affígi sepúlcro, vidére púlverem córporis illíus quæ adhuc in Christo déerant adimpléntis, stígmata illíus gestántis, prædicatiónem Evangélii ubíque seminántis? Púlverem, inquam, oris illíus per quod magnália & ineffabília Christus locútus est, & admirándaillaorácula orbi prótulit Spíritus-sanctus? Quid enim os illud sanctum non effécit? Dæmones expúlit; peccáta absólvit; tyránnos compéscuit; philosophórum linguas obserávit; orbem Deo addúxit; bárbaros philosophári persuásit; ómnia coaptávit quæ in terra, & quæ in cœlis, ad quem vóluit modum, dispósuit.

℟. Cùm liber essem ex ómnibus, ómnium me servum feci: * Factus sum infírmis infírmus, ut infírmos lucrifácerem. 1. Cor. 9. 19. 22. ℣. Flere

bam super eo qui afflictus erat, & compatiebátur ánima mea paúperi. *Job* 30. 25. * Factus.

Lectio vj.

Non solùm autem oris, sed & cordis illíus púlverem vidére vellem. Cor istud ádeo fuit latum, ut in se suscéperit & íntegras urbes, & pópulos, & gentes: cor cœlis sublimius, orbe látius, rádiis soláribus splendídius, igne fervéntius, adamánte solídius. Cor Pauli, cor erat Christi, & tábula Spíritûs-sancti, atque grátiæ volúmen. Quid opus est síngula recensére? Vellem vidére sepúlcrum quo recóndita sunt arma illa justítiæ, arma lucis, membra in quibus vivébat Christus; quæ templum fuérunt Spíritûs-sancti. Hoc corpus Romam munit, & cum isto corpus étiam Petri.

℟. Factus sum Judæis tanquam Judæus: iis qui sine lege erant, tanquam sine lege essem: * Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos. 1. *Cor*. 9. 20. 21. 22. ℣. Vidéte quóniam non soli mihi laborávi, sed ómnibus exquiréntibus veritátem. *Eccli*. 24. 47. * Omnibus. Glória. * Omnibus.

In III. Nocturno.

Ant. 7. a. Víncula & tribulatiónes me manent; sed nihil horum véreor, dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi. *Act*. 20. 23. 24.

Ant. 3. ℟. Ego non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu. *Act*. 21. 13.

Ant. 5. *F*. Non in vácuum cucúrri, sed & si immolor supra sacrifícium, & obséquium fídei vestræ, gaúdeo & congrátulor ómnibus vobis. *Philipp*. 2. 16. 17.

℣. Si consístant advérsùm me castra, non timébit cor meum: ℟. Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperábo. *Ps*. 26. 3.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c*. 10. 16. *ad* 22.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 34. *in cap*. 10. *Matt*.

Sic dícere vidétur: Nolíte turbári, si cùm vos inter lupos mitto, tanquam oves & colúmbas esse júbeo: nam etsi possum contrárium quoque præstáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tanquam oves subjécti sitis, sed effícere ut leónibus terribilióres evadátis; tamen sic éxpedit fieri: hoc & vos quoque illustrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo: [Súfficit tibi grátia mea; nam vir-

tus in infirmitáte perfícitur.] Ipse ígitur vos mansuetúdine oves efféci. Cùm enim ait, [Ego mitto vos sicut oves,] illud occúltè ínnuit: Ne ígitur ánimo dejiciámini; certè enim scio, hâc potíssimùm mansuetúdine, ubíque invíctos vos esse futúros.

℟. In omni fidúcia sicut semper, & nunc magnificábitur Christus in córpore meo, sive per vitam, sive per mortem: * Mihi enim vívere Christus est, & mori lucrum. *Philipp.* 1. 20. 21. ℣. Quid mihi est in cœlo? & à te quid vólui super terram? Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. *Ps.* 72. 25. 26. * Mihi enim.

Lectio viij. *Paulò pòst.*

SEd inspiciámus quam prudéntiam quærit: serpéntis certè prudéntiam imitári cohortátur. Nam quemádmodum serpens totum seípsum tradit, nec ádmodum curat, si corpus incíditur, donec caput suum íntegrum servet: eódem tu quoque modo, præter fidem cétera pérdere non cures: profúndas univérsam tuam pecúniam; tradas corpus; vitæ ipsi, si opus est, mínimè parcas, dúmmodo fidem serves, quæ caput & radix est; quâ servátâ, etiámsi ómnia perdas, ómnia tamen rursùs majóre cum magnificéntia recuperábis: idcirco nec símplices solùm jussit esse, nec prudéntes solùm, sed ambo hæc in unum commíscuit, ut in præcípuam virtútem simul vertántur. Et prudéntiam quidem serpéntis adhibére te jubet, ne veiis vulnéribus atque perículis principalíssima membra objícere. Simplicitátem verò colúmbæ, ne injuriátus ulciscáris, aut ad punitiónem insidiántes abdúcas: nihil enim tibi prudéntia próderit, nisi hæc simplícitas adjiciátur.

℟. Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi * Pláceo mihi in infirmitátibus meis, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo. 2. *Cor.* 12. 9. 10. ℣. Non mihi contíngat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis. 1. *Mach.* 13. 5. * Pláceo.

Lectio ix. *Longè pòst.*

NOn enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patri vestri qui lóquitur in vobis....] Habébant reges in médio suî duódecim hómines idiótas, quos vínculis, flagéllis, carcéribus, ut silérent comminabántur: sed sicut rádii soláres vincíri néqueunt, sic lingua eórum ligári non póterat. Quod ita fiébat, quia non ipsi erant qui loquebántur, sed virtus Spíritûs-sancti. Quâ virtúte Paulus Agrippæ minístros, ipsum quoque Nerónem ómnium hóminum flagitiosíssimum, fácilè superávit. [Dóminus enim mihi ástitit (ait)

& confortávit me, & éruit me de ore leónis.]

℣. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi; * In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus justus judex. 2. *Tim*. 4. 7. 8. ℣. Probávit me quasi aurum quod per ignem transit: vestígia ejus secútus est pes meus, viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea. *Job* 23. 10. 11. * In réliquo. Glória. * In réliquo. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Confitébor tibi Dómine in géntibus, ℟. Et nómini tuo cantábo. 2. *Reg*. 22. 50.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni*. f.

NIhil minus fui ab iis qui sunt supra modum Apóstoli; tamétsi nihil sum. 2. *Cor*. 12. 11.

Ant. 7. a. Secúndùm revelatiónem notum mihi factum est sacraméntum; mihi data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi. *Ephes*. 3. 3. 8.

Ant. 1. a. Signa apostolátûs mei facta sunt in omni patiéntia, in signis, & prodígiis, & virtútibus. 2. *Cor*. 12. 12.

Ant. 8. G. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur, & aúdiant omnes gentes. 2. *Tim*. 4. 17.

Ant. 4. E. Ego sum mínimus Apostolórum; grátiâ autem Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit, sed abundántiùs ómnibus laborávi; non ego autem, sed grátia Dei mecum. 1. *Cor*. 15. 10.

Capitulum. *Rom*. 15. 20.

SIc prædicávi Evangélium hoc, non ubi nominátus est Christus, ne super aliénum fundaméntum ædificárem; sed sicut scriptum est: Quibus non est annuntiátum de eo, vidébunt; & qui non audiérunt, intélligent.

Hymnus.

PAULO paupéries, splén-
dida cópia;
Ingens mœror erat lætitiæ
seges;
Carcer, naufrágium, crebráque vérbera,
Altæ sémina glóriæ.
MORS desidérium, mors fuit
& lucrum:
Terris hunc rétinet pródigus
in suos
Fratres solus amor, pro quibus óbviam
Se totum vovet hóstiam.
TANDEM Roma virum vidit, inánium
Cultrix Roma deûm: Cæsaris in domum
Infert ille fidem: sæva nec álligant
Verbum víncula líberum.
MUNDO conspícuum ceu jubar émicat,

s perpétuum, quà grá-
r, diem,
s óculis qui semel óc-
:,
ætérno rútilat die.
: summa Patri, sum-
ue Fílio,
sancte tibi laus quo-
, Spíritus;
lum, per iter quod do-
árduum,
obis, quà liceat, se-
qui. Amen.
:cléslæ factus sum ego
:, ℟. Secúndùm dis-
ınem Dei. *Coloss.* 1. 25.
ıenedictus, *Ant.* 8.G.*
lata est mihi à Deo, ut
nister Christi Jesu in
s; sanctíficans Evan-
Dei, ut fiat oblátio
ı accépta, & sanctifi-
Spíritu-sancto. *Rom.*
16.

Oratio.

ıs, qui multitúdinem
:ntium beáti Pauli apó-
ædicatióne docuísti; da
quæsumus, cœléstem
ctrínam, & fidéli men-
ære, & sédulâ conver-
deprómere; Per.
ommemoratio S. Petri,
ıus elégit, per os meum
gentes verbum Evan-
t crédere. *Act.* 15. 7.
éntibus missum est hoc
Dei, ℟. Et ipsi aú-
Act. 28. 28.

Oratio.

ıs, qui beáto Petro apó-
lo tuo collátis clávibus
regni cœléstis, ánimas ligán-
di atque solvéndi pontifícium
tradidísti; concéde ut inter-
cessiónis ejus auxílio, à pecca-
tórum nostrórum néxibus li-
berémur; Qui vivis & regnas.

Postea S. Joannis, *Ant.* A
diébus, ℣. Docébo, 390. *Oratio*,
Deus, qui præséntem diem,
391.

Deinde S. Martialis, *Ant.*
In bonitáte, ℣. Státuit, *Oratio*,
Exaúdi, xxv.

Ad Horas, *Psalmi de Feria.*

Ad Primam, *Ant.* Nihil
minus fui.

Oratio unica de Psalterio.

Ad Tertiam, *Ant.* Se-
cúndùm revelatiónem.

Capitulum. 2. *Cor.* 12. 3. 4.

Scio hujúsmodi hóminem,
(sive in córpore, sive ex-
tra corpus néscio, Deus scit)
quóniam raptus est in paradí-
sum, & audívit arcána verba
quæ non licet hómini loqui.

℟. *breve*, Omnium ártifex
dócuit me sapiéntia, * Alle-
lúia, allelúia. ℟. Omnium.
℣. Est enim in illa spíritus in-
telligéntiæ. * Allelúia. Glória.
℟. Omnium. *Sap.* 7. 21. 22.

℣. In ánimas sanctas se
transfert sapiéntia, ℟. Amí-
ços Dei & prophétas consti-
tuit. *Sap.* 7. 27.

Ad Sextam, *Ant.* Signa.

Capitulum. *Act.* 19. 11. 12.

Virtútes non quáslibet fa-
ciébat Deus per manum
Pauli; ita ut étiam super lán-
guidos deferréntur à córpore

ejus sudária, & semicinctia, & recedébant ab eis languóres, & spíritus nequam egrediebántur.

℟. *breve*, Evangélii factus sum miníster secúndùm donum grátiæ Dei, * Allelúia, allelúia. ℟. Evangélii. ℣. Quæ data est mihi secúndùm operatiónem virtútis ejus. * Allelúia. Glória. ℟. Evangélii. *Ephes.* 3. 7.

℣. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantùm, ℟. Sed & in virtúte, & in Spíritu-sancto, & in plenitúdine multa. 1. *Thess.* 1. 5.

AD NONAM, *Ant.* Ego sum.

Capitulum. 2. *Tim.* 2. 9. 10.

IN Evangélio labóro usque ad víncula, quasi malè óperans; sed verbum Dei non est alligátum: ídeo ómnia sustíneo propter eléctos, ut & ipsi salútem consequántur.

℟. *breve*, Pro Evangélio legatióne fungor in caténa ista, * Allelúia, allelúia. ℟. Pro Evangélio. ℣. Ita ut in ipso aúdeam prout opórtet me loqui. * Allelúia. Glória. ℟. Pro Evangélio. *Ephes.* 6. 20.

℣. Non erubésco Evangélium; virtus enim Dei est ℟. In salútem omni credénti. *Rom.* 1. 16.

AD VESPERAS.

Antiphona de Laudibus.

Psalmi de Feria.

Capitulum. 2. *Thess.* 2. 13. 14.

VOcávit vos Deus per Evangélium nostrum in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Jesu Christi. Itaque, fratres, state, & tenéte traditiónes quas didicístis sive per sermónem, sive per epístolam nostram.

℟. Bonum certámen, *suprà*, 410.

Hymnus. Guill. Episc Santon.

SUDORE sat tuo fides
Crucísque crevit glória,
Multóque per te fénore.
Impléta Christi pássio.

PER sacra sese jam tuæ
Impréssa carni stígmata,
Suóque totum spíritu,
In te Magíster éxprimit.

SIC Paule non vivis; loquens
Sed ipse Christus in tuo
Agénsque vivit péctore:
Sat ergo, sat terris datum.

AUDITA quondam tértio
Arcána cœlo, nunc tibi
Fruénda se pleno palàm
De fonte produnt lúminis.

HINC lacte verbi nos tui
Cibóque faxis créscere;
Christúmque tritos quà doces
Præísque, per calles sequi.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Imitatóres meî estóte, ℟. Sicut & ego Christi. 1. *Cor.* 11. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. Quæ & didicístis, & accepístis, & audístis; & vidístis in me, hæc ágite, & Deus pacis erit vobíscum. Philipp. 4. 9.

Commemoratione S. Pe-
nt. Senióres óbsecro
ior, & testis Christi pas-
. : páscite qui in vobis
gem Dei, providéntes
im Deum, non ut do-
es in cleris, sed forma
egis ex ánimo. I. *Petr.*
3.
'réscite in grátia, & in
óne Dómini nostri,
Salvatóris Jesu Christi.
. 3. 19.
o, Deus, qui beáto
suprà in Laudibus.
nde fit Commemoratio
S. Joannis, *Ant.* Amen
bis, ℣. Dóminus erat,
ratio, Deus, qui beá-
ánnem, *infrà in Lau-*

emò S. Moderati marty-
rritorio Autissiodorensi,
ui vícerit, ℣. Vincénti,
atio, Præsta, quæsu-
j.
COMPLETORIUM,
ratio de Psalterio.

TA JULII.
DIE I.
ctava Nativitatis
NNIS-BAPTISTÆ.
Semiduplex.
ium ut in die, præter
ia.
FICIUM NOCTURNUM.
Antiphona, ℣. & ℟℟℟.
è Nocturnis Festi secun-
r..
j. *de Scriptura occur-*
tribus in unam coactis.

Sermo sancti Máximi epíscopi.

Homil. 3. in die Nativitatis S. Joan. Bapt.

Lectio ij.

FEstivitátem præséntis diéi, fratres caríssimi, venerándi Joánnis-Baptístæ genúina Nativitas consecrávit: qui idcírco in hoc sǽculum supérnâ dispensatióne diréctus dictus est, ut non solùm ipse prophetáli sublimarétur glóriâ, sed ut & ómnium étiam per eum Prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quâdam grátiâ ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim est solus Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, & annuntiáre præséntem.

Lectio iij. *Post pauca.*

HIc est ille quem, inspiránte Deo, præscius annúntiat Isáias dicens: [Vox clamántis in desérto, paráte viam Dómini.] Quàm cóngruè, fratres caríssimi, beátus Joánnes prædicátus est Vox, qui cœléstis Verbi & præco mittebátur & testis! Hic est ille, cujus per ángelum Gabriélem prænuntiátur nativitas, & nomen, & méritum. Hic est qui judício cœléstis

sententiæ cunctis mortalibus anteféretur, dicénte Dómino: [Non surrexit inter natos mulierum major Joánne-Baptístâ.] Quàm pulcrè dictum est inter natos mulierum non esse majórem! quia ille omnímodis major erat Joánne, qui de Vírgine nascebátur. Hic est étiam qui máluit à rege prostérni, quàm regem non increpáre peccántem.

Ad Laudes Matutinas.

Psalmi de Feria.

Ant. sola, Existimánte pópulo, *prima de Laudibus diei.*

Reliqua ut in die, præter Orationem.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem tuâ providéntiâ destinásti, ut plebem perféctam Unigénito tuo præparáret; da, ut família tua hujus intercessióne præcónis, ad eum quem prophetávit, perveníre mereátur Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum; Qui tecum vivit.

Pro Commemoratione Apostolorum, Ant. Resurréxit, ℣. Magnificéntiam, *Oratio*, Deus, qui hodiérnam diem, 403.

Deinde S. Moderati, Ant. Dóminus, ℣. Glorificátus sum, *Oratio*, Præsta quæsumus, xj.

Ad Horas, *ut in die. Oratio*, Deus, qui beátum Joánnem, *suprà.*

Ad Primam, *unica Oratio de Psalterio.*

Vespera de Festo sequenti.

Die II.

Visitatio

B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex-majus.

In primis Vesperis.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. toni. a.

Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum, sicut virgula fumi ex aromátibus myrrhæ & thuris, & univérsi pulveris pigmentárii? *Cant.* 3. 6.

Ant. 2. D. Quàm pulcri sunt gressus tui, fília príncipis! *Cant.* 7. 1.

Ant. 3. g. Quàm pulcri super montes pedes annuntiántis bonum! *Isai.* 52. 7.

Ant. 4. d. Arca fœderis Dómini véniat in médium nostri, ut salvet nos. 1. *Reg.* 4. 3.

Ant. 5. a. Véniat, Dómine, salutáre tuum secúndùm elóquium tuum. *Ps.* 118. 41.

Capitulum. Eccli. 4. 14. 15.

Qui tenuérint sapiéntiam, vitam hereditábunt; & quò introíbit, benedícet Deus. Qui sérviunt ei, obsequéntes erunt Sancto; & eos, qui díligunt illam, díligit Deus.

℟. Ecce diléctus meus venit sáliens in móntibus: transíliens colles: * En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. *Cant.* 2. 8. 9. ℣. Venit Fílius hóminis quærere, & salvum fácere quod períerat. *Luc.* 19. 10. * En ipse. Glória. * En ipse.

us. Santol. Vict.
ò sanctus ardor te rapit,
Virgo, flos ô vírginum?
endis, & cito gradu
éndis alta móntium?
JET sacer te Spíritus
eplétam Numine:
Dei jam dígnitas
ritáti détrahit.
i propínquam sánguine
n puélla prævenis;
essa cui divínitus
is alvi múnera.
uanta matrum gaúdia!
ite natúrâ gravem
stupes, quæ vírginem
n Deo te prædicat.
SCONDITUM sub íntimo,
ube, portábas sinu
, suo qui prótinus
bit orbem lúmine.
NDO redémptor qui venis,
ibi laus máxima,
Patre; nec tibi minor
utriúsque Spíritus.
Amen.
Vísita nos, Dómine, in
i tuo, ℟. Ad vidéndum
itáte electórum tuórum.
5. 4. 5.
Magníficat, *Ant.* 7. G.
ne Dóminus noster,
st homo, quòd memor es
aut fílius hóminis, quó-
vísitas eum? *Ps.* 8. 2. 5.
io, Adésto, *infrà in Laud.*
Commemoratio Octavæ
annis, *Ant.* Amen dico
, ℣. Dóminus, 392.
, Deus, qui beátum
em, *suprà*, 414.

Deinde SS. Apostolorum, *Ant.* Vidi, ℣. Lucétis. 405. *Oratio*, Deus, qui hodiérnam diem, 403.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio. Ad Hymnum, Doxologia*, Mundo redémptor qui venis, &c. *ut suprà.*

Oratio unica de Psalterio.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matt.* 1. 16.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. Santol. Vict.

AD prima verba Vírginis,
Intus movénte Spíritu,
In matris alvo cónditus
Infans Joánnes géstiit.

AGNOVIT infántem Deum:
Quem sensit, ardet pródere;
Vates & infans, quà potest,
Adésse Christum núntiat.

HIC jam redemptóris vices
Præcónis ille sústinet:
Matérna claustra non vetant
Quin ambo munus ímpleant.

FELIX puer, felix parens,
Felix sacérdos, & domus,
Quæ per paréntem Vírginem
Deo fruúntur hóspite!

MUNDO redémptor qui venis,
Fili tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriúsque Spíritus.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est

matris suæ, elécta genitríci suæ. Cant. 6. 8.

Ant. 2. D. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Cant. 2. 2.

Ant. 1. a. Sicut lux auróræ, oriénte sole, manè absque núbibus rútilat. 2. Reg. 23. 4.

℣. Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus; ℟. In fímbriis aúreis circumamícta varietátibus. Ps. 44. 14. 15.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post 1. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum; * Constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, & sémini ejus post eum. Gen. 17. 16. 19. ℣. Hic erit magnus, & fílius Altíssimi vocábitur, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Luc. 1. 32. * Constítuam.

Post 2. Lect. ℟. Quod in María natum est, de Spíritu-sancto est. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem: Ecce virgo in útero habébit, & páriet Fílium: * Et vocábunt nomen ejus Emmánuel. Matt. 1. 20. 22. 23. ℣. Audíte domus David: dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium. Isai. 7. 13. 14. * Et vocábunt.

Post 3. Lect. ℟. Páriet María fílium: & vocábis nomen ejus Jesum; * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à
peccátis eórum. Matt. 1.
℣. Partúriens páriet: &
quiæ fratrum ejus conve
tur ad fílios Israël. Mich.
* Ipse. Glória. † Salvum

IN II. NOCTUR

Ant. 4. f. Appáruit
Dóminus in flamma ig
médio rubi; & vidébat
rubus ardéret, & non c
rerétur. Exod. 3. 2.

Ant. 8. G. Cùm virg
fuísset Móyses coram
rio, invénit germinásse
Aáron. Num. 17. 7. 8.

Ant. 5. a. Abscíssus e
de monte sine mánibus
autem factus est mon
gnus; & implévit uni
terram. Dan. 2. 34. 35.

℣. Fons parvus cre
flúvium máximum, ℟.
aquas plúrimas redu
Esther 11. 10.

De Sermóne sancti Be
abbátis.

De 12. Prærog. B. V. M.

Lectio iv.

Audíerat María
ex te nascétur S
vocábitur Fíliu
& nihil áliud, quàm a
ejus se esse respóndit.
ventum est ad Elísabe
contínuò Vírginis glór
guláris eídem per Sp
revelátur. Dénique &
tur persónam veniénti
cens: [Unde hoc mi
véniat mater Dómini
me?] Commendábat &
salutántis, adjíciens:

...ta est vox salutatiónis tuæ in ...úribus meis, exultávit in gaú...dio infans in útero meo.] Et beatificábat fidem credéntis : [Beáta (inquiens) quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi à Dómino.]

℟. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * Véritas de terra orta est, & justítia de cœlo prospèxit. *Ps.* 84. 11. 12. ℣. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matt.* 1. 16. * Véritas.

Lectio v.

MAgna quidem præcónia : sed & devóta humílitas nihil sibi passa retinére, in eum magìs univérsa refúdit, cujus in se beneficia laudabántur. Tu, inquit, magníficas matrem Dómini : sed [magníficat ánima mea Dóminum.] In voce mea filium pérhibes exultásse in gaúdio : sed [exultávit spíritus meus in Deo salutári meo :] & ipse quoque, tanquam amícus sponsi, gaúdio gaudet ad vocem sponsi. Beátam esse dicis quæ credidísset : sed credulitátis & beatitúdinis causa respéctus est supérnæ pietátis, ut ex hoc magìs beátam me dicant omnes generatiónes ; quia ancíllam húmilem & exíguam respéxit Deus.

℟. Christi generátio sic erat : Mater ejus * María invénta est in útero habens de Spíritu sancto. *Matt.* 1. 18. ℣. Creávit Dóminus novum super terram : fémina circúndabit virum. *Jer.* 31. 22. * María.

Lectio vj. §. 13.

VErúntamen, numquid putávimus, fratres, Elísabeth sanctam in eo, quòd per Spíritum útique loquebátur, errásse ? Absit. Beáta planè quam respéxit Deus, & beáta quæ crédidit. Hic enim magnus divínæ respectiónis éxtitit fructus. Ineffábili síquidem artifício Spíritûs superveniéntis tantæ humilitáti magnanímitas tanta in secretário virgínei cordis accéssit, ut hæ quoque nihilóminus fiant stellæ ex respéctu mútuo clarióres, quòd vidélicet nec humílitas tanta mínuit magnanimitátem, nec magnanímitas tanta humilitátem.

℟. Deus, ex sémine David * Secúndùm promissiónem † Edúxit Israël salvatórem Jesum. *Act.* 13. 23. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. *Ps.* 131. 11. * Secúndùm. Glória. † Edúxit.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam : cessavérunt fortes, donec súrgeret mater in Israël. *Judic.* 5. 3. 7.

Ant. 6. F. Ego mater pulcræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis & sanctæ spei. *Eccli.* 24. 24.

Ant. 5. a. Fructificávi suavitátem odóris : & flores mei

fructus honóris & honestátis. *Eccli.* 24. 23.

℣. Ego diléćto meo, ℟. Et diléctus meus mihi. *Cant.* 6. 2.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 1. 39. *ad* 47.

EXúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda: & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii epíscopi.

Expos. Evang. sec. Luc. lib. 2. §. 22.

VEnit propínqua ad próximam, júnior ad seniórem: nec solùm venit, sed étiam prior salutávit; decet enim ut quantò cástior virgo, tantò humílior sit. Nóverit honórem deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est & causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuéndum est enim quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam póstea, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Citò quoque advéntûs Maríæ, & præséntiæ Domínicæ benefícia declarántur.

℟. Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo; quia *Respéxit humilitátem ancíllæ suæ. *Luc.* 1. 47. 48. ℣. Ecce

nubécula parva quasi v gium hóminis ascendéba mari; & facta est plúvia g dis. 3. *Reg.* 18. 44. 45. * péxit.

Lectio viij. §.

VOcem prior Elísabet divit, sed Joánnes grátiam sensit: illa natúra dine audívit, iste exultávi tióne mystérii: illa Ma iste Dómini sensit advént fémina mulíeris, & pign gnoris. Istæ grátiam loq tur, illi intùs operántur, tatísque mystérium mat adoriúntur proféctibus; plicíque miráculo proph matres spíritu parvuló Exultávit infans, replét mater. Non priùs mate pléta, quàm fílius; sed fílius esset replétus Spi sancto, replévit & matre

℟. Beátam me dicent nes generatiónes; quia * cit mihi magna qui poten & sanctum nomen ejus. *L* 48. 49. ℣. Veníte, audí narrábo, omnes qui ti Deum, quanta fecit á meæ. *Ps.* 65. 16. * Fecit.

Lectio ix. §.

ET unde hoc mihi?] est, quantum bonum hi áccidit, ut mater Dó mei véniat ad me? Non gnósco meum. [Unde mihi,] quâ justítiâ, q factis, pro quibus méri Non usitáta hæc offícia nárum sunt; [Ut véniat

ter Dómini mei ad me.] Mirá-culum séntio, cognósco mystérium: mater Dómini Verbo fœta, Deo plena est.

℞. Misericórdia Dómini à progénie in progénies timéntibus eum. * Fecit poténtiam in bráchio suo; † Dispérsit supérbos, & exaltávit húmiles. *Luc.* 1. 50. 51. 52. ℣. Non deséruit sperántes in se; & interfécit in manu mea hostem pópuli sui. *Judith* 13. 17. 18. * Fecit. Glória. † Dispérsit.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Magnificáte Dóminum mecum, ℞. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. *Ps.* 33. 4.

Psalmi de Feria.

Antiphona 2. *toni*. D.

MUltæ filiæ congregavérunt divítias; tu supergréssa es univérsas. *Prov.* 31. 29.

Ant. 4. *irreg.* c. Benedíctus Dóminus, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith* 13. 24.

Ant. 7. c. Per manum féminæ percússit illum Dóminus Deus noster. *Judith* 13. 19.

Ant. 5. F. Benedícta tu in muliéribus; invenísti enim grátiam apud Deum. *Luc.* 1. 28. 30.

Ant. 1. a. Deus osténdet splendórem suum *in te, omni qui sub cœlo est. Baruch* 5. 3.

Capitulum. Prov. 3. 17. 18.

VIæ sapiéntiæ, viæ pulcræ; & omnes sémitæ illius, pacíficæ. Lignum vitæ est his qui apprehénderint eam: & qui tenúerit eam, beátus.

Hymnus. *Santol. Vict.*

MONTES supérbum vérticem,
Quà Virgo transit, súbdite;
Cui se libénter sternérent
Vel ipsa cœli sídera.

OCCULTA, quæ latet domi,
Audet foràs se pródere.
Semper sibi timens pudor
Se caritáte prótegit.

IT illa; non nectit moras:
Fugit vidéri, nec minùs
Fugit vidére, ne suo
Quidquam pudóri détrahat.

BEATA, quam pressit pede
Tellus! beáta sémita!
Colles beáti, qui simul
Cum matre sensístis Deum!

BEATIORES hóspites,
Vos ô quibus cœléstia,
Loquénte matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!

MUNDO redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriúsque Spíritus.
Amen.

℣. Venit mihi gaúdium à Sancto, ℞. Super misericórdia, quæ véniet nobis ab ætérno Salutári nostro. *Baruch* 4. 22.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Benedíctus Dóminus Deus Israël; quia visitávit, & fecit re-

demptiónem plebis suæ. *Luc.* 1. 68.

Oratio.

ADésto Ecclésiæ tuæ misericors Deus, & filios adoptiónis júgiter in ejus sinu puríﬁca, qui Maríæ clausus útero, Joánnem in sinu Elísabeth sanctificásti; Qui vivis & regnas.

Fit Commemoratio SS. Apostolorum, Ant. Resurréxit, ℣. Magnificéntiam, *Oratio*, Deus, qui hodiérnam diem, 403.

AD HORAS, *in fine Hymnorum, Doxologia*, Mundo redémptor, qui venis, &c. *suprà.*

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM, *Ant.* Multæ filiæ.

In ℟. *brevi*, ℣. Mundo redémptor qui venis.

Oratio unica de Psalterio.

AD HORAS, *Antiphona, Capitula*, ℟℟. *brevia, ut in officio B. Mariæ in Sabbato, addendo* ℟℟. *brevibus*, duo allelúia. *Oratio*, Adésto, *suprà.*

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* D.

MAría ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda. *Luc.* 1. 39.

Ant. 2. D. Intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. *Luc.* 1. 40.

Ant. 3. *a.* Exclamávit voce magnâ Elísabeth: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? *Luc.* 1. 41. 43.

Ant. 6. C. Ecce u
vox salutatiónis tua
bus meis, exultávit
infans in útero me
44.

Ant. 8. G. Beáta
didísti, quóniam pe
ea quæ dicta sunt
mino. *Luc.* 1. 45.

Capitulum. Sa

NOn habet ama
convérsátio s
nec tædium convíct
sed lætítiam & gaúd

℟. Exultávit infa
ro Elísabeth; & * R
Spíritu-sancto: mar
María cum illa quas
tribus. *Luc.* 1. 41. 56
sit arca Dei in dom
dom tribus ménsib
nedíxit Dóminus dó
& ómnibus quæ h
Par. 13. 14.* Replét
ria. * Repléta est.

Hymnus, Ad prin
ut in Officio Nocturn

℣. Vox exultatio
lútis, in tabernácu
rum. ℟. Déxtera D
cit virtútem. *Ps.* 1

Ad Magníficat,
Ait María: Magníﬁ
mea Dóminum; &
spíritus meus in De
meo. *Luc.* 1. 46. 47

Fit Commemorati
stolorum, Ant. Vid
cétis, 405. *Oratio*,
hodiérnam diem, 4

COMPLETORI
Psalterio. Ad Hymnu

legia, Mundo redémptor qui venis, &c. *suprà*.

Oratio unica de Psalterio.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Sanctorum apostolorum
Petri & Pauli.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, & Hymnus, ut in die, 398.

Novem Psalmi de Feria.

Tres Antiphonæ. ℣. & ℟℟℟. *de Communi Apostolorum, secundùm Feriam.*

Lectio j. & ij. *de Scriptura occurrente: ex tribus fiunt duæ.*

Lectio iij. *infrà in qualibet Feria.*

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Annuntiáte, *de Communi.*

Psalmi de Feria.

Ant. sola 1. â. Isti hómines servi Dei excélsi sunt, qui annúntiant vobis viam salútis. *Act.* 16. 17.

Reliqua ut in die, 403. *Ant. ad* Benedíctus *non duplicatur.*

AD HORAS, *Omnia de Communi Apostolorum. Oratio, ut in die Festi.*

In ℟℟℟. *brevibus adduntur* Allelúia, allelúia.

AD PRIMAM, *Preces ut in Duplicibus-majoribus, cum unica Oratione de Psalterio.* [*Et sic in Festis intrà Octavam occurrentibus.*]

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. sola 3. g. Salútem de qua exquisiérunt Prophétæ, evangelizavérunt vobis. 1. *Petr.* 1. 10. 12.

Reliqua ut in die, 404. *omisso Responsorio. Ant. ad* Magníficat, *non duplicatur.*

DOMINICA *intrà Octavam, aut in ipsa Octava, occurrente; totum Officium de Dominica ut in Psalterio, incipiendo à primis Vesperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commemoratione Octavæ, in Laudibus & Vesperis.*

DIE III.
De Octava
SS. PETRI ET PAULI.

Ex Epístola prima sancti Cleméntis papæ & mártyris, ad Corínthios.

Lectio iij. §. 5.

PEtrus ob iníquam æmulatiónem non unum aut álterum, sed multos sustínuit labóres; atque ita martyr efféctus, discéssit ad débitum glóriæ locum. Propter æmulatiónem Paulus patiéntiæ præmium obtínuit, cùm caténas sépties portásset, vapulásset, lapidátus esset; præco factus in Oriénte ac Occidénte, exímium fidei suæ decus accépit; totum mundum docens justítiam; & ad Occidéntis términum véniens, & sub princípibus martyrium passus, ita è mundo migrávit, atque in locum sanctum ábiit, patiéntiæ magnum exémplar factus.

Vespera de Festo sequenti, cum

Commemoratione Octavæ SS. Petri & Pauli.

DIE IV.

Translatio

SANCTI MARTINI,

Turonensis episcopi.

Semiduplex.

De Communi S. Pontificis, xx. *Oratio*, Quæsumus, Dómine, *infrà*.

Pridie POST VESPERAS, *pro Commemoratione Octavæ*, *Ant.* Vidi, ℣. Lucétis, 405. *Oratio*, Deus, qui hodiérnam diem, 403.

Lectio iij.

Ex Greg. Tur. lib. 1. *de miracul. S. Martini : Biblioth. Patrum sec.* 10. *Spicil. tom.* 10. *Annal. Bened, tom.* 3. *Regist. Capituli Autiss. & aliis.*

PErpétuus, quintus à beáto Martíno Turonénsium epíscopus, cùm virtútes asſíduas ad ejus sepúlcrum fieri cérneret, Basílicam véteri ampliórem extrúxit. Quam ut dedicáret, & corpus beáti Martíni à loco ubi sepúltum fúerat transférret, convocávit ad diem primam Július vicínos Epíscopos, & Abbátum Clericorúmque non mínimam multitúdinem. Sed monénte quodam Clérico dístulit in quartam Júlii, quà scílicet sanctus Martínus olim fúerat ordinátus. Itaque post triduánas preces atque vigílias corpus è sepúlcro in decentiórem locum translátum est. Hæc ígitur solémni de causa insignis Ordinatióne sancti in Epíscopum, D ejus Ecclésiæ, & córporis Translatió præsulis corpus non Danis Turóniam va Autissiodóri, & in cis, per plures ann veneratióne servátu gúndiam póstea iísd ris deprædántibus, nes revéctum fuit num octingentésim gésimum séptimun pállium sancti Márt sia Autissiodorénsis cujus partes plúrib sit Ecclésiis ; & qu sum supérerat in ar gni pónderis caps hæreticórum bellis

Oratio.

QUæsumus, Dó méntiam tuam die quam Translati pontíficis Martíni c des nobis illam se nam, quam ille & cuit, & ópere comp

Post Laudes Ma Commemoratio Oct postolorum, *Ant.* R ℣. Magnificéntiam Deus, qui hodiérn 403.

POST VESPERAS, memoratione SS. *Ap Ant.* Vidi, ℣. Luc *Oratio*, Deus, qu nam diem, 403.

Die V.
De Octava
tri et Pauli.
ositióne sancti Joánnis
ostomi in Epístolam
ad Romános.
ap. 16. Homil. 32.
Lectio iij.
itam Romam prædi-
, quòd erga illos Pau-
s dum víveret, ádeo
iévolus, ádeo illos
& coram disséruit,
mò vitam apud eos
cujus sanctum corpus
dent: & proptérea cí-
hinc facta est insígnis
iàm ab áliis rebus óm-
tanquam corpus ma-
válidum duos habet
ulgéntes, sanctórum
horum córpora. Non
n splendéscit quando
demíttit, quemádmo-
manórum urbs duos
óres ubíque terrárum
. Hinc rapiétur Pau-
Petrus. Consideráte,
ini, quale spectácu-
a sit Roma: Paulum
repéntè ex theca illa
o resurgéntem in oc-
ómini sursum ferri.
eræ de die Octava,
t intrà Octavam,
, Deus, qui beátos
, *infrà.*
Die VI.
SS. Apostolorum
ri et Pauli.
Semiduplex.
de Communi Aposto-lorum, ij. exceptis quæ hîc notantur.

Ad Officium Nocturnum.

Invitatorium, & Hymnus, ut in die, 398.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟℟. *ex uno è Nocturnis de Communi, secundùm Feriam.*

Sermo sancti Leónis papæ.
Serm. 1. in Natali apostolorum Petri & Pauli.

Lectio ij.

Omnium quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps; & unius fidei píetas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gaúdiis celebrétur. Verúntamen hodiérna festívitas præter illam reveréntiam quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli & própriâ nostræ urbis exultatióne veneránda est, ut ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martyrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi, Roma, resplénduit; & quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.

Lectio iij.

Isti sunt patres tui verique pastóres, qui te regnis cœléstibus inseréndam multò mélius multòque felícius condidérunt, quàm illi quorum stúdio prima mœnium tuórum fundaménta locáta sunt, ex quibus is qui tibi nomen de-

dit, fratérnâ te cæde fœdávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt; ut gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális & régia, per sacram beáti Petri sedem caput orbis effécta, látiùs præsidéres religióne divinâ, quàm dominatióne terrénâ. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terrâ maríque protúleris; minus tamen est quod tibi béllicus labor súbdidit, quàm quod pax Christiána subjécit.

AD LAUDES MATUTIN[AS], HORAS ET VESPERAS.

Omnino ut intrà Octavam, præter Orationem.

Oratio.

DEus, qui beátos apóstolos Petrum & Paulum insígnes præ céteris veritáti Evangélicæ præcónes esse fecísti; concéde, quæsumus, ut per eórum intercessiónem, æternæ pátriæ perveniámus hereditátem, per quorum doctrínam, fídei tenémus integritátem; Per Dóminum.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ CATHEDRALIS.

SOLEMNE.

[*Hoc Festum celebratur per totam Diœcesim, Dominicâ proximâ post Octavam SS. Petri & Pauli. In ipsa Ecclesia Cathedrali & in iis quæ propriam vel certam non habent Dedicationem, fit cum Octava; sine Octava verò, ubi fuerit Dedicatio propria.*]

Omnia ut in Communi Dedicationis, lxxxix. *præter Lectiones sequentes.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Hist. episc. Autissiod. apud Labb.

CUm sanctus Amátor, quintus Autissiodorénsium epíscopus, multos ab idolórum cultu ad fi[dei] veritátem traduxísset, [et] prióris templi à beáto Pe[re]gríno erécti angústiæ N[eo]phytórum multitúdinem [ca]pere possent, novam amp[lio]rémque constrúxit Basílica[m], quam tértiâ die Octóbri[s ri]tu solémni sub invocati[one] sancti protomártyris Stép[hani] consecrávit. Hanc succedé[ntes] Epíscopi ornaméntis opi[bus]que imménsis certátim [auxe]runt. Beátus Desidérius [...]céntis pòst annis à parte [o]rientáli amplificávit, no[vum] opus magníficè decorávit [...]que intrà illius ámbitum [...] altáre translátum dedicávi[t]

:cimâ nonâ, collátis
ıgéntis prétii vasis.
quéntibus Basílicam
ncéndiis in cíneres
, Herifrídus, Guido,
Cabilóne, & Gofrí-
npo-Alemánno epís-
s restaurárunt.

Lectio v.

ıáldus ineúnte duo-
no século multa ad-
e décimâ quartâ De-
nni millésimi centé-
imi noni Callíxtus
Póntifex hujus nó-
índus, altáre novum
Dénique Guillélmus
ensis, fervénte óm-
a novárum Ecclesiá-
ctúras stúdio, Ecclé-
.ssiodorénsem ab O-
ırte dírui jussit, &
: nunc conspícitur,
.ta pósuit anno mil-
ucentésimo décimo
'ranslátus ad sedem
m ab incépto ópere
:it; quod ut perfice-
gulis hebdomádibus
:cúniæ summam mit-
:cdum númeris óm-
solútum erat, cùm
ıs novæ Ecclésiæ al-
ıs dicávit anno mil-
centésimo trigésimo
quo témpore in Ca-
Autissiodorénsibus
est die nonâ Júlii
lis Ecclésiæ Dedicá-
Domínicâ próximâ
:ávam apostolórum
ıuli celebrátur.

Lectio vj.

VIx præteríerant anni à Dedicatióne vigínti, cùm incúrsibus Anglórum ac Navarrórum deprædátâ urbe, ad extrémam ferè inópiam dives Basílica redácta est. Multis tamen crevit aucta ædifíciis ipsómet século ac subsequénti. Collaterálesfácies ad Austrum & ad Septentriónem eréctæ sunt crebris Episcopórum, Canonicórum civiúmque munéribus. Século décimo sexto antérior Eccésiæ pars ita áffabrè perfécta est à Francísco de Dintavílla hujus nóminis primo, ut miræ pulcritúdinis opus inter Gálliæ Ecclésias óculis intuéntium videátur. Dirépta paulò pòst à Calviniánis Ecclésia, váriis donáriis ab Amyóto ornáta est, & anno supra millésimum quingentésimo septuagésimo sexto, die Domínicâ, Júlii décimâ quintâ, ab eódem præsule altáre majus fuit consecrátum.

Die X.

SS. SEPTEM FRATRUM Martyrum, & S. Felicitatis eorum matris

Commemoratio,

Pridie Post Vesperas, *Ant.* Communicántes, ℣. Viríliter, xiv. *Orat.* Præsta, *infrà.*

Post Laudes Matutinas, Ant. Beáti, ℣. Multæ, xvij.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua

confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus; Per Dóminum.

Vespera de Festo sequenti.

DIE XI.

In festo

S. BENEDICTI ABBATIS.

Duplex-minus.

De Communi SS. Abbatum, xlv. *Oratio*, Deus, qui beátum Benedíctum, *infrà*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex S. Greg. papa lib. 2. Dialog. Mabill. sec. II. Bened. & Clario monacho.

BEnedíctus, Núrsiæ in Sabínis claro génere ortus, relíctis, quibus Romæ instituebátur, liberálibus disciplínis, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum qui Súblacus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit: in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, qui illi vitæ necessária ministrábat. Quâdam die cùm ei ardéntes ad libídinem faces à diábolo subjiceréntur, se in vépribus tándiu volutávit, dum laceráto córpore voluptátis sensus dolóre opprimerétur. Sed jam erumpénte ex illis látebris famâ ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cùm regulárem ejus disciplínam ferre non posset, venénum ipsi miscuérunt in potu. Ille póculum oblátum crucis signo confrégit, ac relícto monastério in solitúdinem se recépit.

Lectio v.

CUm multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit. Póstea migrávit Casínum anno quingentésimo vigésimo nono, ubi simulácrum Apóllinis commínuit, aram evértit, & lucos succéndit, ibíque sancti Joánnis-Baptístæ, & sancti Martíni sacélla constrúxit: oppidános & íncolas Christiánis præcéptis ímbuit. Scripsit Monachórum régulam, quam sanctus Gregórius discretióne præcípuam, sermóne luculéntam appéllat. Multa prophético spíritu ventúra prædíxit; atque in primis Tótilæ Gothórum regi advéntum ejus in urbem, maris transmissiónem, & post novem annos mortem. Quæ ómnia, sicut prænuntiáverat, contigérunt.

Lectio vj.

ALiquot antè ménsibus quàm è vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus: ac sepúlcrum in quo corpus suum condi vellet, sex antè diébus quàm eò inferrétur, jussit operíri: sextóque die deférri se vóluit in Oratórium, ubi Domínici córporis & sánguinis percepttióne munítus, sublátis in cœlum mánibus orans, inter manus discipulórum ánimam efflávit, vigésimo primo die

anno salútis quingen-
quadragésimo tértio.
viri corpus, unà cum
s sanctæ Scholásticæ
ejus, è Cassinénsi mo-
à sancto Aigúlfo már-
Gállias advéctum, at-
cœnóbium Floriacén-
ıc sancti Benedícti ad
ı, translátum est circa
sexcentésimum sexa-
n, undécimâ die Július.
m anno séptimo supra
num centésimum, præ-
udovíco sexto rege de-
, facta est ab epíscopis
Aurelianénsi, & Hum-
Autissiodorénsi, áltera
rporis translátio.

II. Nocturno.

ancti Evangélii secún-
lùm Matthæum.

vij. *c.* 19. 27. *ad* 29.

lo témpore; Respón-
Petrus dixit Jesu: Ecce
quimus ómnia, & se-
nus te: quid ergo erit
Et réliqua.

ıília sancti Paulíni
epíscopi.

ad Sulp. Severum, §. 5.

ı quæ nobíscum intu-
mus in hunc mundum,
erámus auférre nobís-
quasi mutuáta reddídi-
ec ut cutem à carne dis-
s, sed ut vestem à cór-
posúimus. Nunc opus
quæ verè nostra sunt,
ímus Deo, hoc est, cor,
ım, & córpora nostra
tes in hóstiam vivam, ut scriptum est, Dómino; nosque ipsos ædificántes ei in templum sanctum, in ipso lápide angulári qui nobis sanctificatiónis nostræ fórmulam in semetípso dedit, & ait: [Sancti estóte, quóniam ego sanctus sum.] Quæ ígitur nobis grátia, si in alièno tantùm fidéles fuérimus, nisi de próprio serviámus, id est, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde nostro, & ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligéntes Deum?

Lectio viij.

Hoc accéptum, & plácitum coram Deo, ut bonum nostrum sit voluntárium, quátenus recipiámus quæ nostra sunt, paradísi scílicet domum, & vitam ætérnam, in quibus creáti sumus: quam si ab hujus terræ, in quam damnatióne devénimus, possessióne purgáti recepérimus, tunc verè ut ab exílio in pátriam restitúti, vel à peregrinatióne longínqua in genitálem domum réduces, potérimus dícere: [Pórtio mea Deus in terra vivéntium.] Quamóbrem temporálium quæ in hoc sǽculo habéntur bonórum relíctio, sive distráctio; non decúrsus stádii; sed ingréssus; nec ut meta, sed ut jánua est. Non enim athléta tum vincit, cùm exúitur; qui ídeo nudátur, ut incípiat dimicáre, cùm legítimè certáverit, coronándus. Et natátor amnem interpósitum su-

peratúrus exúitur; nec tamen hoc tanto apparátu quo se dispoliáverit, transnatábit, nisi totíus córporis nisu .... torréntis ímpetum scindat, & labórem natatiónis exhaúriat.

Lectio ix.

VIdeo nobis & in beáto patriárcha Jacob hujus expeditiónis órdinem prolusísse, cùm illum lego, posteáquam torrénte transmísso, præmíssis curárum suárum onéribus, id est, facultátum corporálium & necessitúdinum impediméntis, solus in tabernáculi loco remánserat, Deo colluctátum...Illo exémplo intelligámus non posse nos esse idóneos ad congrediéndum Deo, cui útique congrédimur, cùm verbum ejus implére nítimur, & in virtútes divínas imitatióne ipsíus prævalére conámur. Itaque ad corripiéndam vitæ viam; capiendúmque Dei verbum, & prævaléndum in regnum cœlórum, quod à diébus Joánnis-Baptístæ vim pátitur à diripiéntibus, idónei esse non póssumus, nisi ómnia, quæ vel amóre vel curâ, si in itínere istíus séculi nobis adhæreant, impédiunt & retárdant, ante óbitùs nostri vésperam præmittámus, & inde per totam hujus séculi noctem apprehéndere, & tenére Christum, solícitâ spiritálium óperum ac studiórum contentióne luctémur.

Oratio.

DEus, qui beátum Benedíctum abbátem de ejus quæ in mundo est concupiscéntiæ corruptióne edúctum, tibi fidéliter adhærére fecísti; præsta, quæsumus, ut ejus imitatióne in tua disciplína perseverántes, supérnæ vocatiónis nostræ bravíum ássequi mereámur; Per Dóminum.

Post Vesperas, *fit Commemoratio susceptionis Reliquiarum S. Amatoris, Ant.* Respéxit, ℣. Quæsivit, xxj. *Oratio*, Concéde, *infrà.*

Die XII.

Susceptio RELIQUIARUM SANCTI Amatoris, Autissiodorensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, xxij. *præter sequentia.*

Lectio ij.

Ex vita S. Amatoris apud Bolland. Hist. Episc. Autissiod. apud Labb. Continuat. Chron. S. Mariani, process. verb. an. 1320.

DUm Augustodúni moraréetur sanctus Amátor, Basílicam sancti Symphoriáni cum Simplício epíscopo dedicatúrus, è loco martyrii seu sepultúræ beáti Mártyris, pignora quædam rétulit, quæ póstea in Ecclésia juxta Autissiodórum sub ejus invocatióne erécta collocávit. Ibidem póstea ipse sepúltus,

miraculórum frequéntia
témporis loco nomen
:. Huc subsequéntibus sé-
congésta sunt ossa plú-
sanctórum, præsertímque
ificum, qui Germáni an-
sóres sub eódem monte
ant in spelúncis subterrá-
Nono século beáti Ama-
ossa à primæ sepultúræ lo-
cryptam præfátæ Ecclé-
lémni pompâ transvécta
i Christiáno antístite Au-
doréńsi, & Frotário, Bur-
énsi archiepíscopo: mul-
rò pòst annis in Ecclé-
sancti Stéphani die duo-
nâ Júlii deláta sunt.

Lectio iij.

Ontendéntibus Ecclésiæ
ancti Amatóris Frátri-
beáti præsulis corpus in
n Ecclésia etiámnum ser-
ut omnem dubitatiónis
a auférret Petrus de Grés-
, Autissiodorénsis epísco-
capsas omnes, libros,
ásque véteres diligentís-
lustrávit anno millésimo
ntésimo vigésimo. Sancti
óris corpus invénit in
ia Cathedrális Ecclésiæ
. Nova cápiti suffécta est:
ertíssimam rei fidem, édi-
est authénticum instru-
m, cui adstipulántur vé-
Martyrológii verba se-
ia. [Quarto idus Júlii
tio Reliquiárum Ama-
confessóris & epíscopi:
i mártyris, & Julíttæ ma-
*us: Symphoriáni márty-*ris: Vallis confessóris; & aliárum multárum, quæ delátæ sunt ad Ecclésiam beáti protomártyris Stéphani cum hymnis & laúdibus.] Capsam utrámque deprædáti sunt hærétici, relíctis óssibus áliquot, quæ cum plúribus áliis à præsule Seguiério in decénti theca post altáre majus collocáta sunt.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut beátum pontíficem tuum Amatórem, cujus sacra pígnora pio amóre venerámur in terris, benígnum apud te júgiter habeámus intercessórem in cœlis; Per Dóminum.

Die XVII.

In festo

SANCTI THEODOSII,

Autissiodorensis episcopi.

Semiduplex.

De Communi unius S. Pontificis, xx. *Oratio*, Omnípotens Deus, xxv.

Lectio iij.

Ex Hist. Episc. Autiss. apud Labb. Concil. ejusd. Labb. t. 4. Heric. lib. 2. miracul. S. Germani, & process. verb. an. 1634.

Theodósius, Ursi succéssor, sedem Autissiodorénsem pietáte & doctrínâ per octo annos illustrávit. Anno Christi undécimo supra quingentésimum, Concílio primo Aurelianénsi intérfuit, & subscripsit. Antiquórum Cánonum acérrimus

vindex, unà cum beáto Leóne archiepíſcopo Senonénſi, ſanctum Remígium Reménſem árguit, quòd Regis précibus facíliùs acquiéſcens, ſacrilégii reum nondum peráctâ pœniténtiâ ad ſacerdótium promovíſſet. Natus annos ſeptuagínta quinque ſanctíſſimè óbiit, die décimâ ſéptimâ Júlii: ſortitúſque pro méritis nóbilem locum in Ecclésia ſancti Germáni, nono ſéculo ad dextrum latus ejus túmuli delátus eſt. Sepúlcrum ipsíus coram Autiſſiodorénſi præſule Seguiério apértum, cœléſtem quandam odóris inuſitáti ſuavitátem exhalávit.

Veſpera de Feſto ſequenti.

DIE XVIII.

In feſto

S. THOMÆ AQUINATIS, Doctoris.

Duplex minus.

De Communi SS. Doctorum, xxxij. *Oratio*, Deus, qui Ecclésiam tuam, *infrà.*

Pridie POST VESPERAS, *ſit Commemoratio S. Theodoſii, Ant.* Beatificávit, ℣. Dedit illi, xxvj. *Oratio*, Omnípotens Deus, xxv.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Guill. de Tocco apud Bolland. & aliis.

THomas, Landúlfo cómite Aquináte ac Theodórâ cómitis Theatíni filiâ natus, quintum annum agens, Caſſinátibus mónachis pietáte & litteris imbuéndus tráditur. Inde Neápolim ſtudiórum causâ miſſus, anno ætátis décimo octávo ſancti Domínici inſtitútum ſuſcépit. Quod cùm paréntes indígnè ferrent, dum Lutétiam Pariſiórum míttitur, in itínere juſſu fratrum, per vim raptus, in caſtrum patérnæ ditiónis dedúctus eſt. Ibi cùm à frátribus, tum à ſoróribus váriè exagitátus, quò ſanctum mutáret propóſitum, eárum álteri perſuáſit ut contémptis ſéculi pompis, ſacris ſe Virgínibus adjúngeret. Mulíerem quoque impudícam, quæ ad labefactándam ejus caſtitátem introdúcta fúerat, titióne fugávit. E caſtro per feneſtram poſt biénnium ferè íntegrum emíſſus, Neápolim redúcitur: unde Romam, póſtea Paríſios à Joánne Teutónico Ordinis Generáli ductus, tum Colóniam Agrippínam miſſus eſt, ut Albérto magno doctóre uterétur. Paríſios revocátus, poſt prælédtas Petri Lombárdi ſenténtias gradum Magiſtérii obtínuit.

Lectio v.

SUmmæ eruditióni acceſſit ſumma vitæ ſánctitas. Stúdio ſemper oratiónem præmittébat, adhíbito étiam in exponéndis difficilióribus Scriptúræ locis jejúnio, dícere ſólitus, quidquid ſciret, non tam ſe ſtúdio aut labóre ſuo pepeiſſe, quàm divínitus tráditum

ffe. Nullum penè fuit
rum genus in quo non
iligentíssimè versátus ;
ex rerum subtiliórum
tióne , caritátis ardor
eret,collatiónes Patrum
è pervolvébat. Scripta
& multitúdine & varie-
in rebus étiam intrica-
s perspicuitáte ádeo ex-
t , ut eam ob causam
ris Angélici cognómen
is sit. De sacrosáncto
mùm Eucharístiæ Sacra-
multa piè , non minùs
citè conscrípsit , ac præ-
era illud célebre Offí-
quod jussu Urbáni quarti
vit.

Lectio vj.

Elátum sibi à Cleménte
quarto archiepiscopá-
Neapolitánum constán-
cusávit. Missus à Gre-
décimo ad Concílium
nénse, in itínere morbo
tus , divértit in mona-
n Fossanovénse Ordinis
ciénsis in diœcési Terra-
i , & in ipso ingréssu
m præséntiens,ait: [Hæc
s mea in séculum séculi,
bitábo , quóniam elégi
Tum rogátus à frátri-
expósuit Cántica Canti-
. Deficiéntibus víribus
eri sibi pétiit Ecclésiæ
ménta : quibus débitâ ve-
óne cum lacrymárum
ne suscéptis , tértio die
mívit in Dómino , anno
quadragésimo nono ; Christi verò millésimo ducentésimo septuagésimo quarto. Clarus miráculis, à Joánne vigésimo secúndo , Sanctórum número ascríptus est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndúm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 5. 13. *ad* 19.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit , in quo saliétur ? ad níhilum valet ultrà , nisi ut mittátur foràs , & conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii papæ.

Homil. 17. *in Evang. circa medium.*

PRæcónes ventúri Júdicis sumus. Quis ergo ventúrum Júdicem núntiet, si præco tacet? Proínde considerándum nobis est , ut , in quantum valet quisque , vel in quantum súfficit , & terrórem ventúri judícii , & dulcédinem regni , suscéptæ Ecclésiæ insinuáre conténdat. Et quia unâ eâdemque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére , debet síngulos, in quantum valet , instrúere , privátis locutiónibus ædificáre , exhortatióne símplici fructum in filiórum suórum córdibus quærere. Debémus namque pensáre continuò , quod sanctis Apóstolis dícitur , & per Apóstolos nobis : [Vos estis

sal terræ.] Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus.

Lectio viij. *Paulo pòst.*

CUráre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat: ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu, ætérnæ vitæ sapóre condiátur. Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus. Quod proféctò condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit.

Lectio ix.

SEd tunc verè áliis recta prædicámus, si dicta rebus & exémplis osténdimus, si nos ipsi divíno amóre compúngimur, & humánæ vitæ, quæ sine culpa transíri nequáquam potest, quotidiánas lácrymis máculas lavámus. Tunc autem de nobis verè compúngimur, si studiósè Patrum præcedéntium facta pensámus, ut ex conspécta illórum glória, in nostris nobis óculis nostra vita sordéscat. Tunc verè compúngimur, cùm præcépta Dómini studiósè perscrutámur, & per hæc profícere ipsi conténdimus, per quæ jam profecísse nóvimus, quos venerámur.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ doctóris mirâ eruditióne claríficas, & sanctâ operatióne fecúndas; da nobis, quæsumus, & quæ dócuit intelléctu conspícere, & quæ egit imitatióne complére; Per Dóminum.

Post Vesperas, *fit Commemoratio S. Arsenii, Ant.* Dóminus, ℣. Pinguéscent, xlvij. *Oratio,* Omnípotens, l.

DIE XIX.

S. ARSENII SOLITARII

Commemoratio.

Post Laudes Matutinas, Ant. Pars mea, ℣. Clamávi, *Oratio,* Omnípotens, l.

Vesperæ Feriales de Psalterio, cum Commemoratione S. Marini, Ant. Sanctificábor, ℣. Sacerdótes, xl. *Oratio,* Dómine, Deus, xliij.

DIE XX.

SANCTI MARINI,

Autissiodorensis presbyteri

Commemoratio.

Post Laudes Matutinas, Ant. Euge, ℣. Immola, *Oratio,* Dómine, Deus, xliij.

Vesperæ de Psalterio à Capitulo de Festo sequenti.

DIE XXI.

In festo

SANCTI VICTORIS

Massiliensis martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris, vij. *Oratio,* Da nos, Dómine, *infrà.*

Lectio iij.

Ex S. Victoris vita apud Bosq.

VIctor miles, in persecutióne Diocletiáni & Maximiáni cùm idólis sacrificáre nollet, à tribúno suo

suo Astério apud Massíliam conjéctus est in cárcerem; unde síngulis nóctibus ab Angelo educebátur ut vacillántes Christiános confirmáret. Deinde jussu Eutíchii præfécti, loris ligátus retórtis bráchiis, & pedes fune constríctus, per médiam tractus est civitátem. Post hæc fústibus crudelíssimè cæsus, deinde suspénsus, & taúreis cruciátus, cùm exhíbitam sibi aram in qua sacrificáret, calce excussísset, pedem ei Præses abscíndi jussit. Cùm autem in confessióne constans permanéret, subjéctus molæ pistrináriæ, atque ita contrítus, martyrium consummávit.

Oratio.

DA nos, Dómine, contémnere sátanam sub pédibus nostris, qui beáto Victóri mártyri tuo in confessióne tui nóminis, cultum dæmoniórum calcáre tribuísti; Per.

Vespera de Festo sequenti.

DIE XXII.

In festo

S. MARIÆ MAGDALENES.

Duplex-minus.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni*. f.

DOmine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te: visitásti & contrivísti eos. *Isai.* 26. 13. 14.

Ant. 2. D. Circundedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret: *respíciens eram ad* adjutórium hóminum, & non erat. *Eccli.* 51. 10.

Ant. 3. E. Collaudábo te Deum salvatórem meum, quóniam adjútor & protéctor factus es mihi. *Eccli.* 51. 1. 2.

Ant. 4. E. Dómine, egréssus es in salútem pópuli tui: in salútem cum Christo tuo. Maledixísti veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me. *Habac.* 3. 13. 14.

Ant. 5. a. Exaltétur Deus salútis meæ: Deus liberátor meus de inimícis meis iracúndis; & ab insurgéntibus in me exaltábis me. *Ps.* 17. 47. 48. 49.

Capitulum. *Act.* 10. 38.

JEsus à Názareth pertránsiit benefaciéndo: & sanándo omnes oppréssos à diábolo.

Hymnus. *Santol. Vict.*

PRocul malígni cédite spíritus;
Nunc imperánti cédite Número;
Fessámque duris Magdalénen,
Párcite nunc agitáre pœnis.

CHRISTI jubéntis númine térriti
Fugére septem: mox sibi réddita,
Te, Christe, consectátur unum,
Et mémori tibi mente servit.

QUIN & cruéntâ de trabe péndulo
Christo litábat mille dolóribus:

Quàm vellet insóntis magístri
Sola graves toleráre pœnas!
Miscere fletus sánguinis æmulos
Non cessat, astans víctima víctimæ:
Christus siléndo nil repéndit:
Quàm méliùs probat hinc amántem!
Laus summa Patri, summáque Fílio:
Sit summa puro laus quoque Flámini,
Afflánte quo semper caléscunt
Æthéreis pia corda flammis. Amen.

℣. Ex omni tribulatióne eripuísti me Dómine; ℟. Et super inimícos meos despéxit óculus meus. *Ps.* 53. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. *E.* Confitébor tibi, Dómine rex, quóniam liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam. *Eccli.* 51. 1. 2. 4. 5.

Oratio, Deus, cujus Unigénitus, *infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Dóminum manifestántem seípsum diligéntibus se, * Veníte, adorémus. *Joan.* 14. 21.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus, Procul malígni, *ut in Vesperis.*

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Bénedic ánima mea Dómino, & noli oblivísci omnes retributiónes ejus, qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102. 2. 3.

Ant. 5. *F.* Liberávit me ab inimíco meo potentíssimo, & ab his qui óderant me, quóniam robustióres me erant. 2. *Reg.* 22. 18.

Ant. 6. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum. *Thren.* 3. 24. 25.

℣. Invéni quem díligit ánima mea; ℟. Ténui eum, nec dimíttam. *Cant.* 3. 4.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post 1. *Lect.* ℟. Quid mihi est in cœlo, & * A te quid vólui super terram? Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. *Ps.* 72. 25. 26. ℣. Hæc est vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, & quem misísti Jesum Christum. *Joan.* 17. 3. * A te quid vólui.

Post 2. *Lect.* ℟. Benedíco te Dómine Deus Israël, quia * Tu castigásti me, & tu salvásti me. *Tob.* 11. 17. ℣. Quis non timébit te Dómine, & magnificábit nomen tuum? quia solus pius es. *Apoc.* 15. 4. * Tu castigásti me.

Post 3. *Lect.* ℟. Dómine Deus Israël, fecísti nobíscum misericórdiam tuam, & * Exclusísti à nobis inimícum persequéntem nos. *Tob.* 8. 17. 18. ℣. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. 1. *Joan.* 3. 8. * Exclusísti. Glória. * Exclusísti.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Mulíeres, inter quas erat María Magdaléne, cùm esset Jesus in Galilæa, sequebántur eum, & cum eo ascénderant Jerosólymam. *Marc.* 15. 40. 41.

Ant. 1. a. Erant curátæ à spirítibus malígnis & infirmitátibus, & ministrábant Jesu de facultátibus suis. *Luc.* 8. 2. 3.

Ant. 3. E. De María Magdaléne Jesus ejécerat septem dæmónia. *Marc.* 16. 9.

℣. Languóres nostros ipse tulit, ℟. Et dolóres nostros ipse portávit. *Isai.* 53. 4.

De Sermóne sancti Gregórii papæ.

Homil. 25. *in Evang.*

Lectio iv.

PEnsándum est hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ à monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat; flebat inquiréndo, & amóris sui igne succénsa, ejus, quem sublátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret; quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est; & voce Veritátis dícitur: [Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.]

℟. Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus, & María Magdeléne: * Stabant autem noti ejus à longè. *Joan.* 19. 25. *Luc.* 23. 49. ℣. Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & timor notis meis. *Ps.* 30. 12. * Stabant.

Lectio v. *Post pauca.*

VIs amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo priùs, & minimè invénit: perseverávit ut quæreret; unde & cóntigit ut inveníret: actúmque est ut desidéria diláta créscerent, & crescéntia cáperent quod invenissent. Hinc est enim quod de eódem sponsa Ecclésia in Cánticis Canticórum dicit: [In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea...] Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præséntis vitæ aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus; quia etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Joseph pósuit corpus Jesu in monuménto suo novo, & ábiit: * Erat autem ibi María Magdaléne, & áltera María sedéntes contra sepúlcrum.

Matt. 27. 60. 61. ℣. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem. *Cant.* 8. 7. * Erat autem.

Lectio vj.

SEd qui diléctum suum non invénit, restat ut surgat, & civitátem circúmeat, id est, sanctam electórum Ecclésiam mente & inquisitióne percúrrat; per vicos eum & platéas quærat, id est, per angústa & lata gradiéntes aspíciat, ut si qua invenire in eis váleat, ejus vestígia exquirat; quia sunt nonnúlli étiam vitæ seculáris, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis. Quæréntes autem nos vígiles invéniunt, qui custódiunt civitátem; quia sancti patres, qui Ecclésiæ statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occúrrunt, ut suo vel verbo, vel scripto nos dóceant. Quos cùm paúlulùm pertransímus, invenímus quem dilígimus: quia Redémptor noster, etsi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen super hómines fuit.

℟. Mulíeres vidérunt quemádmodum pósitum erat corpus Jesu; & reverténtes paravérunt arómata, & unguénta: * Et Sábbato quidem siluérunt secúndùm mandátum. *Luc.* 23. 55. 56. ℣. Sex diébus faciétis opus: in die séptimo Sábbatum est, réquies sancta Dómino. *Exod.* 31. 15. * Et Sábbato. Glória. * Et Sábbato.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Unâ Sábbati, María Magdaléne venit manè ad monuméntum; & vidit lápidem sublátum à monuménto. *Joan.* 20. 1.

Ant. 7. d. Cucúrrit ad Petrum, & ad álium discípulum quem amábat Jesus. *Joan.* 20. 2.

Ant. 7. a. Dicit illis: Tulérunt Dóminum de monuménto, & nescímus ubi posuérunt eum. *Joan.* 20. 2.

℣. Quæsívi quem díligit ánima mea: ℟. Quæsívi illum, & non invéni. *Cant.* 3. 1.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vij. *c.* 20. 11. *ad* 18.

IN illo témpore; María stabat ad monuméntum foris, plorans. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii epíscopi.

Lib. de Virginitate, cap. 4. §. 16.

PLorat María, quia corpus non videt Christi: & períisse putat, quia ipsa non cernit. Ergo María foris: sed non Petrus, non Joánnes foris. Dénique illi curréntes intravérunt; & ídeo non ploravérunt, & gratulántes recessérunt. Illa quæ non introívit, flevit, non crédidit, fraude sublátum putávit: nec cùm Angelos cérneret, credéndum arbitrábatur. Et ídeo dicunt ei Angeli: Múlier quid ploras? quem quæris?] Hoc Angeli dicunt, ...

ftea iisdem verbis
: sciátis quia An-
rba mandáta sint
·
etrus, & ille álius
: venérunt ad mo-
abiérunt íterum
ɔs. María autem
nonuméntum fo-
Joan. 20. 3. 10.
consolábitur, &
: donec Altíssimus
óminus non elon-
35. 21. 22.* Sta-

§. 17.
ras?] hoc est, Tu
ausa plorándi, tu
s flendi, quæ es
èdula. [Ploras,]
es Christum: cre-
bis. Adest Chri-
nquam iis à qui-
t, deest. [Quid
ɔc est, Non lá-
s est, sed fide
Deo dignâ. Noli
tália, & non plo-
ogitáre peritúra,
ıssam habére non
inde ploras, un-
lántur?
fleret, prospéxit
èntum, & vidit
ɔs. Dicunt ei illi:
id ploras? Dicit
Tulérunt Dómi-
, & néscio ubi po-
ı. *Joan.* 20. 11.
Num quem díligit
vidístis? *Cant.* 3. 3.

Lectio ix. §. 19.

TUlérunt (inquit) Dóminum de monuménto, & néscio ubi posuérunt eum.] Erras múlier, quæ putas ab áliis Christum de monuménto esse sublátum, & non potestáte própriâ ressuscitátum. Sed nemo tulit Dei virtútem, nemo tulit Dei sapiéntiam, nemo tulit venerábilem castitátem. Non tóllitur Christus de monuménto justi, nec de suæ vírginis secréto, & piæ mentis arcáno: & si qui volunt tóllere, auférre non possunt.

℟. In simplicitáte cordis quærite Dóminum; quóniam *Invenítur ab his qui non tentant illum: † Appáret autem eis qui fidem habent in illum. *Sap.* 1. 1. 2. ℣. Convérsa est María retrórsum, & vidit Jesum stantem. *Joan.* 20. 14. * Invenítur. Glória. † Appáret.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Exultábit cor meum in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12. 6.

Psalmi de Feria.

Antiphona 6. *toni*. C.

DIcit Maríæ Magdalénæ Jesus: Múlier, quid ploras? quem quæris? *Joan.* 20. 15.

Ant. 3. E. María exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti; & ego eum tollam. *Joan.* 20. 15.

Ant. 6. F. Dicit ei Jesus: María. Convérsa illa, dicit ei: Rabbóni, quod dícitur, Magíster. *Joan.* 20. 16.

Ant. 4. E. Dicit ei Jesus: Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum. *Joan.* 20. 17.

Ant. 7. c. Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum. *Joan.* 20. 17.

Capitulum. *Prov.* 8. 17.

Ego diligéntes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Maria sacro saúcia vúlnere,
Jam non doléndum quid Dóminum doles?
Semper renáscens hic amóris
Unde tibi violéntus ardor?

Quem quæris ipso fúneris in sinu,
Victo triúmphat fúnere clárior.
Vivit: retécto jam sepúlcro
Ecce jacent revolúta saxa.

Myrrham quid affers, vanáque bálsama:
Hæc luce functis débita múnera;
Mox ille donándos Olympo
Non eget his redivívus artus.

Ingens amántem te dolor índicat,
Amans vicíssim se Deus óstendit:
Agnósce vocem tu Magístri
Nómine te próprio vocántis.

Tu prima testis, primáque núntia,
Velox in urbem prótinus ávola,
Christíque nutántes minístros,
Plena Deo propióre, firma.

Laus summa Patri, summáque Fílio;
Sit summa puro laus quoque Flámini,
Afflánte quo semper caléscunt
Æthéreis pia corda flammis. Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino; ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34. 9.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Appáruit Jesus primò Maríæ Magdalénæ. Illa vadens nuntiávit his, qui cum eo fúerant, lugéntibus & fléntibus. *Marc.* 16. 9. 10.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus post resurrectiónem suam primò Maríæ Magdalénæ appáruit; præsta, quæsumus, ut ejus intercessióne, eúndem in déxtera tua sedéntem vidére mereámur Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum; Qui tecum vivit.

Ad Horas, *Psalmi de Feria.*

Ad Primam, *Ant.* Dicit

AD TERTIAM, *Ant.* María.

Capitulum. *Cant.* 3. 2.

SUrgam, & circuíbo civitátem: per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea.

℟. *breve*, Deus Deus meus * Ad te de luce vígilo. ℟. Deus. ℣. Sitívit in te ánima mea. * Ad te. Glória. ℟. Deus. *Ps.* 62. 1. 2.

℣. Exquisívit te fácies mea: ℟. Fáciem tuam Dómine requíram. *Ps.* 26. 8.

AD SEXTAM, *Ant.* Dicit ei Jesus.

Capitulum. *Sap.* 6. 13. 14.

SApiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam; præóccupat qui se concupíscunt, ut illis se prior osténdat.

℟. *breve*, Exquisívi Dóminum, * Et exaudívit me: ℟. Exquisívi. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me. * Et exaudívit me. Glória. ℟. Exquisívi. *Ps.* 33. 5.

℣. Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam, ℟. Et misericórdiam suam à me. *Ps.* 65. 20.

AD NONAM, *Ant.* Vade.

Capitulum. *Act.* 10. 39. 40.

QUem occidérunt suspendéntes in ligno, hunc Deus suscitávit tértiâ die, & dedit eum maniféstum fieri.

℟. *breve*, Confitébor tibi Dómine * In toto corde meo: ℟. Confitébor. ℣. Narrábo ómnia mirabília tua. * In toto. Glória. ℟. Confitébor. *Ps.* 9. 2.

℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis: ℟. In médio ecclésiæ laudábo te. *Ps.* 21. 23.

AD VESPERAS.

Antiphona de Laudibus.

Psalmi Feriales.

Capitulum. *Act.* 13. 32. 33.

NOs vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est; quóniam hanc Deus adimplévit, ressúscitans Jesum.

Hymnus, María sacro, *ut suprà ad Laudes.*

℣. Annuntiábo veritátem tuam, ℟. In ore meo. *Ps.* 88. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. * Venit María Magdaléne annúntians discípulis, quia Vidi Dóminum. *Joan.* 20. 18.

Fit Commemoratio S. Apollinaris, Ant. Qui confitébitur me, ℣. Dóminus, xix. *Oratio*, Deus pro cujus nómine, xx.

DIE XXIII.

SANCTI APOLLINARIS, Ravennensis epíscopi, & confessoris Christi

Commemoratio.

Post Laudes Matutinas, Ant. Confitébor, ℣. Præcinxísti me, *Oratio*, Deus, pro cujus nómine, xx.

Vespera de Psalterio.

DIE XXV.

In festo

S. JACOBI APOSTOLI.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum, j. *præter sequentia.*

Pridie IN VESPERIS, *ad* Magnificat, *Ant.* 1. D.* Procédens Jesus vidit Jacóbum & Joánnem fratrem ejus in navi, cum Zebedæo patre eórum, reficiéntes rétia sua; & vocávit eos: illi autem statim relíctis rétibus & patre, secúti sunt eum. *Matt.* 4. 21. 22.

Oratio, Dómine Deus, *infrà.*

Fit Commemoratio S. Christophori martyris, Ant. Qui vícerit, ℣. Vincénti, viij. *Oratio*, Deus, qui beátum, xj.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Evang. & Actis Apostol.

JAcóbus Zebedæi fílius, Joánnis apóstoli germánus frater, natióne Galilæus, inter primos Apóstolos vocátus cum fratre, relícto patre cum mercenáriis & rétibus, secútus est Dóminum; qui impósuit utríque nomen Boanérges, quod est Fílii tonítrui. Is unus fuit ex tribus Apóstolis quos Salvátor máximè diléxit, testésque vóluit esse suæ transfiguratiónis, ac interésse miráculo cùm Jáïri fíliam à mórtuis excitávit, & adésse cùm secéssit in montem Olivéti, Patrem oratúrus ántequam à Judæis comprehenderétur.

Lectio v.

AMbitiósæ illíus petitiónis occasióne quâ fratres ambo Dóminum rogábant, ut alter ad déxteram ejus, alter ad sinístram in glória sedéret,

suam Christus eorúm
siónem prædíxit his
Cálicem quem ego bi
tis, & baptísmo quo e
tízor, baptizabímini.
dem post mortem D
ante dispersiónem A
rum per. univérsum
Claúdio imperánte,
ad regnum sublátus,
dæis grátiam iníret, J
qui Christum líberè
confitebátur, cápitis c
návit. Corpus ejus Co
lam translátum fuísse
Ado & Usuárdus. C
memória ipsius natális
no die, qui translatió
est, ab Ecclésia celebrá
ipse circa festum Pas
mus Apostolórum Jer
profúso sánguine testi
Jesu Christo déderit.
Ex libro séptimo Hy
seon sancti Clementi
byteri Alexandri
Euseb. Hist. Eccl. lib.

Lectio vj.

IS qui Jacóbum jud
túlerat, cùm illum
Christi fidem líberè c
tem, commótus viri
tiâ, se quoque Christiá
affirmávit. Ambo ígit
ad supplícium ducti sur
que inter eúndum
Jacóbum comes ut
niam daret, paulísper
Jacóbus: Pax tibi, i
statímque illum osculá
Ita simul ambo cápite
ti, interiére.

In III. Nocturno.

.éctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 20. 20. *ad* 23.

IN illo témpore; Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Qui lixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut sédeant hi duo filii mei, mus ad déxteram tuam, & mus ad sinístram in regno uo. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 66. *in cap.* 20. *Matt.*

URgébant filii Zebedæi, dicéntes: [Dic ut unus dextris tuis, alter à sinístris édeat.] Quid ígitur Christus, ut significáret nihil eos étere spiritále, sed nec scire uidem quid póstulent? non nim rem tantam pétere auérent, si scirent. [Nescítis ait) quid petátis.] Nescítis uàm magnum, quàm mirábi: ac ipsas superióres excédens irtútes; & adjécit: [Potéstis íbere cálicem quem ego biitúrus sum, & baptísmo quo zo baptízor, baptizári?] Perźndis quómodo statim ab hac upiditáte ipsos remóvit, conária eis dísferens. Nam vos, iquit, de honóribus & corónis cogitátis; ego verò de lutámine atque sudóre díssero. Ion præmiórum hoc tempus st, nec illa glória mea modò pparébit, sed bella, perícula, & ecem *præsens cóntinet vita.*

Lectio viij.

PErspice autem quáliter Christus ipso interrogatiónis modo istos Apóstolos & hortátur & állicit. Non enim dixit: Potestísne vestrum effúndere sánguinem? sed [Potéstis bíbere cálicem:] Deínde adjíciens dicit, [Quem ego bibitúrus sum;] ut Communicatióne labórum cum ipso promptióres redderéntur. Baptísmum deínde idípsum appellávit, ut magnam orbi futúram expiatiónem hinc significáret. Illi autem desidério quodam ánimi conféstim promíttunt, dicéntes: [Póssumus.] Nec idípsum intelligéntes quod se posse affirmábant, sed sperántes se habitúros postuláta. Ad quæ Christus: [Cálicem (inquit) meum bibétis, & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini.] Magna vobis certè bona prædíco: martyrii enim corónâ potiémini, & violéntâ morte, sicut & ego, à vita decedétis, & in his mihi communicábitis.

Lectio ix. *Multò pòst.*

TUnc indignáti sunt decem de duóbus frátribus.] . . . Pérspicis quómodo imperfectióres adhuc omnes erant, & duo advérsùs decem primum erípere conséssum nitebántur, & decem duóbus invidéntes indignabántur. Verùm post advéntum Spíritûssancti eos consídera, & vidébis ómnibus his passiónibus superióres. Aúdies igitur quó-

ctus est. Propter hoc & Lucas initium generatiónis à Dómino inchoans, in Adam rétulit, signíficans quóniam non illi hunc, sed hic illos in evangélium vitæ regenerávit. Sic autem & Hevæ inobediéntiæ nodus solutiónem accépit per obediéntiam Maríæ: quod enim alligávit virgo Heva per incredulitátem, hoc virgo María solvit per fidem.

Lectio ix. *cap.* 23. §. 1.

NEcésse ergo fuit, Dóminum ad pérditam ovem veniéntem, & tantæ dispositiónis recapitulatiónem faciéntem, & suum plasma requiréntem, illum ipsum hóminem salváre, qui factus fúerat secúndùm imáginem & similitúdinem ejus, id est, Adam adimpléntem témpora ejus condemnatiónis, quæ facta fúerat propter inobediéntiam, [quæ Pater pósuit in sua potestáte:] quóniam & omnis dispositio salútis, quæ circa hóminem fuit, secúndùm plácitum fiébat Patris, uti non vincerétur Deus, neque infirmarétur ars ejus. Si enim qui factus fúerat à Deo homo, ut víveret, hic amittens vitam, læsus à serpénte qui depraváverat eum, jam non revertерétur ad vitam, sed in totum projéctus esset morti; victus esset Deus, & superásset serpéntis nequítia voluntátem Dei.

AD LAUDES MATUTINAS.

Hymnus.

FEcunda radix Isäi
Florem pudícum gérminat,
Dei datúram Fílium
Orbi dat Anna vírginem.

Jam sperat humánum genus
Caput tenébris éxcitans,
Lucémque primam cónspicit
Annæ coruscántem sinu.

Hanc vota puri péctoris
Zelóque concéptæ preces
Prolem, salútis ómnium
Matrem, meréntur gígnere.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. In ætérnum servábo David misericórdiam meam,
℟. Et testaméntum meum fidéle ipsi. *Ps.* 88. 29.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. c. Effúndam spíritum meum super semen tuum, & benedictiónem meam super stirpem tuam. *Isai.* 44. 3.

Oratio.

DEus, qui beátæ Annæ tantam grátiam conférre dignátus es, ut genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur; concéde propítius, ut cujus solémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur; Per eúndem.

AD VESPERAS.

Hymnus, Fecúnda radix Isäi, supra in Laudibus.

℣. Jurávi David servo meo: ℟. Usque in ætérnum præparábo semen tuum. *Ps.* 88. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Possidébit sémen tuum portas inimicórum suórum, & benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ. *Gen.* 22. 17. 18.

Fit Commemoratio S. Etherii, Ant. Respéxit, ℣. Quæsívit, xxj. *Oratio*, Omnípotens Deus, xxv.

Die XXVII.

In festo SANCTI ETHERII, Autissiodorensis episcopi.

Simplex.

De Comm. S. Pontificis, xxij. *Oratio*, Omnípotens Deus, xxv.

Lectio iij.

Ex Hist. Episc. Autissiod. apud Labb. ac veteribus Martyrol. & Calend.

ETHérius beáto Románo in Autissiodorénsi cáthedra suffectus est. Gregem sibi commíssum sanctíssimè rexit per annos novem, aut círciter. Mórtuus est die vigésimâ séptimâ Július, & sepúltus in Basílica sancti Germáni, post médium séculi sexti. Annotátur ejus depositio in plerísque Ecclésiæ Latínæ Martyrológiis, ac in vetéribus Senonénsis Ecclésiæ Calendáriis.

Vesperæ Feriales ut in Psalterio.

Fit Commemoratio SS. Nazarii & Celsi, Ant. Communicántes, ℣. Viríliter, xiv. *Oratio*, Mártyrum tuórum, xvij.

Die XXVIII.

SS. NAZARII ET CELSI Martyrum Mediolanensium

Commemoratio.

Post Laudes Matutinas, Ant. Beáti, ℣. Multæ, *Oratio*, Mártyrum tuórum, xvij.

Vesperæ de Festo sequenti.

Die XXIX.

In festo S. LUPI, TRECENSIS Epíscopi.

Semiduplex.

De Communi S. Pontificis, xx.

Pridie In Vesperis, *Oratio*, Deus, qui beátum Lupum, *infrà.*

Fit Commemoratio SS. Mariæ & Marthæ, Christi hospitarum, Ant. Intrávit Jesus in quoddam castéllum; & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam: & huic erat soror, nómine María. *Luc.* 10. 38. 39.

℣. Quò introíbit sapiéntia, benedícet Deus: ℟. Qui sérviunt ei, obsequéntes erunt Sancto. *Eccli.* 4. 14. 15.

Oratio, Deus, qui conversátus in terris, *infrà.*

Lectio ij.

Ex S. Lupi vita apud Sur. Sidon. Apoll. & aliis.

LUpus Tulli Leucórum nóbili famíliâ natus, uxórem duxit Pimeníolam, sancti Hilárii Arelaténsis sorórem. Qui cum séptimo conjúgii anno, réliquum

vitæ in continéntia dégere decrevíssent, Lupus ad beátum Honorátum, Lirinénsem abbátem, se cóntulit: unde post annum cùm Matiscónem venísset, ut quod sibi de facultátibus supérerat paupéribus erogáret; improvisò ad Trecénsem episcopátum raptus est. Biénnio pòst eléctus est à Synodo Gallicána, qui cum sancto Germáno Autissiodorénsi in Británniam majórem ad expugnándam Pelagiánam hæresim proficiscerétur.

Lectio iij.

Urbem Trecénsem ab Hunnis in Gálliam effúsis, Lupus suis précibus servávit incólumem, ipsúmque Attilam eórum ducem in suî venerationem convértit. Annis círciter viginti, tábulâ pro lecto usus est, cilício pro interióre túnica; in oratióne, altérnis nóctibus pérvigil; in jejúniis asſíduus, solo pane hordeáceo sábbato victitans: census suos aléndis paupéribus captivísque rediméndis impéndere sólitus. Discípulos hábuit sanctos epíscopos Polychrónium Virdunénsem, Sevérum Trevirénsem, Alpínum Catalaunénsem, & Cameliánum Trecénsem: ipse, ob exímias virtútes, Pontíficum Gallicanórum dictus fácilè princeps. Cùm autem annis quinquagínta duóbus sacerdótio functus fuisset, clarus mirácu-lis ábiit ad Dóminum.

Oratio.

Deus, qui beátum Lupum antístitem, Christiánæ fidei tribuísti esse defensórem; da, quæsumus, ejus suffragántibus méritis, Spíritûs sancti grátiâ nos illuminári; Per Dóminum .... in unitáte ejúsdem.

Pro Commemoratione SS. Mariæ & Marthæ, Ant. María sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illíus: Martha autem satagébat circa frequens ministérium. *Luc.* 10. 39. 40.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua Dómine. *Ps.* 96. 8.

Oratio.

Deus, qui conversátus in terris, in domo beatárum Maríæ & Marthæ hospitári dignátus es; quæsumus ut, ipsis pro nobis intercedéntibus, in ætérna tabernácula recipi mereámur: Qui vivis & regnas.

Vesperæ, à Capitulo de Festo sequenti.

DIE XXX.

In festo

SS. URSI ET PALLADII,

Autissiodorensium

Episcoporum.

Semiduplex.

De Communi plurium SS. Pontificum, xxvij.

Post Vesperas, *fit Commemoratio S. Lupi, Ant.* Beatificávit, ℣. Dedit, xxvj. *Oratio*, Deus, qui beátum Lupum, *suprà.*

Lectio ij.
Episc. Autiss. apud Labb.
ıs Censúrii succés-
, vitæ cœléstis stú-
déditus, juxta
tóris Basílicam re-
vitam duxit. Cor-
ıtíno incéndio civi-
siodorénsi, pópuli
ecibúsque compúl-
báculo, cui innixus
r, Orationíque in-
ardéntes flammas
uo miráculo cives
ecedénte Epíscopo,
lum & reluctántem
epíscopálem dedú-
ın per annos sex,
ıátuor vitæ méritis
instítútis illustrávit.
monastérii sancti
abbas, cùm insígni
virtútum ómnium
prælucéret, sancto
vitâ functo súbro-
Disciplínæ ecclesiá-
odum tenax fuit,
a Conciliórum de-
náximè Reménsis,
ısis, & aliórum qui-
ıerat, servári curá-
nonastéria extra ur-
cóndidit. Alterum
Dagobérto, in ho-
ncti Juliáni, quod
s prædiis annuó-
ditátum, vírginum
: álterum in memó-riam sancti Eusébii, Vercellénsis epíscopi, in quo mónachos constituit.

Lectio iij.

URsi brevem Episcopátum gloriósa mors coronávit die trigésimâ Júlii, ineúnte século sexto. Cella ejus in Ecclésiam cessit, corpus verò in Basílica sancti Germáni cónditum, ubi hácteunus religiósè cólitur. Palládius, cùm seípsum exímiæ sanctitátis præbuísset exémplar, & profligándis séculi sui corrúptis móribus indefésè laborásset; collátis étiam Ecclésiæ suæ, & sancti Germáni Basílicæ, quam apud Vercísum extrúxerat, multis ac váriis donis, anno Pontificátûs sui círciter trigésimo sexto ánimam Deo réddidit, circa médium séculi séptimi; & in Basílica sancti Eusébii sepúltus est, ubi multis cláruit miráculis. Sacri ejus córporis exúviæ, à Guidóne epíscopo Autissiodorénsi, de túmulo in altáre ejúsdem Ecclésiæ, cum sancti Tétrici Relíquiis translátæ sunt, eádem die Júlii trigésimâ, anno Episcopátûs præfáti Guidónis duodécimo; sed ab hæréticis, cum capsa argéntea in qua recondebántur, anno millésimo quingentésimo sexagésimo séptimo diréptæ sunt.

Vespera de Festo sequenti.

DIE XXXI. JULII.

IN FESTO TRANSITÛS SANCTI GERMANI, AUTISSIODORENSIS EPISCOPI.

SOLEMNE.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. f. *Duplicatur.*

HÆc dicit Excélsus: Abiit vagus in via cordis sui; vias ejus vidi, & sanávi eum, & redúxi eum, & réddidi consolatiónes lugéntibus ejus. *Isai.* 57. 17. 18.

Ant. 7. a. Venit vir Dei, & ait: Hæc dicit Dóminus: Elégi eum mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum. 1. *Reg.* 2. 27. 28.

Ant. 5. a. Ait Dóminus: Surge, unge eum; & unxit eum in médio fratrum ejus. 1. *Reg.* 16. 12. 13.

Ant. 6. F. Deosculátus est eum, & ait: Ecce unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipem; & liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus. 1. *Reg.* 10. 1.

Ant. 5. *F.* Hæc mutátio déxteræ Excélsi. Quis Deus magnus sicut Deus noster? Tu es Deus qui facis mirabília. *Ps.* 76. 11. 14. 15.

Capitulum. Rom. 9. 15. 16.

DIcit Deus: Miserébor cujus miséreor; & misericórdiam præstábo cujus miserébor: ígitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

℟. Dóminus purgávit peccáta ipsíus, & exaltávit in ætérnum cornu ejus, &* Dedit illi sedem glóriæ in Israel. *Eccli.* 47. 13. ℣. Superabundávit grátia Dómini nostri cum fide & dilectióne. 1. *Tim.* 1. 14.* Dedit illi. Glória. *Repetitur* ℟. Dóminus.

Hymnus.

SEcli jam satis est munéribus datum,
Te, Germáne, suum te répetit Deus;
Et mutáre sacro tela pedo jubet,
Cæsis ébria béstiis.
INJECTUM cápiti rejicis onus
Frustrà. Non álium plebs tibi flágitat
Rectórem: móriens non álium Pater
Orbo substítuit gregi.

O mora

ıorum súbitas, non sine
númine,
ındásque vices! Pontífici
novo
ıs, delíciæ, nomen, opes,
genus
Sordent: sit Deus ómnia.
qui sidérea lúcidus in domo,
rno própior Pontífici sedes,
c, Germáne, tuis fac óvibus piâ
Blandus concílies prece.
laus summa Patri, summáque Fílio;
rno símilis glória Flámini,
spiránte sacer cordis ahénei
Mollit durítiem calor.
Amen.

. Quàm magna misericór-
)ómini, ℟. Et propitiátio
: converténtibus ad se.
. 17. 28.

Magníf. *Ant.* 1. *f.* * *Dupl.*
: quod plácuit Deo, &
ter ivit in via quam man-
: illi prophéta magnus,
délis in conspéctu Dei.
. 48. 25.

Oratio.

Ufer à nobis, quæsumus,
Dómine, cor lapídeum; &
cedénte beáto pontífice
máno, eándem nobis grá-
benígnus infúnde, quæ
ctántem ejus voluntátem
ıbíliter immutávit; Per.

D COMPLETORIUM,
iphona ut in die, *infrà*, 459.
ırs Æstiva.

Orat. Aufer à nobis, *suprà*,
& Véritas, *sub una conclusione.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Dóminum qui osténdit servo suo magnitúdinem suam, manúmque fortíssimam, * Veníte, adorémus. *Deut.* 3. 24.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

HOc pastóre, tener grex óvium, trucis
Fraudes aut rábiem nil métuas lupi:
Te circùm vígili próvidus éxcubat
Custos sollicitúdine.

ILLI cura subest única, méntibus
Infúsâ ténebras luce repéllere;
Et queis ipse flagrat, súbdere lánguidis
Vivas pectóribus faces.

ILLI delíciæ cum lácrymis preces,
Illi divítiæ paupériem pati,
Illum perpétuis indóciles juvat
Artus frángere præliis.

SOMNOS per gélidam carpit humum; levat
Atro pane famem; sedat aquâ sitim:
Et largâ míseris distríbuit manu,
Quæ parcus sibi súbtrahit.

SIT laus summa Patri, summáque Fílio;
Sit par alme tibi glória, Spíritus,

Qui ſacris hábiles munéribus tuo
Ungis chríſmate Præſules. Amen.

Pſalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. d. *Duplicatur.* Erudítus ſum quaſi juvénculus indómitus: poſtquam enim convertíſti me, Deus, egi pœniténtiam; confúſus ſum, & erúbui. *Jer.* 31. 18. 19.

Ant. 4. E. Induébar cilício: humiliábam in jejúnio ánimam meam: quaſi lugens & contriſtátus ſic humiliábar. *Pſ.* 34. 13. 14.

Ant. 3. E. Panem deſiderábilem non comédi; caro & vinum non introiérunt in os meum. *Dan.* 10. 3.

℣. Cínerem tanquam panem manducábam: ℟. Et potum meum cum fletu miſcébam. *Pſ.* 101. 10.

De Epíſtola prima beáti Pauli apóſtoli ad Timótheum.

Lectio j. *c.* 1. 12. *ad* 16.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Chriſto Jeſu Dómino noſtro, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério: qui priùs blaſphémus fui, & perſecútor, & contumelióſus: ſed miſericórdiam Dei conſecútus ſum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini noſtri, cum fide & dilectióne quæ eſt in Chriſto Jeſu. Fidélis ſermo, & omni acceptióne dignus, Quòd Chriſtu venit in hunc mundum tóres ſalvos fácere, q primus ego ſum: ſed ſe ſericórdiam conſecútu ut in me primò oſt Chriſtus Jeſus omnem tiam, ad informatión rum qui creditúri ſunt vitam ætérnam.

℟. Benedíctio peritú me veniébat, & cor vídi ſolátus ſum; óculus fu & pes claudo; * Pate paúperum. *Job* 29. 13.
℣. Nocte & die non monens unumquémq ſtrûm; argéntum & nullíus concupívi, ſi ſcitis. *Act.* 20. 31. 33. *

Lectio ij. *c.* 4. 12.

EXémplum eſto fidél verbo, in converſ in caritáte, in fide, in c Dum vénio, atténde l exhortatióni, & doctrín neglígere grátiam qu eſt, quæ data eſt tibi p phetíam, cum imp mánuum Preſbytérii. H ditáre, in his eſto; ut ctus tuus maniféſtus ſi bus. Atténde tibi, & do inſta in illis; hoc en ciens, & teípſum ſalv cies, & eos qui te aúd

℟. Factus ſum infir firmus, ómnibus ómn ctus ſum. * Sic curro no in incértum; ſed caſtig pus meum, & in ſervi rédigo. 1. *Cor.* 9. 22. 2

℣. Anticipavérunt vigílias óculi mei; annos ætérnos in mente hábui; & meditátus sum nocte cum corde meo. Ps. 76. 5. 6. 7. * Sic curro.

Lectio iij. *c. 6. 6. ad* 11.

Est quæstus magnus, pietas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auférre quid póssumus. Habéntes autem aliménta, & quibus tegámur, his conténti simus. Nam qui volunt dívites fieri, íncidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & in desidéria multa inútilia, & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas: quam quidam appeténtes, erravérunt à fide, & inseruérunt se dolóribus multis. Tu autem, ô homo Dei, hæc fuge: sectáre verò justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem.

℟. Die noctúque æstu urébar, & gelu, fugiebátque somnus ab óculis meis: * Afflictiónem meam, & labórem mánuum meárum respéxit Deus. *Gen.* 31. 40. 42. ℣. Fui in labóre & ærúmna, in vigíliis multis, in fame & siti, in jejúniis multis, in frígore & nuditáte. 2. *Cor.* 11. 27. * Afflictiónem. Glória. * Afflictiónem.

In II. Nocturno.

Ant. 6. F. *Duplicatur*. Sedit super sólium Dómini, & páruit illi omnis Israël; & Dóminus dedit illi glóriam qualem nullus hábuit. 1. *Par.* 29. 23. 25.

Ant. 7. d. Erogávit pecúnias multas; justítiam & fidem conservávit genti suæ, & exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. 1. *Mach.* 14. 32. 35.

Ant. 4. f. Vir amátor civitátis, & bene aúdiens, pro afféctu pater appellabátur. 2. *Mach.* 14. 37.

℣. Plácuit illis potéstas ejus, ℟. Et glória ejus, ómnibus diébus. 1. *Mach.* 14. 4.

Lectio iv.

Ex S. Germani vita, autore Constantio presb. Lugdun.

Germánus, nóbili génere Autissiodóri natus, post auditória Gallicána Romæ júris perítiam assecútus; causas egit; ibíque uxórem duxit. Provínciæ suæ vicinarúmque régimen, ac Ducis títulum adéptus, Autissiodórum rédiit. Ibi venatióni nímium déditus, ab Amatóre epíscopo reprehénsus est, quòd ferárum quas venándo céperat, cápita, ritu gentílium, ex árbore quæ in médio civitátis erat; non sine fidélium offensióne, suspénderet. Sæpiùs ab illo sprétus Amátor, cùm árborem succidísset, sic exársit irâ Germánus, ut ei mortem minitarétur. Hunc tamen ipsum sibi successórem futúrum divinitùs prænóscens Amátor, Au-

guſtodúnum ſe cóntulit, ut Germáni in Clerum aſciſcéndi poteſtátem à Július præfécto impetráret. Quod ut obtínuit, revérſus in urbem, Germáno inopinánti in Eccléſia manus injicit; eum, reſciſſo capillítio, clericáli veſte índuit, mox Presbyterum órdinat, ſucceſſorémque desígnat. Amatóre mórtuo, ómnium votis invítus in ejus locum eléctus Germánus repéntè mutátur in virum álterum. Exínde cœpit ſéculi pompam aſpernári, uxórem habére pro ſoróre, cilício carnem domáre, ſua paupéribus & Eccléſiis erogáre, ómnibus ſine perſonárum acceptióne hoſpítium præbére, oratiónem vix unquam intermíttere. Ut contráctum ex hóminum familiaritáte púlverem abſtérgeret, monaſtérium in conſpéctu civitátis, ad álteram Icaúnæ ripam conſtrúxit: in quo angúſtâ cellâ conclúſus, multa Deo docénte dídicit, & diſcípulos ſanctitáte póſtmodum célebres inſtítuit.

℞. Cùm ſumpsiſſet cor ejus audáciam propter vias Dómini, crevit, * Et magnificátus eſt uſque in ſublíme. 2. *Par.* 17. 6. 12. ℣. Fuit gratus Deo; & erat potens in verbis, & in opéribus ſuis. *Act.* 7. 20. 22. * Et magnificátus eſt.

Lectio v.

NUnquam veſcebátur Germánus niſi véſperè; intérdum bis in hebdómada, plerúmque die ſéptimo. Pane hordeáceo, quem priùs cínere conſpérſerat, conténtus, nunquam vinum niſi in die Reſurrectiónis, vel Nativitátis Dómini, non acétum, non óleum, non legúmen, ne ſal quidem ſumébat. Híeme & æſtáte veſtiméntum habébat idem, nunquam mutátum niſi vetuſtáte ſolverétur. In léctulo pro culcitra cíneres, qui quotidiánâ impreſſióne denſáti, durítiem ſoli præferébant. His ſuperjéctum cilícium, nullum cervícal. Cùm Pelagiána hæréſis in Británnia majóre graſſarétur, ad eam extirpándam Galliæ Epíſcopi, rogántibus Británnis, miſérunt Germánum cum Lupo Trecénſi; qui Inſulam purgárunt ab erróre. Concitátam à dæmónibus tempeſtátem, Trinitáte invocátâ, ac levi ólei aſperſióne ſedávit Germánus. Cláruit étiam in Británnia miráculis; atque inter ália, puéllæ viſum reſtítuit, poſtquam invocáto Trinitátis adorándæ nómine, relíquias Sanctórum, quas collo appénſas gerébat, ipsíus óculis admoviſſet. Junctos advérsùs Brítones, Sáxonum Pictorúmque exércitus, factus ipſe dux mílitum, qui quotidiánis Quadragéſimæ prædicatiónibus inſtitúti, baptíſmum in Páſchate recèns ſuſcéperant, terret fugátque, non tubárum clangóre, non armórum vi; ſed voce Allelúia, ter

ac beáto Lupo, tum à mi-
us magno clamóre repe-
,
:. Dilatávit glóriam pópu-
io, persecútus est iníquos,
mnes operárii iniquitátis
turbáti sunt: * Et diréćta
ilus in manu ejus. 1. *Mach.*
. 5. 6. ℣. Hic est qui fuit
i pátribus nostris: qui ac-
it verba vitæ dare nobis.
. 7. 38. * Et diréćta est.

Lectio vj.

Gálliam redux, cùm acce-
issset civitátem suam tribú-
aliísque calamitátibus ád-
dum premi, Arelátem se
tulit ad Auxiliárem Gálliæ
féćtum, pro plebe vexáta
erceſſúrus. Auxiliáris Ger-
ni précibus ultro ánnuit:
icíssim à Germáno obtínuit
oris suæ dudum febre labo-
tis sanitátem. Rogátus à
tánnis ut quod cœperat
is absólveret, adjúnćto sibi
nite Sevéro Trevirénsi in
ulam íterum proféćtus, re-
céntem Pelagiánam hære-
pénitùs extínxit. Eócharic
inórum regem cum exérci-
, in Aremóricos rebélles ab
tio præféćto missum, manu
habénas equi injéćtâ, avo-
rit. Mox Ravénnam profé-
s, ab imperatóre Valenti-
no, ejúsque matre Placídia,
gno cum honóre excéptus,
éllibus véniam impetrávit.
vénnæ, non tantùm cárcere
éntos verbo & oratióne li-
rávit, *sed & filium Volusiáni*

mórtuum vitæ réddidit. Déni-
que mortem, quam ante mor-
bum prædíxerat, óbiit die tri-
gésimâ primâ Júlii, anno qua-
dringentésimo quadragésimo
oćtávo; cùm Ecclésiæ Autis-
siodorénsi præfuísset annis tri-
gínta, diébus vigínti quinque.
Talis fuit ejus vita, ut si ca-
ruísset miráculis, incredíbilis
viderétur: tanta fuérunt mi-
rácula, ut nisi piæ conversa-
tiónis mérita præcessíssent,
phantástica putaréntur.

℟. Sic amplificátus est in mirabílibus suis. * Et quis potest simíliter sic gloriári tibi? qui † Sustulísti mórtuum de sorte mortis in verbo Dómini Dei: dejecísti reges, & confregísti fácilè poténtiam ipsórum. *Eccli.* 48. 4. 5. 6. ℣. Dicit Jesus: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio, & ipse fáciet, & majóra horum fáciet. *Joan.* 14. 12. * Et quis potest. Glória. † Sustulísti.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. *Duplicatur.* Surrexérunt quidam de hæresi: convenerúntque senióres vidére de verbo hoc. *Act.* 15. 5. 6.

Ant. 8. c. Plácuit senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros, & míttere; viros primos in frátribus. *Act.* 15. 22.

Ant. 3. g. Ipsi quidem missi à Spíritu-sanćto abiérunt, & inde navigavérunt. *Act.* 13. 4.

℣. Ipsi vidérunt ópera Dómini, ℟. Et mirabília ejus in profúndo. *Ps.* 106. 24.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vij. c. 14. 12. ad 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, Qui credit in me, ópera quæ ego fácio, & ipse fáciet, & majora horum fáciet. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii papæ.

Moral. in cap 36. Job, lib. 27. cap. 11. & 12. Aliàs cap. 6.

SAnctis prædicatóribus nequáquam ad persuadéndum verba sufficiunt, nisi étiam mirácula verbis addántur. Unde cùm dictum sit: [si volúerit exténdere nubes quasi tentórium suum,] rectè subjúngitur, [& fulguráre lúmine suo désuper.] Quid enim sentíre fúlgura, nisi mirácula debémus? de quibus per Psalmístam dícitur: [Fúlgura multiplicábis, & conturbábis eos...] Cùm nubes istæ verbis pluunt, cúmque miráculis vim corúscæ lucis apériunt, extrémos étiam mundi términos in divíno amóre convértunt. Unde rectè súbditur: [Cárdines quoque maris opériet....] Omnípotens enim Dóminus coruscántibus núbibus cárdines maris opéruit; quia emicántibus prædicatórum miráculis ad fidem étiam términos mundi perdúxit. Ecce enim penè cunctárum jam géntium corda penetrávit. Ecce in una fide Oriéntis límitem, Occidentísque conjúnxit. Ecce lingua Británniæ, quæ nihil áliud nóverat quàm bárbarum frendére, jam dudum in divínis laúdibus Hebræum cœpit Allelúia resonáre. Ecce quondam túmidus, jam substrátus sanctórum pédibus servit Océanus, ejúsque bárbaros motus, quos terréni príncipes edomáre ferro nequíverant, hos pro divína formídine sacerdótum ora simplícibus verbis ligant.

℟. Tempestáte non exígua imminénte, jam abláta erat spes omnis salútis. * Tunc stans in médio eórum dixit: Suádeo vobis bono ánimo esse; amíssio enim nullíus ánimæ erit ex vobis. *Act.* 27. 20. 21. 22. ℣. Dormiébat sopóre gravi; & gubernátor dixit ei; Surge, ínvoca Deum, & non pereámus. *Jonæ* 1. 5. 6. * Tunc.

Lectio viij.

QUi catérvas pugnántium infidélis nequáquam metúerat, jam nunc fidélis humílium linguas timet. Quia enim percéptis cœléstibus verbis, clarescéntibus quoque miráculis, virtus ei divínæ cognitiónis infúnditur; ejúsdem divinitátis terróre refrænátur, ut prava ágere métuat, ac totis desidériis ad æternitátis grátiam pervenire concupíscat. Unde hìc quoque conveniénter adjúngitur: [Per hæc enim júdicat pópulos, & dat escas multis mortálibus.] Per hæc nimirum verba prædicatórum,

id est, guttas núbium, per hæc fúlgura miraculórum, Deus pópulos júdicat, quia eórum corda térrita ad pœniténtiam vocat. Nam dum supérna aúdiunt, dum mira ópera attén-dunt, mox ad corda sua rédeunt, & se de anteáctis pravitátibus affligéntes ætérna torménta pertiméscunt.

℟. Surréxit quasi ignis, & verbum ipsíus quasi fácula ardébat; * Irritántes illum pauci facti sunt; non enim póterant sustinére præcépta Dómini. *Eccli.* 48. 1. 2. ℣. Vir éloquens potens in scriptúris, veheménter revincébat públicè. *Act.* 18. 24. 28. * Irritántes.

Lectio ix. *Post pauca.*

PEr hæc júdicat pópulos, & dat escas multis mortálibus.] Ac si apértè díceret: Si sanctos suos in ministérium prædicatiónis exténdit Deus, eorúmque verba miráculis ádjuvat, totíus mundi límites ad fidem vocat; per quæ & priùs superbiéntes júdicat, & pòst per verbum consolatiónis nútriens in spe húmiles róborat. Sed cùm escas dare mortálibus díceret; notándum quòd non ait, ómnibus, sed multis. Quia vidélicet scriptum est: [Non ómnium est fides.] Et quibúsdam dícitur: [Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.] Et rursùm: [Nemo potest veníre ad me, nisi pater qui misit me, tráxerit eum.] Et rursùm: [Novit Dóminus qui sunt ejus.] Unde in ipsa quoque sancta Ecclésia plúrimi fidem tenent, & vitam fídei non tenent: humilitátis Domínicæ sacraménta percípiunt; sed humiliári Domínicâ imitatióne contémnunt: blanda divíni elóquii prædicaménta commúnicant; sed apud se immánes in tumóre persevérant.

℟. Fecit signa coram pópulo, * Et crédidit pópulus, audierúntque quòd Dóminus respexísset afflictiónem illórum, & proni adoravérunt. *Exod.* 4. 30. 31. ℣. Cécidit timor super omnes illos, & magnificabátur nomen Dómini. *Act.* 19. 17. * Et crédidit. Glória. *Repet.* ℟. Fecit signa. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, In doctrínis glorificáte Dóminum, ℟. In ínsulis maris nomen Dómini Dei. *Isai.* 24. 15

Psalmi de Dominica.

Antiphona 1. *toni.* a.

FOrtis in bello, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgéntes hóstes; quam glóriam adéptus est in tolléndo manus suas! *Eccli.* 46. 1. 2. 3.

Ant. 3. E. Super eum factus est sermo Dómini in médio turbæ, & ait: Nolíte timére, nec paveátis hanc multitúdinem; non est enim vestra pugna, sed Dei. 2. *Par.* 20. 14. 15.

Ant. 7. d. Dixit ad eos: Quod me fácere vidéritis, hoc fácite; vos quoque clángite & conclamáte: & cœpérunt clángere. *Judic.* 7. 17 18. 19.

Ant. 5. F. Allelúia: salus, & glória, & virtus Deo nostro est. Et íterum dixérunt: Allelúia. *Apoc.* 19. 1. 3.

Ant. 6. F. Cùm personárent, ómnia castra turbáta sunt, & vociferántes ululantésque fugérunt. *Judic.* 7. 20. 21.

Capitulum. 1. *Mach.* 3. 18. 19.

NOn est differéntia in conspéctu Dei cœli liberáre in multis & in paucis: quóniam non in multitúdine exércitûs victória belli, sed de cœlo fortitúdo est.

Hymnus.

MITTE pro caro sólitas ovíli,
Póntifex, curas; Deus ipse mandat:
Et laboránti fer opem Británno
Prótinus orbi.

HIC venenóso furiále monstrum
Inficit latè loca cuncta flatu;
Dum triumphánti sua jura Christo
Præripit audax.

UT Lupo Præsul comitánte tristes
Attigit terras, úlulans fugátur
Error: attríto caput hoste victrix
Grátia tollit.

INTERIM Pictæ, fera gens: opímis
Hórridam stragem
tur agris.
Ne tamen vano tr
múltu,
Anglica tellus.

ECCE vitáli mádidan
Póntifex miles rápie
tem,
Bárbarum festis súb
bit
Cántibus agm

O piæ robur fidei, v
Efficax montes agitá
His tuos gaudes de
gnis,
Christe, miníst

SUMMA laus Patri
que Verbo;
Æquus ambórum
Amóri,
Qui sacros Christi
pérno
Róbore firmat.

℣. Déxtera tua,
magnificáta est in f
℟. Déxtera tua, Dó
cússit inimícum. *Ex*

Ad Bened. *Ant.*
Servus Dómini, co
in poténtia sua, & i
suo, non ferro pugn
précibus sanctis orá
cit. *Judith* 4. 13.

Oratio.

OMnipotens &
Deus, cujus grá
tus Germánus verbi
bus & miráculis assé
sta, quæsumus, ut
præsulis exémpla m
cólimus, ejus étiam
actiónes imitémur.

Ad Horas, *Psalmi de Dominica.*

Ad Primam, *Ant.* 8. G. Implétus es, quasi flumen sapiéntiâ; ad ínsulas longè divulgátum est nomen tuum, & diléctus es in pace tua. *Eccli.* 47. 16. 18.

Orationes, Omnípotens, *suprà*, *&* Dómine sancte, *sub una conclusione.*

CANON.

Ex Concílio Africáno.

*An.*417. *apud Prosp. lib. contra Collatorem, cap.* 10.

COnstitúimus in Pelágium atque Cæléstium .... prolátam manére senténtiam, donec apertíssimâ confessióne fateántur, grátiâ Dei per Jesum Christum Dóminum nostrum, non solùm ad cognoscéndam, verùm étiam ad faciéndam justítiam, nos per actus síngulos adjuvári; ita ut sine illa nihil veræ sanctæque pietátis habére, cogitáre, dícere, ágere valeámns.

Ad Tertiam, *Ant.* 3. *a.* Grátia Dei superabundávit in nobis, in omni sapiéntia & prudéntia, ut nótum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndùm beneplácitum ejus. *Ephes.* 1. 8. 9.

Capitulum. *Isai.* 50. 10.

QUis ex vobis timens Dóminum, aúdiens vocem servi sui? Qui ámbulat in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur *super Deum suum.*

℟. *breve*, Ministérium verbi accépi à Dómino Jesu, * Allelúia, allelúia. ℟. Ministérium. ℣. Testificári Evangélium grátiæ Dei. * Allelúia. Glória. ℟. Ministérium. *Act.* 20. 24.

℣. Deus, non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam, ℟. A concílio multo. *Ps.* 39. 11.

Ad Sextam, *Ant.* 4. a. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & collaudábunt multi sapiéntiam ejus. *Eccli.* 39. 5. 11. 12.

Capitulum *Isai.* 29. 14.

DIxit Dóminus: Ecce ego addam ut admiratiónem fáciam pópulo huic miráculo grandi & stupéndo: períbit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus, & intelléctus prudéntium ejus abscondétur.

℟. *breve*, Simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum; * Allelúia, allelúia. ℟. Simul. ℣. Israël salvátus est in Dómino. * Allelúia. Glória. ℟. Simul. *Isai.* 45. 16. 17.

℣. Vidérunt ínsulæ, & timuérunt; ℟. Extréma terræ obstupuérunt. *Isai.* 41. 5.

Ad Nonam, *Ant.* 5. a. Fecit pacem super terram, & lætátus est Israël lætítiâ magnâ, & non erat qui eos terréret. 1. *Mach.* 14. 11. 12.

Capitulum. 2. *Cor.* 1. 13. 14.

SPero quòd usque in finem cognoscétis, sicut & cognovístis nos ex parte, quòd glória

Jubénte Christo, rupta vincla
cóncidunt,
Pandúntur ultro clausa ferro
limina.
Cœlestis ille ductor ostendit viam:
It Petrus, atque sómnium,
quod sit, putat:
Verùm, recéptâ mente, victrícem Dei
Suæ salútis certus agnóscit
manum.
Lux nostra, Christe, nostra libértas, vides,
Quibus caténis óbruant nos
crímina,
Et quanta nostris íncubet nox
méntibus,
Cæcis diem fer, rumpe vinctis
víncula.
Patri suprémo sit supréma glória;
Tibíque laudes totus orbis
cóncinat,
Ætérne Fili, splendor ætérni
Patris;
Compar sit almo laus decúsque Flámini. Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Petrus & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. *Act.* 3. 1.

Ant. 3. E. Vir qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem portábant quotídie ad portam templi, ut péteret eleemósynam. *Act.* 3. 2.

Ant. 7. d. Intuens in eum Petrus, dixit: Argéntum & aurum non est mihi; tem hábeo, hoc tibi 3. 4. 6.

℣. Plácuit mihi p signa Dómini, ℟. Q gna sunt. *Dan.* 3. 99.

Lectiones de Scriptur.

Post 1. *Lect.* ℟. In Jesu Christi Nazaréni ámbula: & apprehén ejus déxterâ, allevá & prótinus consolid bases ejus, & plant exíliens stetit, & am *Act.* 3. 6. 7. 8. ℣. D véniet; tunc sáliet vus, claudus. *Isai.* 3 * Et exíliens.

Post 2. *Lect.* ℟. Intr illis in templum ámbu exíliens, & laudans D * Vidit omnis pópu ambulántem, & la Deum; & impléti sur re. *Act.* 3. 8. 9. 10. ℣ pópulus Dóminum, dérunt Dómino. *Exod* * Vidit.

Post 3. *Lect.* ℟. Pe póndit ad pópulum mirámini in hoc? De rificávit filium suum & in fide nóminis ejus, dum quem vos vidísti mávit nomen Jesu. *A* 13. 16. ℣. Filii hómin tóte quóniam mirificá minus sanctum suum. * Glorificávit. Glória. dum.

IN II. NOCTU

Ant. 8. G. Super

sacerdótes, doléntes quòd Petrus & Joánnes annuntiárent in Jesu resurrectiónem ex mórtuis, & posuérunt eos in custódiam. *Act.* 4. 1. 2. 3.

Ant. 8. c. Factum est in crástinum, ut congregaréntur príncipes, & senióres, & Scribæ: & statuéntes eos in médio, interrogábant. *Act.* 4. 5. 7.

Ant. 1. a. Multi eórum qui audíerant verbum, credidérunt; & factus est númerus virórum quinque míllia. *Act.* 4. 4.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Ps.* 63. 10.

De Actibus Apostolórum.

Lectio iv. *c.* 12. 1. *ad* 5.

MIsit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum. Erant autem dies azimórum. Quem cùm apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. Replétus Spíritu-sancto Petrus, dixit: Príncipes pópuli, * Notum sit ómnibus vobis, & omni plebi Israël, quia in nómine *Jesu Christi* iste astat coram vobis sanus. *Act.* 4. 8. 10. ℣. Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam à concílio multo, Dómine. *Ps.* 39. 11. * Notum.

Lectio v. *v.* 6. *ad* 10.

CUm autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: & custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini ástitit; & lumen refúlsit in habitáculo: percussóque látere Petri, excitávit eum dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum: Præcíngere, & cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúnda tibi vestiméntum tuum, & séquere me. Et éxiens sequebátur eum, & nesciébat quia verum est, quod fiébat per Angelum: existimábat autem se visum vidére. Transeúntes autem primam & secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem; quæ ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum: & contínuò discéssit Angelus ab eo.

℟. Princeps sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, posuérunt Apóstolos in custódia pública; Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, dixit: Ite, & stantes loquímini plebi ómnia

verba vitæ hujus. *Act.* 5. 17. 18. 19. 20. ℣. Annuntiáte de die in diem salutáre Dómini, in ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95. 2. 3. * Ite.

Lectio vj. *v.* 11. *ad* 17.

ET Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio verè, quia misit Dóminus Angelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum. Consideránsque venit ad domum Maríæ matris Joánnis qui cognominátus est Marcus; ubi erant multi congregáti, & orántes. Pulsánte autem eo óstium jánuæ, procéssit puélla ad audiéndum, nómine Rhode. Et ut cognóvit vocem Petri, præ gaudio non apéruit jánuam, sed intrò currens nuntiávit stare Petrum ante jánuam. At illi dixérunt ad eam: Insánis. Illa autem affirmábat sic se habére. Illi autem dicébant: Angelus ejus est. Petrus autem perseverábat pulsans. Cùm autem aperuíssent, vidérunt eum, & obstupuérunt. Annuens autem eis manu ut tacérent, narrávit quómodo Dóminus eduxísset eum de cárcere, dixítque: Nuntiáte Jacóbo, & frátribus hæc. Et egréssus ábiit in álium locum.

℟. Præcipiéndo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto; & ecce replétis Jerúsalem doctrínâ vestrâ. Respóndens Petrus & Apóstoli, dixérunt: * Obedíre opórtet Deo magis quàm homínibus. *Act.* 5. 28. 29. ℣. Obedientes érimus præcéptis Dómini Dei nostri. *Josue* 24. 24. * Obedíre. Glória. * Obedíre.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Cùm audíssent Apóstoli, quòd recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joánnem. *Act.* 8. 14.

Ant. 5. a. Imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum-sanctum. *Act.* 8. 17.

Ant. 1. D. Augebátur credéntium multitúdo, ita ut in platéas ejícerent infírmos, ut veniénte Petro, umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberaréntur. *Act.* 5. 14. 15.

℣. Poténtia nemo vicit illum, ℟. Nec superávit illum verbum áliquod. *Eccli.* 48. 13. 14.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 16. 13. *ad* 19.

IN illo témpore; Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi; & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 76. *de Verbis Evang.* §. 1. *Aliàs Serm.* 13. *de Verbis Domini.*

IPse Petrus in Apostolórum órdine primus, in Christi amóre promptíssimus, sæpe

unus respóndet pro ómnibus. Ipse dénique Dómino Jesu Christo requirénte, quemnam hómines dícerent eum esse, & opiniónes várias hóminum discípulis respondéntibus, rursúsque Dómino interrogánte & dicénte : [Vos autem quem me esse dícitis? respóndit Petrus : Tu es Christus filius Dei vivi.] Unus pro multis dedit respónsum, únitas in multis. Tunc ei Dóminus ait : [Beátus es Simon Barjóna, quia non revelávit tibi caro & sanguis, sed Pater meus qui est in cœlis.]

℟. Concurrébat multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, & vexátos à spirítibus immúndis; qui * Curabántur omnes. *Act.* 5. 16. ℣. Qui convérsus est, non per hoc quod vidébat, sanabátur; sed per te ómnium Salvatórem. *Sap.* 16. 7. * Curabántur.

Lectio viij.

DEínde áddidit : [Et ego dico tibi.] Tanquam díceret : Quia tu dixísti mihi ; [Tu es Christus filius Dei vivi ; & ego dico tibi : Tu es Petrus.] Simon quippe ántea vocabátur. Hoc autem ei nomen, ut Petrus appellarétur, à Dómino impósitum est: & hoc in ea figúra, ut significáret Ecclésiam. Quia enim Christus petra, Petrus pópulus Christiánus. Petra enim principále nomen est. Ideo Petrus à petra, non petra à *Petro : quó*modo non à Christiáno Christus, sed à Christo Christiánus vocátur. [Tu es ergo (inquit) Petrus ;] & super hanc petram quam conféssus es, super hanc petram quam cognovísti, dicens, [Tu es Christus filius Dei vivi,] ædificábo Ecclésiam meam ; id est, super me ipsum Fílium Dei vivi, ædificábo Ecclésiam meam. Super me ædificábo te, non me super te.

℟. Invénit hóminem quendam, qui erat paralyticus ; & * Ait illi Petrus : Ænea, sanat te Dóminus Jesus Christus : surge, & sterne tibi ; & continuò surréxit. *Act.* 9. 33. 34. ℣. Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus ; stratum ejus versásti in infirmitáte ejus. *Ps.* 40. 4. * Ait illi.

Lectio ix.

VOléntes hómines ædificári super hómines dicébant : [Ego quidem sum Pauli, ego verò Cephæ,] ipse est Petrus. Et álii qui nolébant ædificári super Petrum, sed super petram ; [Ego sum Christi.] Apóstolus autem Paulus ubi cognóvit se éligi, & Christum contémni : [Divísus est (inquit) Christus ? Nunquid Paulus pro vobis crucifixus est, aut in nómine Pauli baptizáti estis ?] Quómodo non in Pauli, sic nec in Petri, sed in nómine Christi ; ut Petrus ædificarétur super petram, non petra super Petrum .... Hoc intuéntes nos Ecclésiæ mem-

brum, discernámus quid de Dei, quid de nostro. Tunc enim non titubábimus, tunc in petra fundábimur, fixi & stábiles érimus advérsùs ventos, imbres, flúmina, tentatiónes vidélicet præséntis séculi.

℟. Fuit quædam discípula plena opéribus bonis, & eleemósynis: factum est autem ut infirmáta morerétur. * Petrus venit, & ponens génua, orávit, & dixit; Tabítha, surge: † Eréxit eam, & assignávit eam vivam. *Act.* 9. 36. 37. 39. 40. 41. ℣. Clamávit ad Dóminum, & ait: Revertátur, óbsecro, ánima hujus in víscera ejus, & revérsa est, & revíxit. 3. *Reg.* 17. 21. * Petrus. Glória. † Eréxit. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Laudábilem invocábo Dóminum; ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. 2. *Reg.* 22. 4.

Psalmi de Feria.

Antiphona 4. *toni.* E.

MIsit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. *Act.* 12. 1.

Ant. 2. D. Occídit Jacóbum gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum, quem misit in cárcerem. *Act.* 12. 2. 3. 4.

Ant. 3. g. Petrus servabátur in cárcere; orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo. *Act.* 12. 5.

Ant. 7. d. Angelus Dómini ástitit; & lumen refúlsit in habitáculo, percussóque látere Petri, excitávit eum; & cecidérunt caténæ de mánibus ejus. *Act.* 12. 7.

Ant. 5. a. Dixit Angelus ad eum: Séquere me: & éxiens sequebátur eum, & nesciébat quia verum est quod fiébat per Angelum. *Act.* 12. 8. 9.

Capitulum. *Sap.* 10. 13.

SApiéntia justum non derelíquit, sed à peccatóribus liberávit eum, descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non dereliquit illum.

Hymnus. *Santol. Vict.*

QUi Christiáno gloriántur nómine,
Ahéna frustrà vincla captívos tenent,
Frustrà satélles servat insómnis fores,
Inter caténas mente stant libérrimâ.

ORNANT revínctos invidéndæ cómpedes,
Nec ponderósæ, quas amor leves facit:
Non densa tetri cárceris nox óbsidet,
Ætérna summo quos manet cœlo dies.

DULCES caténæ! quæ reum non árguunt,
Sed Christi amántem quæ probant Apóstolum;
Regum corónis, áureis monílibus,
Vos sacra pluris æstimámus víncula.

uprémo fit supréma
;
laudes totus orbis
nat,
Fili, splendor ætérni
;
sit almo laus decús-
lámini. Amen.
rupísti, Dómine, vín-
, ℞. Tibi sacrificábo
laudis. *Ps.* 115. 6. 7.
nedíctus, *Ant.* 5. F.
d se revérsus dixit:
io verè, quia misit
s Angelum suum, &
e de manu Heródis,
ni expectatióne ple-
órum. *Act.* 12. 11.
Oratio.
, qui beátum Petrum
stolum à vínculis ab-
, illæsum abíre fecí-
rórum, quæsumus,
víncula peccatórum;
nnibus impediméntis
, viam mandatórum
dilatáto corde currá-
r Dóminum.
mmemoratio Octavæ
ni, *Ant.* Servus Dó-
Déxtera tua, *Oratio,*
tens, & miséricors
56.
SS. *Machabæorum*,
x mundi defúnctos
suis légibus in ætér-
esurrectióne suscitá-
ach. 7. 9.
licábit Dóminus pó-
uum, ℞. Et in ser-
eprecábitur. *Ps.* 134.

s Æstiva.

Oratio.

FRatérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet, quæ & fídei nostræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos suffrágio consolétur; Per.

Ad Horas, *Psalmi de Feria.*

Ad Primam, *Ant.* Misit.

Preces ut in Duplicibus-majoribus, cum unica Oratione de Psalterio.

[*Et sic in Festis intrà Octavam S. Germani, nisi aliter notetur.*]

Ad Tertiam, *Ant.* Occídit.

Capitulum. 1. *Petr.* 4. 15. 16.

NEmo vestrûm patiátur ut homicída, aut fur, aut maledícus, aut alienórum appetitor; si autem ut Christiánus, non erubéscat, gloríficet autem Deum in isto nómine.

℞. *breve*, Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde; * Allelúia, allelúia. ℞. Juxtà. ℣. Et húmiles spíritu salvábit. * Allelúia. Glória. ℞. Juxtà est. *Ps.* 33. 19.

℣. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, ℞. Et erípiet eos. *Ps.* 33. 8.

Ad Sextam, *Ant.* Petrus.

Capitulum. *Rom.* 15. 30. 31.

OBsecro vos, fratres, ut adjuvétis me in oratiónibus vestris pro me ad Deum, ut líberer ab infidélibus qui sunt in Judæa.

℞. *breve*, Clamavérunt ju-

sti, & Dóminus exaudívit eos; * Allelúia, allelúia. ℟. Clamavérunt. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. * Allelúia. Glória. ℟. Clamavérunt. *Ps.* 33. 18.

℣. Oculi Dómini super justos; ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33. 16.

AD NONAM, *Ant.* Dixit.

Capitulum. *Gen.* 49. 24.

DIssolúta sunt víncula brachiórum & mánuum illíus per manus poténtis Jacob: inde pastor egréssus est lapis Israël.

℟. *breve*, Misit de cœlo Dóminus, & liberávit me; * Allelúia, allelúia. ℟. Misit. ℣. Dedit in oppróbrium conculcántes me. * Allelúia. Glória. ℟. Misit. *Ps.* 56. 4.

℣. Salvum me fecit Dóminus, ℟. Quóniam vóluit me. *Ps.* 17. 20.

AD VESPERAS.

Antiphona de Laudibus.

Psalmi de Feria.

Capitulum. 2. *Reg.* 22. 19. 20.

PRævénit me in die afflictiónis meæ, & factus est Dóminus firmaméntum meum; & edúxit me in latitúdinem: liberávit me, quia complácui ei.

Hymnus, Qui Christiáno, *ut in Laudibus.*

℣. Misit de excélso & assúmpsit me; ℟. Et extráxit me de aquis multis. 2. *Reg.* 22. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. d. Narrávit Petrus quómodo Dóminus eduxísset eum de cárcere, dixítque: Nuntiáte Jacóbo, & frátribus hæc. *Act.* 12. 17.

Fit Commemoratio Octavæ S. Germani, Ant. Memória ejus. ℣. Quasi sol, 459. *Oratio*, Omnípotens, 456.

Deinde S. Stephani papæ & martyris, Ant. Qui vícerit, ℣. Vincénti, viij. *Oratio*, Deus, cujus grátia, xj.

AD COMPLETORIUM, *Preces ut in Duplicibus-majoribus cum unica Oratione de Psal.*

DIE II.

De Octava

SANCTI GERMANI.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, & Hymnus ut in die, 449.

Psalmi de Feria.

Tres Antiphonæ, ℣. *&* ℟℟. *ex tertio Nocturno diei.*

Lectio j. *&* ij. *de Scriptura occurrente; ex tribus fiunt duæ.*

Ex Constántio presbytero Lugdunénsi.

In vita S. Germani apud Surium. *Lectio* iij.

GErmánus & Lupus, apostólici sacerdótes, Britanniárum ínsulas opinióne, prædicatióne, virtútibus implevérunt. Et cùm quotídie irruénte frequéntiâ stiparéntur, divínus sermo non solùm in Ecclésiis, verùm étiam per trívia, per rura, per dévia diffundebátur; ut passim & fidéles Cathólici firmaréntur, & depraváti viam corr-

ctiónis agnóscerent ... Latébant ábditi siníſtræ persuasiónis autóres, & more malígni spíritûs, gemébant perire sibi pópulos evadéntes. Ad extrémum diutúrnâ meditatióne concéptâ, præsúmunt iníre conflíctum. Procédunt conspícui divítiis, veste fulgéntes, circúndati assentatióne multórum... Aderat pópulus spectátor futúrus & judex. Astábant partes díspari conditióne dissímiles. Hinc divína autóritas, inde humána præsúmptio. Hinc fides, inde perfidia. Inde Pelágius autor, hinc Christus. Prióri in loco beatíssimi Sacerdótes præbuérunt adversáriis cópiam disputándi, quæ solâ nuditáte verbórum diu inániter & aures occupávit & témpora. Deínde Antístites venerándi torréntes elóquii sui cum apostólicis & Evangélicis tonítruis profudérunt.... Convíncitur vánitas, perfidia confutátur. Pópulus árbiter vix manus cóntinet, judícium tamen clamóre testátur. Cùm súbitò vir Tribunítiæ potestátis cum cónjuge procédit in médium, decem annórum filiam cæcam sínibus ínferens Sacerdótum,... qui expectatiónem pópuli, & inclinátos adversários intuéntes, oratiónem bréviter fundunt. Ac deínde Germánus plenus Spíritu-sancto ínvocat Trinitátem: & prótinus adhæréntem láteri suo cápsulam, cum Sanctórum relíquiis collo avúlsam, mánibus comprehéndit, eámque in conspéctu ómnium puéllæ óculis applicávit; quos statim évacuátos ténebris, lúmine veritátis implévit. Exúltant paréntes miráculo, pópulus contremíscit. Post quam diem ita ex ánimis hóminum persuásio iníqua deléta est, ut Sacerdótum doctrínam sitiéntibus desidériis sectaréntur.

AD LAUDES MATUTINAS.

Psalmi de Feria.

Ant. sola 1. a. Fortis in bello, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgéntes hostes; quam glóriam adéptus est in tolléndo manus suas! *Eccli.* 46. 1. 2. 3.

Reliqua ut in die, 456. *Ant. ad* Benedíctus, *non duplicatur.*

Fit Commemoratio S. Stephani, Ant. Dóminus. ℣. Glorificátus sum, *Oratio,* Deus, cujus grátia, xj.

AD HORAS, *Psalmi dicuntur de Feria. Reliqua ut in die.*

AD PRIMAM, *Canon secundùm Feriam; duæ Orationes ut in die.*

¶ DOMINICA *intrà Octavam, aut in ipsa Octava, occurrente; totum Officium de Dominica, ut in Psalterio, incipiendo à primis Vesperis, quæ erunt integra de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commemoratione Octavæ post utrasque Vesperas, & Laudes.*

DIE III. AUGUSTI.

REVELATIO

SEU

INVENTIO CORPORIS SANCTI STEPHANI, PROTOMARTYRIS.

ANNUALE.

[*Extra urbem Autissiodorensem, & suburbia, fit tantùm ritu Semisolemni, nihilque duplicatur, nisi Antiphona ad* Magníficat, *in utrisque Vesperis, & Antiphona ad* Benedíctus, *in Laudibus. In toto etiam Officio dicuntur Psalmi de Feria.*]

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 3. E. *Duplicatur.*

ASsúmam te, serve meus, dicit Dóminus: & ponam te quasi signáculum, quia te elégi. *Agg.* 2. 24.

Ant. 5. a. Mitto ego te ad filios Israël; ipsi prævaricáti sunt pactum meum, & filii durâ fácie, & indomábili corde sunt. *Ezech.* 2. 3. 4.

Ant. 7. c. Dabo te pópulo huic in murum æreum: & bellábunt advérsùm te, & non prævalébunt. *Jer.* 15. 20.

Ant. 3. a. Tu loquèris omnia quæ mando tibi: & ego multiplicábo signa & osténta mea in terra. *Exod.* 7. 2. 3.

Ant. 1. D. *Duplicatur.* Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuísti fidúciam, ait Dóminus. *Jer.* 39. 18.

Capitulum. *Jac.* 1. 12.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. Ecce confundéntur & erubéscent omnes, qui pugnant advérsùm te, & viri qui contradícunt tibi; * Ego Dóminus apprehéndens manum tuam, & tu exultábis in Dómino, in Sancto Israël lætáberis. *Isai.* 41. 11. 13. 16. ℣. Blasphemáris ab his qui sunt synagóga sátanæ: nihil horum tímeas quæ passúrus es. *Apoc.* 2. 9. 10. * Ego Dóminus. Glória. Repet. ℟. Ecce.

Santol. Vict.
:uo, dux Márty-
a,
rónam nómine,
dúcis flóribus
am néctimus.
uénta sánguine
fulgent púlcriùs
o vértici!
icárent sídera.
cta fronti vúlnera,
cis émicant;
monstrat parem,
it è vultu jubar.
a Christo víctimæ
ndis víctima,
testis, æmulo
ris fúnere.
s osténsam tibi
súlcas viam;
uéntur Mártyrum,
is, exércitus!
oróna Mártyris,
s ab alto réspicis,
ténti grátiâ
quò dux præit.
1.
Dómino gaudé-
exultábo in Deo
Habac. 3. 18.
f. Ant. 1. f.* dupl.
etra mea, & robur
ibulatióne mea in-
óminum, & ad
um clamábo: &
templo suo vo-
2. Reg. 22. 2. 7.
Oratio.
æsumus Dómine,
us tuis dignam in
nártyris Stéphani
lætítiam, ut per-
va.

véniat illuc plebs acquisíta per grátiam, ubi te, cœlis apértis, ipse vidit in glória; Per Dóminum.

[*Per Diœcesim, fit Commemoratio Octava S. Germani, Ant.* Memória ejus, ℣. Quasi sol, 459. *Oratio*, Omnípotens & miséricors Deus, 456.]

COMPLETORIUM, *ut in die, infrà*, 478.

Orationes, Da, quæsumus, *suprà*, & Véritas, *sub una conclusione.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Jesum, quem vidit Stéphanus stantem à dextris Dei,* Veníte, adorémus. *Act.* 7. 55.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

SEPTENI Stéphanus flos & honor Chori,
Divínæ rádians lúmine grátiæ,
Aras ante sacras, sídere púlcrior,
Vultus Angélicos tulit.

UT mensas inopum cónstruit & dapes,
Fecit sancta quibus nómina cáritas,
Divínæ stúdiis sic sapiéntiæ,
Sic totus précibus vacat.

HINC sectas várias, monstra furéntia,
Linguæ fulmíneo déjicit ímpetu,
Et Christo dómitis arma rebéllium
Cogit cédere méntibus.

ARDENT invídiæ mótibus æmuli,
Urbis turba furens mœnibus éjicit,
Et densâ lápidum grándine, Mártyrem
Pulsans óbruit úndique.

TORRENTIS lápides, dúlcia vúlnera;
Dum toto pátitur córpore saúcius,
Qui cœlos réserat conspícuum Patris
Jesum sédibus áspicit.

VISU crescit amor, blandáque cáritas;
Hostíles ánimos in prétium rogat,
Absolvíque suæ cædis amans reos,
Saulum restítuit polo.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Cujus præsídio prælia sústinent
Fuso sánguine Mártyres.
Amen.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. I. D. *Duplicatur.* Convocántes Duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, & ministráre mensis. *Act.* 6. 2.

Ant. 2. D. Consideráte viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu-sancto & sapiéntiâ, quos constituámus super hoc opus. *Act.* 6. 3.

Ant. 3. F. *dupl.* Plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum. *Act.* 6. 5.

℣. Diáconi probéntur primùm; ℟. Et sic minístrent. 1. *Tim.* 3. 10.

[*Per Diœcesim Lectiones de Scriptura occurrente.*]

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *c.* 6. 8. *ad fin.*

STéphanus plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia, & signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia, & Asia, disputántes cum Stéphano: & non póterant resístere sapiéntiæ, & Spirítui qui loquebátur. Tunc summisérunt viros, qui dícerent se audivisse eum dicéntem verba blasphémiæ in Móysen, & in Deum. Commovérunt itaque plebem, & senióres, & Scribas: & concurréntes rapuérunt eum, & adduxérunt in concílium; & statuérunt falsos testes, qui dícerent: Homo iste non cessat loqui verba advérsùs locum sanctum, & legem: audívimus enim eum dicéntem: Quóniam Jesus Nazarénus hic déstruet locum istum, & mutábit traditiónes, quas trádidit nobis Móyses. Et intuéntes eum omnes, qui sedébant in concílio, vidérunt fáciem ejus tanquam fáciem Angeli.

℟. Stéphanum, virum plenum fide & Spíritu-sancto, * Statuérunt ante conspéctum Apostolórum; & orántes imposuérunt ei manus. *Act.* 6. 5. 6. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Státues Levítas in conspéctu Aáron & filiórum ejus, & consecrábis oblátos Dómino. *Num.* 8. 5. 13. * Statuérunt.

Lectio ij. *c.* 7. 55. *ad* 58.

Cum autem esset plenus Spíritu-sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, & Jesum stantem à dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cœlos apértos, & Fílium hóminis stantem à dextris Dei. Exclamántes autem voce magnâ continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant; & testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum.

℟. Levítes præpósitus erat iis quæ sponte offerebántur Dómino; * Universæque multitúdini fidéliter cibi præbebántur. 2. *Par.* 31. 14. 18. ℣. Quotquot possessóres agrórum erant, vendéntes afferébant prétia: dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat. *Act.* 4. 34. 35. * *Universæque.*

Lectio iij.

c. 7. *v.* 59. *&* *c.* 8. *v.* 1. *&* 2.

Positis autem génibus, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixísset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat consénttiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis; & omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ, & Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℟. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet, sicut scriptum est: * Dispérsit, dedit paupéribus; justítia ejus manet in séculum séculi. 2. *Cor.* 9. 6. 9. ℣. Eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum. *Eccli.* 31. 11. * Dispérsit. Glória. *Repet.* ℟. Qui séminat.

In II. Nocturno.

Ant. 8. c. *duplicatur.* Stéphanus plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. *Act.* 6. 8.

Ant. 6. C. Sapiéntia firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15. 3. 4.

Ant. 5. a. *duplicatur.* Confirmátum est cor ejus; non commovébitur, donec despíciat inimícos suos. *Ps.* 111. 8.

℣. Erat potens in verbis, ℟. Et in óperibus suis. *Act.* 7. 22.

Lectio iv.

Ex Luciani epist. de Invent. S. Steph. tom. 7. August. in Append. edit. nov.

Sancti Stéphani portomártyris, Gamaliélis, Nicodémi, & Abibónis córpora, quæ diu latúerant, Luciáno presbytero divínitus admónito, invénta sunt prope Jerosólymam, Theodósio junióre & Honório imperántibus. Cujus rei famâ, magna hóminum multitúdo commóta, eò convénit; plurésque váriis morbis affécti, sani rediérunt. Sacræ relíquiæ summâ celebritáte in sanctam Ecclésiam Sion illátæ sunt: ex quibus váriæ partículæ in Africam, Gálliam, aliásque orbis partes delátæ, multis claruérunt miráculis.

℟. Potens in Scriptúris, erat edóctus viam Dómini; & * Fervens spíritu loquebátur, & docébat diligénter ea quæ sunt Jesu. *Act.* 18. 24. 25. ℣. Sápiens tanquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ. *Eccli.* 39. 9. * Fervens spíritu.

De Sermóne sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 318. *de martyre Stephano*, 5. §. 1. *Aliàs Serm.* 25. *ex Sirmondianis.*

Lectio v.

Audístis, cùm passiónis Stéphani léctio legerétur de libro canonico Actuum Apostolórum, quemádmodum lapidátus sit à Judæis, quemádmodum Dómino commendáverit spíritum suum, quemádmodum étiam in extrémo génibus fixis oráverit pro lapidatóribus suis. Hujus corpus ex illo usque ad ista témpora látuit; nuper autem appáruit, sicut solent apparére sanctórum córpora Mártyrum, revelatióne Dei, quando plácuit Creatóri.....Præcedéntibus enim signis locus demonstrátus est; & quómodo fuérat revelátum, sic & invéntum est. Multi inde relíquias accepérunt, quia Deus vóluit, & huc venérunt. Commendátur ergo caritáti vestræ & locus & dies: utrúmque celebrándum in honórem Dei; quem conféssus est Stéphanus. Nos enim in isto loco non aram fécimus Stéphano, sed de relíquiis Stéphani aram Deo.

℟. Cœpit fiduciáliter ágere in synagóga; * Veheménter enim Judæos revincébat públicè, osténdens per Scriptúras, esse Christum Jesum. *Act.* 18. 26. 28. ℣. Surréxit quasi ignis, & verbum ipsíus quasi fácula ardébat. *Eccli.* 48. 1. * Veheménter enim.

Ex libro sancti Augustíni epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 22. *cap.* 8. §. 10. 11.

Lectio vj.

Ad aquas Tibilitánas epíscopo afferénte Præjécto relíquias mártyris gloriosíssi-

mi Stéphani, ad ejus Memóriam veniébat magnæ multitúdinis concúrsus & occúrsus. Ibi cæca múlier, ut ad Epíscopum portántem ducerétur, orávit: flores quos ferébat, dedit; recépit, óculis admóvit, prótinus vidit. Stupéntibus qui áderant, præíbat exúltans, viam carpens, & viæ ducem ultériùs nòn requírens. Memoráti Memóriam Mártyris, quæ pósita est in castéllo Sinisénsi, quod Hipponénsi colóniæ vicínum est, ejúsdem loci Lucíllus epíscopus, pópulo præcedénte atque sequénte, portábat. Fístula, cujus moléstiâ jámdiu laboráverat, & familiaríssimi sui médici, qui eam secáret, opperiebátur manus, illíus piæ sárcinæ vectatióne, repéntè sanáta est.

℟. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano; * Et non póterant resístere sapiéntiæ, & Spíritui qui loquebátur. *Act.* 6. 9. 10. ℣. Obstrúctum est os loquéntium iníqua. *Ps.* 62. 12. * Et non. Glória. *Repet.* ℟. Surrexérunt.

In III. Nocturno.

Ant. 3. g. *duplic.* Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant his quæ dicebántur, blasphemántes. *Act.* 13. 45.

Ant. 8. G. Summisérunt viros qui dícerent se audivísse Stéphanum dicéntem verba blasphémiæ in Móysen, & in Deum. *Act.* 6. 11.

Ant. 7. d. *duplicatur.* Commovérunt plebem, & senióres, & Scribas; & concurréntes rapuérunt Stéphanum. *Act.* 6. 12.

℣. Lábia dolósa loquúntur advérsùs justum iniquitátem, ℟. In supérbia, & in abusióne. *Ps.* 30. 19.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 23. 34. *ad fin.*

In illo témpore; Dicébat Jesus Scribis, & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapiéntes, & Scribas; & ex illis occidétis, & crucifigétis; & ex eis flagellábitis in synagógis vestris, & persequémini de civitáte in civitátem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 317. *de Stephano martyre*, 4. §. 5. *Aliàs Serm.* 92. *de Diversis.*

Dominus amárè & acérbè árguit Judæos, sed amándo: [Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypócritæ.] Quando dicébat ista, quis non díceret quia óderat illos? Venit ad crucem, & ait: [Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.] Sic & Stéphanus in sermóne suo priùs árguit: [Durâ cervíce, & non circuncísi corde & áuribus.] Verba sunt sancti Stéphani, quando Judæos alloquebátur: [Durâ cervíce, & non circuncísi corde & áuribus; vos semper Spirítui

* Homo iste non cessat loqui verba advérsùs locum sanctum, & legem. *Act.* 6. 12. 13. ℣. Addúctis viris filiis diábo-li, fecérunt eos sedére contra eum : at illi dixérunt contra eum testimónium coram multitúdine. 3. *Reg.* 21. 13. * Homo iste.

Lectio viij.

AUdívimus linguam clamántem, probémus ánimum diligéntem. Nam cùm ad lápides cucurríssent, duri ad duros, jactábant in illum pares suos. Petris lapidabátur, qui pro Petra moriebátur; dicénte Apóstolo : [Petra autem erat Christus.] Et cùm tanta esset in docéndo constántia, vidéte qualis extíterit in morte patiéntia. Hi enim íctibus

Lectio ix.

DEnique osténd
[Ecce enim (i
deo cœlos apértos,
hóminis stantem ad
Dei.] Solus vidébat
soli apparébat. Et qu
se ? [Dómine Jesu, á
ritum meum.] Pro
stetit, pro illis gen
pro se eréctus, pro
vus : pro se celsus,
húmilis : genu flexit
[Dómine, ne státua
peccátum.] Et hoc d
dormívit. O somnu
Qui inter lápides in
dormívit, quómodo
cinéribus vigilábit ?
secúrus, quiétus in p
spíritum suum Dóm
mendávit.

LAUDES
ATUTINAS.
cerdotalis, Confitébor
tuó, Dómine, ℟. Quó-
djútor & protéctor fa-
mihi. *Eccli.* 51. 2.
almi de Dominica.
tiphona 1. toni. f.
replétus sum fortitú-
e Spíritûs Dómini,
, & virtúte; ut annún-
fraël peccátum suum.
3. 8.
3. a. Testes iníqui sub-
unt me subsannatióne;
runt super me dénti-
. *Ps.* 34. 13. 19.
7. d. Locúti sunt falsa:
llis, sicut áspidis surdæ,
urántis aures suas. *Ps.*
5.
8. G. Iníqui insurre-
super me: & synagóga
um quæsiérunt ánimam
Ps. 85. 14.
2. D. Dicunt: Lapidé-
aspíciat óculus noster:
tem non cognovérunt
iónes Dómini. *Mich.*
12.
ulum. *Jer.* 26. 12. 13.
)minus misit me ut pro-
hetárem ad domum
k ad civitátem hanc óm-
ba quæ audístis: nunc
onas fácite vias vestras,
a vestra, & audíte vo-
ómini Dei vestri.

Hymnus.

Novam pugnâ stupéndâ
lártyris victóriam!
te servat hostem,
Servat hostis vúlnere:
Ille dum perit, triúmphat;
Hic corónat, dum ferit.

Christianæ veritátis
Ille firmábat fidem,
Vanitátem Legis alter
Vindicábat pátriæ:
Alter occidéndo vivit;
Alter occídens perit.

Frustra verbis, frustrà saxis,
Et vibránte bráchio
Fúlminas, favens amíco
Christus astat lúmine:
Quos amat, sic armat, illic
Ne quis anceps dímicet.

Saxeo petitus imbre;
Et decóro sánguine
Sórdidus, major resúrgit;
Pulcriórque vúlnere:
Sic ab ipso pressa ducit
Palma vires póndere.

Sempitérno sit Paréntî
Sempitérna glória,
Et Paréntis sit coævo
Laus perénnis Fílio;
Par honos, par & potéstas;
Utriúsque vínculo. Amen.

℣. Data est ei coróna, ℟. Et exívit vincens ut vínceret. *Apoc.* 6. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. *Duplicatur.* Exclamántes voce magnâ continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in Stéphanum; & ejiciéntes eum extra civitátem, lapidábant. *Act.* 7. 56. 57.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui sacra beatíssimi protomártyris Stéphani

membra fidélibus tuis reveláre voluísti ; concéde interceſſiónis ejus auxílio nos ab inſtántibus tribulatiónibus liberári, & ætérnis conſolatiónibus adimpléri ; Per Dóminum noſtrum.

[*Per Diœceſim, fit Commemoratio Octavæ S. Germani, Ant.* Servus Dómini, ℣. Déxtera tua, *Oratio*, Omnípotens & miséricors Deus, 456.]

Ad Horas, *in fine Hymnorum, Doxologia*, Jeſu, coróna Mártyris, &c. *ut ſuprà in primis Veſperis.*

Pſalmi de Dominica.

Ad Primam, *Ant.* Ego replétus ſum.

Orationes, Omnípotens ſempitérne Deus, *ſuprà*, & Dómine ſancte, Pater omnípotens, *ſub una concluſione.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 25. de Regularibus & Monialibus, cap. 12.

DIes feſti, quos in diœcéſi ſua ſervándos Epíſcopus præcéperit, ab exémptis ómnibus, étiam Reguláribus ſervéntur.

Ad Tertiam, *Ant.* Teſtes iníqui.

Capitulum. *Ezech.* 3. 7. 8.

DIxit ad me Dóminus : Domus Iſraël nolunt audíre te, quia nolunt audire me; omnis quippe domus Iſraël attrítâ fronte eſt, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum.

℟. *breve*, Príncipes p[...] ſunt me gratis ; * Allelú[...] lúia. ℟. Príncipes. ℣. [...] bis tuis formidávit cor [...] * Allelúia. Glória. ℟. [...] pes. *Pſ.* 118. 161.

℣. Sedérunt prínci[...] advérsùm me loquet[...] ℟. Servus autem tuus [...] bátur in juſtificatiónib[...] *Pſ.* 118 23.

Ad Sextam, *Ant.* [...] ſunt falſa.

Capitulum. *Ezech*[...]

FIli hóminis, ut a[...] tem, & ut sílicem [...] ciem tuam : ne tíme[...] neque métuas à fácie [...]

℟. *breve*, Dómin[...] adjútor, non timébo [...] ciat mihi homo ; * A[...] allelúia. ℟. Dóminus. [...] minus mihi adjútor, [...] deſpíciam inimícos m[...] lelúia. Glória. ℟. D[...] *Pſ.* 117. 6. 7.

℣. Dóminus à de[...] mihi ne commóvear : [...] ter hoc lætátum eſt co[...] *Pſ.* 15. 8. 9.

Ad Nonam, *Ant.* [...] Lapidétur.

Capitulum. *Iſai.* 50[...]

DOminus Deus [...] tor meus, ídeo [...] confúſus : ídeo póſui [...] meam ut petram duríſ[...] & ſcio quóniam non [...] dar : juxtà eſt qui juſtif[...]

℟. *breve*, Ecce De[...] vat me ; * Allelúia, [...] ℟. Ecce Deus. ℣. E[...]

nus suscéptor est ánimæ meæ. * Allelúia. Glória. ℟. Ecce Deus. *Ps.* 53. 6.

℣. Dóminus illuminátio mea, & salus mea; ℟. Quem timébo? *Ps.* 26. 1.

AD VESPERAS.

Antiphona 8. *toni.* G.

LApidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. *Act.* 7. 58.

Psalmus, Dixit Dóminus, 23.

Ant. 5. F. Pósitis génibus clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. *Act.* 7. 59.

Psalmus, Confitébor, 23.

Ant. 1. f. Obdormívit Stéphanus in Dómino; Saulus autem erat consénticns neci ejus. *Act.* 7. 59.

Psalmus, Beátus vir, 24.

Ant. 7. a. Curavérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum. *Act.* 8. 2.

Psalmus, Laudáte púeri, 24.

Ant. 4. d. In séculum memória ejus in benedictióne; & nominátus est usque ad novíssimum terræ. *Mach.* 3. 7. 9.

Psalmus, Crédidi propter quod locútus sum, 42.

Capitulum. Eccli. 46. 18. 19.

COgnitus est in verbis suis fidélis quia vidit Deum lucis, & invocávit Dóminum omnipoténtem in oppugnándo hostes circunstántes úndique.

℟. *Poténtiâ nemo vicit illum*: nec superávit illum verbum áliquod: * In vita sua fecit monstra, & in morte mirabília operátus est. *Eccli.* 48. 13. 14. 15. ℣. Amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio, & ipse fáciet; & majóra horum fáciet. *Joan.* 14. 12. * In vita sua. Glória. *Repet.* ℟. Poténtiâ.

Hymnus. *Santol. Vict.*

OBscuros ténebris, Christe, vetas premi,
Clarâ qui púgiles te nece prædicant.
Quæ sub nocte jacent, tempóribus suis
Hæc pleno rétegis die.

QUÆ celáta diu pulvéreo situ,
Monstras ossa tui spléndida Mártyris;
Ad cujus cíneres cúrritur, & suus
Siccis est honor óssibus.

FLORES è túmulo vim médicam trahunt,
Et cæcæ súbitum restítuunt diem:
Quæ dux ipsa suî, jam répetit domum,
Cœli múnere lætior.

ULTOR nempe Deus non méritæ necis
Sacris oppróbrium pensat honóribus.
Claros prodígiis ac venerábiles
Ipsos vel túmulos facit.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,

Cujus præsídio prælia sústinent
Fuso sánguine Mártyres. Amen.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa justórum; ℟. Unum ex his non conterétur. *Ps.* 33. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. *Duplicatur.* Amplificátus est in mirabílibus suis; & mórtuum prophetávit corpus ejus. *Eccli.* 48. 4. 14.

[*Per Diœcesim, fit Commemoratio S. Xysti, Ant.* Qui vícerit, ℣. Vincénti, viij. *Oratio*, Omnípotens, xj.

Deinde Octava S. Germani, Ant. Memória ejus, ℣. Quasi sol, 459. *Oratio*, Omnípotens & miséricors Deus, 456.]

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Stetit in conspéctu pópuli, & dixit eis: Quare transgredímini præcéptum Dómini? Qui congregáti advérsùs eum, misérunt lápides. 2. *Par.* 24. 20. 21.

In fine Hymni, Doxologia, Jesu, coróna Mártyris, &c. *ut in primis Vesperis.*

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Posuísti Dómine in cápite ejus corónam de lápide pretióso. *Ps.* 20. 4.

Orationes, Omnípotens sempitérne Deus, *suprà*, & Véritas, *sub una conclusione.*

¶ DOMINICA *intrà Octavam; totum Officium de Dominica ut in Psalterio, incipiendo à primis Vesperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante*

Dominicam occurrent… Commemoratione Oc… Laudibus, & utrisque… Ad Primam & Comp… dicitur unica Oratio d…

DIE IV.

In festo

SANCTI XY…

papæ & marty…

Semiduplex.

De Communi uniu… ris, viij.

Oratio, Omnípot…

Lectio iij.

Ex Eusebio, & Acti… rentii & S. Cypr… Hist. Episc. Autis… Labb.

XYstus, quen… tum secúnd… lant, Stéphan… sit in sede Romána. Dionysius Alexandri… sit de hereticórum… te, & de exórta ap… máidem Pentapólec… Sabellianórum hær… Póntius in vita sanct… ni vocat bonum & sacerdótem. Propag… quo fervébat zelo Peregrínum epíscop… que sócios debet A… rénsis Ecclésia. Cùm… nus rescrípto ad Se… to edixísset ut Epísc… byteri & Diácone… verteréntur; Xystu… gústi sextâ in cœme… madvérsus est. Scrib… tius hunc fuisse cru… Hic cùm ad marty…

anctus Lauréntius in
es flens erúpit : Quò
eris sine filio, Pater ?
érdos sancte, sine mi-
óperas ? Cui Xystus :
te défero, fili, majó-
nent certámina ; post
me sequéris. Glorio-
Xysti mortem sanctus
us Epíscopis Africæ
céssum collégam signi-
óluit ; quò suos quis-
roboráret, ut gaudé-
gìs quàm timérent in
fessióne, in qua scirent
nílites non périmi, sed
i.

ommemoratio Octava
ani, Ant. Exclamán-
magnâ, ℣. Data est,
, Omnípotens sempi-
Deus, 475.

le Octava S. Germani.
rvus Dómini, ℣. Déx-
, *Oratio*, Omnípotens
icors Deus, 456.

IORAS, *in* ℟.℟.℟. *bre-*
dduntur duo Allelúia.
speris, fit à Capitulo de
quenti.

DIE V.

In festo
CTI EUSEBII,
ellensis epíscopi, &
nfessoris Christi.

Semiduplex.

Communi Confessoris
, xix.

POST VESPERAS,
mmemoratio S. Xysti,
stum, ℣. Custodívit,
atio, Omnípotens, xj.

Deinde Octava S. Stephani, Ant. Amplificátus est, ℣. Custódit, 478. *Oratio*, Omnípotens sempitérne Deus, 475.

Postea Octava S. Germani, Ant. Memória ejus, ℣. Quasi sol, 459. *Oratio*, Omnípotens & miséricors Deus, 456.

Ultimò S. Cassiani, Augustodunensis episcopi, Ant. Respéxit, ℣. Quæsívit, xxj. *Oratio*, Exaúdi, xxv.

Lectio ij.

Ex S. Ambr. Ep. 25. & Serm. de Sanctis ; S. Hieron. lib. de Script. Eccles. contra Lucif. & in Chron. Socrat. & Rufini Hist. Vincent. Lirin. Baronio ad an. 353. ac seq. & aliis.

EUsébius, vir miræ constántiæ, & præparáti ánimi ad martyrium, in Sardinia ínsula natus, primùm Romæ ordinátus Lector, póstea Epíscopus Vercellénsis eléctus est. Verbo & exémplo ómnium ánimos ad virtútem accéndit. Primus in Occidénte commúnem monachórum vitam, austeritatémque inter Cléricos instítuit. Tanta fuit discipulórum ejus sánctitas, ut pleríque extíterint aut epíscopi aut mártyres. Monastérii usu, & duriòris observatiónis consuetúdine hausit labórum toleràntiam. Anno trecentésimo quinquagésimo quinto in Concílio Mediolanénsi, & Nicænórum Patrum fidem, & sancti Athanásii innocéntiam

propugnávit. Constántii imperatóris jussiónibus & minis flecti nunquam pótuit. Scythópolim Palestínæ urbem relegátus, vix dici potest quanta passus sit à Patróphilo Ariáno epíscopo. Plúrium diérum inédiâ, aliísque torméntis vexátus, ac penè exanimátus est. In plagis, in carcéribus, caríssimi semper gregis memor, ad eum scripsit epístolam patérni amóris & solicitúdinis índicem.

Lectio iij.

INterrogátus ab Ariánis, cùm se eórum communicáre perfidiæ denegásset, scalárum proclívi tractu, supínis pédibus à summo ad imum multóties raptátus fuit. In qua passióne licèt ejus fúerit quassátum caput, elísum corpus, membra confrácta, ánimus tamen fidei mansit invíctus. Posthæc in Cappadóciam, deínde in superiórem Thebáïdem míttitur, várias exílii ærúmnas æquo semper ánimo ferens. A Juliáno Apóstata cum céteris epíscopis ab exílio revocátus, Alexándriam conténdit. Ibi cum sancto Athanásio communicátis consíliis, paucórum Episcopórum Synodum habuérunt, ut laboránti Ecclésiæ opem ferrent, & univérsum penè mundum Ariánæ hæréseos tempestáte percússum, ad antíquam fidem revocárent. Oriéntem atque *Illyriam* péragrans, veritátem

& pacem ubíque rest
deúntem Itália excí
gubres vestes præ ga
távit. Medioláni cu
Hilário Pictaviénsi
epíscopi Ariáni frau
xit. Tandem suæ réc
clésiæ, eam áliquot
xit; & corónam just
certamínibus partam
morte adéptus est a
centésimo septuagési
licam & monastériu
muros civitátis, sub
mine século séptimo
xit sanctus Palládius,
doréndis epíscopus.

Fit Commemorati
S. Stephani, Ant. Excl
℣. Data est, *Oratio*
potens sempitérne D
Deinde Oct. S. Germ
Servus Dómini, ℣.
tua, *Oratio,* Omnípot
Ultimò S. Cassiani
bonitáte, ℣. Státuit
Exaúdi, xxv.

AD HORAS, *in* ℟.
vibus adduntur duo
Vespera de Festo se

DIE VI.
In festo
TRANSFIGURAT
Domini.

Duplex-majus.
[*Hoc festum etiamsi*
in Dominica, non tran

IN PRIMIS VES
Psalmi de Feri
Antiphona 7. ton

MAgnália sapién
decorávit Dóm

bitur videns glóriam
li. 42. 21. 26.
c. Laudis ejus plena
ſplendor ejus ut lux
ac. 3, 3. 4.
a. Sapiéntia eſt ſpe-
le ; & ſuper omnem
nem ſtellárum , luci
a invenitur prior.
).
D. Emanátio quæ-
:laritátis omnipotén-
ıcéra. *Sap.* 7. 25.
. a. Candor eſt lucis
& ſpéculum ſine má-
majeſtátis , & imágo
illíus. *Sap.* 7. 26.
n. Philipp. 3 20. 21.
ɔrem expectámus Dó-
n noſtrum Jeſum
ı, qui reformábit cor-
ilitátis noſtræ confi-
córpori claritátis ſuæ.
ıs dixit diſcípulis ſuis:
co vobis , * Sunt de
ibus qui † Non gu-
ıortem donec vídeant
óminis veniéntem in
). *Matt.* 16. 28. ℣. Vi-
Dóminus in glória
oı. 17. * Sunt. Gló-
ı guſtábunt.
ſ. *Santol. Vict.*
, juſſa quondam rúm-
imus ,
: , ſiléntia :
.udum jam decet
nos myſtéria.
ıs ſub alto vértice ,
ocátis téſtibus ,
te , viſus háctenus
ɔmo, *pates Deus.*
Æſtiva.

Tuæ latens lucis jubar
Sacros in artus éffluit ;
Veſtis tuo te númine ,
Tibíque totus rédderis.

Cœlo tonánte , prótinus
Audíta ſummi vox Patris ,
Te nube ruptâ Fílium ,
Quo gloriátur, áſſerit.

Hìc eſt Magíſter ómnium ,
Quem pronus orbis aúdiat :
Siléte mortáles ; Deus ,
Qui nos docet , fatur Deus.

Qui nube ruptâ te palàm
Natum vocávit, laus Patri ;
Tibíque Nato ; nec minor
Laus , utriúſque Flámini.
Amen.

℣. Ipſi vidébunt glóriam Dómini , ℟. Et decórem Dei noſtri. *Iſai.* 35. 2.

Ad Magníficat , *Ant.* 5. F. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ : & torrénte voluptátis tuæ potábis eos ; quóniam apud te eſt fons vitæ , & in lúmine tuo vidébimus lumen. *Pſ.* 35. 9. 10.

Oratio , Deus , qui fidei ſacraménta , *infrà in Laudibus.*

Fit Commemoratio S. Euſebii , *Ant.* Exultábo , ℣. Paulò minùs , *Oratio* , Deus , pro cujus nómine , xx.

Deinde Octava S. Stephani , *Ant.* Amplificátus eſt, ℣. Cuſtódit , 478. *Oratio* , Omnípotens ſempitérne Deus , 475 .

Denique Octava S. Germani , *Ant.* Memória ejus , ℣. Quaſi ſol refúlgens, 459. *Oratio*, Omnípotens & miſéricors Deus , 456.

COMPLETORIUM, *ut in Psalterio. Ad Hymnum, Doxologia,* Qui nube ruptâ, &c. *ut suprà.*

Oratio unica de Psalterio.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Splendórem glóriæ Dei Christum Jesum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 1, 3.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

FONS lucis ætérnæ, Deus,
Qui nube nostri córporis
Das temperáti núminis
Blandâ frui præséntiâ.

CESSANTE jam miráculo,
Quo te premébas háctenus,
Mortále quidquid súmpseras,
Splendóre circunfúnditur.

REI geréndæ cónscius
Fidos sodáles éligis;
Ut qui tuæ testes necis,
Testes tuæ sint glóriæ.

AD astra curru flámmeo
Qui raptus olim tránsiit,
Sub mole lucis óbrutus,
Vix te tuéndo sústinet.

E FRONTE qui lucem vibrat,
Cedit tuis fulgóribus:
Vetústa lex jam se pavet
Legi novæ compónere.

QUI nube ruptâ te palàm
Natum vocávit, laus Patri;
Tibíque Nato; nec minor
Laus, utriúsque Flámini.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem; & ducit illos in montem excélsum seórsi
Marc. 9. 1.

Ant. 3. g. Ascéndi
montem ut oráret.

Ant. 1. 2. Facta e
oráret, spécies vult
téra. *Luc.* 9, 29.

℣. Speciósus form
liis hóminum; ℟. D
grátia in lábiis tuis.

Lectiones de Scriptur

Post 1. *Lect.* ℟. Tra
tus est Jesus ante e
resplénduit fácies e
sol, vestiménta au
facta sunt alba sicut n
17. 2. ℣. Mirificávit I
sanctum suum. *Ps.* 4
resplénduit.

Post 2. *Lect.* ℟. Si
tio mortis fuit in gl
ut non possent inten
Israël in fáciem Móysi
modo non magis mi
spíritûs erit in glória
3. 7. 8. ℣. Erat spécie
Dómini quasi ignis ar
per vérticem montis i
péctu filiórum Israël.
17. * Quómodo.

Post 3. *Lect.* ℟. Dat
no glóriam, nómin
* Veníte in conspéctu
† Adoráte Dóminum
córe sancto. 1. *Par.*
℣. Deus patrum no
glorificávit fílium su
sum. *Act.* 3. 13. * Veni
ria. † Adoráte.

IN II. NOCTU

Ant. 8. G. Petrus & q
illo erant, graváti e

no ; & evigilántes vidérunt majestátem Jesu. *Luc.* 9. 32.

Ant. 5. a. Ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum Jesu loquéntes. *Matt.* 17. 3.

Ant. 7. a. Deus glorificátur in concílio sanctórum, magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt. *Ps.* 88. 8.

℣. Hic est Deus noster, ℟. Et non æstimábitur álius advérsus eum. *Baruch* 3. 36.

De Sermóne sancti Leónis papæ.

Serm. 94. de Transfiguratione Domini. *Lectio* iv.

APerit Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre clarificat, ut & fácies ejus solis fulgóri símilis, & vestitus candóri nivium esset æquális. In qua Transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur; ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tolleréttur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscóndita excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ spes Ecclésiæ sanctæ fundabátur, ut totum corpus Christi agnósceret, quali esset commutatióne donándum: ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsísset.

℟. *Ecce duo viri loquebántur cum Jesu.* Erant autem Móyses & Elías visi in majestáte; * Et dicébant excéssum ejus, quem completúrus erat in Jerúsalem. *Luc.* 9. 30. 31. ℣. Pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm: sicut ovis ad occisiónem ducétur. *Isai.* 53. 6. 7. * Et dicébant.

Lectio v. *Post pauca.*

COnfirmándis verò Apóstolis, & ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim & Elías, lex scílicet & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes: ut veríssimè in illa quinque virórum præséntia complerétur quod dictum est; [In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum.] Quid hoc stabílius, quid firmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi Testaménti cóncinit tuba, & cum Evangélica doctrína, antiquárum protestatiónum instruménta concúrrunt? Astipulántur enim sibi ínvicem utriúsque Fœderis páginæ; & quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, manifestum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.

℟. Factum est cúm discéderent Móyses & Elías ab illo, ait Petrus ad Jesum: * Præcéptor, bonum est nos hìc esse. *Luc.* 9. 33. ℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Do-

mine, quam abscondisti timéntibus te! perfecisti eis, qui sperant in te. Ps. 30. 20. * Præcéptor.

Lectio vj. *Paulo post.*

HIs ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus apóstolus incitátus, mundána spernens, & terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu; & gaúdio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre; ubi manifestátâ ejus glóriâ lætabátur. Unde & ait: [Dómine, bonum est nos hìc esse; si vis, faciámus hìc tria tabernácula; Tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum.] Sed huic suggestióni Dóminus non respóndit, significans, non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet; cùm salvári mundus nisi Christi morte non posset; & exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides; ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis toleránuiam postulándam esse, quàm glóriam; quia témpora patiéndi non potest felícitas præveníre regnándi.

℟. Beáti qui hábitant in dómo tua Dómine: * Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. Ps. 89. 5. 11. ℣. Si vis, faciámus hìc tria tabernácula; Tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum, 17. 4. * Mélior est dies una in átriis tuis super míllia. * Mélior est.

IN III. NOCTURNO

Ant. 6. F. Adhuc Pe[...] quénte, ecce nubes [...] obumbrávit eos. *Matt.*

Ant. 8. G. Opéruit [...] montem, & habitávit [...] Dómini, tegens illum [...] *Exod.* 24. 15. 16.

Ant. 4. d. Petrus & qui [...] illo erant, timuérunt, [...] tibus illis in nubem; [...] facta est de nube. *Luc.* [...] 35.

℣. Intónuit de cælo [...] nus, ℟. Et Altíssimus [...] vocem suam. Ps. 17. 14.

Léctio sancti Evangélii [...] dùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 17. 1.

IN illo témpore; As[...] Jesus Petrum, & Jacobum & Joánnem fratrem ejus [...] ducit illos in montem [...] sum seórsum: & transfi[...] tus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi presbyteri.

Lib. 3. *Comment. in cap.* [...] *Matt.*

UBi splendor faciéi [...] ditur, & candor [...] bitur véstium, non sub[...] tóllitur, sed glória com[...] tur. [Resplénduit facies [...] sicut sol.] Certè transfo[...] tus est Dóminus in glo[...] riam quâ ventúrus est [...] in regno suo. [Et ecce [...]

ses & Elías.]
ſæis tentánti-
lò ſigna poſ-
luit; ſed præ-
em confutávit
lénti. Hìc ve-
orum aúgeat
m de cœlo,
ndénte, quò
& Móyſe ab
te : quod &
m præcípitur,
ium de excél-
io.
de nube, di-
ilius meus di-
ihi bene com-
audíte. *Matt.*
teſtem pópulis
m ac præcep-
s. *Iſai.* 55. 4.

viij.
n eſt : [Appa-
is Móyſes &
quéntes ;] &
ur Evangélio
Jeroſólymis
lex oſténditur
ui & paſſiónem
eſurrectiónem
nuntiárunt....
atris loquéntis
teſtimónium
...[Hic eſt (ait)
ctus .... Et au-
li, cecidérunt
....] Quia hu-
s conſpéctum
ferre non ſú-
ánimo & cór-
ens, ad terram

cadit. Quantò quis amplióra quæsíerit, tantò magis ad inferióra collábitur, ſi ignoráverit menſúram ſuam.

℟. Dum fieret vox, invéntus eſt Jeſus ſolus. * Et audiéntes diſcípuli cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valde. Dixítque eis Jeſus : Súrgite, & nolíte timére. *Luc.* 9. 36. *Matt.* 17. 6. 7. ℣. Deus majeſtátis intónuit; vox Dómini in virtúte; vox Dómini in magnificéntia. *Pſ.* 28. 3. 4. * Et audiéntes.

Lectio ix.

Levántes autem óculos ſuos, néminem vidérunt, niſi ſolum Jeſum....] Ne ſi Móyſes & Elías perſeveráſſent cum Dómino, Patris vox viderétur incérta, cui potiſſimùm daret teſtimónium. Vident ergo Jeſum ſtantem abláta nube, & Móyſen, & Elíam evanuíſſe : quia poſtquam legis & Prophetárum umbra diſcéſſerit, (quæ velaménto ſuo Apóſtolos téxerat,) utrúmque in Evangélio repéritur.

℟. Deus qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, * Ipſe † Illúxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei, in fácie Chriſti Jeſu. 2. *Cor.* 4. 6. ℣. Ecce oſténdit nobis Dóminus Deus noſter majeſtátem & magnitúdinem ſuam : vocem ejus audívimus. *Deut.* 5. 24. * Ipſe illúxit. Glória. † Illúxit.

Te Deum.

AD LAUDES.

Matutinas.

℣. *Sacerdotalis*, Dómine Deus meus magnificátus es veheménter. ℟. Confessiónem & decórem induísti, amíctus lúmine sicut vestiménto. *Ps.* 103. 1. 2.

Psalmi de Feria.

Antiphona 5. *toni.* F.

FIlii Sion exultáte, & lætámini in Dómino Deo vestro; quia dedit vobis doctórem justítiæ. *Joel* 2. 23.

Ant. 7. *d.* Vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm essémus cum ipso in monte sancto, 2. *Petr*, 1. 18.

Ant. 8. c. Venit vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus caríssimus audíte illum. *Marc.* 9. 6.

Ant. 7. a. Ipsum audiétis juxta ómnia quæcúnque locútus fúerit vobis. *Act.* 3. 22.

Ant. 3. g. Omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. *Act.* 3. 23.

Capitulum, 2. *Petr.* 1. 16.

NOn doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam; sed speculatóres facti illíus magnitúdinis.

Hymnus. *Santol. Vict.*

QUAM nos poténter állicis!
Te Christe quando détegis,
Te quando celas, próvidus
Nobis peræquè cónsulis.

Hìc nos adóptat fílios
Qui te vocávit Fílium:
Sponsor futúræ glóriæ
Dat certa nobis pígnora.

E NUBE quid Pater probat!
De monte quid Filii docet!
Umbris procul cedéntibus,
Restábat una Véritas.

UT jussa Patris ímpleas,
Mactánda mundo víctima,
Formam resúmens prístinam;
Mortalitáti rédderis.

FAC, Christe, qui nobis lates,
Obscúra dum regit fides,
Fracto solútos córpore,
Nos te vidére, te frui.

QUI nube ruptâ te palàm
Natum vocávit, laus Patri;
Tibíque Nato; nec minor
Laus, utriúsque Flámini.
Amen.

℣. Dóminus regnávit, decórem indútus est; ℟. Indútus est Dóminus fortitúdinem. *Ps.* 91. 1.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1.D.* Amplióris glóriæ Jesus præ Móyse dignus est hábitus, quantò amplióremhonórem habet domûs, qui fabricávit illam; quæ domus sumus nos. *Hebr.* 3. 3. 6.

Oratio.

DEus, qui fidei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne, Patrum testimónio roborásti; & adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsâ in nube lúcida, mirabíliter præsignásti; concéde propítius, ut ipsíus

Regis glóriæ nos coherédes effícias, & ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes; Per eúndem Dóminum.

Fit Commem. Oct. S. Stephani, Ant. Exclamántes, ℣. Data est, *Oratio*, Omnípotens sempitérne Deus, 475.

Deinde Octava S. Germani, Ant. Servus Dómini, ℣. Déxtera tua, *Oratio*, Omnípotens & miséricors Deus, 456.

Ad Horas, *in fine Hymnorum, Doxologia*, Qui nube ruptâ, &c. *ut suprà.*

Psalmi de Feria.

Ad Primam, *Ant.* Fílii Sion.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui accepísti à Deo Patre honórem & glóriam. 2. *Petr.* 1. 17.

Oratio unica de Psalterio.

Ad Tertiam, *Ant.* Vocem.

Capitulum. *Act.* 7. 37.

Moyses dixit fíliis Israël; Prophétam suscitábit vobis Deus de frátribus vestris, tanquam me, ipsum audiétis.

℟. *breve*, Exaltáte Dóminum Deum nostrum, * Allelúia, allelúia. ℟. Exaltáte. ℣. Et adoráte in monte sancto ejus. * Allelúia. Glória. ℟. Exaltáte. *Ps.* 98. 9.

℣. Hic est Deus, Deus noster in ætérnum, ℟. Et in sǽculum sǽculi. *Ps.* 47. 15.

Ad Sextam, *Ant.* Venit vox.

Capitulum. *Isai.* 42. 1.

Ecce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum; judícium géntibus próferet.

℟. *breve*, Accédite ad eum, & illumináminì; * Allelúia, allelúia. ℟. Accédite. ℣. Et fácies vestræ non confundéntur. * Allelúia. Glória. ℟. Accédite. *Ps.* 33. 6.

℣. Illúminet vultum suum super nos, ℟. Et misereátur nostrî. *Ps.* 66. 2.

Ad Nonam, *Ant.* Omnis ánima.

Capitulum. *Deut.* 18. 18.

Ponam verba mea in ore ejus, loquetúrque ad eos ómnia quæ præcépero illi.

℟. *breve*, Constitútus sum rex à Dómino super Sion montem sanctum ejus, * Allelúia, allelúia. ℟. Constitútus sum. ℣. Prædicans præcéptum ejus. * Allelúia. Glória. ℟. Constitútus sum. *Ps.* 2. 6.

℣. Ad annuntiándum mansuétis misit me Dóminus, ℟. Ut medérer contrítis corde. *Isai.* 61. 1.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 2. *toni. D.*

Quos præscívit Deus, & prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui. *Rom.* 8. 29.

Ant. 3. g. Qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet. 1. Petr. 5. 10.

Ant. 7. a. Si commórtui

ſumus, & convivémus: ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus. 2. *Tim.* 2. 11. 12.

Ant. 1. D. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum ſicúti eſt. 1. *Joan.* 3. 2.

Ant. 3. a. Vidémus nunc per ſpéculum in ænígmate; tunc autem fácie ad fáciem. 1. *Cor.* 13. 12.

Capitulum. 1. *Petr.* 4. 13.

COmmunicántes Chriſti paſſiónibus gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes.

℟. Deus qui dixit, *ſuprà poſt* ix. *Lectionem.*

Hymnus, Hoc, juſſa quondam, *ut in primis Veſperis.*

℣. Exultábitis lætítiâ inenarrábili, & glorificátâ, ℟. Reportántes finem fídei veſtræ, ſalútem animárum. 1. *Petr.* 1. 8. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Vita veſtra eſt abſcóndita cum Chriſto in Deo: cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. *Coloſſ.* 3. 3. 4.

Fit Commemoratio de Octava S. Germani, Ant. Memória ejus, ℣. Quaſi ſol refúlgens, 459. *Oratio*, Beáti Germáni, *infrà.*

Deinde Octava Sancti Stephani, Ant. Amplificátus eſt, ℣ Cuſtódit, 478. *Oratio*, Omnípotens ſempitérne Deus, 475.

Completorium, *ut heri.*

DIE VII.

Octava

TRANSITUS S. GERMANI.

Duplex-minus.

Omnia ut in die Feſti, præter ſequentia.

Pſalmi dicuntur de Feria. Nihil duplicatur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne venerábilis Heríci mónachi ſancti Germáni Autiſſiodorénſis.

In Tranſitu S. Germani Autiſſiodorenſis ex MS. S. Germani à Pratis Pariſ.

Lectio iv.

UNiverſáliter quidem in ómnium commemoratióne Sanctórum exultándum nobis rátio perſuádet: ſed in hujus Patris excelléntia copióſiùs méritò gloriándum, qui noſtra Paſtor in urbe, toto doctor in orbe, in córpore illo, cui caput Chriſtus eſt, tantùm dignitátis obtínuit, ut inter ejus membra præcípua & nómine & mérito cenſerétur. Quanquam itaque ejus exímia ſánctitas célebrem toto terrárum orbe promerúerit claritátem; apud nos tamen, & à nobis propénſiùs eſt venerándus, quos ſacri córporis præſéntiâ magníficat, benefíciis gratíficat, interceſſióne conſérvat. Iſte enim, iſte eſt vir, per quem lumen Evangélii tibi, Gállia,

cávit; in quo, & per
sanctitátis & miraculó-
jubar effúlsit. Hic tuus
, hic próprius Pastor
jui rudem tuæ religiónis
:iam verbo áluit, exém-
ɔrmávit, prótexit in ad-
, provéxit in prósperis,
ı concílians, humána
ónens. Multa pro te
lit; graves sibi terrâ ma-
expeditiónes grátiâ sum-
te amóris indíxit. Non
labóribus, non pepércit
ibus, oblítus imbecilli-
corpóreæ, oblítus lon-
átis annósæ. Pro salúte
rincípibus se oppósuit,
›ace tua bárbaris caput
it.... Et quanquam illum
læ orbis partes certátim
ıs ráperent; te tamen
bus prætulit, utilitátes
ɔúblicas & privátas pa-
semper affáctu curávit.
ɜverténtem excipiébas,
n fovébas; tu relevátio
is, tu eras quies blanda
is.

io v. *Post pauca.*

›strémò illud quale est,
uàm véhemens caritátis
ım, quam memorábile
ıi vel pótiùs matérni
ris arguméntum! Longâ
:ssum militiâ vocátio cœ-
urgébat, vicínam mor-
ɔræsénserat, ad ætérnæ
neratiónis stipéndium
ıs cum fine tendébat;
elevándis míseris molé-
ibi peregrinatiónem im-
pósuit, non véritus senex ju-
ga Alpium, non óbvias moles
torréntum; non dénique,
quod máximum est, péregre
mori métuens; imò quidquid
est in morte gravíssimum par-
vipéndens. Sic équidem, ut
reor, rerum ordo poscébat, ut
bellatórem, Christe, tuum,
quem Gállia pugnántem aspé-
xerat, Itália excíperet trium-
phántem. Alibi ergo præliá-
tur, álibi coronátur. Diu præ-
stolátum, tardè suscéptum Itá-
licus orbis ampléctitur, & per
oblectaménta imperiália, per
sacerdótum obséquia blandas
viro innéctit moras.

Lectio vj.

INtérea Christus adest; præ-
bet itúro viáticum, ad An-
gelórum épulas invítat amí-
cum. Mixta lúctibus gaúdia
indiscrétè per ampla ferúntur
palátia; dum & moritúro lá-
crymas tríbuunt, & (quan-
quam frustrà) de hereditándo
sacri fúneris pígnore sibi plau-
dunt. Et illi quidem conflá-
bant tália; verùm immutábi-
lis árbiter præordináverat me-
lióra. Germánus enim cœlo
spíritum refundébat, & caris
cívibus salúbria providébat.
Itaque pro témpore satisfá-
ctum est utrísque. Itáliam mó-
riens illustrávit, Gállias mór-
tuus visitávit. Sed post mor-
tem non visitáret, nisi & mór-
tuus víveret. Vivit, inquam,
mórtuus, qui mórtuos suscì-
táverat vivus. Mórtuus co...

dùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 5. 14. *ad* 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita: neque accéndunt lucérnam, & ponunt eam sub módio, sed supra candelábrum. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 15. *in cap.* 5. *Matt.*

VOs estis lux mundi.] Non uníus proféctò gentis, nec vigínti úrbium, sed totíus orbis lumen tunc perhibéntur: & lumen intelligíbile, ipsóque sole fulgéntius ... Nolíte, inquit, aspícere quia in isto nunc resídémus loco, & in exígua sumus parte ánguli. Sic enim

rum exhibítio.

Lectio viij.

SIc lúceat lux v
hominibus, ut v
ra vestra bona.] Q
ad ostentatiónem
atque ad glóriæ
bes? absit, non dic
níno. Neque enim
ctè facta vestra in
deátis afférre, nec
strétis admónui.
[lúceat lux véstra,
plúrima in vobis
máximè ingens illí
tur ignis, & ineffáb
lumen effúlgeat.
tem tam magna v
& clara, latére n
etiámsi mille illam
velit modis ille qu
Bene autem ait, lu

cémus ætérnam. Tanta
e istíus lúminis virtus
t non solùm hìc fúlgeat,
n étiam illuc possit dúce-
modò sequántur. Cùm
víderint præséntia nos
a contémnere, & ad fu-
esse præmia præparátos,
nostrum omnem sermó-
ipsis erunt opéribus cre-
. Quis enim tantæ ve-
æ est, qui videns hómi-
paulò antè divítiis ac de-
irretítum, repéntè verò
ómnibus exúere, & vó-
m atque álacrem esse, &
mem ac paupériem, &
em prorsus labórem, ad
ula étiam, pugnásque ac
tinem, atque interfectió-
suî, postrémò ad ómnia
vidéntur metuénda suc-
um, non maniféstum do-
entum accípiat futuró-
? Si verò nosmetípsos
entibus implicémus, at-
ntériùs impellámus, quó-
o crédere póterunt nos ad
ctiónem altérius man-
s urgéri?

Oratio.

Eáti Germáni pontíficis
ui, Dómine, repetíta so-
itas, plebi tuæ sánctam
at lætítiam; eámque no-
ugis intercéssor grátiam
ieat, quam & devíctus
rtus est, & victor assé-
Per Dóminum.

t *Commemoratio Octavæ*
i Stephani, Ant. Excla-
es, ℣. Data est, Ora-
tio, Omnípotens sempitérne
Deus, 475.

AD HORAS, *Omnia ut in die Festi, exceptis quæ sequuntur.*

AD PRIMAM, *Orationes*, Beáti Germáni, *suprà, &* Dómine sancte, Pater omnípotens, *sub una conclusione.*

CANON secundùm Feriam.

Ad Tertiam, Sextam, & Nonam, Oratio, Beáti Germáni, *suprà.*

POST VESPERAS, *fit Commemoratio Octavæ S. Stephani, Ant.* Amplificátus est, ℣. Custódit, 478. *Oratio*, Omnípotens sempitérne Deus, 475.

AD COMPLETORIUM, *Antiphona ut in die Festi.*

Orationes, Beáti Germáni, *suprà, &* Véritas, *sub una conclusione.*

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Inventionis S. Stephani.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur. Nihil duplicatur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi novem de Feria.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟. ℟. ℟. ex Nocturno diei secundùm Feriam occurrente.

Lectio j. *&* ij. *de Scriptura occurrente; ex tribus duæ. Lectio* iij. *infrà.*

Dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Confitébor, *ut in die.*

Psalmi de Feria.

Ant. sola, Ego replétus sum, *prima de Laudibus diei.*

Ad Horas, *Psalmi de Feria.*

Ad Primam, *Orationes duæ ut in die Festi.*

(*Per Diœcesim dicitur unica Oratio de Psalterio.*)

Ad Vesperas.

Psalmi de Feria.

Ant. sola, Lapidábant, *prima de II. Vesperis diei.*

Non dicitur Responsorium.

Ad Completorium, *omnia ut in die.*

[*Extra urbem Autissiodorensem & suburbia, Completorium dicitur de Psalterio ut in Duplicibus-majoribus, cum unica Oratione*, Véritas.]

Die VIII.

De Octava

Inventionis S. Stephani.

Ex libro sancti Augustíni epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 22. *cap.* 8. §. 18. 19.

Lectio iij.

Apud nos Irenæi cujúsdam collectárii filius ægritúdine extínctus est. Cúmque corpus jacéret exánime, atque à lugéntibus & lamentántibus exéquiæ pararéntur, amicórum ejus quidam inter aliórum consolántium verba suggéssit, ut Stéphani mártyris óleo corpus perungerétur. Factum est, & revíxit. Itémque apud nos vir Tribunítius Eleúsinus super Memóriam Mártyris, quæ in suburbáno ejus est, ægritúdine exanimátum pósuit infántulum filium: & post oratiónem, quam cum multis lácrymis ibi fudit, vivéntem levávit.

Vesperæ *de Octava per anticipationem ob Festum S. Laurentii, ut in secundis Vesperis Festi*, 477. *præter Psalmos qui dicuntur de Feria.*

[*Per Diœcesim, omnia ut intrà Octavam.*]

Fit Commemoratio S. Romani martyris, *Ant.* Qui vícerit, ℣. Vincénti, viij. *Oratio*, Deus, qui beátum, xj.

Completorium, ut intrà Octavam.

Die IX.

Octava Inventionis

SANCTI STEPHANI

Protomartyris.

Duplex-majus.

[*Extra urbem Autissiodorensem & suburbia, fit tantùm ritu Semiduplici, ut infrà*]

Omnia ut in die Festi, præter sequentia.

Psalmi dicuntur de Feria.

Nihil duplicatur.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 22. *cap.* 8. §. 22.

Lectio iv.

Decem quidam fratres (quorum septem sunt mares, tres féminæ) de Cæsaréa Cappadóciæ, suó-

rum cívium non ignóbiles, maledícto matris recénti, patris eórum óbitu destitútæ, quæ injúriam sibi ab eis factam acerbíssimè tulit, tali pœnâ sunt divínitus coérciti, ut horribíliter quateréntur omnes tremóre membrórum: in qua fœdíssimâ spécie óculos suórum cívium non ferentes, inquaquavérsum cuíque ire visum est, toto penè vagabántur orbe Románo.

Lectio v.

EX his étiam ad nos venérunt duo, frater & soror, Paulus & Palládia, multis áliis locis misériâ diffamánte jam cógniti. Venérunt autem ante Pascha ferme dies quindecim; Ecclésiam quotídie, & in ea Memóriam gloriosíssimi Stéphani frequentábant, orántes ut jam sibi placarétur Deus, & salútem prístinam rédderet. Et illic, & quacúnque ibant, convertébant in se civitátis aspéctum. Nonnúlli qui eos álibi víderant, causámque tremóris eórum nóverant, aliis, ut cuíque póterant, indicábant.

Lectio vj.

VEnit & Pascha, atque ipso die Domínico manè, cùm jam frequens pópulus præsens esset, & loci sancti cancéllos, ubi Martyrium erat, idem júvenis orans tenéret, repéntè prostrátus est, & dormiénti simíllimus jácuit: non *tamen tremens*, sicut étiam per somnum solébat. Stupéntibus qui áderant, atque áliis pavéntibus, áliis doléntibus, cùm eum quidam vellent erígere, nonnúlli prohibuérunt, & pótiùs éxitum expectándum esse dixérunt. Et ecce surréxit, & non tremébat, quóniam sanátus erat: & stabat incólumis, íntuens intuéntes. Quis ergo se ténuit à laúdibus Dei? Clamántium gratulantiúmque vócibus Ecclésia usquequáque compléta est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 23. 34. *ad fin.*

IN illo témpore; Dicébat Jesus Scribis, & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapiéntes, & Scribas: & ex illis occidétis, & crucifigétis; & ex eis flagellábitis in synagógis vestris, & persequémini de civitáte in civitátem. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii epíscopi.

Comment. in Matt. cap. 14.

PRophétas omnes, legis pópulus occídit: in ódium enim eórum, amaritúdine objurgatiónis accénsi sunt. Nam voce públicâ, furta, cædes, adultéria, sacrilégia ejus coarguébant. Et quia indígnum eum cœlésti regno ob hæc ópera denuntiábant, & herédes testaménti Dei gentes futúras prædicábant; vário pœ-

nárum génere conféċti sunt. Sed paréntum facta postéritas ita detestáta est, ut prophetíæ libros venerétur, memórias adórnet, sepúlcra restaúret; talique reveréntiâ, extra culpam se esse patérni scéleris testétur.

Lectio viij.

QUi ergo Prophétas cum gravíssimo píaculo occísos faténtur; quâ véniâ Christum, qui Prophetárum scopus est, condemnábunt; cùm ea quæ detesténtur, étiam multiplicáto facínore perfíciant? Atque ídeo & serpéntes & vipeŕina generátio sunt, quia mensúram patérnæ voluntátis implébunt. Et quómodo effúgient judícium, detestántes cædem Prophetárum, usque ad crucis mortem Dóminum persequéntes? A quibus propter Apóstolos, qui de futurórum revelatióne prophétæ sunt, de Christi agnitióne sapiéntes, de legis intelligéntia scribæ, cæsos, lapidátos, crucifíxos, & à civitátibus in civitátes effugátos, omnis sanguis justórum ab Abel usque ad Zacharíam redundávit.

Pro Vigilia S. Laurentii.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio ix. *c.* 16. 24. *ad* 27.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 96. de Verbis Evang. §. 1. Aliàs Serm. 47. de Diversis.

DUrum vidétur & grave quòd Dóminus imperáverit, ut si quis eum vult sequi, ábneget seípsum. Sed non est durum nec grave quod illi ímperat, qui ádjuvat ut fiat quod ímperat. Nam & illud verum est quod ei dícitur in Psalmo: [Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.] Et illud verum est quod ipse dixit:[Jugum meum leve est, & onus meum leve est.] Quidquid enim durum est in præcéptis, ut sit lene, cáritas facit.

Omittitur ultimum ℟. de Festo, & dicitur sequens

℟. *Evangelicum.* Dixit Jesus: Qui voluérit ánimam suam salvam fácere, perdet eam: * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. *Matt.* 16. 25. ℣. Qui séminant in lácrymis, in exultatióne metent. *Ps.* 125. 6. * Qui autem. Glória.* Qui autem.

In Laudibus, pro Commemoratione Vigiliæ S. Laurentii, Antiphona & ℣. de Feria.

Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris; & intercessióne beáti Lauréntii mártyris tui cujus prævenímus festivitátem, perpétuam

nobis misericórdiam benígnus impénde; Per Christum Dóminum nostrum.

Deinde S. Romani, Ant. Dóminus, ℣. Glorificátus sum, *Oratio*, Deus, qui beátum, xj.

Vespera de Festo sequenti.

¶ PER DIOECESIM

Officium de Octava S. Stephani fit ut & intrà Octavam, præter sequentia.

Lectio j. *de Scriptura occurrente, ex tribus una.*

Ex libro S. Augustíni epíscopi, de Civitáte Dei.

Lib. 28. *cap.* 8. §. 17.

Lectio ij.

APud Hippónem Bassus quidam Syrus ad Memóriam Stéphani mártyris orábat pro ægrotánte & periclitánte fília; eóque secum vestem ejus attúlerat, cùm ecce púeri de domo cucurrérunt, qui ei mórtuam nuntiárent. Sed cùm, oránte illo, ab amícis ejus exciperéntur, prohibuérunt eos illi dícere, ne per públicum plángeret. Qui cùm domum redísset jam suórum ejulátibus personántem, & vestem filiæ quam ferébat, super eam projecísset, réddita est vitæ.

Pro iij. *Lectione, legitur Evangelium cum Homilia & Responsorio Evangelico de Vigilia S. Laurentii, suprà.*

Post Laudes Matutinas, Commemorationes de Vigilia, & de S. Romano, ut suprà.]

DIE X.

In festo

SANCTI LAURENTII

diaconi & martyris.

Duplex-majus.

De Communi unius Martyris, vij. *exceptis quæ sequuntur.*

IN PRIMIS VESPERIS.

Hymnus. *Santol. Vict.*

FRUSTRA paràntur cómpedes,
Armáta plumbo vérbera,
Et rubra crates ígnibus,
Ardens cubíle sternitur.

CHRISTI pugil, lætus mori,
Pœnísque magnis débitus,
Hanc irretórto lúmine,
Pompam dolórum réspicit.

NUDOS in artus sæviunt;
Scissæ flagris carnes volant:
Tortóris ad fastídium
Truncus jacens, relinquitur.

SED ille fracto córpore
Serváre pectus íntegrum;
Suo cruóre tingitur
Lustránda flammis víctima.

ÆTERNE cunctórum Pater,
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Uni Deo sit glória. Amen.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & paúperem; ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Ignem ardéntem extínguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis: & Deus prospéctor est ejus qui reddit grátiam; & in témpore casûs sui invéniet firmaméntum. Eccli. 3. 33. 34.

Oratio, Da nobis, *infrà ad Laudes.*

Pro Commemoratione Octavæ S. Stephani, *Ant.* Amplificátus est, ℣. Custódit, 478. *Oratio*, Omnípotens, sempitérne Deus, 475.

Ad Completorium, *Omnia de Psalterio, cum unica Oratione*, Véritas.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15. 5.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus, Frustrà parántur, *suprà in primis Vesperis.*

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne sancti Leónis papæ.

Serm. in festivit. S. Laurentii, circa medium.

Lectio iv.

CUm furor gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sævíret, ac præcipuè eos qui órdinis erant sacerdotális, impéteret; in levítam Lauréntium, qui non solùm in ministério sacramentórum, sed étiam dispensatióne Ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor effèrbuit; dúplicem sibi prædam de unius viri comprehensióne promíttens: quem si fecísset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exórtem. Armátur ítaque géminâ face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus; avarítiâ, ut rápiat aurum; impietáte, ut aúferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii præsule opes Ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inférri: cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret osténdens; numerosíssimos sanctórum paúperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestítu inamissíbiles condíderat facultátes; quæ tantò intégriùs erant salvæ, quantò sánctiùs probabántur expénsæ.

Lectio v.

FRemit ergo prædo frustrátus; & in ódium Religiónis, quæ talem divitiárum usum instituísset, ardéscens, direptiónem thesaúri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperísset: ut illud depósitum, quo sacrátiùs erat dives, auférret. Renuntiáre Christo Lauréntium jubet, & solidíssimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis: quorum ubi prima nihil óbtinent, vehementióra succédunt. Láceros artus & multâ vérberum sectióne concíssos, subjécto præcipit igne torréri: ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in se habéret uréndi, conversórum altérnâ mutatióne membrórum fieret cruciátus vehementior, & pœna prodúctior.

Lucra

Lectio vj.

l óbtines, nihil pró-
s, sæva crudélitas:
itur invéntis tuis ma-
ıortális, & Lauréntio
ıs abeúnte, tu déficis.
is tuis superári caritá-
isti flamma non pótuit;
or fuit ignis, qui foris
uàm qui intùs accén-
vísti, persecútor, in-
em; sævísti: & auxísti
ı, dum ággeras pœ-
lam quid non ad victó-
riam ingénium tuum
, quando in honórem
unt triúmphi, étiam
énta supplícii? Gau-
ígitur, dilectíssimi,
spiritáli; & de felicís-
clyti viri fine gloriémur
ıino, qui est mirábilis
is suis, in quibus no-
ıræsídium constítuit &
um; atque ita per uni-
mundum clarificávit
ı suam, ut à solis or-
e ad occásum, Leviti-
lúminum coruscánte
, quàm clarificáta est
yma Stéphano, tam
fíeret Roma Laurén-

II. Nocturno.

sancti Evangélii secún-
dùm Joánnem.

vij. *c.* 12. 24. *ad* 26.
o témpore; Dixit Jesus
ıulis suis: Amen, amen
obis, nisi granum fru-
cadens in terram mór-
úerit, *ipsum solum* ma-
net; si autem mórtuum fúe-
rit, multum fructum affert.
Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
epíscopi.

Serm. 305. *in solemn. martyris Laurentii*, 4. §. 1. *Aliàs Serm.* 26. *ex Sirmondianis.*

AGnóscit fides vestra granum, quod in terram cécidit, & mórtuum multiplicátum est. Agnóscit, inquam, hoc granum fides vestra, quia ipsum hábitat in mente vestra. Hoc enim quòd de seípso díxerit Christus, nullus ámbigit Christiánus. Sed planè illo mórtuo grano & multiplicáto, multa grana sunt sparsa in terram: ex quibus est & beátus Lauréntius, cujus seminatiónem hódie celebrámus.

Lectio viij.

DE illis autem granis sparsis toto orbe terrárum, quanta pullaláverit seges vidémus, gaudémus, sumus: si tamen & nos per illíus grátiam ad hórreum pertinémus. Neque enim ad hórreum pértinet quidquid in ségete est. Eadem quippe plúvia útilis & nutritória, & tríticum pascit & páleam. Absit ut simul utrúmque in hórreo recondátur; quamvis simul utrúmque in agro nutriátur, & simul utrúmque in área triturétur.

Lectio ix. §. 1. 2.

NUnc tempus eligéndi est. Antequam véniat ventilátio, fiat morum separátio;

sicut in área granum adhuc mundatióne discérnitur, nondum ventilábro último separátur. Audíte me, grana sancta, quæ hìc esse non dúbito; nam si dúbito, nec ipse granum ero: Audíte, inquam, me; imò audíte primum granum per me. Non amétis in hoc século ánimas vestras: nolíte amáre, si amátis; ut non amándo servétis: quia non amándo plùs amátis. [Qui amat in hoc século ánimam suam, perdet eam.] Granum lóquitur; granum, quod in terram cécidit & mortificátum est ut multiplicarétur, lóquitur: audiátur, quia non mentítur. Quod admónuit, ipse fecit; instrúxit præcépto, præcéssit exémplo.

AD LAUDES MATUTINAS.

Hymnus. *Santol. Vict.*

NONDUM satìs dignum Deo
Christi probásti mílitem,
Tyránne, cruda sint tui
Furóris hæc prælúdia.

DUM corpus in flammas abit,
Mens intùs ardet fórtior,
Sacris profános cómprimens
Ignes retúndit ígnibus.

CORPUS perústum Mártyris
Horret vel ipse cárnifex,
Sed thuris instar, dum perit,
Deo litátur grátiùs.

QUID inter ardéntes rogos
Sensum dolóris ábstulit?
Te nempe potus ébrium
Sanguis Dei jam fécerat.

O PURA, quæ Deo places,
Igni probáta víctima!
Fac nos sacris urat Deus,
Quibus flagrábas, ígnibus.

ÆTERNE cunctórum Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Uni Deo sit glória. Amen.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaústis; ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Cutis mea denigráta est super me, & ossa mea aruérunt præ caúmate. *Job* 30. 30.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre; Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs-sancti Deus.

AD VESPERAS.

Hymnus, Nondum satìs, *suprà ad Laudes.*

℣. Probásti cor meum, & visitásti nocte: ℟. Igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas. *Ps.* 16. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Confitébor tibi, quóniam liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à pressúra flammæ quæ circúmdedit me. *Eccli.* 51. 1. 2. 4. 6.

Die XIII.

SANCTÆ RADEGUNDIS, Francorum reginæ, viduæ *Commemoratio.*

Pridie Post Vesperas, *Ant.* Vidua, ℣. Dóminus, *Oratio*, Deus, in quem sperat, lxxij.

Post Laudes Matutinas, *Ant.* Víduas, ℣. Quæ verè, *Oratio*, Deus, in quem sperat, lxxij.

Vespera de Psalterio, cum Oratione Dominica præcedentis.

Die XIV.

In Vigilia Assumptionis Beatæ Mariæ virginis.

Omnia de Feria; ut in Psalterio, exceptis quæ hìc notantur.

Ad Officium Nocturnum.

Lectio j. & ij. *de Scriptura occurrente: fiuntque ex tribus una.*

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *c.* 11. *v.* 27. & 28.

IN illo témpore; Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 10 § 3.

CUm Dóminus in turba admirábilis viderétur, fáciens signa & prodígia, & osténdens quid latéret in carne, admirátæ quædam ánimæ dixérunt: [Felix venter qui *te portávit.* Et ille: Imò felíces qui aúdiunt verbum Dei, & custódiunt.] Hoc est dícere: Et mater mea quam appellástis felícem, inde felix, quia verbum Dei custódit: non quia in illa [Verbum caro factum est, & habitávit in nobis;] sed quia custódit ipsum Verbum Dei per quod facta est, & quod in illa caro factum est. Hómines non gaúdeant prole temporáli; exúltent, si spíritu jungúntur Deo.

℟. Múlier de turba, dixit Jesu: * Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. *Luc.* 11. 27. ℣. Benedícta inter mulíeres, benedicátur in tabernáculo suo. *Judic.* 5. 24. * Beátus venter. Glória.* Beátus venter.

Ad Laudes Matutinas.

Dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Psalterio, 135.

Oratio.

DEus, qui virginálem úterum beátæ Maríæ, in quo requiésceres, elígere dignátus es; da nobis Assumptiónis ejus solémnia præveniéntibus, dignum in córdibus nostris habitáculum tuæ preparáre majestáti; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Fiunt Suffragia; ut in Psalterio, 136. *omissis in oratione*; A cunctis, *quæ parenthesi includuntur.*

Ad Horas, *dicuntur etiam Preces, flexis genibus, ut in Psalterio.*

Vespera de Festo sequenti.

DIE XV. AUGUSTI
IN FESTO
ASSUMPTION
BEATÆ MARIÆ VIRGI
ANNUALE.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* D. *Duplic.*

ECce tu pulcra es amíca mea, ecce tu pulcra es; óculi tui columbárum. *Cant.* 1. 14.

Ant. 4. d. Indue te decóre, & honóre ejus, quæ à Deo tibi est sempitérnæ glóriæ. *Baruch* 5. 1.

Ant. 3. a. Circúndabit te Deus diplóïde justítiæ, & impónet mitram cápiti honóris ætérni. *Baruch* 5. 2.

Ant. 3. E. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui; quia complácuit Dómino in te. *Isai.* 62. 3. 4.

Ant. 2. *D. duplic.* Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis. *Ps.* 44. 13.

Capitulum. *Cant.* 6. 3.

PUlcra es amíca mea, suávis, & decóra sicut Jerúsalem; terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

℟. Concupíscet Rex decórem tuum; quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum. * Om
fíliæ regis ab intus
briis aúreis circum
rietátibus. *Ps.* 44. 1
℣. Benedícta tu in m
invenísti enim grát
Deum. *Luc.* 1. 28. 30
Glória. *Repet.* ℟. Co

Hymnus, O vos
infrà in II. Vesperis.

℣. Magna est g
℟. In salutári tuo,
Ps. 20. 6.

Ad Magníf. *Ant.* 5
In plenitúdine sanct
bitur, & in multit
ctórum habébit la
inter benedíctos be
Eccli. 24. 3. 4.

Oratio.

COncéde, quæsu
nípotens Deus
beátæ Maríæ semper
gaúdia ætérna pertí
cujus veneránda As
tríbuis nos ánnuâ so
gaudére; Per Dómi

AD COMPLET
Antiphonæ ut in die,
Orationes, Concé
& Véritas, Sub una c

OFFICIUM
NOCTURNUM.
tatorium, Jesum de
natum, *Veníte, ado-
Matt. 1. 16.
nus, Veníte, 2.
s. Guill. Episc. Santon.
ATA cùm te póscerent,
Virgo, cœli præmia,
sacrátis ártubus
resólvit spíritum.
victa partu mors tuo,
is expértem nequit,
c audet stríngere
aréntem néxibus.
ALIS inter óbvios
scandit cœlites!
pulcra, celsæ próxima
onántis ássidet!
CTA sole fémina,
que subjéctam pre-
nens,
a cui cingunt caput
e miro sídera.
, cliéntum cui preces,
ta cordi, júdicem
e nobis, quod potes,
a, placátum velis.
natus es de Vírgine,
ibi sit glória,
Patre cumque Spíritu,
piterna sécula. Amen.
ni de Officio parvo B.
virginis, lxxviij.
I. NOCTURNO.
4. E. Duplicatur. Ad-
os filiæ Jerúsalem, ut
is dilécto meo quia
lángueo. Cant. 5. 8.
5. a. Effúdi in me áni-
neam: quóniam tran-
locum tabernáculi ad-
mirábilis, usque ad domum
Dei. Ps. 41. 5.

Ant. 8. G. dupl. Dómine di-
léxi decórem domûs tuæ, &
locum habitatiónis glóriæ tuæ.
Ps. 25. 8.

℣. Incolátus meus prolon-
gátus est; ℟. Multùm íncola
fuit ánima mea. Ps. 119. 5. 6.

Incipit Cánticum Canti-
córum.

Lectio j. c. 1. 1. ad 6.

OSculétur me ósculo oris sui; quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua: exultábimus & lætábimur in te, memóres úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salómonis. Nolíte me consideráre quòd fusca sim, quia decolorávit me sol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum.

℟. Unam pétii à Dómino, hanc * Requíram ut vídeam voluptátem Dómini, & visitem templum ejus. Ps. 26. 4.

℣. Mihi vivere Christus est, & mori lucrum. *Philipp.* 1.21. * Requíram.

Lectio ij. *v.* 7. *ad* 15.

SI ignótas te, ô pulchérrima inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum, & pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulcræ sunt genæ tuæ sicut turturis; collum tuum sicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulcra es amíca mea, ecce tu pulcra es; óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es diléċte mi, & decórus.

℟. Concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini: cor meum, & caro mea exultavérunt in Deum vivum. * Vidébitur Deus deórum in Sion. *Ps.* 83. 3. 8. ℣. Sedes Dei & Agni in sancta civitáte Jerúsalem erunt, & servi ejus sérvient illi, & vidébunt fáciem ejus. *Apoc.* 22. 3. 4. * Vidébitur.

Lectio iij. *c.* 2. 10. *ad* 13.

EN diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, & veni; jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℟. Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te Deus. * Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? *Ps.* 41. 2. 3. ℣. Quæ retro sunt oblivíscens, ... destinátum pérsequor, ... bravium supérnæ vocatiónis Dei in Christo Jesu. *Philipp.* 3. 13. 14. * Sitívit. Glória. ℟. Quemádmodum.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d. duplicat.* Veni in hortum meum, soror mea sponsa: méssui myrrham meam cum aromátibus meis. *Cant.* 5. 1.

Ant. 6. F. Jam hiems transiit: Surge amíca mea, speciósa mea, & veni; ostende mihi fáciem tuam: facies tua decóra. *Cant.* 2. 11. 13.

Ant. 3. a. *dupl.* Favus distíllans lábia tua, sponsa, mel & lac sub lingua tua: emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. *Cant.* 4. 11. 13.

℣. Hortus conclúsus soror mea sponsa, ℟. Hortus conclúsus, fons signátus. *Cant.* 4. 12.

Sermo sancti Bernárdi abbátis.

In Assumpt. B. V. Mariæ, 1. §. 1.

Lectio iv.

Virgo hódie gloriósa cœlos ascéndens, supernórum gaúdia cívium copiósis sine dúbio cumulávit augméntis. Hæc est enim, cujus salutatiónis vox & ipsos exultáre facit in gaúdio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quòd si párvuli necdum nati ánima liquefácta est, ut María locúta est; quid putámus quænam illa fúerit cœléstium exultátio, cùm & vocem audíre, & vidére fáciem, & beátâ ejus frui præséntiâ meruérunt? Nobis verò, caríssimi, quæ in ejus Assumptióne solemnitátis occásio, quæ causa lætítiæ, quæ matéria gaudiórum? Maríæ præséntiâ totus illustrátur orbis; ádeo ut & ipsa jam cœléstis pátria clárius rútilet virgíneæ lámpadis irradiáta fulgóre. Méritò proínde résonat in excélsis gratiárum áctio & vox laudis.

℟. Veni sponsa mea, * Veni; coronáberis: odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. *Cant.* 4. 8. 10. ℣. Corónam justítiæ reddet Dóminus justus judex. 2. *Tim.* 4. 8. * Veni.

Lectio v.

Civitátem inquírimus, ad quam hódie María benedícta *pervénit. In qua si* conscrípti cives sumus, dignum proféctò est étiam in exílio, étiam super flúmina Babylónis ejus nos recordári, ejus communicáre gaúdiis, ejus participáre lætítiam, maximéque eam, quæ tam copióso ímpetu lætíficat hódie civitátem Dei, ut sentiámus & ipsi stillicídia stillántia super terram. Præcéssit nos Regína nostra; præcéssit, & tam gloriósè suscépta est, ut fiduciáliter sequántur Dóminam sérvuli clamántes; [Trahe nos post te; in odórem unguentórum tuórum currémus.]

℟. Tota pulcra es amíca mea, & * Mácula non est in te: veni de Líbano: odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. *Cant.* 4. 7. 8. 11. ℣. Qui non inquinavérunt vestiménta sua, ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. *Apoc.* 3. 4. * Mácula.

Lectio vj. §. 1. 2.

Advocátam præmísit peregrinátio nostra, quæ tanquam Júdicis mater, & mater misericórdiæ supplíciter & efficáciter salútis nostræ negótia pertractábit. Pretiósum hódie munus terra nostra diréxit in cœlum; ut dando & accipiéndo, felíci amicitiárum fœdere copuléntur humána divínis, terréna cœléstibus, ima summis. Illò enim ascéndit fructus terræ sublímis, unde data óptima, & dona perfécta descéndunt. Ascéndens

ergo in altum Virgo beáta dabit ipsa quoque dona homínibus. Quidni daret? Síquidem nec facúltas ei deésse póterit nec volúntas. Regína cœlórum est; misericors est; dénique mater est unigéniti Fílii Dei. Nihil enim sic potest potestátis ejus seu pietátis magnitúdinem commendáre, nisi fortè aut non créditur Dei Fílius honoráre matrem, aut dubitáre quis potest omníno in afféctum caritátis transísse Maríæ víscera, in quibus ipsa quæ ex Deo est Cáritas novem ménsibus corporáliter requiévit.

℟. Anteíbit fáciem tuam justítia tua, * Et Glória Dómini cólliget te: & Dóminus implébit splendóribus ánimam tuam. *Isai.* 58. 8. 11. ℣. Abundánter ministrábitur intróitus in ætérnum regnum. 2. *Petr.* 1. 11. * Et glória. Glória. *Repet.* ℟. Anteíbit.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. *a. Duplicatur.* En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, & veni. *Cant.* 2. 10.

Ant. 5. *F.* Anima mea liquefácta est, ut locútus est diléctus meus. *Cant.* 5. 6.

Ant. 7. a. *duplicatur.* Totus desiderábilis; talis est diléctus meus, & ipse est amícus meus. *Cant.* 5. 16.

℣. In justítia apparébo conspéctui tuo: ℟. Satiábor cùm apparúerit glória tua. *Ps.* 16. 15.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 1. 41. *ad* 49.

IN illo témpore; Repléta est Spíritu-sancto Elísabeth, & exclamávit voce magnâ, & dixit ad Maríam: Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ presbytéri.

In cap. 1. *Luc. apud Alcuin.*

NOn solùm benedícta inter mulíeres, sed inter mulíeres benedíctas, majóri benedictióne speciáliter insígnis. [Benedíctus fructus ventris tui.] Nec ipse generáli sanctórum more benedíctus, sed sicut Apóstolus ait: [Quorum patres, & ex quibus Christus secúndùm carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sécula.] De hujus ortu fructûs, Psalmísta mystico sermóne testátur, dicens: [Etenim Dóminus dabit benignitátem, & terra nostra dabit fructum suum.] Dedit quippe Dóminus benignitátem, quia genus humánum à reátu prævaricatiónis per Unigénitum suum liberáre dispósuit: dedit benignitátem, quia ejus ingréssui virginális úteri templum Spíritûs-sancti grátia consecrávit.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum; * Et exultávit spi-

ritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1. 46. 47. ℣. Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis. *Isai.* 61. 10. * Et exultávit.

Lectio viij. *Post pauca.*

MAgníficat ánima mea Dóminum; & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo....] Quæ cùm ómnibus perféctis verba convéniant, máximè tamen ea beátam Dei Genitrícem proférre decébat, quæ mériti privilégio singuláris, spirituáli ipsíus dilectióne flagrábat, cujus corporáli concèptióne gaudébat. Quæ jure in Jesu, id est, in Salvatóre suo speciáli præ céteris sanctis gaúdio pótuit exultáre: quia quem perpétuum salútis autórem nóverat, hunc ipsum & temporáli ortu de carne sua nascitúrum esse sciébat, quátenus in una eadémque persóna veráciter & suus fílius esset & dóminus.

℟. In ómnibus réquiem quæsívi, & in hereditáte Dómini morábor. * Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo. *Eccli.* 24. 11. 12. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est. *Luc.* 1. 48. 49. * Qui creávit me.

Lectio ix.

QUàm vília de seípsa sénserit édocet, & quòd omne *quidquid boni* mériti hábuit, hoc supérnâ grátiâ largiénte percéperit, dicens: [Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ; ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.] Húmilem quippe Christi ancíllam suo judício se fuisse demónstrat: sed respéctu grátiæ cœléstis repéntè sublimátam pronúntiat; atque in tantum glorificátam, ut sua beatitúdo præcípua méritò cunctárum géntium voce mirétur. Addidit étiam adhuc divínæ pietátis múnera, quæ mirábiliter accépit, dignâ gratiárum actióne collaúdans; [Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.] Nihil ergo suis méritis tríbuit, quæ totam suam magnitúdinem ad illíus donum refert, qui essentiáliter potens & magnus exístens, fidéles suos de parvis atque infírmis, fortes fácere consuévit & magnos.

℟. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis; quia amóre lángueo. Vox dilécti mei, * Ecce iste venit. *Cant.* 2. 5. 8. ℣. Spíritus & sponsa dicunt: Veni. *Apoc.* 22. 17. * Ecce. Glória. *Repetitur* ℟. Fulcíte me.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. *Ps.* 33. 4.

Psalmi de Dominica.

Antiphona 1. *toni.* a.

QUæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & univérsi púlveris pigmentárii? *Cant.* 3. 6.

Ant. 5. a. Datum est illi ut coopériat se byssino splendénti & cándido. *Apoc.* 19. 8.

Ant. 7. *d.* Effúlsit quasi lília quæ sunt in tránsitu aquæ, quasi ignis effúlgens, & thus ardens in igne. *Eccli.* 50. 7. 8. 9.

Ant. 6. C. Vidérunt eam.

Canticum. *Judic.* 5. 3.

AUdíte reges; aúribus percípite príncipes: * Ego sum, ego sum quæ Dómino canam, psallam Dómino Deo Israël.

Dómine, cùm exíres de Seïr, * & transíres per regiónes Edom,

Terra mota est, * cœlíque ac nubes distillavérunt aquis;

Montes fluxérunt à fácie Dómini, * & Sinaï à fácie Dómini Dei Israël....

Cessavérunt fortes in Israël, & quievérunt; * donec súrgeret mater in Israël.

Nova bella elégit Dóminus, * & portas hóstium ipse subvértit...

Salvátæ sunt relíquiæ pópuli; * Dóminus in fórtibus dimicávit.

Et dicitur per Octavam, cùm sit de Octava.

Ant. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6. 9.

Ant. 3. a. Benedíctus Dóminus qui exaltávit eam: amen. *Tob.* 13. 23.

Capitulum. *Cant.* 6. 9.

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulcra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Hymnus. *Santol. Vict.*

QUÆ cœlo nova nunc ádditur hospes!
Sese tota poli régia pandit:
Ruptis Virgo parens líbera vinclis,
Caro se próperat réddere Nato.

QUANTÙM delítuit paúpere tecto,
Tantùm spléndida nunc fulget in astris:
Se veláre, quibus mater amábat,
Densas Natus amat rúmpere nubes.

OLIM quæ fúerat nupta maríto,
Et de connúbio crédita mater;
Totum jam cólitur nota per orbem,
Cum matris títulis íntegra Virgo.

ANCILLÆ tríbuit quæ sibi nomen,
Cœlésti dóminans regnat in aula.
Quæ tot passa neces prolis amóre,
Jam secúra, suâ prole triúmphat.

Nostras, tu nova lux, díscute noctes;
O Regína, graves solve caténas;
Cæcos, stella maris, dírige cursus;
Da, quo tu frúeris, cernére Natum.

Divinæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi; ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2. 3.

Ad Bened. *Ant.* 1. D.* *Dupl.* In plenitúdine Sanctórum deténtio mea: quasi cedrus exaltáta sum, & quasi cypréssus in monte Sion. *Eccli.* 24. 16. 17.

Oratio.

Veneránda nobis Dómine, hujus diéi festívitas opem cónferat salutárem, in qua sancta Dei Génitrix mortem súbiit temporálem, nec tamen mortis néxibus déprimi póτuit, quæ fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum de se génuit incarnátum; Qui tecum.

Ad Horas, *in fine Hymnorum, Doxologia,*

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempitérna sécula. Amen.

Psalmi de Dominica.

Ad Primam, *Ant.* Quæ est ista.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui natus es de María vírgine.

Orationes, Veneránda, *suprà*, & Dómine sancte, *sub eadem conclusione.*

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1576. *part.* 2. *tit. ult.*

In Assumptióne beátæ Maríæ vírginis,... sínguli sacerdótes & réliqui inferióris órdinis Clérici, in Parochiálem Ecclésiam, intrà cujus fines hábitant, si eo témpore divínis Officiis in ália Ecclésia interésse non debent, ad Matutínum, & ad réliqua Horária divinárum Precum Officia Missarúmque solémnia celebránda convéniant.

Ad Tertiam, *Ant.* Datum est illi.

Capitulum. *Isai.* 61. 10.

Indumento justítiæ circúmdedit me Deus meus quasi sponsum decorátum coróna, & quasi sponsam ornátam monílibus suis.

℟. *breve*, Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine: * Allelúia, allelúia. ℟. Adimplébis me. ℣. Delectatiónes in déxtera tua usque in finem.* Allelúia. Glória. ℟. Adimplébis me. *Ps.* 15. 10.

℣. Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula, ℟. Prótegar in velaménto alárum tuárum. *Ps.* 60. 5.

Ad Sextam, *Ant* Effúlsit.

Capitulum. *Eccli.* 24. 20.

SIcut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha eléɫta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve*, In voluntáte tua deduxísti me, Dómine, * Allelúia, allelúia. ℟. In voluntáte. ℣. Et cum glória suscepísti me. * Allelúia. Glória. ℟. In voluntáte. *Ps.* 72. 24.

℣. Suscepísti & confirmásti me in conspéctu tuo ℟. In ætérnum. *Ps.* 40. 23.

Ad Nonam, *Ant.* Benedíctus.

Capitulum. *Eccli.* 24. 15.

IN Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea.

℟. *breve*, Radicávi in pópulo honorificáto, * Allelúia, allelúia. ℟. Radicávi. ℣. Et in parte Dei mei heréditas illíus. * Allelúia. Glória. ℟. Radicávi. *Eccli.* 24. 16.

℣. Sion, réquies mea in séculum séculi; ℟. Hic habitábo, quóniam elégi eam. *Ps.* 131. 14.

AD VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo B. Mariæ Virginis, lxxxvj.

Antiphona 1. *toni.* â.

REgína ingréssa Jerúsalem multo cum comitátu & divítiis, venit ad Regem. 3. *Reg.* 10. 2.

Ant. 2. *D.* Surréxit Rex in occúrsum ejus; posítúsque est thronus matri Regis, quæ sedit ad déxteram ejus. 3. *Reg.* 2. 19.

Ant. 3. *E.* Hábuit grátiam & misericórdiam coram rege super omnes mulíeres, fecítque eam regnáre. *Esth.* 2. 17.

Ant. 4. d. Rex dedit Regínæ ómnia quæ vóluit & petívit ab eo. 3. *Reg.* 10. 13.

Ant. 3. E. Benedixérunt eam omnes unâ voce, dicéntes: Tu glória Jerúsalem, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith* 15. 10.

Capitulum. *Eccli.* 24. 26. 27. 28.

TRansíte ad me omnes qui concupíscitis me, & à generatiónibus meis impleémini: spíritus enim meus super mel dulcis, & heréditas mea super mel & favum. Memória mea in generatiónes seculórum.

℟. Apértum est templum Dei in cœlo: & * Signum magnum appáruit in cœlo; Múlier amícta sole; & luna sub pédibus ejus; & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. *Apoc.* 11. 19. & 12. 1. ℣. Erat formósa valdè, & Rex pósuit diadéma regni in cápite ejus. *Esther* 2. 15. 17. * Signum. Glória. *Repet.* ℟. Apértum est.

Hymnus. *Santol. Vict.*

O Vos æthérei plaúdite cives;
Hæc est illa dies clara triúmpho,
Quâ matrem plácidâ morte solútam
Natus sidéreâ suscipit aulâ.

Quæ non, Virgo, tibi dona repéndit!
Cœli divítias éxplicat omnes;
Verbum vestíeras carne, vicíssim
Te Verbum próprio lúmine vestit.

Qui velo látuit carnis, apérti
Pleno te sátiat Núminis haustu:
Et quem virgíneo lacte cibásti,
In jugem tibi dat se Deus escam.

O concessa tibi quanta potéstas!
Per te quanta venit grátia terris!
Cunctis cœlítibus célsior una,
Solo facta minor, Virgo, Tonánte.

Quæ Regína sedes próxima Christo,
Alto de sólio vota tuórum
Audi; namque potes fléctere Natum
Virgo mater; amas nos quoque natos.

Divinæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Posuísti Dómine in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20. 4.

Ad Magníf. *Ant.* 3. *E. Dupl.* Astitit Regína à dextris tuis, Deus, in vestítu deauráto, circúndata *varietáte.* Adducéntur Regi vírgines post eam. *Ps.* 44. 10. 15.

Ad Completorium,

Ant. 4. *E.* Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, & pósuit te super thronum. 3. *Reg.* 10. 9.

Hymnus, Virgo Dei génitrix, *ut in Officio parvo*, lxxxviij.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 5. *F.* Benedíctus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith* 13. 24. 25.

Orationes, Veneránda, *suprà*, & Véritas, *sub una conclusione.*

Diebus
INTRA OCTAVAM
Assumptionis B. Mariæ.

Omnia ut in die Festi præter ea quæ infrà notantur.

Psalmi dicuntur de Feria.

Ad Officium Nocturnum.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟. ℟. ℟. *ex Nocturno diei secundùm Feriam occurrente.*

Lectio j. & ij. *de Scriptura occurrente. Lectio* iij. *ut infrà in qualibet die.*

Ad Laudes Matutinas.

℣. *Sacerdotalis*, Magnificáte, *ut in die.*

Ant. sola, Quæ est ista; *prima de Laudibus diei.*

Ad Vesperas.

Ant. sola, Regína, *prima de II. Vesperis diei.*

Non dicitur Responsorium.

¶ Dominica intrà Octavam; *totum* Officium *de* Do-

minica ut in Psalterio, incipiendo à primis Vesperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem; cum Commemoratione Octavæ in Laudibus, & utrisque Vesperis. Ad Primam & Completorium dicitur unica Oratio de Psalterio.

DIE XVI.

De Octava

ASSUMPTIONIS

B. Mariæ.

De Sermóne sancti Procli episcopi.

In S. Deip. Orat. 5. hab. in Concil. Ephes.

Lectio iij.

Quamvis ómnium sanctórum memóriæ mirábiles sint, nihil tamen diéi hujus solémniis æquále ad glóriam. Abel propter sacrifícium celebrátur; Abraham propter fidem præcláris laúdibus cumulátur; Móyses tanquam legislátor prædicátur; Elías, ut zelótes, testimónium habet; David, ut pater mystérii in carne peráčti, commendátur. Verùm nihil tale est qualis est Dei génitrix María; ipsa enim, quem illi in ænígmate vidérunt, incarnátum in útero portávit. Cunctas res creátas, ô homo, cogitatióne percúrre, & vide an quidquam sit æquále vel majus Maríâ Deiparâ. Terram úndique lustra, cœlos mente scrutáre, invisíbiles omnes virtútes cógita, ac pérspice num sit in univérsis creátis áliud ejúsmodi miráculum.

Fit Commemoratio S. Rochi, Ant. In justítia, ℣. Iniquitátem, lvj.

Oratio.

Subvéniat nobis, quǽsumus, Dómine, beáti Rochi apud te intercéssio; quæ iræ tuæ flagélla à nobis avértat, & tuæ nos reconcíliet majestáti; Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum.

POST VESPERAS, *fit Commemoratio S. Mamantis, Ant.* Qui vícerit, ℣. Vincénti, vij. *Oratio*, Deus, qui beátum, xj.

DIE XVII.

De Octava

ASSUMPTIONIS

B. Mariæ.

De Sermóne sancti Bernárdi abbatis.

In Assumpt. B. V. Mariæ, 4. §. 5.

Lectio iij.

Non est quod me magis deléctet, sed nec quod térreat magis, quàm de glória Vírginis Matris habére sermónem.... Ecce enim si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam vidéntur offérri. Si humilitátem prædicávero, inveniéntur fortè vel pauci, qui, docénte Fílio ejus, mites facti sunt, & húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam & mulíeres. Unum est, in quo nec primam símilem visa est,

hec habére sequéntem, gaúdia matris habens cum virginitátis honóre.

Pro Commemoratione S. Mamantis, Ant. Dóminus, ℣. Glorificátus sum, *Oratio*, Deus, qui beátum, xj.

Die XVIII.

De Octava Assumptionis B. Mariæ.

De Sermóne sancti Bernárdi abbátis.

In Assumpt. B. V. Mariæ, 4. §. 1.

Lectio iij.

DE Vírginis glória nec silére devótio pátitur, nec dignum áliquid stérilis concípere cogitátio, aut inerudíta potest locútio parturíre. Hinc est quòd & ipsi cœléstis cúriæ príncipes in consideratióne tantæ novitátis clamant non sine admiratióne: [Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens?] Ac si manifésțiùs dicant: Quanta est hæc, aut unde ei ascendénti útique de desérto affluéntia tanta deliciárum? Nec enim pares inveniúntur delíciæ vel in nobis quos in civitáte Dómini lætíficat flúminis ímpetus, qui à vultu glóriæ voluptátis torrénte potámur. Quæ est ista, quæ de sub sole, ubi nihil est nisi labor & dolor, & afflíctio spíritûs, ascéndit delíciis spirituálibus áffluens? Quidni delícias díxerim, virginitátis decus cum *múnere fecunditátis*, humilitátis insígne, distillántem caritátis favum, misericórdiæ víscera, plenitúdinem grátiæ, prærogatívam glóriæ singuláris?

Die XIX.

De Octava Assumptionis B. Mariæ.

De Sermóne sancti Bernárdi abbátis.

In Assumpt. B. V. Mariæ, 4. §. 1.

Lectio iij.

ASCéndens de desérto Regína mundi, étiam Angelis sanctis, ut canit Ecclésia, [speciósa facta est & suávis in delíciis suis.] Désinant tamen desérti hujus mirári delícias, quia [Dóminus dedit benignitátem, & terra nostra dedit fructum suum.] Quid miréntur de terra desérta Maríam ascéndere delíciis affluéntem? Miréntur pótiùs paúperem Christum de cœléstis regni plenitúdine descendéntem. Longè enim amplióri miráculo dignum vidétur, Dei Fílium paulò minùs ab Angelis minorári, quàm Dei matrem super Angelos exaltári. Illíus siquidem exinanítio, facta est replétio nostra: illíus misériæ, mundi delíciæ sunt. Dénique cùm dives esset, propter nos pauper factus est, ut nos ejus inópiâ ditarémur. Sed & crucis ignomínia, credéntium facta est glória.

Vespera de Festo sequenti.

DIE XX.

In festo

SANCTI BERNARDI

abbatis & Ecclesiæ doctoris.

Duplex-majus.

De Communi SS. Doctorum, xxxij.

Pridie IN VESPERIS, *Oratio*, Deus, qui beátum Bernárdum, *infrà.*

Fit Commem. Oct. Assumpt. B.M.V. Ant. Astitit, ℣. Posuísti, 509. *Orat.* Veneránda, 507.

Et S. Filiberti abbatis, Ant. Egrédere, ℣. Sedébit, xlv. *Orat.* Deus, cujus múnere, xlvj.

COMPLETORIUM, *de Psalt. cum unica Oratione*, Véritas.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex ejus vita à pluribus autorib. coævis scripta, ejusd. Epist. & aliis operib. ac Hist. Episc. Autiss. apud Labb.

BErnárdus, Fontánis in Burgúndia nobílibus & piis paréntibus natus, anno ætátis vicésimo secúndo, Cisterciénse monastérium quod Stéphanus abbas regébat, ingréssus est; ejúsque exémplo trigínta júvenes idem vitæ genus ampléxi sunt; inter quos fuit Hugo Matisconénsis, qui póstea primus Abbas Pontiniacénsis, deínde Autissiodorénsis epíscopus. Ut se ad arctiórem observántiam excitáret, hoc sæpiùs in ore habébat: Bernárde, ad quid venísti? Eos in pietáte fecit progréssus, ut à Stéphano, júvenis licèt, mitterétur ad construéndum Claravallénse monastérium, cui Abbas præfuit. Ibi pro victu pulménta; sæpiùs ex fóliis; panis ex hórdeo, mílio, & vicia; húmiles casæ; solitúdo ingens in magna fratrum multitúdine; siléntiique tanta observántia, ut præter laborántium strépitus, & voces laudántium Deum, nihil pénitùs audirétur. Tum legem sibi ipsi impósuit Bernárdus, è monastério nunquam exeúndi, nisi Ordinis, aut regni, aut Ecclésiæ negótia urgérent. Illuc confluébant innúmeri ómnium órdinum viri, quos inter Hugo de Monteacúto, Autissiodorénsis epíscopus, qui Bernárdum & ejus fratres sæpiùs invísens, étiam ségetes própriis mánibus secáre cum ipsis non dedignabátur.

Lectio v.

INtérfuit Concílio Trecénsi sub Honório secúndo, in quo Templáriis milítibus régula præscrípta est. Pontificátum asséruit Innocéntio secúndo, quem Petrus Leónis, usurpáto Anacléti secúndi nómine, Româ expúlerat. Cùm enim, coácto apud Stampas Concílio, Rex & Antístites rem totam ad uníus Bernárdi arbítrium detulíssent; Innocéntium legítimum esse beáti Petri successórem declarávit. Henrícum primum, Angliæ regem, partes Anacléti cum Epíscopis

scopis Anglicánis tuéntem, a flexit, ut Innocéntio Caritas usque óbviàm procésset. Mediolanénses quoque & quitános ad unitátem Ecclésiæ revocávit: Ducémque Aquitániæ Guillélmum, expósitâ cum obtestatióne ob óculis ejus treméndâ Hóstiâ, ita eo térruit, ut ille abjécto schísmate, ad saniórem mentem súbitò redíerit. Imperatorem Lothárium jus investitúrarum sibi vindicántem sóla loquéndi libertáte reprehéndit, & à suscéptis consíliis amóvit. Romam accítus, Victóri qui Anacléto & ipse pseudopóntifex subrogátus erat, persuásit ut Innocéntio obsequerétur. Multa scripsit: in quibus appáret eum doctrínâ pótiùs divínitus tráditâ, quàm labóre comparátâ, instrúctum fuísse.

Lectio vj.

Sancti Anastásii monastério quod prope Romam exstrúxerat, eum præfécit Abbátem, qui póstea summus Póntifex creátus, Eugénius tértius appellátus est; ad quem étiam scripsit libros de Consideratióne. Ejus mirácùlis & conciónibus sacra in Saracénos expedítio suscépta est; quæ tamen felícem éxitum non hábuit. Hinc multórum agitátus est calúmniis, quas patientíssimè tulit. In Senonénsi Concílio Abailárdum, in Remènsi Gilbértum Porretánum, Pictaviénsem epíscopum confutávit. Henriciánam hæresim in Tolosátibus représsit. Hugónem è Matiscóne, Autissiodorénsem epíscopum, & Guillélmum, Autissiodorénsem Cómitem, inter se dissidéntes conciliávit. Mórtuo Hugóne, ortas de successóris electióne controvérsias, ipse in Ecclésia Autissiodorénsi præsens sedávit; effecítque, ut Alánus insígnis pietáte abbas, à toto Capítulo eligerétur. Oblátos quinque episcopátus recusávit. Ab homínibus ómnium órdinum consúltus, oratióni vacáre nunquam, Missæ sacrifícium celebráre vix aliquándo intermísit. Cùm dénique annum vitæ sexagésimum tértium ágeret, sanctitáte & miraculórum número claríssimus, óbiit Claraválle anno millésimo centésimo quinquagésimo tértio; sepultúsque est ante altáre beátæ Vírginis, quam religióne singulári colúerat. Vitam ejus inter álios autóres scripsére præfátus Alánus præsul, ejus quondam discípulus, & Gaufrídus Autissiodorénsis, póstmodum Abbas Claravallénsis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio vij. *c.* 10. 28. *ad* 30.

In illo témpore; Cœpit Jesu Petrus dícere: Ecce nos dimísimus ómnia, & secúti sumus te. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi abbátis.

Serm. de quadruplici debito, qui est 22. de Diversis.

§. I.

IN via estis, fratres, quæ ducit ad vitam, in via recta & impollúta, quæ ducit ad civitátem sanctam Jerúsalem illam, quæ líbera est, quæ sursum est, quæ est mater nostra. Arduus quidem ascénsus ejus, útpote per ipsam montis summitátem incísus: sed via compendiósior labóris magnitúdinem vel témperat, vel exclúdit. Vos autem tam felici facilitáte, quàm fácili felicitáte vitam istam non solùm itis, sed cúrritis; quia exonerati estis, & accincti, nihil pónderis super dorsa portántes.

Lectio viij. *Paulò post.*

FElíces igitur vos, qui vos & vestra sine omni exceptiúncula reliquístis, per ipsum montis vérticem iter fácitis ei qui ascéndit super occásum; Dóminus nomen illi. Illi verò qui quamvis Ægyptum fúgerint, tamen ad quæque Ægyptia tenérrimè resuspírant, viam civitátis habitáculi non invenérunt; sed voluntátum suárum graníssimis sárcinis prægraváti, vel sub ónere, vel cum ónere cadunt, ut vix ad cursum pervéniant destinátum. Quid enim est (grátias illi cujus grátiâ hoc totum factum est) quòd vita vestra vitam Apostólicam repræséntet? illi reliquérunt ómnia, & in schola Salvatóris sub ejus præséntia congregáti, hausérunt aquas in gáudio de fonte Salvatóris, ipsum vitæ fontem in ipso fonte bibéntes.

Lectio ix.

BEáti óculi qui vidérunt.] Nunquid non & vos, non in præséntia, sed in abséntia ipsíus; non ad verba oris ejus, sed ad vocem nuntiórum ejus, símile áliquid fecístis? Defféndite vobis hanc prærogatívam, quòd illi ad visum & ad verbum, vos ad audítum & núntium credidístis. Sic state in Dómino, caríssimi, ut quemádmodum illi in fame & siti, in frígore & nuditáte, in labóribus & jejúniis, & vigíliis, & céteris observántiis justítiæ viam régiam tenuérunt; sic & vos, etsi non eórum méritis, tamen exercítiis aliquátenus coæquáti, dicátis Dómino Deo vestro, cùm venéritis ante thronum glóriæ ipsíus: [Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti, annis quibus vídimus mala.]

Oratio.

DEus, qui beátum Bernárdum abbátem caritátis fervóre succénsum, in Ecclésia tua lucére simul & ardére fecísti; ejus intercessióne concéde, quæsumus, pari nos caritátis spíritu fervéntes, coram te semper ut filios lucis ambuláre; Per Dóminum.

Fit, Commemoratio Octavæ Assumptionis B. Mariæ virginis, *Ant.* In plenitúdine, ℣. Sub umbra, *Oratio*, Veneránda, 507.

Deinde S. Filiberti, *Ant.* Fugit, ℣. Habitábit, *Oratio*, Deus, cujus múnere, xlvj.

AD PRIMAM, *unica Oratio de Psalterio.*

POST VESPERAS, *fit Commemoratio S. Regnoberti*, *Ant.* Respéxit, ℣. Quæsívit, xxj. *Oratio*, Exaúdi, xxv.

Deinde Octavæ Assumptionis, B. Mariæ virg. Ant. Astitit, ℣. Posuísti, 509. *Oratio*, Veneránda, 507.

COMPLETORIUM, *de Psalterio cum unica Oratione*, Véritas.

DIE XXI.

In festo

SANCTI REGNOBERTI,

Bajocensis episcopi.

Semiduplex.

De Communi unius S. Pontificis, xxij.

Lectio iij.

Ex Catal. Episc. Bajoc. in Bibliot. Colbert. Veterib. MSS. Ecclesiarum Bajoc. Varziac. & Balmens. Chronic. Frodoardi. Spicileg. Papebrochio, Mabill. in sec. & Annal. Bened. ac Processf. verb.

REgnobértus, qui & Ragnobértus, exeúnte século sexto natus, magna cum virtútis fama Bajocénsem Ecclésiam rexit. Clero suo ex avítis possessiónibus amplam fecit hereditátem. Majórem Ecclésiam à fundaméntis instaurávit, erécto duntáxat sibi juxta eam módico tugúrio. Univérsam penè diœcésim novis templis adornávit. Concílio Reménsi intérfuit circa annum sexcentésimum vigésimum quintum cum Palládio Autissiodorénsi, multísque aliis notæ sanctitátis Præsúlibus. Mónachis est moniálibus sub régula sanctórum Benedícti & Columbáni militántibus várias donatiónes asséruit. Mórtuus est in senectúte bona, die Máii décimâ sextâ. Hujus exúviæ ac Zenónis ejus diáconi, circa finem séculi noni propter Danórum incursiónes in Burgúndiam asportátæ sunt. Ex eo témpore partim in Diœcési Vesuntiénsi servántur, partim in Autissiodorénsi apud Varzíacum, ubi hâc die quondam ab epíscopo Hugóne è túmulo lapídeo levátæ sunt, & in capsa argéntea depósitæ. Anno autem millésimo sexcentésimo quadragésimo secúndo pars tibiæ non módica in Ecclésiam parochiálem ejus nóminis in urbe Autissiodorénsi solémniter transláta est die Aprílis décimâ nonâ. Postulánte étiam Ecclésiâ Bajocénsi, illustríssimus præsul Cárolus Cailúsius ex eádem capsa partem álteram córporis Bajócas transmísit anno millésimo septingentésimo décimo quarto.

Fit Commemoratio Octavæ Assumptionis B. Mariæ virginis, Ant. In plenitúdine, ℣. Sub umbra, *Oratio*, Veneránda, 507.

Ad Primam, *unica Oratio de Psalterio.*

Vesperæ *de die Octavæ Assumptionis B. Mariæ virginis. Omnia ut in secundis Vesperis Festi, præter sequentia.*

Psalmi de Feria. Nihil duplicatur.

Fit Commemoratio S. Regnoberti, Ant. Beatificávit, ℣. Dedit, xxvj. *Oratio*, Exaúdi, xxv.

Completorium, *ut in die Assumptionis B. Mariæ virginis.*

Die XXII.

Octava Assumptionis B. Mariæ.

Duplex-majus.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria. Nihil duplicatur.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Bernárdi abbátis.

In Assumpt. B. V. Mariæ, 4. §. 5.

Lectio iv.

FEcúnda virgínitas, Maríæ privilégium est, non dábitur álteri, quia non auferétur ab ea. Singuláre est, sed contínuò étiam indicíbile invenítur, ut nemo álloqui possit, sic nec éloqui quidem. Quid si & illud adjícias, cujus mater? Quæ jam póterit lingua, etiámsi Angélica sit, dignis extóllere laúdibus Vírginem Matrem; matrem autem non cujuscúnque, sed Dei. Duplex nóvitas, duplex prærogatíva: duplex miráculum; sed dignè prorsus aptissiméque convéniens. Neque enim Fílius álius vírginem, nec Deum décuit partus alter.

Lectio v. §. 6. 7.

QUæ vel Angélica púritas virginitáti illi aúdeat comparári, quæ digna fuit Spiritûs-sancti sacrárium fieri, & habitáculum Fílii Dei? Si rerum prétia de raritáte pensámus, quæ prima in terris Angélicam propósuit dúcere vitam, super omnes est. [Quómodo (inquit) fiet istud? quóniam virum non cognósco.] Immóbile propósitum virginitátis, quod nec Angelo fílium promitténte aliquátenus titubávit. [Quómodo (inquit) fiet istud?] Neque enim eo modo, quo fieri solet in céteris. Virum pénitùs non cognósco, nec fílii desidério, nec spe prolis. Quanta verò & quàm pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsus absque delícto, immò cum tanta grátiæ plenitúdine?

Lectio vj. §. 9.

ECce jam quibus potíssimùm votis ascendéntem te ad Fílium dedúximus, & prose-

ius saltem à longè,
enedícta. Sit deínceps
tuæ ipsam, quam apud
grátiam invenísti, no-
ere mundo; reis vé-
nedélam ægris, pusíl-
e robur, afflíctis con-
em, periclitántibus ad-
n & liberatiónem san-
précibus obtinéndo.
quoque die solemnitá-
títiæ dulcíssimum Ma-
nen cum laude invo-
s sérvulis per te, Regí-
ens, grátiæ suæ mú-
giátur Jesus Christus
ius Dóminus noster,
super ómnia Deus be-
s in sécula: amen.

I I. Nocturno.
ancti Evangélii secún-
dùm Lucam.
vij. *c.* 1. 41. *ad* 49.

o témpore; Repléta est
tu-sancto Elísabeth, &
ivit voce magnâ, & di-
Maríam: Benedícta tu
ulíeres, & benedíctus
ventris tui. Et réliqua.
ília sancti Andréæ,
reténsis epíscopi.
tam Annuntiationem.
edícta tu inter mulíe-
.] Verè quidem bene-
iam benedíxit te Deus
bernáculum, quando
glóriâ exímiè plenum
m Christum Jesum
que Deum, ex quibus
ibus perféctus constat
, incomprehénsâ ra-
tero gestásti. [*Benedí-*cta tu inter mulíeres,] quæ cœléstem thesaúrum, in quo sunt omnes thesaúri sapiéntiæ & sciéntiæ abscónditi, in virginitátis tuæ invioláto thálamo nihil angustátum compléxa es.... [Benedícta tu in mulíeribus,] quæ sola benedictiónem hereditáte consecúta es, quam Deus per Abraham géntibus promíserat.

Lectio viij. *Post pauca.*

BEnedícta tu in mulíeribus,] quam generatiónes beátam dicunt, quam reges glorificant, quam príncipes venerántur, cujus vultum dívites plebis deprecántur, ac post quam vírgines quà sequéntes; quà præeúntes in templum Regis unà conténdunt. [Benedícta tu in mulíeribus,] quam Isáias prophéticis óculis videns, Prophetíssam & Vírginem appellávit.... Verè benedícta tu, quam Ezéchiel Oriéntem prænuntiávit; & portam clausam, per quam Deus solus tránseat, & quæ íterum clausa máneat.

Lectio ix.

SOla tu verè benedícta, quam montem magnum vir desideriórum Dániel vidit, Habacúcque ille admirábilis montem umbrósum; quam prætérea avus tuus David montem Dei, montem pinguem, montem coagulátum, montem in quo beneplácitum sit Deo habitáre in eo, prophéticè decantávit. Benedícta tu in mu-

liéribus, quam Zacharías in divínis perspicacíssimus vidit, aúreum candelábrum, lucérnis septem & septem infusóriis spléndidum, nempe septem divíni Spíritûs charismátibus úndique collustrátum.

Post Vesperas, *fit Commemoratio*, *S. Symphoriani*, *Ant.* Qui vícerit, ℣. Vincénti, viij. *Oratio*, Exaúdi nos, *infrà*.

Deinde S. Ursicini Ecclesiæ Antissiod. Clerici, & discipuli S. Germani, *Ant.* Erunt, ℣. Fílii, *Oratio*, Adésto, xlv.

Die XXIII.

In festo

SANCTI SYMPHORIANI Martyris.

Semiduplex.

De Communi unius Martyris, viij. *Oratio*, Exaúdi nos, *infrà*.

Lectio iij.

Ex Actis apud Ruinart; & vita S. Amatoris apud Bolland.

Symphoriánus, Augustodúni, patre Fausto nóbili & Christiáno oriúndus; cùm simulácrum Berecynthiæ, plaudénte pópulo, per urbem carpénto veherétur, ad tantùm scelus exhórruit, & idólum se adoratúrum negávit. Quare ad Heráclium virum consulárem tanquam seditiósus statim addúcitur; qui loris cæsum, in cárcerem conjécit; unde edúctus póstea, & coram eódem júdice Christum prædicans, cápite damnátus est. Qui cùm ad supplícium ducerétur, matrem sic clamántem audívit: Nate, nate Symphoriáne, meménto Dei vivi; sursum fili, erécto corde, áspice regnántem in cœlis; hódie tibi vita non tóllitur, sed mutátur in mélius. Igitur extra muros edúctus, à carnífice occísus est. Augustodúno Autissiodórum revértens beátus Amátor, pígnora quædam sancti Symphoriáni secum détulit, quæ collocávit in Basílica, quam sub ejus invocatióne in monte Autrico eréxit.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus, in festivitáte mártyris tui Symphoriáni supplicántes; ut sicut illum exhortátio piæ matris firmávit ad victóriam, ita nos Ecclésiæ tuæ præcépta fidéliter custodíta próvehant ad corónam; Per Dóminum.

Pro Commemoratione S. Ursicini, *Ant.* Multi, ℣. Dómini est, *Oratio*, Adésto, xlv.

Vespera de Festo sequenti.

Die XXIV.

In festo

S. BARTHOLOMÆI Apostoli.

Duplex majus.

De Communi Apostolorum, j.

Pridie In Vesperis, *Oratio*, Omnípotens, *infrà*.

Fit Commemoratio S. Symphoriani, *Ant.* Justum, ℣. Custodívit, xiij. *Oratio*, Exaúdi nos, *suprà*.

II. Nocturno.
Lectio iv.
ſebio, *S. Hieronymo*, *&*
Uſuardo.

Artholomæus, unus ex duodécim quos elégit Jeſus & Apóſtolos no- vit, poſt ejus Aſcenſió- accépto Spíritu-ſancto, diam proféctus, Chriſti , ut ſcribit Euſébius in ria Eccleſiáſtica, fertur éntibus prædicáſſe, & gélium Matthæi Hebráï- onſcríptum lítteris reli- ;, quod quidem ad Pan- témpora ſervátum eſſe orátur. Id ipſum & tra- nctus Hierónymus in li- e Scriptóribus Eccleſiá- Pantænus, inquit, in m, rogátus ab illíus gen- átis, miſſus eſt à Demé- lexándriæ epíſcopo. Ubi it Bartholomæum, de ecim Apóſtolis, advén- Dómini Jeſu juxta Mat- Evangélium prædicáſſe, Hebráïcis lítteris ſcrip- revértens Alexándriam a détulit. Fide gentíli- rædicátâ, Bartholomæus martyrio conſummá-

Sermóne ſancti Joánnis Chryſóſtomi.
l. 33. *in cap.* 9. *Matt. circa medium.*
Lectio v.

[de Apoſtolátûs magni- túdinem, vide Apoſtoló- *lignitátem. Nihil* ſenſibi- le, neque áliquid quale Móy- ſes & Prophétæ prióres præ- díxerant, ſed nova quædam ac paradóxa prædicáre jubéntur. Prophétæ enim terram ac ter- réna bona, Apóſtoli regnum cœlórum ac cœléſtia annun- tiárunt. Neque hinc ſolùm Prophétis majóres extitére, ſed étiam ex ſua obediéntia. Non enim miſſi fúgiunt, aut impóſitum ſibi onus detré- ctant, ſicut quidam ex antí- quis illis; ſed perícula, bella, ac graviſſima mala ſibi præ- dícta audiéntes, cum magna tamen docilitáte quaſi veri regni cœléſtis prædicatóres juſſa ſuſcípiunt. Diábolus cum univérſo terrárum orbe, at- que innúmeris dæmóniis in duódecim hómines inſúrgens, eóſque non uno duntáxat tém- pore, ſed per omnem illórum vitam oppúgnans, ab iis ta- men victus eſt: &, quod ma- gis mirum, non hoſtes occi- dèndo, ſed ad ſuos mores transformándo Apóſtoli vi- ctóres extitérunt.

Lectio vj.

Est autem máximè obſer- vándum, quòd Apóſtoli adverſários ſibì inſidiántes non è médio ſuſtulérunt, ſed è dæmónibus ángelos effecé- runt; humánum genus ab in- faúſta quâ premebátur tyrán- nide liberántes, atque corrup- tóres ac perturbatóres óm- nium dæmones è locis públi- cis, dómibus, atque ipſis étiam

deſértis ejiciéntes. Verùm, quod omnem ſúperat admiratiónem, hæc ómnia Apóſtoli non in ácie præliándo, ſed mala perferéndo confecérunt. Duódecim hómines plebéios & rudes mundus váriis modis cruciábat, onerábat vínculis, cædébat flagéllis, úndique expellébat, per ómnia loca circumducébat: nec tamen póterat illis occlúdere os; quia ſicut rádium ſolis ligári, ita & linguam eórum inhibéri ac ſúpprimi impoſsíbile erat. Unde autem hæc, niſi quia non ipſi loquebántur; ſed virtus Spíritûs-ſancti in illis?

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. *c. 6. 12. ad 19.*

IN diébus illis: Exiit Jeſus in montem oráre; & erat pernóctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus eſſet, vocávit diſcípulos ſuos: & elégit duódecim ex ipſis, (quos & Apóſtolos nominávit.) Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. lib. 5. §. 42.

ORat Dóminus, non ut pro ſe óbſecret, ſed ut pro me ímpetret: nam etſi ómnia poſúerit Pater in poteſtáte Filii, Filius tamen ut hóminis formam impléret, obſecrándum putat eſſe pro nobis, quia advocátus eſt noſter. Noli inſidiatríces aperíre aures, ut putes Fílium quaſi infirmum rogáre, ut ímpetret quod implére non poſſit poteſtátis auctor. Obediéntiæ magíſter ad præcépta virtútis ſuo nos infórmat exémplo. [Advocátum (inquit) habémus apud Patrem.] Si advocátus eſt, debet pro meis interveníre peccátis. Non ergo quaſi infírmus, ſed quaſi pius óbſecrat. Vis ſcire quóniam ómnia quæ velit, poſſit? Et advocátus, & judex eſt. In áltero pietátis offícium, in áltero inſígne eſt poteſtátis.

Lectio viij. §. 43.

ET erat pernóctans in oratióne Dei.] Spécies tibi datur, forma præſcríbitur quam débeas æmulári. Quid enim te pro ſalúte tua fácere opórtet, quando pro te Chriſtus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cùm vis áliquod pietátis offícium adoríri; quando Chriſtus miſſúrus Apóſtolos orávit priùs, & ſolus orávit? Nec uſquam álibi, ſi non fallor, oráſſe cum Apóſtolis reperítur: ubíque ſolus óbſecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt, nec quiſquam interiórum poteſt eſſe párticeps Chriſti.

Lectio ix. §. 43. 44.

VIs ſcire quóniam mihi, non ſibi oráverit? Vocávit (inquit) diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis,]

quos ad propagándum auxílium salútis humánæ per terrárum orbem satóres fidei destináret. Simul advérte cœléste consílium, non sapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles: sed piscatóres & publicános, quos dirígeret, elégit; ne traduxísse prudéntiâ, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitatísque autoritáte traxísse áliquos ad suam grátiam viderétur; ut veritátis rátio, non disputatiónis grátia prævaléret.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætítiam in beáti apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti; da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit; Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum qui tecum vivit & regnat.

POST VESPERAS, *fit Commemoratio S. Ludovici*, *Ant.* . D. * Dilatávit glóriam pópulo suo, & índuit se lorícam sicut gigas, & succínxit se arma béllica sua in prælìis, & protegébat castra gládio suo. . *Mach.* 3. 3.

℣. Invocávit Altíssimum poténtem in oppugnándo inimícos úndique, ℟. Et audívit illum magnus & sanctus Deus. *Eccli.* 46. 6.

Oratio, Deus, qui inter falíces, *infrà ad Laudes.*

DIE XXV.

In festo

S. LUDOVICI REGIS

Franciæ. *Duplex-majus.*

Omnia de Communi SS. Laïcorum, liij. *præter sequentia.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Regem regum, & Dóminum dominántium, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 6. 15.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. Habert. Episc. Vabr.

REx summe regum, qui poténti númine
Quo sunt creáta regna nutu dívidis,
Dum thure fumant templa, voce pérsonant,
Audi profúsas Regis in laudem preces.

NASCENS in ipsa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piæque ductu matris, ignárus mali,
Servíre Christo discit ántequam regat.

JUSTI sevérus cultor, urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hostes metu;
Pietáte cœlum flectit, aras éxcitat,
Deóque templa, tecta nudis érigit.

MOX Christiáni ferus ultor sánguinis,
Eménsus æquor, inque littus bárbarum

Vexílla pandens, urget armis ímpios,
Undóque vitam pro Deo pacíscitur.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat seculórum sǽcula. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex S. Ludovici vita, à variis autoribus scripta.

LUdovícus, hujus nóminis nonus, patri Ludovíco, duódecim annos natus in regnum Francórum succéssit. Hunc Blanca mater, sub cujus tutéla relíctus fúerat, omni curâ ad pietátem instítuit, illi dícere sólita: Mallem te, fili, regno & vitâ privári, quàm letháli áliquo peccáto tuum offéndere Creatórem. Anno millésimo ducentésimo trigésimo quarto, ætátis suæ décimo nono, die verò vigésimâ septimâ Máii, Margarétam Cómitis Provínciæ fíliam in Ecclésia Senonénsi duxit uxórem, quæ & ibi à Galtéro archiepíscopo coronáta est. Ab ipso regni exórdio invícta ánimi virtus contínuis bellis enítuit, quìbus adolescéntia ejus exércita est. Rebus tandem cum suis, cumque finítimis princípibus compósitis, totum se divíno cúltui promovéndo dedit. Duéllo & blasphémiis pœnis extirpándis incúbuit; histriónes & joculatóres regno expulit. Beneficia Ecclesiástica non nisi probátis persónis, neque jam áliud habéntibus, nisi illo abdicáto, conferébat. Adeo justítiæ studiósus fuit, ut quacúnque transíret, illíc si qua forent à comitátu damna, per plures notæ æquitátis viros inquíri jubéret ac resarcíri. Viros spectátæ virtútis & prudéntiæ tum è Cléricis tum è láicis in consílium adhíbuit: atque ita se gessit, ut illum plebs paréntem, nóbiles príncipem ac legum conservatórem, Fráncia verum regem, Ecclésia protectórem prædicáret.

Lectio v.

TRicésimo regni sui anno gravi morbo labórans, accéptâ cruce ab Epíscopo Parisiénsi, sacrum bellum vovit. Et post áliquot annos, contráctis cópiis ingéntibus, regni curam matri commísit; & vexíllo ab Epíscopo Parisiénsi accépto, cum ingénti exércitu mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in líttore astántes conspéxit, è navi in mare ense districto congressúrus insíliit: fugatísque hóstibus, Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póstmodum ex lue exércitu, victus ipse captúsque est. Ibi de sua suorúmque redemptióne & libertáte

. ágeret, Saracéni ultro se
ıumétem, nisi pacta óm-
servárent ejuratúros pollí-
, à Ludovíco vicíssim po-
ibant ut nisi convéntis sta-
, Christum quoque nega-
ım se spondéret: sed, Ab-
inquit, pius princeps, ut
unquam tam ímpium ver-
ı ex ore meo éxcidat. Cúm-
cruces ei intentárent nisi
hunc módum juráret;
mptus ad martyrium res-
dit: Etsi corpus occidéri-
ánimam tamen meam non
ébitis, & eam à tanto scé-
puram servábo. Pacto pó-
fœdere, Rex cum exércitu
r dimíttitur: cúmque in
únia numeránda, Saracé-
non adverténtibus, errá-
ı esset; íntegrum pecúniæ
dus solvi vóluit, violáti
i alióquin reis. Annos
ıque in Syria commorátus,
es Christiános à barbaró-
ı servitúte redémit; multos
m convértit infidéles;
istianórum áliquot urbes
ıstra suis súmptibus restau-
it.

Lectio vj.

Ortuâ matre, in Gálliam redire coáctus, navi pro- Cyprum ad cautes allisâ; ım sacra Eucharístia, cu- in navi asservándæ facul- m à Legáto Apostólico ob- erat, supplíciter orans, imminénte naufrágii pe- lo liberátus est. Revérsus ránciam, *multa ædificávit* monastéria, & paúperum hos- pítia. Frequens invisébat æ- grótos, quibus non súmpti- bus modò, sed & mánibus ip- sis necessária subministrábat. Vestítu vulgári utebátur; sta- tísque diébus cilício & jejú- nio corpus affligébat. Cùm in Africam trajecísset, bellum dé- nuo Saracénis illatúrus; jam- que, captâ Carthágine, ca- stra prope Tunétum in eórum conspéctu posuísset, mortem imminére séntiens, salutária documénta rege digna Chri- stianíssimo suâ manu conscrípta, Philíppo primogénito & succéssori suo trádidit. Déni- que super stratum in modum crucis cínere respérsum récu- bans, dum hæc verba pronun- tiáret: [Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo Dómine,] áni- mam Deo réddidit apud Car- thágine anno Dómini mil- léśimo ducentésimo septuagé- simo, ætátis verò quinquagé- simo quinto. Eum miráculis illústrem Bonifácius octávus Sanctórum albo inséruit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secún- dùm Lucam

Lectio vij. *c.* 19. 12. *ad* 26.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longín- quam accípere sibi regnum & revérti. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

De Civitate Dei, lib. 5. cap. 24.

CHristiános quosdam Imperatóres non ídeo nos felíces dícimus, quia vel diútiùs imperárunt, vel imperántes filios morte plácidâ reliquérunt, vel hostes reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives advérsùs se insurgéntes & cavére & opprímere potuérunt. Hæc & ália vitæ hujus ærumnósæ, vel múnera, vel solátia quidam étiam cultóres dæmonum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quò pertinent isti: & hoc ipsíus misericórdiâ factum est, ne ab illo ista, qui in eum créderent, velut summa bona desiderárent.

Lectio viij.

SEd felíces eos dícimus, si justè imperant, si inter linguas sublímiter honorántium & obséquia nimis humíliter salutántium non extollúntur, sed se hómines esse meminérunt; si suam potestátem ad Dei cultum máximè dilatándum, majestáti ejus fámulam fáciunt; si Deum timent, díligunt, colunt; si plùs amant illud regnum, ubi non timent habére consórtes; si tárdiùs víndicant, fácilè ignóscunt; si eándem vindíctam pro necessitáte regéndæ tuendæque reipúblicæ, non pro saturándis inimicitiárum ódiis éxerunt; si eándem véniam non ad impunitátem ini[...] sed ad spem correcti[...] dúlgent; si quòd ás[...] gúntur plerúmque dec[...] misericórdiæ lenitáte [...] ficiórum largitáte [...] sant; si luxúria tantò [...] castigátior, quantò p[...] libérior; si malunt cu[...] bus pravis, quam qu[...] géntibus imperáre.

Lectio ix.

ET si hæc ómnia [...] non propter ardór[...] nis glóriæ, sed propt[...] tátem felicitátis æté[...] pro suis peccátis, hu[...] & miseratiónis & orat[...] crifícium Deo suo v[...] moláre non négligunt [...] Christiános Imperató[...] mus esse felíces inter[...] póstea reipsa futúros, [...] quod expectámus advé[...]

AD LAUD[...]

MATUTINA[...]

Hymnus.

Habert Episc. Va[...]

TE sancte rursus L[...]
prælia
Divína poscunt: tu [...]
clavum tenens,
Speíque sacras áncho[...]
dans rates,
Moves tyránnis bella [...]
sto mílitas.
VINCIS cadéndo; [...]
bi victóriam
Aufert & addit: cor[...]
palmæ tegunt
Nondum sepúltum, se[...]
pho nóbili

Cœlum parátur, & corónis sídera.

Tuus patérnæ rédditus terræ cinis

Regnum tuétur, dum throno præsens Dei,

Ætérna regnans pascis inter lília,

Favénsque blando nostra cernis lúmine.

Sit Trinitáti sempitérna glória,

Honor, potéstas, atque jubilátio,

In unitáte, quæ gubérnans ómnia,

Per cuncta regnat seculórum sécula. Amen.

℣. Auris aúdiens beatificábat me, ℟. Et óculus videns testimónium reddébat mihi. *Job* 29. 11.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. d. Justítiâ indútus sum, & vestívi me, sicut vestiménto & diadémate, judício meo. Pater eram paúperum; & causam quam nesciébam, diligentíssimè investigábam. *Job* 29. 14. 16.

Oratio.

DEus, qui inter falláces temporális regni delícias beátum regem Ludovícum fámulum tuum spíritu veritátis & sobrietátis implevísti; fac nos ejus exémplo, cœléstis quam toto corde concupívit civitátis amatóres, cadúca ómnia despícere, & ad sola sempitérna totâ mente festináre; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Hymnus, Rex summe, *ut in Officio Nocturno.*

℣. Dóminus Deus ejus erat cum eo, ℟. Et magnificávit eum in excélsum. 2. *Par.* 1. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. In Dómino Deo sperávit; ítaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus, sed neque in his qui ante eum fuérunt; & adhæsit Dómino, fecítque mandáta ejus. 4. *Reg.* 18. 5. 6.

Fit Commemoratio S. Eleutherii, Ant. Respéxit, ℣. Quæsívit, xxj. *Oratio*, Omnípotens Deus, xxv.

DIE XXVI.

In festo

SANCTI ELEUTHERII,

Autissiodorensis episcopi.

Semiduplex.

De Communi unius S. Pontificis, xx.

Lectio iij.

Ex Hist. Episc. Autissiod. apud Labb. Concil. ejusd. Labb. t. 5. Martyrol. Hieron. & aliis.

ELeuthérius, Droctoáldi succéssor, maximárum virtútum glóriâ illústris, Autissiodorénsis Ecclésiæ clavum rexit. Non solùm secúndo Concílio Aurelianénsi intérfuit, sed étiam tértio cum beáto Leóne Senonénsi; imò & quarto ac quinto cum áliis Epíscopis sanctitáte & doctrínâ insígnibus: ubi Canónibus unanímiter constitútis, Ecclesiástica disciplína firmáta est.

Deinde fundátâ Ecclésiæ pace, Pontificátûs sui anno vigésimo octávo, plenus diérum, magna cum testificatióne sanctitátis óbiit, & sepúltus est in Basílica sancti Germáni, die vigésimâ sextâ Augústi, circa annum quingentésimum sexagésimum primum.

Die XXVIII.
In festo
SANCTI AUGUSTINI,
Hipponensis episcopi, & Ecclesiæ doctoris.

Duplex-majus.

Omnia de Communi SS. Doctorum, xxxij. exceptis quæ sequuntur.

In Primis Vesperis.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Quid non Christe potes? néscia cédere
Ut gaudes sine vi rúmpere péctora,
Ut victríce manu quos súbigis, tuæ
Formas milítiæ duces!

Insana túmidus dum sapiéntiâ
Augustínus ovat, nec pátiens regi,
Spreto, ferre priùs quod décuit, jugo,
Vanis servit amóribus.

Errorum ténebris ut prémitur miser,
Lucem quærit amans, quam trépidus fugit.
Pectus sollícitant hinc bona gaúdia,
Hinc rursus mala distrahunt.

At cum plena suo lúmine véritas
Affúlsit Júveni, térrita nox fugit:
Et divínus amor sacrílegis piis
Ignes ígnibus éxcutit.

Quas victus lácrymas, quos gémitus dedit!
Altè, corda domans spíritus íncubat:
Rumpit vincla, sacro flúmine tíngitur,
Christi libérior jugo.

Tum quæsíta diù pax ánimo redit,
Vanéscunt dúbiæ lucis imágines;
Sublími plácidæ mentis in ótio,
Vero lúmine páscitur.

Qui lucis pater est, glória sit Patri;
Qui lux ipsa Patris, glória Filio;
Amborúmque tibi, Nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem, ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Ps.* 117. 16.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E.
Cùm me convertíssem ad labóres in quibus frustrà sudáveram; vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem ánimi; & transívi ad contemplándam sapiéntiam. *Eccle.* 2. 11. 12.

Oratio, Impleat, *infrà in Laudibus.*

Fit Commemoratio S. Julia-
, Brivatensis martyris, *Ant.*
ii vicerit, ℣. Vincénti, viij.
atio, Concéde nobis, *infrà.*

D OFFICIUM NOCTURNUM.

Iymnus. *Santol. Vict.*

NUNC cœlo, stygiis líbera péstibus,
fer conspícuum Rellígio caput:
ıgustínus adest, cédite tártara,
Tanto cédite lúmini.
.CRIS, unde Deum pleniùs haúserat,
ctus multa capax imbúerat libris;
i nuda patent, quæ fúerant priùs
Densis óbsita núbibus.
INC hostes cálami figit acúmine,
inc ore potens fulmíneo tonat.
hristi vellit agro, quæ ségetem necant
Errórum mala sémina.
HRISTI sponsa, novas scissa per hæreses,
r te tuta suis fulget honóribus,
ui dos una fuit, pactáque désuper,
Simplex, unáque Véritas.
UÆ vis blanda Dei te rápuit tibi,
am gratus amas pándere pósteris,
: natúra tremens insuperábili
Cedat *súbdita grátiæ.*
QUI lucis pater est, glória sit Patri;
Qui lux ipsa Patris, glória Fílio;
Amborúmque tibi, Nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex S. Augustini vita à Possidio scripta, & ejusdem S. Doctoris operibus.

AUgustínus, Tagástæ in Africa natus, adoléscens in amóres illícitos, & Manichæórum hæresim impégit. Carthágine primùm Rhetóricam dócuit, deínde Romæ, ac Medioláni, ubi cùm Ambrósii frequens esset audítor, paulátim in Cathólicos propénsior factus, sacros códices, à quorum lectióne propter styli simplicitátem priùs abhorrébat, evólvere studiósiùs cœpit, & novæ vitæ institútum meditári. Verùm cùm diu multúmque secum ipse luctátus, conversiónem procrastinásset; tandem insólitâ voce admónitus ut légeret, ex verbis Apóstoli in quæ íncidit, derepéntè mutátus est, & ab Ambrósio aliquántò pòst, annum agens tricésimum tértium, in Páschate baptizátus. Cùm pátriam repéteret, matri ad Ostia Tiberína defúnctæ supréma Christiánæ pietátis officia persólvit. Revérsus in Africam,

rus se recépit, ut uni Deo vacáret.

Lectio v.

Hippónem-régium evocátus, ut virum quendam ipsíus audiéndi cúpidum Deo lucrarétur, raptus à pópulo, invítus, atque ubértim flens, Présbyter civitátis ordinátus est à Valério epíscopo, qui cùm génere Græcus esset, nec satìs Latínè sciret, potestátem ei fecit in Ecclésia coram se Evangélium prædicándi; idque ex more Orientálium, sed præter Africánæ totiúsque Occidentális Ecclésiæ consuetúdinem. Véritus autem Valérius jam sénior, ne sibi Augustínus ab áliis Ecclésiis præriperétur, obtínuit à Primáte Carthaginénsi, ut sibi adhuc vivénti darétur coëpíscopus. In episcopátu commúnem vitæ ratiónem quam ante episcopátum instituerat, cum Cléricis ténuit. Vestis ejus ac supéllex, nec nítida nímiùm, nec abjécta. Ita frugáli & parcâ mensâ utebátur; ut non nisi propter hóspites & infírmos, carnes ad legúmina & ólera adhibéret, eámque lectióne aut disputatióne, exclúsâ pénitùs obtrectatióne, semper condiébat. Causis diriméndis vacábat per totum diem, sæpe jejúnus. Ut paúperes áleret, cùm non esset ália facúltas, sacra vasa frangi jubébat. Feminárum monastéria non adibat, nisi urgénte necessitáte.

Lectio vj.

Acérrimus contra omnes hæreses Cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos statim à baptísmo aggréssus fúerat, tum scriptis tum públicis disputatiónibus confutávit. Arianórum hæresim singulári veritátis illustratióne profligávit. Ecclésiæ unitátis stúdio, quam advérsùs Donatístas validíssimè tutátus est, Epíscopos penè trecéntos indúxit, ut schismáticis ad Ecclésiam redeúntibus non honórem modò sédium serváren t, sed &, si opus esset, episcopátu céderent. Grátiam Christi à Pelagiánis impugnátam, invictíssimè asséruit; eorúmque in Semipelagiánis relíquias, morti jam próximus représsit. Advérsùs paganórum calúmnias Religiónem Christiánam eruditíssimo præsértim ópere de Civitáte Dei, vindicávit. In Confessiónum & Retractatiónum libris, à se gesta scriptáque magna cum humilitáte recénsuit. De Scriptúra váriis tractátibus sapientíssimè disséruit. Difficíllimas quæstiónes undequáque sibi propósitas suis epístolis enodávit. Eum Theodósius júnior nominátim invitávit ad Synodum Ephesínam in causa Nestórii, cujus erróres jam ipse scriptis præfocáverat: sed morte prævéntus, Concílio interésse non pótuit. Wándalis enim tértium jam men-

sem

sem Hippónem obsidéntibus, in extrémum morbum incidit: atque ubi lecto decúbuit, Psalmos de pœniténtia paríeti jussit affígi, quos profúsis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies soli inténtus oratióni, obdormívit in Dómino anno ætátis septuagésimo sexto, Christi quadringentésimo trigésimo. Pro commendánda córporis ejus deposițióne sacrificium Deo oblátum est. Testaméntum nullum fecit, quia unde fáceret, ut ait Possídius, Christi pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam, póstea Pápiam translátum est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *c.* 5. 13. *ad* 19.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ: quòd si sal evanúerit, in quo saliętur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

De Serm. Domini in monte, sec. Matt. lib. 1. §. 16.

OSténdit Dóminus fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auferri.* Itáque [si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur?] id est, si vos per quos condiéndi sunt quodámmodo *pópuli*, *metu persecu*tiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui erunt hómines per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus, per quos errórem aúferat ceterórum?

Lectio viij. §. 17.

VOs estis lumen mundi.] Quómodo dixit supériùs [Sal terræ,] sic nunc dicit [Lumen mundi.] Nam neque supériùs ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus, sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis & extinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hìc mundum, non cœlum & terram, sed hómines qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illumìnándis Apóstoli missi sunt.

Cùm transfertur Festum sancti Augustini; in iij. *Nocturno, ex* vij. *Lectione fiunt duæ, divisione facta ad Asteriscum* *.

Lectio ix. Vos estis, &c.

Pro S. Juliano.

Ex libro sancti Gregórii Turonénsis, de Miráculis.

Lectio ix. *Lib.* 2. *cap.* 1.

JUliánus Viennénsi ortus urbe, cùm esset apud beátum Ferréolum, cujus in milítia comes erat, jam tunc martyrii ardóre flagrábat. Relictis divítiis ac propínquis, ob solius amórem martyrii, cóntulit se in Arvérnum territórium, ut facíliùs pervenìret ad palmam;

metuébat enim ne ei paréntes essent óbvii, si inter eos hoc certámen iniísset; & pérderet miles Christi corónam glóriæ, si legítimè non certásset. Igitur instánte persecutióne, ad Brivaténsem vicum, in quo fanátici erróris næniæ colebántur, advénit. Et cùm ínsequi adversários nutu Dei sensísset, Nolo, ait, diútiùs commorári in hoc século, quia sítio totâ ánimi aviditáte jam Christum. At illi edúctam vibránti déxterâ frámeam, decíso cápite, in tres, ut ita dicam, partes gloriósus Martyr divíditur. Nam caput Viénnam defértur, artus Briváte recondúntur, felix ánima à Christo conditóre suscípitur. Sanctus Germánus Autissiodorénsis, Briváte tránsiens, ignorátum ab íncolis martyrii diem, cùm in oratióne pernoctásset, Deo reveláte dídicit, & dócuit die Augústi vigésimâ octávâ celebrándam esse beáti Mártyris festivitátem. Século séptimo, Palládius Autissiodorénsis epíscopus monastérium Vírginum sub invocatióne sancti Juliáni prope Autissiodórum extrúxit. Idem monastérium Sanctórum relíquiis à Calviniánis spoliátum, Brivaténses Canónici século último ditárunt osse uno sancti Juliáni.

℟. Pláceo mihi, *in Communi unius Martyris*, &c.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Sit nomen Dómini benedíctum à século & usque in séculum; ℟. Quia sapiéntia & fortitúdo ejus sunt. *Dan.* 2. 20.

Hymnus. *Santol. Vict.*

ASSERTOR fidei summus, & árbiter,
Inconcússa stetit quo duce Véritas,
Dicet Relígio, te páriter suum
Dicet Grátia víndicem.

TANTI vix cápiens flúmina lúminis
Scribis plena Deo mille volúmina,
Omnes unde bibant lárgiùs, & Deum
Puris fóntibus háuriant.

DICTAT nempe tibi qui Deus ássidet,
Scriptis ipse præest, ipse regit manum,
Cœléstes áperit non penetrábilis
Thesaúros sapiéntiæ.

FIDENS ingénio ne caput éfferas,
Mentis prima vagæ vúlnera détegis,
Excélso ráperis quò própior Deo,
Hòc fis tu tibi vílior.

DOCTOR jam dócilis, magnánimus sequi
Quò te cunque vocat prævia Véritas;
Quâ solâ régeris, rebus in árduis
Hâc solâ regis ómnia.

Atos, alme Pater, sédibus
è tuis,
i te nostra movent, nos bonus áspice,
lammis ure tuis frígida pectora,
Et mentes dúbias rege.
Qui lucis Pater est, glória sit
Patri;
Qui lux ipsa Patris, glória Fílio;
Amborúmque tibi, nexus
amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

℣. Doctrínam quasi prohetíam effúndam, ℟. Et renquam illam quæréntibus saiéntiam. *Eccli.* 24. 46.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.*)eus qui dixit de ténebris luem splendéscere, ipse illúxit ı córdibus nostris, ad illumiatiónem sciéntiæ claritátis)ei. 2. *Cor.* 4. 6.

Oratio.

Mpleat corda nostra, quæsumus, Dómine, interceénte beáto Augustíno pontíce, únctio Spíritûs tui; ut uæ, te docénte, faciénda conóvimus, te operánte, sanctâ ilectióne ac delectatióne perciámus; Per Dóminum.

Pro Commemoratione S. Juani, Ant. Dóminus, ℣. Gloficátus sum, xj.

Oratio.

Oncéde nobis, Dómine, grátiam tuam in beáti Juáni mártyris celebritáte mulplicem; ut de tanti agóne certáminis discat pópulus Christiánus, & firmâ solidári patiéntiâ, & piâ exultáre victóriâ; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Hymnus, Assértor fidei, *suprà in Laudibus.*

℣. Grátia superabundávit in nobis ℟. In omni sapiéntia & prudéntia. *Ephes.* 1. 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Grátiâ Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15. 10.

Fit Commem. Decollationis S. Joannis-Bapt. Ant. Pósuit Dóminus os meum quasi gládium acútum: in umbra manûs suæ protéxit me, & pósuit me sicut sagíttam eléctam; & dixit mihi: Servus meus es tu, quia in te gloriábor. *Isai.* 49. 2. 3.

℣. Docébo iníquos vias tuas; ℟. Et ímpii ad te converténtur. *Ps.* 50. 15.

Oratio, Deus, cujus Veritáti, *infrà in Laudibus.*

DIE XXIX.

In festo Decollationis
S. JOANNIS-BAPTISTÆ.

Duplex-minus.

AD OFFICIUM
NOCTURNUM.

Invitatorium, Deum dantem voci suæ vocem virtútis, * Veníte, adorémus. *Ps.* 67. 34.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Ecce saltántis prétium
puéllæ,
Fertur in disco caput amputátum:

discípuli: Quid Scribæ dicunt quòd Elíam opórteat primùm veníre? Ait eis: * Elías ventúrus est, & restítuet ómnia. Dico vobis: Elías jam venit, & non cognovérunt eum. *Matt.* 17. 10. 11. 12. ℣. Elías convértet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum. *Malach.* 4. 6. * Elías.

Lectio vj. §. 30.

INtuére, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige dégteram, ne quid sævítiæ tuæ desit; ut inter dígitos tuos rivi défluant sancti cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis; bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quàm horróre luxúriæ. Os áureum illud exángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, & adhuc times.

℟. Cùm impléret Joánnes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum ego; sed * Ecce † Venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere. *Act.* 13. 25. ℣. Ante Dóminum qui elégit me, vílior fiam; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6. 21. 22. * Ecce. Glória. † Venit post me.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Ecce constítui te hódie super gentes, & super regna. *Jer.* 1. 10.

Ant. 8. c. Loquéris verba mea ad eos, si fortè áudiant, & quiéscant. *Ezech.* 2. 7.

Ant. 1. a. Ne formídes à fácie eórum; nec enim timére te fáciam vultum eórum. *Jer.* 1. 17.

℣. Bellábunt advérsùm te, & non prævalébunt; ℟. Quia ego tecum sum. *Jer.* 1. 19.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio vij. *c.* 6. 17. *ad* 29.

IN illo témpore; Heródes misit, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 307. *in Decoll. B. Joan.* 1. §. 1. *Aliàs Serm.* 10. *inter additos à Parisiensibus.*

CUm sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est, caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis, propter ódium veritátis. Puélla saltat, & sævit mater; & inter delícias & lascívias conviántium témerè jurátur, & ímpiè quod jurátur, implétur.

℟. Heródes dúxerat Herodíadem. Dicébat Joánnes Heródi: * Non licet tibi habére

uxórem fratris tui. *Marc.* 6. 17. 18. ℣. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui; Deus enim víndicans vindicábit. *Eccli.* 5. 2. 3. * Non licet.

Lectio viij.

FActum est Joánni quod ipse prædíxerat. De Dómino enim Jesu Christo díxerat: [Illum opórtet créscere, me autem mínui.] Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat; qui útique salútem eórum quærébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis. Quid enim ille díceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit.

℟. Heródias insidiabátur Joánni; & volébat occídere eum, nec póterat; * Heródes enim metuébat Joánnem, sciens eum virum justum & sanctum. *Marc.* 6. 19. 20. ℣. Fortitúdo símplicis, via Dómini: & pavor his qui operántur malum. *Prov.* 10. 29. * Heródes.

Lectio ix.

DIcébat regi: [Non licet tibi habére uxórem fratris tui.] Vincébat enim regem libído: tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui; sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret. Honorábat eum, à quo verum audiébat: sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem. Et rex ille qui sanctum virum habébat Joánnem, qui eum propter Dóminum timébat, etsi ei non obediébat, postеáquam ab illo pétitum est caput Joánnis in disco, contristátus est: sed propter juratiónem & propter conrecumbéntes, misit spiculatórem, & implévit quod jurávit.

℟. In diébus suis non pertímuit príncipem, & poténtiâ nemo vicit illum; * Nec superávit illum verbum áliquod. *Eccli.* 48. 13. ℣. Heródes volens illum occídere, tímuit pópulum; quia sicut prophétam eum habébant. *Matt.* 14. 5. * Nec superávit. Glória. * Nec superávit.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Dabit Deus voci suæ vocem virtútis, ℟. Date glóriam Deo. *Ps.* 67. 34. 35.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* a.

HEródes cùm corriperétur à Joánne de Herodíade, & de ómnibus malis quæ fecit, adjécit & hoc super ómnia, & inclúsit Joánnem in cárcere. *Luc.* 3. 19. 20.

Ant. 5. F. Die natális Heródis saltávit filia Herodíadis, & plácuit Heródi; unde pollícitus est ei dare quodcúnque postuláſſet ab eo. *Matt.* 14. 6. 7.

Ant. 7. a. Illa præmónita à matre sua, Da mihi, inquit, hìc in disco caput Joánnis-Baptístæ. *Matt.* 14. 8.

Ant. 2. D. Contristátus est rex; propter juraméntum autem & eos qui páriter recumbébant, jussit dari. *Matt.* 14. 9.

Ant. 3. a. Misso spiculatóre præcépit afférri caput ejus in disco. *Marc.* 6. 27.

Capitulum. *Jer.* 17. 16.

EGo non sum turbátus, te pastórem sequens: & diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit.

Hymnus. *Santol. Vict.*

OMNIBUS manat cruor ecce venis;
Hinc sitim longam satia Tyránne,
Et cibos inter paterásque puro
Sánguine liba.

UT caput vidit dápibus sub ipsis
Tristè fumánti fluitáre tabo;
Hæsit, impástis fremuítque mensis
Fúneris autor.

PALLUIT cœlum, trepidávit aula,
Ipsa sese horret féritas Tyránni;
Sola saltátrix ovat, execrá
Cónscia facti.

NON tamen frontis grávi
verénd
Cessit immíti violáta ferro
Dura mitéscit plácido sub
Mortis imágo.

QUI suo nascens Dó
præíbat,
Morte crudéli prior immolá
tus
Ille, mox diro notat imm
lándum
Fúnere Christum.

NOSTRA te summum cele
brent Paréntem
Ora, te summo Génitum Pa
rénte;
Par sit ambórum tibi laus per
omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Quæsiérunt ánimam meam Deus; ℟. Et non proposuérunt te in conspéctu suo. *Ps.* 85. 14.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. Misit Heródes, & decollávit Joánnem in cárcere: & allátum est caput ejus in disco, & datum est puéllæ, & áttulit matri suæ. *Matt.* 14. 10. 11.

Oratio.

DEus, cujus Veritáti testimónium fuso sángui perhíbuit Præcúrsor Filii tui; da nobis & Veritátem, q Christus est, semper am & viam, quam beátus Joánnes præparávit, indeclinabíliter tenére; Per eúndem.

AD HORAS, *Psalmi de Feria*

AD PRIMAM, *Ant.* Heród

RTIAM, Ant. Dio
ródis.
n. Jer 1. 18.
:di te hódie in civi-
munítam, & in co-
:rream, & in murum
ıper omnem terram,
ıda.
ve, Justítiam tuam,
* Non abscóndi in
). ℟. Justítiam tuam.
.tem tuam, & salu-
dixi. * Non abscón-
. ℟. Justítiam tuam.
.
féctio ténuit me pro
ous ℟. Derelinquén-
m tuam. Ps. 118. 53.
: XTAM, Ant. Illa
a.
m. Jer. 6. 27.
:órem dedi te in pó-
meo robústum : &
·obábis viam eórum.
eve, Dixi iníquis :
ıiquè ágere; ℟. Dixi.
nquéntibus : Nolíte
ornu. * Nolíte. Gló-
ixi. Ps. 74. 5.
li prævaricántes, &
m; ℟. Quia elóquia
ustodiérunt. Ps. 118.

ONAM, Ant. Misso
e.
m. Ezech. 3. 8. 9.
edi fáciem tuam va-
rem faciébus eórum,
m tuam duriórem
eórum : ut adamán-
t sílicem dedi fáciem

Æstiva.

℟. breve, Loquébar de testimóniis tuis * In conspéctu regum, ℟. Loquébar. ℣. Et non confundébar. * In conspéctu. Glória. ℟. Loquébar. Ps. 118. 46.

℣. Supérbi iníquè agébant usquequáque; ℟. A lege autem tua non declinávi. Ps. 118. 51.

AD VESPERAS.

Antiphona de Laudibus.

Psalmi de Feria.

Capitulum. *Eccli.* 49. 9.

MAlè tractavérunt illum qui à ventre matris consecrátus est prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & iterum ædificáre, & renováre.

Hymnus, Ecce saltántis, *ut in Officio Nocturno.*

℣. Contra illum stetérunt alièni, ℟. Et propter invídiam circundedérunt illum. *Eccli.* 45. 22.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E. Accedéntes discípuli Joánnis, tulérunt corpus ejus, & sepeliérunt illud : & veniéntes nuntiavérunt Jesu. *Matt.* 14. 12.

Fit Commemoratio S. Fiacrii, Ant. Dóminus, ℣. Pinguéscent, xlvij. *Oratio*, Omnípotens, *infrà*.

DIE XXX.

S. FIACRII SOLITARII

Commemoratio.

Post Laudes Matutinas, *Ant.* Pars mea, ℣. Clamávi, l.

Oratio.

OMnípotens sempitèrne Deus, terréna pro te cal-

cántium merces magna nimis; da nobis exémplo & intercessióne beáti Fiácrii, cujus memóriam ágimus, temporália ómnia despícere, & ad ætérna totâ mentis intentióne festináre; Per Dóminum.

Vespera de Festo sequenti.

DIE XXXI.

In festo

SANCTI OPTATI,

Autissiodorensis episcopi.

Semiduplex.

De Communi unius S. Pontificis, xx.

Oratio, Omnípotens, xxv.

Lectio iij.

Ex Histor. Episc. Autiss. apud Labb. Veteribus Martyrol. & Gallia Christ. ultima edit. tom. 2.

OPtátus, Autissiodorénsis epíscopus felíci curâ gregem rexit annum unum, menses octo, dies quinque. Juxta Basílicam sancti Germáni, minórem álteram in honórem sancti Christóphori mártyris ab Orientáli parte constrúxit, cooperántibus duóbus presbyteris Sanctíno ac Memório. Sanctitáte conspícuus obdormívit in Dómino die Augústi últimâ, circa annum quingentésimum trigésimum secúndum; & in eádem quam extrúxerat Ecclésia cum iisdem Presbyteris sepúltus est. Sancti Præsulis, duorúmque Presbyterórum córpora labéntibus annis in Ecclésiam sancti Germáni transláta sunt tam solémni pompâ, ut in ómnibus Martyrológiis, iis étiam quæ nono sæculo vetústa erant, translatiónis hujus dies insérta habeátur die Máii secúndâ. Ab hujus translatiónis témpore, uno eodémque sarcóphago cónditi páriter quiescébant. Verùm beáti Optáti corpus desinénte nono sæculo, ad vetus sancti Petri Doverénsis monastérium in agro Bituricénsi delátum fuit; atque hinc ad novam monastérii Virziónis Ecclésiam, in qua tanquam patrónus cólitur, ac translatiónis ejus solémnitas die décimâ sextâ Februárii celebrátur.

POST VESPERAS, *fit Commemoratio S. Lupi, Senonensis episcopi, Ant.* Respéxit, ℣. Quæsívit, xxj. *Oratio*, Exaúdi, xxv.

Deinde S. Ægidii abbatis, Ant. Egrédere., ℣. Sedébit, xlv.

Oratio.

PRæténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam; & beáti Ægídii abbátis, cujus nos dedísti patrocíniis adjuvári, tríbue suffrágiis gratulári; Per Dóminum.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

Pars Æstiva.

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni*. D.

EXiit Jesus in montem oráre, & erat pernoctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus esset, vocávit discípulos suos. *Luc*. 6. 12. 13.

Ant. 6. F. Elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. *Luc*. 6. 13.

Ant. 3. a. Vocávit ad se quos vóluit ipse; & venérunt ad eum. Et fecit ut essent duódecim cum illo, & ut mitteret eos prædicáre. *Marc*. 3. 13. 14.

Ant. 8. G. Dedit illis virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. *Luc*. 9. 1.

Ant. 1. D. Ignobília mundi, & contemptibília elégit Deus; & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret; ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. 1. *Cor*. 1. 28. 29.

Capitulum. *Isai*. 66. 19. 20.

HÆc dicit Dóminus: Annuntiábunt glóriam meam géntibus, & addúcent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum *Dómino*.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Messis quidem multa, operárii autem pauci; * Rogáte dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. *Luc*. 10. 2. ℣. Oráte ut respíciat Dóminus pópulum suum Isráël. *Judith* 8. 32. * Rogáte. Glória. * Rogáte.

Hymnus. *Santol. Vict.*

COELESTIS aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices.

MERSIS gravi calígine,
Per vos dies renáscitur;
Quos vanus error lúserat,
Illústrat ipsa Véritas.

NON vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus;
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebélles súbditis.

QUIBUS gemébat súbditus,
Rumpúntur orbis víncula:
Jam gaudet excússo jugo,
Liber Dei sub légibus.

VULGATA terris ómnibus,
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Constítues eos príncipes super omnem terram; memóres erunt nóminis tui: proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum. *Ps.* 44. 17. 18.

Oratio ut in Proprio Sanctorũ.

[*In Annualibus & Solemnibus ad Completorium, Ant.* 1. a. Per manus Apostolórum fiébant signa & prodígia multa. *Act.* 5. 12.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Magnificábat eos pópulus: magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. *Act.* 5. 13. 14.

Duæ Orationes, de Festo & de Psalterio]

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Apostolórum Magístrum & Dóminum, *Veníte, adorémus. *Joan.* 13. 13.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

SUPREME quales árbiter
Tibi minístros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!

HÆC nempe plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux inde magna rúmpitur,
Ceu, nube scissâ, fúlgura.

TOTUM per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant;
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, corúscant, pérpluunt.

CHRISTUM sonant: versæ ruunt
Arces supérbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.

FAC, Christe, cœléstes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accénsa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

Psalmi de Feria.

[*In Annualibus & Solemn. Psalmi de Dominica in toto Officio: & sic in omni Communi.*]

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Convocátis duódecim discípulis suis, hos misit Jesus dicens: Eúntes prædicáte, quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matt.* 10. 1. 5. 7.

Ant. 2. D. Infírmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos mundáte, dæmones ejícite: gratìs accepístis, gratìs date. *Matt.* 10. 8.

Ant. 3. E. Nihil tuléritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecúniam, neque duas túnicas habeátis. *Luc.* 9. 3.

℣. Sanctificámini, & estóte sancti; ℟. Quia ego sum Dóminus Deus vester. *Lev.* 20. 7.

Pater noster.

Benedictiones ut post Psalterium.

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

[*In Annualibus Lectiones propria : & sic in omni alio Communi.*]

Post 1. *Lect.* ℟. In viam géntium ne abiéritis; sed pótiùs, * Ite ad oves, quæ periérunt domûs Isräel. *Matt.* 10. 5. 6. ℣. Dispérsæ sunt oves meæ, eò quòd non esset pastor; & factæ sunt in devoratiónem. *Ezech.* 34. 5. * Ite ad oves.

Post 2. *Lect.* ℟. Non vos me elegístis; sed ego elégi vos; * Et pósui vos ut eátis, & fructum afferátis; & fructus vester máneat. *Joan.* 15. 16. ℣. Ego levávi manum meam ut vos, montes Isräel, germinétis, & fructum afferátis pópulo meo. *Ezech.* 36. 7. 8. * Et pósui vos.

Post. 3. *Lect.* ℟. Pater, sicut tu me misísti in mundum, & ego misi eos in mundum: * Et † Pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. *Joan.* 17. 18. 19. ℣. Sint ergo sancti, quia ego sanctus sum, Dóminus qui sanctífico eos. *Levit.* 21. 8. * Et pro. Glória. † Pro eis.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcúnque domum intravéritis, dícite: Pax huic dómui; & si ibi fúerit filius pacis, requiéscet super illum pax vestra; sin autem, ad vos revertétur. *Luc.* 10. 5. 6.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10. 16.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. *Matt.* 10. 27.

℣. Custodíte præcépta mea, & fácite ea: ℟. Ego Dóminus qui sanctífico vos. *Levit.* 20. 8.

Pater noster.

Benedictiones ut post Psalterium.

Tres Lectiones ut in Proprio Sanctorum.

Post 4. *Lect.* ℟. Mementóte sermónis mei, quem ego dixi vobis: * Non est servus major Dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequéntur. *Joan.* 15. 20. ℣. Locúti sunt advérsùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me. *Ps.* 108. 3. * Non est servus.

Post 5. *Lect.* ℟. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis: * Salus autem mea in sempitérnum erit; Ego, ego ipse consolábor vos. *Isai.* 51. 7. 8. 12. ℣. Tradémini à paréntibus, & amícis, & morte afficient ex vobis; & éritis ódio ómnibus propter nomen meum. *Luc.* 21. 16. 17. * Salus autem.

Post 6. *Lect.* ℟. Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini; * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. *Matt.* 10. 19. 20. ℣. Spíritus meus in médio vestrûm, nolíte timére. *Agg.* 2. 6. * Non. Glória. * Non.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ite, ecce ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum: Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. *Matt.* 10. 16.

Ant. 7. a. Quicúnque volúerit inter vos major fieri, sit vester minister; sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matt.* 20. 26. 28.

Ant. 3. a. Cùm fecéritis ómnia quæ præcépta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17. 10.

℣. Non nobis Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam. ℟. Super misericórdia tua, & veritáte tua. *Ps.* 113. 9. 10.

Pater noster.

Benedictiones ut post Psalterium.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Post 7. Lect. ℟. Jam non dicam vos servos; vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcúnque audívi à Patre meo nota feci vobis. *Joan.* 15. 15. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur, útique cognoscétis ea. *Isai.* 43. 18. 19. * Quia.

Post 8. Lect. ℟. Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis; * Et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. *Luc.* 22. 28. 29. ℣. Dispósui testaméntum eléctis meis. *Ps.* 88. 4. * Et ego.

Post 9. Lect. ℟. Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére; † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. *Luc.* 10. 19. 20. ℣. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ. *Sophon.* 3. 20. * Verúmtamen. Glória. † Gaudéte.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95. 3.

Psalmi de Feria.

Antiphona 8. *toni.* G.

JEsus locútus est úndecim discípulis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra; eúntes ergo docéte omnes gentes. *Matt.* 28. 18. 19.

Ant. 6. C. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptizántes eos, docéntes serváre ómnia quæcúnque mandávi vobis. *Marc.* 16. 15. *Matt.* 28. 19. 20.

Ant. 8. G. Quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis; & quorum retinuéritis, reténta sunt. *Joan.* 20. 23.

Ant. 5. a. Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs-sancti in vos, & éritis mihi testes usque ad últimum terræ. *Act.* 1. 8.

Ant. 1. â. Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sæculi. *Matt.* 28. 20.

tulum. *Ephes.*4.11.12.
:ristus dedit quosdam
uidem Apóstolos, quos-
utem prophétas, álios
:vangelistas, álios autem
es, & doctóres, ad con-
atiónem sanctórum, in
niniftérii, in ædificatió-
:órporis Christi.
mus. *Santol. Vict.*
JEM misit in terras Deus,
Jt morte nos servet suâ,
is hic fidos sui
éligit vicários.
:CISUS Agnus à lupis,
nisit agnos ad lupos;
s ferínos éxuunt,
repéntè de lupis.
IÆ victimárum cædibus
s madébat ímpiis,
is eam sudóribus,
o piástis sánguine.
)c rore facta pínguior,
illa fructus prótulit!
, quanta surréxit seges!
a nos seges sumus.
AM si bonus respéxeris,
das rigátis créscere;
énta nos cœléstibus
a condes hórreis.
II sit & trino Deo
ma laus, summum decus,
octe qui nos ad suæ
n vocávit glóriæ. Amen.
Judicábunt justi natió-
℟. Et dominabúntur pó-
Sap. 3. 8.
Benedíctus, *Ant.* 1. D.*
qui secúti estis me, in
eratióne cùm séderit Fí-
óminis in sede majestá-
e, *sedébitis & vos super*
sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. *Matt.* 19. 28.

Oratio in Proprio Sanctorum.

AD HORAS, *Psalmi de Feria.*

AD PRIMAM, *Ant.* Jesus locútus est.

Capitulum, Regi seculórum.

CANON, ut habetur post Lectiones Scripturæ occurrentis: & sic in omni alio Communi. Cetera ut in Psalterio.

AD TERTIAM, *Ant.* Prædicáte.

Capitulum. *Rom.* 1. 5.

PEr Jesum Christum accépimus grátiam & Apostolátum, ad obediéndum fidei in ómnibus géntibus pro nómine ejus.

℟. *breve*, Nos prædicámus *Christum crucifixum: ℟. Nos prædicámus. ℣. Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam. * Christum. Glória. ℟. Nos prædicámus. 1. *Cor.* 1. 23. 24.

[*In Duplicibus-majoribus & suprà, ac per Octavas quascunque*, ℟℟. *brevibus adduntur duo* Allelúia : *& sic in omni alio Communi.*]

℣. Quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis, ℟. Ut & vos societátem habeátis nobíscum. 1. *Joan.* 1. 3.

Oratio ut in Proprio ad Laud.

AD SEXTAM, *Ant.* Quorum remiséritis.

Capitulum. 2. *Cor.* 5. 19. 20.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis: pro Christo ergo legatióne fúngi-

mur, tànquam Deó exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℟. breve, Deus nos reconciliávit sibi * Per Christum: ℟. Deus nos. ℣. Et dedit nobis ministérium reconciliatiónis. * Per Christum. Glória. ℟. Deus nos. 2. Cor. 5. 18.

℣. Subjécit Dóminus pópulos nobis, ℟. Et gentes sub pédibus nostris. Ps. 46. 4.

AD NONAM, Ant. Ecce ego.

Capitulum. Ephes. 2. 20. 21.

FRatres ... estis ... superædificáti super fundaméntum Apostolórum, & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu; in quo omnis ædificátio constrúcta crescit in templum sanctum in Dómino.

℟. breve, Vocávit vos Deus * Per Evangélium nostrum. ℟. Vocávit. ℣. State, & tenéte traditiónes quas didicístis.* Per Evangélium. Glória. ℟. Vocávit. 2. Thess. 2. 13. 14.

℣. Sicut accepístis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte, ℟. Radicáti, & superædificáti in ipso, & confirmáti in fide. Coloss. 2. 6. 7.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 8. toni. c.

INjecérunt in Apóstolos manus, & posuérunt eos in custódiam. Act. 4. 3.

Ant. 2. D. Cæsis denuntiavérunt ne omnino loqueréntur in nómine Jesu. Act. 5. 40.

Ant. 7. d. Ibant à conspéctu concílii digni hábiti sunt p[...] Jesu contuméliam [...] 5. 41.

Ant. 8. c. Loqueb[...] bum Dei cum fidúc[...] túte magnâ reddéb[...] mónium resurrecti[...] Christi. Act. 4. 31.

Ant. 3. a. Tradid[...] mas suas pro nómi[...] nostri Jesu Christi. [...]

Capitulum. Heb[...]

CUm inítium acc[...] lus enarrári p[...] num ab eis qui aud[...] nos confirmáta est, [...] te Deo signis & p[...] váriis virtútibus, & [...] sancti distributiónib[...] dùm suam voluntát[...]

In Duplicibus - m[...]

℟. Non sunt loquél[...] sermónes, quorum [...] diántur voces eór[...] omnem terram exi[...] eórum, & † In fines [...] ræ verba eórum. Ps.[...]

℣. Prædicavérunt ub[...] mino cooperánte, [...] nem confirmánte, se[...] signis. Marc. 16. 20. [...] nem. Glória. † In fin[...]

Hymnus, Cœlést[...] primis Vesperis.

℣. Nimis honori[...] amíci tui Deus, [...] confortátus est princi[...] rum. Ps. 138. 17.

Ad Magníficat, A[...] In fundaméntis d[...]

(civitátis sanctæ Jerúsalem) nómina duódecim Apostolórum Agni, & cláritas Dei illuminávit eam, & lucérna ejus est Agnus: & ambulábunt gentes in lúmine ejus. *Apoc.* 21. 14. 23. 24.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* f.

SI quis venit ad me, & non odit ánimam suam, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14. 26.

Ant. 2. D. Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam suam propter me, & Evangélium, salvam fáciet eam. *Marc.* 8. 35.

Ant. 5. a. Qui vícerit, vestiétur vestiméntis albis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ. *Apoc.* 3. 5.

Ant. 4. E. Usque in tempus sustinébit pátiens, & póstea rédditio jucunditátis. *Eccli.* 1. 29.

Ant. 8. G. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injústè. 1. *Petr.* 2. 19.

Capitulum. 1. *Petr.* 4. 15. 16.

NEmo vestrûm patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetítor: si autem ut Christiánus, non erubéscat; gloríficet autem Deum in isto nómine.

In Duplicibus & majoribus.

℞. Beátus vir qui suffert tentatiónem, quóniam * Cùm probátus fúerit, † Accípiet corónam vitæ quam repromísit Deus diligéntibus se. *Jac.* 1. 12. ℣. Si in probatióne fúerit, coronábitur; si in tribulatióne fúerit, liberábitur. *Tob.* 3. 21.* Cùm probátus. Glória. † Accípiet.

Hymnus. *Santol. Vict.*

EX quo salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor,
Homo redémptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

NON jam crucis Christi pudet;
Quin surgit ingens glória,
Deum fatéri mórtuum;
Pro mórtuo mori Deo.

HOC iste plenus Spíritu
Ridet minas, ridet neces,
Tuâque fretus dexterâ,
Tibi, Redémptor, mílitat.

PARATA spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat, ut speret mori;
Et morte mortem víncere.

UNUS tot armátas manus
Stupénte lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.

DA, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcúnque durum, nómine.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, ℟. Quod est in paradíso Dei mei. *Apoc*. 2. 7.

Ad Magníficat, *Ant*. 5. F. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo; sicut & ego vici, & sedi cum Patre meo in throno ejus. *Apoc*. 3. 21.

Oratio infrà ad Laudes Matutinas, nisi sit propria.

Si eodem die occurrat commemoratio alterius Martyris, fiet per Antiphonam ad Benedíctus, *&* ℣. *ex Laudibus: quod servatur in omni alio Communi.*

[*In Annualibus & Solemnibus ad Completorium, Ant*. 7. d. Qui vícerit, non lædétur à morte secúnda. *Apoc*. 2. 11.

Ad Nunc dimíttis, *Ant*. 1. a. Qui vícerit, ero illi Deus, & ille erit mihi fílius. *Apoc*. 21. 7.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Deum patiéntiæ & solátii,* Veníte, adorémus. *Rom*. 15. 5.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre,
Quam Christo déderas fidem.

PŒNIS victa quibus deficeret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.

TE pro lege sua magnán
mori,
Te Christus púgilem
ab æthere;
Ne succúmbere possis
Tecum prælia sústinet.

ET nos delícias, var
ótia,
Gens infída Deo, qua
ánxii:
Quid torpémus? iné
Sanguis Mártyris éxcit

SEMPER máxima laus
nito Patri;
Semper laus génito
Fílio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spí
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTUR

Ant. 1. a. Fili, sta in & timóre, & præpara á tuam ad tentatiónem. 2. 1.

Ant. 2. D. Conjúnger & sústine; quóniam i probátur aurum, hómir rò receptíbiles in cami miliatiónis. *Eccli*. 2. 3

Ant. 3. E. Qui con Dómino, & erit Dóm dúcia ejus, non timébi vénerit æstus. *Jer*. 17.

℣. In tentatióne Deu consevábit, ℟. Et libe malis. *Eccli*. 33. 1.

Lectiones de Script. occu

Post 1. *Lect*. ℟. Fili, quod tibi applícitum accipe; &* In dolóre & in humilitáte tua

tiam habe. *Eccli.* 2. 4. ℣. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. *Marc.* 13.13.* In dolóre.

Post 2. *Lect.* ℟. Non dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtútis; * Noli ítaque erubéscere testimónium Dómini. 2. *Tim.* 1. 7. 8. ℣. Noli timére, quóniam tecum est Dóminus Deus tuus. *Josue* 1. 9. * Noli ítaque.

Post 3. *Lect.* ℟. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu, * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur nisi legítimè certáverit. 2. *Tim.* 2. 3. 5. ℣. Esto vir fortis, & præliáre bella Dómini. 1. *Reg.* 18. 17. * Nam. Glória. † Non coronátur.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Certa bonum certámen fídei, apprehénde vitam ætérnam, in qua vocátus es. 1. *Tim.* 6. 12.

Ant. 8. G. Confortáre, & esto robústus: Dóminus ipse erit tecum; non dimíttet, nec derelínquet te. *Deut.* 31. 7. 8.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34. 16.

℣. Confirmátum est cor ejus, non commovébitur ℟. Donec despíciat inimícos suos. *Ps.* 111. 8.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Post 4. *Lect.* ℟. Ne páveas irruéntes tibi poténtias impiórum; * Dóminus enim erit in látere tuo, & custódiet pedem tuum ne capiáris. *Prov.* 3. 25. 26. ℣. Scio tribulatiónem tuam, nihil horum tímeas quæ passúrus es. *Apoc.* 2. 9. 10. * Dóminus.

Post 5. *Lect.* ℟. Pro justítia agonizáre, & * Usque ad mortem certa pro justítia; & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. *Eccli.* 4. 33. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. *Apoc.* 2. 10. * Usque ad.

Post 6. *Lect.* ℟. Scient quia ego diléxi te: * Quóniam servásti verbum patiéntiæ meæ, & † Ego servábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.* 3. 9. 10. ℣. Ego sum Dóminus Deus tuus, in umbra manûs meæ protéxi te. *Isai.* 51. 15. 16. * Quóniam. Glória. † Ego.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Víncula, & tribulatiónes me manent; sed nihil horum véreor. *Act.* 20. 23. 24.

Ant. 8. G. Non fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me; dúmmodo consúmmem cursum meum. *Act.* 20. 24.

Ant. 4. E. Omnia detriméntum feci, ut Christum lucrifáciam, ad cognoscéndum illum, & societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus. *Philipp.* 3. 8. 10.

℣. Non mihi contíngat párcere ánimæ meæ, ℟. In omni témpore tribulatiónis. 1. *Mach.* 13. 5.

Evangelium & Homilia in *Proprio Sanctorum.*

Post 7. Lect. ℟. Ego non solùm alligári, sed * Et mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu. *Act.* 21. 13. ℣. Ego ánimam & corpus meum trado pro pátriis légibus. 2. *Mach.* 7. 37. * Et mori.

Post 8. Lect. ℟. Secúndùm expectatiónem & spem meam in nullo confúndar, sed * Magnificábitur Christus in córpore meo sive per vitam, sive per mortem. *Philipp.* 1. 20. ℣. Deus Dóminus fortitúdo mea, & super excélsa mea dedúcet me victor. *Habac.* 3. 19. * Magnificábitur.

Post 9. Lect. ℟. Pláceo mihi in contuméliis, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo; * Cùm enim infirmor, tunc potens sum. 2. *Cor.* 12. 10. ℣. Á Deo salutáre meum, nam & ipse Deus meus, & suscéptor meus; non movébor. *Ps.* 61. 2. 3. * Cùm. Glória. * Cùm.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Ego cantábo fortitúdinem tuam, ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58. 17.

Psalmi de Feria.

Antiphona 4. toni. E.

CUm à morte possem libéràri, duros córporis sustíneo dolóres; secúndùm ánimam verò libénter hæc pátior, 2. *Mach.* 6. 30.

Ant. 7. *d.* Nunc gaúdeo in passiónibus, & adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi, in carne mea. *Coloss.* 1. 24.

Ant. 8. G. Replétus sum consolatióne, superabúndo gaúdio in omni tribulatióne. 2. *Cor.* 7. 4.

Ant. 1. *D.* Exémplum forte relínquam, si prompto ánimo, ac fórtiter pro sanctíssimis légibus honéstâ morte persúngar. 2. *Mach.* 6. 28.

Ant. 7. a. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: repósita est mihi coróna justítiæ. 2. *Tim.* 4. 7. 8.

Capitulum. *Job.* 23. 10. 11.

PRobávit me Deus quasi aurum, quod per ignem transit; vestígia ejus secútus est pes meus, viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea.

Hymnus. *Santol. Vict.*

JAM non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros:
Nunc pro cárcere cæco,
Fulgéntes hábitas domos.

NON jam vincla manus, non cohíbent pedes,
Tu liber súperùm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

NEC te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & induit.

SIC tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet:
Confundísque tyránnum,
Dum quos déprimit, élevas.
SEMPER máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Fílio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Glorificátus sum in óculis Dómini, ℟. Et Deus meus factus est fortitúdo mea. *Isai.* 49. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G.* Dóminus mihi ástitit, & confortávit me; & liberátus sum de ore leónis. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo; & salvum fáciet in regnum suum cœléste. 2. *Tim.* 4. 17. 18.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Mártyris tui N. natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui beátum N. Mártyrem tuum virtúte constántiæ in passióne roborásti; ex ejus imitatióne tribue pro amóre tuo próspera mundi despícere, & nulla ejus advérsa formidáre; Per Dóminum.

Si sit Pontifex, Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium sanctórum tuórum es virtúte mirábilis, da nobis beáti N. festivitátem cóngruis honóribus & sédulâ imitatióne celebráre, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exémplo; Per eúndem Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum N. in Sacerdótem elégit, doctrína ad prædicándum erúdiit, poténtia ad perseverándum confirmávit; da nobis ex ejus imitatióne pópulum Christiánum & instrúere vivéndi exémplo, & cùm opus fúerit, confirmáre patiéndo; Per Dóminum.

Si facienda sit Commemoratio alterius Martyris, fiet per Antiphonam ad Magníficat *&* ℣. *ex primis Vesperis: quod servatur in omni alio Communi.*

AD HORAS, *Psalmi de Feria.*

AD PRIMAM, *Ant.* Cùm à morte.

AD TERTIAM, *Ant.* Nunc gaúdeo.

Capitulum. *Rom.* 8. 18.

FRatres, exístimo quòd non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. *breve*, In Deo salutáre meum, * Et glória mea; ℟. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est. * Et glória mea. Glória. ℟. In Deo. *Ps.* 61. 8.

℣. Deus meus adjútor meus,

& ſperábo in eum. ℟. Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, & ſuſcéptor meus. *Pſ.* 17. 3.

Ad Sextam, *Ant.* Replétus ſum.

Capitulum. 2. *Tim.* 1. 12.

PAtior, ſed non confúndor; ſcio enim cui crédidi, & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *breve*, Si consíſtant advérsùm me caſtra, * Non timébit cor meum. ℟. Si consíſtant. ℣. Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego ſperábo. * Non timébit. Glória. ℟. Si consíſtant. *Pſ.* 26. 3. 4.

℣. Dóminus illuminátio mea, & ſalus mea; quem timébo? ℟. Dóminus protéctor vitæ meæ; à quo trepidábo? *Pſ.* 26. 1. 2.

Ad Nonam, *Ant.* Bonum certámen.

Capitulum. *Tob.* 3. 22. 23.

POſt tempeſtátem, tranquíllum facis, Dómine; & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infúndis. Sit nomen tuum, Deus Iſraël, benedictum in ſécula.

℟. *breve*, Factus es, Dómine, * Suſcéptor meus, ℟. Factus es. ℣. Et refúgium meum, in die tribulatiónis. * Suſcéptor meus. Glória. ℟. Factus es. *Pſ.* 58. 17.

℣. Tu Dómine adjuvíſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85. 17.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona 6. toni. F.

PRopter opus Chriſti uſque ad mortem accéſſit, tradens ánimam ſuam. *Philipp.* 2. 30.

Ant. 1. f. Patiénter ſuſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6. 20

Ant. 5. a. Magìs éligens affligi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditátem, invisíbilem tanquam videns ſuſtínuit. *Heb.* 11. 25. 27.

Ant. 4. E. Gloriosíſſimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præíbat ad ſupplícium. 2. *Mach.* 6. 19.

Ant. 1. â. Hoc modo vità decéſſit, univérſæ genti memóriam mortis ſuæ ad exémplum virtútis & fortitúdinis derelínquens. 2. *Mach.* 6. 31.

Capitulum, 2. *Cor.* 4. 17.

FRatres id, quod in præſénti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ, ſuprà modum in ſublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis.

In Duplicibus - majoribus, ℟. In fraude circunveniéntium illum áffuit illi, & * Certámen forte dedit illi ut vinceret, & ſciret † Quóniam ómnium poténtior eſt ſapiéntia. Sap. 10. 11. 12. ℣. Erat Deus cum eo; & erípuit eum ex

omnibus tribulatiónibus ejus. *Act.* 7. 9. 10. * Certámen. Glória. † Quóniam.

Hymnus, Jam non te lácerant, *ut in Laudibus.*

℣. Custodívit illum ab inimícis, ℟. Et à seductóribus tutávit illum. *Sap.* 10. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. d. Justum à peccatóribus liberávit; & non derelíquit illum, donec afférret illi poténtiam advérsùs eos qui eum deprimébant, & dedit illi claritátem ætérnam. *Sap.* 10. 13. 14.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

In primis Vesperis.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* D.

VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. *Joan.* 16. 2.

Ant. 1. f. Injícient vobis manus suas, & persequéntur trahéntes ad reges & præsides, propter nomen meum. *Luc.* 21. 12.

Ant. 3. a. Confortámini, & non dissolvántur manus vestræ; erit enim merces óperi vestro. 2. *Par.* 15. 7.

Ant. 4. E. Patiéntia vobis necessária est, ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem. *Hebr.* 10 36.

Ant. 1. D. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. *Luc.* 21. 19.

Capitulum. 1. *Petr.* 4. 14.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

In Duplicibus-majoribus, ℟. In nullo terreámini ab adversáriis; * Quia † Vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. *Philipp.* 1. 29. 29. ℣. Qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; atténdite ad petram unde excísi estis. *Isai.* 51. 1. * Quia. Glória. † Vobis.

Hymnus. *Santol. Vict.*

FOrtes cadéndo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœléstis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.

IMplere vos omnes decet
Passo Deo quod défuit;
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.

QUem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effúndit furor,
Amor sacérdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat,

ET ille, mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.

SIc, Christe, robur Mártyrum,
Certáre das, & víncere;
Tuósque múnerans, tua
Æquus corónas múnera.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30. 25.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. 1. *Petr.* 4. 13.

Oratio infrà ad Laudes Matutinas, nisi sit propria.

[*In Annualibus & Solemnibus ad Completorium, Ant.* 3. E. Omnes, qui piè volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. 2. *Tim.* 3. 12.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 8. c. Fidélis sermo: si commórtui sumus, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus. 2. *Tim.* 2. 11.]

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Legítimè certántes coronántem Dóminum, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2. 5.

Psalmus, Veníte. 2.

Hymnus.

QUAM vincla sunt hæc fórtia,
Quæ Mártyres Deo ligant!
Non vita, mille non neces
A caritáte séparant.

VIX corpus unum súfficit,
Non est satis semel mori;
Quot scissa membra, tot litant
Deo placéntes víctimas.

SÆVIT tyránnus, állicit:
Temnunt minas, temnunt preces;
Deum minántem dum timent,
Dum munerántem díligunt.

ACTI procéllis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehúntur, & Christo duce
Portus beátos óccupant.

FAC, Christe, semper mens tibi,
Inter cruces adhæreat;
Fac dura, quæ corpus premunt,
Ad te magis nos érigant.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Ecce natiónes convenérunt advérsùm nos ut nos dispérdant: quómodo potérimus subsístere? nisi tu Deus ádjuves nos. 1. *Mach.* 3. 52. 53.

Ant. 2. D. Erue nos in mirabílibus tuis Dómine: & confundántur omnes qui osténdunt servis tuis mala. *Dan.* 3. 43. 44.

Ant. 3. E. In te inimícos nostros ventilábimus cornu, & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis. *Ps.* 43. 6.

℣. Da nobis auxílium de tribulatióne; ℟. Quia vana salus hóminis. *Ps.* 59. 13.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post 1. Lect. ℟. Non solùm

propter Christum : maledícimur, & benedícimus; * Persecutiónem pátimur, & sustinémus; blasphemámur, & obsecrámus. 1. *Cor*. 4. 10. 12. 13. ℣. Propter te mortificámur totâ die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis. *Ps*. 43. 22. * Persecutiónem.

Post 2. *Lect*. ℟. Quis nos separábit à caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an persecútio? * Neque mors, neque vita póterit nos separáre à caritáte Dei. *Rom*. 8. 35. 38. 39. ℣. Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te. *Ps*. 43. 18. * Neque mors.

Post 3. *Lect*. ℟. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicùm passos ipse perficiet. † Ipsi glória, & impérium in sécula seculórum. 1. *Petr*. 5. 10. 11. ℣. Absit à nobis hoc scelus ut recedámus à Dómino, & ejus vestígia relinquámus. *Josue* 22. 29. * Módicùm. Glória. † Ipsi.

In II. Nocturno.

Ant. 1. *D*. In mortem trádimur propter Jesum, ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor*. 4. 11.

Ant. 5. a. Paráti sumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mach*. 7. 2.

Ant. 6. F. Propítius sit nobis Deus : non est *nobis útile relinquere legem, & justítias* Dei, ut eámus álterâ viâ. 1. *Mach*. 2. 21. 22.

℣. In Deo faciémus virtútem, ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos. *Ps*. 59. 14.

Lectiones in Proprio Sanctorum.

Post 4. *Lect*. ℟. Absit à nobis ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis. * Dómino Deo nostro serviémus, & obediéntes érimus præcéptis ejus. *Josue* 24. 16 24. ℣. Etsi sunt qui dicántur dii, nobis tamen unus Deus. 1. *Cor*. 8. 5. * Dómino Deo nostro.

Post 5. *Lect*. ℟. Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis : * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterum ab ipso suscitándos. 2. *Mach*. 7. 6. 14. ℣. Sicut abúndant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abúndat consolátio nostra. 2. *Cor*. 1. 5. * Pótius est.

Post 6. *Lect*. ℟. Probásti nos Deus; igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum. * Transívimus per ignem & aquam, & † Eduxísti nos in refrigérium. *Ps*. 65. 10. 12. ℣. Per multas tribulatiónes opórtet nos intráre in regnum Dei. *Act*. 14. 21. * Transívimus. Glória. † Eduxísti.

In III. Nocturno.

Ant. 7. *d*. Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum, ut trucídent rectos corde. *Ps*. 36. 14.

Ant. 8. G. Disténti sunt non suscipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. *Hebr.* 11. 35.

Ant. 1. a. Confírmat justos Dóminus: non confundéntur in témpore malo. *Ps.* 36. 17. 19.

℣. Salus justórum à Dómino, ℟. Et protéctor eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36. 39.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Post 7. *Lect.* ℟. Antíquus diérum judícium dedit sanctis Excélsi; * Et regnum obtinuérunt sancti. *Dan.* 7. 22. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes. *Heb.* 11. 33. * Et regnum.

Post 8. *Lect.* ℟. Ludíbria & vérbera expérti, ínsuper & víncula, & cárceres; * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. *Hebr.* 11. 36. 37. ℣. Tradidérunt córpora sua ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excépto Deo suo. *Dan.* 3. 95. * Lapidáti sunt.

Post 9. *Lect.* ℟. Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui; * Et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem: proptérea † Lætámini cœli, & qui habitátis in eis. *Apoc.* 12. 11. 12. ℣. Per multas tribulatiónes transiérunt fidéles. *Judith* 8. 23. * Et non dilexérunt. Glória. † Lætámini.

Te Deum.

AD LAU[...]
MATUTIN[...]

℣. *Sacerdotalis*, [...]
te, Dómine, pópul[...]
℟. Cívitas géntium [...]
rum timébit te. *Isai.* [...]

Psalmi de Fe[...]

Antiphona 1. *to*[...]

DAtum est bésti[...]
fácere cum sa[...]
víncere eos. *Apoc.* 1[...]

Ant. 8. G. Elegér[...]
mori; & noluérunt [...]
legem Dei sanctam, [...]
dáti sunt. 1 *Mach.* 1[...]

Ant. 1 f. Etsi cor[...]
nibus torménta passi [...]
illórum immortalit[...]
est. *Sap* 3. 4.

Ant. 7. c. In pauc[...]
in multis bene disp[...]
quóniam Deus tent[...]
& invénit illos di[...]
Sap. 3. 5.

Ant. 7. *d.* Tanqua[...]
in fornáce probávi[...]
quasi holocaústi hóst[...]
pit illos. *Sap.* 3. 6.

Capitulum. *Jac.* 1[...]

OMne gaúdium [...]
te, fratres me[...]
tentatiónes várias in[...]
sciéntes quòd prob[...]
vestræ patiéntiam [...]
patiéntia autem op[...]
ctum habet.

Hymnus. *San*[...]

QUAM, Christe [...]
viam [...]
Primus, profúso sa[...]
Per hanc tui te fórtit[...]
Ducem sequúntur [...]

manus, fossus pedes,
l astra tránsvolas;
ra trunci Mártyres,
riúmpho se tuo.
ES in ostro spléndidi
búnal ámbiunt:
monstránt vúlnera,
t ora súpplicant.
RE si nos téspuis,
ninum moles gravat;
s qui sánguinem
ro te, Mártyres.
si tyránnus déficit,
iéndo mólliùs
rolúptas péctora,
nnis sævior.
NE tu Verbi Pater;
ili, par Patri;
rique, Spíritus,
s, sit glória. Amen.
ltæ tribulatiónes ju-
℟. Et de ómnibus his
eos Dóminus. *Ps.*

iedíctus, *Ant.* 1. D.*
persecutiónem pa-
opter justítiam; quó-
rum est regnum cœ-
att. 5. 10.

Oratio.

, qui in córdibus már-
m tuórum N. & N.
antæ dilectiónis ac-
ut mundi nec blandí-
erróribus vincerén-
bis eúndem tuæ ca-
ctum, ut te unum
cupiéntes, te unum
metuéntes, ómnia
róspera & advérsa
despiciámus; Per
n.
stiva.

Alia Oratio.

MArtyrum tuórum N. & N. (& sociórum) solémnia recenséntes, súpplices te Dómine deprecámur, ut in tua caritáte radicáti & fundáti, passiónes hujus témporis, amóre illíus glóriæ, quæ revelánda est in nobis, invícto ac libénti ánimo sustinére valeámus; Per Dóminum.

AD HORAS, *Psalmi de Feria.*

AD PRIMAM, *Ant.* Datum est.

AD TERTIAM, *Ant.* Elegérunt.

Capitulum. *Sap.* 3. 2.

VIsi sunt óculis insipiéntium mori; & æstimáta est afflíctio éxitus illórum: & quod à nobis est iter, extermínium; illi autem sunt in pace.

℟. *breve*, Justórum ánimæ * In manu Dei sunt; ℟. Justórum. ℣. Et non tanget illos torméntum mortis.* In manu. Glória. ℟. Justórum. *Sap.* 3. 1.

℣. Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96. 10.

AD SEXTAM, *Ant.* Etsi coram.

Capitulum. *Apoc.* 21. 4.

ABstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

℟. *breve*, Oblivióni tráditæ sunt * Angústiæ prióres.

℟. Oblivióni. ℣. Abſcónditæ ſunt ab óculis. * Angúſtiæ. Glória. ℟. Oblivióni. *Iſai.* 65. 16.

℣. Salvávit eos Dóminus de manu odiéntium, ℟. Et redémit eos de manu inimíci. *Pſ.* 105. 10.

AD NONAM, *Ant.* Tanquam aurum.

Capitulum. *Iſai.* 9. 3.

LÆtabúntur coram te Dómine, ſicut qui lætántur in meſſe, ſicut exúltant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia.

℟. *breve,* In te ſperavérunt, * Et liberáſti eos. ℟. In te. ℣. Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt. * Et liberáſti. Glória. ℟. In te. *Pſ.* 21. 5. 6.

℣. In témpore tribulatiónis ſuæ clamavérunt ad te, ℟. Et tu de cœlo audíſti. 2. *Eſdr.* 9. 27.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona 2. *toni.* D.

VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod habébant. *Apoc.* 6. 9.

Ant. 1. a. Vidi ſtantes ante thronum in conſpéctu Agni, & palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7. 9.

Ant. 5. a. Qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos: non eſúrient, neque sítient ámpliùs, nec cadet ſuper illos ullus æſtus. *Apoc.* 7. 15. 16.

Ant. 1. D. Módico nunc dolóre ſuſtentáto, ſub teſtaménto ætérnæ vitæ effécti ſunt. 2. *Mach.* 7. 36.

Ant. 7. c. Ecce quómodo computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt. *Sap.* 5. 5.

Capitulum. *Sap.* 10. 17. 18.

REddidit juſtis ſapiéntia mercédem labórum ſuórum, & dedúxit illos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce ſtellárum per noctem: tránſtulit illos per mare rubrum, & tranſvéxit illos per aquam nímiam.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Hi ſunt qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt ſtolas ſuas, & dealbavérunt eas in ſánguine Agni: ídeo ſunt ante thronum Dei, * Et † Sérviunt ei die ac nocte in templo ejus. *Apoc.* 7. 14. 15. ℣. In perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eórum. *Sap.* 5. 16. * Et ſérviunt. Glória. † Sérviunt.

Hymnus, Quam, Chriſte, *ut in Laudibus.*

℣. Lætítia ſempitérna ſuper cápita eórum, ℟. Gaúdium & lætítiam tenébunt. *Iſai.* 51. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleántur conſérvi eórum, & fratres eórum, qui interficiéndi ſunt ſicut & illi. *Apoc.* 6. 11.

COMMUNE
CONFESSORIS CHRISTI,

[Qui scilicet coram tyrannis assus, in pace tamen obiit.]

Omnia de Communi secundum dignitatem Sancti, exceptis quæ notantur infrà.

IN PRIMIS VESPERIS.

Hymnus.

ECQUIS magnánimus se pugil éxhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides,
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina Véritas.

REGES ante feros impávidus volat,
Testatúrque fidem, nil métuit mori;
Os virésque, sui pollíciti memor,
Præsens suppéditat Deus.

FRUSTRA barbáries explícuit cruces:
Nil torménta movent; ore seréntior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia,
Pœnas inter ovat suas.

PERPESSIS tua jam sat cruciátibus
Commendáta fides, súscipit hóstiam,
Seu mactáta foret, Christus; & ímpias
Tortórum cóhibet manus.

OSTENTAS lácero córpore vúlnera,
Tanquam pulcra tuæ stémmata glóriæ;
Aptatúrque sacro, digna labóribus
Merces, laúrea vértici.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Sit par sancte tibi laus quoque Spíritus,
Fac mentes répleat lúmine véritas;
Urat péctora cáritas. Amen.

℣. Dóminus mihi adjútor;
℟. Et ego despíciam inimícos meos. *Ps.* 117. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f. Qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis est. *Matt.* 10. 32.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15. 5.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

CONFECTOR ictus si tibi défuit,
Nil inde laudi detráhitur tuæ:
Mortem volúntas antevertit;
Martyrium facit hæc volúntas.

O ter beátos! dura quibus pati
Pro Christiáno nómine cóntigit;
Sunt nempe truncis ista membris
Eméritæ monuménta palmæ;

SUNT & futúri pignora prǽmii:

Diláta merces mox redit aúctior;
Sic, Christe, vis nos ire cœlo:
Matéries datur hæc triúmphis.
Fac simus & nos nómine pro tuo
Semper paráti fúndere sánguinem:
Quam corde toto Veritátem
Crédimus, hanc fateámur ore.
Sit laus Parénti, sit quoque Fílio,
Tibíque sit par glória, Spíritus;
Trinúmque dum vox confitétur,
Vera fides venerétur unum.
Amen.

AD LAUDES MATUTINAS.

Hymnus, Ecquis magnánimus, *ut in primis Vesperis.*

℣. Præcinxísti me virtúte ad bellum, ℟. Et supplantásti insurgéntes in me subtus me. *Ps.* 17. 40.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. *d.* Confitébor nómini tuo Dómine; quóniam protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. *Eccli.* 51. 2. 3.

Oratio.

Deus, pro cujus nómine beátus N. conféssor tuus (& póntifex) passiónes invíctâ fide sustinuit; da nos ejus exémplo magis elígere afflígi in hoc século, quàm temporális peccáti habére jucunditátem; Per.

AD VESPERAS.

Hymnus, Conféctor ictus, *ut in Officio Nocturno.*

℣. Paulò minùs consummavérunt me in terra; ℟. Ego autem non dereliqui mandáta tua. *Ps.* 118. 87.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Exultábo, & lætábor in misericórdia tua Dómine; quóniam respexísti humilitátem meam, salvásti de necessitátibus ánimam meam; nec conclusísti me in mánibus inimíci. *Ps.* 30. 8. 9.

COMMUNE
UNIUS S. PONTIFICIS.
In primis Vesperis.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* a.

Dicit Dóminus: Suscitábo super oves meas pastórem unum; ipse pascet eas, & erit eis in pastórem. *Ezech.* 34. 23.

Ant. 6. C. Dixit Jesus: Ego veni; Ego sum Pastor bonus: oves meæ vocem meam áudient; & fiet unum ovíle & unus Pastor. *Joan.* 10. 10. 11. 16.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis: Ego sum óstium óvium; per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. *Joan.* 10. 7. 9.

Ant. 8. G. Qui non intrat per óstium, ille fur est & latro: qui autem intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit. *Joan.* 10. 1. 2. 3.

Ant. 5. a. Quemcúnque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16. 7.

Capitulum. Hebr. 5. 4. 5. 6.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo tanquam Aáron: sic & Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fieret; sed qui locútus est ad eum, Fílius meus es tu, ego hódie génui te: quemádmodum & in álio loco dicit: Tu es Sacérdos in ætérnum, secúndùm órdinem Melchísedech.

In Duplic. majoribus, ℟. Suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum fáciet; * Et † Ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2. 35. ℣. Invéni virum secúndùm cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. *Act.* 13. 22. * Et. Glória. † Ambulábit.

Hymnus. Guill. Episc. Santon.

CHRISTE Pastórum caput atque Princeps,
Præsulis festam veneráta lucem
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequéntat.

ILLE non vano ténuit treméndam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum jussus Dómino vocánte
Sumpsit honórem.

STRENUUM bello púgilem supérni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuítque sanctam
Páscere gentem.

FIT gregis pastor, pater atque forma:
Omnium curas levat & labóres,
Lætus impéndit sua, seque; cunctis
Súfficit unus.

PRO reis orat, réficit geméntes,
Erigit lapsos, tenebrásque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

FAC ut illíus précibus juvémur,
Christe, fac Patrem, paritérque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum; ℟. Et præcépit ei Dóminus ut esset dux super pópulum suum. 1. *Reg.* 13. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Respéxit ad eum Dóminus, & ait; Virórum fortíssime, vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël: scito quòd míserim te. *Judic.* 6. 14.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Annualibus & Solemnibus ad Completorium, Ant.* 3. *a.* Ipsum elégit Dóminus Deus, ut stet, & minístret nómini Dómini. Deut. 18. 5.

Ad Nunc dimíttis, Ant. 8. c.

Erit ipsi pactum sacerdótii sempitérnum, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israël. *Num.* 25. 13.]

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Christum Pastórum Príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5. 4.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

CHRISTE, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi segregátos
Ponis & formas pópulis regéndis
Ipse minístros.

HUNC juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis coruscans,
Sumpsit invitus, trepidánte dextrâ,
Pondus honóris.

NOVERAT quantis páteat periclis
Ille, qui summos ápices adéptus,
Omnium curas, sibi raptus uni;
Sústinet omnes.

FECERAT fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus; mora non cúntem
Ulla retárdat.

DUX iter, vitâ præeúnte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis,
Et domum sanctam bene
te Christi
Implet odóre.

LUX erat cæco, có
labánti,
Una spes lapso, míser
men,
Próvidus cunctis pater,
búsque
Omnia factus.

CHRISTE, Pastórum
ipse Pastor,
Qui greges pascis p
cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant
Páscua vitæ. Ame

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTUR

Ant. 7. a. Vide minis
quod accepísti in Dómi
illud ímpleas. *Coloss* 4.

Ant. 1. a. Exémplu
fidélium, in verbo, in c
satióne, in caritáte, in
in castitáte. 1. *Tim.* 4. 1

Ant. 3. a. Solícitè cur
sum exhibére Deo ope
inconfusíbilem, rectè tr
tem verbum veritátis. 2
2. 15.

℣. Lábia sacerdótis
dient sciéntiam, ℟. Et l
requírent ex ore ejus;
Angelus Dómini exerc
est. *Malach.* 2. 7.

Lectiones de Scriptur currente.

Post 1. *Lect.* ℟. Sac
máximus inter fratres
super cujus caput fusun
unctiónis óleum, * Non
taminábitur, ne póllua

ctuárium Dómini. *Levit.* 21. 10. 11. 12. ℣. Opórtet Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem. *Tit.* 1. 7. * Non contaminábitur.

Post 2. *Lect.* ℟. Rectórem te posuérunt? noli extólli: * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe, & sic conside. *Eccli.* 32. 1. 2. ℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, & ómnium miníster. *Marc.* 9. 34. * Esto.

Post 3. *Lect.* ℟. Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocaústum, & †Deprecáre pro te, & pro pópulo. *Levit.* 9. 7. ℣. Debet Póntifex, quemádmodum pro pópulo, ita étiam pro semetípso offérre pro peccátis. *Hebr.* 5. 3. * Offer. Glória. † Deprecáre.

In II. Nocturno.

Ant. 4. E. Speculatórem dedi te dómui Israël; & aúdies de ore meo verbum, & annuntiábis eis ex me. *Ezech* 3. 17.

Ant. 5. a. Si tu annuntiáveris justo, & ille non peccáverit, vivens vivet, quia annuntiásti ei; & tu ánimam tuam liberásti. *Ezech.* 3. 21.

Ant. 7. *d.* Si tu annuntiáveris ímpio, & ille non fúerit convérsus ab impietáte sua, ipse quidem in iniquitáte sua moriétur; tu autem ánimam tuam liberásti. *Ezech.* 3. 19.

℣. Probatórem dedi te in pópulo meo robústum; ℟. Et scies, & probábis viam eórum. *Jer.* 6. 27.

Lectiones in Proprio SS.

Post 4. *Lect.* ℟. Si spopónderis pro amíco tuo, defixísti apud extráneum manum tuam; fac quod dico, & temetípsum líbera: * Discúrre, festína, súscita amicum tuum, ne déderis somnum óculis tuis. *Prov.* 6. 1. 3. 4. ℣. Prædica verbum, insta opportúnè, importúnè; árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia & doctrína. 2. *Tim.* 4. 2. * Discúrre.

Post 5. *Lect.* ℟. Esto vígilans; & confírma cétera quæ moritúra erant. Si non vigiláveris, * Véniam ad te tanquam fur; & néscies quâ horâ véniam. *Apoc.* 3. 2. 3. ℣. Si speculátor víderit gládium veniéntem, & non insonúerit búccinâ; sánguinem pópuli de manu speculatóris requíram. *Ezech.* 33. 6. * Véniam.

Post 6. *Lect.* ℟. Diligénter agnósce vultum pécoris tui, tuósque greges consídera: * Non enim habébis júgiter potestátem, sed † Coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem. *Prov.* 27. 23. 24. ℣. Vígila, in ómnibus labóra, ministérium tuum imple. 2. *Tim.* 4. 5. * Non enim. Glória. † Coróna.

In III. Nocturno.

Ant. 8. G. Vos scitis, quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis públicè & per domos, in Deum pœniténtiam, & fidem in Jesum Christum. *Act.* 20. 18. 20. 21.

Ant. 1. a. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20. 26. 27.

Ant. 4. a. Omnium me servum feci, ut plures lucrifácerem. 1. *Cor.* 9. 19.

℣. Omnibus ómnia factus sum, ℟. Ut omnes fácerem salvos. 1. *Cor.* 9. 22.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Post 7. *Lect.* ℟. Non quæro quæ vestra sunt, sed vos: Libentíssimè impéndam, * Et superimpéndar ipse pro animábus vestris. 2. *Cor.* 12. 14. 15. ℣. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12. 23. Et superimpéndar.

Post 8. *Lect.* ℟. Ego sequéster * Et médius fui inter Dóminum & vos, ut annuntiárem vobis verba ejus. *Deut.* 5. 5. ℣. Ecclésiæ factus sum ego miníster secúndùm dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloss* 1. 25. * Et médius.

Post 9. *Lect.* ℟. Caríssimi, si qua virtus, si qua laus disciplínæ; hæc cogitáte. Quæ & didicístis, & accepístis, & audístis, & vidístis in me, hæc ágite; * Et † Deus pacis erit vobíscum. *Philipp.* 4. 8. 9. ℣. Judícium Patris audíte fílii, & sic fácite ut salvi sitis. *Eccli.* 3. 2. * Et. Glória, † Deus.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, De omni corde suo laudávit Dóminum, ℟. Et diléxit Deum qui fecit illum. *Eccli.* 47. 10.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* a.

FUit máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgéntes hostes, ut consequerétur hereditátem Israël. *Eccli.* 46. 1. 2.

Ant. 3. E. Ipsum elégit Dóminus ab omni vivénte; offérre sacrifícium Deo, incénsum, & bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo suo. *Eccli.* 45. 20.

Ant. 7. b. Invéntus est perféctus, justus, & in témpore iracúndiæ, factus est reconciliátio. *Eccli.* 44. 17.

Ant. 3. a. Lex veritátis fuit in ore ejus, & iníquitas non est invénta in lábiis ejus. *Malach.* 2. 6.

Ant. 8. c. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avértit ab iniquitáte. *Malach.* 2. 6.

Capitulum. Eccli. 50. 22. 23.

MAnus suas éxtulit in omnem congregatiónem filiórum Israël, dare glóriam Deo à lábiis suis, & in nómine ipsíus gloriári.

Hymnus. Guill Episc. Santon.

JEsu Sacerdótum decus,
In hac die quâ gloriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adésto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit Agnos páscere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victúmque præbet: aúdiunt,
Sequúntur, & vivunt oves.

Quam sentit errántem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet invéntam, suo
Portans ovíli réddere.

Arcet freméntes béstias,
Lupi retúndit ímpetus,
Dolósque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequéntem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens,
Secúmque devótum gregem
Pius sacérdos ímmolat.

Supreme Christe Póntifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Státuit ei Dóminus testaméntum ætérnum; ℟. Et dedit illi sacerdótium gentis. *Eccli.* 45. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. In bonitáte & alacritáte ánimæ suæ plácuit Deo pro Israël: ídeo státuit illi testaméntum pacis, príncipem sanctórum & gentis suæ, ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum. *Eccli.* 45. 29. 30.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras quas in beáti N. pontíficis festivitáte deférimus; & ejus, qui tibi dignè méruit famulári, intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis; Per.

Alia Oratio.

Quæsumus Dómine, cleméntiam tuam, ut in hac die quam tránsitu sacro beáti pontíficis N. consecrásti, des nobis illam sequi doctrínam quam ille & verbo dócuit, & ópere complévit; Per.

Pro uno Autissiodorensi Episcopo, Oratio.

Omnípotens Deus, qui beátum N. antístitem pópulo tuo præésse, & quibus præerat, verbo & exémplo prodésse voluísti; eódem intercedénte, pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis ætérnæ; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant; Per Dóminum.

Ad Horas, *Psalmi de Feria.*

Ad Primam, *Ant.* Fuit máximus.

Ad Tertiam, *Ant.* Ipsum elégit.

Capitulum. *Heb.* 5. 1.

Omnis Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona & sacrifícia pro peccátis.

℟. *breve*, Dedit illi Deus * Docére Jacob testimónia, ℟. Dedit. ℣. Et in lege sua lucem dare Israël. * Docére. Glória. ℟. Dedit. *Eccli.* 45. 21.

℣. Hic erat edóctus viam Dómini, & fervens spíritu

loquebátur; ℟. Et docébat diligénter ea quæ sunt Jesu. *Act.* 18. 25.

Ad Sextam, *Ant.* Invéntus est.

Capitulum. *Eccli.* 45. 19.

Factum est illi in testaméntum ætérnum, & sémini ejus sicut dies cœli, fungi sacerdótio, & habére laudem, & glorificáre pópulum suum in nómine ejus.

℟. *breve*, Obtulit holocaústa * Super altáre; ℟. Obtulit. ℣. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis. * Super. Glória. ℟. Obtulit. *Gen.* 8. 20. 21.

℣. Oblátio justi impínguat altáre, ℟. Et odor suavitátis est in conspéctu Altíssimi. *Eccli.* 35. 8.

Ad Nonam, *Ant.* In pace.

Capitulum. *Eccli.* 45. 6.

Dedit illi Deus coram præcépta, & legem vitæ & disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Israël.

℟. *breve*, Pavit eos * In innocéntia cordis sui, ℟. Pavit. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos. * In. Glória. ℟. Pavit. *Ps.* 77. 72.

℣. Dedúxit eos in viam rectam, ℟. Ut irent in civitátem habitatiónis. *Ps.* 106. 7.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* a.

Sacérdos magnus in vita sua suffúlsit domum, & in diébus suis corroborávit templum. *Eccli* 50. 1.

Ant. 2. D. Curávit gentem suam, & liberávit eam à perditióne. *Eccli.* 50. 4.

Ant. 3. a. Abstulit abominatiónes; & fecit omnes servíre Dómino Deo. 2. *Par.* 34. 33.

Ant. 5. a. Zelándo zelum Dei, accépit testaméntum sacerdótii ætérni. 1. *Mach.* 2. 54.

Ant. 6. F. Effúlsit quasi ignis effúlgens, & quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso. *Eccli.* 50. 7. 9. 10.

Capitulum. *Eccli.* 50. 6. 7.

Quasi stella matutína in médio nébulæ, & quasi luna plena in diébus suis lucet; & quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Ipse est diréctus divínitus in pœniténtiam gentis, * Et tulit abominatiónes impietátis: & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. *Eccli.* 49. 3. 4. ℣. Hic est qui fuit in Ecclésia, qui accépit verba vitæ dare nobis. *Act.* 7. 38. * Et tulit. Glória. † In diébus.

Hymnus, Christe Pastórum, *ut in primis Vesperis.*

℣. Dedit illi Dóminus testaméntum regni, ℟. Et sedem glóriæ in Israël. *Eccli.* 47. 13.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Beatificávit illum Deus in glória, & índuit eum stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis. Eccli. 45. 9.

COMMUNE PLURIUM SS. PONTIFIC.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona. 1. *toni.* a.

DAbo vobis pastóres juxta cor meum, & pascent vos sciéntiâ, & doctrinâ. *Jer.* 3. 15.

Ant. 2. D. Pópulum meum docébunt quid sit inter sanctum & pollútum, & inter mundum & immúndum osténdent eis. *Ezech.* 44. 23.

Ant. 3. g. Cùm fúerit controvérsia, stabunt in judíciis meis, & judicábunt. *Ezech.* 44. 24.

Ant. 4. E. Fácient super altáre holocaústa vestra; & placátus ero vobis. *Ezech.* 43. 27.

Ant. 1. D. Nomen sempitérnum dabo eis, quod non períbit: holocaústa eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo. *Isai.* 56. 5. 7.

Capitulum. *Jer.* 31. 14.

INebriábo ánimam sacerdótum pinguédine: & pópulus meus bonis meis adimplébitur.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Suscitábo super eos Pastóres, & pascent eos: non formidábunt ultrà; & non pavébunt: * Et † Nullus quærétur ex número. *Jer.* 23. 4. ℣. Oves meæ non períbunt in ætérnum, & non rápiet eas quisquam de manu mea. *Joan.* 10. 28. *Et nullus. Glória, † Nullus.

Hymnus.

O Qui pro grégibus das
ánimam tuis,
Alto consílio quàm bene próvidos
Caro ponis ovíli
Quos tu, Christe, vocas duces!

HI justo pópulos judício regunt,
Hi de fonte bibunt quem sítiunt Deum,
Et de Númine pleni,
In nos hi superéffluunt.

HI dum corda sacris légibus ímbuunt,
Discússis ténebris stat fidei decus,
Sese pandit apérta
Toto lúmine véritas.

FACTI forma, Deo quem páriunt, gregis,
Quæ sermóne docent, móribus éxprimunt;
Cùm mandant, amor urget;
Cùm damnant, amor árguit.

NUSQUAM lenta tenent ótia désides,
Noctes atque dies invígilant agro,
Subrépens inimícus
Ne zizánia séminet.

QUAS erráre vident à grege dévias,
Cautè sollíciti per juga móntium,
Per desérta requírunt,
Et portant húmeris oves.

LAUS, qui Pontífices constítuit, Patri;
Pastórum cápiti laus quoque Filio;

Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam; ℟. Et sancti tui exúltent. *Ps.* 131. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *f.* Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes; totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. *Isai.* 62. 6.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria

[*In Annualibus & Solemnibus ad Complet. Ant.* 8. G. Vos estis lux mundi. Non accéndunt lucérnam, & ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. *Mat.* 5. 14. 15.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 4. f. Sic lúceat lux vestra coram homínibus; ut vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum qui in cœlis est. *Matt.* 5. 16.]

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Christum dantem Pastóres ad consummatiónem sanctórum, * Veníte, adorémus. *Eph.* 4. 12.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

VOs, ô Pontífices præsídium gregis,
Nostrî tangit amor, sollícitos tenet;
Olim quæ cor adússit,
Urget nunc quoque cáritas.
CHRISTUS frugífero vínea pálmite
Vestris crescit adhu
bóribus;
Cœlo sémina sur
Vobis nata satór
VOBIS una fuit c
gregis;
Vobis una quies,
labor;
Vobis vívere, Cl
Vobis grande lucr
IN vos turpis opu
tuit fames:
Thesáurus pótior pe
verat;
Æris pródiga dext
Sparsit quæ méte
QUA duxére tuum
gregem,
Quâ nos, Christe,
rere fac vian
Duc, ne lóngiùs
Serva, ne pérean
LAUS, qui Pontífi
tuit, Patri;
Pastórum cápiti lau
Fílio;
Qui pinguédine
Ungis, laus tibi,
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTU

Ant. 1. a. Sacer
accédunt ad Dómin
ctificéntur. *Exod.* 19

Ant. 2. D. Erunt
offeréntes sacrifícia
& placébit Dómin
cium. *Malach.* 3. 3.

Ant. 3. g. C
præcépta mea, ut
jáceant peccáto, &
tur in sanctuário,

fúerint illud. *Levit.* 22. 9.

℣. Sacríficent sacrifícium laudis, ℟. Et annúntient ópera Dómini in exultatióne. *Ps.* 106. 22.

Lectiones de Script. occurrente.

Post 1. *Lect.* ℟. Sacerdótes sancti erunt Deo suo, & non pólluent nomen ejus: * Incénsum enim Dómini, & panes Dei sui ófferunt, & ídeo sancti erunt. *Levit.* 21. 6. ℣. Scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. 1. *Petr.* 1. 16. * Incénsum.

Post 2. *Lect.* ℟. In médio suî sanctificántes nomen meum, sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Israël prædicábunt; * Et scient errántes spíritu intelléctum. *Isai.* 29. 23. 24. ℣. Est scriptum in Prophétis: Et erunt omnes docíbiles Dei. *Joan.* 6. 45. * Et scient.

Post 3. *Lect.* ℟. Beáti servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes: * Præcínget se, & fáciet illos discúmbere, & † Tránsiens ministrábit illis. *Luc.* 12. 37. ℣. Qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. *Eccli.* 32. 18. * Præcínget. Glória. † Tránsiens.

In II. Nocturno.

Ant. 4. E. Atténdite vobis, & univérso gregi in quo vos Spíritus-sanctus pósuit Epíscopos, régere Ecclésiam Dei. *Act.* 20. 28.

Ant. 5. a. Præcéptum sempitérnum est, ut habeátis sciéntiam discernéndi inter sanctum & profánum, doceatísque fílios Israël ómnia legítima mea. *Levit.* 10. 9. 10. 11.

Ant. 7. a. Si præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis. *Gal.* 6. 1.

℣. Erudímini qui judicátis terram. ℟. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre. *Ps.* 2. 10. 11.

Lectiones in Proprio SS.

Post 4. *Lect.* ℟. Páscite qui in vobis est gregem Dei, providéntes non coáctè, sed spontáneè secúndùm Deum: neque turpis lucri grátiâ, sed voluntárie: neque ut dominántes in cleris, sed * Forma facti gregis ex ánimo. 1. *Petr.* 5. 2. 3. ℣. Vos qui estis príncipes familiárum Leviticárum, sanctificámini cum frátribus vestris. 1. *Par.* 15. 12. * Forma.

Post 5. *Lect.* ℟. Quod justum est judicáte: nulla erit distántia personárum: * Ita parvum audiétis ut magnum; nec accipiétis cujúsquam persónam, quia Dei judícium est. *Deut.* 1. 16. 17. ℣. Nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. *Jac.* 2. 1. * Ita parvum.

Post 6. *Lect.* ℟. Quóniam vos estis presbyteri in pópulo Dei, & ex vobis pendet ánima illórum, * Ad elóquium vestrum † Corda eórum erígite. *Judith* 8. 21. ℣. Corrípite in-

quiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infírmos, patiéntes estóte ad omnes. 1. *Thess.* 5. 14. * Ad elóquium. Glória. † Corda.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Non dominámur fidei vestræ, sed adjutóres sumus gaúdii vestri. 2. *Cor.* 1. 23.

Ant. 1. f. Non nosmetípsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum; nos autem servos vestros per Jesum. 2. *Cor.* 4. 5.

Ant. 6. F. Ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. 1. *Joan.* 3. 16.

℣. Prædíximus quòd in córdibus nostris estis, ℟. Ad commoriéndum & ad convivéndum. 2. *Cor.* 7. 3.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Post 7. *Lect.* ℟. Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei, * Hìc jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. 1. *Cor.* 4. 1. 2. ℣. Multi hómines, misericórdes vocántur: virum autem fidélem quis invéniet? *Prov.* 20. 6. * Hìc jam.

Post 8. *Lect.* ℟. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum, * In ómnibus exhibeámus nos sicut Dei minístros, in multa patiéntia. 2. *Cor.* 6. 3. 4. ℣. Deus enim sanctus, & fortis æmulátor est, nec ignóscet sceléribus atque peccátis. *Josue* 24. 19. * In ómnibus.

Post 9. *Lect.* ℟. Scitis quáliter unumquémque vestrûm, sicut pater filios suos, testificáti sumus, ut ambularétis dignè Deo, * Qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. 1. *Thess.* 2. 11. 12. ℣. Audíte ergo filii: Servíte Dómino in veritáte; & inquírite ut faciátis quæ plácita sunt illi. *Tob.* 14. 10. * Qui vocávit. Glória. * Qui vocávit.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Benedícite Sacerdótes Dómini Dómino: ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sǽcula. *Dan.* 3. 84.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* a.

DEus idóneos nos fecit minístros novi testaménti; non litterâ, sed spíritu. 2. *Cor.* 3. 6.

Ant. 7. a. Habéntes administratiónem, juxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus. 2. *Cor.* 4. 1.

Ant. 3. g. Os nostrum patet ad vos, cor nostrum dilatátum est: dilatámini & vos. 2. *Cor.* 6. 11. 13.

Ant. 5. a. Christum nos annuntiámus, corripiéntes & docéntes in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perféctum in Christo Jesu. *Coloss.* 1. 28.

Ant. 4. E. In simplicitáte cordis & sinceritáte Dei non

ı carnáli, ſed in
, converſáti ſumus
ındo: abundántiùs
ros. 2. Cor. 1. 12.
n. 1. Theſſ. 4. 1.
, rogámus vos &
ımus in Dómino
ıemádmodum acce-
ıis, quómodo opór-
nbuláre & placére
: ambulétis ut abun-
s.
, O qui pro grégi-
: in primis Veſperis.
te lumen ſapiéntiæ,
qui præéſtis pópu-
23.
edíctus, Ant. 1. a.
rúerit Princeps Pa-
rcipiétis immarceſ-
lóriæ corónam. 1.

Oratio.

qui pópulis tuis
géntiâ cónſulis, &
ıináris, quique illis
icários caritátis tuæ
níſtros; da quæſu-
ırcedéntibus beátis
ontifícibus, ſpíri-
ıtiæ, quibus dedíſti
ſciplínæ, ut de pro-
árum óvium fiant
rna Paſtórum; Per.
AS, Pſalmi de Feria.
ıAM, Ant. Deus

RTIAM, Ant. Ha-

n. Hebr. 13. 17.
: Præpóſitis veſtris,
acéte eis: ipſi enim
pervígilant, quaſi ratiónem pro animábus veſtris redditú-ri, ut cum gáudio hoc fáciant, & non geméntes; hoc enim non éxpedit vobis.

℟. breve, Semper triúmphat nos Deus * In Chriſto Jeſu, ℟. Semper. ℣. Et odórem notítiæ ſuæ maniféſtat per nos. * In Chriſto. Glória. ℟. Semper. 2. Cor. 2. 14.

℣. Chriſti bonus odor ſúmus Deo, ℟. In iis, qui ſalvi fiunt. 2. Cor. 2. 15.

AD SEXTAM, Ant. Os noſtrum.

Capitulum. 1. Theſſ. 2. 8.

DEſiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non ſolùm Evangélium Dei, ſed étiam ánimas noſtras; quóniam caríſſimi nobis facti eſtis.

℟. breve, Facti ſumus párvuli * In médio veſtrûm, ℟. Facti. ℣. Tanquam ſi nutrix fóveat fílios ſuos. * In médio. Glória. ℟. Facti. 1. Theſſ. 2. 7.

℣. Glória veſtra ſumus, ſicut & vos noſtra, ℟. In die Dómini noſtri Jeſu Chriſti. 2. Cor. 1. 14.

AD NONAM, Ant. In ſimplicitáte.

Capitulum. 1. Theſſ. 2. 4. 5. 6.

LOquimur, non quaſi homínibus placéntes, ſed Deo, qui probat corda noſtra: neque enim aliquándo fúimus in ſermóne adulatiónis, ſicut ſcitis; neque in occaſióne avarítiæ, Deus teſtis eſt; nec

quæréntes ab homínibus glóriam.

℟. *breve*, Coram Deo, * In Christo lóquimur : ℟. Coram. ℣. Omnia autem caríssimi propter ædificatiónem vestram. * In Christo. Glória. ℟. Coram. 2. *Cor.* 12. 19

℣. Lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, ℟. Sed in doctrína Spíritûs. 1. *Cor.* 2. 13.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* a.

LAudémus viros glorióſos, & paréntes noſtros; hómines dívites in virtúte, pacificántes in dómibus ſuis. *Eccli.* 44. 1. 6.

Ant. 1. a. Illi viri misericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt; & glória eórum non derelinquétur. *Eccli.* 44. 10. 13.

Ant. 2. D. Habéntes librum legis Dómini, circuíbant cunctas urbes, atque erudiébant pópulum. 2 *Par.* 17. 9.

Ant. 8. *G.* Ad eórum eruditiónem omnis Iſraël ſanctificabátur Dómino. 2. *Par.* 35. 3.

Ant. 7. d. Glória eórum non derelinquétur, & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. *Eccl.* 44. 13. 14.

Capitulum. *Dan.* 12. 3.

QUi docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmaménti; & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes.

In Duplicibus - majoribus,

℟. Imperántes in præſénti pópulo ſanctíſſima verba, in generatiónibus gentis ſuæ * Glóriam adépti ſunt; & † Habéntur in laúdibus. *Eccli* 44. 4. 7.

℣. Operáti ſunt juſtítiam, adépti ſunt repromiſſiónes. *Hebr.* 11. 33. * Glóriam. Glória. † Habéntur.

Hymnus, Vos, ô Pontífices, *ſuprà in Officio Nocturno.*

℣. Sapiéntiam eórum narrent pópuli, ℟. Et laudem eórum núntiet Eccléſia. *Eccli.* 44. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Mementóte Præpoſitórum veſtrórum, qui vobis locúti ſunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum converſatiónis, imitámini fidem. *Hebr.* 13. 7.

COMMUNE SS. DOCTORUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 2. *toni.* D.

MElior eſt ſapiéntia cunctis pretioſíſſimis; & omne deſiderábile ei non poteſt comparári. *Prov.* 8. 11.

Ant. 4. E. Neſcit homo prétium ejus, nec invenítur in terra ſuáviter vivéntium. *Job* 28. 13.

Ant. 8. G. Abſcóndita eſt ab óculis ómnium vivéntium ſapiéntia, Deus intélligit viam ejus, & ipſe novit locum illius. Job 28. 21. 23.

Ant.

:. 5. a. Qui vigiláverit
:r sapiéntiam, citò secú-
it; quóniam dignos se-
:írcuit quærens, & in
sténdit se illis hiláriter.
. 16. 17.
:. 6. F. Inítium sapién-
eríssima est disciplínæ
ıpiscéntia: ergo accípite
línam, & próderit vobis.
'. 18. 27.
tulum. *Eccli.* 15. 10.
Deo proféѐta est sapién-
tia; sapiéntiæ enim Dei
t laus, & in ore fidéli
lábit, & dominátor da-
ım illi.
Duplicibus-majoribus,
)óminus dat sapiéntiam
ıtibus, & sciéntiam in-
éntibus disciplínam: *Ipse
at profúnda & abscón-
& † Lux cum eo est.
2. 21. 22. ℣. Spíritus óm-
:rutátur, étiam profúnda
1. *Cor.* 2. 10. * Ipse. Gló-
Lux.
mnus. *Santol. Vict.*
, Qui perpétuus nos mónitor doces,
ætérna Patris, Christe, vicários
óres, pátrias cùm rémeas domos,
bis quàm bene súppetis!
émper vígilant, ne quid adúlterum
úmpat fidei virgíneum decus:
vel léviter non pátitur fides,
custódibus íntegra.
·s Æstiva.

INFAMES ábolent relliquias deûm;
Erróres ábigunt, crímina dédocent;
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.
PATRUM canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides:
Quæ sunt prisca, docent; quæ nova, súbruunt:
Servant depósitum Dei.
SIT supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.
℣. Beátus homo quem tu erudíeris Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *C.* Beátus vir, qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiéscet. *Eccli.* 14. 23. 27.

Oratio infrà in Laudibus, nisi sit propria.

[*In Annualibus & Solemnibus, ad Complet. Ant.* 1. *a.* Quod egréssum est de lábiis meis, Dómine, rectum in conspéctu tuo fuit. *Jer.* 17. 16.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. *a.* Habébo per sapiéntiam im-

mortalitátem; & memóriam ætérnam his, qui post me futúri sunt, relínquam. *Sap.* 8. 13.]

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Fontem sapiéntiæ Verbum Dei in excélsis, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1. 5.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

JAM nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer sídereum Relligio caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi laúreas.

CUM per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore mártyres;
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.

QUANDO sparsa lues úndique críminum,
Hi glíscens vítium prótinus ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.

FIRMANT instábiles, & dúbios regunt;
Monstrant tuta procul líttora naúfragis;
Nobis, qui vehimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.

QUÆ dixére tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas;
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.

SIT supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non est multis manifésta; quibus autem cógnita est, pérmanet usque ad conspéctum Dei. *Eccli.* 6. 23.

Ant. 4. E. Os prudéntis quæritur in ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21. 20.

Ant. 3. g. Sciéntia sapiéntis tanquam inundátio abundábit; & consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21. 16.

℣. In médio ecclésiæ apériet os ejus, ℟. Et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ & intelléctûs. *Eccli.* 15. 5.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post 1. *Lect.* ℟. Sápiens apériet os suum in oratióne; * Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum. *Eccli.* 39. 7. 8.
℣. Si quis vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluénter. *Jac.* 1. 5. * Si enim.

Post 2. *Lect.* ℟. Ipse tanquam

imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ. * Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriábitur. *Eccli.* 39. 9. 11. ℣. Multos filiórum Israël convértet ad Dóminum Deum ipsórum. *Luc.* 1. 16. * Ipse.

Post 3. *Lect.* ℟. Omnis scriba doctus in regno cœlórum, * Símilis est hómini patri-famílias, qui † Profert de thesáuro suo nova & vétera. *Matt.* 13. 52. ℣. In corde prudéntis requiéscit sapiéntia, & indóctos quosque erúdiet. *Prov.* 14. 33. * Símilis. Glória. † Profert.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Appóne cor ad doctrínam meam; quæ pulcra erit tibi, cùm serváveris eam, & redundábit in lábiis tuis. *Prov.* 22. 17. 18.

Ant. 7. c. Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te ut evéllas, & déstruas, & dispérdas, & ædífices, & plantes. *Jer.* 1. 9. 10.

Ant. 2. D. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. 1. *Tim.* 6. 20.

℣. Non véntiles te in omnem ventum, ℟. Et non eas in omnem viam. *Eccli.* 5. 11.

Lectiones in Proprio Sanctorũ.

Post 4. *Lect.* ℟. A juventúte tua éxcipe doctrínam, & usque ad canos invénies sapiéntiam. *Quasi is qui arat, & séminat, accéde ad *eam*, & sústine bonos fructus illíus. *Eccli.* 6. 18. 19. ℣. Hæc meditáre: in his esto, ut proféctus tuus maniféstus sit ómnibus. Atténde tibi & doctrínæ. 1. *Tim.* 4. 15. 16. * Quasi is qui.

Post 5. *Lect.* ℟. Altióra te ne quæsíeris, & fortióra te ne scrutátus fúeris: sed * Quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper. *Eccli.* 3. 22. ℣. Stultas quæstiónes, & contentiónes, & pugnas legis devíta; sunt enim inútiles, & vanæ. *Tit.* 3. 9. * Quæ præcépit.

Post 6. *Lect.* ℟. Dabo te in murum æreum, fortem: & * Bellábunt advérsùm te, & non prævalébunt. *Jer.* 15. 20. ℣. Erunt hómines supérbi, & voluptátum amatóres magis quàm Dei: hi resístunt veritáti, corrúpti mente, réprobi circa fidem, sed ultrà non profícient. 2. *Tim.* 3. 2. 4. 8. 9. * Bellábunt. Glória. * Bellábunt.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivéndum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8. 9.

Ant. 7. a. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea, & efflóruit tanquam præcox uva. *Eccli.* 51. 18. 19.

Ant. 1. a. Invénti sunt sermónes tui, Dómine, & comédi eos; & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jer.* 15. 16.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine, ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118. 34.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Post 7. *Lect.* ℟. Super salútem & spéciem diléxi sapiéntiam, & * Propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. *Sap.* 7. 10. 11. ℣. Quæ desúrsùm est sapiéntia, primùm quidem pudíca est, deínde pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis. *Jac.* 3. 17. * Propósui.

Post 8. *Lect.* ℟. Optávi, & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. *Sap.* 7. 7. 8. ℣. Exístimo ómnia detriméntum esse, propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei. *Philipp.* 3. 8. * Et divítias.

Post 9. *Lect.* ℟. Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico. * Infinítus enim thesaúrus est; quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. *Sap.* 7. 12. 13. 14. ℣. Bonus homo de bono thesaúro cordis sui profert bonum. *Luc.* 6. 45. * Infinítus. Glória. † Partícipes.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Sit nomen Dómini benedíctum à sǽculo & usque in sǽculum; ℟. Quia sapiéntia & fortitúdo ejus sunt. *Dan.* 2. 20.

Psalmi de Feria.

Antiphona 2. *toni.* D.

Dominus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum, qui lassus est, verbo: ego autem retrórsùm non ábii. *Isai.* 50. 4. 5.

Ant. 6. F. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritûs, & virtútis. 1. *Cor.* 2. 4.

Ant. 3. a. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri atque majóri, nihil extrà dicens quàm ea quæ prophétæ locúti sunt. *Act.* 26. 22.

Ant. 4. f. Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. 1. *Cor.* 2. 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum. 1. *Cor.* 13. 2.

Capitulum. *Sap.* 7. 15. 16.

Mihi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Vos succénsa Deo splendida lúmina:

ſal, nos hómines quo ſápimus Deum;
.m, puri ánimo, móribus íntegri,
.o condímur in álterum.
vos Relligio, tutáque Véritas;
vos virgíneis fulget honóribus:
vos Chriſtus amat pándere dívites
heſaúros ſapiéntiæ.
STRIS unda fluit pura canálibus;
iſti floret ager; munda nitet ſeges:
aptum púeris, & ſólidum viris
auti ſufficitis cibum.
ſunt, ſumme Deus, qui tibi mílitant;
ùnt, qui ſtábiles ædíficant domos,
doćta cohors arma tenet manu,
uros cónſtruit álterâ.
CISTIS ſtygias vos quibus hæreſes,
nos accípimus tela ſupérſtites;
pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu,
ſis armis quoque víncimus.
r ſupréma tibi glória, Véritas,
æ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
llo vocis egens, corda doces, ſono,
t te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. *Annuntiávi juſtítiam* tuam in ecclésia magna: ℟. Ecce lábia mea non prohibébo, Dómine tu ſciſti. *Pſ.* 39. 10.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Tibi Deus confíteor, teque laudo; quia ſapiéntiam, & fortitúdinem dedíſti mihi. *Dan.* 2. 23.

Oratio.

OMnípotens ætérne Deus; qui Ecclésiæ tuæ fílios ſicut non ceſſas erudíre, ita non déſinis adjuváre; da fidélibus tuis, interceſſióne beáti N. quem eis ætérnæ ſalútis miníſtrum tribuíſti, ut te miſeránte, & ſciéntiam recta faciéndi, & poſſibilitátem cápiant exequéndi; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui pópulo tuo beátum N. ætérnæ ſalútis miníſtrum tribuíſti; præſta ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, interceſſórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum.

AD HORAS, *Pſalmi de Feria.*

AD PRIMAM, *Ant.* Dóminus.

AD TERTIAM, *Ant.* Sermo meus.

Capitulum. 1 *Cor.* 12. 7. 8.

UNicuíque datur manifeſtátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ; álii autem ſermo ſciéntiæ ſecúndùm eúndem Spíritum.

℟. *breve*, Sapiéntiam amávi, & exquiſívi * A juventúte mea, ℟. Sapiéntiam. ℣. Et

amátor factus sum formæ illíus. * A juventúte mea. Glória. ℟. Sapiéntiam. *Sap.* 8. 2.

℣. Immortálitas est in cognatióne sapiéntiæ, ℟. Et in amicítia illíus delectátio bona. *Sap.* 8. 17. 18.

Ad Sextam, *Ant.* Auxílio.

Capitulum. 1. *Tim.* 6. 3. 4.

SI quis áliter docet, & non acquiéscit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei, quæ secúndùm pietátem est, doctrínæ; supérbus est, nihil sciens.

℟. *breve*, Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. ℟. Viam. ℣. Adhæsi testimóniis tuis Dómine.* Judícia. Glória. ℟. Viam. *Ps.* 118. 30. 31.

℣. Omnium ártifex dócuit me sapiéntia; ℟. Est enim in illa spíritus intelligéntiæ sanctus. *Sap.* 7. 21. 22.

Ad Nonam, *Ant.* Si nóverim.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. 5. 6. 7.

FInis præcépti est cáritas de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta: à quibus quidam aberrántes convérsi sunt in vanilóquium, voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affírmant.

℟. *breve*, Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. ℟. Veritátem. ℣. Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam. * Et salutáre. Glória. ℟. Veritátem. *Ps.* 39. 11.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118. 13. 14.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* a.

FUit gratus Deo, & erudítus est omni sapiéntiâ, & erat potens in verbis, & in opéribus suis. *Act.* 7. 20. 22.

Ant. 2. D. Postquam se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis, vóluit & ipse scríbere, quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent. *Eccli. prolog.*

Ant. 3. a. Dócuit pópulum, quæsívit verba utília, & conscrípsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos. *Eccle.* 12. 9.

Ant. 4. d. Dedit illi sapiéntia sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus. *Sap.* 10. 10.

Ant. 5. a. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in séculum non delébitur. *Eccli.* 39. 12.

Capitulum. Prov. 3. 13. 14. 15.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui ábluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argénti, & auri primi & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderántur, huic non valent comparári.

In Duplicibus - *majoribus*, ℟. Juxta manum Dei bonam

è, * parávit cor suum,
;stigáret legem dómini,
ret, & docéret. 1. *Esdr.*
). ℣. Qui fécerit, & do-
, hic magnus vocábitur
.o cœlórum. *Matt.* 5. 19.
rit. Glória. * Parávit.
nus, O, qui perpétuus,
rimis Vesperis.
:piens in pópulo heredi-
onórem, ℟. Et nomen
rit vivens in ætérnum.
7. 29.
lagníficat, *Ant.* 1. D. *
ecédet memória ejus,
ien ejus requirétur à
tióne in generatiónem:
iam ejus enarrábunt
, & laudem ejus enun-
cclésia. *Eccli.* 39. 13. 14.

)MMUNE
RESBYTERORUM.

PRIMIS VESPERIS.

'salmi de Feria.
tiphona. 2. *toni.* D.

Ui recessérunt à me in
errróre filiórum Israël,
, non appropinquábunt
ut sacerdótio fungán-
ii. *Ezech.* 44. 10. 13.
1. a. Qui custodiérunt
ónias sanctuárii mei,
édent ad me, ut miní-
nihi. *Ezech.* 44. 15.
7. *d.* Stabunt in con-
meo ut ófferant mihi
; & custódiant cære-
meas. *Ezech.* 44. 15. 16.
3. E. Vocabúntur for-
tiæ, plantátio Dómini
ificándum: & ædificá-

bunt desérta, & ruínas antí-
quas érigent. *Isai.* 61. 3. 4.
Ant. 5. a. Erunt Sacerdótes
Dei & Christi, & regnábunt
cum illo. *Apoc.* 20. 6.

Capitulum. *Num.* 8. 18. 19.

TUli Levítas pro cunctis primogénitis filiórum Israël; tradidíque eos dono Aároni & filiis ejus de médio pópuli, ut sérviant mihi pro Israël in tabernáculo fœderis, & orent pro eis.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Notum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, & sanctos applicábit sibi; * Et † Quos elégerit appropinquábunt ei. *Num.* 16. 5. ℣. Hi probéntur primùm: & sic minístrent, nullum crimen habéntes. 1. *Tim.* 3. 10. * Et quos. Glória. † Quos.

Hymnus.

JAM satìs fluxit cruor ho-
stiárum,
Prístinæ cessent holocaústa
legis,
Christe, quos formas, me-
lióra libant
Sacra minístri.

ELICIT flammas Elias áb
alto,
Mysta nunc major jubet, &
poténti
Obsequens verbo Deus astat
aris,
Hóstia factus.

PINGUE libámen, novus &
sacérdos
Orbe jam toto Deus immo-
látur,

Se manu nostrâ litat incruénto
Fúnere Christus.

TALE nil príscis Pátribus tribútum,
'Angelis nusquam data par potéstas,
Se manu nostrâ Deus ipse cunctis
Præbet in escam.

CHRISTE, fac semper tua sacra puro
Corde tractémus, manibúsque puris,
Cáritas aptos tua nos treméndis
Applicet aris.

LUMINIS splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis. Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári; ℞. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131. 16.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Sanctificábor in iis qui appropínquant mihi, & in conspéctu omnis pópuli glorificábor. *Levit.* 10. 3.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Annualibus & Solemnibus ad Completorium, Ant.* 7. a. Qui statis in domo Dómini, in nóctibus extóllite manus vestras in sancta, & benedícite Dóminum. *Ps.* 113. 1. 2.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Ministráte Dómino Deo vestro, & pópulo ejus. 2. *Par.* 35. 3.]

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Sacerdótem in ætérnum, Jesum Christum, * Veníte adorémus, *Heb.* 5. 6.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus, Jam satis, *ut in primis Vesperis.*

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Locútus est Dóminus ad Moysen: Tribum Levi constítue super tabernáculum testimónii, & quidquid ad cæremónias pértinet. *Num.* 1. 48. 49. 50.

Ant. 2. D. Viros, quos tu nosti quòd senes pópuli sint ac magístri, duces ad óstium tabernáculi; & aúferam de spíritu tuo, tradámque eis, ut susténtent tecum onus pópuli. *Num.* 11. 16. 17.

Ant. 3. g. Cunctórum consecrábis manus, sanctificabísque illos; ut sacerdótio fungántur mihi. *Exod.* 28. 41.

℣. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, ℞. Nec accédet ad ministérium ejus. *Levit.* 21. 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post 1. *Lect.* ℞. Státues Levítas in conspéctu Aáron, & consecrábis oblátos Dómino; ac * Separábis de médio filiórum Israël, ut sint mei. *Num.* 8. 13. 14. ℣. De mundo non

sunt, sicut & ego non sum de mundo. *Joan.* 17. 16.* Separábis.

Post 2. *Lect.* ℟. Non erit eis heréditas, ego heréditas eórum, ego posséssio eórum: * Víctimam pro peccáto ipsi cómedent; & omne votum in Israël ipsórum erit. *Ezech.* 44. 28. 29. ℣. Qui in sacrário operántur, quæ de sacrário sunt, edunt; & qui altári desérviunt, cum altári partícipant. 1. *Cor.* 9. 13.* Víctimam.

Post 3. *Lect.* ℟. Qui bene præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeántur; máximè qui labórant in verbo, & doctrína; * Dicit enim Scriptúra: † Dignus est operárius mercéde suâ. 1. *Tim.* 5. 17. 18. ℣. Honorífica Sacerdótes: da illis partem, sicut mandátum est tibi, primitiárum. *Eccli.* 7. 33. * Dicit. Glória. † Dignus est.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Audíte Levítæ: Sanctificámini, mundáte domum Dómini Dei, & auférte omnem immundítiam de sanctuário. 2. *Par.* 29. 5.

Ant. 5. a. Pollútum nolíte tángere: mundámini qui fertis vasa Dómini. *Isai.* 52. 11.

Ant. 6. F. Portábitis iniquitátem sanctuárii, & sustinébitis peccáta sacerdótii vestri; & ministrábitis in tabernáculo testimónii. *Num.* 18. 1. 2.

℣. *Sacrificáte sacrifícium* justítiæ, ℟. Et speráte in Dómino. *Ps.* 4. 6.

Lectiones in Proprio Sanctorũ.

Post 4. *Lect.* ℟. Nolíte neglígere, * Vos elégit Dóminus ut stetis coram eo, & ministrétis illi. 2. *Par.* 29. 11. ℣. Superædificámini domus spirituális, sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo. 1. *Petr.* 2. 5. * Vos elégit.

Post 5. *Lect.* ℟. Ministráte in sanctuário, & sanctificáti immoláte: * Fratres étiam vestros, ut possint juxta verba quæ locútus est Dóminus fácere, præparáte. 2. *Par.* 35. 5. 6. ℣. Dignè Evangélio Christi conversámini, collaborántes fídei Evangélii. *Philipp.* 1. 27. * Fratres.

Post 6. *Lect.* ℟. Succíncti lumbos mentis vestræ, secúndùm eum, qui vocávit vos, Sanctum; * Et ipsi † In omni conversatióne sancti sitis. 1. *Petr.* 1. 13. 15. ℣. Ego sum Dóminus: Sancti éritis, quia ego sanctus sum. *Levit.* 11. 45. * Et ipsi. Glória. † In omni.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Erit hoc vobis legítimum sempitérnum, ut orétis pro filiis Israël, & pro cunctis peccátis eórum. *Levit.* 16. 34.

Ant. 8. c. Date Dómino glóriam, leváte sacrifícium, & veníte in conspéctu ejus; & adoráte Dóminum in decóre sancto. 1. *Par.* 16. 29.

Ant. 6. F. Cæremónias, & judícia, & mandátum custodíte: & pactum quod percússit vobíscum Deus, nolíte oblivísci. 4. *Reg.* 17. 37. 38.

℣. Confortámini, & ágite diligénter; ℟. Et erit Dóminus vobíscum in bonis. 2. *Par.* 19. 11.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Post 7. *Lect.* ℟. Vidéte quid faciátis; non enim hóminis exercétis judícium, sed Dómini: & * Quodcúnque judicavéritis, in vos redundábit. Sit timor Dómini vobíscum, & cum diligéntia cuncta fácite. 2. *Par.* 19. 6. 7. ℣. Nolíte judicáre secúndùm fáciem, sed justum judícium judicáte. *Joan.* 7. 24. * Quodcúnque.

Post 8. *Lect.* ℟. Ubicúnque quæstio est de lege, de mandáto, de cæremóniis, de justificatiónibus; osténdite eis, ut non peccent, & ne véniat ira super vos & super fratres vestros: * Sic agéntes non peccábitis. 2. *Paral.* 19. 10. ℣. Estóte prudéntes; unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam 'administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. 1. *Petr.* 4. 7. 10. * Sic agéntes.

Post 9. *Lect.* ℟. Vos genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis; * Ut virtútes annuntiétis ejus, † Qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. 1. *Petr.* 2. 9. ℣. Si custodiéritis pactum meum, éritis mihi in péculium, & in regnum sacerdotále, & gens sancta. *Exod.* 19. 5. 6. * Ut virtútes. Glória. † Qui de ténebris.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Domus Aáron benedícite Dómino: ℟. Domus Levi benedícite Dómino. *Ps.* 134. 19. 20.

Psalmi de Feria.

Antiphona 8. *toni*. G.

O Homo Dei, sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. 1. *Tim.* 6. 11.

Ant. 8. G. Confortáre in grátia quæ est in Christo Jesu: nemo mílitans Deo ímplicat se negótiis seculáribus; ut ei pláceat, cui se probávit. 2. *Tim.* 2. 1. 4.

Ant. 5. a. Atténde lectióni, exhortatióni, & doctrínæ: noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi cum impositióne mánuum presbytérii. 1. *Tim.* 4. 13. 14.

Ant. 4. E. Servum Dómini non opórtet litigáre; sed mansuétum esse ad omnes, cum modéstia corripiéntem eos qui resístunt veritáti. 2. *Tim.* 2. 24.

Ant. 5. a. Beátus ille servus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem: amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum. *Matt.* 24. 46. 47.

Capitulum. *Tit.* 2. 7. 8.

IN ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile; ut is qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

Hymnus.

O Sacerdótum veneránda jura!
Ceu vices Christi téneant, salútis
Arbitri claudunt reserántque nobis
Atria cœli.

OMNE pendéntes scelus in statéra,
Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit,
Cùm ligant sontem, Deus ipse sontis
Víncula nectit.

QUAM manus morbis ádhibent perítas!
Cùm secant, semper pia dextra cædit;
Cùm fovent, semper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

VERBA dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempe divínæ sacra verba legis
Mente recóndunt.

IRRUENS prompti cohibére fulmen,
Stant ab advérso, Dominúmque placant,
Víndices in nos quóties ab alto
Dépluit iras.

DUM Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicásti,
Cónsonent mores, populíque fiat
Forma Sacérdos.

LUMINIS splendor Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis. Amen.

℣. Immola Deo sacrifícium laudis, ℟. Et redde Altíssimo vota tua. *Ps.* 49. 14.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D.* Euge serve bone, & fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui. *Matt.* 25. 21.

Oratio.

DOmine, Deus omnípotens, qui fámulum tuum N. ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregásti; præsta quæsumus, ut ejus exémpla sectántes, genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis éffici mereámur; Per Dóminum.

AD HORAS, *Psalmi de Feria.*

AD PRIMAM, *Ant.* O homo Dei.

AD TERTIAM, *Ant.* Confortáre.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. 12.

GRátias ago ei qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério.

℟. *breve*, Voluntáriè * Sacrificábo tibi; ℟. Voluntáriè. ℣. Et confitébor nómini tuo Dómine. * Sacrificábo. Glória. ℟. Voluntáriè. *Ps.* 53. 8.

℣. Circúmdabo altáre tuum Dómine, ℟. Ut aúdiam vocem laudis, & enárrem universa mirabília tua. *Ps.* 25. 6. 7.

AD SEXTAM, *Ant.* Atténde.

Capitulum. 1. *Petr.* 4. 11.

SI quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tanquam ex virtúte quam adminístrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum.

℟. *breve*, Ego sicut olíva fructífera * In domo Dei; ℟. Ego. ℣. Sperávi in misericórdia Dei in ætérnum. * In domo. Glória. ℟. Ego. *Ps.* 51. 10.

℣. Immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: ℟. Cantábo, & psalmum dicam Dómino. *Ps* 26. 6

AD NONAM, *Ant.* Beátus.

Capitulum. 1. *Tim.* 3. 13.

QUi bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, & multam fidúciam in fide quæ est in Christo Jesu.

℟. *breve*, Dómine diléxi * Decórem domûs tuæ, ℟. Dómine. ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. * Decórem. Glória, ℟. Dómine. *Ps.* 25. 8.

℣. Tabéscere me fecit zelus meus; ℟. Quia oblíti sunt verba tua inimíci mei. *Ps.* 118. 139.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* a.

NAtus est homo, firmaméntum gentis, rector fratrum, stabiliméntum pópuli. *Eccli.* 49. 17.

Ant. 2. D. Fuit Dóminus cum eo; & gubernábat créditam sibi domum, & univérsa quæ ei trádita fúerant. *Gen.* 39. 2. 4.

Ant. 3. a. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, & legem exquisívit, & ábstulit omnem iníquum & malum: Sancta glorificávit. 1. *Mach.* 14. 14. 15.

Ant. 4. d. Quasi cypréssus in altitúdinem se extóllens, in ascénsu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amíctum. *Eccli.* 50. 11. 12.

Ant. 7. a. Invocávit Dóminum omnipoténtem, in oppugnándo hostes circumstántes úndique, in oblatióne Agni invioláti. *Eccli.* 46. 19.

Capitulum. 2. *Par.* 31. 20. 21.

OPerátus est bonum & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in univérsa cultúra ministérii domûs Dómini, juxta legem & cæremónias, volens requírere Deum suum in toto corde suo: fecítque, & prosperátus est.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Obtulit holocaústum Dómino; & * Clamávit ad Dóminum pro Israël, & † Exaudívit eum Dóminus. 1. *Reg.* 7. 9. ℣. Plúrimam hóstiam óbtulit Deo; per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo. *Hebr.* 11. 4. * Clamávit. Glória. † Exaudívit.

Hymnus, O Sacerdótum, *suprà in Laudibus.*

℣. Effúdit in fundaménto altáris odórem divínum. ℟. Excélso Príncipi. *Eccli.* 50. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. E. Consummatióne fungens in ara, amplificáre oblatiónem excélsi Regis porréxit manum suam in libatióne, & libávit de sánguine uvæ. *Eccli.* 50. 15. 16.

COMMUNE SS. CLERICORUM.

Omnia dicuntur ut infrà in Officio SS. Laïcorum, exceptis quæ hìc notantur.

IN PRIMIS VESPERIS.

℣. Filii Levi erunt sub manu filiórum Aáron ℟. In cultum domûs Dómini. 1. *Par.* 23. 28.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Erunt in vestíbulis, & in sanctuário, & in univérsis opéribus ministérii templi Dómini. 1. *Par.* 23. 28.

Oratio ut in Laudibus.

AD LAUDES MATUTINAS.

Post Hymnum, ℣. Dómini est assúmptio nostra, ℟. Et sancti Israël, regis nostri. *Ps.* 88. 19.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Multi unum corpus sumus in Christo: sínguli autem alter altérius membra; habéntes donatiónes, secúndùm grátiam quæ data est nobis, differéntes. *Rom.* 12. 5. 6.

Oratio.

Adésto Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. (diáconi) festivitáte deférimus; ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur; Per.

AD VESPERAS.

Post Hymnum, ℣. Funes cecidérunt mihi in præcláris; ℟. Etenim heréditas mea præclára est mihi. *Ps.* 15. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Dóminus pars hereditátis meæ, & cálicis mei: tu es qui restítues hereditátem meam mihi. *Ps.* 15. 5.

COMMUNE SS. ABBATUM.

Omnia dicuntur ut infrà in Officio SS. Monachorum, exceptis quæ hìc notantur.

IN PRIMIS VESPERIS.

Post Hymnum, ℣. Sedébit pópulus meus in pulcritúdine pacis, ℟. Et in tabernáculis fidúciæ, & in réquie opulénta. *Isai.* 32. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Egrédere de cognatióne tua,

& de domo patris tui, & veni in terram quam monstrábo tibi; faciámque te in gentem magnam, & benedícam tibi. *Gen.* 12. 1. 2.

Oratio ut in Laudibus.

AD LAUDES MATUTINAS.

Post Hymnum, ℣. Habitábit in solitúdine judícium, ℟. Et justítia in Charmel sedébit. *Isai.* 32. 16.

Ad Benedictus, Ant. 7. a. Fugit ipse, & filii ejus in montes, & reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte. Tunc descendérunt multi quæréntes judícium & justítiam, in desértum: & sedérunt ibi. 1. *Mach.* 2. 28. 29. 30.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus N. abbas, ut Christum Fílium tuum alácriùs sequerétur, ómnia relíquit; da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingréssis, ut nec retro respíciant, nec in via hæreant; sed ad te sine offensióne curréntes, vitam ætérnam ad quam vocáti sunt, apprehéndant; Per eúndẽ.

AD VESPERAS.

Post Hymnum, ℣. Venérunt ad eum in hospítium plúrimi, ℟. Quibus exponébat testíficans regnum Dei. *Act.* 28. 23.

Ad Magnificat, Ant. 5. F. Secésserat in désertum locum, ibíque inter feras vitam in móntibus cum suis agébat, ne partícipes essent coinquinatiónis. 2. *Mach.* 5. 27.

COMMUNE SS. MONACHORUM, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

IN PRIMIS VESPERIS

Psalmi de Feria.

Antiphona 7. *toni* d.

QUi non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14. 33.

Ant. 4. E. Omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ; quæ non est ex Patre, sed ex mundo. 1. *Joan.* 2. 16.

Ant. 1. a. Si quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo. 1. *Joan.* 2. 15.

Ant. 3. E. Amicítia hujus mundi inimíca est Dei; quicúnque ergo volúerit amicus esse sǽculi hujus, inimícus Dei constitúitur. *Jac.* 4. 4.

Ant. 5. a. Mundus transit, & concupiscéntia ejus; qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum. 1. *Joan.* 2. 17.

Capitulum. *Isai.* 35. 1. 2.

LÆtábitur desérta & invia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium: gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans.

In Duplicibus - majoribus, ℟. Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus, & habébis thesaurum in cœlo: & * Veni, † Séquere me. *Matth.* 19. 21. ℣. Noli

ego protéctor tuus
merces tua magna
Gen. 15. 1. * Veni.
† Séquere.
us. Santol. Vict.
CES némorum pángi-
ıus íncolas,
onsílio quos Deus áb-
dit,
ontágio secli
s læderet íntegros.
posśídeant, quem sí-
ınt Deum,
regna, suos, se quo-
ue déserunt:
; víluit orbis,
cœléstia cógitant.
summa fuit glória,
éspici;
ítiæ, paupériem pati;
umma volúptas,
o supplício mori.
os, summe Deus, quæ
átimur mala,
am scélerum ferre li-
éntiùs;
tellúre relíctâ,
ortália quærere.
NUS sit honos ingé-
ito Patri;
unígenæ glória Fílio;
nexus amóris,
compar tibi, Spíritus.
nen.
nguéscent speciósa de-
. Et exultatióne colles
ntur. Ps. 64. 13.
Magníficat, Ant. 3. a.
ıs ponet desértum Sion
élícias, & solitúdinem
ıasi hortum Dómini.
m & lætítia inveniétur

in ea, gratiárum áctio & vox laudis. Isai. 51. 3.

Oratio infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Annualibus & Solemn. ad Completorium*, *Ant.* 2. D. Qui hábitant in desérto, secúri dórmient in sáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34. 25. 26.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 6. C. Erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. *Isai.* 32. 17.]

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Remuneratórem inquiréntium se Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11. 6.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus, Felíces, *ut in primis Vesperis.*

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Nolíte conformári huic século, sed reformámini in novitáte sensûs vestri; ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, & benéplacens, & perfécta. *Rom.* 12. 2.

Ant. 7. a. Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam: fácite vobis thesaúrum non deficiéntem in cœlis. *Luc.* 12. 33.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus; & hæc ómnia adjiciéntur vobis. *Luc.* 12. 29. 31.

à Dómino. *Jer.* 51. 6. ℣. Exíte de illa pópulus meus, ut ne partícipes ſitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. *Apoc.* 18. 4. * Salvet.

Poſt 2. *Lect.* ℟. Recédite, recédite, exíte inde; quóniam non in tumúltu exíbitis; * Præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Iſraël. *Iſai.* 52. 11. 12. ℣. Exíte de médio eórum, & ſeparámini. 2. *Cor.* 6. 17. * Præcédet.

Poſt 3. *Lect.* ℟. Mórtui eſtis, & vita veſtra eſt abſcóndita cum Chriſto in Deo. * Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos † Apparébitis cum ipſo in glória. *Coloſſ.* 3. 3. 4. ℣. Cuſtodíte ergo verba pacti hujus, & impléte ea. *Deut.* 29. 9. * Cùm Chriſtus.

rium ejus portánt
enim habémus hìc
civitátem, ſed fut
rimus. *Hebr.* 13. 13.
gríni ſumus coram
dies noſtri quaſi u
terram. 1. *Par.* 29.
enim.

Poſt 5. *Lect.* ℟.
ſpei noſtræ confe
declinábilem; * (F
eſt qui repromíſit
derémus ínvicem i
tiónem caritátis, &
óperum. *Hebr.* 1
℣. Ipſe eſt Deus fid
diens pactum &
diam diligéntibus
qui cuſtódiunt præ
Deut. 7. 9. * Fidéli

Poſt 6. *Lect.* ℟.
Deus qui * Elégit

Ant. 8. c. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 2. 45.

Ant. 2. D. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conspéctu Dómini. *Baruch* 1. 5.

℣. Humiliavérunt ánimas suas ℟. In jejúniis, & oratiónibus. *Judith* 4. 8.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Post 7. *Lect.* ℟. Sapiéntia diréxit ópera eórum: * Iter fecérunt per desérta quæ non habitabántur; & in locis desértis fixérunt casas. *Sap.* 11. 1. 2. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, afflícti; quibus dignus non erat mundus: in solitudínibus errántes, & in cavérnis terræ. *Hebr.* 11. 37. 38.* Iter.

Post 8. *Lect.* ℟. Multitúdinis erat cor unum, & ánima una; nec quisquam áliquid suum esse dicébat, sed * Erant illis ómnia commúnia. *Act.* 4. 32. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum, habitáre fratres in unum! *Ps.* 132. 1. * Erant.

Post 9. *Lect.* ℟. Perdúxit eos Deus tanquam gregem in desérto. Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt; * Et † Indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ. *Ps.* 77. 52. 53. 54. ℣. Confiténtes quia peregríni & hóspites sunt super terram, pátriam meliórem áppetunt, *id est, cœléstem*: ídeo Deus parávit illis civitátem. *Hebr.* 11. 13. 14. 16.* Et indúxit. Glória. † Indúxit.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Benedícite sancti, & húmiles corde Dómino: ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3. 87.

Psalmi de Feria.

Antiphona 2. *toni.* D.

ELégi abjéctus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. *Ps.* 83. 11.

Ant. 5. a. Ecce elongávi fúgiens, & mansi in solitúdine. Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, & tempestáte. *Ps.* 54. 8. 9.

Ant. 3. E. Abscóndit me Dóminus in tabernáculo suo: in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui. *Ps.* 26. 5.

Ant. 4. E. Anticipavérunt vigílias óculi mei; cogitávi dies antíquos, & annos ætérnos in mente hábui. Et meditátus sum nocte cum corde meo. *Ps.* 76. 5. 6 7.

Ant. 3. c. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gaúdium à Sancto. *Baruch* 4. 20. 22.

Capitulum. *Isai.* 26. 8. 9.

NOmen tuum, & memoriále tuum, Dómine, in desidério ánimæ. Anima mea

desiderávit te in nocte; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Pro sancto Monacho & Cœnobita.

Hymnus. *Santol. Vict.*

O Pulcras ácies, castráque fórtia!
Quæ spes, una fides, unus amor regit.
Omnes lege sub una,
Uno sub duce mílitant.

Heu! quantis rápiunt astra labóribus!
Pulsant perpétuis quéstibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.

Votis unánimes, vi quoque flétuum
Instant, & sócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis.
Vim cœlo simul ínferunt.

Hæc vis grata Deo; sic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris reserátur
Cœlum conditiónibus.

Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altùm turba silet; cétera dum tacent;
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.

Exercet vígiles contínuus labor;
Incúmbunt óperi non résides manus;
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.

Æternus sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Filio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Pro sancto Anachoreta & Solitario.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Quid tu relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Solúsque tecum cógitas?

Mentis volátu líbero,
Percúrris ætérnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.

Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuéndo Númini,
Totus coléndo tu vacas.

Quam pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gaúdia!
Te propter antris ábditos
Sinu recóndis in tuo.

Ætérne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

℣. Clamávi ad te Dómine; dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141. 6.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. F. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus est Dóminus ánimæ quærénti illum. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. *Thren.* 3. 24. 25. 26.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, terrénarum re cal-

cántium merces magna nimis; da nobis exémplo & intercessióne beáti N. cujus solémnia celebrámus, temporália ómnia despícere, & ad ætérna totâ mentis intentióne festináre; Per Dóminum.

Ad Horas, *Psalmi de Feriâ.*

Ad Primam, *Ant.* Elégi.

Ad Tertiam, *Ant.* Ecce elongávi.

Capitulum. *Isai.* 35. 7. 8.

IN cubílibus, in quibus priùs dracónes habitábant, oriétur viror cálami & junci. Et erit ibi sémita & via, & via sancta vocábitur.

℟. *breve*, Extráneus factus sum * Frátribus meis, ℟. Extráneus. ℣. Et peregrínus fíliis matris meæ. * Frátribus. Glória. ℟. Extráneus. *Ps.* 68. 9.

℣. Mihi mundus crucifixus est, ℟. Et ego mundo. *Gal.* 6. 14.

Ad Sextam, *Ant.* Abscóndit me Dóminus.

Capitulum. *Philipp.* 3. 13. 14.

FRatres, quæ retro sunt oblivíscens, ad ea verò quæ sunt prióra exténdens meipsum, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Jesu.

℟. *breve*, Dixi; Custódiam vias meas, * Ut non delínquam in lingua mea. ℟. Dixi. ℣. Pósui ori meo custódiam. * Ut non. Glória. ℟. Dixi. *Ps.* 38. 2.

℣. Concáluit cor meum intrà me, ℟. *Et in* meditatióne mea exardéscet ignis. *Ps.* 38. 4.

Ad Nonam, *Ant.* Exui me.

Capitulum. *Dan.* 9. 3.

POsui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre & deprecári in jejúniis, sacco, & cinere.

℟. *breve*, Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras. ℟. Propter. ℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis. * Ego. Glória. ℟. Propter. *Ps.* 16. 4. 5.

℣. Induébar cilício. ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34. 13.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 3. toni. a.

ISte custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1. 12. 13.

Ant. 2. D. Deus dixit ad illum: Exi de terra tua, & de cognatióne tua: & tunc éxiit. *Act.* 7. 3. 4.

Ant. 6. F. Majóres divítias æstimans thesáuro Ægyptiórum, impropérium Christi; fide relíquit Ægyptum. *Hebr.* 11. 26. 27.

Ant. 1. f. In loco solitúdinis Dóminus dócuit eum; & custodívit quasi pupíllam óculi sui. *Deut.* 32. 10.

Ant. 7. a. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tanquam in aliéna, in cásulis habitándo, cum cohærédibus repromissiónis. *Hebr.* 11. 9.

Capitulum. *Hebr.* 11. 10.

EXpectábat fundaménta habéntem civitátem; cujus ártifex & cónditor Deus.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Perféctio tua, & doctrína tua Dómine, viro sancto tuo quem probásti. * Dixit patri suo & matri suæ: néscio vos; & frátribus suis: ignóro vos. *Deut.* 33. 8. 9. ℣. Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus. *Matt.* 10. 37.* Dixit. Glória.* Dixit.

Hymnus, Felíces, *ut in primis Vesperis.*

℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus; ℟. Pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. *Ps.* 32. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. *Matt.* 19. 29.

COMMUNE SS. LAICORUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni.* â.

DIcébat Jesus ad omnes: si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam quotídie, & sequátur me. *Luc.* 9. 23.

Ant. 8. G. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia vestra plusquam Scribárum, & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matt.* 5. 20.

Ant. 8. G. Nisi convérsi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matt.* 18. 3.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est. *Matt.* 7. 21.

Ant. 8. G. Conténdite intráre per angústam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. *Luc.* 13. 24.

Capitulum. *Eccli.* 2. 8. 9. 10.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabúntur corda vestra.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illius; & * Qui díligunt illum, † Conservábunt vias illius. *Eccli.* 2. 18. ℣. Plenitúdo legis, est diléctio. *Rom.* 13. 10.* Qui díligunt. Glória. † Conservábunt.

Hymnus. Guill. Episc. Santon.

SUMMI pusíllus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui patérnus vos amor
Vult esse regni cómpotes.
EN regnat inter Cœlites,
Qui vixit olim sæculo

Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.
Angusta pœniténtiæ
Ingréssus, & viam Crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna, non timet sequi.
Carnem terit jejúniis;
Linguam domat siléntio;
In paúperum, parcus sibi,
Abscóndit & spargit sinu.
Sapore verbi páscitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celsa versátur polo.
Hac surgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da Pater,
Da Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ.
Amen.

℣. Qui confidunt in Dómino, intélligent veritátem: ℟. Et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. *Sap.* 3. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áquilæ; current, & non laborábunt; ambulábunt, & non deficient. *Isai.* 40. 31.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Annualibus & Solemnibus ad Completorium, Ant.* 3. g. Non intrábit in sanctam Jerúsalem aliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens, & mendácium. *Apoc.* 21. 27.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 2. D. Simplícitas justórum díriget eos: justítia rectórum liberábit eos. *Prov.* 11. 3. 6.]

AD OFFICIUM
NOCTURNUM.

Invitatorium, Diligéntem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145. 8.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Non parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruénta, quæ suos
Habent triúmphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori,
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides,
Amor supérnis ígnibus
Totam litávit hóstiam.
Venis apértis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perénnis gaúdia.
Æterne tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

Psalmi de Feria.

In I. Nocturno.

Ant. 3. *a.* Si quis díligit me, sermónem meum servábit; & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus a

& mansiónem apud eum faciémus. *Joan.* 14. 23.

Ant. 1. a. Omnis qui audit verba mea, & facit ea; assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. *Matt.* 7. 24.

Ant. 2. D. Qui perspéxerit in legem perféctam libertátis, non audítor obliviósus factus; sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit. *Jac.* 1. 25.

℣. In lege Dómini volúntas ejus, ℟. Et in lege ejus meditábitur die ac nocte. *Ps.* 1. 2.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post 1. *Lect.* ℟. Inítium viæ bonæ, fácere justítiam: * Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas; & in timóre Dómini declinátur à malo. *Prov.* 16. 5. 6. ℣. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3. 10. 11. * Misericórdiâ.

Post 2. *Lect.* ℟. Si quis emundáverit se, * Erit vas in honórem sanctificátum, & útile Domino, ad omne opus bonum parátum. 2. *Tim.* 2. 21. ℣. Sápiens cor abstinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit. *Eccli.* 3. 32. * Erit vas.

Post 3. *Lect.* ℟. Qui timent Dóminum, præparábunt corda sua; & * In conspéctu illíus † Sanctificábunt ánimas suas. *Eccli.* 2. 20. ℣. Misericórdia Dómini à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1. 50. * In conspéctu. Glória. † Sanctificábunt.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Ut filii lucis ambuláte; (fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte) probántes quid sit beneplácitum Deo. *Ephes.* 5. 8. 9. 10.

Ant. 3. E. Stábiles estóte, & immóbiles; abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quòd labor vester non est inánis in Dómino. 1. *Cor.* 15. 58.

Ant. 5. a. Vosmetípsos in dilectióne Dei serváte, expectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam. *Juda* ℣. 21.

℣. Dilígite Dóminum omnes sancti ejus; ℟. Quóniam veritátem requíret Dóminus. *Ps.* 30. 24.

Lectiones in Proprio Sanctorū.

Post 4. *Lect.* ℟. Tóllite jugum meum super vos, & inveniétis réquiem animábus vestris: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. *Matt.* 11. 29. 30. ℣. Interrogáte de sémitis antiquis, quæ sit via bona, & ambuláte in ea; & inveniétis refrigérium animábus vestris. *Jer.* 6. 16. * Jugum.

Post 5. *Lect.* ℟. Servíte Dómino in omni corde vestro; & * Nolíte declináre post vana, quæ non próderunt vobis. 1. Reg. 12. 20. 21. ℣. Nolíte

dilígere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. 1. *Joan.* 2. 15.* Nolíte.

Post 6. Lect. ℟. Satágite, ut per bona ópera, certam vestram vocatiónem, & electiónem faciátis:* Sic enim † Abundánter ministrábitur vobis introítus in ætérnum regnum Jesu Christi. 2. *Petr.* 1. 10. 11. ℣. Operámini opus vestrum ante tempus, & dabit vobis mercédem vestram in témpore suo. *Eccli.* 51. 38.* Sic enim. Glória. † Abundánter.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Vetus homo noster crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. *Rom.* 6. 6.

Ant. 4. E. Qui mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem. *Rom.* 6. 2. 4.

Ant. 7. a. Sumus filii Dei. Si autem filii, & herédes; herédes quidem Dei, coherédes autem Christi: si tamen compátimur, ut & conglorificémur. *Rom.* 8. 16. 17.

℣. Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & spíritûs, ℟. Perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. 2. *Cor.* 7. 1.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

Post 7. Lect. ℟. Non secúndùm carnem ambulámus, sed *secúndùm spíritum: qui enim secúndùm carnem sunt; quæ* carnis sunt, sápiunt. * Qui secúndùm spíritum sunt; quæ sunt spíritûs, séntiunt. *Rom.* 8. 4. 5. ℣. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt ei. *Eccli.* 2. 19.* Qui secúndùm.

Post 8. Lect. ℟. Hæc est cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; & * Mandáta ejus grávia non sunt. 1. *Joan.* 5. 3. ℣. Nihil dúlcius, quàm respícere in mandátis Dómini. *Eccli.* 23. 37.* Mandáta.

Post 9. Lect. ℟. Nos debémus altérutrum dilígere. * Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & † Cáritas ejus in nobis perfécta est. 1. *Joan.* 4. 11. 12. ℣. Qui déspicit próximum, peccat: misericórdia & véritas præparant bona. *Prov.* 14. 21. 22. * Si diligámus. Glória. † Cáritas.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Benedícite servi Dómini Dómino: ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3. 85.

Psalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni*. a.

DOmine non est exaltátum cor meum, neque eláti sunt óculi meì; neque ambulávi in magnis. *Ps.* 130. 1.

Ant. 4. E. Verébar ómnia ópera mea, sciens quòd non párceres delinquénti. *Job* 9. 28.

Ant. 3. a. Non proponébam ante óculos meos rem injú-

ſtam; non adhæſit mihi cor pravum. *Pſ.* 100. 3. 4.

Ant. 8. G. Detrahéntem ſecrétò próximo ſuo hunc perſequébar: óculi mei ad fidéles terræ ut ſédeant mecum. *Pſ.* 100. 5. 6.

Ant. 4. E. Benedíctio peritúri ſuper me veniébat, & cor víduæ conſolátus ſum; óculus fui cæco, & pes claudo; pater eram paúperum. *Job* 29. 13. 15. 16.

Capitulum. Job 29. 11. 12.

AUris aúdiens beatificábat me, & óculus videns teſtimónium reddébat mihi; eò quòd liberáſſem paúperem vociferántem, & pupíllum cui non eſſet adjútor.

Hymnus. Santol. Vict.

QUi te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

QUID ergo gaudes nécter
Triſtes moras amántibus?
Terris retárdas éxules,
Cives polo quos déſtinas.

HINC fervet in dies amor;
In vota toti diffluunt:
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna, vita lóngior.

VIX iſte tardi córporis
Pondus moléſtum ſúſtinet:
Mortis diem præóccupat
Ardens Deo ſe júngere.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, ſit glória Amen.

℣. Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, non exaúdiet Dóminus. ℟. Proptérea exaudívit Deus. *Pſ.* 65. 18. 19.

Ad Benedictus, Ant. 4. G.

In juſtítia apparébo conſpéctui tuo, ſatiábor cùm apparúerit glória tua. *Pſ.* 16. 15.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, tríbue nobis, quǽſumus, interceſſióne beáti N. miſericórdiam tuam; & quæcúnque præcipis ut agámus, ipſe ádjuva ut implére poſſímus; Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADéſto Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti N. ſolemnitáte deférimus; ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus; ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur; Per Dóminum.

AD HORAS, *Pſalmi de Feria.*

AD PRIMAM, *Ant.* Dómine.

AD TERTIAM, *Ant.* Verébar.

Capitulum. Philip. 2. 12. 13.

CAríſſimi, cum metu & tremóre veſtram ſalútem operámini; Deus eſt enim qui operátur in vobis & velle, & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *breve*, Beátus vir * Qui timet Dóminum, ℟. Beátus. ℣. In mandátis ejus volet nimis. * Qui timet. Glória. ℟. Beátus. *Pſ.* 111. 1.

℣. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum, ℟. Et in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. *Pſ.* 146. 11.

Ad Sextam, *Ant.* Non proponébam.

Capitulum. *Job* 23. 11. 12.

Viam Dei custodívi, & non declinávi ex ea; à mandátis labiórum ejus non recéssi, & in sinu meo abscóndi verba oris ejus.

℟. *breve*, Lucérna pédibus meis * Verbum tuum. ℟. Lucérna. ℣. Et lumen sémitis meis.* Verbum. Glória. ℟. Lucérna. *Ps.* 118. 105.

℣. Servávi mandáta tua, & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo. *Ps.* 118. 168.

Ad Nonam, *Ant.* Benedíctio peritúri.

Capitulum. *Jac.* 1. 27.

Relígio munda, & immaculáta apud Deum & Patrem hæc est, visitáre pupíllos, & víduas in tribulatióne eórum; & immaculátum se custodíre ab hoc século.

℟. *breve*, Flebam super eo * Qui afflíctus erat, ℟. Flebam. ℣. Compatiebátur ánima mea paúperi. * Qui afflíctus. Glória. ℟. Flebam. *Job* 30. 25.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & paúperem; ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40. 2.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 8. *toni.* G.

Beátus qui invéntus est sine *mácula; qui pótuit tránsgredi, & non est transgréssus;* fácere mala, & non fecit. *Eccli.* 31. 8. 10.

Ant. 5. a. Consservávit legem Excélsi; & in tentatióne invéntus est fidélis. *Eccli.* 44. 20. 21.

Ant. 5. a. Non prætériit de univérsis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Josue* 11. 15.

Ant. 1. D. Immóbilis in Dei timóre permánsit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2. 14.

Ant. 7. a. Stabilita sunt bona illíus in Dómino, & eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum. *Eccli.* 31. 11.

Capitulum. *Gal.* 6. 8.

Fratres, quæ semináverit homo, hæc & metet: quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem; qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Dispérsit, dedit paupéribus; * Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111. 9. ℣. Erat religiósus ac timens Deum, fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper. *Act.* 10. 2. * Justítia. Glória. * Justítia.

Hymnus, Summi pusíllus grex Patris, *ut in primis Vesperis.*

℣. Benedíctio Dei in mercèdem justi festínat, ℟. Et in hora velóci procéssus illíus fructíficat. Eccli. 11. 24.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. 1. Diléctus Deo, & homínibus; cujus memória in benedictióne est. Similem illum fecit in glória sanctórum, & osténdit illi glóriam suam. *Eccli.* 45. 1. 2.

COMMUNE
VIRGINUM MARTYRUM.

Omnia dicuntur ut infrà in Officio sanctarum Virginum, exceptis quæ hìc notantur.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Hymnus. *Santol. Vict.*

VIRGINUM robur, Deus, atque custos:
Sexus imbéllis, médios per enses,
Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!

PRO tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non suos sentit, memor ô! tuórum
Christe, dolórum.

NON graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem:
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.

SPONSA diléсto placitúra sponso:
Déspicit ruptum laniáta corpus:
Est suus truncis honor, & venústas
Est sua membris.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriúsque Nexus,
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Heréditas immaculatórum in ætérnum erit. ℟. Non confundéntur in témpore malo. *Ps.* 36. 18. 19.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. F. Vincénti dabo manna abscónditum, & dabo illi cálculum cándidum; & in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit. *Apoc.* 2. 17.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus. *Santol. Vict.*

FESTIS læta sonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici, dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.

SED quid cogis amor? fórtiter ambiit
Sponso virgíneum [illegible] sánguinem;

néminit tunc bene cór-
poris,
láræ sitiens necis.
iâ parte minor, vos
superéminet,
tále genus, quæ pótuit
mori,
damna sui córporis, ín-
tegram
iri Dómino fidem.
1 máxima laus; máxi-
ma Fílio;
úmque sacro máxima
Flámini;
em magnánimæ prælia
sústinent
to fúnere Vírgines.
nen.

LAUDES
ATUTINAS.

us, Vírginum robur,
imis Vesperis.

Deus præcínxit me vir-
e. Et pósuit immaculá-
m meam. *Ps.* 17.32.33.
Benedíctus, *Ant.* 2. D.*
est Dóminus firmamén-
um: liberávit me, quia
cui ei: retríbuet mihi
im justítiam meam;
dúm mundítiam má-
meárum reddet mihi.
22. 19. 20. 21.

Oratio.

us, qui inter cétera
oténtiæ tuæ mirácula,
n sexu frágili victóriam
ii contulísti; concéde
is, ut qui beátæ N.
& Mártyris tuæ nata-
limus, per ejus ad te
gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, cujus múnere beáta N. in virginitátis propósito & in confessióne fidei roboráta, virginitátis ac martyrii palmam adépta est; da nobis ita córporis ac mentis integritátem serváre, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si sint plures, Oratio.

DA nobis quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum ac mártyrum N. & N. palmas summâ veneratióne sectári; ut quas non póssumus satis dignè celebráre, humílibus saltem prosequámur obséquiis; Per.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Hymnus, Festis læta sonent, *ut in Officio Nocturno.*

℣. Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui; ℟. Et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem. *Apoc.* 12. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. *d.* Casta generátio in perpétuum coronáta triúmphat incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4. 1. 2.

COMMUNE
SS. VIRGINUM.
IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 5. toni. a.

QUid bonum Dómini est, & quid pulcrum ejus,

nisi fruméntum electórum, & vinum gérminans Vírgines? *Zach.* 9. 17.

Ant. 7. b. Hæc dicit qui habet septem spíritus Dei, & septem stellas: Qui non inquinavérunt vestiménta sua, ambulábunt mecum in albis. *Apoc.* 3. 1. 4.

Ant. 8. G. Qui elégerint quæ ego vólui, & tenúerint fœdus meum; dabo eis in domo mea locum. *Isai.* 56. 4. 5.

Ant. 3. g. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus: nomen sempitérnum dabo eis. *Isai.* 56. 5.

Ant. 8. G. Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Qui potest cápere, cápiat. *Matt.* 19. 11. 12.

Capitulum. 1. *Cor.* 7. 7. 8.

Unusquísque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic; dico autem non nuptis, & víduis: Bonum est illis, si sic permáneant.

In Dupl. maj. ℟. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? membra vestra templum sunt Spíritûs-sancti qui in vobis est. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore vestro. 1. *Cor* 6. 15. 19. 20. ℣. Custodítio legum, consummátio incorruptiónis est; incorrúptio autem facit esse próximum Deo. *Sap.* 6. 19. 20. * Glorificáte. Glória. † Portáte.

Hymnus.

Vos ô Virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars
tima,
Sponsum virgíneo
tuum sinu
Puris tóllite laú
Hæc est sacra di
quâ suo
Cum plena rútilan
júngitur
Sponso, stansque t
xima cónci
Virgo cántica \
Solo digna Deo
réspuit
Mortáles thálamos
óbligat
Sese fida suo, quen
perit,
Ultro se Deus c
Purum ne mácu
imágines
In se tota sui córp
mor
Mens sese récipit,
vident,
Surdis nil sonat
Ægro vix sua s
córpori,
Ardet mille modis
mori:
Quidquid mors rá
sibi præri
Unus sit Deus ó
Fac ô Christe, tu
æmulos
Hâc nos ire tibi,
ditur viâ;
Qui gens sancta su
ribus integ
Fac soli tibi vív
Da te, summe Pa
laúdibus

Da te, Christe, sequi, laúrea Vírginum;
Fac incénsa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

℣. Divíni fructus, floréte flores quasi lílium; ℟. Et date odórem. *Eccli.* 39. 17. 19.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *C.* Obaudíte me divíni fructus, & quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte; quasi Líbanus odórem suavitátis habéte. *Eccli.* 39. 17. 18.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Annualibus & Solemn. ad Completorium*, *Ant.* 1. D. Qui digni habebúntur sǽculo illo, & resurrectióne ex mórtuis, neque nubent, neque ducent uxóres. *Luc.* 20. 35.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. *d.* Æquáles Angelis sunt, & fílii sunt Dei, cùm sint fílii resurrectiónis. *Luc.* 20. 36.]

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Agnum quem sequúntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14. 4.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

Coelestis aula pánditur;
En sponsus; ómnes óbviæ
Exíte Spónso Vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.

Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat *ómnibus, dat síngulis*
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ casta vobis gaúdia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens volúptas éffluit?

Hunc propter unum víluit
Supérba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid virgo terris ámbiat?

O Virgináles núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

Sit laus Patri; laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigíllis fœdera. Amen.

Psalmi de Feria.

In I. Nocturno.

Ant. 3. g. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? ínnocens mánibus, & mundo corde. *Ps.* 23. 3. 4.

Ant. 6. F. Qui díligit cordis munditiam, habébit amícum Regem. *Prov.* 22. 11.

Ant. 7. *d.* Omnis ponderátio non est digna continéntis ánimæ. *Eccli.* 26. 20.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Ps.* 118. 1.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post 1. *Lect.* ℟. Felix est stérilis: & * Incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. *Sap.* 3. 13. ℣. Fructus spíritûs est cáritas, modéstia, continéntia, cástitas. Gal. 5. 22. 23. * Incoinquináta.

Post 2. *Lect.* ℟. Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima;* Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. *Sap.* 3. 14. 15. ℣. Beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt. *Matt.* 5. 8.* Bonórum.

Post 3. *Lect.* ℟. O quàm pulcra est casta generátio cum claritáte: * Immortális est enim memória illíus; quóniam & †Apud Deum nota est, & apud hómines. *Sap.* 4. 1. ℣. Datum est illi, ut coopériat se byssino splendénti & cándido. *Apoc.* 19. 8. * Immortális. Glória. † Apud.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. â. Veni de Líbano sponsa mea, veni: coronáberis. *Cant.* 4. 8.

Ant. 2. D. In caritáte perpétua diléxi te, ídeo attráxi te, míserans. *Jer.* 31. 3.

Ant. 7. *d.* Sta in sorte propositiónis, in partes vade sǽculi sancti, cum vivis & dántibus confessiónem Deo. *Eccli.* 17. 24. 25.

℣. Sponsábo te mihi in fide; ℟. Et scies quia ego Dóminus. *Osee* 2. 20.

Lectiones in Proprio Sanctorũ.

Post 4. *Lect.* ℟. Sponsábo te mihi in sempitérnum: * Et sponsábo te in misericórdia, & in miseratiónibus. *Osee* 2. 19. ℣. Scient quia ego diléxi te: tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. *Apoc.* 3. 9. 11. * Et sponsábo.

Post 5. *Lect.* ℟. D[...] ópera tua. Omni[...] * Sint vestiménta t[...] quodcúnque fácere [...] nus tua, inst[...] *Eccle.* 9. 7. 8. 10. ℣. [...] sicut fur. Beátus qui custódit vestiménta [...] 16. 15. * Sint.

Post 6. *Lect.* ℟. P[...] signáculum super [...] ut signáculum supe[...] tuum; * Quia † F[...] mors diléctio. *Cant.* [...] que instántia, neq[...] neque creatúra ali[...] paráre à caritáte D[...] 38. 39. * Quia fort[...] † Fortis.

IN III. NOCT[...]

Ant. 2. *D.* Pater [...] virginitátis meæ tu [...]

Ant. 1. â. Trahe [...] currémus in odóre[...] tórum tuórum. *Ca*[...]

Ant. 3. E. In vela[...] rum tuárum exultá[...] sit ánima mea post [...] cépit déxtera tua. *P*[...]

℣. In voluntát[...] xísti me, ℟. Et [...] suscepísti me. *Ps.* 7[...]

Evangelium & [...] *in Proprio Sanctorum*

Post 7. *Lect.* ℟. [...] omnes qui fornicá[...] * Mihi adhærére D[...] est, pónere in Dó[...] spem meam. *Ps.* 7[...] ℣. Qui adhæret Dó[...] spíritus est. 1. *Cor.* [...] adhærére.

8. *Lect.* ℟. Lex tua,
ine, meditátio mea est.
cor meum immaculátum
stificatiónibus tuis, ut
:onfúndar. *Ps.* 118.77.80.
:io quia secúndùm expe-
nem & spem meam, in
confúndar. *Philipp.* 1.19.
Fiat cor.
9. *Lect.* ℟. Retríbuet mihi
inus secúndùm justítiam
1, & * Secúndùm puritá-
mánuum meárum retrí-
mihi. *Ps.* 17. 25. ℣. Grá-
igo Deo, cui sérvio in
:iéntia pura. 2. *Tim.* 1. 3.
:úndùm. * Glória. * Se-
ùm.

D LAUDES MATUTINAS.

. *Sacerdotalis*, Cantábo
Dómine, ℟. Psallam &
igam in via immaculáta.
oo. 1. 2.

Psalmi de Feria.

Intiphona 1. toni. a.
Illéctus meus descéndit in
hortum suum ad aréolam
iatum, ut lília cólligat.
:. 6. 1.
nt. 5. a. Invéni quem díli-
nima mea : ténui eum;
dimíttam. *Cant.* 3. 4.
nt. 2. D. Ego dilécto meo,
iléctus meus mihi, qui
itur inter lília. *Cant.* 6. 2.
nt. 6. F. Diléctus meus or-
vit in me caritátem : ful-
me flóribus, stipáte me
s. *Cant.* 2. 4. 5.
nt. 1. f. *Me propter inno-*
am suscepísti Dómine, &
confirmásti me in conspéctu
tuo in ætérnum. *Ps.* 40. 13.

Capitulum. *Sap.* 8. 21.

SCivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det, & hoc ipsum erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donum.

Hymnus. *Muret.*

O Virgo, pectus cui sacrum
Amóris expers ímprobi,
Intus suis ardóribus
Sanctus perússit Spíritus.

Non te volúptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amántem pérsequi
Cœléstis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre cœperat;
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

Beata cui nunc Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gaúdiis.

Æterne sponse Vírginum,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea;
℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Isai.* 61. 10.

Oratio.

FIdéles tuos, quæsumus Dómine, intercedénte beáta

N. vírgine tuâ, córpore páriter & mente purífica; ut tuâ inspiratióne compúncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; atque ut eárum non capiántur illécebris, tuâ semper suavitáte pascántur; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti; concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ N. puritátem húmili venerámur obséquio, piæ devotiónis sequámur exémplo; Per Dóminum.

Pro pluribus Virginibus, Oratio.

DEus, qui nos hódie sanctárum vírginum tuárum N. & N. ánnuâ festivitáte lætíficas; concéde propítius, ut eárum adjuvémur précibus, quarum castitátis irradiámur exémplis; Per Dóminum.

AD HORAS, *Psalmi de Feria.*

AD PRIMAM, *Ant.* Diléctus meus.

AD TERTIAM, *Ant.* Invéni.

Capitulum. 1. *Cor.* 7. 25.

DE Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. *breve*, Regi vírgines afferéntur * In lætítia & exultatióne, ℟. Regi. ℣. Adducéntur in templum Regis.* In lætítia. Glória. ℟. Regi. *Ps.* 44. 15. 16.

℣. Oleum effúsum nomen tuum; ℟. Ideo adolescéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1. 2.

AD SEXTAM, *Ant*

diléctο meo.

Capitulum. 1. *Cor.* 7

MUlier innúpta, &
go, cógitat quæ D
sunt, ut sit sancta córpo
spíritu: quæ autem nup
cógitat quæ sunt mundi
modo pláceat viro.

℟. *breve*, Divini
benedícite Dóminum* I
ribus suis. ℟. Divini. ℣
nómini ejus magnific
* In opéribus. Glória.
vini. *Eccli.* 39. 19. 20.

℣. Confitémini illi i
labiórum vestrórum, ℟.
cánticis labiórum. *Eccli.*

AD NONAM, *An*

propter innocéntiam.

Capitulum. 2. *Cor.*

ÆMulor vos Dei a
tióne; despónd
vos uni viro Vírginem
exhibére Christo.

℟. *breve*, Quid mih
cœlo? * Et à te qu
super terram? ℟. Quid.
cordis mei, & pars me
in ætérnum. * Et à te.
℟. Quid. *Ps.* 72. 25. 26

℣. Déficit ánima mea
Dómini. ℟. Cor meum
ro mea exultavérunt i
vivum. *Ps.* 83. 2. 3.

AD VESPE

Psalmi de Feri

Antiphona 1. *toni*

VIrgines accipiént
pades suas, exiér
viam sponso & spons
25. 1.

. Prudéntes accepé-
n in vasis suis cum
s, & ornavérunt
suas. *Matt.* 25. 4. 7.
rreg. A. Médiâ nocte
tus est: Ecce spon-
, exíte óbviàm ei.
6.
l. Venit sponsus; &
æ erant, intravé-
;o ad núptias. *Matt.*

). Vírgines sequún-
n quocúnque íerit;
la enim sunt ante
Dei. *Apoc.* 14. 4. 5.
n. *Apoc.* 14. 1.
t ecce Agnus stabat
montem Sion, &
entum quadraginta
iillia, habéntes no-
& nomen Patris ejus
n fróntibus suis.
licibus - majoribus,
vocem de cœlo: &
uam audívi, sicut
:ium in cítharis suis.
bant quasi cánticum
ante sedem Agni.
2. 3. ℣. Exultavé-
udæ propter judícia
ıe. *Ps.* 96. 8.* Can-
ória.* Cantábant.
, Cœléstis, *ut in*
cturno.
ines laudent nomen
℟. Quia exaltátum
ejus solíus. *Ps.* 148.

;nificat, *Ant.* 7. G.
ıs, *& exultémus*,
lóriam Deo; quia
iva.

venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se. Beáti, qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. *Apoc.* 19. 7. 9.

COMMUNE SS. VIRGINUM Monialium.

Omnia dicuntur ut suprà in Officio sanctarum Virginum, exceptis quæ hìc notantur.

In Primis Vesperis.

Post Hymnum, ℣. Súscipe me, Dómine, secúndùm elóquium tuum, & vivam; ℟. Et non confúndas me ab expectatióne mea. *Ps.* 118. 116.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? & volábo, & requiéscam; quóniam vidi iniquitátem, & contradictiónem in civitáte. *Ps.* 54. 7. 10.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD LAUDES Matutinas.

Post Hymnum, ℣. Oblivíscere pópulum tuum, ℟. Et domum patris tui. *Ps.* 44. 11.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Cave ne quando oblivíscáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum; quia Dóminus Deus tuus ignis consúmens est, Deus æmulátor. *Deut.* 4. 23. 24.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti; concède, ut quia

e

fidélis sponsæ tuæ N. puritátem húmili venerámur obséquio, piæ devotiónis sequámur exémplo; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Post Hymnum, ℣. Concupíscet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. d. Quòd reliqueris paréntes tuos, & terram in qua nata es; plenam mercédem recípias à Dómino Deo, sub cujus confugísti alas. *Ruth* 2. 11. 12.

COMMUNE MULIERUM Martyrum.

Omnia dicuntur ut infrà in Officio sanctarum Mulierum, exceptis quæ hic notantur.

IN PRIMIS VESPERIS.

Post Hymnum, ℣. Laudábo nomen tuum assíduè, ℟. Et collaudábo illud in confessióne. *Eccli.* 51. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Humílium & mansuetórum semper tibi plácuit deprecátio: Deus cœlórum, exaúdi me deprecántem, & de tua misericórdia præsuméntem; ut gentes agnóscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9. 16. 17. 19.

Oratio infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD LAUDES MATUTINAS.

Post Hymnum, ℣. Arcus fórtium superátus est, ℟. Et infirmi accíncti sunt róbore. 1. *Reg.* 2. 4.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. E. Supra modum mirábilis, & bonórum memóriâ digna, bono ánimo ferébat propter spem quam in Deum habébat. 2. *Mach.* 7. 20.

Oratio.

Deus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur; largíre nobis, quæsumus, beátæ N. Mártyris tuæ triúmphum recoléntibus, ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincéndi grátiam nobis obtíneat; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si sint plures, Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem sanctárum N. & N. Martyrio consecrásti; concéde ut omnes qui eárum victóriam venerántur, protectiónis tuæ auxílio muniántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

AD VESPERAS.

Post Hymnum, ℣. Dilatátum est os meum super inimícos meos; ℟. Quia lætáta sum in salutári tuo, Dómine. 1. *Reg.* 2. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Exaudíta est orátio mea: & liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo; proptérea confitébor, & laudem dicam tibi. *Eccli.* 51. 15. 16. 17.

)MMUNE
IULIERUM.
IIMIS VESPERIS.
Psalmi de Feria.
tiphona 1. *toni*. a.

MUlíerem fortem quis
invéniet? procul, &
de últimis fínibus
1 ejus. *Prov.* 31. 10.
2. *D.* Grátia verecún-
líeris sensátæ & bonæ
urum. *Eccli.* 7. 21.
3. a. Múlier díligens,
est viro suo. *Prov.* 12. 4.
7. *d.* Múlier sensáta,
a; non est immutátio
ánimæ. *Eccli.* 26. 18.
2. D. Grátia super grá-
núlier sancta & pudo-
ccli. 26. 19.
lum. *Prov.* 19. 14.
mus & divítiæ dantur
paréntibus; à Dómino
>róprie uxor prudens.
uplicibus - majoribus,
ıx grátia, & * Vana est
ído : † Múlier timens
um, ipsa laudábitur.
1. 30. ℣. Non sit ex-
ıs capillatúra, aut cir-
o auri. 1. *Petr.* 3. 3.
est. Glória. † Múlier

us. *Santol. Vict.*
ESTE sanctæ Cónju-
ges :
fortis fémina,
quæ virtútibus
hat inter Cœlites.
N *illa luxu* véstium,
ine torto splénduit;
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

SE sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit;
Timet vidéri ne suum,
Dum prodit, amíttat decus.

PASCENDA cœlésti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Sápiens múlier ædíficat domum suam : ℟. Insípiens extrúctam quoque mánibus déstruet. *Prov.* 14. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Fáciat Dóminus hanc mulíerem sicut Rachel, & Liam; ut sit exémplum virtútis, & hábeat célebre nomen. *Ruth* 4. 11.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

[*In Annualibus & Solemnibus ad Complet. Ant.* 2. D. Mulíeres súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. *Coloss.* 3. 18.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 1. a. Sara obediébat Abrahæ, dóminum eum vocans; cujus estis fíliæ bene faciéntes. 1. *Petr.* 3. 6.]

AD OFFICIUM
NOCTURNUM.

Invitatorium, Deum in quo sperant sanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus. 1. Petr. 3. 5.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus. *Santol. Vict.*

ARDET Deo quæ fémina,
Latére frustrà cógitat:
Quot indigéntes súblevat,
Tot próditur præcónibus.

PRODESSE quærit ómnibus,
Curis honéstis ánxia;
Patróna, custos vírginum,
Secúnda mater órphanis.

PANNIS laténtem vílibus
Christum fovébat hóspitem;
Quas dura subtráxit sibi,
Opes refúndit pródiga.

PACEM domi, pacem foris
Alto colit siléntio;
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Opórtet mulíeres esse pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. 1. *Tim.* 3. 7. 11.

Ant. 2. D. Prudéntiam dóceant adolescéntulas, viros suos ament; filios suos díligant. *Tit.* 2. 4.

Ant. 1. D. * Mulíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino. *Ephes.* 5. 22.

℣. Viri caput, Christus est: caput autem mulíeris, vir: ℟. Caput verò Christi, Deus. 1. *Cor.* 11. 3.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post 1. *Lect.* ℟. Filii sanctórum sumus, & * Non póssumus ita conjúngi sicut gentes, quæ ignórant Deum. *Tob.* 8. 5. ℣. Honorábile connúbium in ómnibus, & thorus immaculátus. *Hebr.* 13. 4. * Non póssumus.

Post 2. *Lect.* ℟. Sunt, quibus prævalére potest dæmónium: * Hi namque qui conjúgium ita suscípiunt, ut Deum à sua mente exclúdant: habet potestátem dæmónium super eos. *Tob.* 6. 17. 18. ℣. Hæc est volúntas Dei; ut sciat unusquísque vas suum possidére in sanctificatióne; non in passióne desidérii. 1. *Thess.* 4. 3. 4. 5. * Hi namque.

Post 3. *Lect.* ℟. Si qua múlier fidélis habet virum infidélem, & hic conséntit habitáre cum illa, non dimíttat virum; * Sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem. 1. *Cor.* 7. 13. 14. ℣. Qui invénit mulíerem bonam, invénit bonum: & haúriet jucunditátem à Dómino. *Prov.* 18. 22. * Sanctificátus est. Glória. * Sanctificátus est.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Dómine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquam lætáta sit ancílla tua, nisi in te Dómine Deus. *Esther* 14. 14. 16. 18.

Ant. 7. d. Tu scis Dómine, quia virum cum timóre tuo, non cum libídine mea, consénsi suscípere. *Tob.* 3. 16. 18.

Ant. 5. a. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domûs meæ. *Ps.* 100. 2.

d ómnia mandáta tua
ır; ℟. Omnem viam
ı ódio hábui. *Ps.* 118.

nes in Proprio Sanctorū.
. *Lect.* ℟. Adjuva me
ı tuam, nullum áliud
n habéntem, nisi te
e.* Nosti quia óderim
iniquórum. *Esther* 14.
℣. Quæ participátio
:um iniquitáte? 2.*Cor.*
Nosti quia óderim.
. *Lect.* ℟. Complácui
ite tua.* Non sedi cum
vanitátis; odívi ecclé-
lignántium. *Ps.* 25. 3.
. Corrúmpunt mores
ollóquia mala. 1. *Cor.*
* Non sedi.
. *Lect.* ℟. Mundam ser-
imam meam ab omni
scéntia. * Nunquam
léntibus míscui me;
: cum his, qui in levi-
ıulant, partícipem me
Tob. 3.16.17. ℣. Exul-
·itus meus in Deo sa-
eo. *Luc.* 1. 47.* Nun-
Glória. † Neque cum

I. NOCTURNO.
·. a. Accínxit fortitú-
bos suos, & roborávit
n suum. *Prov.* 31. 17.
E. Quæsívit lanam &
& operáta est consílio
suárum. *Prov.* 31. 13.
r. c. Considerávit sé-
ımûs suæ, & panem
n comédit. Prov. 31.

℣. Os suum apéruit sapiéntiæ, ℟. Et lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31. 26.

Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum.

Post 7. *Lect.* ℟. Confídit in ea cor viri sui: * De nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, & cibária ancíllis suis. *Prov.* 31. 11. 15. ℣. Si quis suórum, & máximè domesticórum curam non habet, fidem negávit, & est infidéli detérior. 1. *Tim.* 5. 8. * De nocte.

Post 8. *Lect.* ℟. Non sit extrínsecùs induménti vestimentórum cultus; sed qui abscónditus est cordis homo, in incorruptibilitáte modésti spíritûs, qui est in conspéctu Dei lócuples.* Sic & sanctæ mulíeres ornábant se. 1. *Petr.* 3.3.4.5. ℣. Fortitúdo & decor induméntum mulíeris fortis. *Prov.* 31. 25.* Sic & sanctæ.

Post 9. *Lect.* ℟. Erat in ómnibus famosíssima, quóniam * Timébat Dóminum valde, † Nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith* 8. 8. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemósynis quas faciébat. *Act.* 9. 36.* Timébat. Glória. † Nec erat.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Glorificábo nomen tuum in ætérnum: ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85. 12. 13.

Psalmi de Feria.

Antiphona. 2. *toni.* D.

IN ancílla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam. *Judith* 13. 18.

Ant. 3. *a.* Erat cor ejus fidúciam habens in Dómino. *Dan* 13. 35.

Ant. 4. E. Habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ. *Judith* 8. 6.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2. 37.

Ant. 6. F. Beatíssimam prædicavérunt; vir ejus & laudávit eam. *Prov.* 31. 28.

Capitulum. *Eccli.* 26. 21.

SIcut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornaméntum domûs.

Hymnus. *Santol. Vict.*

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur.

PER quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ cónjuges.

INSIGNIS & nos féminæ
Sequi decet vestígia;
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exémplum viris.

QUEIS arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre, fac, mens te colat.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória. Amen.

℣. Múlier fortis oblécta virum suum, ℟. Et annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D.* Salvábitur múlier, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte. 1. *Tim.* 2. 15.

Oratio.

DEus, vita fidélium, glória humílium, & beatitúdo justórum, interveniénte beátâ N. propítius réspice súpplicum preces; ut ánimæ quæ promissiónes tuas sítiunt, de tuæ caritátis abundántia repleántur; Per Dóminum.

AD HORAS, *Psalmi de Feria.*

AD PRIMAM, *Ant.* In ancílla.

AD TERTIAM, *Ant.* Erat cor ejus.

Capitulum. *Eccli.* 40. 19.

FIlii, & ædificátio civitátis confirmábit nomen, & super hæc múlier immaculáta computábitur.

℟. *breve*, Timor Dómini, * Cum eléctis féminis gráditur, ℟. Timor. ℣. Et cum justis & fidélibus agnóscitur. * Cum eléctis. Glória. ℟. Timor. *Eccli* 1. 16.

℣. Timor Dómini, sciéntiæ religiósitas: ℟. Religiósitas custódiet & justificábit cor. *Eccli.* 1. 17.

AD SEXTAM, *Ant.* Habens.

Capitulum. 1. *Petr.* 3. 1. 2.

MUlíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifiant; considerántes in timóre castam conversatiónem vestram.

℟. *breve*, Mandáta Dei * In corde mulíeris sanctæ. ℟. Mandáta. ℣. Fundaménta ætérna supra petram sólidam. * In corde. Glória. ℟. Mandáta. *Eccli.* 26. 24.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. *Ps.* 36. 31.

AD NONAM, *Ant.* Beatíssimam.

Capitulum. *Eccli.* 36. 26.

QUi póssidet mulíerem bonam, ínchoat possessiónem: adjutórium secúndùm illum est, & colúmna ut réquies.

℟. *breve*, Grátia mulíeris sédulæ * Delectábit virum suum, ℟. Grátia. ℣. Disciplína illíus datum Dei est. * Delectábit. Glória. ℟. Grátia. *Eccli.* 26. 16. 17.

℣. Mulíeris bonæ beátus vir; ℟. Númerus enim annórum illíus duplex. *Eccli.* 26. 1.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiphona 4. toni. E.

DAte mulíeri forti de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31. 31.

Ant. 1. a. Magna facta est; erat étiam virtúti cástitas adjúncta. *Judith* 16. 25. 26.

Ant. 7. c. Orábat Dóminum Deum Israël; & munda manébat in tabernáculo. *Judith* 12. 8.

Ant. 6. F. Sperávit in Deo, & perréxit in præcéptis illíus. 2. *Par.* 17. 3. 4.

Ant. 4. d. Corpus suum humiliávit jejúniis; & deprecabátur Dóminum Deum Israël. *Esther* 14. 2. 3.

Capitulum. 1. *Tim.* 2. 8. 9. 10.

VOlo mulíeres oráre in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornántes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa; sed quod decet mulíeres, promitténtes pietátem per ópera bona.

In Duplicibus-majoribus, ℟. Manum suam misit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fusum: * Manum suam apéruit ínopi, & † Palmas suas exténdit ad páuperem. *Prov.* 31. 19. 20. ℣. Sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini: Beátius est magìs dare, quàm accípere. *Act.* 20. 35. * Manum suam. Glória. † Palmas suas.

Hymnus, O jam beáta, *suprà in Laudibus.*

℣. Ora pro nobis Dóminum, ℟. Quóniam múlier sancta es; *Judith* 8. 29.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. C. Eò quòd castitátem amáveris, manus Dómini confortávit te.

& ideo eris benedícta in ætérnum. *Judith* 15. 11.

COMMUNE SS. VIDUARUM.

Omnia dicuntur ut suprà in Officio sanctarum Mulierum, exceptis quæ notantur infrà.

In Primis Vesperis.

Psalmi de Feria.

Post Hymnum, ℣. Dóminus pupíllum, & víduam suscípiet; ℟. Et vias peccatórum dispérdet. *Ps.* 145. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D.* Vídua eligátur in opéribus bonis testimónium habens, si fílios educávit, si hospítio recépit, si sanctórum pedes lavit, si tribulatiónem patiéntibus subministrávit, si omne opus bonum subsecúta est. 1. *Tim.* 5. 9. 10.

Oratio infrà ad Laudes, nisi sit propria.

Ad Laudes Matutinas.

Post Hymnum, ℣. Quæ verè vídua est, & desoláta, speret in Deum, ℟. Et instet obsecratiónibus & oratiónibus nocte ac die. 1. *Tim.* 5. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Víduas honóra, quæ verè víduæ sunt; nam quæ in delíciis est, vivens mórtua est. Et hoc præcipe, ut irreprehensíbiles sint. 1. *Tim.* 5. 3. 6. 7.

Oratio.

Deus, in quem sperat omnis ánima quæ adhuc in terris pósita, se verè víduam sentit ac desolátam; tribue nobis quæsumus, ut exémplo beátæ N. obsecratiónibus & oratiónibus nocte ac die instántes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per Dóminum.

Ad Vesperas.

Post Hymnum, ℣. Non despíciet Dóminus preces pupílli; nec víduam, ℟. Si effúndat loquélam gémitûs. *Eccli.* 35. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Hæc vídua confitebátur Dómino; & loquebátur de illo ómnibus, qui expectábant redemptiónem Israël. *Luc.* 2. 37.

COMMUNE SS. POENITENTIUM.

Omnia dicuntur ut in Communi SS. Laïcorum, exceptis quæ sequuntur.

In Primis Vesperis.

Psalmi de Feria.

Post Hymnum, ℣. Dixi: Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino; ℟. Et tu remisísti impietátem peccati mei. *Ps.* 31. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.* Dómine Deus meus, postquam convertísti me, egi pœniténtiam: erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. *Jer.* 31. 18. 19.

Oratio infrà in Laudibus, nisi sit propria.

Ad Laudes Matutinas.

Post Hymnum, ℣. Misericórdia tua magna est super me,

ısti ánimam meam
ı inferióri. *Pſ.* 85.13.
edíctus, *Ant.* 2. D.*
bus dedit Deus viam
)uàm magna miseri-
mini, & propitiátio
verténtibus ad ſe!
20. 28.

Oratio.

æſumus omnípotens
s, ut beátus N. qui
s éxtitit glorióſus,
'o noſtris crimínibus
terventor idóneus;
inum.

E S P E R A S.

nnum, ℣. Benedíctus
ıi non amóvit ora-
eam, ℟. Et miseri-
ıam à me. *Pſ.* 65.20.
gníficat, *Ant.* 7. G.
dávit delíctum, ſu-
ıvit grátia; ut ſicut
peccátum in mor-
& grátia regnet per
n vitam ætérnam,
Chriſtum. *Rom.* 5.

ICIUM

ARIÆ

SABBATO.

SPERIS *Feriæ ſextæ*
, Pſalmi & Anti-
ntur ut in Pſalterio.
n. Iſai. 11. 1. 2.
edıétur virga de ra-
e Jeſſe, & flos de
ice ejus aſcéndet, &
ſuper eum Spíritus

Hymnus.

AVe radix Jeſſe,
Quæ Patris ætérni
Verbum carnem factum
Peperísti Virgo.

Tu mons de quo parvus
Sciſſus ſine manu
Lapis univérſum
Adimplévit orbem.

Tu, quam adumbrábat
Vellus Gedeónis,
Rubus incombúſtus,
Et Arónis virga.

Mulieres inter
Omnes benedícta,
Jugi tuum prece
Mater flecte Natum.

Per hunc tu ſerpéntis
Contrivísti caput,
Per hunc victa mors eſt,
Reparáta vita.

Fac ut nobis mores
Præſtet ille puros,
Det nobis ætérnâ
Secum vitâ frui.

Sit laus ſumma Patri,
Sit laus Nato compar,
Cum Spíritu-ſancto:
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo: quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ. *Luc.* 1. 47. 48.

Oratio infrà in Laudibus.

Deinde fit Commemoratio de Feſto Simplici, ſi quod occurrat.

Completorium, *ut in Psalterio. In fine hymnorum Doxologia*,

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempitérna sǽcula. Amen.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matt.* 1. 16.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

Davidis sóboles, glória vírginum,
Christi Virgo parens, te pósuit Deus,
Partu virgíneo quæ malè súbdoli
Anguis contóreres caput.

Rebus princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium sumpsit homo Deus;
Cunctis prospíciens qui tríbuit cibos,
Pastus lacte fuit tuo.

Per te quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur aúctiùs:
Tu clausas míseris, heu nimiúm diu!
Cœlórum réseras fores.

Qui lucis pater est, glória sit Patri;
Cujus Virgo parens, glória Fílio;
Quo fecúnda, tibi nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus. Amen.

Psalmi de Sabbato sub tribus Antiphonis infrà positis.

Ant. 4. f. Appáruit Móysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi; & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. *Exod.* 3. 2.

Ant. 8. G. Cùm virgas posuíisset Móyses coram Dómino, invénit germinásse virgam Aáron. *Num.* 17. 7. 8.

Ant. 5. a. Abscíssus est lapis de monte sine mánibus; lapis autem factus est mons magnus, & implévit univérsam terram. *Dan.* 2. 34. 35.

℣. Fons parvus crevit in flúvium máximum, ℟. Et in aquas plúrimas redundávit. *Esther* 11. 10.

Pater noster.

Benedictio, Deus det nobis, &c. *post Psalterium.*

Lectio prima & secunda de Scripturâ occurrente: ex tribus fiunt duæ.

Post 1. *Lect.* ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum; * Constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, & sémini ejus post eum. *Gen.* 17. 16. 19. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. *Luc.* 1. 32. * Constítuam.

Benedictio, Dignos fáciat nos, &c.

Post 2. *Lect.* ℟. Páriet María fílium, & vocábis nomen ejus Jesum; * Ipse enim sal-

et pópulum suum à
eórum. *Matt.* 1. 21.
iens páriet, & relí-
rum ejus convertén-
os Israël. *Mich.* 5. 3.
im.
ctio, Aperiántur, &c.
rtia Lectione legitur
quentibus, secundùm
em mensium.
Lect. ℟. Deus, ex sé-
vid * Secúndùm pro-
n, † Edúxit Israël
m Jesum. *Act.*13.23.
it Dóminus David
1: De fructu ventris
n super sedem tuam.
1.* Secúndùm. Gló-
íxit.
eum.

LAUDES
ATUTINAS.

rdotalis, Magnificáte
n mecum, ℟. Et exal-
men ejus in idípsum.

mi de Sabbato.
ona sola 1. *toni.* a.
aurórae, oriénte sole,
sque núbibus rútilat.
3. 4.
um. *Cant.* 6. 9.
est ista, quæ progré-
r quasi auróra con-
pulcra ut luna, elécta
erríbilis ut castrórum
ináta?
s. *Santol. Vict.*
c auróra, novæ nún-
a lucis,
rbe procul díssipat
bras:

O quàm lucídior, nocte se-
púltis
Portans ipsa diem, Virgo re-
fúlges!
O quæ nunc hábitas lúcida
regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis.
Te si terra dedit munus olym-
po,
Quæ non dona memor reddet
olympus?
INTER perpétuos Númi-
nis haustus,
O regína, tibi sánguine jun-
ctum
Ne dedísce genus; nostra fuísti,
Summi facta parens Virgo To-
nántis.
DIVINÆ sóboli, qui dare
matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória
Nato;
Quo fecúnda, tibi glória, Fla-
men. Amen.
℣. Elégit eam Dóminus
℟. In habitatiónem sibi. *Ps.*
131. 13.
Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *f.**
Ubi venit plenitúdo témporis,
misit Deus Fílium suum factum
ex mulíere, factum sub lege,
ut eos qui sub lege erant, re-
dímeret, ut adoptiónem filió-
rum reciperémus. *Gal.* 4. 4. 5.

Oratio.

CONcéde nos fámulos tuos,
quæsumus Dómine Deus,
perpétuâ mentis & córporis
sanitáte gaudére; & gloriósâ
beátæ Maríæ semper vírginis
intercessióne, à præsenti libe-

rári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætitiâ; Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio de Festo Simplici, si quod occurrat.

AD HORAS, *Psalmi de Sabbato.*

AD PRIMAM, *Ant.* 2. D. Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu supergréssa es univérsas. *Prov.* 31. 29.

Capitulum, Regi seculórum.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui natus es de María vírgine.

AD TERTIAM, *Ant.* 4. *irreg.* c. Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith* 13. 24.

Capitulum. *Gen.* 3. 14. 15.

AIt Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum.

℟. *breve*, Benedíxit te Dóminus * In virtúte sua; ℟. Benedíxit. ℣. Quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. * In virtúte. Glória. ℟. Benedíxit. *Judith* 13. 22.

℣. Nova bella elégit Dóminus, ℟. Et portas hóstium ipse subvértit. *Judic.* 5. 8.

AD SEXTAM, *Ant.* 7. c. Per manum féminæ percússit illum Dóminus Deus noster. *Judith* 13. 19.

Capitulum. *Apoc.* 12. 9.

PRojéctus est draco ille magnus, serpens antíquus, qui vocátur diábolus & sátanas qui sedúcit univérsum orbem.

℟. *breve*, Dóminus omnípotens * Nócuit eum, ℟. Dóminus. ℣. Et trádidit eum in manus féminæ.* Nócuit. Glória. ℟. Dóminus. *Judith* 16. 7.

℣. Salvátæ sunt relíquiæ pópuli; ℟. Dóminus in fórtibus dimicávit. *Judic.* 5. 13.

AD NONAM, *Ant.* 1. a. Deus osténdet splendórem suum in te, omni qui sub cœlo est. *Bar.* 5. 3.

Capitulum. *Judith* 13. 25.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

℟. *breve*, Vocábunt te * Civitátem Dómini, ℟. Vocábunt. ℣. Sion sancti Israël * Civitátem. Glória. ℟. Vocábunt. *Isai.* 60. 14.

℣. Glorióssa dicta sunt de te, ℟. Cívitas Dei. *Ps.* 86. 3.

LECTIONES SEQUENTES dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato.

MENSE MAIO.

Ex tractátu sancti Augustini epíscopi de Symbolo ad Catechúmenos.

Tract. 3. §. 4. *aliàs lib.* 3. c. 4.

Lectio iij.

PEr féminam mors, per féminam vita; per Evam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem, hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum à serpénte propinátum libénter accépit, & viro trádidit, ex quo

rentur occídi: hæc
ésti désuper infúsâ
ulit, per quam caro
ssit resuscitári. Quis
c operátus est, nisi
lius, & vírginum
Qui áttulit matri fe-
ı, sed non ábstulit
m.

SE JUNIO.

u sancti Augustíni
i in Joánnem.

§. 9. *Lectio* iij.

matri fílius: [Quid
& tibi est múlier?
enit hora mea.] Dó-
er Jesus Christus, &
& homo: secúndùm
s erat, matrem non
ecúndùm quod ho-
abébat. Mater ergo
, mater humanitátis,
mitátis quam suscé-
r nos. Miráculum
d factúrus erat, se-
ivinitátem factúrus
ecúndùm infirmitá-
indùm quod Deus
secúndùm quod in-
tus erat: sed infír-
fórtius est hómini-
ulum ergo exigébat
: ille tanquam non
scera humána, ope-
ta divína, tanquam
uod de me facit mi-
non tu genuísti;
enuísti infirmitátem
nc te cognóscam,
infírmitas pendébit
oc est enim, [Non-
hora mea.]

MENSE JULIO.

Sermo sancti Procli epíscopi.

In S. Deip. Orat. 6. *Lectio* iij.

QUibus encomiórum colóribus Virginálem depíngam imáginem? quibus laudum præcóniis incontaminátum exornábo castimóniæ caractérem? Hæc, sacrum im[...] peccántiæ ádytum: hæc, sanctificátum Dei templum: hæc, aúreum altáre holocautómatum: hæc, divínum compositiónis thymiáma: hæc, sacrum unctiónis óleum: hæc, pretiósum nardi pístici alabástrum.... Hæc, arca intrínsecùs & extrínsecùs deauráta; córpore scílicet & spíritu sanctificáta.

MENSE AUGUSTO.

De epístola sancti Cyrílli Alexandríni ad Nestórium.

Conc. Ephes. part. 1. c. 8. in fine.
Lectio iii.

QUòd Verbum caro factum perhibétur, id áliud nihil est, quàm quòd perínde ac nos, carni & sánguini communicávit. Suum ergo fecit nostrum corpus, prodiítque homo ex muliere; deitáte ínterim, aut ex Patre nativitáte non abjéctâ; mansit enim in ipsa quoque carnis assumptióne quod erat. Hoc exáctæ fídei doctrína ubíque prædicat; hoc sanctos Patres sensísse reperímus: ita non dubitárunt sacram Vírginem, Deíparam appelláre; non quòd Verbi natúra, ipsiúsve divínitas ortûs sui princípium ex sancta Vírgine súmpserit; sed quòd

ſacrum illud corpus ánimâ intelligénte perféctum ex ea tráxerit; cui & Dei Verbum ſecúndùm hypóſtaſim unítum, ſecúndùm carnem natum dícitur.

OFFICIUM PARVUM

Bтæ MARIÆ.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Dómine lábia mea, &c.

Invitatorium, Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matt.* 1. 16.

Pſalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

O Quàm glorífica luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis réſidens virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!

Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dedíſti;
Humános Deus hinc índuit artus.

Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc rite genu fléctitur omne,
A quo, te précibus ſubveniénte,
Ætérni pétimus gaúdia regni.

Divinæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fecúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

In I. Nocturno.

Feriâ II. & V.

Ant. ſola 4. f. Appáruit.

Pſalmus 18.

COeli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum; * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam: * à ſummo cœlo egréſſio ejus,

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus; * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, justificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretioſum valde.

sum ; * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea ; * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? * ab occúltis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei ; * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tuâ, & pulcritúdine tuâ * inténde, prósperè procéde, & regna.

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, * pópuli sub te cadent, in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in séculum séculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúndata varietáte.

Divisio Psalmi 44.

AUdi fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupíscet Rex decórem tuum ; * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus ; * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi ;

Afferéntur in lætítia & exultatióne, * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptérea pópuli confite-

búntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Ant. Appáruit Móysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi; & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. *Exod.* 3. 2.

℣. Misericórdia, & véritas obviavérunt sibi, ℟. Justítia & pax osculátæ sunt. *Ps.* 84. 11.

Pater. *Lectiones infrà.*

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. & VI.

Ant. sola 8. G. Cùm virgas.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion látera Aquilónis, * cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt:

Tremor apprehéndit eos; * ibi dolóres ut parturiéntis.

In spíritu veheménti * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus,

Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúndate Sion, & complectímini eam; * narráte in túrribus ejus:

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam; * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum salutáre ipsius, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi, * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Cùm virgas posuísset Móyses coram Dómino, invénit germinásse virgam Aáron. *Num.* 17. 7. 8.

℣. Véritas de terra orta est,

℟. Et justítia de cœlo prospéxit. *Ps.* 84. 12.

Pater. *Lectiones infrà.*

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. sola 5. a. Abscíssus est lapis.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum; * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet, Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum; * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium * ómnium habitátio est in te.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus; * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion;

Et exultavérunt filiæ Judæ * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram; * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino; * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum, * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra; * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini; * moveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini; * quóniam venit judicáre terram:

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Abscíssus est lapis de monte sine mánibus; lapis ve-

tem factus est mons magnus, & implévit univérsam terram. *Dan.* 2. 34. 35.

℣. Recordátus est misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97. 4.

Pater.

Benedictio, Deus det nobis, &c. *post Psalterium.*

De Sermóne sancti Bernárdi abbátis.

Super Missus est, *Homil.* 2. §. 1.

Lectio j.

DEus matrem suam singulári in cœléstibus donatúrus glóriâ, singulári in terris præveníre curávit & grátiâ, quâ vidélicet ineffabíliter & intácta concíperet, & páreret incorrúpta. Porro Deum hujúsmodi decébat natívitas, quâ non nisi de Vírgine nascerétur: talis congruébat & Vírgini partus, ut non páreret nisi Deum.

℟. Benedícam ei, *ut suprà in Officio de Beatâ in Sabbato*, lxxiv.

Benedictio, Dignos fáciat nos, &c.

Lectio ij.

PRoínde factor hóminum ut homo fieret, nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imò cóndere matrem, qualem & se decére sciébat, & sibi nóverat placitúram. Vóluit ítaque esse Vírginem, de qua immaculáta immaculátus procéderet, ómnium máculas purgatúrus: vóluit & húmilem, de *qua mitis & húmilis corde prodíret*, harum in se virtútum necessárium ómnibus saluberrimúmque exémplum ostensúrus.

℟. Páriet, *suprà*, lxxiv.

Benedictio, Aperiántur, &c. §. 1. 2. *Lectio* iij.

DEdit Vírgini partum, qui ei jam ante & virginitátis inspiráverat votum, & humilitátis prærogáverat méritum. Alióquin quómodo Angelus eam in sequéntibus grátiâ plenam pronúntiat, si quíppiam vel parum boni quod ex grátia non esset, habébat? Ut ígitur quæ Sanctum sanctórum conceptúra erat, páriter & paritúra, sancta esset córpore, accépit donum virginitátis: ut esset & mente, accépit & humilitátis.

℟. Deus, *suprà*, lxxv.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. *Ps.* 33. 4.

Deus in adjutórium, &c.

Ant. sola 1. a. Sicut lux auróræ.

Psalmus, Dóminus regnávit, 9.

Psalmus, Jubiláte Deo, 10.

Psalmus, Deus misereátur nostri, 76.

Canticum.

Judith. 13. 17. *ad* 18.

LAudáte Dóminum Deum nostrum, * qui non deséruit sperántes in se:

Et in me ancilla sua adim-

plevit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israël:

Et interfécit in manu mea * hostem pópuli sui.

Psalmus, Laudáte Dóminum in sanctis ejus, 11.

Ant. Sicut lux auróræ, oriénte sole, manè absque númbibus rútilat. 2. *Reg.* 23. 4.

Capitulum. *Cant.* 6. 9.

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulcra ut luna, electa ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Regína cœlo célsior,
Quanto, María, fénore
Reddis quod Heva pérdidit!

CUNCTIS Deum Virgo paris
Desiderátum géntibus:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ plaudite.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Elégit eam Dóminus
℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *f.** Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. *Gal.* 4. 4. 5.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti; præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eúmdem.

AD PRIMAM.

Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Nostri misértus, pérditi
Mundi redémptor véneris.

ET nos, Dei Virgo parens,
Vultu benígno réspice:
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula. Amen.

Ant. 2. D. Multæ filiæ.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da, * & justitiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & paúperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justitiam.

Judicábit paúperes pópuli, & salvos fáciet fílios paúperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Divisio Psalmi 71.

ORiétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis,* donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum, & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit paúperem à poténte, * & paúperem cui non erat adjútor.

Altera divisio Psalmi 71.

PArcet paúperi & ínopi, * & ánimas paúperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sécula, * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes *tribus terræ;* * omnes *gentes magnificábunt* eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum; & replébitur majestáte ejus omnis terra. * Fiat, fiat.

Ant. Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu supergréssa es univérsas. *Prov.* 31. 29.

Capitulum. *Gen.*22.17.18.

POssidébit semen tuum portas inimicórum suórum, & benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ.

℟. *breve*, Benedicéntur in ipso * Omnes tribus terræ; ℟. Benedicéntur. ℣. Omnes gentes magnificábunt eum. * Omnes. Glória. ℟. Benedicéntur. *Ps.* 71. 17.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus. ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45. 5. 6.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidéntes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Deus in adjutórium, &c.

Hymnus, Meménto, lxxxiv.

Psalmus, Crédidi, 42.

Psalmus, Laudáte Dóminum omnes gentes, 42.

Psalmus, Ad Dóminum, 43.

Ant. Capitulum & ℟. breve *ut in* Officio de Beata in Sabbato, lxxvi.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúndâ, humáno géneri præmia præstitísti; tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus autórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum; Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Hymnus, Meménto, lxxxiv.
Psalmus, Levávi óculos, 43.
Psalmus, Ad te levávi, 59.
Psalmus, Nisi quia, 60.
Ant. Capitulum & ℟. breve suprà, lxxvj.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde; & intercedénte sanctíssimâ Dei genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, & mentes nostras humilitáte & caritáte sanctífica; Per eúndem Dóminum.

AD NONAM.

Hymnus, Meménto, lxxxiv.
Psalmus, Qui confidunt, 60.
Psalmus, In converténdo, 60.
Psalmus, Beáti omnes, 77.
Ant. Capitulum & ℟. breve suprà, lxxvj.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eúndem Dóminum.

AD VESPERAS.

Antiphona sola 4. E. Benedícta tu.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo; * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum; * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet, * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * ex hoc nunc & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus

noster, * qui in altis hábitat, & humília réspicit in cœlo, & in terra?

Súscitans à terra ínopem,* & de stércore érigens paúperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui;

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi; * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem;

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum:

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, testimónium Israël, * ad confiténdum nómini Dómini:

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt *qui* ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem; * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum,* ecce heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum,* lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum; * benedíxit fíliis tuis in te:

Qui pósuit fines tuos pacem; * & ádipe fruménti sátiat te:

Qui emíttit elóquium suum terræ; * velóciter currit sermo ejus:

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit:

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea; * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ:

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni na-

UNDEQUAQUE sunt apérta
Civitátis óstia :
Quisquis ambit huc veníre,
Inseríque mœnibus,
Antè duris hic probári
Débuit labóribus.

SIT perénnis laus Parénti,
Sit perénnis Filio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perénnis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inúngens,
VivaTempla cónsecrat. Amen.

℣. Vocábunt Jerúsalem sólium Dómini; ℟. Et congregabúntur ad eam omnes gentes in nómine Dómini. *Jer.* 3. 17.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F. Duplic.* Vénient portántes holocaústum, & víctimam, & sacrificium, & thus, & ínferent oblatiónem in domum Dómini. *Jer.* 17. 26.

Oratio.

DEus, qui de vivis & eléctis lapídibus ætérnum Majestáti tuæ præparas habitáculum, auxiliáre pópulo tuo supplicánti; ut quod Ecclésiæ tuæ corporálibus próficit spátiis, spirituálibus amplificétur augméntis; Per Dóminum.

Nulla Commemoratio.

COMPLETORIUM, *ut in die, infrà. Orationes*, Deus qui de vivis, *suprà*, *&* Véritas, *sub una conclusione.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium, Dóminum in templo sancto suo,* Veníte, adorémus. *Habac.* 2. 20.

Psalmus, Veníte, 2.

Hymnus.

ECCE sedes hìc Tonántis,
Ecce cœli jánua:
Hìc sacérdos, ara, templum,
Hìc Deus fit hóstia:
Incruéntâ morte jugis
Hìc amor litat Deum.

QUALIS ara, quanta sedes,
Ipsíus capax Dei!
Quem nec univérsa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coárctans
Hìc latére sústinet.

QUAM libénter hìc pudícis
Inserit se córdibus!
Hìc amántis tota Christi
Exerit se cáritas;
Hìc Pater caros sedére
Gestit inter filios.

HINC facésse quem profána
Pólluit contágio;
Neu sacrum transíre limen
Inquinátus aúdeas:
Ultor astat cum flagéllis,
Púniens sontes Deus.

SIT perénnis laus Parénti,
Sit perénnis Fílio;
Laus tibi qui nectis ambos,
Sit perénnis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inúngens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. *Duplicatur.* Salomóni subjécit Deus omnes hóstes, ut cónderet domum in nómine suo, & pararet sanctitátem in sempitérnum. *Eccli.* 47. 15.

Psalmus, Verba mea, 4.

Ant. 4. E. Obtulit sacrificium dedicatiónis & consum-

s templi ; & octo dié-
ebrávit dedicatiónem.
b. 2. 9. 12.
nus, Dómini est ter-

3. E. Cùm compléſſet
n fundens preces, ignis
it de cœlo, & devo-
›locaúſta ; & majéſtas
i implévit domum. 2.
1.
nus, Júdica me Dó-
39.
anctificávit tabernácu-
m Altíſſimus. ℟. Deus
.o ejus. *Pſ*. 45. 5. 6.
bro ſecúndo Para-
lipómenon.
j. *c*. 7. 1. *ad* 5.
ı compléſſet Sálomon
dens preces, ignis deſ-
le cœlo, & devorávit
ſta & víctimas ; &
: Dómini implévit do-
lec póterant Sacerdó-
edi templum Dómini,
d impléſſet majéſtas
templum Dómini.
mnes filii Iſraël vidé-
cendéntem ignem, &
Dómini ſuper do-
t corruéntes proni in
ıper paviméntum ſtra-
ide, adoravérunt, &
unt Dóminum : Quó-
›nus, quóniam in ſé-
iſericórdia ejus. Rex
& omnis pópulus,
›ant víctimas coram
. Mactávit ígitur rex
hóſtias, boum vi-
míllia, aríetum cen-

tum vigínti míllia ; & dedicávit domum Dei rex, & univérſus pópulus.

℟. Filii Iſraël vidébant deſcendéntem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum : * Et corruéntes proni ſuper paviméntum, adoravérunt Dóminum. 2. *Par*. 7. 3. ℣. Implétum eſt templum fumo à majeſtáte Dei, & de virtúte ejus. *Apoc*. 15. 8. * Et corruéntes.

Lectio ij. ℣. *6. ad 9.*

Sacerdótes autem ſtabant in officiis ſuis : & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus ; hymnos David canéntes per manus ſuas. Porrò Sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúſque Iſraël ſtabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocaúſta & ádipes pacificórum ; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat ſuſtinére holocaúſta, & ſacrificia ; & ádipes. Fecit ergo Sálomon ſolemnitátem in témpore illo ſeptem diébus, & omnis Iſraël cum eo, eccléſia magna valde, ab intróitu Emath uſque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eò quòd dedicáſſet altáre ſeptem diébus, & ſolemnitátem celebráſſet diébus ſeptem.

℟. Verè Dóminus eſt in loco iſto : * Quàm terríbilis eſt lo-

cus iste! Non est hìc áliud nisi domus Dei, & porta cœli. *Gen.* 28. 16. 17. ℣. Si quis templum Dei violáverit, dispérdet illum Deus. 1. *Cor.* 3. 17.* Quàm.

Lectio iij. ℣. 12. *ad* 16.

APpáruit autem Salomóni Dominus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si claúsero cœlum, & plúvia non flúxerit, & mandávero & præcépero locústæ ut dévoret terram, & mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis: & ego exaúdiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit: elégi enim, & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, * Et † Ipse Deus cum eis erit eórum Deus. *Apoc.* 21. 3. ℣. Ergóne credíbile est ut hábitet Deus cum homínibus super terram? 2. *Par.* 6. 18. * Et ipse. Glória. † Ipse.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. C. *Duplic.* Qui adhærent Dómino, ut colant eum, lætificábo eos in domo oratiónis meæ. *Isai.* 56. 6. 7.

Psalmus, Afférte Dómino, 41.

Ant. 4. *irreg.* c. Holocaústa eorum, & víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo. *Isai.* 56. 7.

Psalmus, Deus noster refúgium, 62.

Ant. 7. *d.* Glória Líbani véniet ad ornándum locum sanctificatiónis meæ, & locum pedum meórum glorificábo. *Isai.* 60. 13.

Psalmus, Magnus Dóminus, 63.

℣. Habitábo in médio filiórum Israël, ℟. Et non derelínquam pópulum meum. 3. *Reg.* 6. 13.

Sermo sancti Bernárdi abbátis.

In Dedic. Serm. 1. §. 1.

Lectio iv.

FEstívitas hodiérna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam céteras quidem sanctórum solemnitátes cum ecclésiis áliis habémus commúnes: hæc verò sic nobis est própria, ut necésse sit, vel à némine celebrári. Nostra est, quia de ecclésia nostra: magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan & erubéscitis celebráre festa de vobis: sed nolíte fíeri sicut equus &

ſimulus, quibus non eſt intelléctus. Quid enim lápides iſti potuérunt ſanctitátis habére, ut eórum ſolémnia celebrémus? Habent útique ſanctitátem, ſed propter córpora veſtra. An verò córpora veſtra ſancta eſſe quis dúbitet, quæ templum ſancti-Spíritûs ſunt, ut ſciat unuſquíſque poſſidére vas ſuum in ſanctificatióne? Itaque ſanctæ ſunt ánimæ propter inhabitántem Spíritum Dei in vobis; ſancta ſunt córpora propter ánimas; ſancta eſt étiam propter córpora domus.

℟. Audíte qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum; * Bonas fácite vias veſtras. *Jer.* 7. 2. 3. ℣. Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. *Joan.* 2. 16. * Bonas.

Lectio v. §. 3. 4.

QUando domus iſta per manus Pontíficum dedicáta eſt Dómino, propter nos ſine dúbio factum eſt.... In nobis proínde ſpirituáliter impléri necéſſe eſt, quæ in pariétibus viſibíliter præceſſérunt. Et ſi vultis ſcire, hæc útique ſunt; aſpérſio, inſcríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem in hac viſíbili domo fecére Pontífices; hæc Chriſtus aſſiſtens póntifex futurórum bonórum, inviſibíliter quotídie operátur in nobis. Primò ſíquidem *aſpérgit nos hyſſópo*, ut mundémur, lavémur, dealbémur... Lavat, inquam, nos in confeſſióne, lavat nos lacrymárum imbre; ..... lavat ſudóribus pœniténtiæ; magis autem lavat nos aquâ illâ pretioſíſſimâ, quæ de fonte pietátis, id eſt, ab ejus látere emanávit... Non ſolùm autem, ſed inſcríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu-ſancto. Inſcríbit, inquam, legem ſuam, non jam in lápide, ſed in tábulis cordis carnálibus, Prophéticam implens promiſſiónem, quâ ſe pollícitus eſt ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor eſſe datúrum; id eſt, non durum, non obſtinátum, non judáïcum; ſed pium, ſed manſuétum, ſed tractábile, ſed devótum.

℟. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes: Templum Dómini eſt: * Quóniam ſi bene direxéritis vias veſtras, & ſtúdia veſtra, habitábo vobíſcum in loco iſto. *Jer.* 7. 4. 5. 7. ℣. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis; emundáte manus, peccatóres; & purificáte corda. *Jac.* 4. 8. * Quóniam.

Lectio vj. §. 6.

JAm verò benedictiónem quidem expectámus in fine, quando apériet manum ſuam, & implébit omne ánimal benedictióne. Nam in quátuor præmíſſis mérita conſtant, in benedictióne ſunt præmia. In

benedictióne tota complébitur grátia sanctificatiónis, quando jam in domum transíbimus non manufáctam, ætérnam in cœlis. Ipsa est quæ constrúitur vivis ex lapídibus, Angelis scílicet & homínibus. Simul enim ædificátio, & dedicátio ipsa complébitur.

℟. Si convérsus pópulus meus deprecátus me fúerit, & égerit pœniténtiam; ego exaúdiam, * Et aures meæ erunt eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit: † Elégi enim, & sanctificávi locum istum. 2. *Par.* 7. 14. 15. 16. ℣. Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus. *Marc.* 11. 17. * Et aures. Glória. † Elégi.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. *Duplic.* Nescítis quia templum Dei estis, & Spíritus Dei hábitat in vobis? Templum Dei sanctum est, quod estis vos. 1. *Cor.* 3. 16. 17.

Psalmus, Te decet hymnus, 75.

Ant. 8. G. Superædificáti estis super fundaméntum Apostolórum, & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. *Ephes.* 2. 20.

Psalmus, Quàm dilécta tabernácula, 100.

Ant. 5. a. In Christo omnis ædificátio constrúcta crescit in templum sanctum in Dómino, in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Ephes.* 2. 21. 22.

Psalmus, Fundaménta ejus in móntibus sanctis, 105.

℣. Dei agricultúra estis,
℟. Dei ædificátio estis. 1. *Cor.* 3. 9.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *c.* 19. 1. *ad* 10.

IN illo témpore; Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zacchæus; & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives: & quærébat vidére Jesum, quis esset, & non póterat præ turba, quia statúrâ pusíllus erat. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 174. *de Verbis Apostoli*, §. 5. *aliàs Serm.* 8.

DOminus, qui Zacchæum in corde suscéperat, in domum ejus dignátus est suscipi; & dixit: [Zacchæe, festínans descénde, quóniam in domo tua opórtet me manére.] Magnum beneficium ille arbitrabátur, Christum vidére. Qui magnum & ineffábile beneficium putábat, transeúntem vidére, súbitò méruit in domo habére. Infúnditur grátia, operátur fides per dilectiónem; suscípitur Christus in domum, qui jam habitábat in corde. Dicit Christo Zacchæus: [Dómine, dimídium rerum meárum do paupéribus, & si quid áliquem fraudávi, quádruplum reddo.] Quasi díceret, Ideo mihi dimídium re-

neo, non quòd hábeam, sed unde reddam. Verè ecce quod est suscípere Jesum, in cor suscípere. Ibi enim erat Christus, in Zacchæo erat, & de illo sibi dicébat, quod ex ore ejus audiébat. Sic enim Apóstolus dicit, Habitáre Christum per fidem in córdibus vestris.

℟. Vos estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: * Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus. 2. *Cor.* 6. 16. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Scient gentes, quia ego sanctificátor Israël, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum. *Ezech.* 37. 21. 28. * Quóniam.

Lectio viij. §. 6.

JAm ergo quia Zacchæus erat, quia princeps publicanórum erat, quia valde peccátor erat; quasi sana illa turba, quæ impediébat vidére Jesum, admiráta est, & reprehéndit quòd in domum peccatóris intrásset Jesus. Hoc erat reprehéndere quòd in domum ægróti intrávit médicus. Quia ergo velut peccátor Zacchæus irrísus est, irrísus est autem ab insánis sanátus, Dóminus respóndit irridéntibus: [Hódie salus huic dómui facta est.] Ecce quare intrávi, [Salus hódie facta est.] Utique si Salvátor non intrásset, salus in illa domo facta non esset.

℟. *Membra vestra templum* sunt Spíritûs-sancti qui in vobis est, & non estis vestri; empti enim estis prétio magno. * Glorificáte & portáte Deum in córpore vestro. 1. *Cor.* 6. 19. 20. ℣. Nolíte contamináre ánimas vestras; sancti estóte, quia ego sanctus sum. *Levit.* 11. 43. 44. * Glorificáte.

Lectio ix.

QUid ergo miráris, ægróte? Voca & tu Jesum, noli tibi sanus vidéri. Cum spe ægrótat, qui médicum súscipit: despérátè ægrótat, qui per insániam médicum cædit. Qualis ergo ejus insánia, qui médicum occídit? Quanta verò bónitas & poténtia médici, qui de sánguine suo, insáno interfectóri suo medicaméntum fecit? Neque enim ille qui vénerat quærere & salváre quod períerat, pendens, sine causa dicébat: [Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.] Insáni sunt, médicus sum: sæviant, patiénter fero; cùm occíderint, tunc sanábo. Simus ergo inter illos quos sanat. [Humánus sermo & omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in mundum peccatóres salvos fácere:] magnos, pusíllos, [peccatóres salvos fácere. Venit Fílius hóminis quærere & salváre quod períerat.]

℟. Ad Dóminum accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum,

à Deo autem eléctum; & ipsi * Tanquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális. 1. Petr. 2. 4. 5. ℣. Præbete corda vestra & ánimas vestras, ut quærátis Dóminum, & ædificáte sanctuárium Dómino Deo. 1. Par. 22. 19. * Tanquam. Glória. *Repetitur* ℟. Ad Dóminum.

AD LAUDES

MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*, Pavéte ad sanctuárium meum. ℟. Ego Dóminus. *Levit.* 26. 2.

Psalmi de Dominica.

Antiphona 7. *toni.* 2.

DOmine Deus Israël, si cœlum & cœli cœlórum non te cápiunt, quanto magis domus ista? 2. *Par.* 6. 17. 18.

Ant. 2. D. Tu Dómine elegísti domum istam, ut esset domus oratiónis pópulo tuo. 1. *Mach.* 7. 37.

Ant. 3. a. Si deprecáti te fúerint in loco isto, & convérsi à peccátis suis, exáudi de cœlo Dómine, & doce eos viam bonam. 2. *Par.* 6. 26. 27.

Ant. 4. E. Dimittas.

Loco Cantici, Benedícite, *dicitur sequens Canticum.* *Tob.* 13. 13. *ad fin.*

JErúsalem cívitas Dei, ... luce spléndidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient; & múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in sanctificatiónem habébunt.

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledícti erunt qui contémpserint te; & condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te: * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicéntur, & congregabúntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent super pace tua.

Anima mea bénedic Dóminum, * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam à cunctis tribulatiónibus ejus, Dóminus Deus noster.

Beátus ero, si fúerint relíquiæ séminis mei * ad vidéndam claritátem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smarágdo ædificabúntur: * & ex lápide pretióso omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus sternéntur: * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam: * & sit regnum ejus in sǽcula sæculórum super eam. Amen. Glória Patri.

Et dicitur per totam Octavam, cum fit de Officio.

Ant. Dimittas pópulo tuo, quamvis peccatóri, & aures tuæ intentæ sint ad oratiónem qui fit in loco isto. 2. *Par.* 6. 39.

Ant. 5. a. Tu exaúdies de
elo, ut sciant omnes pópuli
›men tuúm, & cognóscant
ıia nomen tuum invocátum
ł super domum hanc. 2. *Par.*
33.

Capitulum. 3. *Reg.* 8. 28. 29.

R Espice ad oratiónem servi
tui, & ad preces ejus,
ómine Deus meus: audi
ymnum & oratiónem quam
rvus tuus orat coram te hó-
e; ut sint óculi tui apérti
per domum hanc nocte ac
e, super domum de qua dixi-
i: Erit nomen meum ibi.

Hymnus.

PAtris ætérni Sóboles
coæva,
um tuæ sacros pia plebs
honóres
dis instaúrat, Deus alme,
nostris
Annue votis.
ìc sacri fontis látices ab
ortu
uditi purgant máculam reá-
tûs;
ìc & infúsum nova membra
Christo
Chrisma coáptat.
ìc suâ pascit pópulos fidéles
arne, qui mundi scelus om-
ne tollit
gnus, & fusi prétium cruó-
ris,
Ipse propínat.
ìc salus ægris ánimis pa-
rátur,
ìc reos judex fácilis reláxat,
tque lethálem rediviva pellit
Grátia culpam.

Cujus in cœlo thronus est
perénnis
Incolit parvam Deus altus
ædem.
Hic adorátor sibi quisque se-
dem
Præparat astris.
Nullus hanc turbo quatit,
irruéntis
Nulla vis nimbi, rapidíve
fluctûs;
Cedit hanc contra furor in-
ferórum
Irritus omnis.
Laus Deo, virtus, honor,
& potéstas
Una sit Patri, parilíque Proli;
Par sit ambórum tibi nexus,
omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Domus tua in sanctifica-
tióne tua permáneat: ℟. Et
omnes gentes agnóscant quia
tu es Deus. *Judith* 9. 18. 19.

Ad Bened. *Ant.* 4. d. *Dupl.*
Voluísti templum habitatiónis
tuæ fieri in nobis. Et nunc
sancte sanctórum ómnium Dó-
mine, consérva in ætérnum
impollútam domum istam. 2.
Mach. 14. 35. 36.

Oratio.

DEus, qui nobis per sín-
gulos annos hujus sancti
Templi tui consecratiónis ré-
paras diem, & sacris semper
mystériis repræséntas incólu-
mes; exaúdi preces pópuli
tui, & præsta, ut quisquis hoc
Templum beneficia petitúrus
ingréditur, cuncta se impe-
trásse lætétur; Per Dóminum.

[*Ipso die Dedicationis & per Octavam, loco præcedentis Orationis, dicitur sequens*

Oratio.

DEus, qui invisibiliter ómnia contines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibiliter osténdis, Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illústra; & concéde, ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúnque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum nostrum.]

AD HORAS, *Psalmi de Dominica.*

AD PRIMAM, *Ant.* Dómine Deus Israël.

Oratio, Deus, qui nobis, [*ipso die Dedicationis*, Deus, qui invisibiliter,] *&* Dómine sancte Pater omnípotens, *sub una conclusione.*

Reliqua ut in Dominica.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi primo.

An. 1536. *part.* 9. *cap.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tam fidélis ánimæ, quàm Ecclésiæ cum Christo desponsatiónem ... Quamóbrem nisi ómnia quæ in hujuscémodi consecratióne extériùs agúntur, in nobis spirituáliter impleántur, parùm hinc fructûs nobis accésserit.

AD TERTIAM, *Ant.* Tu Dómine.

Capitulum. *Deut.* 12. 5. 6.

AD locum, quem elégerit Dóminus Deus vester de cunctis tríbubus vestris, ut ponat nomen suum ibi, & hábitet in eo, veniétis; & offerétis in loco illo holocaústa & víctimas vestras.

℟. *breve*, In multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam; *Allelúia, allelúia. ℟. In multitúdine. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.* Allelúia, allelúia. Glória. ℟. In multitúdine. *Ps.* 5. 8.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaústis; ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65. 13.

AD SEXTAM, *Ant.* Si deprecáti te fúerint.

Capitulum. 3. *Reg.* 8. 38. 39.

SI quis cognóverit plagam cordis sui, & expánderit manus suas in domo hac, tu exaúdies in cœlo, in loco habitatiónis tuæ, & repropitiáberis, & fácies ut des unicuíque secúndùm omnes vias suas, sicut víderis cor ejus.

℟. *breve*, Altária tua Dómine virtútum, Rex meus, & Deus meus, * Allelúia, allelúia. ℟. Altária. ℣. Beáti qui hábitant in domo tua. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Altária. *Ps.* 83. 4. 5.

℣. Replébimur in bonis domûs tuæ: ℟. Sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte. *Ps.* 64. 5.

AD NONAM, *Ant.* Tu exaúdies de cœlo.

Capitulum. 2. *Par.* 20. 9.

STábimus coram domo hac in conspéctu tuo, in qua invocátum est nomen tuum; & clamábimus ad te in tribulatiónibus nostris, & exaúdies, salvósque fácies.

℟. *breve*, In conspéctu Angelórum psallam tibi; * Allelúia, allelúia. ℟. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum; & confitébor nomini tuo.* Allelúia, allelúia. Glória. ℟. In conspéctu. *Ps.* 137. 1. 2.

℣. Exaúdi Dómine vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te; ℟. Dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum. *Ps.* 27. 2.

AD VESPERAS.

Antiphona 7. *toni.* a.

UNus de septem Angelis osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem habéntem claritátem Dei. *Apoc.* 21. 9. 10. 11.

Psalmus, Crédidi, 42.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; & fundaménta muri civitátis, omni lápide pretióso ornáta. *Apoc.* 21. 18. 19.

Psalmus, Lætátus sum, 59.

Ant. 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est; & Agnus. *Apoc.* 21. 22.

Psalmus, Meménto, 93.

Ant. 3. E. Cívitas non eget sole, neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucérna ejus est Agnus. *Apoc.* 21. 23.

Psalmus, Confitébor.... quóniam audísti, 112.

Ant. 6. C. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21. 27.

Psalmus, Lauda Jerúsalem Dóminum, 134.

Capitulum. Apoc. 21. 24. 25. 26.

R Eges terræ ásferent glóriam suam & honórem in illam; & portæ ejus non claudéntur per diem; nox enim non erit illic: & ásferent glóriam & honórem géntium in illam.

℟. Quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?* Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei. *Ps.* 41. 3. 5. ℣. Oculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum. 1. *Cor.* 2. 9. * Hæc recordátus sum. Glória.

Repetitur ℟. Quando.

Hymnus, Urbs beáta, *ut in primis Vesperis*, lxxxix.

℣. Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Ps. 25. 8.

Ad Magníf. Ant. 5. F. Dupl. Quàm dilécta tabernácula tua

Dómine virtútum! concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini. *Ps.* 83. 2.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Habitábo in médio Jerúsalem; & vocábitur cívitas veritátis, & mons Dómini exercítuum, mons sanctificátus. *Zach.* 8. 3.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2. 8. 10.

Orationes, Deus, qui nobis, *&* Véritas, *sub uno* Per Dóminum; *& sic per totam Octavam.*

De Dominica, si qua occurrat intrà Octavam Dedicationis, fit Officium ut in Psalterio, cum Commemoratione Octavæ in utrisque Vesperis & Laudibus.

DIEBUS

Intrà Octavam Dedicationis Ecclesiæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Tres Antiphonæ, ℣. *&* ℟. ℟. ℟. *ex Nocturno Festi, juxta Feriam.*

Lectio j. *&* ij. *de Scriptura occurrente*; iij. *ut habetur infrà pro qualibet die.*

AD LAUDES MATUTINAS.

Ant. sola, Dómine Deus Israël, *prima de Laudibus diei.*

AD PRIMAM, *duæ Orationes ut in die, etiam in Festis intrà Octavam occurrentibus.*

AD VESPERAS.

Ant. sola, Unus de septem Angelis, *prima Vesperarum diei. Non dicitur* ℟.

COMPLETORIUM, *ut in die, etiamsi occurrat Festum.*

SECUNDA DIE.

Sermo sancti Augustini episcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Eccles.* §. 1. *aliàs Serm.* 8.

Lectio iij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domûs oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum, ista est; domus Dei, nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sǽculo ædificámur, ut in fine sǽculi dedicémur. Ædificium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hìc fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modò cùm congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim quasi de silvis & móntibus ligna & lápides præcidúntur: cùm verò catechizántur, baptizántur, formántur; tanquam inter manus fabrórum & opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Veríntamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

TERTIA DIE.

De sermóne sancti Augustini episcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Eccles.* §. 6. *aliàs Serm.* 256.

Lectio iij.

DUm novam constructiónem [illegible]

æ libénter atténdimus, quam ivíno nómini hódie dedicá-mus, invenímus à nobis de-béri & Deo nostro máximam laudem, & sanctitáti vestræ óngruum de divínæ domûs ædificatióne sermónem. Tunc utem sermo noster cóngruus rit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti nimárum vestrárum Deo vos ltériùs ædificánte profíciat. Quod hìc factum corporáliter idémus in pariétibus, spiritáliter fiat in méntibus; & uod hìc perféctum cérnimus i lapídibus & lignis, hoc ædificánte grátiâ Dei perficiá-ur in corpóribus vestris.

QUARTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 336. in Dedic. Eccles. §. 6. aliàs Serm. 256.

Lectio iij.

GRátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est mne datum óptimum, & mne donum perféctum; & jus bonitátem totâ cordis lacritáte laudémus, quóniam d construéndam istam do-mum oratiónis, fidélium suó-um visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit au-xílium; inspirávit necdum vo-léntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, [qui operátur] in suis [& velle & *perficere pro bona voluntá-te*,] hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

QUINTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni epíscopi.

Serm. 337. in Dedic. Eccles. §. 2. aliàs Serm. 16.

Lectio iij.

DUm cædúntur de móntibus lápides, & ligna de silvis, dum formántur, dolántur, coaptántur; labor & cura est: cùm autem perfécti ædifícii dedicátio celebrátur, gáudium & secúritas labóribus curísque succédunt. Sic étiam ædificátio spiritális, cujus habitátor Deus, non ad tempus, sed in ætérnum erit; dum ex infidéli vita hómines segregántur ad fidem, dum quìdquid in eis non bonum atque pervérsum est, amputátur & cæditur, dum fiunt aptæ, pacíficæ piæque junctúræ; quantæ tentatiónes timéntur, quantæ tribulatiónes sustinéntur? Cùm verò advénerit dies dedicatiónis domûs ætérnæ, cùm dicétur nobis: [Veníte benedícti Patris mei, percípite

regnum, quod vobis parátum est ab initio mundi:] quæ illa exultátio, quæ secúritas erit? Cantábit cláritas, nec compungétur infirmitas.

SEXTA DIE.

De Sermone sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 1. in Vidi Dóminum.

Lectio iij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéscere, gaúdeo semper, ut qui non frustrà seméntem fécerim, ut qui non incássum labóres pertúlerim, ut qui in frugíferam pinguémque terram, & ad fructificándum idóneam, semen jécerim. Unde ígitur hoc lucrum fore conjécto, unde perspício sermónes ad opus proficere? Nimírum ex hoc concúrsu; ex eo quòd Ecclésiam ómnium matrem studiósè occupátis; ex hac pernócte perpetuáque statióne, ex eo quòd Angelicórum órdinum statiónem imitántes sine cessatióne, laudes & hymnos offértis Conditóri. O mira Christi dona! In supérnis exércitus Angelórum canunt glóriam; in terris hómines in Ecclésiis choros agéntes, ad illórum exémplum eándem canunt glóriam. In supérnis Séraphim ter sanctum illum hymnum résonant; in terris eúndem hóminum promit multitúdo; communitérque tum cœléstium, tum terréstrium festívus convéntus congregátur.

AD VESPERAS,

in secundis Vesperis ... ceptis quæ sequuntur ...

Psalmi de Feria ... tur ℣. *& nihil dupl...*

OCTAVA DEDIC...

ECCLESI...

Duplex-min...

Omnia ut in d... quæ sequuntur.

Psalmi de Feria ... plicatur.

IN I. NOCT...

Lectiones de Scrip...

IN II. NOCT...

Ex Enarratióne sa... stini epíscopi, i... centésimum vig... mum.

Lectio iv.

JErúsalem quæ a... cívitas.] Fratr... dicébat ista D... fécta erat illa civit... ficabátur. Néscio ... civitátem dicit, qua... ficátur, ad quam ... fide lápides vivi, ... dicit Petrus: [Et v... lápides vivi coæd... domum spiritálem ... templum sanctum ... est, lápides vivi ç... ni? Vivis, si credi... credis, efficeris tem... quia dicit apóstol... [Templum enim I... est: quod estis vo...

Lectio v.

ERgo ergo modò ç... cátur: præcidún... tibus lápides per...

ım veritátem, conqua-
ut intrent in structú-
pitérnam. Adhuc mul-
;s in mánibus artíficis
on cadant de mánibus
, ut possint perfécti
:ári in structúram tem-
ergo ista [Jerúsalem
lificátur ut cívitas:]
éntum ipsíus Christus
cit apóstolus Paulus:
ıméntum enim áliud
potest pónere, præter
l pósitum est, quod est
ıs Jesus.]

Lectio vj.

lAméntum quando pó-
r in terra, désuper ædi-
: paríetes, & pondus
m ad ima tendit, quia
pósitum est fundamén-
i autem fundaméntum
n in cœlo est, ad cœ-
ificémur. Córpora ædi-
ınt istam structúram,
vidétis amplam surre-
ıujus Basílicæ; & quia
ı ædificavérunt, fun-
:um in imo posuérunt.
erò spirituáliter ædificá-
fundaméntum nostrum
mo pósitum est. Illuc
urrámus, ubi ædificé-
quia de ipsa Jerúsalem
est: [Stantes erant pe-
stri in átriis Jerúsalem.]

[II. NOCTURNO.

sancti Evangélii secún-
dùm Joánnem.

vij. *c.* 10. 22. *ad* 29.

llo témpore; Facta sunt
ænia in Jerosólymis; & hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ presbyteri.

Expos. in Evang. Joan. c. 10.

ENcænia vocabátur solémnitas Dedicatiónis Templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum traditióne per annos síngulos celebráre consuéverat. Sed notándum est quòd hæc Encænia quæ hìc legúntur, non ad primam templi dedicatiónem, sed ad últimam pértinent: quod ex eo fácile collígitur, quia híeme facta referúntur. Prima síquidem ejúsdem templi dedicátio à Salomóne témpore autúmni; secúnda autem à Zoróbabel & Jesu sacerdóte témpore veris; tértia à Juda Machabæo témpore híemis est facta, quando speciáliter constitútum esse légitur, ut éadem dedicátio per omnes annos in memóriam solémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus usque Domínicæ Incarnatiónis observáta fuit, sicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ etiam Dedicátio salúbri consuetúdine in Ecclésiis Christi servári modérno témpore dignóscitur.

Lectio viij. *Post pauca.*

ET ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis.] Si ergo Dei Fílius ambuláre vóluit in templo in quo caro & sanguis brutórum animá-

lium offerebátur; multò magìs nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsíus ac sánguinis sacraménta celebrántur, visitáre gaudébit. Si perambuláre non despéxit pórticum in quo rex quondam mortális ac terrénus, quamvis potentíssimus ac sapientíssimus, ad orándum stare solébat; quantò magìs penetrália córdium nostrórum invísere atque illustráre desíderat, si tamen ea pórticum esse Salomónis, hoc est, si ea timórem suum, qui est inítium sapiéntiæ, habére perspéxerit.

Lectio ix.

NEque enim putándum est, quia domus solúmmodo in qua ad orándum, vel ad mystéria celebránda convenímus, templum sit Dómini; & non ipsi qui in nómine Dómini convenímus, multò ámpliùs templum ejus appellémur & simus; cùm maniféstè dicat Apóstolus: [Vos estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Inhabitábo in eis, & inter illos ambulábo.]

[*Si sit hodie Sabbatum, Vesperæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam sequentem, cum Commemoratione diei Octavæ. Completorium erit totum de Psalterio cum unica Oratione*, Veritas.]

PSALMI POENITENTIALES.

Psalmus, Dómine, ne in furóre, 5.

Psalmus, Beát
míssæ sunt, 45.

Psalmus, Dómi
furóre, 53.

Psalmus, M
Deus, 65.

Psalmus, Dómi
oratiónem meam

Psalmus, De p
mávi ad te Dómi

Psalmus, Dó
oratiónem meam

Ant. Dómine,
meì, & ne vind
de peccátis meis,
niscáris delícta m
réntum meórum.

LITAN

KYrie eléison.
son. Kyrie e
Christe audi no
Christe exaúdi n
Pater de cœlis De
nobis.
Fili redémptor m
Miserére nobis
Spíritus-sancte D
rére nobis.
Sancta Trínitas
Miserére nobis
Sancta María, O
Sancta Dei génit
Sancta Virgo vír
Sancte Míchaël,
Sancte Gábriël,
Sancte Ráphaël,
Omnes sancti Ar
chángeli, orá
Omnes sancti be
rítuum órdines
Sancte Joánnes-E
pro nobis.

Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (Zeb.) ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, *bis.* ora.
Sancte Sixte, ora.
Sancte Peregríne, ora.
Sancte Fratérne, ora.
Sancte Románe, ora.
Sancte Vigíli, ora.
Sancte Tétrice, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Joviniáne, ora.
Sancte Juste, ora.
Sancte Eusébi, ora.
Sancte Symphoriáne, ora.
Sancte Juliáne, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Prisce cum sóciis tuis, *ora pro nobis*,
Sancte Maurici cum sóciis tuis, ora.
Sancte Albáne cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Cyrice & Julítta, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Athanási, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne, ora pro nobis.
Sancte Joánnes Chrysóstome, ora pro nobis.
Sancte Bernárde, ora.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Marcelliáne, ora.
Sancte Valeriáne, ora.
Sancte Eládi, ora.
Sancte Amátor, ora.
Sancte Germáne, *bis.* ora.
Sancte Aunári, ora.
Sancte Desidéri, ora.
Sancte Palládi, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Lupe, ora.
Sancte Regnobérte, ora.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francísce Saléss, ora.
Omnes sancti Pontífices, oráte pro nobis.
Sancte Marse, ora.
Sancte Corcódome, ora.

extólle illos uſque in ætérnum. *Pſ.* 27 9.

℣. Pro infírmis, afflíctis & captívis; ℟. Líbera Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24. 22.

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis; ℟. Convértere Dómine, úſquequo? & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ* 89. 13.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73. 2.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

OMnium Sanctórum tuórum, quæſumus Dómine, interceſſióne placátus, & véniam nobis tríbue, & remédia ſempitérna concéde; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Præcedens Oratio ſola dicitur in Choro; cetera extra Chorum ad libitum.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere, ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtríngit, miſerátio tuæ pietátis cleménter abſólvat.

EXaúdi, quæſumus Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis Dómine miſericórdiam tuam cleménter oſténde; ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium diſtrícte feriéndo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúſes; ut qui pondus tuæ animadverſiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam ſentiámus.

OMnipotens ſempitérne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro N. & dírige eum ſecúndùm tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæſumus omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter N. qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat perveníre.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera; da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquílla.

URe igne sancti-Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

PIetáte tuâ, quæsumus Dómine, nostrórum solve víncula delictórum; & intercedénte beátâ & gloriósâ semper vírgine Dei genitríce Maríâ cum ómnibus Sanctis nos fámulos tuos, & omnem pópulum Christiánum in omni sanctitáte & religióne custódi; omnésque consanguinitáte ac familiaritáte, aut piâ áliquâ ratióne nobis conjúnctos à vítiis ómnibus purga, virtútibus illústra; pacem & salútem nobis tríbue; hostes visíbiles & invisíbiles rémove; pestem, cladem, & carnália desidéria repélle; áërem salúbrem, & fertilitátem indúlge; amícis & inimícis nostris veram caritátem largíre; & ómnibus fidélibus vivis ac defúnctis *in terra vivéntium*, vitam & réquiem ætérnam concéde; Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS
ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.
Sancta María, Ora pro eo. (*vel* ea.)
Omnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte pro eo. (*vel* ea.)
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, Oráte.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes-Baptísta, ora.
Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, bis. ora.
Sancte Peregríne, ora.

Sancte Lauréntі, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Amátor, ora.
Sancte Germáne, *bis*. ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices, oráte.
Sancte Joseph, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Bárbara, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, oráte.
Propítius esto, Parce ei Dómine.
Ab ira tua, Líbera eum (*vel* eam) Dómine.
A mala morte, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs-sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, Te rogámus audi nos.
Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Deinde, cum in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur.

PRoficíscere ánima christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jesu Christi fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritûs-sancti, qui in te effúsus est; in nómine Angelórum & Archangelórum; in nómine Thronórum & Dominatiónum; in nómine Principátuum & Potestátum; in nómine Chérubim & Séraphim; in nómine Patriarchárum & Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum & Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum & Pontíficum; in nómine sanctórum Sacerdótum & Monachórum; in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hódie fit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion; Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, peccáta pe-

niténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remissiónis evácuas; réspice propítius super hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) N. & remissiónem ómnium peccatórum suórum totâ cordis confessióne poscéntem deprecátus exaúdi. Rénova in eo, (*vel* ea,) piíssime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum est: & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrymárum ejus; & non habéntem fidúciam, nisi in misericórdia tua, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, (*vel* caríssima soror,) & ei cujus es creatúra commítto; ut cùm humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris, ad autórem tuum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaquè ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occúrrat; judex Apostolórum tibi senátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Pontíficum turma circúndet; jubilántium te Vírginum chorus excípiat: *beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus* astríngat; mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis; in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus; & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei; & justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur & erubéscant omnes tartáreæ legiónes, & minístri sátanæ iter tuum impedíre non aúdeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus fílius Dei vivi intrà paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat; atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus (*vel* constitúta) ígitur

inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sécula seculórum. ℟. Amen.

SUſcipe Dómine ſervum tuum (*vel* ancíllam tuam) in locum ſperándæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

LIbera Dómine ánimam ejus ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti Enoch & Eliam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus à morte, ſicut liberáſti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti Lot de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti tres púeros de camíno ignis ardéntis & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti Suſánnam de falſo crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti David de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam ejus, ſicut liberáſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ſicut beátam Theclam vírginem & mártyrem tuam liberáſti, ſic liberáre dignéris ánimam ejus, & tecum fácias in cœléſtibus bonis gaudére. ℟. Amen.

COmmendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui (*vel* famulæ tuæ) N. precamúrque te Dómine Jeſu Chriſte, ſalvátor mundi; ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendíſti, Patriarchárum tuórum ſínibus inſinuáre non rénuas. Agnóſce Dómine creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te. Lætífica Dómine ánimam ejus in conſpéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Filium, & Spíritum-ſanctum non negávit, ſed crédidit, & zelum

zelum Dei in se hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Orémus.

DElícta juventútis, & ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine, sed secúndùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli; collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine creatúram tuam súscipe. Suscípiat eam sanctus Míchaël archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviàm sancti Angeli Dei, & perdúcant eam in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eam beátus Petrus apóstolus, cui à Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eam sanctus Paulus apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro ea sanctus Joánnes eléctus Dei apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eâ omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro ea omnes Sancti & elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc século sustinuérunt; ut vínculis carnis exúta, pervenire mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre & Spíritu-sancto vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus, Confitémini Dómino, 13. *& totus Psalmus*, Beáti immaculáti, *per Horas Dominicæ distributus*, 14.

Egressâ autem animâ, aspergitur corpus aquâ benedictâ & dicitur,

℟. Justus es, Dómine; & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium: * Nunc Dómine memor esto meî, & ne vindíctam sumas de peccátis meis. † Nunc Dómine præcipe in pace récipi spíritum meum. *Tob.* 3. 2. 3. 6. ℣. In manus tuas comméndo spíritum meum. *Luc.* 23. 46. * Nunc Dómine memor. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. *Act.* 7. 58. † Nunc Dómine præcipe.

Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, &c. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, líbera me. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, ℟. Dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. *Ps.* 7. 2. 3.

℣. In te Dómine sperávi, ℟. Non confúndar in ætérnum. *Ps.* 30. 2.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum Spíritu tuo.

Orémus.

TIbi Dómine commendámus ánimam fámuli tui

(*vel* fámulæ tuæ) N. ut defúnctus (*vel* defúncta) século, tibi vivat ; & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commisit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge ; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

Qualibet Hora sequentis Officii incipitur absolutè.

AD VESPERAS.

Ant. 3. *toni.* c. Placébo.

Psalmus. 114.

DIléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ ;

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circundedérunt me dolóres mortis, * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam ; * misléricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus, * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi ;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine * & lux perpétua lúceat eis.

Et sic in fine Psalmorum & Canticorum hujus Officii.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum. *v.* 9.

Ant. 2. D. Heu mihi.

Psalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est ; habitávi cum habitántibus Cedar ; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus ; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est. *v.* 5.

Ant. 8. G. Dóminus.

Psalmus 120.

L Evávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum,* neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui custódit Isráël.

Dóminus custódit te; Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te,* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo;* custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum* ex hoc nunc & usque in sæculum.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo; custódiat ánimam tu[illegible] Dóminus. *v.* 7.

Ant. 8. G. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

D E profúndis clamávi ad te Dómine;* Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obsérváveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus; * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Isráël in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio:

Et ipse rédimet Isráël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Si iniquitátes obsérváveris Dómine, Dómine quis sustinébit? *v.* 3.

Ant. 2. D. Opera.

Psalmus 137.

C Onfitébor tibi Dómine in toto corde meo; * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi; * adorábo ad templum sanctum tuum;

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua, & veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exaúdi me; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini,* quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit,* & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me;* & super iram inimicórum meó-

rum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retribuet pro me: Dómine misericórdia tua in séculum; * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias. *v.* 8.

Ad Magnificat, Ant. 7. c. Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum, qui venit ad me, non ejíciam forìs. *Joan. 6. 37.*

Kyrie eléison. Christe eléison, Kyrie eléison. *secretò*, Pater noster, &c.

Preces & Orationes, ut infrà in Laudibus, cxxvij.

Si sequantur Vigiliæ, post Orationem non dicitur ℣. Requiéscant in pace.

AD VIGILIAS.

Invitatorium, Deum cui omnes vivunt,* Veníte, adorémus: *Luc.* 20. 38.

Psalmus, Veníte, 2. *In cujus fine, locò* Glória Patri, *dicitur* Réquiem ætérnam dona eis Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

In Ecclesia Cathedrali dicitur tantùm unum Nocturnum secundùm Feriam; id est, primum Nocturnum Feriâ secundâ & quintâ: secundùm Nocturnum Feriâ tertiâ & sextâ. Tertium denique Nocturnum Feriâ quartâ & Sabbato. In aliis verò Ecclesiis pro consuetudine locorum.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Dírige.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo; * Dómine manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem; * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam; * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua, propter inimícos meos: * dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas; * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant: * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, * secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle

eos, quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes qui ſperant in te; * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum; * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

Ant. Dírige in conſpéctu tuo viam meam. *v.* 9.

Ant. 8. G. Salvum me fac.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî Dómine, quóniam infírmus ſum; * ſana me Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu Dómine úſquequo?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuí: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo; * lavábo per ſíngulas noctes lectum meum: lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubéſcant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, & erubéſcant valde velóciter.

Ant. Salvum me fac, propter miſericórdiam tuam, quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî. *v.* 5. 6.

Ant. 8. G. Illúmina.

Pſalmus 12.

USquequo Dómine obliviſcéris me in finem? * úſquequo avértis fáciem tuam à me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequo exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaúdi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo; * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte. *v.* 4.

℣. Ne tradas beſtiis ánimas confiténtes tibi, ℟. Et ánimas

paúperum tuórum ne oblivíscáris in finem. *Ps.* 73. 19.

Pater noster, &c. *secretò: deinde mediocri voce* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Benedictionibus, & sine Titulo.

Lectio j. *Job c.* 7. 1. *ad* 8.

MIlítia est vita hóminis super terram: & sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut cervus desíderat umbram, & sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui; sic & ego hábui menses vácuos, & noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando consúrgam? & rursum expectábo vésperam, & replébor dolóribus usque ad ténebras. Indúta est caro mea putrédine & sórdibus púlveris; cutis mea áruit, & contrácta est. Dies mei velóciùs transiérunt quàm à texénte tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, & non revertétur óculus meus ut vídeat bona, nec aspíciet me visus hóminis.

In fine Lectionum non additur Tu autem, *nec quidquam aliud.*

℟. Scio quòd Redémptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrectúrus sum; * Et in carne mea vidébo Deum meum. *Job* 19. 25. 26. ℣. Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem; & mortále hoc indúere immortalitátem. 1. *Cor.* 15. 53. * Et in carne.

Lectio ij. *v.* 16. *ad fin.*

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculò, & súbitò probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum; Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetípsi grávis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce, nunc in púlvere dórmiam: & si manè me quæsíeris, non subsístam.

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium ut vídeant semper. *Dan.* 12. 2. ℣. Procédent qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ; qui verò mala egérunt, in resurrectiónem judícii. *Joan.* 5. 25. * Evigilábunt.

Lectio iij. *c.* 10. 1. *ad* 7.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsùm me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre; índica mihi cur me ita júdices. Nunquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consi-

lium impiórum ádjuves? Nunquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu vidébis? Nunquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris? & scias quia nihil ímpium fécerim, cùm sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Ego ad Dóminum aspíciam, expectábo Deum salvatórem meum: * Consúrgam cùm sédero in ténebris. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei, donec causam meam júdicet. *Mich.* 7.7. 8.9. ℣. Ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. *Act.* 10. 42. * Consúrgam.

Quando unicum dicitur Nocturnum, Responsorium præcedens repetitur à principio usque ad ℣.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In médio.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es. *v.* 4.

Ant. 8. G. Delícta.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam:* Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácuè.

Vias tuas Dómine demónstra mihi; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à século sunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndùm misericórdiam tuam meménto mei tu,* propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus:* propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Ant. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris. *v.* 7.

Ant. 2 D. Vide,

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur; * & semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum; * & testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum; * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimitte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt; * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera Deus, Isráel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Ant. Vide humilitátem meam, & labórem meum; & dimítte univérsa delícta mea. *v.* 18.

℣. In memória ætérna erit justus, ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Ps.* 111. 7.

Pater noster, &c. *secretò.*

℣. Et ne nos, &c.

Lectio iv. *Job c.* 10. 8. *ad* 12.

MAnus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu: & sic repénte præcípitas me? Meménto quæso quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum me coagulásti? Pelle & cárnibus vestísti me; óssibus & nervis compegísti me. Vitam & misericórdiam tribuísti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Deus meus, ne síleas à me: * Ne simul trahas me cum peccatóribus; & cum operántibus iniquitátem ne perdas me. *Ps.* 27. 1. 3. ℣. Pars illórum erit in stagno ardénti, igne & sulphure. *Apoc.* 21. 8. * Ne simul.

Lectio v. *v.* 14. *ad fin.*

SI peccávi, & ad horam pepercísti mihi; cur ab iniquitáte mea mundum me esse non páteris? Et si ímpius fúero, væ mihi est: & si justus, non levábo caput, saturátus afflictióne & misériâ. Et propter supérbiam quasi leænam cápies me, reversúsque mirabíliter me crúcias. Instáuras testes tuos contra me, & multíplicas iram tuam advérsùm me, & pœnæ mílitant in me. Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Nunquid non paúcitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam paúlulùm dolórem meum: ántequam vadam, & non revértar, ad terram tenebrósam, & opértam mortis calígine; terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine, * Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. *Ps.* 142. 2. ℣. Si justus vix salvábitur, ímpius & peccátor ubi parébunt? 1. *Petr.* 4. 18. * Quia.

Lectio vj. *c.* 13. 23. *ad fin.*

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, & quasi vestiméntum quod coméditur à tínea.

℟. Manum tuam, Deus, longè fac à me, & * Formído tua non me térreat. Cur fáciem tuam abscóndis? Contra fólium quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam. *Job* 13. 21. 24. 25. ℣. Horréndum est incídere in manus Dei vivéntis. *Hebr.* 10. 31. * Formído.

Quando unicum dicitur Nocturnum, Responsorium præcedens repetitur à principio usque ad ℣.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Unam pétii.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea: * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * à quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium,* in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo; * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me:* & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis:*cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Ant. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini. *v.* 4.

Ant. 4. E. Credo.

Divisio Psalmi 26.

EXaúdi Dómine vocem meam, quâ clamávi ad te: * miserére meî, & exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me; * neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me;* Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum,* & sústine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *v.* 13.

Ant. 8. G. Sitívit.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam:* quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea,* & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum invocat,* in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam,* & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es meî? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei:

Dum dicunt mihi per síngulos dies, * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es ánima mea,* & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi;* salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? *v.* 3.

℣. Transíbo in locum tabernáculi admirábilis, ℟. Usque ad domum Dei. *Ps.* 41. 5.

Pater noster, &c. *secretò.*

℣. *Et ne nos, &c.*

Lectio vij.

Job c. 16. 23. *& c.* 17. 1. *ad* 3.

Ecce breves anni tránseunt, & sémitam per quam non revértar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & solùm mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, & pone me juxta te, & cujúsvis manus pugnet contra me.

℟. Operi mánuum tuárum, Deus, pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed * Parce peccátis meis. *Job* 14. 15. 16. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13.* Parce.

Lectio viij. *v.* 11. *ad fin.*

Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, & soror mea vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, & patiéntiam meam quis cónsiderat? In profundíssimum inférnum descéndent ómnia mea: putásne saltem ibi erit réquies mihi?

℟. Dómine Deus meus in te sperávi; salvum me fac, & * Líbera me; nequándo rapiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat. *Ps.* 7. 2.

℣. Adversárius tanquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret. 1. *Petr.* 5. 8. * Líbera me.

Lectio ix. *c.* 19. 20. *ad* 27.

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, & derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quòd Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum; & rursum circúndabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non alius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me. Non absórbeat me profúndum, neque úrgeat super me púteus os suum. * Exaúdi me quóniam * Benígna est misericórdia tua.* Inténde ánimæ meæ, & líbera eam. *Ps.* 68. 15. 16. 17. 19. ℣. Miserére meî Dómine, fili David: Dómine ádjuva me. *Matt.* 15. 22. 25. * Exaúdi me. ℣. Dómine Deus, rex seculórum, solus pius es. *Apoc.* 15. 3. 4.* Benígna est. ℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo. *Apoc.* 5. 9. * Inténde. ℟. Líbera me.

AD LAUDES MATUTINAS.

Ant. 1. â. Secúndùm.

Psalmus 50.

MIserére meí Deus* secúndùm magnam misericórdiam tuam;

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me:

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci,* ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis,* & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me.

Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua;* & spíritum sanctum tuum ne aúferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries;* & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique; * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus; * cor contrítum & humiliátum Deus non despícies.

Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam. *v.* 3.

Ant. 8. G. Exaúdi.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratiónem meam; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, & assumpsísti; * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam; * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parásti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaúdi oratiónem

meam ; ad te omnis caro véniet. *v.* 3.

Ant. 8. G. Propter nomen tuum.

Psalmus 142.

DOmine exaúdi oratiónem meam, aúribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua, * exaúdi me in tua juſtítia ;

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens ;

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam ;

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſǽculi,* & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis, * & in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te ; * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam ; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi :* doce me fácere voluntátem tuam ; quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam :* propter nomen tuum Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos ;

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Propter nomen tuum Dómine, vivificábis me. *v.* 11.

Ant. 3. c. Miſerére.

Canticum.

Baruch 3. 1. *ad* 6.

DOmine omnípotens, Deus Iſraël, * ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius, clamat ad te :

Audi Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors, & miſerére noſtrî ; * quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempitérnum, * & nos peribimus in ævum ?

Dómine omnípotens, Deus Iſraël, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël,

Et filiórum ipſórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui, * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminíſſe iniquitátum patrum noſtrórum, * ſed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto :

Quia tu es Dóminus Deus noster; * & laudábimus te Dómine.

Ant. Miserére nostri; quia peccávimus ante te. *v.* 2.

Ant. 7. b. Omnis.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus; * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ; * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro; * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum. *v.* 6.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. E. Ego sum resurréctio & vita: qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joan.* 11. 25. 26.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. *secretò*, Pater noster. *Deinde mediocri voce* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te Dómine; dixi: *Tu es spes mea*, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141. 6.

℣. Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo; ℟. Me expéctant justi, donec retríbuas mihi. *Ps.* 141. 8.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubéscam, quóniam sperávi in te. *Ps.* 24. 20.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Pontificis,

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére; præsta quæsumus, ut eórum perpétuo aggregétur consórtio; Per Dóminum nostrum.

In depositione Sacerdotis,

Oratio.

PRæsta, quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis quem in hoc século commorántem, sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede glorióse semper exultet; Per Dóminum.

In depositione Defuncti non Sacerdotis,

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui N. quam

hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem; Per.

In depositione Defunctæ, Oratio.

QUæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue; Per Dóminum.

In Anniversariis, Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem; [Per Dóminum.]

In primo Anniversario dicitur tantùm prædicta Oratio; in aliis adduntur duæ sequentes sub eadem conclusione.

Pro Benefactoribus.

DEus véniæ largítor, & humánæ salútis amátor; quǽsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beátâ Maríâ semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redémptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs-sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Pro pluribus Defunctis, Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere; propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, & ómnia eórum peccáta dimítte; ut mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereántur ad vitam; Per Dóminum.

Privatim pro defunctis Patre & Matre, Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepísti; miserére cleménter animábus patris mei ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur quinque primi Psalmi sine Glória Patri, *sed in fine ultimi dicitur,* Réquiem ætérnam, &c.

Inchoantur absolutè sine Antiphona Psalmi, Ad Dóminum cùm tribulárer, 43. Levávi óculos, 43. Lætátus sum, 59.

Ad te levávi, 59. Nisi quia Dóminus, 60.

In fine dicitur, Réquiem ætérnam dona eis Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, &c. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Convértere Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89. 13.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

ABsólve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos & eléctos tuos resuscitáti respírent; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur sequentes alii quinque Psalmi absolutè; & in fine cujuslibet dicitur, Glória Patri.

Psalmi, Qui confidunt, 60. In converténdo, 60. Nisi Dóminus, 76. Beáti omnes, 77. Sæpe expugnavérunt, 77.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, &c. *secretò*. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73. 2.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Similiter post hanc Orationem dicuntur sequentes quinque Psalmi, cum Glória Patri, *in fine cujuslibet.*

Psalmi, De profúndis, 77. Dómine non est exaltátum, 77. Meménto Dómine, 93. Ecce quàm bonum, 94. Ecce nunc benedícite, 144.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, &c. *secretò*. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Deus ómnium, miserére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum est nomen tuum. *Eccli.* 36 14.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor

meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

PRætende, quæsumus Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii; ut te toto corde perquírant, & quæ dignè póstulant, cónsequi mereántur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

Canticum, Benedíctus Dóminus Deus Israël, 12.

Ant. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & ángelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, & gaúdio revertámur ad própria.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, &c. *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos ℟. Deus meus sperántes in te. *Ps.* 85. 2.

℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto, ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19. 2.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60. 4.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88. 23.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67. 20.

℣. Vias tuas Dómine demónstra nobis; ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24. 4.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas! *Ps.* 118. 5.

℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áspera in vias planas. *Isai.* 40. 4.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90. 11.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique Magis iter ad te stellâ duce pandísti; tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes

ſuæ peregrinatiónis vias illæſum custodísti; quæſumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: ésto nobis Dómine in procínctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADésto, quæſumus Dómine, ſupplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæsta quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joánnis præcurſóris hortaménta ſectándo, ad eum quem prædíxit, ſecúra pervéniat, Dóminum nostrum Jeſum Christum fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini. ℟. Amen.

LITANIÆ.

In honorem beatæ Mariæ virginis, è ſacris Scripturis deſumptæ.

KYrie eléïſon.
Christe eléïſon.
Kyrie eléïſon.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili redémptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus-ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Mater Christi, *Matt.* 1. 16. *Ora pro nobis.*
Mater, virgo pérmanens, *Matt.* 1. 18. Ora pro nobis.
Múlier cónterens caput ſerpéntis, *Gen.* 3. 15. ora.
Múlier amícta ſole, *Apoc.* 12. 1. ora.
Terra gérminans Salvatórem, *Iſai.* 45. 8. ora.
Rubus ardens incombústus, *Exod.* 3. 2. ora.
Vellus Gedeónis cœlésti rore perfúſum, *Judic.* 6. 38. ora.
Hortus conclúſus, *Cant.* 4. 12. ora.
Fons ſignátus, *Cant.* 4. 12. Ora pro nobis.
Tabernáculum Dei cum homínibus, *Apoc.* 21. 3. ora.

Domus majestátis Dómini glorificáta, *Isai.* 60. 7. ora.
Virgo, Prophetárum oráculis prænuntiáta, *Isai.* 7. 14. ora.
Virgo auróra consúrgens, *Cant.* 6. 9. ora.
Virgo pulcra ut luna, *Cant.* 6. 9. ora.
Virgo eléꝯta ut sol, *Cant.* 6. 9. ora.
Virgo novi fœderis arca, *Exod.* 25. 21. ora.
Virgo cujus humilitátem respexit Deus, *Luc.* 1. 48. ora.
Virgo grátiâ plena, *Luc.* 1. 28. ora.
Virgo benedícta in muliéribus, *Luc.* 1. 28. ora.
Virgo in quam supervénit Spiritus-sanctus, *Luc.* 1. 35. Ora pro nobis.
Virgo Altíssimi virtúte obumbráta, *Luc.* 1. 35. ora.
Virgo concípiens de Spíritu-sancto, *Matt.* 1. 18. ora.
Virgo páriens Emmánuël, *Matt.* 1. 23. ora.
Virgo quæ te ancíllam Dómini conféssa es, *Luc.* 1. 38. ora.
Sancta María de qua natus est Jesus, *Matt.* 1. 16. ora.
Sancta María legi Purificatiónis sponte súbdita, *Luc.* 2. 22. ora.
Sancta María fílium in dolóre tríduò quærens, *Luc.* 2. 46. ora.
Sancta María fílium in templo cum gaúdio invéniens, *Luc.* 2. 46. ora.
Sancta María cui súbditus est Jesus, *Luc.* 2. 51. ora.
Sancta María stans juxta crucem fílii moriéntis, *Joan.* 19. 25. ora.
Sancta María in passióne fílii, dolóris gládio transfixa. *Luc.* 2. 35. ora.
Tu glória Jerúsalem, *Judith* 15. 10. ora.
Tu lætítia Isráël, *Judith* 15. 10. ora.
Tu honorificéntia pópuli nostri, *Judith* 15. 10. ora.
Te beátam dicent omnes generatiónes, *Luc.* 1. 48. Ora pro nobis.
Tu eris benedícta in ætérnum, *Judith* 15. 11. ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaúdi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.
℣. Vultum tuum deprecabúntur ℟. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44. 13.

Oratio.

Beátæ & gloriósæ sempérque vírginis Maríæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Explicit Pars Æstiva Breviar. S. Eccl. Autissiod.

INTONATIONES,
MEDIATIONES,
ET
TERMINATIONES

Psalmorum & Canticorum, secundùm cujusque Modi seu Toni differentias, cum Neumatibus.

INtonatio in Psalmis adhibetur tantùm ad primum versum, reliqui versus à Nota Dominante in directum resumuntur: in Canticis verò Benedictus *&* Magnificat, *singuli versus inchoantur ut secundus* Et erexit, Et exultavit.

Mediatio fit in omnibus versibus ut in primo, nisi sit dictio monosyllaba, vel Hebræa non declinata. In Canticis verò fit ut assignatur pro secundo versu.

Terminatio in omnibus versibus tam Canticorum quàm Psalmorum semper eadem est ac in primo versu.

Terminationes per litteras alphabeticas a, b, c, d, e, f, g, *designantur: quæ litteræ Notis cantûs respondent hoc modo:*

a	b	c	d	e	f	g
la	si	ut	re	mi	fa	sol

Cùm autem plures sint Terminationes; ut clarè distinguantur, diversos adhibemus characteres; majusculos scilicet pro designandis Terminationibus completis, minusculos pro incompletis. Completæ dicuntur quæ desinunt in eadem chorda quâ desinunt Antiphonæ ejusdem modi; secus, dicuntur Incompletæ.

Cùm etiam plures de Terminationibus tam de completis quàm de incompletis diversimodè in eadem chorda desinant, ut distinguantur, characteribus Romano & Italico utimur: quibus etiam non sufficientibus, Asteriscos, vel alios characteres addimus, ut videntur in Tabula sequenti.

Notandum autem, 1°. omnes versus in hac Tabula positos

in exemplum adduci modulationis observandæ in variis casibus Intonationum, Mediationum & Terminationum. Sic in aliquibus, dictiones Sion *&* Jacob *indicantur longæ quantitatis in prima syllaba, ut idem judicium de similibus feratur. Sic etiam in quibusdam, dictiones* Israël, David, *quæ sunt Hebrææ indeclinatæ, & dictiones* sum, est, me, fac, *quæ sunt monosyllabæ, habent cantum specialem & incompletum, ut hinc de similibus judicetur. Sic pariter voces* Credidi, Domine *pro initio Intonationis positæ sunt, ut inde liqueat quomodo in syllabis brevibus ordinanda sit Intonatio: & voces* Judica me, Eripe me *pro regula Intonationis in eo casu quo duæ syllabæ pronuntiatione breves monosyllabam præcedunt. Sic tandem in exemplum Mediationis de tertio & septimo Modo hic affertur Ps.* Laudate Dominum de cœlis; *& in exemplum Terminationis de quinto & septimo Modo hæ voces* secundùm verbum tuum in pace.

Notandum 2°. in Officio Defunctorum omnes Psalmos & Cantica incipi sine modulatione Intonationis, sed in directum; & in Canticis mediationem fieri ut in Psalmis. Ita etiam in Feriis & Festis Simplicibus quantùm ad Psalmos, nisi aliter notetur.

DE NEUMATIBUS.

In omnibus Festis ac Dominicis cujusvis gradûs, & diebus Ferialibus, Neuma fit tantùm in fine ultimæ Antiphonæ Vesperarum, cujusque Nocturni, & Laudum; post Antiphonas Canticorum Evangelicorum; in fine Antiphonæ Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ & Completorii; & in fine Antiphonæ Cantici Nunc dimittis.

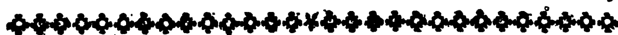
Post Antiphonas ex supradictis quæ duplicantur, non fit Neuma, nisi cùm pro ultima vice cantatæ sunt.

Fit etiam Neuma in fine Te Deum.

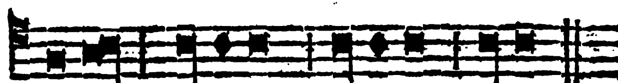
In quacunque Commemoratione non fit Neuma in fine Antiphonæ.

Die Nativitatis Domini, Te Deum, *& Antiphonæ Laudum terminantur sine Neumate.*

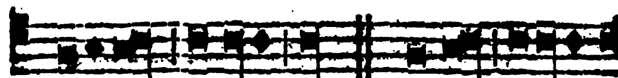
A Feria quinta in Cœna Domini ad Nonam Sabbati Hebdomadæ Paschæ inclusivè, nullum fit Neuma post Antiphonas. Quod & observatur in Officio Defunctorum.

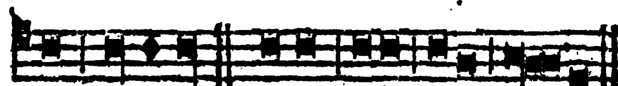
I. MODUS *seu* TONUS.

Di-xit Dominus Domino me-o. *

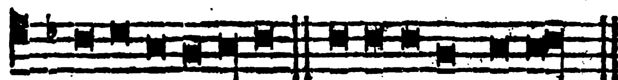
Credidi.... lo-cutus sum. * Lauda, Jerusa-

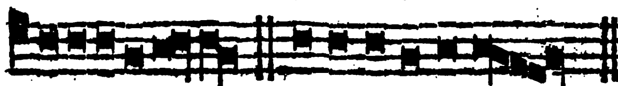
lem, Dominum, * lauda Deum tuum Si- on.

Judi- ca me, De us. a.

a. â.

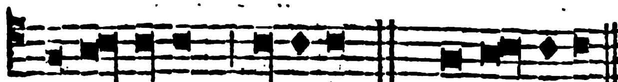
f. *f.*

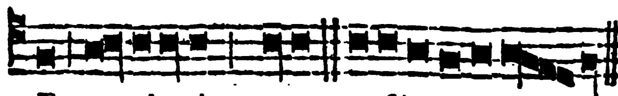
D. D.

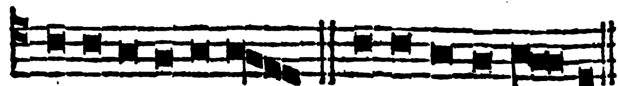
In Canticis Evangelicis primi Modi, intonatio & mediatio fiunt ut in Psalmis.

Bene- dictus... I-sra- ël. * Magni- ficat. *

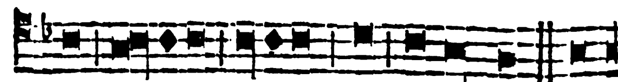

Et e-xultavit...meus. * *f*.*

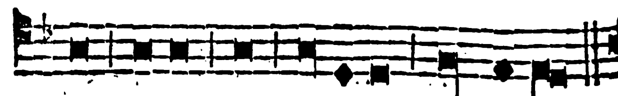

D*. *D*.

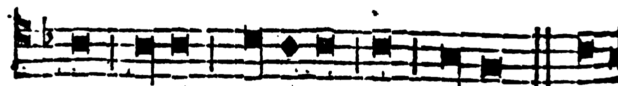
Psalmodia primi toni per D* *designati, etiam pro Canticis Evangelicis.*

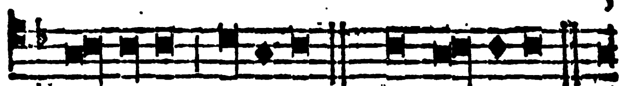
In e-xitu Isra-ël de Ægypto, * do-

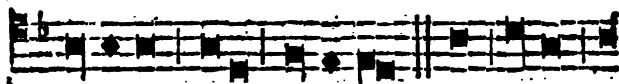
mus Jacob de popu-lo bar-baro.

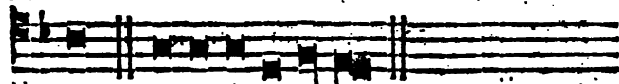
Non nobis, Domine, non nobis. * Be-

ne- dictus... I-sra ël. * Magni- ficat *

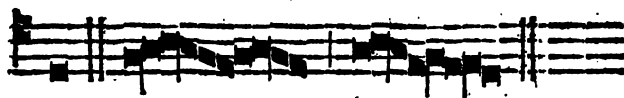

a-nima me-a Dominum. Qui potens

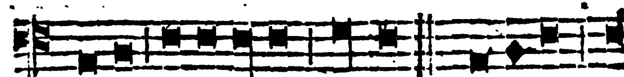
est. * D.*

Neuma seu Jubilum primi Modi.

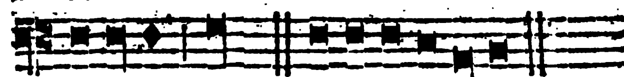

****

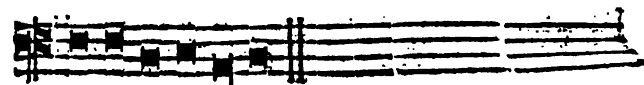
II. MODUS.

Quare fremue-runt gentes. * Credidi....

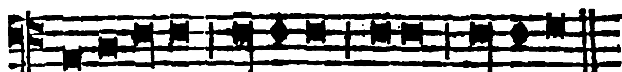

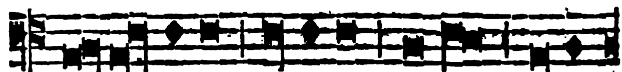
locu-tus sum. D.

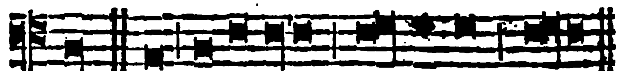

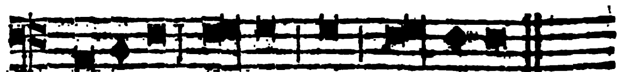
D.

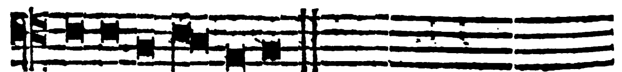
In Canticis Evangelicis.

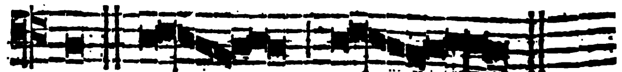

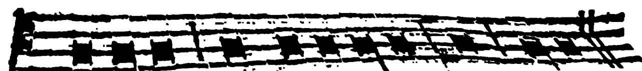

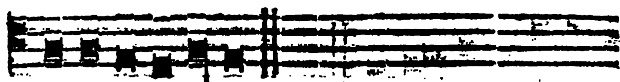

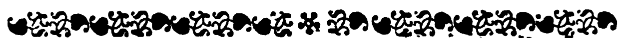
Neuma secundi Modi.

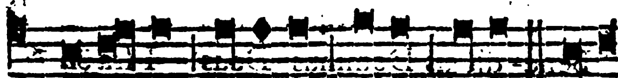
Per Hebdomadam Pascha, ad Horas minores.

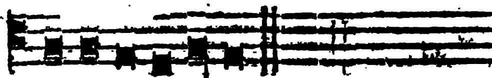

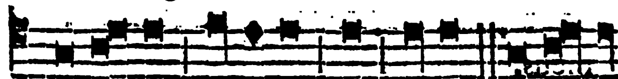

g.

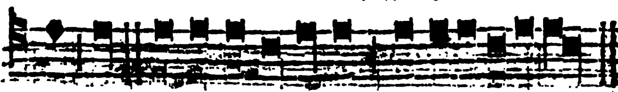

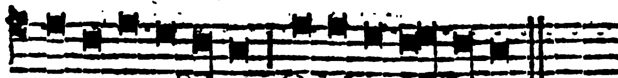
III. MODUS.

Lauda- te Dominum omnes gentes. * Do-

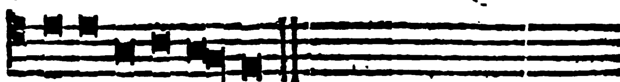

minus regnavit decorem indutus est. *

Lauda- te Dominum de cœlis. * E-ri-

pe me. c. a.

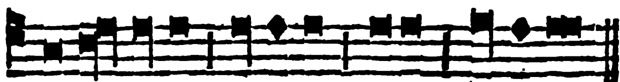

g. g.

a. E.

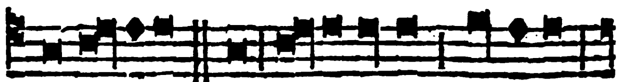

E.

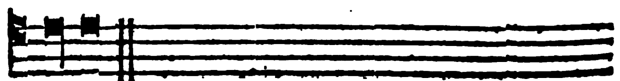
In Canticis Evangelicis.

Bene- dictus Dominus Deus I-sraël. *

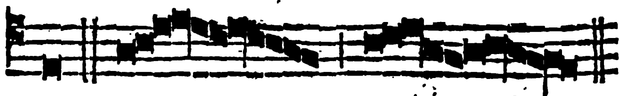

Magni- ficat. * Et e- xultavit spi- ritus

meus.

Neuma tertii Modi.

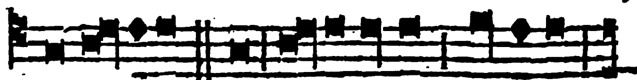

****

IV. MODUS.

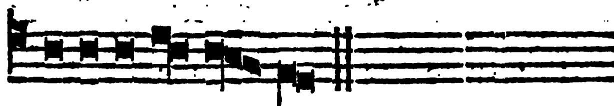

Dixit Dominus Domino me-o. * Credi-

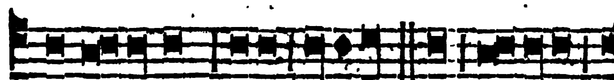

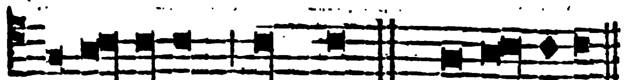

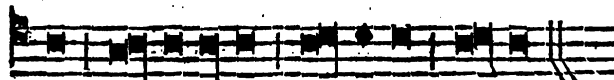

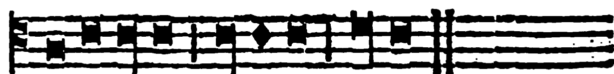

Hæc ultima Terminatio adhibetur tantùm in Canticis Evangelicis, cum cantu sequenti.

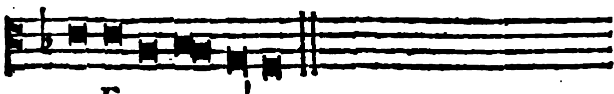

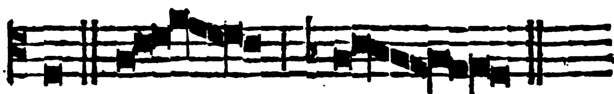

e-xultavit ſpi-ri-tus me-us.

F.

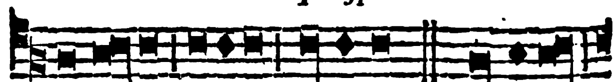
Neuma quinti Modi.

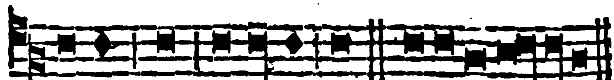

VI. MODUS

In utraque ſpecie.

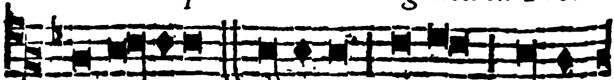
Lauda-te pu-e-ri Dominum.*Credidi

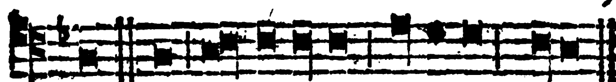
propter quod locutus ſum.* F. *vel* C.

Cantica Evangelica in F *vel* C *cantantur omnino ut Pſalmi.*

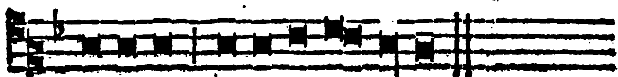
Alius cantus pro Canticis Evangelicis in F. vel C.

Magni- ficat * a-nima me- a Domi-

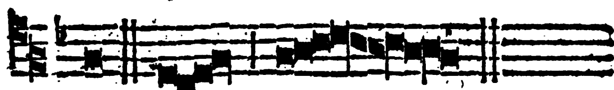

num. Et e- xulta-vit ſpi-ri-tus meus. *

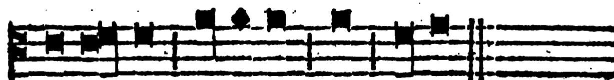
F. vel C.

Neuma ſexti Modi.

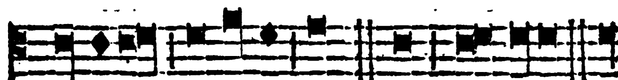

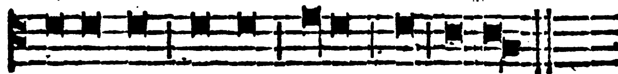
VII. MODUS.

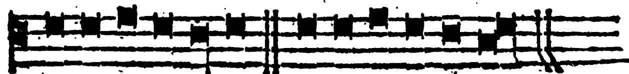
Lauda-te Dominum de cœ-lis. *

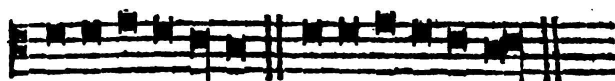
Credidi… locu-tus ſum. *Nunc di-mittis….

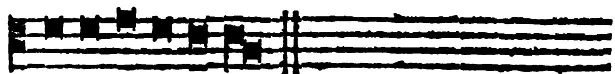

ſecundùm verbum tuum in pa-ce.

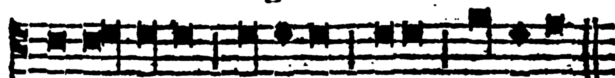

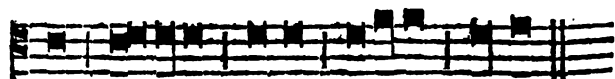
d. d.

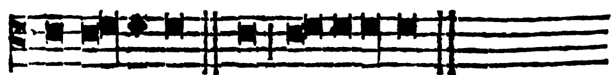

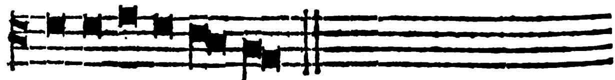

In Canticis Evangelicis.

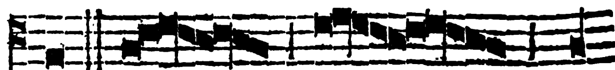

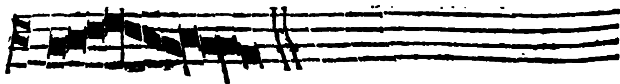

Neuma ſeptimi Modi.

VIII. MODUS.

Lauda, Je-ru-sa-lem, Dominum, * lauda

Deum tuum Si-on. Memento, Domi-

ne, David. * c. G.

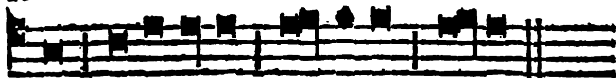
G.

In Canticis Evangelicis.

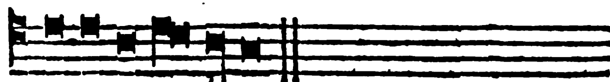
Be-nedictus Dominus Deus I-sra-ël. *

Et e-rexit cornu sa-lu- tis no-bis. *

Ma-gni- ficat * anima me-a Dominum. *

Et e-xultavit ſpi- ri-tus me- us. *

G.*

Neuma octavi Modi.

